

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Tractatus III

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Tractatus. III.

Quia re-

plera e terra scientia
 dñi sic aq maris opti-
 ent: vt oli pdiperat
 Et alas. ca. xj. z la fi-
 delium mltitudo ex
 diu i pbi frequeti vsu
 ad altā subtiliora pteplāda pōr assurge-
 re: nūc sup euāgelis spallb festiuis vo-
 lo qdā subtiliora mouere: qdā pō ēt dñi
 curere. sup feriatib: at plerūq mouere
 timō. Ea ē em libroz copia vt possim
 ad alia loca remittere lectorē. Et hāc q
 stionū qdā erūt p matorū pre theorice:
 intellectu sci euāgelij pternētes. Que
 dā pō morales z penitē ipriētes iuxta
 ea q in voluminis exordio sponōdī.

Itē dñica pna in aduētū dñi Questio prima.

Querit vtrū si a sine hu-
 mane nature pcti demerito a
 diabolo nō fuisset alligata:
 dei filius p icarnatoz venissz
 eā insidere vl nō: Ad h dīco
 q Sco. in. iij. sent. dist. vij. lz dīcat se lo-
 q sine pndicio: tñ tenet q si hō nō peccat/
 ser: nihilomi filius dei venisset p carnis
 assūptionē: nō vt redēptor: sed vt glifi-
 caroz. Sed scūs Tho. i. iij. dist. j. tenet
 pbabilr q nō venisset: lz dīcat q alia opti-
 nio quā sequit Sco: pōt ēt pbabilr susti-
 neri. In tertia pre at. q. j. ar. iij. dī q ma-
 gis assentiēdū est opīnōi dīcētī q nō ve-
 nisset: z et pclusio est tenenda. Et pbat
 rōne vtrobiq sic. Nā ea q ex sola dei vo-
 lūate depēdet nob inotescere nō pnt nllī
 p reuelatiōem factā scīs. Sed in sacra
 scriptura z dīcēt scōz hec sola incarnati-
 onis cā assignat: redēptio. s. hoīs a fūi-
 ture pcti: ita q cessante pctō: ipa cessat/
 ser. Intēdit aut scūs Tho. arguere sic
 Quicūqz i his q se fidelī asserit qd i grat
 psumptuose asserit. sed q asserunt chīm
 hoīe nō peccāte fuisse vctuz: asserūt qd
 i grant. nā cū alqd sciat vel rōne vel re-
 uelatiōe. istī hoc nō sciūt rōne: qz sic nō
 pnt cogsci q solū ex diuina volūate de-

pēdent quā ignoram. nec reuelatōe. qz
 scī qb: facta est reuelatio eoz q se fidelī
 nō dīcūt h: sed oppositū inuūt. Cōstī q
 mat at rō scī Thome. qz si cessante pec-
 cato filius dei fuisset hūanatus: nulla pōt
 rō reddī nllī prerūcedo qre nō fuit ange-
 licat/naturā angelicā assumēdo z glo-
 rificādo. Probat etā vtrobiqz autoz i-
 tate. Nā Leo i ser. de nritate dī. Si hō
 ad imaginē z similitudinē dī facti suo ho-
 noze māsseret: creator mōi creatura nō fie-
 ret: aut sempitnē spallitatez subiret: aut
 eglīs deo patri dei filio formā serui as-
 sumeret. Et Aug. in orōne ad brāz vir-
 ginē. Ut qd in qe nesciū pcti p pctōibz
 pareres/ si deesset q peccasset. Aut qd
 mī fieres saluatoris si nulla eēt idigen-
 tia saluz. Itē idē sup illō Bar. j. Ipse
 em saluū faciet zc. Si hō nō peccassz: vir-
 zo nō pepisset. Et d p bīs dñi exponēs
 d Lu. xij. Vēit filius hoīs qre re. Si
 hō in qe nō peccasset: filius hoīs nō venissz.
 Et glo. j. Tim. j. sup illō: Chīs venit i
 hunc mōm pctōres saluos zc. dī: Nulla
 causa fuit veniēdi chīo dño nllī pctōres
 saluos facere. Tolle morbos: tolle vul-
 nera: z nulla erit medicie cā. Sed d dēt
 minarū sermonē z pclusionē omīssis ar-
 gumētis z q scūs Tho. facit z soluit/ ar-
 guo p rōnes in qb fundauit se Sco.
 Primo sic. Nā oīs ordinate volēs: pus
 vult qd ē fini ppinquū: puta priū glīam
 q grām: z puū glīaz magis glīosi q mi-
 glīosi. Sed de ordinate vult. q priū na-
 tura eligit ad glīaz nō solū chīm lz oēs
 qz voluit glīam pseq q alqd pūderit
 circa pctōē de pena vel culpa. Supple
 aut tu q remoto postertoz: puta pūssio-
 ne culpe: stat priū: puta electio anie chīi
 ad glīaz. Sol. In nullo actu dīno ima-
 nēte cuiusmodi est velle z pscire/ ē ordo
 nature siue pōrtas vl postertozitas si in
 se pūderet: qz in eo nō est distinctio quā
 requit ordo pōrtas. nec aut tendit i ob-
 lectū qsi vnu obiectū sit priū scitum aut
 volitū q aliō. qz sic i vno actu ita i vno
 inktū oia sūt scit. z vult qcumqz scit aut
 vult. sed est tm in eo ex pre obiectoz in-
 qntū scit z vult vnu obiectū eē priū alio.
 qz scit oē vep z vult oē bonum. Est aut

R

vey z bonū vnā rem eē porē alia. Et sic
 intelligit de^o ordiate velle: nō qz in sua
 volūtiōe in se vel yr tendit in obiecta sit
 ordo: sed qz eē ordo in rebz ab eo volūtiō.
 Ad argumētū dico: qz duplex est volēs
 ordinare. Un^o. s. in cui^o volūtiōe eē ordo:
 vr hō z angel^o qz habēt diuersas volūtiō-
 nes successiuas iute ordiatas. Ali^o in
 cui^o volūtiōe nō eē ordo: s. in volūtiōe vr de^o.
 De prio negat mior z pcedit maior. de
 scdo ar ecōuerso. S. z ptra solutiōez re-
 plicō. L. z ei argumētū assumat duo fal-
 sa fm mētē arguēt. s. qz i diuis actibz sit
 ordo nature i se vel yr tendit i obiecta. et
 qz idē act^o pus natura tēdat i h obiectū
 qz i illō. tñ saltem eē lbt ordo rōntis ex pre-
 rōcīnāz: z si nō rōcīnābil. Et psequit pus
 fz rōez de^o voluit gliaz aie chīi qz hūa-
 nā redēptiōez. Et pnt i illo porz voluit
 icarnatiōez p se z fm se: nō p aliud. Et cō-
 sequit cessantibus alijs fuisset celebrata
 Solu. De^o vult mai^o bonū pus rōe qz
 min^o qñ inf ea eē ordo p se sic eē inf bonū
 nature: grē z glie. nō ar h eē necesse qñ inf
 ea eē p accidēs: sic eē inf grās aut glōrias
 nullū essentialē ordīnē habētes. Unō nō
 oportz pcedere deū pus nāra vlr rōe voluit
 se gliaz aie chīi qz hūanāz redēptiōe.
 imo potuit esse qz pus rōe voluerit scōz
 qz pmiū. Scdo. Null^o eē pēse pdestinat^o
 eo qz ali^o pūsus sit casur^o alioqn oportz
 teret aliquē gaudere de casu alteri^o. qz
 mlto mag^o h vey eē de aia chīi. S. z adde-
 ru: qz si nō venisset nisi hō peccasset: illa
 aia fuisset pdestinata ad illā gliaz pēse:
 qz ali^o pūsus fuit casurus. Solu. Du-
 pliciter intelligit aliqz pdestinari: qz ali-
 us pūdet casurus. Prio qñ pūsto cas^o
 sit causa pdestinatōntis scis. z hoc eē fal-
 sum. Scdo qz nunqz casurus pdestinat^o
 ad subueniēdū casuro: z sic pcedit. Nec
 tñ oportet illū gaudere de alteri^o casu s. z
 de bono qd originat ex casu sic ex causa
 siue qz nō sic nō oportet deū gaudere
 de culpa sine qz nō haberet gliaz quā nō
 habet i parcēdo z puniēdo. nec oportet
 martyres gaudere d tyrānoz neqcia: s. z
 d sua parētia. S. z replicat. qz nō videt^o
 de^o aiaz chīi ad tantā gliaz pordinasse
 solū pē talez redēptiōem. Tū qz talis
 glia eē malus bonū qz illa redēptiō sine
 glia redimēdoz. Tū qz nō eē verisimile
 sumū bonū in entibz: esse soluz pē min^o
 bonū occasionatū: sic nec deū pus pde-
 stinasse. Adā qz chīi: qd tñ sequet. So-
 Ad pmiū dī qz illā aiam ad illā gliaz fu-
 isse pdestinatā solū p redēptiōe altiaruz
 dupliciter intelligit. Prio qñ talis redē-
 ptio sit pncipal finis et^o. Scdo qñ sit fi-
 nis eiusdē: sine qz nō fuisset glia aie chīi
 talis ac tāta: qñs z qñra nūc eē. Prio
 mō negat z scdo mō pcedit. Un^o dī qz ta-
 lis redēptio nō fuit finis glie chīi sed ei^o
 icarnatiōis: cui^o duplex est finis. s. pxi-
 mus. i. pēcta redēptio: z remotus. i. pxi-
 fectio vniuersi vel glia dei vel ipe deus
 Que oia sunt finis totalis z singula fi-
 nis partialis. Ad scdm aut dī: qz nō in-
 cōuenit malus boni occasionari ppter
 minus bonū tāqz ppter finē primū aut
 partialē. imo ex pēctis elicite de^o bona qz
 sine eis nō fuissent. Tertio si pdestina-
 tio aie chīi sit tñ p redēptiōe aliaz: de^o
 pus vidisset. Adā casuz qz chīi pdesti-
 nasset: qd incōuenit. Et qz illā aiam nō
 fuit necesse vniū corpz passibilis: oēs au-
 tētrates qz vident sonare qz nō venisset
 sūt glosande. qz nō venisset vr redēptor
 nec vr passibil. Sol. Loco de psequis il-
 larū de pōritate rōntis ex pre rōcīnāz
 tis. Intelligim^o em pmo deū volētē su-
 am bonitātē manifestare i pductiōe pfe-
 cti vniuersi. Scdo qz i eo voluit eē crea-
 turas rōnales z intellectuales brās. Ter-
 tio qz vidit casum aliquaz pdestinatāz.
 Quarto qz decreuit eas reparare p incar-
 natōem filij. Quito qz voluit aiaz chīi
 inf oēs pstare grā z glia: z altiarū gliaz
 ordinare i gliam chīi. S. z pōritate pfe-
 ctōis z causalitaz ex pre effect^o tpal est
 ecōuerso. Est tñ sciēdū qz s. Tho. in. ij.
 dist. i. q. ij. ar. ij. dī. qz aliqd puta a. dī fi-
 nis b. duplr. Pmo qz b. ordiat ad ad
 qz sit i onē z pseruatiōem a. vlr qz ex b. p-
 ueit vtilitas ipi a. Et scdo qz b. tendit i
 a. sicut i illō cui^o silem z participatiō
 nē desiderat. Pmo mō rustic^o eē finis
 regz: z sanitas eē finis medicīne: z pde-
 stinatio nra pdestinatōis chīi. sed scdm
 do mō est ecōuerso: qz nra salus redund

De quonibus super euāge.

Dat i glām chī. Qd ar ordiat ad finē pmo mō ē duplex. s. qddaz nō pncipās dīuīa bonitate nīsi i ordine ad illd cui ē velle: vt pres i ordine ad totuz. z q eā partīcipat etiā sine illo ordine: sicut any gelī sine ordine ad hoīem. Pmū nō ē nīsi sīr ille finis. s. s. secō d scdo. Hec ibi. Qd ar ar glosandī auctes quē Scot⁹ tradit: s. Tho. i. ij. dīcat q p babilīf possēt sustineri: tū enī p sūptuosuz credī dīr: imo videt q repugnet dīctz serōz: lz nō seprare. Stāte ei tali glosa duplex fuit cā chīo dno ventēdī. s. pētōres saluos facere z humanā naturā glīficare. S. hē q glo. sup iductā q dr: q nlla cā veniendī fuit nīsi vna. s. pētōres saluos facere. Preterea sup illd Leuī. vl. Dis estīmatio sīclo sanctuarij pōderabīf. dr glof. Dis dīffīntio fetis fiet pōderibz de fetā scprura ventētibz. S. sic ē q dīz eta glosa nō venit de sacra scprura. s. in ea nō hz fundamētū. q p eā nībil bā dīf nīf vel determinat. De his oībz vide sī vis Capō. i. ij. dīst. j.

Querī etiā p vtz quēntēs fuerit chīi stā icaruari. De q vide s. Tho. vbi s. Et vtz quēntēs fuerit icarnatī filluz q ptem vl spm scrm. de q vide Tho. ij. parte. q. ij. arti. viij. z. ij. dīst. j. q. ij. ar. ticulo. q. z. ij.

Dñica secūda in Aduētū

Questio secūda

Verit̄ vtrū de⁹ possit

q astra. i. solē: lunā et stellas suo splēdore pūare. Ad qd rīdeo p tres pōlones. Pria. Sol nulla sua luce vere pūari pōt. Nā ipossibile ē q stanz te cā remoueat effect⁹. qz cā est ad quā de necessitate sequit̄ aliō: vt p r. v. De ta. S. stāte sole/ stat cā oīs sue lucē. qā nō habz lucē alienā sīue ab alto partīcipatā. nec pūā q sit accidēs. i. cōe. s. habet solū pūā q est accidēs p se z naturalis pūetas ei⁹. De aut̄ tale accidēs psequit̄ pncīpla speciet̄ cui inest: vt rīstz bīlītas pncīpla hoīs. z dr causari a suo subiecto: nō p actīdem: s. p naturalē se

qlā. i. sic q pducēs subiectū pducit p illud pūtas subiecti passiōes. Secūda Luna pūari pōt vere aliq luce: vt parz ad sensuz. qz pūaf ea quā habz a sole: vt parz in eclīpsī. Nō aut̄ oīm. qz fm scrm Tho. sup li. de celo z mdo: cū luce parz rīctpara a sole habz pūā lz debīlē z solū in supfīcie. Et hec cōsequit̄ pncīpla lune: sicut i sole dīctū ē. Tertia. Stel le pūari possunt vere aliqua luce. qā ea quā habet a sole q fm scrm Tho. illumi nat oēs stellas: nō aut̄ oī. qz si luna q in ter oīa corpa stellaz ē īfīma a deo vt sīe opaca hz aliq lē luce pūā: a fortiori vīdēt eā hēre stelle: vt innuit scrus Tho. p rta. q. xij. arti. j. i corpe. dīctēs lumē esse i stellis vt qlītas z forma pmanēs: i. ae re pō vt passio. Sed p pmissa. qz qdā dīctūt solē in passiōe chīi vere pūatū luy mīne. Sol. Hoc ē falsum z p Dtony. in epla ad Polīcarpū: qui dr se vīdīsse tūc lunā subītrasse solē. Nec h mīrū sī tpe h vīdēt nō aut̄ illi q erāt in bīerkm. qz tpe fuit i egypto vbi raro sūt nubes. tūc aut̄ fuerūt nubes in iudea ad maī torē horrozē mortis chīi. Scdo. Nam Scot⁹ z multī alij vident hīc p maria q qncūqz aliq se habent vt pūz z postē rīus realiter dīffīnta: deus pōt separe pūz a postē rīoz: qz ab eo nō dependet. sed h mōt sunt sol z suus splēdor z luna z stelle. Sol. Illa maxīma ē falsīssīma Fallit em pmo vbi vñū eoz est relīq ratio essendī. Vñ nō possēt de⁹ facere ma teriā sine forma q est pōz z a q realit̄ dī stīngūt. Et scdo vbi vñū est effectus z naturalis sequela alterius: sicut passio subiecti. qz tūc est īpōssibile agere ad pseruatīdem subiecti: z nō et⁹ qd neces sario est a subiecto. Et licz pūz nō de ppendeat a postē rīoz: tū necessario illud causat z infert: z tpm postē rīoz a pōz sic depēdet vt aliqñ nō sīnat tpm sine se eē Sed p rta h: qz nō magz depēdet pas sio a subiecto pura calor ab igne qz a d cto a passiōe vel qlītate: pura calefa cto a calore. S. de⁹ pōt passiōem sīue qlītatem subiecti separe ab actīone: vt patet in trībz pueris. Ergo z subiectuz a passiōe. Solutio. Proprietates que

sunt cum motu per deum a subiecto separare: quia non sunt proprietates nisi supposito motu per se mobili a quo dependet: et magis a deo. de quo numero est calefacere respectu ignis. non autem per se separare quod sequuntur subiectum per simplicem emanationem: ut lucere. Hec Petrus.

Sed quia etiam statu motu celli ignis aliquando est absolutus ab actione quae est calefactio. id est melius dicitur per quod non est simile. quia passio est in subiecto: non autem actio in passione. sed transit in passum: et per eius dispositionem per ipse dicitur. Unde si actio sit imanes et naturalis ut ea quae angelus intelligit est inseparabilis. Non ergo ignis est circa tres pueros absolutus a calefactione quasi aliquid circa ipsum factum sit sed quia aliquid forma impressa est pueris per modum habere vel accipere quod prohibebat eos comburi: sicut et impmetur corporibus gloriosis. Tertio Nam luna et stelle non habent lucem nisi ab alio quia sol est fons rotundus luminis. et dicitur sic quia sol luceat. ergo prout omni luce puri. Solus Sol lucet solus luce propria et pura non mixta cum alia luce. et est fons rotundus luminis in quantum ad omnia luminaria diffundit aliquid lumine per modum passionis siue accendit: non persequens principia speciei: non autem quasi omne lumine luminarium sit habet ab illo. Sed per hoc quia lumen quod stelle habent a sole semper habent: ergo non habent illud per modum passionum.

Solutio. Negat persequencia. quia quod semper illud habeat/est non quia habeat ut aliquid per manens et persequens eam naturam: sed quia semper aspiciunt solis. et idem esset de aere si sol firmaret in una parte hemisphaerij. Et forte quod hac ratione scribitur Thoma. de in eis esse lumen ut forma permanere quibus possit ser: de quod loquitur de luce propria stellarum.

Quarto: quia non videtur a quo tunc possint luminaria obscurari si non purum lumine.

Solu. Imo poterit obscurari per nubes quae etiam tunc erunt quod erunt: cum christus sit verus in nube: et per adestationem maximam aeris: quae aliquando etiam rara est ut aer videatur corpus humanum. ut cum apparet angelus vel demum corpus alii visio: et per maioris luminis presentia. id est corporis christi et sanctorum: quae corpora lucebunt ut sol: et persequenter christus plus quam sol.

Queri etiam potest utrum aduentum secundum christum procedere debeant aliqua signa: De quo vide quod dicitur in ieremya. dicitur. xlvij. q.

f. ar. lxxij. Et utrum christus iudicabit in forma gloriosa: De quo vide ibi ar. ij.

**Dei in Adventu
Questio. ij.**

Verum utrum opa. i. mira

cula christi ostenderet eum sic eundem esse filium dei: ut discipuli

et Joannis hoc credere tenerent: Ad hoc autem dico quod sic.

Miracula christi fuerunt in triplici differentia. Quedam enim fecit christus ad consolationem fidelium: vel in fidelium

um conversionem: orando et deprecando: sicut suscitavit Lazarum permissa oratione. Quedam vero fecit ad eundem finem impando autem

toritate propria: sicut suscitavit filium viduae dicens. Adulescens tibi dico: surge.

Quedam vero etiam fecit in testimonium eorum quod dicebat: sicut sanabat paralyticum: promittens

Ut autem sciatis quod filius hominis habet etiam potestatem

praeter haec. Prima igitur miracula nullo modo arguebant ipsum esse deum: nec de hoc

faciebant suppositionem in mente: quia in nullo differebant a miraculis aliorum sanctorum quae non arguebant eos esse deos. Secunda vero faciebant de hoc probabilem fidem: quia illi qui erant cum eo in

navi visio quod mari et ventis imperasse dixerunt: Qualis est hic: quia ventus in mare obedivit ei: quasi diceret: hic non est pariter homo ut

alij. Tertia vero vincebant demones crederet: quia cum sciat tota virtute nature creatura: sciebant talia fieri non quae virtute creata: sed immediate a deo. de quo constat eis quod non poterit reddere testimonium falsitatis: et contra

sequentem concludebant (ut ita dicam) illa doctrinam esse veram in cuius testimonium illa fiebant. Homines autem valde provocabant ad

fidem: quia quod demones sciebant. ista miracula la fuisse a deo: homines probabiliter credebant

frequenter. sed non vincebant: quia non constabat evidenter hec eis esse a deo: quia non novit omnes naturales causas occultas. Unde quod ad

tribuebant ea diabolice virtuti: quod diabolus facere non poterat: quia in hac re certum erat

Ratione tamen multitudinis prima: secunda et tertia miracula faciebant probabilem conjecturam quod esset

christus. de quo erat fama quod multa facturus esset miracula: quia ipse fuit tanquam fons miraculorum

De questiōibus super euāge.

loz: cū virt^o de illo extret z sanaret oēs. Similit^r ē p^oma scda z tertia pbabāt q^o erat chris. z s^ol^r pbabāt deitate aliq^o mō sez mediate. i. supposito q^o ipse diceret z pdicaret se eē chris z deū. qz cū de^o mē^o dacio nō faueat: pdicās falsaz doctriā miracula facere nō pōt. Discipuli igit^r Joānis q^o cū mō suo opa chri vt credit au diuerūt necnō z viderāt credere nitebāt maxie qz p^ocm fuerat p^o Elaiā chris fa ctuz talia miracula Esa. xxxv. Et sic habes qōnes mltas z vnū rñsuū corollari um. Sz pdicta P^oio. Nā qdqd pba bar iesū esse chris/pbabat eē filiū dī. qz scpture sacre chro attribuūt deitātē: vt patebit. Sed p^oma miracula s^o hmōi: qd erāt qdā ipletio pbatay q^o talia fienda p chris pdixerāt: vt pz i expositōe euāge^o lū. Sol. Nō ducebāt i deitate chri ime diate inqntū talia miracula: vt dictū ē sed mediate inqntū ducebāt i chris: z i qntū pphertata d chro vl facta ab eo q se chris afferebat. Sed replicat. qz etiā ra lia fecit ipando cū dixerit: Lazare veni foras. Sol. Et q^o p^o esserat ozo ad deū: il lud impiū irelligebat eē diuie s^oru^o z nō p^orie aurozitat. Scdo. Nā qd pur^o hoi^o bus zuenit nō facit fide d alicui^o deita te. sed hmōi erant miracula scda. qz scri viti ex prate aliqñ fecerūt miracula fm Breg. Un b. Bñ dicit^r solo aspectu oclō tū soluit rusticū alligatū. Solu. De^o p^o scdōs sic est opar^o miracula aliqñ eis non orātib: sic p^o sacra iustificat aiaz. i. p^o vir tute existētē inrētionāl a dō i vrisqz z deriuatay ab eis p^o inf media corpa vsq ad materiā in q^o termiabat opatio. Sic em pba psecratōis zuerūt panē z vi^o nū i corp^o z sanguine chri. et sic Petrus voce Anania ptrauit z Saphira Act. ij. Sed tñ null^o scdōs ita temere locut^r ē vt i p^oria psona spm effectū miracl^o im^o perauerit sic chris. Nō em Petr^o ipauit mortē illi: sed eo loqnte ceciderāt. Ter^o tio. Nā qd intellectū zūincit facit sciaz vel intellectū. qz inf habit^o intellect^o spe culatiui isti soli zūincit: cū in oib^o alijs maneat loc^o trepidatōi: vt parz in cōic^o ctura z opintōe. Sz tertia miracula nō fa ctiebāt sciaz de chri deitate: alioqn eadē

zclusio fuisset scita z credita: cū d ea sit articul^o fidei. Sol. Quicqd zūincit i^o tellectū facit d zclone sciam i spectalt. i. faciēdo q^o videant rōnes subiecti z pdi^o cati z eoz ordo ad iuicē. vel in gnalt. i. faciēdo q^o sciat qdē zclō eē p^oa: s^o tñ ipa in se non sit visa. Primo mō facit sciam diffinitio terminoz. sed scdo mō miracu la. Un istā zclonez: corp^o chri est i hostia in speciali diabol^o nō videt. qz nō videt alt qua colligatiōez inf illō subiectū z pdi^o catū resultrantē ex rōnib^o eoz: qz nec eaz hāt: cū illō pdicatu nō zuentat illi subie^o cto ex sua rōne: sed ex dei volūtare: q^o dī abolū latet. Videt tñ q^o nō p^o eē falsa. qz videt z scit clare aliq^o miracula facta eē a deo i testioniū ill^o zclōnis. Vide autē d ista qstioe z alijs prinētib^o ad miracula chri scrm Tho. in. iij. q. xliij. z q. xliij.

Quert etiā p^o: an Joānes fuerit mar tyr: Ad qd dicendū est ex dectōe gñā^o li sancti Tho. de mēto. ij. q. cxliij. Et vtz adulario sit pctm mortale: Ad qd rñdendū est ex. ij. q. cxv. ar. ij.

Feria. iij. post iij dñicā aduē.

Questio. iij.

Veritur: vtrum angelus

q^o possit sua naturali vture exhibere se visibile homi: Ad haur dī co q^o aliqd videt multip^ol. i. p^o se: vt hic color in creto: siue h coloratū inqntuz coloratū: siue inqntū est in esse z genere qlitat^o. z p^o accidēs: vt substantia. Et h dupl^o. i. vt substantia subiecta color^o p^o p^oriam qntitatē: vt lapis z corp^o aialis vel plante. z nō subiecta p^o p^oriam qnti^o ratē: sed p^o qntitatē alicui^o ad se prinē^o tis. Et h dup^o tr. i. p^o qntitatē sui p^oriy p^o fecibilitis z mobilis siml: sic videt vita z aia aialis p^o colorē aialis cui subij^o f aialis corp^o p^ofectū ab aia: z p^o qntitatē sui p^oriy mobil^o licz nō sui p^ofectibilitis: sic videm^o hoiem vestitū p^o colorē vestium q^o mouet: lz nō p^oficat animādo. Ange^o lus igit^r nō pōt se exhibere visibile p^o mō: qz nō e color aut lux corpal. Nec scdo mō: qz nō est corp^o. Nec tertio mō: qz nō

A iij

e aia aut vita corpis. Sz pt se exhibere
 visibile q̄rto mō. qz p̄r formare corp^o
 z illō mouere z p̄ illud representare suas
 p̄terates: puta itellectū formādo illō
 corp^o i forma hoīs z agilitatē formādo
 alas: z puritatē formādo pulc̄r. Nam
 fm Diony. angeli i corpōibz assumpt̄
 tales se exhibēt i extioribz: q̄les s̄t int^o.
 Et h̄ sic p̄r. Quicqd̄ ei fieri p̄r moru
 locali inferiorz corpōz h̄ totū angel^o na
 turali p̄tute p̄r. qz p̄ma corpa mouere
 p̄r localit̄ ad morū suū: sic ania mouet
 corp^o p̄r: ut p̄r p̄ Aug. z p̄ rōnē. qz si
 aia q̄ ē spūs inferior mouet ad nutū alij
 qd̄ deficiatū corp^o. s. hūanū: spūs sup̄
 or. i. āgel^o ad nutū possit mouere corp^o
 illimitat^o z vllus: pura oē corp^o corru
 pibile maxie aerē q̄ ē valō mobil^o. P̄r
 ēt exp̄m̄to: qz s̄z p̄hos p̄ volūtatē mo
 uēt celos z p̄r a fortiori ista inferiora.
 Sz sup̄dicta app̄ticio p̄r fieri moru lo
 cali corpōz inferiorz. maxie aerē: qz p̄ ta
 lē morū p̄densat̄ z figurat̄: z p̄ nātia se
 mia decolorat̄ vt videat̄ hō. Et his at
 patēt m̄ta. P̄rio p̄ello p̄ncipal̄ itēta.
 Scdo p̄r vñ habeat̄ efficaciat̄: incātatō
 nes sanatiue i firmitatū. qz. s. diabol^o p̄
 sciaz suā sc̄t medicinalia corpōz z p̄ mo
 rū locale ea applicat̄: z h̄ visibilt̄ sic vt
 tlia corpa n̄ videant̄ talia corpa s̄z alia
 pura p̄ant̄ inuolūt̄ aut aliqd̄ tale. Hoc
 at̄ diabol^o facere p̄r tr̄p̄l̄. P̄rio inuolū
 do circa tlia corpa aerē p̄densatū. Scdo
 causādo i ocul̄ ast̄tū acrisiā v̄l aorisīā
 q̄ ē q̄st̄ qd̄a cecitas. p̄hibēs videre qd̄a
 s̄z n̄ oia. Et t̄rio applicādo illa corpa q̄n
 null^o ituet̄. T̄rto p̄r vñ ē q̄ aliq̄ vidēt
 i aq̄ v̄l i igne aut lapide terfo im̄gies
 aliqs. qz ē v̄l ex eo q̄ diabol^o aliq̄ corpa
 format̄ ex aere z obijcit̄ tali aq̄ v̄l corpi
 terfo sic nos obijcit̄ facie speculo. vel
 et h̄ q̄ tlia corpa format̄ z obijcit̄ s̄sibz
 nr̄is. v̄l ex h̄ q̄ i im̄giatōe format̄ tles
 spēs ac im̄gies cū tāta imp̄ssioe vt vi
 deant̄. eē res vere mō illo q̄ statū dicet̄.
 Signū at̄ q̄ ille im̄gies sine i sensibz
 nr̄is z n̄ i re: ē q̄ n̄ vidēt̄ ab oibz. Quar
 to vñ ē q̄ qd̄a fatue credūt̄ se ludere cū
 herodiana cū tñ sint i lecto. qz. s. diabo
 l^o mouet spūs corpales i q̄bz s̄t p̄hātal̄

mara: z d̄ducit̄ eos p̄ motū locale ad ob
 iijctū p̄hātalē eo mō q̄ fit i freneticis
 Nec tñ nego q̄n aliq̄n realit̄ h̄mōi defe
 rāt ad ludū: qz diabolus porrare possit
 turri: nedū vetulā. Sz p̄dicta arguit̄
 p̄mo. Nā obiectū itellect^o nūq̄ p̄r p̄cipi
 a s̄su pura visu: qz si vis^o n̄ p̄r p̄cipi ob
 iectū alit̄ sent^o s̄b̄i vicinīa pura sonū: m̄l
 to m̄n^o p̄r p̄cipi obiectū potētē maḡ
 distāt̄: puta itellect^o. s̄z angel^o ē obiectū
 itellect^o qz ē im̄at̄al: q̄ n̄ p̄r videri. So.
 Rō p̄bat q̄ n̄ p̄r videre oculo corpali p̄r
 mo v̄l scdo vel t̄rio: vt q̄n ex q̄rūf furta a
 mat̄ialia: n̄ at̄ p̄bat q̄n videat̄ q̄rto mō
 Scdo. Nā si dicimur videre āgelū: qz
 videm^o corp^o ab illo morū: pari rōe d̄
 ceremur videre vaporē: qz videm^o terre
 morū causatū ab illo. So. Nō ē ille: qz
 ad appere motorē i suo mobilī n̄ sufficit
 mouere aliqd̄. Si ei videam^o aliqd̄ cor
 p^o motū ad diabolū: vt q̄n ex q̄rūf furta a
 maleficis: z mouet̄ seratū aut cribz: n̄ p̄r
 h̄ dicimur videri diabolū aut dicim^o di
 abolū appere. Sz requirit̄ q̄ tale mobile
 rep̄ntet̄ p̄terates motoris: sic vest̄ p̄tera
 tes seu figurā vestiti: qd̄ n̄ fac̄ tremor^o
 resp̄cū vaporis. Tñ i corpe formato ab
 āgelo aliq̄n d̄r appere āgel^o z aliq̄n de^o
 qz. s. illō corp^o aliq̄n i deū aliq̄n i āgelū
 ducit̄ rep̄ntādo ei^o p̄d̄tōes. Tñ Aug.
 d̄r q̄ q̄n de^o apparuit̄ p̄his. s̄c̄m̄e m̄ste
 rō āgelico s̄z qz corp^o illō ducebat̄ i co
 gnitōz d̄i: tō d̄r de^o apparuisse. T̄rto si
 vidēt̄ motor i mobilī se rep̄ntante: d̄ital
 possit̄ videri i oi creatura. qz q̄ltbz crea
 tura ē a d̄o mota z deū rep̄ntat̄: cū sit ei
 s̄tilis. So. Dico duo. P̄rīmū ē q̄ n̄ d̄r sp̄
 motor videri aut apparere eo mō q̄ āge
 l^o i mobilī se rep̄ntate. qz n̄ dicimur vide
 re p̄ter Socrat̄ latētē s̄t videam^o s̄tilit̄
 et^o ab eo actualit̄ morū. Sz t̄ q̄n ad se
 rep̄ntandū ē formatū vt im̄ago z nō vt
 vera res tal̄ q̄ltis videt̄. sicut cū aer for
 mat̄ ad instar hūanī corpis s. Dō lz q̄lt
 bz creatura moueat̄ a d̄o z illū rep̄ntet̄
 z ad illū rep̄ntādū sit facta: n̄ tñ ē sic ad
 h̄ facta q̄n sit vere illa res quā se esse p̄
 t̄dit̄. sicut lapis ē vere lapis. Scd̄z ē q̄
 fm Aug. i vlt̄. de ciuit̄. dei. Oculi b̄roz
 potēt̄ videre incorpalia etiā d̄ita tē: s̄z

De quonibus super euāge.

scdm Tho. j. q. xij. arti. iij. ad scdm. s. eo
mō q̄ vitā viuētis videm⁹ viuēdo opa
vite. Tūc em̄ itellect⁹ erit p̄spicax ⁊ dī/
uīa gl̄ia maxie refulgebūt i corp⁹. iō/
q̄s statī itellect⁹ app̄hēdet dēitatē vīsū
corp⁹: sic mō statim app̄hēdit vitā vi
uētis: vīso motu ei⁹.

Queri etiā p̄ circa h̄ euāgelīū Vtrū
de⁹ possit facere oē p̄bū. i. oē a nob̄ in/
relligibīle siue nō implicās p̄dīctōem
Uide. j. q. xxv. ar. iij. po. q. j. ar. iij.

Feria. vi. post tertiā dñicā in Aduentu Questio. v.

Veritur Verū credere
deo ruelātī q̄cūq̄ necessario sit
meritorīū: Ad h̄ ar̄ dico q̄ fm̄
doctrīnā feri Tho. vbiq̄: p̄cipue. xij. q.
xvij. ⁊ ij. dist. xl. ⁊ ma. q. ij. Aliq̄s ac⁹
hūan⁹ fm̄ suā spēm v̄l gen⁹ p̄siderat⁹ ē
indifferēs ad bonū ⁊ malū morale: lz ha
beat naturalē bōitatē inq̄ntū est. Nā si
ac⁹ hūan⁹ obiectū includit aliqd̄ rōnī
p̄ueniēs: ac⁹ ē bon⁹: vt miserī paup̄s:
⁊ mal⁹ icludat aliqd̄ ei repugnās: vt fu
rari. ⁊ neuter si nō icludat cōueniēs nec
repugnās: vt leuare festucā de terra: qz
ois ac⁹ h̄z spēm ab obiecto: ⁊ ac⁹ hūa
nus ab obiecto flato ad p̄ncipiū actū
hūanorū qd̄ ē rō. Sz si loqm̄r d̄ actu f̄z
idīuīduū: sic quēlibz actū p̄ticulare hu
manū. i. delībatū. necesse ē eē bonū vel
malū moralē: nō solū fm̄ theologū: sed
etiā fm̄ p̄hum morale. qz si ac⁹ fiat qn̄
op̄z ⁊ vbi op̄ret ⁊ sic op̄z: ⁊ sic de alijs
circūstātijs: ē bon⁹. ⁊ si qd̄ hoz deficiat ē
mal⁹. Est autē necessariū q̄ fiat cū oibz
istis: aut nō fiat: ⁊ p̄r q̄ sit bon⁹ v̄l ma
lus. Et si q̄s hēat grām nō pōt esse ac⁹
hūan⁹ i eo p̄siderat⁹ fm̄ idīuīduū q̄ nō
sit p̄ctm̄ v̄l meritū. Nā q̄cqd̄ ab eo q̄ h̄z
charitatē ordinat⁹ i finē alīcui⁹ p̄tutis
ordinat⁹ i finē charitatē: ⁊ p̄r ē merito
riū. qz sic volūtas oēs potētias: ita cha
ritas oēs p̄tutes mouet ad finē suū.
Sz ois ac⁹ bon⁹ ordinat⁹ i finē alīcui⁹
p̄tutē: ⁊ p̄r ē meritoꝝ. ⁊ si sit mal⁹ est
dēmeritoꝝ. H̄ns igit̄ charitatē meret̄
comedēdo ⁊ ludēdo ad recreatōem: ser

uato mō tēpantie ⁊ eutrapoliē. Hec ex
scō Tho. vbi s̄. Igit̄ credere supposita
grā ē meritoꝝ: cū sit ac⁹ p̄tutē. Et iō
bū d̄z brā p̄go q̄ credidit dño. Sed p̄
p̄rio. qz sequit̄ q̄ q̄s s̄l i vno istāri me/
rebif ⁊ peccabit mortalē: posteo q̄ So/
crati ruelat a dō sua dānatō. Credēdo
em̄ merebif vt dēm ē: ⁊ peccabit: qz de/
spabit. Sol. fm̄ s. Tho. de⁹ nulli reue
lat suā dānatōnē: lz nec reuelare p̄r de
potētia ordiata. qd̄ si faciat itelligēdū
ē q̄ loquat̄ cōmīatorē: n̄ ex sn̄ia. Hec il
le. Esti ponat q̄ loquat̄ ex sn̄ia: dico q̄ si
tal̄ acceptet dī iusticiā fm̄ quā credit se
dānādū: meret̄. n̄ ar̄ peccat dēspādo. qz
n̄ tenemur spare nisi q̄sq̄ sum⁹: dubij d̄
salute. Si ar̄ nō acceptet eā: tā peccabit
⁊ n̄ merebif. Esti ponat casus q̄ de⁹ re
uelat ex sn̄ia: ⁊ cū h̄ ster p̄ceptuz de spe.
Dico q̄ cas⁹ ē ip̄sibīl. qz seq̄t q̄ d̄s vel
let istū sil credere p̄dīctōia. i. se dānādū
⁊ saluādū cū n̄ possit sperare salutē nisi
credat se saluādū. Secdo qz possit aliq̄s
mereri credēdo falsū: sic Ezechias cre
dēdo se mortuū: ⁊ Anīuīte se credēdo
sbuertēdos. Sz h̄ ē An̄f. Cur de⁹ hō
c. xvj. Si p̄a inq̄r n̄ fuissz fides mortis
chī: nihil p̄fuissz. Sol. Nō p̄r seq̄ q̄ q̄s
mereat credēdo falsū: qz d̄s n̄ p̄r ruelare
falsū: nec illd̄ p̄bū fuit falsū: mortis: eye
chia. qz sent⁹ erat: mors tua ē futura. qd̄
fuit verū. Nā aliqd̄ ē futurū eo ip̄o q̄ sua
cā ē disposita vt euēiat. ⁊ ita erat d̄ p̄ria
morte: qz hēbat cās nāles: vt morbum
mortale. Et sicut sbuersio nīnīue erat in
sua cā. i. i d̄meritē: nīnīultay. Et iō d̄z. ij.
de gn̄arōe: q̄ futur⁹ q̄s icedere n̄ icedet:
qz. i. sua icedēdi cā ip̄e dīet̄ aut r̄mouebī
tur. Sz cū cā sit duplex. i. p̄ria. i. dī volū
tas ac p̄scīa. ⁊ scda. i. celū ⁊ alie cāe crea
te. aliq̄n aliqd̄ ē futurū fm̄ p̄mā: n̄ scdam
vt iudiciū gn̄ale. Aliq̄n fm̄ scdam n̄ p̄
mā: vt mortē Ezechie ⁊ sbuersiōez nīnī
ue. Qd̄ ar̄ ē futurū f̄z p̄mā: sp̄ euēit: n̄ ar̄
qd̄ fm̄ scdaz. qz p̄ria ip̄ediri n̄ p̄r sic scda
Posteo tñ q̄ q̄s credat falsū: vt cū verū
la credit p̄dicatori errātī vt dō: tūc cre
dit falsū s̄b rōe veri: ⁊ ē meritoꝝ. Nec
ē An̄f. qz illa s̄ p̄ba discipli: q̄ntis dī
ci etiāz possit q̄ illa fides nō p̄fuisset. i.

A. iij.

obiectū illi fidei: qz nihil fuisset si fuisset falsum. p fuisset tñ ipse actus: qz fuisset actus virtutis nobilissime. i. fidei.

Querit etiā p̄r An Joānes exultauerit mortis ab alio: v̄l p̄ acceleratōez vsus rōnis. Glide. ij. q. xvij. ar. vj

Sabbato aſi q̄rtā dñicam in Aduētū **Questio. vi.**

Verū vtrū is sup que

q fit v̄bū dei p̄ aliquā inspiratiōe/possit eē certus q̄ a deo sit tal' reuelatio: Ad h̄ ar̄ dico sic. Ille cui fit aliq̄ reuelatio occultoz p̄ visionē/colore v̄l imagiariā v̄l intellectuāle: p̄t de ei⁹ aurore an sit spūs bon⁹ v̄l mal⁹ h̄ie p̄iecturā pbabilē. s. si terminet i leticia mērali. Hoc ei signū tradūt fere oēs sci s̄z p̄mo b. Antio. qntū ego legeri. z dei/ de s. Tho. ij. q. xxx. ar. ij. ad terciū. S̄z h̄ signū ē pbabile tātū: vt d̄r sc̄rā Latoria i dialogo edocta p̄ ch̄z d̄ hac re. z ē fallax. qz etiā q̄ ad h̄ diabol⁹ fingit se angelū lucē. Rō q̄ h̄ sit signū nāle ē: q̄ nālit' appēitio angelica ē nob̄ horrida: z eā p̄emur: sic alia aialia p̄ent cōit hoiez qz nāsa i ferioz ad p̄ntiā supioz timet. S̄z angel⁹ mal⁹ tanq̄ sup̄b/hoiem in isto timore relinq̄r: vt ip̄e appareat mag⁹ v̄l p̄pote q̄ timeat ab hoie. Bon⁹ ar̄ tāq̄ charitate plen⁹ hoiez p̄fortat: v̄l la tent' iter⁹ ispirādo: v̄l exert' loq̄ndo aut se exhibēdo familiarē. Incipit p̄o bon⁹ a timore: z qz rei nā h̄ erigit: z qz vult hoiem eleuare z attētiōrē reddere ad qd tal' p̄urbario valet. Mal⁹ ar̄ incipit ab aliq̄l' leticia n̄ spugnare p̄dicto timorē. sic ea quā fac p̄ v̄ba salutādo: z p̄ cādorē vestitū aut lucē v̄l h̄mōi: vt mēre p̄ ianē gl̄iam eleuet: aut alia cā. Rō ar̄ q̄ h̄ signū sit pbabile ē. qz talē leticia mēralē diabol⁹ absolute p̄curare p̄t per pb̄atasmata leta q̄ possit ip̄rimere. i. de ducere ad pb̄atasmā p̄ morū spiritūū: z ēr possit eā p̄curare supposito suo fine p̄ uerso: qz ip̄az ad illū p̄t ordiare: vt. s. mē d̄sare tali leticia ducat hoiem i errore. P̄t ēr tal' d̄ eodē h̄ie p̄iecturā necariā z demōstratiuā (vt ita d̄xeri). i. amorē

p̄rur: vt d̄r b. Latoria vbi s̄. z iudicā v̄l lumē intellect⁹: vt colligit ex s. Tho. Rō hoiez ē: qz si qd ē qd diabol⁹ absolute possit: illd̄ ex supposito nō p̄t si repugnet fini suo. qz null⁹ p̄t velle ea q̄ sc̄t repugre suo volitō p̄ncipali: cuiusmōi ē su⁹ finis. Igit' cū diabol⁹ itēdat auerte re hoiem a deo: diabol⁹ nihil p̄t facere p̄ qd hō sp̄ pmoueat i deū. Igit' hoiez p̄ uocare n̄ p̄t ad displicentiā d̄ p̄ctis inq̄n: tū s̄t offensa d̄i: nec ad amorē p̄rur. Et iō bñ d̄r sc̄rā Latoria ex doctria ch̄i te su: qz qñ mēs post visionē sentit se amōre p̄rur: aplioz successaz: h̄ ē infallibile si gnū q̄ ania a suo sp̄so visitata sit. Nō p̄t ēr diabol⁹ reuelare aliq̄ hōi p̄fortādo lumē ei⁹ ex supposito sui finis: s̄z h̄ p̄t sit absolute: qz itēdit hoies fallere z iducere i errore: cui repugre p̄fortare lumen intellect⁹. v̄n diabol⁹ māifestat aliq̄ hōi mouēdo z ordinādo pb̄atasmata. Et vt d̄r s. Tho. i. ij. d̄. vij. q. j. ar. ij. ēr illūnādo lūie fortioz ipsa pb̄atasmata. vt. s. i de hō meli⁹ sc̄iat dubitare z iducet in aliq̄ q̄ d̄iudicare nesciat: n̄ ar̄ māifestat p̄fortādo lumē intellect⁹: vt ip̄e d̄r i. j. p̄te. q. ij. ar. j. Et ip̄e etiā p̄cludit. ij. q. clxxj. ar. ij. q̄ p̄p̄e lz certū n̄ sint d̄ his q̄ instictu q̄dā. i. p̄ cordis ispiratiōez coḡ sc̄ur v̄r sint a dō v̄l a p̄p̄ito suo sp̄i: tñ d̄ his q̄ p̄p̄etice coḡ sc̄ur. i. p̄ māifestā r̄uelatōem: s̄nt certissimi. qd hic d̄r patere: qz ide Abraā mouebat ad filiū occidēdū. qd n̄ feciss̄ nisi fuiss̄ certissim⁹. Et h̄ iō. qz vt ibi d̄r: maior ē certitudo q̄ est p̄ lumē diuinū q̄ q̄ ē p̄ lumē nāle. Sed h̄is sc̄iaz/ p̄ certo sc̄it se h̄ie. q̄ h̄is p̄p̄etia p̄ lumē diuinū: mlto maḡ ē cert⁹ se h̄ie. Gl̄i z Aug. d̄r. vj. p̄fē. q̄ m̄ sua dicebat discernere se: nescio q̄ sapore: quē v̄bis exp̄mere n̄ posat qd infess̄ int̄ de um reuelatē z aiam suā somniatē. S̄z p̄dicta. Nā si tal' eēt cert⁹ d̄ aliq̄ reuelato q̄ illd̄ eēt a dō: sc̄tz ēr q̄cūq̄ cogita ret z n̄ dō r̄uelatē eē a sua cogitādo. s̄t si coḡico certe oēm ciuē Bonōiesez: coḡico ēr certe oēm n̄ bonōiesez n̄ eē bonōiesez. S̄z h̄ ē falsū. qz Bre. sup̄ Ezech. d̄r q̄ p̄p̄e sc̄ti dū aliq̄n p̄sulū: ex maḡ vsu p̄p̄etādī qdā ex sp̄i suo p̄fert. z se h̄ ex

De quonibus super euāge.

phete spū dicere suspicā. Erb° exm̄ ē
de Natbā: q̄ p̄sūtere Dauid an fabrica
re deberet replū dño: dicit q̄ sic. qz dñs
cū eo erat: vtz. j. Paral. c. xvij. Sz tñ p̄
admonit° a deo reuocauit. So. Sctus
Tho. vbi s. dr. q̄ p̄bū Bre. n̄ intelligit d̄
his q̄ cōfiscā. p̄phete: sz p̄ isticū q̄ ē
qd̄ ip̄fectū i genere p̄phete.
Querit etiā p̄ vtz baptism° Joānis
sic eēt baptism° p̄nic q̄ grāz p̄ferret. U
de. iij. q. xxxvij. arti. ij

Dñica q̄rta in Aduerū Questio. vij.

Verif Vtrū ch̄s debu
erit tale h̄ic p̄uersatiōez extra
deftū z sine a spo victu z vestit
tu: vt Joānes videret scior z ch̄s eē:
Ad h̄ ar̄ dico sub vna zelone z vno rñ
suo corollario sic. Ch̄s debuit p̄uersa
ri inf hoies fm̄ illd̄ Baruch. iij. Post
hec i terr̄ visus ē z cū hoibz p̄uersat° ē.
Et talit̄ p̄uersari vt mediocre vitā i cū
bo z poru z dormitōe z vestitu duceret
fm̄ illd̄ p̄nc̄ euāgelij. Vedit° vestz ste
tit zc. Nā q̄cūqz opaf vt zgruit suo fi
ni: opaf vt dz. qz vnaqz opatio z res
zgruere dz suo fini: cū a fine trabaf rō
eoz q̄ st ad finē. sic a secare trabif rō q̄re
serra ferrea sit z dētata. sz ch̄s p̄uersan
do cū hoibz z talr vt dicitū ē p̄uersando
opabaf vt suo fini zgruebat. Hoc aut̄
p̄tz p̄rio: qz velt̄ vt ip̄emer dr̄ Lu. iij)
euāgelizare regnū dei: z testificari p̄ita
ti diuioz: vt dixit ip̄e Pilato. sz h̄ face
re n̄ potuiffz si sp̄ fuiffz i defro: nisi for
to raro z q̄ ad paucos. Scdo qz velt̄ ta
lit̄ q̄rere ouē pditā: vt et̄ plat̄ z p̄dicato
ribz vice ei° gerētibz daret scipm̄ formā
fm̄ quā q̄rere deberēt. Sz h̄ p̄uentent̄ n̄
feciffz: nisi q̄redo nos sup̄ fontē sediffet
lassus ex itinere: ex calore: ex fame: ex si
t̄: ex anxietate n̄e salut̄. vñ fm̄ Ch̄y.
lz i eodē loco manēdo possz ch̄s hoies
ad se trahere vt ei° p̄dicatiōe audirēt:
nō tñ h̄ fec̄. p̄bes nob̄ exm̄ vt p̄bulare/
mus z req̄rerem̄ p̄ures: sic pastor ouē
pditā. Tertio: qz venit n̄ solu retrahere
nos a pctō: sz p̄ncipalr vt iduceret nos

ad amorē z amicitia z familiaritatē cū
do. Sz h̄ p̄uentēssime factū ē: eo fami
liarit̄ p̄uersante z discubēte cū pctō: lz
qz vt dr̄ Aug. nulla maior ad amorē in
uitario q̄ p̄uēre amārē. Et vt dr̄ Am
bro. nihil ē nature tā infcū q̄ diligentē
se diligere. Quarto: z hec ē rō sci Tho.
iij. q. xlix. ar. ij. Nā venit vt eēt dux z p̄
ceptor oim̄ ch̄ianoz: quē deberēt audi
re z seq̄: fm̄ illd̄ Esa. Ecce restē p̄lis de
di eū: ducē z p̄ceptorē gētibz. Sz nō p̄t
eē oim̄ dux: nisi eū oēs possent imitari.
Igit̄ q̄ntū ad extiorē p̄uersatiōem deb
uit maioris austeritat̄ appere q̄ Jo
annes. z p̄r Joānes debuit eē magis i
opinōe q̄ eēt ch̄s: z maxie accidētibz
alijs q̄ dicent̄. Sz p̄missa. Nā q̄cū
qz est de°: decet eū vita solitaria. qz fm̄
p̄hm. j. Pol. Qui p̄uersat solitarie: aut
ē bestia. s. ex seuitia: aut de°: si ex amore
p̄replade p̄itatis id fac̄. Uñ dr̄ Dan. ij.
Except̄ d̄ys qz nō ē cū hoibz p̄uersatō
Sol. Qui nō ē de° pur°: sz ē etiā hō ha
bens suā dētatē publicare dz p̄uersari
vt dicitū ē. Scdo. Nā q̄cūqz h̄z ducere
vitā p̄replatiuā: h̄z p̄uersari solitarie. qz
ad h̄ maxie p̄fert solitudo: fm̄ illd̄ Ilee
ij. Ducam eā i solitudinē z loqr̄ ad cor
ei°. Sz ch̄s debuit ducere vitā p̄repla
tiuā: qz ista ē p̄fectissima: fm̄ illd̄: Ma
ria optimā partē elegit. Sol. Vltā cō/
tēplatiuā ē p̄fectissima: nō simplr: sz in
ter vitas (vt ita dicā) simplices z puras
sz p̄fectissima simplr ē mixta ex p̄repla
tiuā z practica: q̄ q̄s p̄replata tradit̄
alijs p̄ p̄dicatiōe ducēs etiā illos i vi
tā p̄replatiuā. Iste em̄ p̄supponit̄ p̄re
platiōis abūdātiā. qz tūc p̄fectū ē vnū
qd̄qz q̄n̄ p̄t facere sibi sile. Tertio. Nā
q̄cūqz h̄z inittū dare p̄silijs z religionū
formā istituere: nō dz cōem vitā ducē/
re: sz paupem. Sz ch̄s fuit hm̄oi. Sol
lu. Sicut dr̄ s. Tho. in. iij. pre. q. xl. vbi
doibz istis diffuse loquit̄. Vediocre vi
tā in victu z vestitu ducere p̄t habēs
z nō habēs diuitias. Jo ista siml̄ stant
Ch̄m dedisse religionū formam: z nō
habuisse austeritatē Joānis.
Querit etiā p̄. Vtrū cōuēlēs fuerit
Joannē baptizare. Uide. iij. q. xxxvij.

ar. j. Et vtz chis fuerit fm legē puersa
tus. Glide. ij. q. xl. ar. iij.

In vigilia natiuitatis dñi nri
iesu chñ Questio. vij.

Veriſ Vtrū brā virgo
q sic inuēta sit hñs i vtero d ipū
scto: q filio ei⁹ debeat dici de
spūscō pcept⁹. Ad h dico q ly de: sic dī
s. Tho. j. q. xxxij. ij. v. r. q. xij. iij. p̄muz
dī habitudinē p̄subalitat⁹ r causalitat⁹
material. sic dicim⁹ cultellū eē de ferro
Et efficiētis: sic dicim⁹ filiū eē de p̄re.
Igit si ly de: dicat p̄ncipiū p̄subale ma
teriale: chñs ē pcept⁹ de purissimis brē
Marie sāguib⁹. qz ista ē cā material in
pceptōe cuiuslibz de muliere nascētis:
vz. ij. q. xxxij. ar. v. r. p̄ p̄m i li. d ania
lib. Si p̄o dicat p̄ncipiū p̄subale esse
ctiuū: p̄r dicit pcept⁹ d spūscō: si p̄suba
litas referat ad vnū: r causalitas ad ali
ud. nō ar si referat ad idē. Nā cū i chñō
pcepto sint duo. s. dinū suppositū r cor
pus: spūscūs respectu suppositi hz cō
substantialitatē: cū sine eiusdē nūero na
ture: r respectu corpis effectiua causalit
tatē. s. respectu suppositi chñi nō hz rō
nē causalitat⁹: nec respectu corpis hz cō
subalitatē. In illd corp⁹ nō dī d spūscō
sz ex spūscō. Sz p̄: P̄rio: Nā p̄ncipi
um a ctiū d q̄ aliqd p̄cipit: i ḡnātōe se
bz vt semē. Sz spūscūs i pceptōe chñi
nō se habuit vt semē. Nā dī Hiero. i ex
post. ca. fi. Nō sic qdā sceleratissimū opt
nant/sp̄m̄scm̄ dicim⁹ fuisse p̄ semie: sz
potētia r p̄rute creatiōis dicim⁹ fuisse
opatū. i. formatū corp⁹ chñi. q̄ nō dī dī
ci pcept⁹ de spūscō. So. Hic videt eē
diuersitas int̄ Hiero r q̄sdā alios dice
tes sp̄m̄scm̄ ibi fuisse p̄ seie: sic dī Lbrz
solt. sup. Dat. r Damas. i. ij. li. Sz de
facili soluit. qz illi duo loquūt fm q̄ i se
mie itelligit p̄r actiua. qz sic cōpant se
m̄nti sp̄m̄scm̄ vl etiā filiū q̄ ē p̄r altis/
simi. Sz Hiero. h negat fm q̄ i semine
itelligit suba corpal: q̄ i pceptōe trāsmu
tat si sit m̄strata a m̄re. Scdo. Nihil ei
vnū format d̄ duob⁹ nisi aliq̄ mō cōmi
xtis. Si q̄ corp⁹ chñi qd dī formatū de

figie dicat etiā pceptū de spūscō: videt
fca cōmixtio spūscō r Marie quā m̄
m̄strauit: qd p̄z falsū. So. Sic dī Au
gu. i ench. n̄ eodē mō dī chñs pcept⁹ aut
nar⁹ d spūscō: r d̄ Maria figie. qz de
Maria figie material: r d̄ spūscō ef
fectiue ē pcept⁹. Et iō n̄ habuit h̄ locus
cōmixtio. Dia ar hacten⁹ dicta i hac q̄
stioe sūt snialt s. Tho. i loc⁹ allegat⁹. vl
i. ij. pre. q. xxxij. ar. ij. Tertio. Nā si dī
pcept⁹ d spūscō rōe efficiētē r p̄subal
tat⁹: dī ē pcept⁹ de p̄re r d̄ seipō. qz fm
Aug. i. j. d̄ trī. iduisa sūt opa trīnitat⁹
sez ad extra. So. Vz rora trīnitatis istaz
pceptōez opata sūt: trī attribuit spūscō
trīplcti rōe. vz. ij. q. xxxij. ar. j. vide ibi
si vis. Quarto. Nō ē pcept⁹ de charita
te vl de dono. q̄ nec de spūscō. So. Ne
gat p̄gnātia. qz sz spūscūs sit charitas
r donū: trī ista nō scant vt p̄sona subis
stēs: cui ē agere r eē cām efficiētē p̄sub
Quert etiā p̄r circa h̄ euā/ (stāiale
geliū: vtz spūscūs possit dici p̄r chñi:
Glide. ij. q. xxxij. ar. ij.

In nocte natiuitatis chñi
Questio. ix.

Veriſ Vtrū brā virgo
q fm rpalē nritatē chñi possz di
ci m̄r chñi: Ad h̄ ar sic r̄ndeo.
Brā p̄go dicit p̄r m̄r chñi. Tū qz euāge
liū dī qz pepit filiū suū p̄mogētuz r nō
altū q̄ istū. Tū qz q̄cūqz r̄q̄runt r suf
ficiūt ad rōnē vere m̄ris brā p̄go habu
it: r q̄cūqz h̄nt alie m̄res: q̄ sūt m̄strare
materiā vn̄ p̄cipit filij corp⁹: r q̄ ad h̄
p̄sequūt. P̄r etiā vere dicit m̄r dei. Tū
qz dī Damas. i. li. ij. Et h̄ocēstros. i. dī
genitricē p̄r r p̄ncipalē p̄gnē p̄dicam⁹
Tū qz h̄ asserit i caplto Lirilli i Ephe
sina synodo cōprobāt⁹: sic q̄ h̄ negās a/
nathema sūt. Tū etiā qz ex h̄ dī mulier
aliq̄ allcui⁹ m̄r q̄ eū p̄cepit r gēuit. Sz
brā p̄go deū p̄cepit r genuit qd s. Tho
mas. ij. pre. q. xxxv. ar. iij. sic p̄bat. De
nomē scās i p̄crero aliquā naturā p̄t
supponere p̄ q̄libz h̄p̄estasi ill⁹ nature
Lū igit vnio icarnatiōis sit fca i h̄p̄o

De quonibus super euāge.

fasti: ly de^o supponere p̄r p̄ hypostasi ha
bere hūanā z diuinā naturā. Et t̄do q̄c
ad quē d̄iue nature z hūane: illi p̄so/
ne p̄r attribuit: siue fm q̄ p̄ ea sup̄pōit no
mē scās dinā naturā siue fm q̄ p̄ ea sup
ponit nomē scās naturā hūanā. Cōcepti
at z nasci p̄sone attribuit z hypostasi s̄z
illā naturā i q̄ p̄cipit z nascit. Cū igit̄
ip̄o p̄ncipio p̄ceptiōis fuerit nafa hūa/
na assūpta a p̄sona dina: p̄ns ē q̄ p̄e pos
sit dici deū esse p̄ceptū z natū de p̄gie.
Hec ille formalr. S̄z p̄dicta p̄rio.
Nā Damasc. d̄r i. l̄ij. li. C̄ristothecō. i.
chr̄i matrē p̄ginē n̄ dicim^o. Sol. Nō ne
gat eā Damasc. eē matrē chr̄i. s̄z d̄r q̄ n̄ di
cim^o ch̄ristothecō. q̄z h̄ nomē iuētū erat
a Nestorio ad abolēdū theotēcō. i. d̄i ma
trē. Cū hereticis em̄ nec noia debē^o h̄re
cōla: vt d̄r Hierony. sup̄ D̄see. ij. Sc̄do
Distrare materiā n̄ suffic̄ ad eē matrez
sine actōe: alioqn̄ lignū eēt m̄ lecti. S̄z
b. Maria p̄go solū m̄strauit mat̄iaz. q̄
nō ē m̄r chr̄i. Sol. B̄rā p̄go m̄strauit
materiā aptā vt ide p̄duceret viuēs eiuf
dē p̄cepti secū: z locū p̄uenietez in vfo: z
nutritū p̄uentēs ferui. Tertio. Nā qd̄
p̄r eē error: occasio n̄ ē asserēdū. s̄z h̄mōi
est si dicat m̄r d̄i: q̄z intelligit m̄r p̄ris z
sp̄s̄s̄cti. Sol. Quidā oli h̄ p̄cedeb̄r: d̄i
cētes q̄ d̄z d̄i m̄r filij: s̄z n̄ d̄i. S̄z ly de
us s̄z sic eōe tribz p̄sonis z p̄ q̄libz suppo
nere possit: q̄z feat i p̄ereto naturā diuinā:
nā: t̄n̄ p̄r locutiōez reddere verā p̄ vna p̄
sona: fm q̄ d̄i: de^o ḡnat. sic etiā d̄i: h̄o cur
rit/ solo Petro currēte. vñ simplr p̄cedit
q̄ ē m̄r dei: sic z q̄ Iesus ē de^o. Nec ob̄st.
q̄ sic p̄dicatū: z p̄dicata teneat formalr.
q̄z feat naturā subsistentē z p̄seq̄nt tene
ri p̄r p̄ supposito tā a p̄te subiecti q̄ a p̄
te p̄dicati. vt d̄r s. Tho. i. l̄ij. d̄i. l̄ij. q̄. ij.
ar. ij. ad sc̄dm. Quarto. Nulla em̄ m̄lier
est m̄r alicui^o nisi fm naturāz quā ab ea
accepit. sed fill^o n̄ accepit a p̄gie naturā
diuinā s̄z hūanā. q̄ zc. Sol. Q̄z vna p̄
sona subsistit i vtraq̄ natura: cōicat s̄z
bi nature idiomata sua. i. p̄prietates: vt
d̄r Dama. Cū sic iudei dicūt crucifixi
se d̄m̄ gliē: s̄z n̄ fm deitate: ita z p̄go eū
dē pepit. Et sic dicim^o h̄oim̄ creasse ce
los: ita dicim^o deū natū de p̄gine: z p̄r

p̄ginem matrem dei.
Queri ēt p̄t circa h̄ euāg. Vt̄z chr̄s
debuert nasci i bethleē: z vtz sine dolo/
re m̄ris: Glide. l̄ij. q̄. xxxv. ar. vj. z. vij.

In auroza Q̄o. x.

Queritur vtrū collatio
de q̄ d̄r p̄go erat p̄ferēs i cor
de suo esset dubitatu: Ad
id dico q̄ ex ip̄o p̄bo euāge/
liste dicēt: p̄ferēs. z n̄ dicēt
iq̄rēs: sumet̄ hui^o q̄onis solutō. Nā alid
ē cōpare alid iq̄rere. q̄z inq̄rere rōn ē ad
aliquā p̄conē ē dubitār: vtz s̄t v̄ Rayl
n̄. s̄z cōpar vñ alid: n̄ ē dubitār s̄z actua
lit̄ p̄replari q̄ hitu sc̄l̄i. sic s̄q̄s p̄ v̄sio
nē i fōnis alid vidit̄s̄: pura q̄ sacerdos
p̄dicaret. z deide illū videret expleri. cō
parer effectū ip̄z sue v̄sioi d̄ neutro du/
bitādo. Hoc at̄ p̄r fieri cū delectatione
maria. tū q̄z naturale ē aie n̄re p̄ferre. z
p̄p̄ea r̄tū delectamur i pictur̄z z rep̄n
ratiōibz: q̄z p̄ferim^o ista ad ea q̄z s̄t s̄q̄:
p̄ferre at̄ ē delectabile cui ē n̄le. tū q̄z ē
n̄le desiderū qd̄ sc̄it vno mō. pura rue
larōe v̄l p̄ sc̄pturā: sc̄ire p̄ aliū. tū ēt q̄z i
terdū accrescit gaudio q̄ ip̄e res d̄ q̄b̄ ē
meditatō s̄t vald̄ delectabiles. Et ista
oia p̄currēb̄r i p̄gie: z matie t̄tū q̄z illa
erāt ei vald̄ ḡra. tū q̄z erāt maxie ad ho
norē d̄i q̄ p̄ suo fillū d̄derat quē ip̄e s̄m̄/
me amabat. tū q̄z erāt ad maxiaz v̄rill
tatē. pri. i. salutē v̄niuersi. tū q̄z alta p̄ eū
expleb̄r tāq̄ p̄ electā a d̄o. Est at̄ sc̄ien
dū q̄ s̄z Q̄ig. z sc̄tōs ip̄a clarissime no
uerat inf̄p̄ratōez oiz figuraz z p̄p̄etia
rū. q̄z h̄iūt donū sapie z p̄p̄etie et oim̄
ḡraz. excellētissime Et q̄z oia que circa
ch̄iz gereb̄r erāt figurata z p̄p̄etata: i
oibz maxie letabat. vñ d̄r Beda q̄ p̄fere
bat. q̄z q̄ acta erāt v̄l deb̄r p̄formia bis
q̄ agēda legerat. Legerat em̄ Esa. xj.
Et̄er p̄ga d̄radl. iesse: z nazare^o d̄radl
ce ei^o ascēdit. Et ex opposito videbat se
ex stirpe d̄o or̄tā: i Nazareth d̄ sp̄s̄ctō
p̄cepisse. Legerat D̄icbee. v. Et ru be
thleē eph̄zata neq̄q̄ p̄ua es i millibz iu/
da. Et te ei egrediet̄ zc. Et opposito v̄l
debat se i Bethleem peperisse. Legerat

Esā. vij. Ecce ego recipiet et pariet fillum etc. Et Abac. iij. fm. lxx. interpretor. Dñe in medio duū animalū innotesceris. Et se p̄gine nouerat: et fillū in prescriptio inter bruta p̄spicebat. Legerat multa alia q̄ dicitur cōpleri videbat.

Quert etiā p̄t circa h̄uāgelū Utrū natiuitas ch̄ri debuerit manifestari pastorib; ab angelis vl; ab ip̄o ch̄ro: Uide iij. q. xxvij. ar. iij. et y. et vtz p̄mo debuerit manifestari pastorib;. Uide ibi ar. vj.

Inmissa maiori No. xl.

Veritur circa hoc euāgelū
 q̄ lū de q̄ circa expositionē multa subrilla dicenda forent quōd hec positio sit vera de q̄ nō est dubitūz q̄ sit vera. s. p̄bū caro factū est: Ad q̄d sic dico. Si p̄bū diuinū assumpsisset angelū vel colūbā vel solē vel sapphyz vl; ignē: aut aliā quāuis naturā sicut et assumere potuit fm̄ sc̄m̄ Tho. iij. dist. ij. s. de p̄tētia absoluta sic assūpsit h̄uānitatē: dicitur angel⁹ vel colūba vl; sol vl; sapphyrus vel ignis: sic dicitur hō. qz ois natura in p̄terito p̄dicat de supposito h̄uāte naturā: siue habeat illā p̄ creatiōem vt sol: siue p̄ ḡnatiōez vt Sortes: siue p̄ assūptiōez vt p̄bū dei h̄z h̄uānitatē. Alit tñ p̄o dicitur de p̄bo natura assūpta: et alit ps nature assūpte. qz cū ps nunq̄ p̄dicet d̄ toto: sic hō nō est aia: nec ē caro aiara p̄ aiam: natura p̄dicat d̄ h̄uāte naturā grā sui. qz natura est totū: sic h̄uāntas est aia et cor: pus: ps aut solū grā totū p̄ synecdochē. Igit̄ hec p̄p̄o Uerbu est caro: est vera p̄ figurā. i. p̄ synecdochē. s. hec: p̄bū est hō ē p̄a sine figura. Si tñ p̄ possibile vl; im possibile p̄bū assūpsisset carnē vt est ps aial: p̄bū eēt caro sic mō ē hō. Ad q̄d nō dico q̄ hec p̄p̄o Uerbu factū ē caro: ē p̄a in sensu in q̄ est vera illa: p̄bū est caro. s. p̄ synecdochen: vt sit sensus Uerbu caro factū ē. i. factū ē hō: dicitur Arbana. i. eplā ad Ep̄thā. q̄ dicitur: p̄bū caro factū ē: sicut ē actū dicitur hō fact⁹ ē. Nā q̄d qd ē aliqd et pus n̄ erat illd: ē factū. illd.

sic rex est fact⁹ rex. Sed de⁹ ē hō: et aliqui p̄t n̄ erat hō. q̄ fact⁹ ē hō siue caro. S; p̄dicitur Primo. Nā si est vera: ly fact⁹ determinat absolute subiectū aut p̄dicatorū cū sit determinatio. Sed neutz illoz determinat: qz nec de⁹ q̄ ē subiectū ē fact⁹: nec ille hō ch̄ro demonstrato ē fact⁹: nisi aliqd addat. qz sup̄pōit et nū suppositū. q̄ nō ē vera. Sol. Neutz illoz absolute determinat rōne deā: sed determinat subiectū nō absolute s; i ordie ad p̄dicatorū: et ipoztat fieri rōnis circa deū nō absolute: vt dicitur de⁹ fact⁹: s; relatiue vt dicitur fact⁹ h. i. hō. P̄t etiā determinare totā p̄p̄o: vt sit sensus: factuz ē vt hec p̄p̄o sit vera Uerbu caro factū ē. Secdo. Nā si est factū caro: est caro: sic q̄ ē fact⁹ albi ē albi: sed nō ē caro. Si dicitur q̄ ē caro p̄ synecdochē. Corra. qz si est ita: meli⁹ euāgelū ita dicitur p̄p̄e: factū hō q̄ ipozp̄e ē factū caro. Sol. Affirmo r̄n̄siōez. qz hō dicitur aliqd caro. sic Esā. xl. Uidebit ois caro salutare dī. Ad replicā dico q̄ solā carū nō noiauit. P̄rio: qz caro fuit p̄bo rō ap̄parēdi visibīlī. Uñ subdit. Et vidim⁹ gl̄iaz et. Secdo vt ostēderet p̄ locū a maiori nihil ēē in natura hoīs qd p̄bū n̄ assūpsisset. Tertio ad ostēdēdū carnīs p̄tate p̄ manicheos dicitur p̄bū carnē p̄hāz r̄n̄siōez assūpsisset. Quarto ad ostēdēdū p̄tate dei. Magnuz em̄ fuisse pietatis facim̄ si de⁹ aiam rōnalē sibi victinloz assūpsisset. s; mltro mag⁹ si passus ē cor: porari. i. corpi vniri: fm̄ illd. j. ad Ti. iij. Et manifeste magnū ē pietat⁹ facim̄: qd manifestatū est i carne. Tertio. Nā ad huc ē falsa/ sup̄ta ibi carne p̄ hoie. qz deus eēt fact⁹ simplr. qz cū hō sit suba: fle/ri hoiez ē fieri simplr. So. Fieri hoiez ē fieri simplr: qn̄ s̄l sit naka h̄uāna et ip̄m suppositū in q̄ ē. Dō n̄ sic ē h. qz suppositū p̄bū et nū est. Uñ sic ē deū fieri hō: minē: sicut Socrate p̄existētē parū qn̄ tate fieri magnū p̄ incorporeoz alimēti cul aia nouit dicitur suū esse antiquū: s; h̄ et oē aliqd exēplū nō sit oīno simile.

Quert ēt p̄t vtz hec sit vera: Caro vl; hō fact⁹ ē de⁹. Uide iij. q. xvj. ar. vij. Et vtz iste hō demonstrato ch̄ro seu p̄bo in carnato incepit eē. Uide ibidē ar. ix.

De quonibus super euage.

Thica infra octa. natiuitatis Questio xij.

Verit Vtru bta virgo
 sic fuerit gladio mortis aut p
 bi chri pforata: vt possit mar
 tyr appellari: Ad qd sic dico ex doctria
 scilicet Tho. ij. q. cxxiij. cu dicitur Ihd. i
 li. Ery. duo ee gna martyrij. Vnu i ap
 ta passioe: Alid i occulta ani pture. be
 ata pgo n fuit martyr pmo mo. i. pte
 Na cu martyr grece/latine dicat testis
 ad pfecta ronem martyrij requirit vt qs
 morte sustineat/i testimoniu pstat/ si
 dei chri: q oia visibilia pte iuisibilia p
 ponunt: siue pceda pponit. qz requirit
 vt testificet ope ita ee: qd no facit plene
 qd iu vira retinet. pte qua oia alia susti
 nent. Sz bta pgo n sustinuit morte vt
 olcta vt credit r supponit. Fuit ar mar
 tyr scdo mo r p qnda similitudine/ pte im
 mestrare amoris ad filliu que sume dile
 xit. Tu qz erat filli. tu qz sol. tu qz bez
 nign r vtuosus: tu qz pulcer. tu qz cuz
 labore educat. pte fuga egyptiaca r a/
 lita. tu qz de. Na gnt fuit tara ani pas
 sione sentire qz pati p pture i corpe cu
 ani leticia: sic martyres faciebant. qz di
 cebat se i tormentis qst i pratis r floribz
 epulari. vñ Aug. i qda ser. ita dt. Va
 ria qz meate passa e/ pl qz martyr fuit.
 nimitz: qz ei dilectio apli/ foris qz mors
 qm morte chri sua fecit. Sz videt
 q fuerit martyr recte r pte: qz dt Die
 ro. i ser. d assum. Recte dixerim: dei ge
 nitrice pgo r martyr fuit: qz ius in pace
 vira finierit. Sol. fm s. Tho. i. ij. q. r i
 llij. Qes hmoi auctes scdoz irelligede
 fut d martyrio fm similitudine: sicut q dt
 Greg. Jure pl qz martyr e: q nimito a/
 more vulnerata testis extitit saluatoris:
 r p meroze i aio cruciatu sustinuit pas
 siois. Et q dt Bern. loqe ea pl qz mar
 tyre e sem: in q passiois senium copas
 siois supauit affect. Et rursus ide sup
 illd In plenitudine scdoz rē. Verito in
 qe i plenitudine scdoz detertio ei erat: cui
 nec puritas ageloz: nec fides defuit pa
 triarchar: nec spūs pphaz: nec aploz ze

lus: nec pstantia martyrij: nec sobrietas
 pffoz: nec iugatoz fecunditas. Que
 r etia p circa h euagel. Vtz maiores
 aut minores iudeoz p radixerint huic
 signo. i. chro ex igratia: aut certe scient
 chm cogscdo. Vide. iij. q. xlvij. art. v.
 Et vtz bōtras moz pcpue castitas vt
 dual disponet ad spm pphete possiden
 du. Vide. ij. q. cxxxj. ar. iij

In Circuisione dñi

Verit Vtru chis debu
 erit circuicidi: Et scdo vtz co
 uenietet fuerit ei nome impo
 sitū: Et d vtro qz vide. iij. q. xxxvij. ar. j
 r. ij. Et vtz nos licite possum? mo cir
 cuicidi. De q vide in. iij. dist. j. q. ij. art.
 v. qstuncula. iij.

In vigilia Epiphanie Questio xij.

Verit Vtz chis possit
 dici nazaren? Ad hoc dico q
 sic. Et h uenietissime. Prio:
 qz nazaren? interpretat scus siue scifis
 car. sz chis dt scifis scdoz Dan. ix. r d se
 ipo dt Jo. ix. Que pi scificauit. Scdo
 qz nazaren? interpretat florid. Sz chis
 dt flos fm Hiero. sicut bta pgo dt vir
 ga: fm illd Esa. xj. Egrediet pga d ray
 dice iesse: r flos zc. Tertio qz pcept? e
 i nazareth r uersat? ipe r sui parentes.
 vt dt glo. Luc. ij. Sed j. Primo: na
 hoi cui no uenit scificari. i. scim fieri
 no uenit ee scim: r pseqnt nec nazare/
 nu: qd fm glo. interk. interpretat scus. qz
 qd n p ee: no p fieri: fm pfm. j. phyl.
 Sz chro hoi no uenit scificari: cu sic
 pncipiū tori hūane scificatiois. qz pmū
 moues i qlbz ordie e immobile zc. Sol.
 Cu hō fiat scūs ex scō duplr. s. ex min
 scō mag? scūs. r ex eq scō eq scūs p cō
 tinuatione eiusde scificat? pte. cu et hō
 fiat scūs ex n scō duplr. s. ex n scō pua
 r tūe: qñ. s. hō e r n e scūs. r negatiue: qñ
 sez hō n e r pducit scūs: chro cōpetebat
 fieri scim ex scō scdo mo fm aliqs: iuxta
 illd Joā. xvj. Ego p eis scifico meipm

Uel etiā pmo mō. l. ex min^o scō. n̄ q̄ ad ipm bitū grē scrifflāt. s; q̄ ad merita q̄ sūt effect^o grē. i. q̄b; crecebat. Et silt fi erit sc̄m ex n̄ scō negatīe inq̄ntū hō erat loq̄ndo sp; q̄ an̄ p̄mū istās i q̄ fact^o ē z scūs fact^o ē. nō erat scūs hō. z p̄m fact^o ē ex nō scō scūs. Nō at̄ puatīe. q; nūc fuit sine sc̄ritate. Ad argumētū dico q; mouēs p̄mū simplr est immobile sim/ plicī. s; p̄mū i aliq̄ ḡnē ē immobile i illo ḡnē. s; n̄ simplr. sic p̄mū alterās. l. celū est immobile fm alteratōne. s; tñ localr mouet. Silt ebis inq̄ntū hō nō ē scriffl eās simplr p̄mū. s; de^o trinitas. Est p̄o p̄mū scriffl eās in h̄ ḡnē. l. p̄ modū satisfaciētis p̄ pctō. z q̄ntū ad hūc motū est immobil. q; null^o satisfecit p̄ pctō ei^o. cū illd nō fecerit nec p̄erit. Scdo. Nā cui nō uenit h̄re p̄mū sc̄ritatiōis termis id ē grē. nō uenit sc̄ritari. q; ḡnatio nes ex p̄mū sūt fm p̄m. S; ch̄ro n̄ cō uenit h̄re tale p̄mū. cū illd sit par. ḡ z c. Sol. Ḡnatioēs. l. p̄ductōes facte ab a/ ḡre naturalr/ sūt ex p̄mū. q; n̄ agit nī si alterādo de q̄litate i q̄litate. S; p̄ductiōes facte a deo p̄nt eē ex p̄dictorio. l. de nō ente. sicut fecit celū nō ex p̄rio. s; ex p̄dictorio. z silt facit aliq̄ sc̄m nō ex ip̄o. s; ex nō scō. siue ex negatōe sc̄ritatis. z sic ebis ē fact^o scūs. Tertio. Nā si sic debz dicit/ iō ē. q; sic ē p̄phetatū. vt colligit ex b̄ euāgel. S; nullibi i sc̄ptu ra sic repit p̄phetatū. ḡ z c. Sol. Licz h nō fuerit p̄phetatū formatr. sc̄ p̄uatr. q; nazaren^o vt dicitū ē iterptal scūs et florid^o. ch̄is aut̄ i sc̄ptur. d̄r scūs. z silt flos. iuxta illd Lan. ij. Ego flos cāpi. z iuxta illd Esa. xj. z flos zc. Vñ forte s; gnant̄ d̄r euāgelista. p̄phas i p̄ll.

Quert etiā pōt Vltz uenies fuerit Joseph admonerit a d̄o p̄ angelū. vt p̄o t^o debuerit admonerit a deo imediate. Ad q̄b; vide p̄ma p̄e. q. xxij. ar. ij.

co' si esse dubitū q; sic. q; b; ordiant de^o q; nihil nisi uenietissime z sapientissime ordiat. q; dei p̄fecta sūt opa. Deu. xxxij. Rō at̄ uenietie est hec. Nā de^o oia ef fectiue mouet. fm q; eoz natura req̄rit. scz naturalia p̄ naturales inclinatōes. aialta sentētia p̄ sensibiles appetit^o. et hoies rōnales p̄ appetitū rōnalē cū lib rate q̄dā. Vñ Dion. dr. q; ad p̄uidentiā dei p̄tinet rez naturas n̄ dest ruerē. s; sal uare. Sic aut̄ oia mouet vt p̄gruis eis: ita etiā z oia trahit fm modos etz uenietiores. sic Eustachiū venatorē nobi lem traxit p̄ ceruū. Lacinā p̄ginē ele gātissimā p̄vā cutis dā appēt. mirimō nū p̄suerit. q; maxie soler d̄lectari iuēcu le. Augustinū p̄o p̄m z oratorē p̄ sapl entia z facūdiā ambrosianā. Vñ q; ipe ex sua uiscerosa charitate nullū ueniet tē modū trahēdi aiaz p̄mittit. d̄r Esa. y. c. Quid vltra d̄bit facere v̄nee mee (l. i. p̄lo meoyl cullibz aie) z n̄ fecit. Iḡ ē istos astrologos ueniet traxit p̄ stel lā. Et p̄firmat rō. q; sic ois notificatio sylogistica dz eē p̄ notiora. sicut p̄hs. i. poste. z. j. p̄hyf. docz ita q; fit p̄ aliq̄ sig vl̄ idēcia. dz fieri p̄ notiora. z p̄m fami liariora h̄is q̄b; aliq̄d notificat. S; v̄ r̄is iustz z sc̄is familiare ē istruū it̄risc^o sc̄ris p̄us istictu p̄ donū p̄phetatū. rel̄q̄s at̄ p̄ sensibilia. Iudeis at̄ istruū p̄ ange los v̄sibily apparētēs. p̄ q̄s legē accēb pant. vtz Act. vij. z r̄nsa frequē. Ḡr̄ib; p̄o z astrologz maxie familiare erat do ceri p̄ sensibilia z maxie astra. Iḡ An na z symeō iusti ac sc̄i acceper̄ notitiā n̄titarz eb̄z p̄ istictū. ff. Pastores p̄o lu dei p̄ āgelos. z ḡr̄iles astrologi. l. magi p̄ sidera. S; p̄ p̄rio. Nihil em̄ abdu cēs hoies a d̄o i errozē ueniet fit a deo q; ipe vult oēs hoies saluos fieri. z ad agnōdēz p̄itarz v̄re. S; appl̄tio hui^o stelle ē hm̄ōi. q; fauet h̄is q; d̄icūt sidera natitatib; hoim d̄nar. ḡ z c. Sol. Ista appl̄tio nullā eām errādī dedit nisi h̄is q; p̄itarē itelligere noluer̄. q; fm Aug. p̄ Fau. nll^o astrologi p̄stiruē ita nascē r̄iū hoiz fara lb; stell. vt aliq̄m stellaz ho mie aliq̄ nato. citēūt^o sūt ordiez fl̄q̄s z ad eū q; nar^o ē p̄p̄tisse asseuerēt. si at̄ d̄o

In die Epiphanie.
 Questiorijū
 Veritur Vtz fuerit cō
 uentēs magos de ch̄i natiuitate doceri p̄ stellā. Ad h̄ d̄i

De quonibus super euāge.

vellet subtrahere oēm cām errādī his q̄
volūterrare. q̄p. l. i. grātia n̄ solū ē cā p̄ci
sz ēt p̄ctm̄: subtraheret etiā alijs occasi
ones addiscēdi. sic n̄ subtraheret app̄eti
onē hui⁹ stelle: i. grarem⁹ m̄tra q̄ sc̄im⁹.
Sec̄do. Nā oē signū notificatiū p̄uent
ent̄ alicui⁹: ē certe ducēs i. illō. Sz ista
stella n̄ certe notificabat n̄ritatē ch̄i fu
turi reḡ: ist̄ astroloḡ: tū qz esto q̄ p̄ren
deret regē futur̄ tū ip̄ediri potat ne reḡ
ret. qz sidera n̄ cogūt hoies. tū ēt qz si n̄
pos̄z ip̄ediri: tū n̄ p̄debat cū cē narū i
definiato loco: cū potuiss̄ m̄ reḡ: sicut
berleē ita z lōgiorē regionē pertuiss̄.
Tū ēt qz dato q̄ locū definiatū sp̄a p̄e
deret: tū n̄ p̄debat definiatā p̄sonā. qz
ex̄ns i aere n̄ p̄t ynū hoiem defiḡre si cēt
int̄ multos vt potat cē rex. Tū qz dato
qz ynū definiatē defiḡret: tū ist̄ coḡsce
re n̄ poterāt. q̄ stelle nam i. grabāt: cū cā
antea n̄ vidiss̄ent. q̄ z c. So. Fuit signū
certū definiatē p̄ione q̄ntū ad officiū. i.
reḡ: futuri. sz n̄ fuit signū certū ex se p̄ci
se: sic sidera signāt bella aut morbos: sz
grā annere p̄phete v̄l ispiratiōis diuie.
Nō em̄ ist̄ si moti q̄rere ch̄im p̄esse int̄
rētes astroz pitie: cū ista stella de ill̄ nō
fuerit q̄s obfuar ars astronomica: sz in
n̄itebant reuelatōi diuie vt patuit i ex
positiōe euāgelij z etiā ispiratiōi diuie
infiori q̄m Berueū ē q̄dā inclinatio aie
ad ynū. Nō potat at̄ ip̄ediri iste rex ne
reḡz: supposita diuia ordiatōe. z stella
p̄debat locū n̄ritat̄: ḡnālē. i. iudeā grā
p̄phete v̄l ispiratiōis afferēt. q̄ apparē
te tali stella ibi ch̄is nasceret. q̄ ispirati
one supposita m̄ reḡ: n̄ se potat absen
tare. Et lz n̄ p̄derz definiatā p̄sonā q̄
ad subaz: tū sp̄abāt i iudea p̄ alā v̄iā re
gis p̄sonā iuestigare: sicut z fecerūt.

Querit etiā p̄t: Vt illa stella fuerit
vna de celestibz. z vtz magi p̄uentē ad
ch̄im adorādūz venerint. vide autē. iij.
q. xxxvj. ar. vij. z. viij

Quinta infra octa. Ephie

Questio. xv.

Veritur circa euāgelij

**Utz ch̄is audiēdo siue intro
gādo doctores v̄l alios: aliqd**

ab hoie didicerit v̄l ab āgel? Ad qd̄ ex
doctria s. Tho. iij. q. xij. ar. liij. z. iij. sic
r̄it. Nō fuit p̄uentēs dignitati ch̄i vt
a q̄cūqz hoie doceret. Nā i q̄libz ḡnē p̄y
mū mouēs n̄ mouet fm̄ illā sp̄em mot⁹
sic p̄mū alterās nō alterat. Sz ch̄is est
oim̄ hoim̄ p̄stitutus caput: sic vt ab eo
oēs doctrinā v̄l trar̄: accipent. Vn̄ ip̄e d̄t
Jo. xvj. Ad h̄ veni i m̄dm vt testi. p̄bi.
v̄ita. Nihil etiā didicit ab angel. Nā z
aia h̄ūana sic media ē int̄ sp̄ū alta z cor
poralia: ita duobz modis p̄fici nata ē. i.
p̄ sciam acceptā a sensibilibz: z p̄ iditaz
imp̄ssioez sp̄ū alij subaz. Sz aia ch̄i p̄
fecta ē ex sensibilibz q̄dē p̄ exp̄ientā ad
quā lumē āgelicū n̄ req̄rit. z ex ip̄essioe
sup̄iori sup̄infusaz imediate a dō. qz sic
sup̄ cōem modū creature vn̄ita ē v̄bo p̄
sonalr̄: ita ēt sup̄ eūdē repleta ē grā z sci
entia: n̄ mediātibz āgel̄ q̄ ēt ex v̄bi i. fluē
tia sciaz accep̄t. Sz p̄ p̄mā p̄conē
P̄rio. Nā interrogat z r̄ndere ē addiscēz
Sz ch̄is ista int̄ doctores fec̄. q̄ z c. So
lu. fm̄ Orig. sup̄ Lu. nō interrogabat vt
addisceret: sz vt erudiret. Ex vno q̄ppe
doctrie fonte manat: z interrogare z r̄nd
dere sapient. Vn̄ z d̄t qz stupebāt oēs q̄
cū audiebāt sup̄ prudē. z r̄ndis et̄. Sec̄
cūdo. Nā ch̄is accep̄tebat sciaz exp̄imē
talē a sensibilibz. q̄ a fortiori z ab hoibz
qd̄ ē nobil̄: cū i aia docēt sp̄es itelligi
biles sūt i actu: q̄ i sensibilibz sūt i potē
tia. So. Addiscēs ab hoie n̄ accipit sci
entia a speciebz itelligibilibz et̄ imediate
re: sz mediātibz vocibz q̄ sūt p̄ceptionū
intellectualiū n̄ ḡ: sic z creature p̄dite a
deo sūt sūt sūt sūt sapie et̄. Vn̄ sic digni⁹
ē doceri a deo q̄ ab hoie: ita digni⁹ est
accipere sciaz p̄ sensibiles creaturas q̄ p̄
hois doctrinā. Tertio. Nā q̄libet aud
ens fm̄onē f̄cartū alicui⁹ qd̄ nescit: po
test illō addiscere. Sed ch̄is a p̄nciplo
fm̄ sciētā exp̄imētalē nō sciuit oia q̄ z c.
Solu. Ch̄is in sciētā exp̄imētalē sicut
in etate p̄ficiēbat. Sicut autē ad accipere
re sciētā p̄ inuētionē: ita z ad accipere p̄
disciplinā req̄rit etas p̄fecta. D̄ns au
tē nihil fecit siue etati nō p̄gruēs. Igit̄
audiēdis doctrine fm̄onibz non accom
modauit auditiū: nisi illo tempore quo

poterat p vltā expiētie talē scie qdū atti
gisse. Hec oia cū mlti aijs s. Tho. vbi
s. p̄ualr. Sz tñ cū dē q chīs ab hoie n̄
vidēt: videt itelligēdū de rebz ab hoie
naīalr scibiltz: cuiusmodi ē notīca oiz
naturalū. nō s̄t d̄ hīs q p seipm natura
lit scire null⁹ p̄: cuiusmodi ē loq̄ hac vlt
illa ligua: cū h̄ n̄ s̄t qd naturale: s̄z ex vo
lūtarīa istitutōe depēdēs. Scia ei expi
mētali chīs addīcebat z p̄ficebat mō
naturali q̄ n̄ potat vt videt scire p̄dicta.
Sed tñ sciedū est q hō i docēdo duplt
se h̄re p̄r. s. vt doctor: qñ. s. ex intēctōe do
cēdi altq̄d fac. et vt res qdā: qñ. s. sine in
tēctōe docēdi altq̄d fac aut dē vñ alt⁹ ad
dīct̄. Et isto scdo mō forte chīs a m̄e
sua loq̄ didicit. qz. s. ex bonitate sue pbā
taste z memorie cū audiebat noiari pa
nē z videbat afferri panē: z app̄bedebat
q ly panis/panē scabar. siue p cogitaci
nā: vt factū alij pueri añ vsū rōnis. siue
p rōnē cul⁹ vsū sp̄ habuit. Vñ añq̄ tps
adesser q̄ p̄go m̄e eum p̄ba formare do
ceret: iam ista didicerat.

Queri etiā p̄r vltz grā chī fuerit isti
nita. vide. ij. q. vij. ar. xj. Et vtz q̄libet
actu suo chīs p̄ficeret p̄ grāz. l. effectuz
grē seu meritū. vid. ij. di. xvij. q. j. ar. v

In octaua Ep̄hie No. xvi.

Veritur: vtz Joānes vi
q̄ dens chīm z ei testimoniū red
des: ipm vt dē Joā. agnū appel
lauit: cuiusmodi ē bos: vitul⁹: capra: tur
tur: colūba: Ad qd̄ r̄r q sic. P̄rio. Nā
vt p̄r Nūe. xxiij. agn⁹ erat p̄ncipale sa
crificiū. qz lz alta aialta cert⁹ t̄pibz imo
larent: tñ vnū erat q̄tidianū sacrificiū q̄
imolabat vn⁹ agn⁹ mane: alt⁹ vespe. Sz
chīs ē p̄ncipale sacrificiū. qz lz sc̄ri passi
p̄ fide ad salutē fidelū p̄ferat: nō tñ h̄nt
p̄ntū inq̄ntū sup oblatiōez agnī q̄st ob
latio adiūcta p̄ncipali sc̄ato imolat. Igi
tur ille agnus chīm s̄ḡbat q̄ imolabat
mane z vespe/ in signū q̄ p chīm habea
mus i p̄ta vltiōez matutinā z vesperinā
Vlti signū q̄ ip̄e sit alpha z o. Et cōfir
mat rō. qz ille agn⁹ inf̄ et⁹ figurat erat
exp̄stior respectu passiōis chī: qz erat si

ne macula: z p illū filij isrl̄ s̄nt libatī ab
imp̄to P̄baradīs: sic q̄ chīm purissimū
libamur ab imp̄io diaboli. Est at̄ notā
dū q̄ h̄ testimoniū Joānes reddidit chīo
vt videt q̄n ipm baptizauit. qz vt p̄r Jo
an. j. c. ipse Joānes n̄ coḡscebat chīm: s̄z
a deo acceptat signū q̄ ip̄e eēt sup quem
videret descēdētē colūba: quā vidit d̄scē
dere i baptisimo. Jō pbabile ē q̄ tūc sta
tīm gl̄ificauerit chīm ap̄d suos d̄scipu
los q̄b̄ cū p̄dixerat v̄tuz. Scdo p̄t mā
suetudinē. Esa. xxxv. Quasi agn⁹ zc.

Sed J. q̄nto animal ē simili⁹ chīo: rāto
p̄uentēti⁹ p̄ nomē et⁹ noiāf. sed vitul⁹ ē
s̄ltor chīo q̄ agn⁹: qz ē p̄fectior. et q̄nto
aliq̄d ē p̄fecti⁹: ē deo s̄lti⁹. Sol. Aliq̄d
d̄r s̄ltē alteri duobz modis. Vno mō in
rep̄ntādo: vt imago. Alto mō i effendo:
sic s̄lti⁹ ē s̄ltis p̄r. Quāto ē aliq̄d ē p̄fe
cti⁹: est deo simili⁹ i effendo. qz maḡ ap
propinq̄ diuine nature. sed n̄ in rep̄ntan
do. qz inf̄dū vltiōza h̄nt p̄rietates ma
gis exp̄stiuas p̄rietatū dī. sic maḡ exp̄
munt p̄ misericordē gallinā q̄ pullos fo
uet z p̄regit: q̄ p equū fremētē: morde
tē: calcitrātē z bella cupiētē. Sz si instet
q̄a etiā s̄lti⁹ ē s̄ltis p̄r i rep̄ntādo. Dico
q̄ vtz ē. vñ p̄l̄ assimilaf q̄ imago exten
siue. s̄z tñ imago aliq̄n p̄l̄ assimilaf inē
siue q̄ntū ad rep̄ntatiōez. qz inf̄dū s̄lti⁹
erit dissimilior p̄r i accidētibz: pura q̄n
titate: figura z colore q̄ imago.

Queri et̄ p̄r vltz chīs obuerit bap
tizi baptisimo ioānis. Et vtz obuerint
tūc celli ap̄ri. vide. ij. q. xxxij. ar. ij. z. v.

Dñica prima post octa. Ep̄hie
Questio. xvij.

Veritur: vtz iste sp̄sūs
q̄ fuerit Joānes euāgelista vlt̄ nō?
Ad h̄ aut̄ dico pbabilr z sine p̄
iudicio p̄fic. Qd̄ p̄bo auctoritate Aug.
sup Joā. i plo. z in glo. z etiā Hiero. vt
p̄tedit. z Alberti magni sup Joā. di
cēti. q̄ absq̄ dubio celebrior opio ē q̄ iste
sp̄sūs fuerit Joānes: z q̄ sp̄sa fuerit
yna d̄ p̄gibz dō p̄secrat⁹: q̄ postea cū m̄e
iesu p̄māserit. Hoc at̄ ē vald̄ p̄uentēs q̄
chīs statū rātū faueret p̄gitati vt ip̄o fa
cto oñderet m̄imōntū nō p̄sumatū: grā

De questiōibus super euāge.

et posse dissolut. Suadet etiā alia rōe: qz nō ē p̄sibile q̄ ibi fuisset m̄r dñi vt patuit i expositiōe text. Oppositū tñ te- nuūt Ebr̄y. z Orige. z Victorin. Et arguo p̄ eis P̄rio. Nā si sic ē. Idē sponsus fuisset vocat⁹ ad n̄ptias. qz vocat⁹ ē Je- sus z discipul⁹ ei⁹. inf̄ q̄s discipulos erat Joānes vt videt. qz ip̄e cū fr̄e sic z Pe- tr⁹ cū Andrea videt⁹ vocati fuisse an̄- t̄ signū aliq̄d viderēt. z n̄r an̄ has nu- ptias i q̄b⁹ fuit p̄mū signū. Et qz inter baptisimū post quē statim fere cepit p̄gre- gare discipulos. z has nuptias ad min⁹ fluxit ann⁹ fm̄ sc̄m̄ Tho. in q̄ vt idē d̄r discipuli quersi sūt. Sol. Possz dici q̄ discipuli fuerūt vocati. qz fuit vocatū eoz collegiū: itēz aliq̄s de collegiō n̄ su- erit vocat⁹. l. Joānes. Sedo: qz nō ē ve- rissimile q̄ discipul⁹ vocat⁹ ad statū p̄gi- nitat⁹ a ch̄zo: voluerit asp̄icere retro et nubere: p̄cipue rā dilect⁹. So. Pōr dicit q̄ n̄ erat adhuc vocat⁹ ad p̄fectū discipu- latū s̄z ad q̄ndā noticiā z familiaritatē. Et q̄ dicit⁹ vocati discipuli ad nuptias intelligit. qz vocati s̄t q̄ discipuli futuri erāt qñ ista scribebāt. itēz n̄ tūc qñ fuerit vocati ad nuptias. S̄z p̄ si fuerūt voca- ti discipuli futuri: opz q̄ h̄ent colligan- tiā oēs cū sp̄sō vt cū aliq̄ gr̄a cui⁹ voca- rent. Nō p̄mū. qz erāt de diuersis ciuita- tibus vñ n̄ ē p̄sibile sponsū rā pauperē vt ei deficeret vinū sic a remor⁹ inuitalle. ḡ zc. Ergo erāt iā discipuli. So. Erāt ali- q̄ vt oēs de collegiō ap̄loz tūc iā disci- pli ip̄fecti: z futuri discipuli p̄fecti. Ter- tio arguit argumēto Victorini. Nā p̄- ginitas inq̄t ē i carne corruptibilī i cor- ruptiōis p̄petua meditatio. ḡ n̄ ē credē- dū q̄ ioānes cui de p̄gitate testimoniū p̄hibet vñq̄ i nuptijs p̄s̄erit. So. Ad h̄ r̄ndet Alb. mag. dices. Est icorruptio s̄z m̄tē z s̄z corp⁹. z s̄z vtrūq̄. Virgi- ras at̄ q̄ s̄z Amb. h̄z radice i m̄tē z ra- mos i corpore p̄mo z p̄ncipali meditatio- nē h̄z i m̄tē. s̄z meditatio icorruptiōis corp̄is diuersa est p̄ rēpoz diuersitate. Nā rpe n̄ reuelate gr̄e q̄uis icorruptio corp̄is desideret: tñ diuine disp̄satiōi cō- mittit. sic ēt br̄a p̄go fec. eo q̄ tūc m̄r̄i- moniū fructificabat gr̄e. qz cū p̄pagati-

one semis fiebat ēt p̄pagatio religiōis. Tpe at̄ gr̄e reuelate icorruptio corp̄is tenet i integritate z sc̄ritate. qz p̄bo casti- tatis fiebat ēt ad gētes p̄pagatio religio- nis. Et qz m̄rimoniū an̄ legē z castitas rpe gr̄e deo fructificabant: m̄rimoniō abrae n̄ p̄ferē celibat⁹ Joānis: qz casti- tate quā Joānes exhibebat in corpore Abraā h̄uit i hitu z i m̄tē. Et tal̄ in icorruptiōis meditatio ē p̄gitas vbi icor- ruptio tenet i m̄tē z icorruptio corp̄is i hitu m̄tē: q̄uis n̄ sit i corpore. Et q̄ d̄r Victorin⁹ q̄ n̄ p̄sentit Joānes i corru- ptiōez corp̄is: intelligēdū ē de illa corru- ptiōe q̄ violat hitū p̄tinerē i m̄tē. Nec ille. Lut⁹ p̄ba aliquid aliquid: qz exēplar videbat mibi icorrectū. Intēdit at̄ d̄t cere q̄ qñ p̄ls d̄i crescebat p̄ m̄rimoniū sic i lege n̄ repuḡbat p̄fecte p̄gitari h̄z i m̄tē desiderū p̄tinerē si dō placeret z deide cōmittere se dō p̄sentendo i co- pulā p̄ugale: qz sic fuit i br̄a p̄gie s̄z s. Tho. z vt videt fm̄ Alb. Dō at̄ p̄pls d̄i crescit p̄ baptisimū sō n̄ est ille. Queri etiā p̄t Utr̄ ch̄is debuere fa- cere miracula: z vtr̄ cepit ea facere i nu- ptijs. Vide aut̄. iij. r̄lij. ar. j. z. iij.

Dñica ij. post octa. Ephe Dō xvij.

Veritur vtruz ch̄us

q̄ leprosu sanauerit p̄tute di- uia imediate vt mediāte ali- qua p̄tute creata: Ad h̄ aut̄ dico q̄ de triplici p̄tute aliq̄d operatur Nā aliq̄ fac̄ imediate sua p̄tute q̄ ē sua essētia: sicut creauit celū z alias p̄mas creaturas n̄ mediāte alia creatura: alioq̄ qñ i creaturis t̄ret in inf̄nitū. Aliq̄ p̄o mediāte p̄tute sua z p̄tute q̄ alient̄ crea- ture ē natural̄: sic calefac̄ sua p̄tute et mediāte calore: cū dō sit cā oiz effectū z oim opationū. Aliq̄ p̄o mediāte sua p̄- tute z mediāte p̄tute creata n̄ll̄ creatu- re nāl̄: s̄z existēte itēronāl̄ i creatura ēt corpall̄ co mō q̄ mor⁹ ē i terra a secāte si- cut iustificat aiaz p̄ talē p̄tute existēte. i- sacris p̄ ea q̄ d̄r Lap. i. iij. di. j. q. j. Iḡ p̄tus diuina sumit duob⁹ mōis. P̄rio p̄

essentia diuina, scdo p̄tute creata i flu
 xa a do creature supnaturalr. i. sic q̄ n̄
 li creature e naturalis. Tūc r̄ideo p̄ ml
 ras p̄clones. P̄tia. Quēcūq̄ fūit nat̄
 turalit̄ v̄l miraclose fūit diuina p̄tute p̄
 mo mō. i. p̄ diuina cēntia: q̄ ip̄a euz sit
 cā oim causaz z ēt cā oim effectū. Se
 cūda. Nō t̄n oia q̄ fūit sola diuina p̄tute
 p̄mo mō. s̄z cū ea p̄curr̄it aliq̄n̄ p̄ natu
 ralis: z aliq̄n̄ p̄ diuina scdo mō. i. crea
 ta. Nā actiōes rex naturalū n̄ sūt ime
 diate a do solo sed ab ip̄is p̄tutib̄ natu
 ralib̄ v̄t calefactō a calore: v̄t p̄bat scūs
 Tho. iij. c. ca. lxx. lxx. Actiōes ēt sacra
 mēt̄oz noue leḡ: pura iustificatio aie p̄
 gram: z p̄uersio panis z vini i carnē et
 sanguinē: s̄l̄t̄ fūit p̄tute creata imedia
 telz n̄ naturali s̄z diuina scdo mō: v̄t pro
 bat idē. iij. di. j. q. j. ar. iij. q. j. Actiōes
 ēt miracloz factoz p̄ scōs aliq̄n̄ s̄t ime
 diate p̄ aliquā talē p̄tute q̄n̄ s̄ ex p̄tate
 z n̄ orādo miracla faciūt. sic brūs B̄n̄
 dier̄ dissoluit rusticū loz̄s alligatum
 aspectu suo t̄m̄mō: v̄t ēt idē dr̄ po. q. vj.
 ar. iij. De t̄n n̄ v̄t̄ calib̄ p̄tutib̄ q̄n̄ si
 ne eis oia effectiue facere n̄ possit q̄cūq̄
 p̄ illa efficit: s̄z v̄t creaturas sibi magis
 assimil̄t̄ z maḡ effidē suā cōicet bōita
 tē: q̄z mel̄t̄ e assilari do i duob̄. s̄. i. eē z
 t̄nēsse cāz alicui q̄ i vno t̄m̄. s̄. i. eē. Ter
 tia. Aliq̄ t̄n fūit sola diuina p̄tute p̄mo
 mō. i. sola diuina cēntia: nlla instrali p̄
 tute p̄currēte. Hoc ei p̄t̄zō p̄mis creat̄
 Et sic dr̄ s. Tho. de ip̄a resurrectōe no
 stra futura ad quā n̄h̄l̄ āgell̄ coopabū
 tur. l̄z aliq̄ p̄cedētia sine facturi: pura ei
 nex collectōez v̄t idē dr̄. Quarta. Ch̄is
 oia sua miracla fec̄ diuina p̄tute: v̄t p̄bat
 s̄. rūs Tho. iij. q. xliij. ar. ij. q. i. q̄ in q̄t sol̄
 de mutare p̄ ordinē nature: q̄d p̄tinet
 ad miracul̄ rōnē. Un̄ dr̄ Leo ad Flauia
 nū. Cū i ch̄io sine due nate. Una eaz
 ē. s̄. diuina q̄ fulget miracul̄. Al̄ta. s̄. hūa
 na q̄ succūbit̄ i iurij̄. Quita. Quēdā t̄n
 miracla fec̄ ch̄ius v̄t vidēt̄ q̄busdā sola
 diuina p̄tute p̄mo mō sic Lazari suscita
 tōez. Quēdā p̄o ēt diuina p̄tute scdo mō
 sic leprosi h̄ mudatōez: sic q̄ a diuitate
 dertuabat̄ ad illā brām hūanitatē p̄t̄
 effectiua miracloz q̄ ei n̄ erat natural̄.

Ista ei celo ē d̄ mēte sci Tho. iij. q. xij.
 ar. ij. vbi dr̄ aiaz ch̄it̄ hūisse p̄tute ad fa
 ciēda q̄dā miracla circa corp̄ sūū. z i. iij.
 q. lxx. ar. iij. ad scōz. vbi sic dr̄. Ch̄is v̄t
 nerat saluare mōz n̄ solū p̄tute dina: s̄z
 p̄ mysteriū icarnatōis ip̄i. Et iō freq̄nt̄
 i sanatoe ifirmoz n̄ sola dina p̄tate v̄t
 bat curādo p̄ modū ip̄erō s̄z ēt aliq̄d ad
 hūanitatē p̄t̄nēs apponēdo. v̄n sup il
 lō Lu. iij. Singul̄ ma. ipo. curabat̄ oēs
 dr̄ Et r̄ll̄. Quāuis v̄t d̄s potuiss̄z oēs p̄
 bo peller̄ morbos: tāḡt t̄n eos oñdēs p̄
 pulā carnē efficacem ad p̄stāda r̄media.
 Nec s. Tho. Poss̄z t̄n q̄s sine p̄tō tene
 re q̄ i oib̄ miracul̄ ch̄is v̄t: raq̄ diuina p̄
 tute v̄t bat. ita q̄ ab eō d̄trate n̄ solū ad
 hūanitatē s̄z ēt ad v̄stē z ad alia corpa
 ei p̄iūcta d̄riuabat̄ supnatural̄ p̄t̄ v̄t
 ad rē i q̄ fiebat miracul̄: purav̄t q̄ ad i
 fernū i suscitatioe Lazari. z h̄ rep̄tē et
 sb̄ito sic a sole i ist̄t̄i diffūdit̄ possib̄l̄
 v̄l d̄ factō lumē a celo v̄t q̄ ad trā: z ab
 oriēte v̄t q̄ ad occidētē. Sed p̄dicta
 P̄tio. Nā si ch̄is fec̄ miracla p̄tute di
 uina i faciēdo fūiss̄z oip̄otēs: sic z illa p̄
 r̄oip̄otēs ē. s̄z h̄ ē falsū. q̄ dr̄ Bar. vj.
 q. n̄ potat̄ ibi. s̄. i. p̄tia sua v̄llā p̄tute fa
 cere. So. Illō n̄ itelligitur de potentia
 et̄ ab soluta s̄z q̄ n̄ erat p̄gruū opari mi
 racla int̄ incredulos: v̄t dr̄ s. Tho. iij. q.
 xliij. ar. j. ad p̄mū. Un̄ subdit̄ ibid̄. z mi
 rabat̄ p̄t̄ incredulitatē eoz. Et s̄z hunc
 modū dr̄ gen. vij. Nū celar̄ p̄fo ab aā
 q̄ gestur̄ sū. Et Gen. xix. Nō p̄fo face
 re q̄cūq̄ d̄oec̄ igrediar̄ illuc. Scdo Nā
 si feciss̄z miracla diuina p̄tute aut p̄tate
 n̄ orass̄z: q̄ ē nec feri orat̄ q̄n̄ miracla ex
 p̄tate faciūt s̄z Bre. S̄z h̄ ē falsū. q̄z ora
 uit i suscitatioe Lazari Jo. xj. et panū
 mlt̄iplicatioe Bar. xliij. S. Ad h̄ dr̄
 s. Tho. vbi s̄. ad scōz p̄. Ch̄re. q. q̄z de
 ch̄io op̄rebat̄ credi q̄ a p̄tē sit: z q̄ ei cō
 l̄s sit ch̄i v̄t r̄ūq̄z oñdebat̄: nūc orādo: z
 nūc ex p̄tate miracla faciēdo. In m̄ioi
 b̄ q̄dē v̄t i panū augmētō: respiciēdo ce
 lū Et i maiorib̄: pura r̄laxatioe p̄cōz z
 mortuoz suscitatioe. cū p̄tate opando
 Q̄d ar̄ Jo. xj. dr̄ lazari suscitatur̄ oc̄ los
 i celū leuasse n̄ p̄t̄ suffragij̄ necitatē sed
 p̄t̄ ex m̄ h̄ fec̄. T̄bi ibi dr̄ p̄t̄ p̄t̄ q̄ cir̄

De quonibus super euāge.

causat dicit: vt credant qz tu me misisti.
Tertio. Si leprosum mūdauit diuina p̄ru-
te: creata t̄m: seq̄t qz p̄r spūal̄ eēt i corpe
Nā illa p̄r agebat i spm̄: pura i anias
as iustificādo. qz cū ch̄is veniss̄z p̄pter
aiam p̄ncipal̄r f̄m s. Tho. nō pus cura
bat corpa q̄ anias: z p̄r erat spūal̄. qz
vr d̄r i li. sex p̄nciploz. ipossibile ē n̄ cor-
p̄ pura spm̄/ corpe. i. corpal̄ p̄rute mo-
ueri. So. Nō icōuenit spūalē p̄rute eē i
corpe p̄ modū itētōis vl̄ trāscūt̄. sicut
cept̄ sc̄ptōis ē i calamo aliq̄ mō. Vl̄
de de h̄. Capō. iij. di. j. q. j. zclone. iij.
z i solutōe argumētōz p̄ipam.

Queri etiā p̄r. Utrū ch̄is potuerit
f̄m aliq̄uā sciam suā aliq̄ i ḡrare z p̄nter
mirari: Vl̄de. iij. q. r. ar. ij. q. rj. ar. j. q.
rj. ar. j. Et vtz i inferno erit fier̄. Vl̄de
q̄dli. vij. q. v. ar. iij.

Dñica iij. post octa. Epiph.
Questio. rj.

Verit̄ D̄trū vniuersal̄

q̄ ecclia designata p̄ nauiculam
f̄m glof. q̄nc̄ sit sic p̄cell̄ q̄q̄
sanda vt parat̄ naufragiū: Ad qd̄ d̄s
co qz nō. Hoc at̄ p̄z p̄rio p̄ dicitū Au-
gu. i li. de ca. fi. dicit̄. Nauicla. i. ecclia
ch̄i i medio mari vtz mōi d̄u lactata
ē fluctibz: s̄z verata nō dissoluta aut sū-
mersa. qz ille impauit v̄to z mari q̄ el̄
dē ecclie p̄misit se vsqz ad finē affutur̄.
Secdo p̄ d̄m Amb. i q̄dā ser. di. Naui-
eccliam debem̄ accip̄e i salo but̄ mōi
p̄stituta: q̄ z si vndaz fluctibz aut p̄cell̄
sepe veret̄. t̄n nunq̄ p̄r sustinere naufra-
giū. P̄z sc̄to p̄ illō Dat. xvj. s. Pore
iferni nō p̄uale. aduersus eā. Hoc eī nō
eēt ver̄ si aliq̄i veratōibz p̄stata nauis
fragiū dispēdit̄ pateret̄. P̄z q̄rto ex rōe
sc̄ri Tho. j. ij. q. cvj. arti. vl̄. Dicit̄ em̄ qz
cū stat̄ mōi possit variari dupl̄r. i. f̄m
qz st̄ate vna z eadē lege hoies se h̄nt di-
uersimode ad illā obseruādū. z f̄m di-
uersam legem. P̄rio mō sicut stat̄ leḡ
veter̄. diuersimode fuit mutar̄. ita eti-
am stat̄ noue mutabit̄ f̄m diuersitatē
locoz ac tēpor̄. Nō t̄n expectād̄ ē stat̄
in q̄ p̄fectī habeat̄ gr̄a spūal̄i q̄ habi-

ta sit hacten̄: maxie ab apl̄s q̄ p̄m̄t̄
as spūs acceper̄ z t̄pe pus z ceter̄: abū-
dāt̄: f̄m glo. Rom. vij. Sed sc̄do mō
d̄r qz hūc statū nō succedet̄ alī. Nam
statū inq̄t veter̄ leḡs succedit̄ status
noue: sicut p̄fectior̄ imp̄fectiori. S̄z n̄
lus status p̄sentis vite esse p̄fectior̄ p̄r
q̄ status noue leḡs. qz nihil p̄t eē vl̄
t̄mo fin̄ p̄inq̄us q̄ qd̄ ad illū imme-
diatē introduc̄t: qd̄ facit noua lex. Tā-
to est aut̄ vnūquodqz p̄fectī q̄nto vl̄t̄
mo fin̄ p̄inq̄us. Hec ille. Paret etiā
vl̄t̄mo testimōto p̄pheticō. Nā Dani-
elis. ij. c. Daniel declarauit Nabucho-
donosor exponēdo significarum statue
quā viderat rex: z dixit futura esse q̄r-
tuor regna seu q̄rtuor monarchias. sc̄z
regnū Chaldeoz: regnū Sedoz z per-
sar: regnū Grecoz: z regnū Romanoz
Et deinde subiūgit di. In diebz regno-
rū illoz suscitabit̄ de regnū cell̄. i. ch̄is
anitatē vl̄ eccliam: qd̄ i eternū nō disti-
pabit̄. z regnū eī. i. ch̄i (quē tā noiaue-
rat i suo signo. i. lapide p̄ciso sine mani-
bus p̄plo alteri nō tradet̄. Cōmuer̄ at̄
z p̄sumer vniuersa regna hec: z ip̄m sta-
bit̄ i eternū f̄m qz vidisti qz d̄ mōre abs̄c-
sus ē lapis sine māibz. i. ch̄is missus de
celo sine virili semie z cōtinuit testā z
ferz z es: z argētū z aur̄. Similt̄ et̄az
ca. vij. itez describit̄ d̄ctas q̄rtuor mo-
narchias sub figura q̄rtuor bestiarum.
Deinde d̄r filiū homis. i. ch̄m accip̄e a
deo regnū. i. p̄tatez sup ch̄ianitatē Et
de illo regno subiūgit. Porettas eī po-
restas eterna q̄ nō auferet̄: z regnū eius
qd̄ nō corrupet̄. s. durate ista vita. sed i
fine eī ex duabz p̄ncip̄s. i. ecclia milit̄
tate z triūphate fiet vna. i. triūphas q̄
ad bonos. Intelligo aut̄ eccliam sp̄ du-
raturā: qz ip̄ in aliq̄ pre orbis d̄nabunt̄
ch̄iant: z in aliq̄ erit sedes b̄ri Petri. si-
cut ecōuerso dicit̄ iudeoz regnū z syna-
goga defecisse qz nō habet̄ dominium:
sed vbiqz addicti sunt seruituti Sed
p̄tra p̄missa p̄rimo. Nā cū defecerit fi-
des: hostia z sacrificiuz: deficiet̄ ecclia.
qz f̄m Auḡ. vbi fides: ibi ecclia. Sed
p̄dicta deficiet̄. quia dicit̄ Daniel. ij.
Deficiet̄ hostia z sacrificiū: z erit in tē

plō abomiatio desolatōis z vsq; ad cō-
sumatōez z sine zē. So. Dicitū Daniel
nō videt itelligi de psumatōe mōi: sed
hierlm. Dato at q; loquat d sine mōi z
abomiatio sit antichris: tñ n̄ deficiet fl/
des totalr. Esti deficiat sacrificiū alra
ris i altq; terr; q; inadet. q; chris Lu.
xxij. pollicet^o ē pastorē ecclie sue Ego ro
gauit p te Petre vt n̄ defi. si. tua: z chris
eraudit^o ē p sua reuerētia Heb. v. c. Et
h̄ i oi orōne: q; sp p̄ eū audit: vt d; Jo.
xj. Quia p̄o Daniel d; regnū chri ppe
ruū. z q; destructa sede regali/ regnū vi
des d; destructū. sic capra hierlm destructū
ē regnū iudeoz: existimo q; vsq; ad finē
mōi durabit sedes aplica: et tpe feruū
de psecutōis antichri: lz tūc mlra chria
noz reg occupabit: sic z mahumet h̄ fec
que qdā dicit fuisse antichri: q; sentē
tia lz approbare n̄ velim: nolo tñ etiā re
probare. q; multū ē mibi apparēs scdo.
Nā Lu. xvij. d; Verūm fili^o hoīs ye/
nēs putas fidē iuentet i terra: q. d. nō.
z zē. So. Illō nō d; q; fids sit oino de
fectura: lz p̄ paucitatē fidelū q; erunt
tpe antichri. Et h̄ d; nō p̄ fidelū pau/
citatē: lz p̄ fidel remissioez. q; erit qdē
fides i mult; lz exigua z tenuis

Queri etiā pōt Utz chris iuentent
permittere suos in vctis tērationū ipso
dormite. i. sic se h̄ntē acti i ḡraret suos
rētari. Vide. ij. q. clxv. ar. j. Et vtrū
alq; timor possit esse naturalis. Vide
j. q. iij. ar. iij.

Dñica iij. post octa. Epiphie Questio. xx

Veritur Vtrū inimic^o

q; hō. i. diabol^o dicit^o hō p̄ p̄ que
niētā i intelligēdo/ possit in
agro dī. i. i aia hūana supsemiare z i za/
nia heresuz: v̄ nō: Rūdeo. Ad heresim
q; i intellectu p̄sistit eēntialr multa req
runt. P̄io sensibile aliqd; mouēs sensū
n̄m: q; ois n̄ra cogitatio oritū h̄z a sen/
situa: vt z. j. Postē. z sensitua a sensi/
bill: vt z ad sensum. Et scdo phāssa q;
ē mor^o fact^o a sensū. q; necesse ē intelli/
gentē phāssimata speculari. i. formare

phāssimata ex qb; z i qb; videat rem.
Et tertio lumē itellect^o faciēs phāss/
mata habilla ad impmēdū spēm i itel
lectu possibilē. Quarto spēs itelligibil/
faciēs itellectū i actu inq̄ntū ē itelle
ctus: licz p̄us esset i actu inq̄ntū res q;
dam. q; ipe dese est sicut tabula in q; n̄
bil ē seprū: z ē pura potētia in ḡne itel
ligibilluz: z p̄nter nō pōt itelligibillē
agere. i. itelligere: cū potētia nō sit p̄n
cipiū agēdi: sed act^o seu forma. Quin^o
to req̄rit p̄bum formatū ab itellectu
actuato p̄ spēm itelligibilē. q; etiā de
us nō pōt itelligere: cū potētia nō sit p̄n
cipiū: z multo min^o angel^o etiā itelligē/
do eēntiā suā: z mlto min^o etiā hō. Se
cto req̄rit iudiciū q; p̄bū simplex d; p̄bo
simplici affirmet aut neget. q; heresis ē
credulitas falsi. fallum aut est solū i cō
positiōe z diuisiōe exstēs p̄tē. Septi
mo req̄rit obstinatio ex p̄te volūtatis.
q; fm Aug. z sc̄m Tho. ij. q. xj. arti.
ij. si aliq; opinio sit heretica: z tenēs eaz
nō sit obstinat^o: ipe nō ē heretic^o: z p̄e
q̄nter opinio heretica nō est heret^o: lz tñ
efficit heresis supueniēte obstinatione.
Diabol^o igit pōt semiare heresim quo
ad p̄mū. q; vt p̄z ex dict; ferta. i. iij. post
tertiā dñicā aduentus: pōt alqd; z qdē
q; sensibile supponere ocul^o z sensib; no
stris. Et similt^o q; ad scdm: vt ibi paret.
Nō at q; ad tertū. i. lumē. q; licz abso/
lute possit illō intēdere: nō tñ ex suppo/
sitiōe sui f̄ntis: vt ibi p̄z. Et p̄bat sc̄us
Tho. j. q. iij. ar. j. Nec q; ad q̄rtū. i. spēs
ctē. Nā vt colligit ex s. Tho. q. xvj. ar.
xij. z. ij. dī. xix. ar. v. nec angel^o mal^o nec
bon^o p̄t ifluere spēs i itellectū hūanū:
licz possit vterq; aliq; s̄ḡ exteriora ad/
hibere qb; hō excitat ad itelligēdum z
possit illustrare z illuminare spēs imagi
narias. Nec q; ad q̄ntuz: q; i librate n̄re
volūtatis est vt hac specie vel illa vta/
mur: z p̄q̄nter vt iudicem^o fm illas:
vel nō iudicem^o. Nec q; ad sextū: vt pa
rebit in alia q̄stioe. q; de volūtate nō se
pōt impedire nisi suadēdo. Est ḡ causa
heresis licz insufficientis. Et hoc potiss/
me duob; modis. P̄mo. i. illustrando
z ordinando phāssimata: vt homo sc̄i/

De questiōibus super euāge.

at hñ dubitare z cogitare falsa: q̄ tñ dī
iudicare n̄ possit. Tñ z hac rōne n̄ intrē/
dit lumē intellect⁹ sic possz: me. s. hō sciat
dissoluerē nodos i q̄s inducit. Et scdo
psuadēdo firmitatem i falso iudicio eo
mō q̄ ad alia vicia voluntati suadet. S3
p̄missa Primo. Nullū ei pcedēs ex li
bero arbitrio semiarī p̄t a diabolo. S3
hñdī sūt hereses. qz s3 Hiero. et habet
xxiij. q. ij. i. c. heresis. Heresis grece ab
electioe d̄r. q. s. eā sibi vnusq̄sqz elīgat
disciplinā quā putat esse meliorē. g. zc.
Sol. Negat̄ mior qz lz diabol⁹ n̄ possit
sup liberū arbitriū mouēdo illō se/
cus suadēdo. Tñ d̄r Aug. iij. de trinit.
Diabol⁹ sua subtilitate malignos affe
ct⁹ i spirat: z sic supsemiat hereses.

Queri etiā p̄t vtz hereticī sint extir/
pādi p̄ morte. Vide. ij. q. xj. art. iij. et
vtrū diabol⁹ possit i voluntate seiare z lz
zanta odij z victoz mouēdo illā effectū
ue. Vide p̄ma. q. iij. ar. ij. z. j. q. ix. ar.
vj. iij. q. c. lxxvij.

Dñica in Septuagesima Dō. xxi.

Verū vtruz denari⁹

q̄ diurn⁹. i. q̄ p labore diur/
no seu dicit vñ reddi p̄sue/
uit. i. de v̄l brā v̄sio oib; la
borātib; i vinea dñi sit eiusdē p̄dertis
ac valoris: Rñdeo ex sc̄o Tho. j. ij. q. v
ar. ij. z. iij. dist. xlix. q. j. ar. iij. q̄stūcu
la. ij. colligit̄ seqns doctrina. Grad⁹ bea/
titudis ē attēdend⁹ fm gradū p̄fectōis
i operādo: qz b̄ritudo i opatiōe p̄sistit.
Pensat̄ ar p̄fectio opatiōis i q̄ felicitas
p̄sistit ex duob; ex p̄te. s. opanti: z ex p̄
te obiecti. Tñ p̄bs d̄r in. x. Et h. q. p̄fe/
ctissima opatiō ē altissime potētie p̄fe/
ctē b̄ritu nobilissimo: qd ē ex p̄te operāz
z respectu nobilissimi obiecti. Igit̄ cū
i rōne b̄ritudis icludat̄ duo. s. finis vlti
m⁹ q̄ ē sumū bonū: z ei⁹ adeptio v̄l frui
tio. Vna b̄ritudo nō p̄t ēē maior alia:
nec possit i ea ēē gradus ex p̄te obiecti
opatiōis seu q̄ntū ad ip̄z bonū qd ē b̄ri
tudis obiectū z cā: quia illud nō est nisi
vñū omnino idem. i. de v̄l cēntia dei.

Potest tñ vñ ēē beator ex parte opan
tū: seu q̄ntū ad ip̄am adeptiōē vel fru
itiōē huiusmodi boni. qz fm q̄ habit⁹
p̄ficiēs ad ip̄az opatiōem id est lumen
gl̄ie erit p̄fectior in vno q̄ in alio: erit
p̄fectior opatio z delectatio maior.

S3 j. videt̄ q̄ vñ nō possit alio ēē bea
tior. P̄mo. Nā h̄ic dicit̄ q̄ acceperūt sin
gulos denarios. qz. s. vt d̄r Greg. equa
lē eterne vite retributōez sortiti sūt. So
lu. Tñ tras denarij fecit vnitate beatis
tudis ex p̄te obiecti. s3 diuersitas many
stonū diuersitate eiusdē s3 diuersū gra
dū fructōis. Scdo. Nā sumo nō p̄t esse
maius. sed b̄ritudo est sumū bonū: q̄ be
atitudo vñ nō ē maior q̄ alteri. So
lu. est sumū bonū in q̄ntū est possessio
siue fructio summi boni. Tertio. Nam
vel hō non est b̄ritus: vel b̄ritudo non p̄t
ēē maior. qz si deest aliqd bonū qd sup
pleri possit: desiderū hois n̄ quērat̄ si
autē nihil deest: non poterit ēē mai⁹ bo
nū. Solu. Nulli beato deest aliqd bo
nū desiderandū: qz habent bonū ois bo
ni. sed dicitur q̄s alio beator ex diuersa
eiusdē boni participatiōe. Beatitudo
aut̄ nō p̄sistit i gradu habendi deū: qz
cū q̄cūq; habitio: haberi possit altius: n̄
lus esset beatus. sed p̄sistit i habēdo seu
videndo deū. Additō aut̄ alioz bonoz
nō auget b̄ritudinē. Unde d̄r Aug. v.
p̄fectio. Qui te z alia nouit nō p̄t illa
beator sed p̄pter te solū b̄ritus. Hec oia
ex sc̄o Tho. Ex q̄b; p̄t q̄ ille denari⁹
i. deus v̄l est eiusdē valoris in se sed n̄
capit̄ illū: qz non oēs capiunt cū fm
totū eius valorē: s3 s3 p̄ ac minus. S3
denari⁹. i. v̄sio dei illa in se nō est vna
oim. nec eiusdē valoris: sed est vna ex
trinsece: qz ē de vno obiecto.

Queri ēt p̄t vtz valor ist⁹ denarij
sit futur⁹ maior p̄ iudiciū. V̄sio. iij. d̄r
sti. xlix. q. j. ar. iij. q̄stūcula p̄ma. z vtrū
laborātes in vinea recipiūt diuersū va
lorem illi⁹ denarij fm diuersitate labo
ris exercit̄: v̄l s3 diuersitate charitatis
z affect⁹ q̄ laborāt. Vide. iij. dist. xlix. q.
j. ar. iij. q̄stūcula vltima.

Dñica in Sexagesima

Tractatus

tertius

Questio xxij.

Veritur vtrum chūs

q q docedo parabolis z silicu
dintb vtebat: debuerit si
gnificare diuia p corpa vi/
lta: pura p semē z seminarioē z fras ac
spias vl p nobilita: pura: solē: lunā: astra
z supiores subas: Rū. De hoc s. Tho.
j. dist. xxxiiij. q. ij. ar. ij. sic docet. Dion.
ij. ca. cele. hierar. ondit quentēcti⁹ signi/
ficari diuia p creaturas villozes q̄ per
nobilitates. Prio: qz p ista mag⁹ occul/
tāt diuia hīs q̄b occultrāda sūt. i. indi/
gnis. S. do: qz mod⁹ quentēcti⁹ signi/
ficat diuia ē p negationē. Sz vill
ora mag⁹ negat z distat a deo q̄ alia.
Tertio qz nob dat minor error⁹ occasio
i talib. Si ei d deo dicerent corpa no/
bilita p similitudinez: de facili simplices
aliq̄ vit̄ preter sensibilia aliq̄d cogitare
valētes possēt credere illa d eo dici s̄z p
petare: qd n̄ p̄rigit si d̄s dicat vile aial.
Inuenit tñ d̄s in sc̄ptura ē nobilitatibz
creaturis designari: sicut sole z stella z
hmōl. s̄z n̄ frequē. Sz p̄ Prio. Nam ois
trāssūptio nois fit p modū similitudinis.
Sz i rebz vilibz n̄ sūt nobiles p̄ditōes
ex q̄b similitudo ad deum possit accēdi. q̄
ex talibz n̄ debēt trāssūmi noia ad dina
Sol. Nihil oino carer p̄cipiatiōe diui
ne bonitatē: idē ex rebz q̄ntūcūqz vilibz
possunt assumi aliq̄ p̄ditōes quentētes
ad diuia. Quedā tñ noia creaturaz nō
tñ noiant id qd creatū ē: s̄z ē defectum
culpe annexū sic ly diabol⁹ noiat natu/
rā de form itā p̄tō. z iō t̄libz noibz vit̄ n̄
possum⁹ trāssūptiue ad significanda
diuia. S. do. Nā q̄nto i aliq̄b rebz iue
nit̄ exp̄ssior d̄i similitudo tanto magis tñd
noia trāssūmi d̄bēt ad sc̄da diuia. Sz
i angel⁹ icor̄poreis exp̄ssior ē similitudo d̄i
q̄ i cor̄pibz q̄ rē. So. cū i āgel⁹ possum⁹
p̄siderare ipas eoz p̄fectōes z modū ha
bēdi eas q̄ quēit nate vl ordini eoz: p̄fe
ctionū noia dicunt de deo p̄p̄te z n̄ sym
bolice: sic d̄r sapiēs z iust⁹: s̄z noia exp̄
mētia illū modū n̄ p̄t̄ dici de deo p̄p̄te
nec ēt metaphoricē. qz metaphora sumē
da ē ex manifestis sen sui. Et iō nūq̄ in

uentim⁹ in sc̄ptura deū noiatū cherubin
vl seraphin vl hmōl. Sc̄dū ē tñ q̄ cū
i vna re sūt diuerse p̄perates n̄ quent̄ si
ex eadē re fiat trāssūptō ad tria: vt de⁹
dicat leo rōne fortitudis. z diabol⁹ s̄lī
dicat leo rōne crudelitatis.

Queri ēt p̄t̄ vtz chūs debuerit diui
na p̄boz obscuritate velare. Uid̄ Tho.
ij. q. ij. ar. iij. Et vtz quentens fuerit
chūs tñ frequētare p̄ abolas. Uid̄. j. q.
j. ar. ix. z p̄mo in plo.

Dñica in Quinquagesima Questio xxij.

Veritur vtrum chūs

q fuerit occisus a iudeis z gē
t̄libz vt videt̄ dici i h̄ enāg.
vl certe ip̄e seip̄m occiderit
sponte ponēdo aiā suā: vt videt̄ ip̄e d̄i
cere Jo. r. c. Nemo tollit a me aiām
meā zc. R̄ideo. Ad h̄ r̄ndert̄ p̄t̄ ex do/
ctria s. Tho. p̄mo q̄d. q. ij. ar. ij. dicē:
sic Ad vidēdā cām mort̄: chūs q̄ sine du
bitō i cruce mortū fuit: p̄siderādū est q̄
p̄t̄t̄ ei⁹ suberat q̄cqd̄ p̄inet ad h̄mānā
naturā i chūs: qd i alijs n̄ p̄rigit. vt. s. vo
lūtat̄ eoz subiacēt q̄ sūt naturalia. qz
ip̄e fuit ver⁹ de⁹ z ver⁹ hō. Uñ bec ass̄i ḡ
tur cā q̄re aia ei⁹ siml fruebat z patieba
tur qz. s. eo nolēte h̄ factū ē. vt. s. a sup̄to
ribz v̄ribz ad iferiores redūdātia n̄ fie/
ret nec iferiores p̄t̄ suā passiōē retar/
darēt supiores ab actu suo: qd i alijs n̄
p̄rigit p̄t̄ naturalē potētiā ad iūcē
p̄iūctiōē. S̄lī ar i p̄posito suberat ei⁹
volūtat̄ qñ natura resisteret nocumēto
illato z p̄r̄ mors retardaret: z qñ cedē/
ret: ex q̄ cēsside seq̄t̄ mors violēta. Uñd
eo volēte natura resisteret nocumēto illa/
ro vsqz ad finē pl⁹ q̄ i alijs possit: ita q̄
i fine p⁹ ml̄tā s̄ḡ nis effusiōē q̄ i teget
v̄ribz clamauit voce mag⁹. z stat̄ eo. vo
lēte natura cessit: et tradidit sp̄m. vt se
ōnderz dñz nate ac vite et mort̄. Uñ h̄
admīrās cēturio dixit Vtere h̄ hō fill⁹
d̄i erat Jḡ t̄det̄ ip̄z occiderit: qz itulērt
nocumētū mortifex: z tñ ip̄e aiaz suā po
suit z tradidit sp̄m qz qñ voluit nāt̄ cel
lit. Sz p̄. Nā h̄z h̄ipe fuissz h̄oicida Sd

De quonibus super euage.

lu. Nō ē culpā d' p' h' q' h' f' h' homicida q' cū corp' sit p' aiā n' e' d' uer' so: i' s' u' r' i' a q' d' ē f' i' t' a' i' e' cū p' n' o' c' u' m' e' r' u' expellit d' corp' n' n' a' l' e' s' u' u' apperitū. S' i' t' n' a' i' a' i' n' s' u' p' r' a' t' e' h' e' r' e' q' n' v' e' l' l' e' t' a' c' o' r' p' e' r' e' c' e' d' e' r' e' z' i' t' e' r' q' n' v' e' l' l' e' t' a' d' u' e' n' t' r' e' n' o' e' e' t' m' a' i' o' r' z' c' u' l' p' e' s' i' d' e' s' e' r' e' r' e' t' c' o' r' p' e' q' q' h' i' r' a' t' o' r' d' e' f' e' r' a' t' d' o' m' u' i' l' z' c' u' l' p' e' s' i' t' q' i' n' d' e' e' x' p' e' l' l' a' t' i' n' u' i' t'. Hec s. Tho. S' z' i' s' t' a' s' o' l' o' n' e' Nā p' h' q' a' i' a' c' h' i' h' e' b' a' t' i' s' u' i' p' r' a' t' e' r' e' i' n' t' r' a' r' e' c' o' r' p' e' i' n' t' o' l' l' i' t' q' n' f' u' e' r' i' t' a' c' o' r' p' e' s' e' p' a' t' a' i' v' i' t' a' q' z' s' e' p' a' u' i' t' s' e' q' d' e' p' v' o' l' u' i' t' a' t' e' s' z' t' n' i' s' e' t' n' a' l' e' i' c' l' i' n' a' t' i' o' n' e' z' i' s' e' n' s' u' a' l' i' t' a' t' e'. Sol. Dico dupl'r. P' r' i' o' q' n' o' f' i' t' i' t' u' r' i' a' a' n' i' e' s' i' p' s' e' t' n' o' b' i' l' i' t' o' r' i' t' a' t' i' o' n' e' t' u' d' i' c' e' r' e' b' o' n' u' i' e' g' r' e' d' i' t' c' o' r' p' e' z' i' c' l' i' n' a' t' o' e' z' i' f' e' r' t' o' r' i' s' p' r' i' s' q' z' q' d' a' i' e' e' b' o' n' u' i' f' m' p' r' e' z' n' o' b' i' l' i' t' o' r' e' e' s' t' e' t' b' o' n' u' i' s' i' m' p' l' r'. U' n' n' o' e' s' t' p' e' c' c' a' t' u' s' h' a' b' i' t' a' t' o' r' i' s' s' i' i' p' e' m' e' t' d' e' s' e' r' a' t' d' o' m' u' i' n' a' l' i' q' u' a' s' u' a' i' n' f' e' r' i' o' r' e' i' c' l' i' n' a' t' i' o' e' m' z' e' e' t' p' e' c' c' a' t' u' s' s' i' a' l' t' e' r' u' z' e' x' p' e' l' l' e' r' e' t'. S' e' c' d' o' q' z' a' i' a' c' h' i' i' p' o' t' u' i' s' s' e' t' d' e' s' e' r' e' r' e' f' o' r' t' e' c' o' r' p' u' s' s' u' u' s' i' n' e' c' u' i' u' s' c' u' q' z' v' u' l' n' e' r' z' i' l' l' a' t' i' o' e' t' n' i' h' n' o' f' e' c' i' t' s' z' e' g' r' e' s' s' a' e' p' u' a' l' e' t' e' v' u' l' n' e' r' e' p' c' h' i' i' v' o' l' u' n' t' a' t' e'. L' h' i' m' q' a' i' a' m' p' o' s' u' i' s' s' e' q' n' t' u' p' r' i' n' e' r' a' d' h' u' c' p' a' s' s' u' m' e' i' p' a' m' n' v' o' l' u' i' s' s' e' p' s' e' r' u' a' r' e' n' a' m' n' i' s' i' v' s' q' a' d' i' l' l' o' i' n' s' t' a' s'. S' o' n' o' e' p' p' t' h' o' m' i' c' i' d' a' s' i' m' i' r' a' c' u' l' u' (v' t' i' t' a' d' i' c' a' t' a' q' d' a' l' i' q' r' e' p' e' r' o' n' a' b' i' l' i' t' e' f' e' c' i' t' s' p' f' a' c' e' r' e' n' o' v' o' l' u' i' t'. S' i' c' u' t' n' e' c' e' e' t' h' o' m' i' c' i' d' a' p' u' r' h' o' q' e' i' n' f' i' r' m' a' u' r' v' u' l' n' e' r' a' t' s' i' n' o' r' o' g' a' t' d' e' u' i' v' t' s' a' n' e' f' d' u' i' m' o' n' o' o' m' i' t' t' a' t' q' n' a' t' u' r' a' l' i' s' f' i' e' r' i' t' p' n' e'.

Queri etiam p' v' r' z' u' e' n' t' e' s' z' n' e' c' a' r' t' u' f' u' e' r' i' t' c' h' r' i' m' p' a' r' t' i' p' g' e' n' e' r' z' h' u' a' n' t' s' a' l' u' t' e' U' l' d' e' i' i' j' q' x' l' v' j' a' r' t' j'. E' t' v' r' z' u' e' n' i' e' t' e' l' e' g' e' r' i' t' h' i' e' r' o' s' o' l' y' m' a' p' a' s' s' i' o' i'. U' l' d' e' i' i' j' q' x' l' v' j' a' r' t' j'.

Feria aut q' r' t' a' i' n' c' a' p' i' t' e' i' e' t' u' n' i' i' q' r' i' s' U' r' z' i' e' i' u' n' a' r' e' s' i' t' d' e' l' u' r' e' n' a' t' u' r' e' i' j' q' c' x' l' v' j' a' r' t' i' j'.

U' r' z' q' s' p' i' e' i' u' n' i' u' m' m' e' r' e' a' t' z' d' i' g' n' e' v' i' t' a' e' t' e' r' n' a' j' i' j' q' c' x' l' i' i' j' a' r' t' i' j' z' i' j' d' i' x' x' v' j'.

Feria q' n' t' a' q' r' i' s' s' i' c' u' t' d' i' c' a' s' e' c' o' n' d' a' p' o' s' t' o' c' t' a' E' p' i' p' h' a' n' t' e'.

Feria sexta querit U' r' z' s' i' t' d' e' o' f' r' i' a' m' i' c' u' q' i' n' f' i' m' i' c' u' d' i' l' i' g' e' r' e' i' j' q' c' x' x' v' j' a' r' t' v' j'.

U' r' z' o' r' a' t' i' o' d' e' b' e' a' t' e' s' s' e' v' o' c' a' l' i' s' i' j' q' c' l' x' x' i' j' a' r' t' x' j'.

Sab baro querit U' r' z' c' o' r' p' e' c' h' r' i' a' m' b' u' l' a' d' o' s' u' p' a' q' s' h' a' b' u' e' r' i' t' d' o' r' e' a' g' i' l' i' t' a' t' e' i' j' q' c' x' l' v' a' r' i' j'.

U' r' z' v' e' r' z' i' t' i' b' u' l' a' t' i' o' n' u' z' t' e' r' a' t' i' o' n' u' s' i' t' a' p' p' e' t' e' d' i' j' d' i' x' x' j' q' j' a' r' t' i' j' i' j' q' c' x' l' j' a' r' t' i' j' s' e' c' o' m'.

Dñica p' r' i' m' a' i' n' q' d' r' a' g' e' s' i' m' a' Q' u' e' s' t' i' o' x' x' i' i' j'.

Verit: U' r' z' u' s' q' u' i' l' i' b' e' t' c' h' r' i' a' n' t' e' n' e' a' t' e' e' e' p' r' e' t' e' t' q' t' e' i' u' n' i' u' n' i' u' q' d' r' a' g' e' s' i' m' a' l' e' s' i' t' i' s' t' i' t' u' t' u' s' s' u' b' p' r' e' c' e' p' t' o' a' d' e' o' v' l' a' b' e' c' c' l' i' a' z' a' l' a' c' r' i' t' s' u' s' c' i' p' e' t' i' p' s' q' d' r' a' g' e' s' i' m' a' l' e' q' t' i' p' s' n' u' p' t' i' a' r' u' r' e' g' i' s' R' n' S' i' c' p' r' z' p' A' r' c' h' i' e' i' j' p' r' e' c' h' r' o' n' i' t' i' x' j' c' i' j' s' x' l' i' j' Q' u' a' d' r' a' g' e' s' i' m' a' (v' t' d' i' b' e' t' e' r' i' t' u' t' a' i' j' f' e' r' i' a' p' o' p' m' a' e' t' d' i' c' a' z' G' r' e' a' i' i' j' f' e' r' i' a' c' i' n' e' z' v' t' p' o' r' m' e' m' u' r' c' h' r' i' o' i' e' i' u' n' i' o' x' l' d' i' e' z' q' z' d' e' c' l' a' r' a' u' i' t' n' o' s' o' l' u' a' c' a' r' n' i' b' u' s' s' z' e' t' a' b' o' u' i' s' z' c' a' s' e' o' a' b' s' t' i' n' e' d' u' i' v' t' z' d' i' i' i' j' c' d' e' n' t' q' s' D' i' c' o' i' g' i' t' p' m' o' q' d' i' l' i' b' z' q' p' r' i' e' t' u' n' a' r' e' t' e' n' e' t' a' l' a' c' r' i' t' a' l' a' c' r' i' t' a' t' e' r' o' i' s' h' t' i' p' s' i' e' i' u' n' i' u' n' i' c' o' p' l' e' c' t' i' q' n' t' u' a' d' a' b' s' t' i' n' e' r' i' a' p' r' i' n' e' r' q' l' i' b' z' e' i' c' u' t' s' i' t' a' l' i' q' d' p' r' e' c' e' p' t' u' a' d' e' o' v' l' h' o' m' i' e' a' u' c' t' e' d' i' t' e' n' e' t' i' l' l' o' i' p' l' e' r' e' s' p' o' r' e' z' c' o' s' e' q' u' i' t' a' l' a' c' r' i' t' e' s' z' r' o' n' e' d' i' l' i' b' a' t' a' q' z' B' e' r' d' d' i' s' p' e' z' p' e' c' s' i' c' d' e' S' i' u' e' d' e' s' i' n' e' h' o' v' i' c' a' r' i' d' e' i' m' a' d' a' t' u' i' q' d' e' u' i' q' z' t' r' a' d' i' d' e' r' i' t' p' a' r' i' o' b' s' e' q' u' n' d' u' e' c' u' r' a' p' a' r' i' r' e' u' e' r' e' r' i' a' d' e' f' e' r' e' d' u' S' z' d' e' i' e' i' u' n' i' o' x' l' e' f' a' c' t' u' p' r' e' c' e' p' t' u' c' u' i' l' l' i' b' z' p' o' t' e' r' i' t' i' e' i' u' n' a' r' e' p' x' x' j' a' n' u' v' t' p' a' r' e' b' i' t' i' s' r' a' i' q' o' n' s' i' b' u' m' o' r' a' l' i' b' u' s' D' i' c' o' s' e' c' d' o' q' z' l' z' q' l' i' b' z' s' t' a' t' e' p' r' e' c' e' p' t' o' t' e' n' e' a' t' a' l' a' c' r' i' t' e' i' l' l' o' i' p' l' e' r' z' v' e' l' l' e' i' p' l' e' r' v' t' d' e' z' e' n' i' l' l' s' t' i' t' e' n' e' t' e' e' p' r' e' t' e' t' q' h' p' r' e' c' e' p' t' u' s' i' t' a' b' e' c' c' l' i' a' p' m' u' l' g' a' t' u' Nā i' s' t' a' e' d' i' c' a' i' n' t' p' r' e' c' e' p' t' a' d' e' i' z' e' c' c' l' i' e' q' p' r' e' c' e' p' t' a' d' i' q' l' i' b' z' t' e' n' e' t' v' e' l' l' e' e' e' f' e' a' d' i' c' e' t' e' h' e' r' u' e' o' q' q' d' e' f' e' c' t' e' n' e' m' u' r' v' e' l' l' e' e' e' f' e' a' q' z' p' r' e' c' e' p' t' a' d' i' s' t' d' a' c' t' i' b' u' s' p' r' e' t' u' t' u' q' o' i' b' u' s' p' l' a' c' e' r' e' d' n' t' U' n' d' e' A' u' g' s' u' p' p' s' l' x' v' j' Nō ē a' m' i' c' o' r' e' c' t' i' q' s' i' f' e' r' i' p' o' s' s' i' z' m' a' l' l' e' t' q' d' r' e' c' t' u' ē n' i' t' u' b' e' r' i' S' e' c' a' t' d' p' r' e' c' e' p' t' e' c' o' c' l' e' s' t' e' n' i' s' t' q' r' u' s' i' l' l' a' s' i' t' d' e' a' l' i' q' d' e' q' e' e' t' p' r' e' c' e' p' t' u' s' u' r' z' n' a' l' i' s' q' z' c' u' e' c' c' l' i' a' d' e' i' n' f' i' o' r' i' b' u' s' s' e' n' i' t' r' o' m' i' t' t' a' t' n' i' s' i' q' r' u' s' h' i' n' t' n' e' c' i' a' z' c' o' l' l' i' g' a' t' o' e' m' cū e' x' t' o' r' i' b' u' s' t' e' n' e' o' r' q' d' e' v' e' l' l' e' f' a' c' e' r' e' q' d' t' u' b' z' m' e' f' a' c' e' r' e' s' z' n' t' e' n' e' o' r' v' e' l' l' e' q' d' i' l' l' e' v' u' l' t' m' e' v' e' l' l' e' U' n' d' e' p' e' t' e' n' i' p' r' e' q' z' d' i' i' j'.

ieiunē hac vl̄ illa itētiōe: lz̄ p̄cipe possit
 q̄ ieiunē z̄ p̄r̄ q̄si p̄ accidēs rōe colliga
 rōis q̄ velim ieiunare. Dico tertio q̄ q̄
 libz̄ n̄sbl̄lōm̄ d̄z̄ gaudere d̄ tali vl̄ cō
 sili p̄cepto: qz̄ ē valde rōnabile vt̄. f. tpe
 veris penitēam. Istō em̄ tpe peccauit
 Adā. cū ēt mōs sit fact⁹ fm̄ rabbi moy
 sen. f. i. martio. qz̄ d̄z̄ Gen. j. Hermiet ter
 ra herbā v̄rētē. Un̄ Exo. xij. marti⁹ d̄z̄
 p̄m̄ m̄s̄s. z̄ oēs astrologi suas calcula
 tiōes ic̄p̄iūt ab artēz̄ s̄ḡ: qd̄ circa me/
 diū martij̄ igredīf sol. Rabbi at̄ Helie
 zer tenet q̄ i septēbr̄. qz̄ d̄z̄: z̄ faciētē se/
 mē. De⁹ em̄ facit opa p̄fecta. S̄z̄ eccl̄ia
 tenet p̄mā opionē vt̄ d̄z̄: z̄ ē rōnabilior.
 qz̄ nō icōuenit deū aliqd̄ fecisse i sui p̄n
 cipio ip̄fectū qd̄ postmodū ip̄e p̄fecerit.
 Et tenet aliq̄ q̄ sit fact⁹. vij. kal. apl̄is
 .i. xxv. martij̄ i eq̄noctō. qz̄ diuisit d̄s lu
 cē a tenebris. S̄z̄ forte meli⁹ dicūt aliq̄
 q̄. xij. kal. apl̄is. i. ole. xx. martij̄. Circa
 idē ēt tps̄ ch̄is p̄ nob̄ ē hūanar⁹ z̄ pass⁹
 Et ēt i eodē climāte i q̄ Adā peccauit:
 vt̄ rōnabilr̄ appet. qz̄ illd̄ q̄rtū clima in
 q̄ ē hierl̄m̄: fm̄ Alb. de nā locoz̄: ē tpa/
 tissimū: z̄ p̄r̄ i eo est padisus terrestr̄.
 Quid ē rōnabilr̄ q̄ vt̄ eodē tpe peni
 teas. Et. xl. dieb̄ fm̄ institutionē Breg.
 vt̄ p̄formes te capiti. Ul. xxxvj. fm̄ isti
 tutionē b̄ri Petri: vt̄ tpls̄ toti⁹ anl̄ del
 climā soluas. S̄z̄. Nā i p̄mo die q̄
 dragesime eccl̄ia p̄ponit epl̄am Joel c.
 ij. i q̄ hortamur ad ieiunū cū fletu. q̄ n̄
 ē alacrit̄ suscipiēdū. Sol. In h̄ ieiunio
 si p̄sideret sola rō p̄cepti z̄ fruct⁹ ieiunij̄
 nlla ē cā tristitē: s̄z̄ alacrit̄ ē explēdū. s̄z̄
 si p̄sideret i ordie ad p̄ctā q̄ p̄ illd̄ mori
 ficā z̄ dolem⁹: oꝝ ēē cū fletu. Un̄ si q̄s
 ēēt carēs oino p̄ctō: ieiunare d̄berz̄ sine
 dolore rōis: nisi forte dolerz̄ p̄ p̄ctis ali
 Queri etiā p̄t vt̄ fuerit que (eius
 n̄s̄ ch̄im tērari. Glide. iij. q. xij. arti. j.
 Et vt̄z̄ diabolo tētās supar⁹ ab hoie de
 cetero p̄sumat illū tētare. Glide. ij. dist.
 vj. q. j. ar. v. j. q. xliij. ar. v.

Feria secūda querit
 Utz̄ cū solo originali decedētes cōpe/
 b̄r̄ i iudicio. iij. vl. xlvij. ar. iij
 Utz̄ filio magis cōueniat iudicare q̄

patri. iij. q. lix. ar. j.

Feria tertia querit
 Utz̄ ch̄is fuerit p̄ba. iij. q. vij. ar. viij.
 Utz̄ de⁹ sp̄ealit̄ ihabitēt sp̄uale tēplū.
 Id ē aiam iusti. j. q. xliij. ar. iij.

Feria quarta querit
 Utz̄ q̄cūq̄ p̄dicat de⁹ sp̄ cūentār. j. q. ij
 ar. vj. j. vl. xlvj. z. xlvij.

Utz̄ p̄ctā dimissa redeāt p̄ r̄cdiū. iij
 vl. xxi. q. j. ar. iij. q. lxxxvij. ar. j

Feria quinta querit
 Utz̄ veri discipuli ch̄i p̄ gr̄am ei⁹ libe
 rent a fuitute p̄cti. xij. q. cix. ar. vij.

Utz̄ p̄ctm̄ mortale sp̄ hoiem p̄uer diut
 na filiaritōe. iij. q. lxxxij. ar. iij.

Feria sexta querit
 Utz̄ angelus possit moueri localr̄. j. q.
 xliij. arti. j.

Utz̄ mor⁹ angel⁹ i assūpto corpe sit vt̄
 ta. j. q. liij. ar. iij. vl. vij. ar. iij

Sabbato querit
 Utz̄ corp⁹ gl̄osum videri possit ab oꝝ
 culo nō gl̄oso. iij. vl. xl. q. vj.

Utz̄ lux trāfiguratiōis ch̄i ēēt a corpe
 vl̄ ab aia. iij. q. xlv. ar. ij.

Dñica ij. in Quadragesima
Questio. xxv.

Veritur Vtrū diabol⁹
 q̄ obsides hoiem sp̄ eq̄lit̄ eū af/
 fligat: vl̄ mag⁹ vno tpe q̄ a/
 lio: Rūdeo. dico P̄rio q̄ diabol⁹ q̄ ad
 vires rōnales. i. itellectū z̄ volūtatē nō
 p̄t aliq̄ tpe vexare mag⁹ vl̄ min⁹ vl̄ tan
 tū: nisi exteri⁹ p̄ponēdo. qz̄ i has vires n̄
 p̄t imp̄mere: cū nō possit formā imp̄me
 re nisi p̄ corp⁹ naturale: qd̄ in sp̄m̄ age/
 re nō p̄t. Possz̄ tñ absolute augere. im
 p̄sam. i. lumē naturale itellect⁹: qd̄ pos/
 set suo lumie p̄fortare. s̄z̄ h̄ n̄ p̄t sine sup
 posito a se int̄ro: q̄ est hois deceptio. qz̄
 null⁹ p̄t opari sciēt qd̄ sue int̄t̄ōi re
 pugnat. Dico sc̄do q̄ diabol⁹ p̄t homi
 nē q̄ ad corp⁹ z̄ vires naturales ac senti
 tiuas aie affligere magis vno tpe q̄ in
 alio. Nā q̄cūq̄ agit p̄ corp⁹ naturale rā
 q̄ p̄ instrumentū: p̄t aliqñ magis: ali
 qñ min⁹ efficacit̄ opari: fm̄ q̄ passū ma/
 ad

De qōnibus super euāge.

gis vltim^o disponit: qz oē tale corp^o p^o supponit dispositōem i passuro. S3 diabol^o ē hmōi. qz nō p^o aliquā forma im^o p^omere nisi p^o motū locale: vt d^r s. Tho. 1. q. xxi. ar. ij. q. cxiij. ar. iij. ad scōm. qui mor^o nō ē nisi corpis natural. Dico tertio q^o h^o facit qnq^o de facto. qd^o p^oz P^orio qz d^r Dat. xij. q. demō ad pceptū chīi exclamās: z multū. s. vltra solitū dīcer pēs hoīem: exijt ab hoīe: z fact^o ē sicut mortu^o. Et scōm: qz s. Tho. d^r. j. q. cxy ar. v. ad p^omū sic. Demōes mag^o verāt lunaticos i augmēto lune p^o duo. P^omo qd^o fm Hiero. z Chrys. vt ifamēt dei creaturā. s. lunā. Scōm: qz cū nō possint opari nīl mediātib^o nālīb^o p^outib^o vt sup^o dictū ē in suis opib^o p^olīderāt cor^o porū aptitudies ad effect^o ītētos. Vanifestū est at^o q^o cerebz ē hūidissimū oīm partū corpis: vt d^r Arist. Et iō mag^o subijct^o opatōi lune q^o ex sua p^oietate bz mouere hūōrē. Et qz i cerebro p^oficiū tur vires aīales fm certa augmēta lun^o ne p^ourbāt hoīs p^ohārsā qn^o ad h^o p^oside rāt cerebz ēē dispositū. Hec ille. Dico q^oto q^o de^o h^o rōnabllr ac mīsericōrdit^o p^o mīttit. qd^o p^oz p^o dēm s. Tho. iij. q. xliij ar. j. ad q^ortū: dīcēt. Chīs docere z mī racula facere venerat p^o hoīm vtilit^o tē: p^oncipalr qn^o ad aīe salutē. Et iō de mōes q^o eijēbat ab hoīb^o p^omīst^o vel i corpe vel in reb^o i ferre nocumētū p^o salutē aīe: ad hoīm. s. i instructionē. sicut Dat. vlij. p^omīst^o itrare porcos. qd^o fm Chrys. sup^o Dat. fec^o nō q^osi a demōib^o p^osuasus. s3 P^orio vt doceret magnitudi nē nocumētū demonū q^o hoīb^o iūdiānt. et Scōm vt oēs itelligāt q^o nec aduers^o porcos auderēt aliqd^o facere nīl tpe cō sensisset. z Tertio vt oīderet q^o Guloza i hoīes illos exercuissent: nisi mīscōdia di uīa fuissent adiuti. Et p^o eadē cās p^o mīst^o eū q^o a demōib^o libabat/ ad horaz p^o affligi. a q^o tū afflictiōe eū p^oino li bavit. hec ille. S3 p^o. Nā si p^ont mag^o nocere vno tpe q^o alto: ē v^o ex p^ore sua: v^o ex p^ore patiētūz. Nō p^omū. qz sp^o ipī hūc volūtate nocētī z p^oratē eā īntēfaz: alto qn^o si itēdi v^o r^omīst^o possz: eoz velle aut posse ēē possz corrūpti: qd^o ē falsuz: cū nō

possit potētā p^odere: nec mutare volūt^o tate. Hec scōm. qz cū i ferioza corpa sub iūctāz eoz volūtati ad nutū: sp^o p^ont actū ua applicare passūis. Hec valet dīcere q^o passūa nō sūt sp^o eā disposita. qz p^ont applicare ad nutū ea q^o disponūt. Sol. Dico h^o ēē ex p^ore patiētūm. Et l3 q^o ad motū locale obediāt eis i ferioza corpa ad nutū: tū h^o itelligit nisi ipediānt ab alto spū: puta a supioze angelo q^o i ferio re nō solū p^ont ipedire ne moueat: s3 ēē eū p^ont ligare. v^o etiā ab ipā aīa forte. qz l3 ipā ordie nature sit i ferioz demōe: tū ex q^o hūanū corp^o ē eīdē anie p^oortionatū: forte q^o ipā aīa qn^o hū corpū dīat: ali q^ont impedīt motū demōis. Quicqd^o at^o sit d^r h^o: certū ē q^o ipā passūa nō sūt eāltē dīf posita. Et l3 possint ad libitū applica re corpa q^o disponūt passūa: tū corpa ipā dispositūa nō p^ont ad libitū demō nū etiā applicata disponere. qz eis rest^o stit natural^o p^orus qn^o aīa corpū hū dīat. Et forte ista ē causa q^o abhorret diabo lus rurā i ore obsessi: qz. s. ipā disponit ad p^ortū q^o faciūt dispositūa naturalia q^o instrumentis v^oit^o demon.

Querit etiā p^ort^o Utz hoīem peccātē mortāl^o demō in habiter p^o effectū ma^o licite fm eētā. Vide. iij. p^otra Capolū xvij. z. iij. qd^oli. q. iij. ar. iij. Et v^oz d^rmo nes v^oerēt filiā chananee. i. aīam genitā ab ecclīa i purgatorio. Vide. iij. di. xxi ar. j. questūcula. v.

Feria secūda querit

Utz p^oncipiū rez sit vnū v^ol^o plura. j. q. lxiij. ar. j. ij. dist. j.

Utz iudci tenerent credere chīs visibī lia miracula nō faciēt. qd^oli. ij. ar. vj

Feria tertia querit

Utz mgr in theologia tractās q^ostīōes curiosas peccet mortāl^o. Hēric^o qd^o lib. ij. q. xvj.

Utz mgr docēs i mortali peccet mor^o talit^o. s. Tho. iij. qd^oli. ar. ix.

Feria quarta querit

Quid sit sedere ad dexterā dei. iij. q. lviij. ar. j. iij. di. xxij. q. iij.

Utz chīs a gētib^o debuerit pati. iij. q. xlvij. ar. iij.

Feria. v. q̄rit sicut dñica
p̄ma post festū Trini.

Feria sexta q̄rit

Utrū angeli sepiant hoies p̄ custodia. j.
q. cxij. ij. di. xj.

Utrū mali q̄s de⁹ de male p̄turos: sp̄
male peant. ij. q. c. lxxj. ar. vj.

Sabbato q̄rit

Utrū de⁹ oculo miscdie videat pctōrez
statim post p̄titionē anteq̄ p̄fiteat.
iiij. di. xvij. ar. x.

Utrū pctōz sp̄ resurgat ī gr̄a cōlī vl' ma
iori. iij. q. lxxvij. z. iij. dist. lxxxj. q. j.
arti. iij.

**Dñica. iij. in q̄dragesima
Questio. xxvi.**

Verū Utrū sit vera cō
q sequētia vl' p̄ditional' seu argu
mētū q̄ vult ch̄s dicēs. Si in
digito dei eijctio demonia: p̄fecto veni
et i vos regnū dī. i. regnū messie vl' ch̄i
in lege p̄missi. R̄ideo p̄culdubio q̄ sic.
Et est argumētū efficacissimū: cū eo sū
ma p̄ritas z sūma sapia v̄tat. Rō ar̄ p̄i
tatis e⁹ ē duplex. Pro q̄z p̄ma sciēduz
est Primo q̄ ch̄s demōes expellebat n̄
solū a corpe: s̄ etiā ab ania. qd̄ p̄babat
sc̄ta p̄uersario eoz q̄s libabat. Scien
dū ē sc̄do q̄ op̄ter quēlibet hoiem eē sub
regno dei vel diaboli: z nō p̄t sub vtro
q̄ siml' eē. Est ar̄ regnū vtrūq̄ p̄ncipa/
lirer sup̄ aniam: ita q̄ ad regnū dei p̄t
net q̄ est in gr̄a/ertāsi fm̄ corp⁹ sit obles
sus a demōe. z ad regnū diaboli p̄tiner
q̄ est in pctō: q̄ntūcūq̄ sit corpe mūdus
ac pur⁹. Licz ar̄ diabol⁹ sup̄ior possz de
monē a corpe hūano depellere: nō tū a
volūtate. qz sol⁹ de⁹ ī ea opat' fm̄ sc̄m
Tho. Itē qz q̄libz diabol⁹ irēdit auer/
sionē hūane volūtāt' a deo. Null⁹ ḡ p̄t
libare hoiem a regno diaboli nisi de⁹.
Tūc p̄bo p̄ditionalē ch̄t Primo rōne
logicali. Nā ex oppositō p̄sequit' inferē
oppositū antecēdēt' sic: Nō p̄uēt i vos re
gnū dei. i. ego nō sum messias ḡ nō eij/
ctio demōes ī digito dei. i. p̄tute sp̄ss̄ci
a corpe z aia: a q̄ null⁹ p̄t eijcere nisi de⁹
z p̄sequit' null⁹ hō nisi messias q̄ ē deus

P̄terea oppositū p̄ntis repuḡt antecē
ti. Nō em̄ stat' siml': nō venit regnū dei
z ego eijctio demones eo mō. s. q̄ eijctio.
Id ē a corpe z aia. qz isto mō null⁹ eijct
nisi de⁹: z nullus de⁹ ē hō nisi messias.
Et sc̄do rōne theologicāli. Nā q̄ntūq̄
v̄tz signū aliqd̄ fecit adesse: ip̄m signū
ficatū adest. Sed si ch̄s in digito dei
eijctebat demōes mō p̄dicō: signū mes
sie significabat illū adesse. qd̄ patz. Nā
diminutio p̄dicta p̄tatis diabolice ab
hoim̄ aia: signū erat aduēt⁹ regni dei
sive messie: fm̄ illd̄ Num. xliij. Oriet'
stella: q̄. s. magos ad ch̄z p̄duxit: z ch̄s
stū significabat lucē mōi: ex Jacob. nō
q̄t ip̄a stella descēderit a iacob vel sur/
rexit ab occidēte vbi facebat regio ia
cob. i. iudae. sed qz ex iacob orū ē signi
ficatū p̄ stellā. i. ch̄s. vl' qz ip̄a stella ap
paruit orietalibz a p̄te iudae: s̄ p̄sus iu
deā moueret. Et surget v̄ga d̄ isrl'. id ē
ch̄s: q̄ dicit' ē v̄ga q̄ est instrū p̄uissio/
nis z suffragiū sustētatoris. qz de⁹ p̄ ch̄i
stū attrituit diabolū z sustētavit fide
les. Et p̄cutiet duces moab. i. demōes
p̄ncipes idolatraz. Itē tūc aderat s̄s
gnatū. Sed tū sciēdu est q̄ cū duplex es
set diaboli sup̄ hoies p̄tās Detinēdi. s.
ī inferno. z Impugnādī. Prima p̄ ch̄i
stū est sublata totalr' q̄ ad sufficientiaz
z efficaciaz: nisi q̄ ad morietes in morra
li: respectu q̄z est sublata solū sufficien
ter: nō efficaciter. Sed sc̄ba est solū de/
bilirata: dū ch̄s illū vicit z homibz cō
tultr' auxilla vincēdi multa vt sacramē
ta: z gr̄am abundantiōz z h̄mōi. S̄z
p̄tra p̄missa. Nā filij iudeoz q̄cūq̄ sint
illi p̄tute dei eijctebāt demones: z tū ex
illoz electioe nō sequit' adesse regnū
ch̄i: siml' nec ex electioe exorcistarū
Salomōis. ḡ nec hoc sequit' ex ch̄i elec/
tione. Sol. Nō est simile de exorcistis
Salomōis p̄t' duo. Primo qz expelle
bāt demōes solū a corpibz. Secūdo q̄
nō expellebāt eos p̄tā p̄tute. Et sic d̄
alijs q̄buscūq̄: vel vtraq̄ vel altera ra
tōe p̄dicta. Sc̄do. Nā ch̄s matorā
sectr' q̄ expellere demōes: z tamē ex illi
lis nō intruit aduētisse regnū dei. ergo
nec ex istis hoc debet inferre. So. Pū

De quonibus super euāge.

mo qdē ex alijs miracul' p'ualit' incultē idem. sicut cū ad discipulos Joānis in/terrogantes: Tu es q' ventur' es: p' mi/ racula virtualit' rēdit q' sic. Secdo. Da to q' non intrulerit: tñ illud potuit infer re. qz qdam ei' miracula hec inferebant vt s' dictum est.

Querit' ē p' an in demonib' sit pnci/ par' z ordo. **Uide. j. q. cxx. ar. j. z. ij.** Et vtz beelzebub an ali' demō supior liga re z soluere ac expellere possint i feriozē **Uide. j. vbi s.**

Feria scda qrit

Utz apertio celi sit causa terrenascētū **j. q. lxxj. ar. ij. z. q. ciiij. ar. j. z. ij. et de po. q. v. ar. ix.**

Utrū de' possit hoīem liberare a lepra pcti. **veri. q. xxvij. ar. ij. j. q. cix. ar. seprimo.**

Feria tertia qrit

Utz iudex teneat iudicare p' pbata z allegata. **ij. q. lxxij. ar. ij.**

Utz de' sp' imittat oē pctm. **ij. q. lxxj. ar. ij. j. q. cxiij.**

Feria qarta qrit

Utz fili' teneat in oibus obedire. **ij. q. ciiij. ar. v.**

Utz p'uetudo possit irritare mandatū di. **j. q. q. xxvij. ar. ij.**

Feria qnta qrit

Utz demōes cognouerint chm eē deū **ij. q. cxx. ar. j.**

Utz chs cōuenient' miracula fecerit circa hominum sanitates. **ij. q. xliij. ar. ij.**

Feria sexta querit

Utz aq' dei. i. felicitas extinguat sitm naturalis desiderij. **ij. cōtra. c. lxxij. et. j. q. xxvij. ar. liij.**

Utz Bestias aduenerit. vide dñica. x. post festū trini.

Sabbato qrit

Utz chs viuere iudei tenerent' serua/ re legalia adulterā lapidādo. **j. q. q. ciiij. ar. ij. z. liij.**

Utz exites i pctō possit alium corrige **ij. q. q. xxxij. ar. v.**

Dñica qarta in quadragesima

Questio. xxvij.]

Veritur vtruz fuerit

q' conueniēs magis panes de quib' agit in euāgelio fuis/ se hordeaceos an triticeos?

Respondeo: nō eē dubiū conuenientius eos fuisse hordeaceos. quia sūma sapia nihil nisi conuenientissime fecit. Sz rō conuenientie multiplex potest assignari. Prima. s. literalis: vt doceret collegium apostolicum z chs discipulos ru/ diorib' cibis debere esse concretos. z Sz cunda similiter literalis: vt miraculū eēt euidenti'. Illi em panes debuerūt eē lapidissimi vt dicef: vel simplicit: vt in genere suo: id ē panis hordeacei. Ut/ def autē mag' discerni sapor elect' i re insipida q' in sapida. Et tertia allego/ rica. qz illi panes significabāt moytai/ cā legē frangendam z multiplicādam: que cōuenientius significatur pane hor/ deaceo q' triticeo: p' anteriora legē edf cta z regumēta lre grossiora. z Quarta anagogica. Naz hi panes qui nllō mō chs absente tātum populū satiāre po/ tuissent quē satiauerūt christo p'efente z benedicente. significāt sensus quinq' nostros: qui dum i via peregrinamur a christo: turbā desideriorum nostrorum satiāre nō possunt. quod tamen facient p'efente et benedicente christo in gloria. Sunt autē sensus nri rudes in gñe poh tentiaz cognoscitiuarum: sicut panes hordeacei in genere ciboz. sed ipē itelle ct' est veluti panis triticeus z electus. Sed 3 Primo. Nam chs in miraculo vini fecit optimū vinū. ergo in miraculo panum debuit facere optimū panē. quia panis debet correspondere vino. Ergo triticeum ex hordeaceo. So. Nō est sile. qz: miraculum vini deseruēbat (vt dicit Albertus magn') iocunditaz ti nubentium: istud aut' necessitati rury barum. z iō conueniebat aquā mutari in liquorē lctificantē. Non autem de buit mutare formā necessitati deseruē entem: conuertendo hordeaceum in triticeū: maxie vt dicit Chrysostomus: ne videret' gule deseruire. Preterea illō mō

Tractatus

tertius

raculū n̄ erat p̄uersuū naturay: vt illō
 sed augmētariū. In augmēto ar̄ d̄z eē
 eadē natura fm̄ speculē. Fuerunt tñ istī
 panes opti i genere hordeaceoz: ita q̄
 nūq̄ fuerūt meliores. z forte et̄ optimi
 simplr. i. meliores etiā triticeis p̄ducts
 ab arte hūana. z si nō triticeis p̄ducts a
 dō. Sc̄do. Nā istō miraculū f̄cabat eu
 charistia q̄ in tritico conficif. Ergo idē
 Solu. Negat̄ p̄sequētia fm̄ Alb. ma
 gnū: q̄ h̄ miraculū ē q̄dē signū eucha
 ristie s̄z remorū. z iō nō habuit exp̄ssam
 similitudinē in mat̄a.

Quert̄ ēr p̄t̄r̄ū repugnet p̄fecti
 ont̄ religiois h̄ie pecunias in cōl̄ vñ pos
 sint emi panes z necessaria p̄ religiois
 de collegio vl̄ alijs indigētib̄ sic habu
 erūt apli: vt ex mltis colligif. Vide. ij.
 ij. q. clxxxvij. ar. vij. Et vrex ch̄ro p̄ue
 nit̄r̄ ozare sic legit̄ aliqñ i b̄ndictioe pa
 nū fecisse. Uid. ij. q. xxj. ar. j. ij. di. xvij
 ar. ij. q̄st̄iūcula p̄ma. Est̄ ar̄ norandū p̄
 hac q̄st̄iūcula z p̄ alijs q̄ lz qñq̄ i eis sit
 doct̄ria scri Tho. eā tñ n̄ allegauit: qz h̄
 ba altera ut̄ aur̄ aliq̄ sup̄addidit. Uic̄ ar̄
 mlt̄e eaz̄ sint̄ Joannis de turrecrema
 ra: tñ eū silr̄ nō allegauit: qz nihil fere vi
 xi eo mō q̄ ille dixit.

Feria. ij. q̄rif̄ de simonia ad libi
 tū. ij. q. c. z. iij. dist. xxv.

Feria. iij. q̄rif̄.
 Utr̄ ch̄ris aliqd̄ ab hoīe didicerit. U
 de dñica i octa. Ephie.

Que sit rō z figura oim̄ festoz̄ veteris
 testamēt̄. j. ij. q. c. ij. ar. iij. r. j.

Feria. iij. q̄rif̄.
 Utr̄ hō possit opari opa bona i nocte. i.
 p̄ mortē. iij. q. vij. ar. j. ij. di. xvij. ar.
 Utr̄ deū adorare cordyl̄ corpe sit (ij.
 res deo valde gr̄a: iij. di. ix. ar. r.

Feria. v. q̄rif̄
 Utr̄ de possit rem corruptā eādē nūc
 ro reparare. iij. dist. xliij. ar. j.

Utr̄ idē nūero surrexerit iste adolescēs
 z nos resurgem⁹. iij. dist. xliij. ar. j.

Feria. vj. querif̄.
 Utr̄ passionū turbatio fuerit i ch̄ro. iij.
 dist. xv. z. iij. di. clvj. ar. vj.

Utr̄ ois ch̄ri ozo sit̄ exaudita. iij. dist.
 xvij. iij. di. xxj. ar. iij.

Sabbato q̄rif̄

Utr̄ p̄r̄ m̄strat̄ filū inq̄ntū ē cōlle p̄rl
 .i. de. j. q. xliij. ar. j. p̄mo dist. v.
 Utr̄ hō naturalr̄ sc̄re possit vñ sit ch̄ris
 .i. gnationē ei⁹. j. q. xxxij. ar. j.

Dñica de passione Dō. xxvij.

Veritur vtruz̄ ch̄rus
 q̄ meli⁹ dixerit: anteq̄ abraā
 fieret ego sū: quā si dixerit:
 ego fut̄ vel fuerā: Ad qd̄ ex

sc̄to Tho. j. dist. vij. q. ij. ar. ij. sic r̄nde
 tur. Rō n̄ra n̄ p̄r̄ formare enūciatōes
 nisi p̄ vba r̄p̄alta. Nā de aliq̄ nō p̄r̄ fie
 ri enūciatō nisi fm̄ q̄ cadit in cognitōe
 S̄z cū oē cognoscēs s̄z Boe. cognoscat
 p̄ modū suū: rōnē n̄re in statu v̄ie est ge
 nerale acc̄tpe cū r̄p̄e: qz ei⁹ cognitōe cau
 sat̄ a sensibilib̄ q̄ i r̄p̄e sūt. Uñ ēr̄ enūci
 ans de deo l̄ez̄ intelligat̄ sp̄m̄ eē sup̄ oē
 t̄ps: cogit̄ tñ h̄bis temporalib̄ v̄ri. Nec tñ
 false enūciat: qz eē diuinū habet in se oē
 esse: q̄ntum ad id qd̄ p̄fectōis ē in oib̄.
 Et iō enūciat⁹ de eo omniū temporū
 verba p̄pter id qd̄ nulli temporē deest. z
 quicquid p̄fectōis est in oib̄ tēporib̄
 ip̄e habet. Sed inter alia p̄sens per p̄r̄
 us deo conuenit inq̄ntū non implicat
 successionem: nec aliquid habet de non
 esse inclusum. Dicunt̄ tñ de eo z alia s̄z
 id quod p̄fectōis est in eis et non rōne
 successiois vel alterius defect⁹. Sed p̄
 videt̄ q̄ maxime de eo d̄icat̄ p̄teritum.
 Nā diuinū eē est p̄fectū. Sed p̄teritū
 inter alia maxie sonat p̄fectōem. So
 Dicit̄ de dō p̄teritū rōne p̄fectōis: z qz
 non est nouū fm̄ q̄ ip̄e de⁹ p̄teritis n̄ de
 fuit. Aliquādo tamen p̄fectio p̄sens
 magis q̄ p̄teritū designat̄ s. p̄fectio
 eorum q̄rū esse consistit in p̄manendo:
 quia in hoc q̄ sunt habent p̄fectionē
 z p̄teritum dicitur s̄z recessum ab eē
 Aliquādo autem magis per p̄teritū
 tum q̄ per p̄sens s̄z p̄fectio eorum
 quoz̄ eē est in fieri: quoz̄ sc̄llicet p̄fey
 ctio non est nisi quando venitur ad f̄m̄
 nū: vt sūt mor⁹ z huiusmodi successua.
 Unde in diuinis que d̄icunt̄ per modū

De quonibus super euāge.

Imanētis verit' scant p pns: vt de' ē bo-
nus. s; p pteritū ea q' scant p modū a-
ctus. sicut dicit Greg. q' magis pprie dicitur
li' nat' q' nasci. Secūdo videt' etiā q' pte-
ritū impfectū. qz Joānes i pncipio sul
euāgelij altissime de deo locut' vti' eo
ad pēādā diuinā eternitatē: dicit. In pncipio
erat p' b'ū. So. Magis pprie deo dicitur
q' qntum ad aliqd q' pteritū pfectū. qz
terminatiōe n̄ icludit sic pteritū p' f' m.
Nā lz i his q' dicunt p modū act' verit'
dicat pteritū pfectū. qz. s. hōz pfectio si
gnificari nō p' nisi ex termino: tñ q' scant
tur nō p modū opatiōis: verit' scant p
impfectū. qz hōz pfectio nō depēdet a
termino. Tertio videt' q' futurū. Nā diui-
na eētia maxie distat a defectu. S; fu-
turū inf' alta ē remotū a deficiēdo. So.
Maxie remouet a diuina p'dicatōe fu-
turū: qz nō dū ē nisi i potētia: tñ abiecta
impfectōe: dicitur fm id qd pfectiōis ē i tpo
id ē fm q' lōge distat a deficiēdo. Hec
oia s. Tho. Ex q' b' p'z q' ch'is b'ū dice-
re potuisset: ego ero. z melius: ego fut. z
adhuc meli' ego erā. z optie: ego sum.
Quert' etiā p' vtz i ch'īm cadere po-
tuerit p' m̄. Vide. ij. q. xv. ar. j. z. ij. Et
vtz aliq' possit scire se audire p' b'ā dei
sue esse a deo p' grām: Vide. j. ij. q. cxij
ar. vi. p' ita. q. x. ar. x.

Feria secūda querit'

Utz homo naturaliter tre possit vbi ē
christus. i. ad vistonem detrat'is. j. q.
xij. art. liij.

Utz ois faciens qd in se est credēdo in
ch'īm adq'rat grām. sc'ūs Tho. ij. di-
st'n. xxvij. ar. liij

Feria tertia querit'

Utz exēplo ch'ī liceat ch'itanis delina-
re p'lectiōes. ij. ij. q. clxxxv. ar. v

Utz peccet q' timore ducet' suā fidē nō
p' f'ctē. ij. ij. q. liij. ar. ij.

Feria quarta querit'

Utz miracula ch'ī ostēderint eū eē de-
um. vide dñica. liij. i aduētu

Utz yna diuina p'sona sit i alta. j. q. xlij.
articulo. v.

Feria quinta querit'

Utz amor sit causa remissiois peccato

rū. j. ij. q. clx. ar. vij.

Utz ch'is poruerit p'ctā remittere inq'n-
tum homo sine sacramentis. liij. dist.
x. q. j. art. j.

Feria sexta querit'

Utz expedies fuerit filii dei mori. liij.
di. xx. q. j. ar. liij. q. xlvj. ar. liij.

Utz mali possint eē p'phete. ij. ij. q. clxx/
ij. art. liij.

Sabbato querit'

Utz ch'is habeat p'atē sup oēs hoies.
ij. q. vij. ar. j. ij. z. liij.

Utz vera felicitas sit soluz i cognitōe
diuina. j. ij. q. ij. liij. di. xlvij.

Dñica in Ramis Questio. xxxix.

Verit' vtrū cōuenien-

ter ch'is hier'lm cū tanta gl'ia
intrauerit moritur'. Rñdeo.
Hoc euāgelij sicut legit' i Aduētu fm
qndā similitudinē z adaptatiōem: ita le-
git' hodie ad lram. qz tali die p'igit' h'ij
istoria q' in eo narrat'. Et pueniētissime
ch'is vadēs ad mortē p quā adq'reret s' i
bi pncipatū z regnū: portata cruce sup
humerū suum taut' regalem ciuitatē in-
trauit: q' l'iter in sc'ō h' euāgelio narrat'.
qd p'z discurredo p singulas circūstan-
tias hui' ingressus. Primo. s. qntuz ad
h' q' voluit tpe tre i hier'lm tali die. Cō-
ueniēs em erat passuz p'inq're loco pas-
sionis: vt ostēderet se sponte pati: z tali
die appropinq're. i. ante qnq' dies pas-
sce fm Bedā: vt se ostēderet esse quē si-
gurabat agn' immaculat'. q' dei p'pls lly-
berat' ē ab ipertio Pharaōis: q' an qnq'
dies pasce. i. decimo die mēsis p'mi: se-
gregabat a grege z inferebat ciuitatē
in q' erat imoland'. Secūdo qntū ad h' q'
rex voluit appellari. Per h' em voluit vt
q'sq' erudit' hūc eē itelligeret quē olim
Sach. ix. c. sic hierosolymā vēturū p'p'e-
tauerat dī. Dicite filie s'io. i. hier'lm Ec-
ce rex tu' zc. vbi dicit Alb. magn'. q' ch'ri-
stus describit' ab octo. Primo ab euide-
tia veniētis. qz dicit: Ecce. Esa. xl. Vide-
bit' ois caro salutare dei n'ri. Secūdo a di-
gnitate p'at'is: sibi: rex. Esa. ix. Dñs ley

gifer nri: dñs rex nri. Tertio a paturali
tate hois: qz tu. Esa. ix. Paruul^o nat^o
e nob. Quarto a pinqtate amor: qz ve
nit. Prouer. viij. Delitite mee ee cu filli
is ho. Quinto ab utilitate opis: qz tibi
i. ad utilitate tua. Sexto a bono habi
tu cordis: qz mansuet^o. Dat. xj. Discite
a me zc. Septimo a here regimis: qz se
des. Esa. xj. Preparab^o i miscdia soluz
ei. Et ab hūilitate z simplicitate pusa
rois: qz sedes sup asina: ecce hūilitate. z
pullū filiū subiugal: ecce simplicitate.
Tertio inqntū voluit sibi exhiberi sig
leticie: p vestes stratas z ramos celos z
voces exaltabudas. qz z Zacharias pdi
ferat q i ei^o aduētu ciuitas hierlm exul
tare ac letari debebat. Sz p. Primo
qz multoties als venerat hierlm: z nū
q sic intravit. q nec mō debebat sic intra
re vt videt. Sol. Nūq an intravit qñ ac
ceptur^o regnū sceptrū z reglā coronā: nī
si mō qñ venerat tenere sceptrū arūidine
um z spineā coronā: z inire bellū aduer
sus inimicū: quez sua ppta morte z suo
cruoze pstravit. Et tō nūc solū intravit
vt rex. Scdo. Nā q oli regalē honore re
futavit: vtz Jo. vj. nūc nī dz illū accepta
re: qz videt instabil: z vl tūc male ifutaf
se: vl nūc male acceptare. Nā si bonū e/
rat cū ee regē: male ifutavit. si nī erat bo
nū: male acceptavit. So. Chis qz erat
ordiat^o rex a deo pte fm spūale regnū:
nī debuit acceptare regnū frenū ab hoī
bus: tō bñ illd ifutavit. Debuit tñ a dō
acceptare spūale: z pñr ab homib^o acce
ptare/ñ hde regnū tale: qz illd dare nī po
terāt: sz regias laudes ad nram utilita
tē z suā gliaz. quā tñ gliaz ēt i nram uti
litate referbar. Neqz ei de^o vult lauda
ri a nob nisi qz h ē nob bonū: sz illd Esa
le. c. xlvij. Laude mea ifrenabo te ne i/
Quert ēt p sic qñtū ē dñi/ (creas
capma i aduētu

In die scō pasce de integrita
te resurrectōis chīi No. xxx

Inca integritate resur
rectōis chīi de q i lectōe pa
scal euāgelij ē ptractatū: mul

ta restāt discutiēda q ad pcosum z eleh
ctū Jesu chīi sanguine magnū nre salu
tis pciū. Prio em qñf Utz ille sanguis
que chīs i resurrectōe reassūpsit z i pas
sioe fuderat: fuerit i triduo mort^o ei^o a
deitate sepat^o. Et postq nō. Querit
scdo: vtz repugnet fidei aliqd d vero z
nālī sanguie chīi repri i terra de facto
Et postq nō. Querit tertio: vtz illd
met repugnet doctrie scī Tho. Et po
stq nō: Querit qrtio: vtz sustieri pos
sit q i terra sit d sanguie z aq later^o chīi
Et postq sic: Querit qnto: q adoraz
tōe tal sanguis sit venerad^o: vtz. f. la/
tria: aut nī. Quātū igif ad pmā qōne
qz ipa fuit olim corā Pio scdo pōtifice
maxio agitata. Pmo volo ea q vere z
catholice circa h sūt scpra recitare. z de
inde ad declarationē eoz supaddere q/
dā pauca. Tres itaq sacre pagine. pscf
sores i tota religioe pdicatorū vira z do
ctrina celeberrimū: q de hac re ex obedi
entia sui ordis corā dco pōtifice dispu
tauerūt: mādare eodē/ q in disputatioe
dixerāt/ seppure mādāt i hūc modum.
Ex mādato scitaz^o vie btissime p: nos
tres frēs: frat Jacob^o d bixita: frat Ba
briel de barchinona: z frat Mercellin^o
de pcell: oēs minimi theol. pscfsores et
ordis pdicatorū missi p gnale ordis nri
ad scitazē vram p cā bndicti sanguis
saluatoris nri Jesu chīi effusi i die pas
cæ: redēgim^o i scpt^o auētes oēs z
rōnes qz i pñtia scitazē vie supiorib^o
dieb^o pbo. ptulim^o. Prorestamur autē
Prio q oia nra dca subijctim^o correctōis
s. v. cui sp itēdim^o adherere. Et scdo q
nō itēdim^o loq d roralitate sanguis ef
fusi i die pasce: vtz. f. totū chīs i
resurrectōe assūpsit: vl nō totū. nec d
sanguine circūcūctōis vl aq later^o chīi:
aut siltib^o. sz de sanguie effuso i die pas
siois: z reassumpto i die resurrectōis:
Utz. f. tali i triduo mort^o chīi diuinas
pbt fuerit vnta psonalr. Accipim^o ar
p fūdamēto hāc regulā: q i solutōe hui
us dubitatōis z siltū pñctiū ad fidē
nō dēm^o vti nisi textib^o sacraz scraz: aut
scroz auētarib^o: aut rōnib^o ex sacz lris
sūptis. q regula hī ex Dtoñ. ij. ca. de dī/
c.

De quonibus super euāge.

utris no. Accipiētes tāq̄ regulā famo-
sissimā: dicitur i eloquijs posita custodi-
re n̄ multiplicata. i. nihil addētes vt ex-
ponit Linconiensis z s. Tho. n̄ miorata
.i. fm eodē nihil delētes: z icōuersibilia
.i. n̄ puerse exponētes. Tū sup illd Le-
uit. vi. **Q**uis estimatō scilo sanctuarij pō-
derabit. dr glo. **Q**uis diffinitio scis fiat
pōderit: d̄ sacra scptura venietit. In
qōne igit hac tria faciem. Prio ei no-
strā positioē pbabim: z Secdo ipro-
babim: alienā. z Tertio refellem: n̄sto-
nes alteri: pris ad rōnes et autoritates
nre positōis. Quātū igit ad p̄mū pba-
bim: duas rōnes. q̄ P̄ma est q̄ p̄d-
cto sanguī de q̄ loqm̄r ant eq̄s effunde-
ret dū adhuc eēt i corpe ch̄i diuinitas
erat p̄sonalit vnita. Quā q̄ ps aduer-
sa p̄cedit: breuit expediem: auctoritate
Dam. li. ij. c. ij. dicētis. **Q**i hūane na-
ture vnitā dicim: oēm diuinitatē subam.
In nullo ei cor q̄ plātauit i nra natu-
ra de: p̄bū ab initio plasmās nos defec-
tū assūpsit cor: z aiām rōnālē z itelle-
ctualē z cor idiomata. **T**orū ei me ro-
tū assūpsit: z totū vnitū ē vt totū mī-
hi salutē gratificet. **Q**d ei iassūmpruz
n̄ curabile. In h̄ ar q̄ dr: totū em zc. sū-
gnificās q̄ fili: d̄i oibz vnitū ē q̄ assūpsit
excludit cauillatio q̄ qs possit dicere s̄a-
guinē q̄dē ab eo eēt assūmprū in natura
hūana. iuxta illd Heb. ij. **P**ueri. i. apli
z fideles: cōicauerūt carnī z sanguī. et
ip̄e s̄lt̄ participauit eis dē. s̄z tū nō fuit
p̄bo vnitū: q̄ n̄ sit necesse oia ab eo assū-
pra ei eēt p̄sonalit vnita. In h̄ etiam q̄
dr oia assūpra q̄ sūt plantata i nra na-
tura: n̄ specificās nisi de aia z corpe ma-
nifeste: i p̄licite includit sanguinē: q̄ fcat
oia prinētia ad cor. **D**icit ar ip̄e. ij. li.
c. xvj. **C**orpa aiāllū p̄stāt ex q̄rtuor hu-
moribz. **P**robat̄ et aucte Leonis pape
i ser. vij. de nat. q̄ icl̄p̄t **L**ū sp. dicētis.
Tertio nature i suis p̄teractibz p̄ma-
nētī tāta ē vnitate facta cōio vt q̄cqd
s̄b̄ ē dicitur: n̄ sit ab hūanitate distūctū.
q̄cqd ar ē hois n̄ sit a dicitate distūctū. **S**e-
cūda ar p̄cto ē: q̄ p̄dico sanguī in trī-
duo q̄ fuit effus: diuinitas fuit vnita p̄so-
nalit. Quā q̄ n̄ p̄t natura: i rōne. p̄bari

eo q̄ ex mera d̄i volūtate depēdeat: n̄ sit
redim: pbare nisi p̄ canone vel expositō
nes scroz de canone: vt rōnes ex canone
supras Alit ei p̄ctōsū ē i hac m̄tia alit
qd asserere vt negare. **L**icz ar ip̄a i can-
none testam̄ti noui explicitē n̄ habeat:
tū q̄d̄ s̄t q̄ iudicio n̄ro n̄ p̄t b̄n̄ itelligi
nisi i h̄ scaro. **I**dē ar ē d̄ p̄cessiōe sp̄s̄ci
z vnitōe dicitur ad cor: z aiaz ch̄i i trī-
duo: q̄ habēt q̄dē i scptura: s̄z tū n̄ expli-
cite. **P**robat̄ igit **P**rimo ex canone sic.
Emūdare p̄scias vt emūdare a pctō ac-
tribuit sanguī ch̄i: iuxta illd. j. **J**oā. j.
Sanguis iesu ch̄i filij ei: emūdabit nos
ab oi pctō **E**t Heb. ix. **S**i ei sanguis hir-
cor zc. z itelligit d̄ sanguī effuso. q̄d p̄z
p̄ s̄l̄rudinē d̄ sanguīe hircor q̄ erat ef-
fus. **H**oc ar n̄ p̄t eēt nisi rōne dicitur: vn-
te. q̄ tal opatio ē soli dicitati d̄bita. vii
Alc. de **L**y. ibi. s. **H**eb. ix. dr q̄ sanguis
ch̄i ex vnitōe ad suppositū diuinū h̄z p̄-
tutē ad emūdandēz aie. **I**te. j. **P**et. j. dr
Nō corruptibilibz auro zc. z itelligit ex
p̄sse d̄ sanguīe effuso q̄ sum: r̄dēpri. **U**bi
noram: **P**rio q̄ fcat sanguis ch̄i eēt icor-
ruptibil: q̄ icorruptibilitas cōstat ei ex
vnitōe ad dicitatē: vt p̄z ex **H**enr. de gān-
qd̄. xij. q. xv. dicēte q̄ si ch̄s resurrectō
nē suā vsq̄ ad iudiciū distulisset: p̄te
dedū ē q̄ illd cor: n̄ fuisse corruptū rōe
vnitōis. **E**t adducit expositiōz **A**ug. su-
p̄ illd **N**ō dabis sc̄m tuū videri corrupti-
onē: dicēt. i. cor: meū a te sc̄ficatū **E**t
idē d̄ sanguīe d̄cedū ē. **E**rat igit vnitū
Noram: scdo q̄ dr p̄ctōsior. i. p̄ctō plēo
.i. p̄ctō sufficēt ad redēptōez n̄raz de q̄
loq̄t. **N**ō fuisse ar p̄ctū sufficēs: nisi fu-
isset p̄ctū infinitū: z p̄r dicitati vnitū. **N**o-
ram: tertio q̄ dr: q̄ agnī imactat: vt p̄ ly
q̄ si videat fieri r̄latio ad figurā. i. agnū
c̄ sanguis fus: z linit: i postibz libauit fi-
lios isrl̄ ab extmiatoze. vt. s. eodē mō s̄a-
guis ch̄i p̄ illū agnū figurati effus: liba-
uerit nos. **Q**d n̄ potuit facer nisi fuerit
vnitū. **S**ecdo p̄bauctatibz scroz docto-
rū. **N**ā **D**am. ij. li. c. ij. dr sic. **I**nuertit
bitr icōfustiblr: idiuistiblr z ieuulstiblr
i duabz natur: p̄fē se habētibz vnā hy-
postasim p̄stemur p̄bi det. **U**bi norat
ieuulstiblr: q̄ si velt dicere q̄ diuinitas

ab humana natura euelli nō potuit qđ
de ipsa hūanitate nō p̄t̄ intelligi. q̄z i trl/
duo desit eē hūanitas. s̄z intelligit̄ de p
ribz ei⁹ inf̄ q̄s ē sanguis. Qñ idē d̄t in c.
xxxj. Nulla p̄t̄ū nature d̄posuit. n̄ cor/
p⁹: n̄ aiām: s̄z corp⁹ z aiām possedit: et
ita redijt ad celū. Si at̄ p corp⁹ intelligit̄
corp⁹ sine sanguie. redijt ad celos sine
sanguie. Si p̄o p corp⁹ intelligit̄ oēs pres
corp̄is ē cū sanguie: habet̄ int̄tū. Fr̄e
idē li. iij. c. xvj. Una ch̄i p̄sona ē s̄z n̄
lū modū diuisa ea q̄ fm̄ hypostasim est
vntōe. Si ei fm̄ nullū modū ē diuisa q̄
fm̄ sanguine n̄ ē facta diuisio vntōis.
Fr̄e Leo fm̄ d̄e. x. nat̄iū. q̄ incipit̄ Se/
pe. loq̄ns de forma d̄i z fuit̄ ait. Que i
vntatē p̄uenerūt nec sepatiōez h̄ie pos
sent: nec finē hec credētes dilectissim̄:
ch̄iant̄ sum⁹. Cū igit̄ sanguis fuerit vnt̄
r⁹: seq̄t̄ q̄ nō potuit separi. Fr̄e idē ser/
mōe. xvij. de passiōe: q̄ incipit̄. Sermo
p̄xim⁹. In tāta inq̄t̄ vntate d̄i et hois
natura p̄uent̄ q̄ nec sup̄plicio potue/
rit̄ minui: nec morte distiūgi. In morte
at̄ sepat̄ a corpe aiā: i sup̄plicio p̄o san/
guis. z tñ ibi n̄ ē distiūcta vntas: nec h̄
diminuta. Fr̄e idē ser. lx. n̄ritar̄ q̄ incl/
pit̄. Excedit̄. In desinent̄ igit̄ illā p̄bi z
carnis idissolubilē copulā n̄ min⁹ suscit̄/
p̄im⁹ i p̄cepto tacētē q̄ i resurrectōe pat̄
ne altitudis p̄scendētē. Per carnē at̄ ad
quā d̄t idissolubilē copulā intelligit̄ ro
tū hoiez: vt̄ ip̄e exp̄sse d̄t fm̄ d̄e. vij. d̄ n̄ti
tate vbi h̄z. Caro ē suscepta i cui⁹ noie
hō tot⁹ accipit̄. In toto at̄ hoie p̄tinet̄
ē sanguis Fr̄e idē fm̄ d̄e. xix. de passiōe
q̄ incipit̄ Sacra. Nisi igit̄ p̄bū caro sterz
z tāsolida p̄sisteret vntas i vragz na/
tura vt̄ a suscipiēte susceptū nec ip̄z bre
ue mort̄: ip̄s abiūgeret: nūq̄ valeret ad
et̄nitate redire mortalitas. Cū igit̄ illa
solida vntas n̄ poruerit̄ abiūgi: n̄ poru
erit̄ a b̄iūgi diuitas a sanguie. Fr̄e Beda
sup̄ illo p̄bo Act. ij. Eccl̄iā dei quā ad/
q̄sunt̄ sanguie suo. Nō dubitauit̄ inq̄t̄ s̄a
er⁹ Paul⁹ cui⁹. s̄. sūt illa p̄ba sanguine d̄i
dicere p̄t̄ vntōe p̄sone i duabz naturz
iesu ch̄i. Fr̄e Ber. de p̄t̄o. ad Euge. p.
q̄ d̄ixerat vntōe p̄bi ad hūanitate p̄t̄
mū locū tenere p̄ vntatē trinitatē: sub

lūgt̄. Neq̄ ei q̄ expte p̄tigit̄ sepat̄to po
tuit vntatē p̄scribere p̄manētē. Et licz
exp̄licte d̄: carne z aiā loq̄t̄: tñ ex p̄bis
ei⁹ idē p̄t̄ de sanguie intelligi. vt̄ p̄t̄z p̄o
cessū ei⁹ int̄uenti. Probat̄ ēt̄ auctoritas
modernoz doctoz. Nā h̄ac tenet̄ ic̄t̄is
Tho. v. q̄d̄. ar. v. z Alb. mag. i tracta
tu d̄ missa p̄ mediū. vbi d̄t q̄ sanguis la
uat̄ rōne p̄t̄ucte d̄itar̄. z q̄ i eo d̄e p̄osu
it̄ d̄itar̄. acumē vt̄ lauaret̄ sordes electro
rū. Et p̄t̄ exēplū d̄ l̄xt̄uo ad lauādas
sordes p̄fundatas. Fr̄e Nico. d̄ Ly. sup̄
ix. ca. ad Heb. de hac mat̄ia d̄t amplā
q̄st̄ionē. z idē exp̄sse d̄t̄m̄iat̄. Tertio p̄
bat̄ rōnt̄ ex canōe sup̄t̄is. Arguit̄ igit̄
p̄t̄o sic. Nullū b̄n̄ficiū diuinū reuocat̄
nisi ex culpa recipiēt̄. q̄z sine p̄nia sūt do
na z vocatio d̄i. Ro. xj. z decet̄ p̄cessū a
p̄ncipe b̄n̄ficiū eē mansurū: fm̄ iuristas.
S̄z vntō p̄bi ad sanguine fuit̄ maxim
b̄n̄ficiū: z in sanguine nulla culpa fuit̄.
Ergo zc. Sec̄do. Nā si sic fuit̄. i. si fuit̄
sepat̄ ch̄i vel ei⁹ sanguis p̄didit̄ d̄i/
gnitate ex h̄ q̄ p̄i obedebat̄: q̄z ex eius
mādato posuit̄ aiāz: vt̄ p̄t̄z Joā. x. Ter
tio. Nā ista sepat̄to a sanguie nō p̄tinet̄
bat̄ aliq̄ mō ad finē p̄t̄ quē ch̄is illū ef
fundebar: cū ille eēt̄ salus hoiz: iuxta il
lud Esa. xlix. Ut̄ sit̄ sal⁹ mea vsq̄ ad ex
tremū tre: ad quā salurē ista sepat̄to n̄ p̄
tinet̄ effectiue: vel exēplariē vt̄ alio mō.
Ergo n̄ ē ponēda. Quarto. Nā beatiss
ca vntō nūq̄ reuocat̄. Apoc. ij. Foras
n̄ egredient̄ amplī. q̄ nec p̄sonal̄ q̄z est
maloz fm̄ Ber. vbi sup̄. Quito. Nā s̄z
doctozes nulla natura p̄ter hūanā fuit̄
assumptibil̄. Arguent̄. Qñ nec corp⁹ nec
pres corp̄is erat̄ assumptibilia nisi p̄ter
ordinē ad totā naturā humanā. Et it̄e
rū. q̄z i corpe exanimi remāsit̄ ordo reu
nt̄is: remāsit̄ d̄itar̄ vntū p̄t̄ illū: sic
q̄ si nō habuiss̄z ad aiāz rōnale ordīnē
q̄si it̄ez ei eēt̄ reuindēdū: n̄ habuiss̄z vnt
onē p̄sonalē ad p̄bū: vt̄ clare colligit̄ a
sc̄o Tho. iij. d̄. ij. q. ij. ar. j. q. iij. Tunc
sic. In sanguie de q̄ loq̄mur māebar or
do ad naturā humanā q̄ it̄ez erat̄ assu
mend⁹. q̄ manebat̄ vntō ad d̄icitatē s̄/
cut̄ z in corpe. Sexto. Nam omnibz p̄/
tibz q̄ sūt d̄p̄tate humane nature etiā

De questiōibus super euāge.

separat manet vnta deitas s; doc. nros
z ptis aduerse. Sz talis ps ē sanguis.
qd pr. Prio extra de cele. mis. in qdaz.
vbi Innocēt^o terti^o pbat p̄ritatē corpis
chūi ex p̄itate sanguis q̄ exiuit de latere
ei^o. Secdo qz p̄ficat ab aīa rōnali fm s.
Tho. iij. dist. xlvij. Septio. Nā idē est
de ptib; q̄ sūt d̄ integritate nature hūa
ne z de eis eodē mō format rō. Tal' at ē
sāguis vt prz p̄ medicos: maxie Auer
roim i suo collig. li. j. c. x. z li. ij. c. ij. q̄ po
nit sanguinē inf̄ mēbra simplicia hoīs.
Orauo. Nā si n̄ fuit vntē igit fecit suā
hypostasim de p̄ se: z p̄r fuisse vna hy
postaf sāguis: z vna alia p̄bi ac corpis
z aīe. Dam. li. ij. c. xxvij. dicētē. Vna
ē sp̄ vbi hypostas z n̄ due. qz vna sp̄ hy
postaf chūi. Hypostas at p̄bi idubitat
sp̄ vna ē: qz fili^o d̄itate n̄ h̄z n̄st vna p̄
sonā. s; hypostas. chūi fcat hypostasim
i hūanitate. quā qz Dama. d̄ sp̄ vna m
nō p̄t sanguis ad hūanitatē p̄tines hy
postasim de p̄ se fecisse. qz tā essent due
hypostasēs chūi. Nono. Nā p̄stle ē ali
quā p̄culā sanguis i chūi corpe remā
sisse: qz oīa vulnera fuerūt i extremis
tib; excepto vulnere laterē: qd illatū est
post expirationē. Huic at s; p̄t aduer
sam fuit vnta diuitas. Ergo etiā fuit
vnta effuso. qz inf̄ hūc z illū n̄ erat dif
ferētia nisi p̄ eē in corpe z extra. maxie
ē qz nlla culpa fuit i sanguie exeunte.
Decimo. Null^o ei sapiēs instituit vt p̄
peruo rep̄ntet res iutil. De^o at sapiēs
instituit vt i missa rep̄ntet sanguis effu
sus dū p̄ferat sub p̄p̄is specieb;. Gille
n̄ ē iutil: qd eēt s; eēt a deitate separatus.
Et postlōe at aduersa sequūt incōne
niētia. Primū. s. qz i illo triduo sāguis n̄
erat adorand^o latria. Et qz h̄ p̄cedit ar
guis sic. Sāguis ei sacri ē signū siue cō
memoratio sanguis effusi: vt pr̄ex Au
gusti. de fide ad Petz. Sz sanguis sa
cra adorat latria. Sz sanguis effus^o sic ef
fer adorad^o. qz nūq̄ signū debz eē i ma
iori reuerētia q̄ signatū. Et scdm qz s.
ll i illo triduo fuisse facta p̄secratio: sa
cim illud sanguis n̄ fuisse excellēs rōne
p̄tēt. qz p̄tinuissz sanguinē p̄tē siue d̄i
tate. Et tū: qz seq̄t qz variet forma sa

cramētū q̄ntū ad illā habitudinē vlti
gnificatōez quā d̄icē ly me^o. Nā cū d̄ic
chūi. Dicē sāguis me^o: intelligit vlti
bi vntē: vlt q̄ ē actū me^o. Si at h̄ factū
fuisse: i triduo oportuissz expōere q̄ fu
it me^o. Et q̄rtū: qz seq̄t qz i illo triduo il
le sanguis nō fuisse viuificatū saltē
eo mō q̄ caro. Illud Jo. vj. Qui man
ducat meā carnē z bibit meū sanguinē
habz vitā etnā. z Caro mea vere est cō
b^o zc. Vbi Theo. z alij volūt carnē eē
viuificatū rōne d̄itatis vntē: Et Da
mas. iij. li. de cōione d̄r: qz de^o his duob;
bus. s. carnē z sanguē p̄iunxit deitratē et
rōne d̄itatis habēt aniare z viuificare
Et ponit exēplū de ferro ignito qd cad
lesacit rōne ignis z n̄ rōne ferrī. Nūc
i scda p̄e h̄tissime p̄t refellēda sūt ad
uerse postitōis fundamēta q̄ est in p̄di
ctro triduo: p̄dctro sanguī n̄ fuit cōtū
eta diuitas: nec tūc fuit adorandus la
tria. nec et p̄secratio tunc fuisse ad iūca
diuitas. Fundamēta at ei^o q̄ntū recoz
dari possum^o tria sūt. Auctoritas. s. Ra
tio z Exēplū. Auctoritas p̄ma est Da
masceni. iij. li. ca. xxvij. dicētis qz i mor
te chūi nō fuit deitas a corpe z aīa eius
separata. Sz fuit separata a sanguie. qz
de eo nullā facit mentionē. Sol. Dicit
tur p̄mo qz arguit a partickari auctozit
tate negatiue: qd nō valet. Dicit scdo
meli^o qz Damas. nullibi explicite d̄icit
d̄itate vntā sanguī dū eēt cū corpe. sed
implicite tm: vt prz ex d̄ictis. Vn̄ nō fu
it quētēs qz explicite d̄iceret eaz fuisse
p̄iunctā sanguī effuso: sed implicite tm: dū
per corpus intelligit corp^o z sanguinē.
Esset aut rō aliqualis apparētie si pus
exp̄sse dixisset deitratē vntā sanguī i
corpore. z deinde loquens de separōne
in triduo fecisset mētionem de corpe et
ania: sed nō de sanguie. Scda auctozit
tas ē: qz cū sint q̄rtuor cōp̄latōēs gene
rales p̄tinetes plene ea q̄ sūt fidei. s. Vere
tū: mḡ smiaz. liber originalū doctorū:
z cārena aurea scri Tho. in nulla carū
nec ē i simbolo fidei p̄tinet: qz tūc illi sā
guī fuerit diuitas vnta. Sz c. So. Ar
gumētū d̄icit p̄mo qz ē a partickari auctē
negatiue. Et scdo: qz n̄ra postitō n̄ p̄treat

I p dicitis explicite: p rinet tñ i p lictre ibi
 v l' alibi. v r oñsū est. Tertio qz nō ogret
 q̄ fidi sūt ad p dicitā q̄ tuoz restringere
 P r i a ā rō hec est. Ubi ē vnto dicitur
 cōicatio idiomatū. qz s m Aug. 2 Da
 ma. tal vnto ē cā tal cōicationis Sed
 ista cōicatio nō potuit ēē ibi. v r. s. dice
 ref. Chrs ē effusus. v l' chrs ē in cruce. p
 p l' sanguinē ibi exstentes. 2 sic de alijs
 So. Dicit pmo q̄ fallū est fundamētū
 qz possem dicere chrm effusū sup terrā:
 iuxta illd ps. ex psona chri Sic aq̄ effu
 sus sū Ubi glo. Aug. dr. Aqua qm̄ effu
 dit aut abluir aut rigat. Effusus ē chrs
 abluir s l' sordētes rigat s l' stictētes. Et
 qz dicebat q̄ debebat fieri cōicatio p ly
 ē: qd̄ fecit pntialitate v r diceret: fili dī
 est i cruce: fili dēi cī terra: qd̄ tñ nō dicit
 m. Rñr q̄ p r dicit q̄ fili dēi in illo trī
 duo fuit 2 erat i oī loco i q̄ erat aliqua
 gutta sāguis p dicit rōne sāguis sibi p
 sonalit vnti. Nec tñ potuissem dicere
 v r argues dicebat: q̄ fili dī trīb' dieb'
 p dēbat i cruce: v l' q̄ trīb' dieb' fuit in
 cruce eleuat. qz ille sāguis nec p dēbat
 nec erat clauat. Nec icōuēt q̄ sic dēū
 sine dīminutiōe sue matestat' dīcim' ēē
 i oī creatura vllissima 2 turpissima trīb'
 b' mōis q̄s scti ponūt. sic ē dīcam' s l'
 llū ēē vbi ē sāguis et psonalit vnt'. pfer
 ri cū cēn' mator' vilitat' illa q̄ i passio
 ne occurrebāt q̄ h qd̄ ē fillum dī ēē vbi
 erat sāguis ille Nō ā r dīcim' q̄ chrus q̄
 dr suppositū i duab' natur' i illo trīduo
 fuerit i cruce: qz sāguis nō ē ps pncipal'
 hoīs a q̄ s r dnoiatō. 2 qz necitas dīspu
 ratōis nos ad h n coegit. Dī scdo iuxta
 b. Tho. iij. dī. xxij. ar. j. 2. iij. q. xvj. ar.
 iij. ad vltim. q̄ cōicatio idiomatū seu ppe
 ratū nō itelligit d oib' ab' olute 2 spēal'
 d hīs q̄ dīcunt de p rīb' v r pres' s r. qz nō
 dīcim' filiū dī ēē formā: s aīa sit forma
 s itelligit d hīs q̄ dīcūt d subsistere. v r
 sic. v r q̄ hō ille ē etn' 2 immortal' 2 de' rē
 pal' 2 moztal'. Sāguis aut' illi cōperebat
 effusio v r ps ē. 2 p r nō ē necesse q̄ effusio
 dicat d filio. Tertio dr q̄ sāguis nō ē ps
 nata denoiare totū v r crīspitudo. qz nō
 dr rubēs q̄ hz rubeū sāguinē: sic dr crī
 sp' hīs capillos crīspos. Uñ nō necesse fī
 llū dī ēē effusū ex h q̄ sāguis ē effus'. Et
 p r i m a t qz nllā p p r t a s p r' humane nāe
 d r p dicitur d filio dēi nisi possit p dicitur
 d filio hoīs c' mōi nō ē effusio. qz nō dr hō
 effūdi suo sāguie effusio. q̄ quis v r dēm ē
 videat posse dīct q̄ chrs v l' fili dī ē effu
 s' sup trā: nō p p cōicationē idiomatū s r
 p r vntōne suppositale. Qz si dicerem'
 hāc p dicitōes fieri p p cōicatioes opterz
 ecōtrario d sāguie dīct idiomata dī. v r
 dicere Ille sāguis ē etn' qd̄ inconuenit
 Quarto dr ex inia scti Tho. q̄ sit cōica
 tio idiomatū s r i obliq̄ 2 ū i recto: v r dī
 cat Fili dī hz sāguinē fusū: sic dīceret
 m. fili dī hz sāguinē fusū. Scda rō
 bec ē. Nā gutte ill' sāguis fuerit plime
 2 p r nō ē p s s l' e q̄ oib' remāserit dēstas
 vnta. So. Nō ē difficile p r o dī qd̄ i s t
 n tū ē: ēē mltis gutz vntū. Tertia p r o
 bec. Nā p r t b' q̄ nō s t de p r t r e hūane na
 ture sepat: diuina natura nō māsit vntas
 Hmōi ā r ē sāguis Sol. Imo sāguis ē
 d p r t r e hūane nature 2 ab aīa p f i c i t.
 Uñ negat mior. S r p b a t i n q u i r p m o
 p s e r m Tho. j. q. v l. ar. j. ad tertū. So.
 Ibi sctus Tho. nō sensit sāguinē d q̄ lo
 q m u r nō ē d p r t r e hūane nature cū dī
 car oppositū. iij. q. liij. ar. iij. S r lo q u r
 ibi. s. i p m a p r e exp s s e d hūido nutrīmē
 tal'. Uñ cū dr ibi q̄ sāguis nō suscipit p f e
 cre naturā spēctei itellige sic suscipit hūi
 dū radiale i q̄ fundat v r spēctet cuz q̄
 tñ stat q̄ sāguis i formā aīa v r alibi dr.
 Posito ā r q̄ sāguis nō s r d p r t r e hūane
 nate nec p f i c i a t aīa hūana: tñ ē d itegri
 tate eiusdē nate cū p r t r e a t ē ad resurre
 ctōes n r a z: qd̄ sufficit ad ēē vntū p r o
 qd̄ vnt' oib' q̄ s t de itegritate p dīctē na
 ture. P r e t e a sāguinē i formā aīa v l' nō
 ē p b l e m a n e u t r a i p h i a a p d a l i q s: 2 p r
 nō ē tutū ex h p r t l u d e r e ex necessitate i r h e
 ologia maxie tā p i c u l o s ū v r ē s e p a r o p r
 b i a sāguie. Qz p r o nos hmōi rōne a s s i
 p s e r m' p p r e n r a f e c i m' s e q n t e s d o c o
 r e n r z q̄ exp s s e i. iij. dr. sāguinē p f i c i aīa
 hūana. 2 p r nō ē de p r t r e hūane nature.
 Et p r e t e a a l i a m l t r a f u n d a m e t a i d u r i
 mus. Scdo: qz sāguis nō ē subiectū s a
 n i t a t' v e l e g r i t u d i s. q̄ nō ē ps v e l m e m b r
 corpis. Et tertio quia mēdicī ponūt s e

De quonibus super euāge.

bre ethica in mebris et sinochā in sanguine. **S**icut si sanguis est pars vel membrum corporis: febris sinocha non distinguitur ab ethica. **S**ol. De due rōes implicat exp̄ssaz p̄dictionē. Si ei febris sinocha est in sanguine: est subiectū egritudinis. et si non est subiectū egritudinis non est in eo febris sinocha. **Q**uarto quod Alber. mag. dicitur peribz corporis malibz et forma libz et medijs seē lōgā distinctionē: et sanguine non uoluit. **S**ed dicitur et quod non sit pars et pars separata non est unita deitati. **S**o. Sanguis non est de membris dicitur quod ille agebat sicut in Auerrorūm est de membris simplicibz. **Q**uinto quod idē Albr. iij. dicitur aialibz dicitur: quod sanguis non est actu pars aial sicut in porētia. **S**ol. Sicut membrum ita et pars corporis aiatū est duplex. scilicet perfecta siue principalis: et minus perfecta seu minor principalis. et talis est sanguis sicut quatuor elementa sunt pres uniuersū minus principales: et tūc dicitur et perfecta est hinc formas suas in illo. Partes autem principales hōis quod est paruus modus: sicut cor et epar et huiusmodi. **S**ed in principales hōis sunt quatuor huiusmodi quod perfectiū ab aial: sicut in vscz adōve sentiat sicut nec ossa sentiūt. **E**tm̄ autem ponit Primo dicitur colūba: quā ut dicitur affū p̄t spūsc̄tū: et tūc ei non fuit unita persona. **S**ol. Improprie dicitur assumpta: nec fuit vnq̄ vnita spūsc̄tū persona: et pars nec perfectiū dicitur derelicta vel separata a bitate. **U**n̄n̄ est sile. **E**t scdo quod ecclia in die pasceues non est secat sanguine: in signū quod tūc et dicitas non fuit vnita. **S**ol. Si sic est: quod nec tūc fuit deitas vnita corpori: quod est corpus non secat. **S**i dicitur quod non loquitur de secatōe: sicut dicitur sūptōe: quod scilicet ecclia illa die sumit corpus sicut sanguine. **C**ōtra. quod cū ecclia in sabbo quod est pars illius tridū secat et sumit sub utraqz specie secatū vn̄o ad vtrūqz. **N**ō igitur illa est non secatū vel non sumit: sicut quā doctores ponūt. quod scilicet adueniēte p̄tate cessat figura. **H**oc autem sacm̄ est eym̄ et figura passiois christi. **U**n̄ ea die quod ipa re colit put realit gestā est non celebrat huiusmodi sacri secatō. **N**e tūc ecclia illa die sit sine fructu passiois nob̄ exhibito per huiusmodi sacramentū: corpus christi secatū dicitur potest seruat illa die sumēdū. **H**is fundamētis brissime p̄dicitur quod iudicio nro valde dicitur facile fuit rēdere: et ea panes absol-

uim. quod nec in sacro canone: nec in aliā sacro doctore fundant. **E**xpedita autem prima et scda parte aggredimur tertiam. **D**icebat igitur primo ad auctores canonis sonantes: quod ille sanguis emundavit et redemit quod redemptio nostra est facta in morte christi in quantum ipse dedit vitam suam corporalem pro nobis. **E**t quod illa consistit in sanguine: hinc est quod sanguis dicitur mur redempti. **D**icitur vltimū meritū christi fuisse ex eo quod volūtarie acceptauit passionē. **E**t ita exponit oēs auctores canōis. **S**ed hec rōtio non euacuat argumētū. **N**ā ut colligit a s. **T**ho. iij. q. l. ar. vj. **E**stus est opar salutē nrām per modū meritū et per modū efficiētie. **E**t quod quāda fuit recapitulatū quod s. **T**ho. in hac opinioe fuit singulari: **S**ed dicitur quod hec distinctio colligit etiam ex glo. **A**ug. **H**eb. ix. vbi dicitur. **S**icut **M**oyses sanguine p̄dicoz aialū accepit ut eos aspergeret et mūdaret: sic nō moyses. scilicet christi sanguine egressum cū aq̄ de suo latere ad hōsp̄ accepit. scilicet per aquā bap̄tismū sc̄rificās: p̄cio sanguis nos redimēs. **E**t quod per sanguine christi per eam mortē effusum aliqd opari ad nrām salutē: et hō per modū efficiētie: quod non per modū meritū. **E**ū igitur dicitur doc. vel glo. re de p̄tionē nrām fieri per mortē christi ex eo quod dedit vitam corporalem vel acceptauit passionē: intelligit per modū meritū. **A**uctores autem adduce itelligunt per modū efficiētie. **E**t hōc necariū p̄bat primo: quod si sanguis hircōz mūdaret: nō autem christi sanguis: sicut rā passio christi de p̄tute sermōis: erit falsa ita ap̄t: quā si licet minere nisi cogēte a lta aucte sc̄pture. **S**cdō: quod alit̄ videt eē p̄tione et. **E**par ei sanguine hircōz ad sanguine christi. **T**ertio quod tollerēt fere oēs figure ve. test. ut agni paschal: cuius sanguine libati sūt filij isrl. et sic de alijs. **Q**uarto: quod videt ista rōtio eē p̄ Leonē in ser. christi de passioe dicitur. **F**udie sanguine iustū quod modo recōclliādo p̄ctū eēt et poculū. **M**anifestū est autem quod sanguis effusus est poculū. **E**t cū idē sit p̄ctū: sanguis effusus est p̄ctū. **Q**uinto. **N**ā sc̄ptura quā si licet minorare vel augere vel p̄uerse itelligere: oparōes quod a deo sūt attribuit illi sanguini sine aliq̄ defm̄iatōe: ut mūdare sc̄rificare et. **E**rgo op̄z

illū eē deū vī instrū deitaci pūctū qd
 actiōes solēt attribui vī pūcipali agēt
 vī instrū pūcto. Luz q nō sūt pūcipale
 agēs ē instrū. Rūdebat scō ad auzori
 tatē bti Petri: dicētes illū sanguinē nō
 eē corrupibilē vt auz r argētū q corru
 pū mētes hoim. S; p Prio: qz b. De
 tro dicēdū fuerat i voce actiua nō cor
 rūpētū aut corruptiuis auro r argēto
 r nō i voce passiua corrupibilū. S; e
 cūdo qz cor p chī fuit icorruptibile s; z
 cōem opionē doctoz: iuxta illd: Nō da
 bis scīm tuū vide. corru. q sū r sūguis
 qz idē iudiciū ē de oro r pte. Qū ar di
 cebat: est pūctus. q deitaci vnit: dice
 bāt eē fallaciā psequē. s; argumētū nō
 capiebat. qz dicēda pūctus: loquit d p
 cū q sum r dēpū. iuxta illd Eph. j. In
 q hēm redēptiōem p sanguinē. glof. q
 nō redēptiōis ē pūctus. Est ar tali pūcti
 pūctū: eē deitaci vnitū. Ad auctē autē
 scōz doctoz qz sūa ē hec. Qd sel pūctū
 assūpūt nunq̄ deposuit: dicūt q itellū
 gunt solū de pūctū pūcipalib: cutusmōi
 nō ē sanguis. Et adducūt mltas istan
 tias: qz deposuit hūanitatē: sanguinez
 nutrimentale: vngues: capillos: supflu
 os sudores cū alijs supfluitatib: r mul
 ta resoluta p calozē naturalē. S; p his
 notādū ē pmo q i his q depēdēt ex vo
 lūtate di nihil ē dicēdū assertiue aut ne
 gatiue nisi qd hī ex scptura vī sacz do
 ctōz p eccliam approbat: vt colligit
 a Dion. c. j. de di. no. Scō notādū ē
 q cū i aliq facultate ponit regula vnit
 uersal/ accipiēda ē vniuersal: nisi i ea
 dē facultate fiat exceptio saltē iplicite:
 vtz discurrēt p oēs facultates. Et sūz
 gularit h ē vtz i theologā q initit diui
 ne reuelatiōis. Nā remerariū eēt limita
 re qd scptura dr: nisi illa limitatio saltē
 iplicite pūctat i scptura: vt colligit ex
 q. de diut. noib. Et idē obfūādū ē in sa
 cris doctōz. Tertio notādū ē vtrū
 sanguis chī q p m oēs fuit vnit dicitū
 a pūctio nūctat: et vīq ad mortē: r a
 pūctio resurrectōis vīq i etnū fuerit de
 scō vnit i triduo mortē: vīq: ex sola
 dei volūtate depēdēt q nob i sacro cano
 ne vī sacz doctōz reuelat. His pūctis
 sis corroboram pōstionē nram. Pūctio
 sic. In scptura legim sanguinē vnitū
 diuitat: iuxta illd Joā. j. Verbu caro
 fac. ē. Vbi p carnē tor hō accipit: et s; z
 aduersarios. r nūq̄ p legim fuisse se
 parū. q dicēdū ē ipm s; fuisse vnitū nū
 q̄ vō fuisse separū nisi nro sensu excip
 am illd triduo nlla auctē vī rōne cogē
 re. Scō sic. In sacz doctōz iueniūt
 mltē auz. allegare r allegabilē hōi
 snie q dei pūctū nūq̄ dimisit qd sel assū
 pūt: r q ea q i vnitate puenit n pūctū
 separationē. r nūq̄ i eisdē doctōz expli
 cite vī iplicite excipit sanguis. q idē qd
 pus. Et s; p se sup allegauerit Dama
 tū pūctū ē eos. vtz ex dicit. Deide oñd
 dit oia illa d qd dat istācia excipi in
 scptur. Pūctio em excipit hūanitas cū
 dr: chīs mortu. ex q seq̄ dimissa eē oia
 q p mortē tollit necario: vt hūanitas:
 opatōes vitales sensitue r intellectiue.
 inq̄ntū depēdēt a phātafmate. Et scō
 sanguis nutrimental cū dr: chīs resurre
 xisse ex mortuis. qz ex pūctū et attribuit
 oia q statū resurgētū puenit: cutus
 modi ē n hīe hūidū nutrimentale. Tertio
 excipit oia rellq: cū scptura dr: chīs fu
 isse hoim vtz: itegz r mortale. Ex pū
 qntū ei attribuit ei q cū alijs hoib: nat
 rurali fm pūctū statū puenit vt pūctū
 Lū q sanguis n excipiat ē iplicite: seq̄
 tur q ip fuit vnit. Deide oñdit q illa
 expositio de pūctū pūcipalib: nō ē bona
 Pūctio qz n colligit ex scptura vt dz coll
 gi ois expositio theologica. Scō qz se
 q̄tur q ptes min pūcipales q sanguis:
 vt ceteri hūores r piguedo i illo triduo
 n fuisent vnit. Tertio qz ē q Damaf.
 dicēte q nūq̄ ē gnata alia hypostas p
 ter hypostasū vbi: qd eēt falluz s; p
 min pūcipal fuisz diuisa. Quarto: qz
 cā qre ps sepata m aeat vnitā ē: q assū
 pūctū ē q cā fuit i sanguie cū d factū p
 fuerit assūpt. Ad Alb. ar rūdebat re
 strigēdo textū ei ad effusiōē r mortē.
 S; h ē q̄ textū: cū i eodē li. exponēdo
 illd Job. xvj. Terra ne opias sanguinez
 meū: sic dicat. Vult ei q sanguis i terra
 fus vācu a fructu n lateat. Ad Ric. d
 L. vī. dicebat q insufficient allegabat: cū

De questiōibus super euāge.

vellet chīm nos redemisse dādo vitā cor
porale: p̄t̄ ex p̄cessu libit. Sed ad h̄ dī
cīm q̄ aspiciētibz libit: n̄ pater nos suffi
cēter allegasse. q̄ ar̄ p̄ d̄r chīm nos re
demisse dādo vitā corpale: v̄ez ē p̄ mo
dū merit. Ad p̄mā ar̄ rōnē dicebat do
nū vniōis ē datū sāguis vsqz ad t̄ps̄ efs̄
fussiois q̄ desijt corpali vite chīi defuit
S̄z q̄z h̄ ex septura n̄ colligit: s̄z suppo
nit cū eēt pbādū. Qd̄ p̄o addit d̄ fuitō
si valet i fert q̄ ēt alie pres min⁹ p̄ncipa
les fuerit a deitate relicte. Ad fm̄ ar̄ dī
cebāt q̄ sāguis n̄ obediebat s̄z chīs qui
suā dignitatē n̄ pdidit: s̄z sāguis ad mo
dicū pdidit sic h̄ūanitas. S̄z q̄z p̄
ditto dignitatē i pre. i. sanguine redūdat
i totū. i. chīm. Et ita iustī fm̄ aliquā p̄e
. i. fm̄ sanguine soluit chīm. Leonem
dicēte i epla ad flauia. Vis spūs q̄ sol
uit chīz ex deo n̄ ē. h̄ ē antichīs. Quid
ē ar̄ soluere lesū chīm nisi ab eo separe
naturā hūanā: S̄z statī r̄ndebit q̄ p̄ hu
manā naturā itelligunt pres p̄ncipales
S̄z ipe i eadē epla p̄ ecellā approbara
dclarat q̄ p̄ hūanā naturā itelligūt oīa
q̄ i nob saluator pdidit z repanda susce
pit: culusmōi ē sāguis dices. In inteḡ
vert hoīs p̄fecta q̄ natura nez nat⁹ est
de⁹: tot⁹ i sus: tot⁹ in n̄ris. Nra ar̄ dicit
m⁹ q̄ i nob ab initio creator pdidit et q̄
repāda suscepit. Qd̄ ar̄ dī d̄ hūanitate
n̄ ē s̄lle. q̄z necessē fuit chīm p̄ n̄ra salure
mori: z p̄r hūanitatē depōere. Nō ar̄ ē
s̄lle d̄ sāguis: q̄z ide n̄ra fuisse securavri
ltras. Postreō r̄ndebāt ad rōnē d̄ ordie
dicētes: q̄ sāguis n̄ r̄māstr vnit⁹ q̄z n̄ hūit
ordinē imediatūz mediatū. S̄z p̄rio
q̄z nos ponim⁹ illū ordinē fuisse imedia
tū. q̄z imediate sāguis i formā ab aīa.
Secdo: q̄z z si s̄le mediat⁹ tū tal sufficere
ad sanguinē vnitū dicit dū erāt extra
corp⁹ q̄z sufficiebat idē ordo ad h̄ dū ad
buc eēt i corpe. Multa ar̄ dicit z scribi
ad h̄ p̄positū potuissent brissime p̄r. sed
studium breuitatī. maxie q̄z hecerāt v̄e
scritatē p̄ntāda: q̄ sapiētissima z prudē
tissima multa ex pauc⁹ colligere nouit.
Cul⁹ correctōi z d̄ctm̄iatōi oīa subij
am⁹ z romane ecclie. pari r̄ndere ad alia
rōes z r̄ndēs si q̄ fecerint. Et sic f̄nit

opusculū pdictorū parz: qd̄ h̄ recitauit qd̄
busdā sublat⁹ p̄r p̄lritatē: s̄z tū nulluz
p̄bū addidit vl̄ mutauit except⁹ hīs q̄ ad
p̄tū orōnis p̄nerōnē spectat: s̄z tū p̄ dī
cēz eoz aliq̄ s̄ rurs⁹ annotāda.

De plenitōe igit pdictō z nor
a cīa duo faciā. P̄rio ponā aliq̄
q̄s declaratōes. z secdo tres ob
iectā p̄ aduersa p̄e. Quantū
ad p̄mū igit sciedū ē q̄ v̄r sāguis sit aīa
p̄ seu i formē aīa vl̄ nō ēt int̄ eos q̄ do
ctriaz sci Thō. p̄sentē ē diuersa opinio
q̄uis s̄z q̄libz n̄ fuerit sepa⁹. Qz ei nō
sit aīa arguit ex dicit⁹ et⁹. P̄rio: q̄z fm̄
eū n̄ ē ps i actu: v̄r. l̄ij. d̄s. ij. i l̄ra. Eēt
ar̄ actu ps si eēt aīa. Secdo: q̄z s̄z eū vt
v̄r semē qd̄ ē sāguis digestissim⁹ n̄ caia
tū. Vñ ex dicit⁹ et⁹. j. q. vl. ar. ij. sic argu
it. Si semē h̄z aniaz: aut cū resoluūt ad
generādū eā retinet aut n̄. Si n̄: igit ē in
via corruptōis z recessus a forma gene
rat⁹. z p̄r n̄ p̄r generare et s̄lle qd̄ icōue
nit. Si ar̄ eā retinet adhuc h̄z formā def
miare p̄ aīa generat⁹: z p̄r i ḡnaro n̄
posse nisi ad illā p̄e q̄ h̄z formā: et p̄r
ex eo n̄ ḡnabit nisi semē: qd̄ icōueit. P̄z
ar̄ tot⁹ iste p̄cess⁹ vbi s̄. Tertio. Nā si h̄z
aīaz: i morte chīi sāguis fuit corrupt⁹:
q̄z pdidit suā formā subale. cū aīa rōal
sit idiusibil. q̄ ab ea fuit sepa⁹ diuisi
tas sic z ab hūanitate: qd̄ ē p̄cū. Qz p̄o
sit aīa arguit P̄rio: q̄z in. l̄ij. iniaz d̄r
q̄ p̄ficat aīa. Secdo. q̄z i. v. qd̄. q. ij. ar.
j. i corpe. i p̄ma rōe inuit. q̄ sit d̄ p̄tare
hūane nate. In. l̄ij. p̄e ar̄. q. l̄ij. h̄ exp̄s
se d̄r: z p̄r optz q̄ p̄cipet formā hūa
nā. Tertio q̄z nutrit z auget sic z capilli
z vngues: d̄ qd̄ s̄z eū p̄stat q̄ s̄r aīa
Quarto q̄z alit⁹ p̄bū duas n̄as affūp̄it
set. i. hoīs z sāguis: z p̄r de⁹ eēt sāguis
Qui p̄o int̄ thomistas scit q̄ sit aīa
dicat ad p̄mū i oppositū: q̄ nō ē actu ps
aīa p̄ncipal. i. e. m̄as i codē idiusiduo
n̄ p̄r trāsserri ad aliā q̄litate vt caro z ner
uī z ossa z capilli z h̄mōi: s̄z tū ē actu ps
n̄ p̄ncipal. i. cul⁹ m̄as n̄ ē tota stabili
ra s̄ q̄litate quā h̄z: sed ad altā mutari
p̄r Ad scdoz p̄o dicat q̄ semē decisū nō ē
i via corruptōis z recessus a forma ge
nerat⁹ stabilita s̄z suā rōalē materiā vt

sic: sed est ab ea ut est i aliq̄ pre in q̄ non
 erat stabilita i q̄litate. Et h̄ n̄ repuḡt
 q̄n possit agere ad alias pres a se. qz et i
 generāte aliq̄n fuit i potētia ad alias p
 res a se. Et si instet qz i generāte semē n̄
 erat i potētia ad sāguinē cū iā recederz
 a forma sāguis: dicat qz semē z sāguis s̄t
 eiusdem forme s̄stāciali cū vtrūqz vna
 aia aief. z p se accidental. cū vtrūqz sit
 sāguis lz vn̄ alio digestor et ob h̄ aliu
 h̄ns colorē q̄ n̄ ē p se q̄litas sāguis. Et
 dicat qz forma sanguis ē i semē i p̄tute
 cū sit p̄fecti. forme p̄o aliaz p̄tū aial
 s̄t i eo i potētia. Ad tertiu aut dicat qz
 sāguis n̄ noiat totū p̄positū ex aia z ma
 teria et sic hūanitas. s̄z noiat p̄tē matie
 sic corp̄ alia p̄tē eiusdē matie. Un̄ scur
 corp̄ n̄ ē i morte corruptū eo mō q̄ hūa
 nitas q̄ desit: sed eo mō matia q̄n p̄dit
 suā formā q̄ n̄ desint. ita et sāguis. Un̄
 remāsit vn̄t̄ sic z corp̄. Qui v̄o sentit
 alit̄ dicat ad p̄mū i oppositū qz sāguis n̄
 p̄ficiat aia formalit̄ s̄z effectiue. qz. s̄. n̄ ef
 ficat̄ v̄l generat̄ imediate nisi p̄ p̄tutem
 nutritiua aie z p̄seruatiue: qz. s̄. cū ania
 tāq̄ sibi necessariū p̄seruat effectiue. sic
 ab eodē ip̄a i corp̄e p̄suat matiat̄ z dis
 positiue. Un̄ separ̄ ab aia natural̄ tē
 d̄tr̄n̄ i eē: qz p̄dit q̄litates q̄b̄ sua forma
 i tali matia p̄suabat. Ad scdm̄ ar̄ dicat
 qz vt colligit̄ ex Joā. d̄icit̄ z Petro d̄ pa
 lu. i. itij. aliqd̄ ē d̄ p̄tate hūane nate du
 p̄l̄. P̄rio qz formalit̄ p̄ficiat aia rōnali si
 ue i eo p se z p̄ncipal̄ p̄sistat rō hois: vt
 cor caput z h̄mōi: siue sit ad p̄suatiōnē
 z ornatum talium vt capilli z h̄mōi. Et
 scdo: qz ē necariū hoī siue sit necariū si
 ne q̄ n̄: vt cor aliq̄s sāguis. siue sine q̄ n̄
 b̄n̄: vt aliq̄s sanguis p̄dic̄ro addit̄ et ei
 p̄tinu. Ad t̄tū ar̄ dicat qz nutrit̄ z au
 get̄ eo mō q̄ iaiata i q̄b̄ n̄ ē p̄t̄ ad gene
 radū sibi s̄le s̄z idiuuū vt faciūcyiue
 tia p nutritiua: s̄z solū s̄z sp̄m. Ad q̄r
 tū v̄o dicat qz et si sanguis n̄ sit aiar. n̄
 h̄z p̄tē naturā nec p̄tē ē i specie: qz p̄
 ducit̄ a natura vt via i aliū s̄z totū v̄l p̄
 tē sic z embryō. Et p̄n̄ nec d̄s d̄z d̄ct̄ s̄
 guis sic nec h̄o d̄z man. qz sāguis ē ali
 q̄ mō ps hois. z ps n̄ d̄z i recto de sup̄o
 sito i q̄ subsistit. Ex h̄is p̄z quō d̄uersi
 mode intelligi p̄t sanguinē chr̄i si fuisse
 corrupū. qz si n̄ fuit aiar n̄ fuit corp̄ p̄
 mo mō p̄ recessū forme q̄ i formabat eo
 mō q̄ corp̄ abeūte ania. nec scdo mō vt
 totū p̄ separatōz sue forme sabalis a sua
 matia eo mō q̄ hūanitas. nec t̄t̄o p̄ rō
 talē d̄ct̄ionē q̄ ad materiā z formā s̄t
 vt suba panis i eucharistia. nec q̄rto p̄
 d̄do sui p̄tū eē q̄ subsistebat in corp̄e
 chr̄i: qz illd̄ erat diuinū qd̄ sp̄ h̄it̄. Si
 ar̄ fuit aiar fuit corrupū p̄mo mō. s̄. vt
 mā abeūte forma: s̄z n̄ alijs mōis: sic n̄
 corp̄. Scidū ē scdo qz cū d̄ct̄ p̄d̄ct̄
 p̄es vel sc̄i diuicāre n̄ potuisse diuell̄
 a sāguie n̄ intelligit̄ de potētia vel ab̄
 soluta s̄z d̄ ordiaria. Et intelligit̄ eo mō
 q̄ d̄ct̄m̄ n̄ potuisse fieri qd̄ n̄ est factum
 alt̄ q̄ n̄ ipellēte vt fieret. H̄oīs em̄ chr̄i
 siue iherēs morte mouebat n̄ solū ad se
 parōz aiea corp̄e. q̄ respectu corp̄is ē cor
 ruptō q̄l matie: s̄z alit̄ q̄ntū erat de se
 mouebat ad corrupōz ip̄i cadaueris
 p̄ ic̄neratōz q̄ ē corrupō q̄l totū. Et
 s̄t d̄ sāguie d̄cedū ē. Scidū ē t̄t̄o qz
 s̄t aur̄ chr̄i lz dicat̄ effus̄ n̄o t̄n̄ p̄p̄e cū
 h̄ sit fluidor. s̄z metaphorice z p̄ s̄l̄tū
 d̄nē q̄ndā. qz. s̄. l̄q̄r d̄n̄ effluite dissipat̄
 z perit. z sic illa b̄ndicta hūanitas chr̄i
 moriēte ē dissipata. Et t̄o ip̄a mors ef
 fusio d̄z. Isti igr̄ pres p̄cedūt chr̄z effus̄
 sū eē n̄ rōne effus̄ sanguis q̄ p̄p̄e ē effus̄
 qz n̄ ē ps d̄n̄oatiua totū s̄z rōne s̄l̄ effu
 si sāguis z effuse hūanitatis. Un̄ p̄. cū
 dixit̄ s̄z ex et̄ p̄sona Sic aq̄ effus̄ sū. sub
 iūxit modū effus̄ōis d̄i. Dissipa s̄t oia of
 fa mea. Effusa ar̄ hūanitate z oib̄ p̄t̄
 b̄ corp̄is i p̄p̄e ē d̄z fill̄ d̄i effus̄. z s̄l̄t̄
 chr̄i rōe sup̄posita v̄n̄ōis. qz. s̄. illd̄ sup
 positū d̄noiat̄ effusū a sua n̄. i. hūanit̄
 tate h̄o ar̄ rōe cōdicatōis idiomatū: ma
 rie cū sāguie. qz d̄iceret̄ effus̄ p̄p̄e sic et
 sāguis. Et ista videt̄ m̄bi mēs istoz pa
 t̄z q̄ n̄t̄ lib̄ v̄n̄ hec sup̄n̄ fuerit icorrec̄t̄
 p̄cedūt chr̄z effusū rōne v̄n̄ōis: z negat̄
 chr̄z triduo fuisse i cruce i q̄ t̄n̄ erat ali
 qd̄ ad qd̄ stabar v̄n̄ōis: s̄z illd̄ n̄ erat suffi
 ciēs p se solū d̄noiare totū. s̄. sāguis Scidū
 dū ē q̄rto qz sāguis d̄z d̄ itegritate hūan̄
 ne n̄ ē qz sit p̄ p̄ncipal̄ i actu: s̄z qz est
 ps secundaria: z qz sine eo matiat̄ z d̄ct̄

De quonibus super euāgē.

possitue pcurrite nō p̄r eē hō iteger. z h
si nō sit aiar? Sciēdū ē etiā p̄ p̄ma ra
tōe aduersariōz q̄ illd qd̄ cedit i dedit
e^o deitaz nullo mō dz p̄ hoiez artēari
S; si artēariū sit dz i signū imēsi amo
ris dī h p̄ hoibz sustinēt; feruētē p̄dica
ri. Et p̄ h̄ p̄z ad illd icōueniēs qd̄ ip̄i i
rēdūt. s. q̄ deitas fuisz p̄culcata cū san
guie z cōmixta fra z hmōi. Et certe nō
ē mix si is q̄ patient tulit morte: tulit ē
p̄culcatōez Sciēdū ē vltio p̄ scda rōe
eorz q̄ soluit qz s̄guis ē mēbz simplr.
Est at̄ subiectū sanitarz remorū fm̄ ali
qs. Vltā alia faciūt ad declarationē
p̄dicorū q̄ h̄ntur i sequētibz.

Quarū ad scdm̄ arguit P̄rio sic. Nā
oē p̄iuctū dicitur desinēs eē qd̄ erat: desi
nit eē p̄iuctū: vtz d̄ h̄manitate i triduo:
qz nō ē qd̄ nō ē p̄iuctū. s; hmōi fuit ille san
guis i triduo. qd̄ p̄z: qz fuit coagulat^o
z desiccāt^o z cōmixt^o fre: z p̄r trāsuit
i lurū. S; coagulatō seu p̄gelatō solū
uit sp̄m: vtz i aq̄ q̄ p̄gelatōe p̄rit i cry
stallū: z lac p̄ coagulatōez i caseū. Des
siccatio q̄z s̄lt soluit i hūido: qz hūidit
tas z siccitas s̄t q̄litas oppositē. z p̄ se
passiōes hūidi z siccit. S̄lt ē z mixtio
qz mixta trāsēat i tertū. vtz ex li. d̄ ḡna
tōe. Sol. Ad h̄ dupl̄ solui p̄r. P̄rio q̄
ille s̄guis fuit corrup^o eo mō q̄ z cor
pus. s. p̄ abscessū vel forme subal: s; n̄ p̄
icineratōez aut putrefactōez. Quo po
sito dicere q̄ ille s̄guis d̄r māsisse vni
tus grā sue m̄ae: s̄t op̄z dicere de eo si
sit aiar: n̄ at̄ grā forme seu tori: vtz p̄
bat argumētū. Scdo aut̄ soluit z for
mel^o dicēdo sic. Cōgelatō n̄ soluit spe
ciē sp̄ saltē itueniēte p̄tute d̄r vtz i oleo
z s̄t aliq̄n q̄n ē diurna. S̄lt n̄ coagu
latō: vtz i cera: si t̄n p̄tē coagulat: ma
rie dō p̄uare. Siccitas ē n̄ soluit sp̄ez
hūidi nisi sit itē s̄ssima. Poruit igit̄ d̄s
p̄uare s̄guinē p̄bi cū p̄dicat: accidētibz
z cū hūiditate r̄missa: sic forte ē d̄ s̄guis
ne sc̄i Januarij q̄ ē Neapoli: q̄ aliq̄ tpe
ē calidissimo dure sc̄i: qd̄ n̄ ē h̄ntū itē
saz hūiditate: z aliq̄ tpe. s. sp̄ vel frequē
q̄n appropinq̄t capiti eiusdē sc̄i ebullit
itēsa vt videt̄ diuit^o et̄ hūiditate. Et
idē videt̄ d̄ s̄guie a magdalea s̄b cruce

cū fra collecto: q̄ singul̄anis i pasceus
pletra passioe ebullit: vt oēs asserit i sc̄o
Maximio: cū relq̄ tpe videat̄ i fra de
siccāt^o. Ad lurū at̄ p̄r dicit̄ p̄ idē: qz n̄ op
tet itelligere q̄ ois hūior cōmixt^o pulue
ri trāsēat i lurū tāq̄ tertū: imurata. s.
subali forma: cū n̄ sit ibi necio mixtio p̄
alcatōne corruptiua. s; ibi p̄r eē cōmi
xtio p̄ iurapostōez p̄tū: marie opante
do vt lurū subalr nihil aliū sit q̄ fra er
aq̄ vlt̄ fraz s̄guis. Et possibile ē diuit^o
nullā hūior p̄r r̄soluit. s; fieri p̄r lurum
hūiditate imp̄ssa pulueri z r̄missa i hu
more. Nec ē mix si r̄matrat hūiditas in
s̄guie. qz ē p̄r aliq̄l̄t r̄mitti caliditas
i igne. Qd̄ p̄z p̄mo. qz d̄r s. Tho. i. liij
q̄ ignis iferni ē eiusdē sp̄i cū isto: z t̄n
ē calidior rōe. s. frigiditaz fre: z p̄r iste
min^o itēse caliditaz. Et scdo: qz alit̄ nō
possz alcat̄ ad formā aerz. Scdo arguit̄
tur: p̄firmādo porē rōne. Nā aliq̄ ps p̄n
cipal̄ corpis ch̄i corrupta ē in morte z
p̄nter desinit eē vnita. s. illa ex q̄ ḡnata
ē aq̄ laterz p̄ resolutōez. q̄ a fortiori h̄ve
rū ē de aliq̄ pre s̄guis q̄ ps m̄n^o p̄nci
pal. Sol. Illa aq̄ vndecūq̄ sit causata
fuit p̄a aq̄ fm̄ decretalē sup̄ allegatā q̄
ēr ponit sub distictōe vt videt̄ q̄ si n̄ fu
it natural/ sit miraculose facta vt nouit̄
ter creata: vt ex p̄tibz corpis ch̄i p̄ m̄i
raculosam resolutōez exp̄ssa. Esti fuit
scdo mō vt magz videt̄ velle: mafia ei^o
fuit d̄ p̄tate corpis ch̄i pl^o q̄ s̄guis
mafia: z p̄tatez corpis ch̄i arguebat.
qz vt d̄r decretal: naturale ē cōpositū et
elemētariū resolutū i cōponētiaz elemēta
Et illa qdē ps vñ ḡnata ē desinit eē vñ
nita i triduo: qz desit̄ eē. s; materia ei^o
sub forma aq̄ sp̄ fuit vnita sic fuit d̄ hu
miditate corrupta. z fuisz d̄ corpe si itē
rū fuisz corrup^o: z s̄lt fuisset d̄ s̄guie
idē. Cōpleto at̄ effectu grā cui^o fuit re
soluta miraculose i eādē p̄r ē p̄uersa ne
qd̄ decesser gl̄ioso corp̄ ch̄i resurgētis.
Si p̄o dicat fuisse vera aq̄ nouit̄ creata
nihilomin^o ondebāt vtz ch̄i corp^o: q̄a
d̄s nō attestat falsitatē: z cōpleto miste
rio suo māsit aq̄ pura n̄ vnita p̄bo tāq̄
supflua. Ad argumētū negat̄ p̄sequētia
etiāsi fuit ḡnata ex corpe ch̄i: qz est aliq̄

P liij

signare vilitate que aliq ei? ps sit corru
rupta. s. vt dr decretal ad figuradu my
steriu regnarois: z et ad pfirmda fide
huanitatis. No e ar sille d sanguie. Ter
tio. Na Amb. sup Luc. expones illd: vt
qd derelicti me sic dr. Clamant ho di
uitas separat de mortur. Na cu diuitas
liba sit a morte: vtiqz mors ee no pote
rar nisi diuitas discederet: qz vita diu
nitas e. So. Hoc argumetu eq vl ma
gis pcludet siqd valeret separat de
rit a corpe z ania qz a sanguie. Dico q
Prio qz fm altqs loqz Amb. d separat de
deitatz qz e p subtrahendoz extioz auxilij
fm illd: vt qd derelicti me. n ar d ea qz e
p solutione vnionis. Dico scdo qz nihil
viues cui diuitas pucta e pr mort nisi
sepe a deitate p qua e. sic nihil pr mo
ri nisi pdat suu ee. Un si deitas sp futu
set vnica illi huanitati: nuqz illa suu ee
pdidisset: z pr nuqz iterisset. Illa qz se
partio d qz loqz Amb. facta e ab huan
tate: n a pte ei? inf qs e sanguis. No si
ar tu difficultas i vbis: eo qz separatio sit
prie corpe qz separa manet. cessato ar vni
onis e et i his qz alter vl vtruzqz iterit
Un inf aias sola ronali d: prie separi a
corpe: esse ar desinut ei ee vnite: s; n se
panf pprie. Et sic nec huanitas e a del
tate separata: quis desierit ee vnica.

Questio. xxi.

Quantu aut ad secundā

q
qone: vtz. s. repugnet fidei alt
qd d vero z nali sanguie chri
repti i terra: vltis z p supposito: his qz s.
Tho. docz. s. q. vl. ar. s. z. ij. di. xxx. z. iij
di. xl. ij. z. viij. qd. q. ij. ar. vnico sic di
co. Quattuor elemēta sic st i mdo qz ha
bet pprias formas stabilitas altqz mō. s.
qz ad totale suā materiā. z altqz mō n sta
bilitas. s. qz ad pte. qz forme elemētozū
nō st forme mixtoz. z sic sūt eis pprie. z
fm eas vl ab eis aut ad eas n mutat ro
ta eaz maia: sic st stabilitate qz ad tota
le materiā: z fm pte gñant ex mixto: z
ex eis gñant mixta: z sic sue forme n sūt
penit? stabilitate. Eo ar mō qz elemē
ta i mdo sūt qrtuoz hūozes i corpe hūa
no fm s. Tho. vbi s. Un sanguis qz ad

sua totalitate hz formā stabilitā: ita qz
tot? nō pr gñari vl corrupti nisi generef
vl corruptaf aial: dicēte dño Deut. xij.
Aia i sanguie e. s. sic i eo sine qz n ē vita. z
Arist. ij. d aialib: qz sine eo n viuit aial
S; tñ priue gñat ex cib: z priue ex eo
gñant pres pncipales aial: puta caro z
ossa z hmoi. Un dr Damasce. i. ij. li. c.
xvij. Fruct? p qs. s. intelligit oēs cibos
ex elemētis pstitit: hūozes vo ex fructibz
aialtū vo corpa ex hūozibz. De sangui
ne igit? possūm? loqz triplr. Prio loquēz
do de ipo totali sanguie gra ptiū suaz
qz n sūt i via ad pfecti? hūā natura san
guis: nec i via recedēdi a forma sangui
nis z redēdi ad formā pncipaliū mem
broz. s; st stabilitate sub forma sanguis
nullā penit? hūtes altatōez itēā ab aia
pmonēte ad pfectiore formā. qd dico p
pter eā qz est a nali calore. Isto mō san
guis dr sanguis sine altqz additōe sue
simplr. z sic loqz d sanguis. Tho. in. ij
pte. q. liij. ar. ij. qñ dr: qz carnes z ossa z
sanguis i corpe chri resurgēt? fuerit ited
glif sine diminutōe. Et scdo loqndo de
ipo qz ad pres qz sūt i gñari ex cibis: ita
qz nōdū attingit ad pfecte hūā formā
sanguis. Et sic dr sanguis nutritiētal vel
hūidū nutritiētale. Et tertio loqndo d
eo qz ad pres qz st i motu a forma sanguis
ad formā pncipaliū ptiū z mēbroz. Et
sic dr ros vt e i pncipio trāsmutatiois:
z cābiū vt e i medio tā icipiēs dābari.
z glutē vt est i fine tā icorpar? mēbris.
Prio igit? mō pntet ad hūidū radiale
tñ i gñe sanguis. Scdo ar ad nutritiēta
le tñ. Tertio vo ad vtruzqz diuersimod
de vt mibi videt. Sic ei puz vbi s. hūidū
dū radiale s; vna opionē sit illa mā
qz h; a gñante i vfo mris i ipa pceptōe.
nutritiētale vo oē qd ex cib gñat: tñ fm
pbabiliorē opionē illa duo n distiguif
fm pncipiū. vt. s. vnū sit p pte gñant
uā: altū vo p nutritiū. s; s; finē. vt. s. il
lud dicit hūidū radiale qd tā pūit ad
terminū gñarōis. i. ad pfecte hūidū na
turā spci: siue ad illū pūenerit p actum
nutritiue: siue p actū gñatiue. nutritiē
tle vo e qd adhuc ad illū tminū n pūit
s; adhuc e in via ad illū z i via nutritiē

De quonibus super euāge.

Hec ex illo. Qui lz i pma pte dicit san-
guine se tenere ex pre nutrimental: tñ lo-
quit d sanguie vt nōdū pūit ad natura
spēt: s; ē i gnari ex cib. Et loq̄t d sanguie
vt est trāsmutari ad mēbra: actu vltētia
apritudie aliq̄ mō. Et ū igit natural ca-
lor agat i ipm totale sanguinē et q̄ntum
ad illas pres q̄ s; stabilite forme: z s; i
alia mēbra pncipalia ipse sanguis restau-
rat p alimtu. z pncipalia mēbra p pres
sanguis. Partes igit sanguis q̄ pmouet
ad restauratōez mēbroz i pncipio saltē
pnter ad hūidū radicale i gne sanguis
inq̄ntū pfecte pncipat natura spēt i ge-
nere suo. i. sanguis: z ad nutrimentale nō i
gne sanguis inq̄ntū s; in vlt ad pncipa-
lia mēbra. In eo igit statu i q̄ natural
calor r̄soluit necari? ē hoi triplex sanguis
. s. sanguis stabilitate forme: s; i arte
riali s; iue ali? ne. s. aia statim discedat a
corpē. z nutrimental: ne artial totalr cō-
sumat. z ros ac cābiū: ne pncipalia mē-
bra totalr resoluat. Quā p̄ cessat actio
calor: p̄dcti: tā ē necari? p̄m? tñ. qz ali
duos s; necari? solū ad r̄staurādū. z remo-
ta cā r̄mouet effect. Quā i r̄surgētib; nō
erit ros vlt cābiū: vt dr s. Tho. i. iij. nec
sanguis nutrimental: vt idē dr i. v. q̄dl. vbi
sup. Ex his at̄ p̄z qz ch̄o vsqz ad mortē
erat necari? aliqs sanguis. s. nutrimental
z ros ac cābiū: q̄ ē sanguis ver? z natural
lz p̄m? s; ip̄fect? z scōs s; i r̄cedere a for-
ma sanguis: z tñ null? talē ei necari? in
statu r̄surrectōis. Nec curo vtz ros z cā-
biū dicat d alijs hūozib; vlt nō. Dico igit
qz nō repuḡt fidei aliqd de vero sanguie
ch̄i ēē i fra/loq̄ndo d nutrimentali z de
roze ac cābio. Hoc at̄ p̄z p̄o ex dicit
qz vterqz sup̄fluit corp̄i ḡlōso. z Secdo
auctē s. Tho. qz d roze ac cābio dr i. iij.
qz nō r̄surgēt: qz p̄ r̄surrectōez oēs pres
corp̄is stabiliēt i suis formis. z d san-
guie nutrimental i. v. q̄dl. vbi s. sic dr.
Quāuis circa ea q̄ s; d p̄tate hūane na-
ture sit diuersa diuersoz opio s; i quā/
libz nō tot? sanguis nutrimental. i. q̄ ex cib
gnat/ p̄tinet ad p̄tatez hūane nature.
Et ū ḡ ch̄s an passionē comederit z b̄i-
berit: nihil p̄hibet i eo fuisse aliq̄e san-
guinē nutrimentalē q̄ ad p̄tate hūane

nāe nō p̄tineret: z quē nō opteret ad corp̄
ei? i r̄surrectōe redire. Hec ille. Et ter-
tio p̄z auctē dñt Bona. iij. di. xij. dicit
tis. In ch̄o r̄surrexit totū qd fuit d p̄t-
tate hūane nāe: z qd spectat ad decētā
z s; d: tot? ēē i celo. Qd ḡ obijcit d p̄p-
tio Diccēdū qz vlt nō fuit d carne s; i spēm
s; diuina d̄sp̄sātōe p̄z d carne s; mān-
ibi fuit: vt daret nob i duotōez sic reliq̄
q̄. Et sic diccēdū ē d sanguie. Et aliqd
fuit d p̄tate hūane nāe: z illd r̄surrexit
cū ch̄o z ē i celo: z residū māsit. Hec
ille. Qui ex suo mō loq̄ndi māfeste inu-
it nō ēē icōuentēs i carne vel sanguie ch̄i
ēē p̄rē necari? z p̄rē sup̄flua. Si at̄ aliq̄
dicat p̄dctā ēē vlt d sanguie an passioez:
s; nō tpe passiois vlt i die passiois effuso:
Dico qz nulla p̄hibitio repit artās nos
qn licite credam? fuisse i ch̄o i die vene-
ris: qd licite credim? i eo fuisse die p̄cedē-
dēt vlt an p̄ mēsez. imo nō solū nō p̄hibet
murh credere: s; rōnabile ē sic d fco fuis-
se z forte necario: vt sic calor nālis p̄rio
nue vsqz ad mortē agebat i elus hūidū
radicale: ita ēē fieret p̄tinua gnatio san-
guis ad r̄staurādū dep̄ctū. Quā rur?
pbat sp̄ealr idē d sanguie effuso i passioe
dupl̄. p̄o auctē sūm̄ p̄tifficē sic d dē-
ctis. p̄i? eps fu? fuoz dī dilect? filijs ab-
bat̄i mōasterij scēe marie Xaroneñ. dō-
cef: z cātozi eccēie Xaroneñ. ac p̄ozi p̄o-
rat? sci Eutr op̄ij extra muros Xarone-
s. z apl̄c. bñ. Et ifra. Peritio exhibita
p̄iebat qz lz tāto tpe cul? mēozia nō extitit
i ecēia dicte dom? vt p̄ie credit qdā
portūela p̄ciosissimi sanguis dñi n̄r̄i tes-
su ch̄i i lig? crucē p̄ redēp̄ōe hūant ges-
ner? salubrit̄ effusi zē. Et ifra. Nos igit
qd p̄dctē certā noticiā hēm? artēdētes
qz p̄tati fidei n̄laten? repuḡt affirmā-
re idē p̄ozi n̄m d sanguie p̄fato ob ip̄
passiois mēozia aliq̄a p̄rē i fr̄? relidēte
ac p̄p̄ea duotōez ip̄oz fidelitū pl̄imū cō-
suari z scādāl zē. Et ifra. Patū rome
ap̄d s. Petz āno icar. dñice Decēcl̄ij.
Et qz p̄z p̄positū. S; restat dubitū: qz
videt p̄ozi idē affirmare d sanguie sa-
lubrit̄ qz fuit diuitati vnitus: z d p̄tate
hūane nāe: qd repuḡt p̄dctē. So. Sp̄i
ritus sc̄s locut? ē p̄ os ei? Nō ei dr: p̄

redemptioe hūani gnis salubris effusio: s; sa-
 lubris effusio. Dis em saguis fuit a chro-
 fuit salubris fuit: q; ad salutē p̄tulit ex
 p̄re fūdet; p̄ modū meritū: cui actionē
 defmiat l; salubris aduerbiū. nō tñ ois
 fuit salubris p̄ effusione p̄ modū efficitē/
 tie: s; sol' ille cui deitas fuit vnita. Vñ
 saguis effusus i circūcisiōe supposito q;
 fuerit nūmēral' fuit salubris effusio: n̄ tñ
 fuit salubris qñ p̄ctū n̄m: sic nec alia su-
 flua. Repit ḡ i tra d' saguis salubris ef-
 fuso cū salubris: s; n̄ d' ip̄o salubris. Q; ar
 sic d̄beat itelligi p̄ba p̄ctificē: p̄bo p̄ ea
 q; p̄tgerit. Nā ano dñi. Decclj. barcbi
 none qdā p̄dicauit q; saguis ch̄i i passi-
 one fuit a deitate separ'. S; p̄ cū isur-
 rexit inq̄stio: frat' Nicola' roselli ordis
 p̄dicatoz: r̄ p̄cessū formauit d' mādato
 Clemēz sexti: v; p̄ copia l'raz dñi Jo-
 an. cardinal' Sabinen. quā vidit. r̄ e' Bri-
 xie i arcibus inq̄stiois. p̄z ēt p̄ Joā. dñi
 ci r̄ directoriū inq̄sti. Vñ q; h' p̄dicauit
 rar illd' ruocauit solēnt: vt copia reuo-
 catōis ē vbi s. Deide p̄cess' dlat' ē ad
 curia: r̄ et' discussio cōmissa ē dño Ber-
 nardo cardinali cū plena aucte p̄ P̄m se-
 cūdu. q; dñs Bernard' aucte sūmi p̄o-
 tificē dēm p̄cessuz approbauit. r̄ copia
 approbatōis ē vbi s. Et s̄l'r ip̄e p̄cess'
 ibidē ē autēticar'. Predicatorēz ar̄ dicit
 articli r̄ et' p̄denatōez directoriū inq̄si-
 tōis: r̄ ēt dñs Joānes dñiel cardinal' re-
 stat' i suis q̄onib; euāgelic' i die pasche
 sic dicēs. Cōfirmat totū id qd dēm ē: id
 qd legit' in directorio inq̄stiois q; Ele-
 anēs sext' i format' p̄ frēm Nicolau' ro-
 selli ordis p̄dicatoz: q; i Catalōia i ciui-
 tate Barbinon' publice p̄dicabat: q; i
 saguis ch̄i aspsō i pasceue n̄ remāsit di-
 uitas. nec saguis ille erat deificat' ha-
 bito solēnt p̄ctillo mgroz r̄ alioz: māda-
 uit p̄ suas patētes l'ras dco inq̄stioi q;
 tin' dēm articlū vt hereticale r̄ erro-
 neū facerz publice reuocari: atz solēnt
 p̄denari. qd r̄ fec' i eccl'a cathedrali. Dec
 i directorio inq̄stiois. Dec ille. P̄z t̄gi-
 tur q; P̄' i sup̄dicto breui n̄ loq̄r d' san-
 guie salubris. i. deificato. q; tal' cū sit de-
 vitate hūane nāe fm ois fuit reassūpt'
 Vñ d̄t brūs Tho. i. ij. q; d' uitas n̄ mā-
 sit vnita nisi reuēctōis vl' reassūctōis
 s; de salubris. i. meritoze r̄ vtili effuso.
 P̄z in quā P̄rio ex cōmissiōe Clemēz
 q; supponit q; vterq; p̄ctifex circa ea q;
 sūt fidei idē senserit: maxie qñ inq̄ntū p̄o-
 tifices loquunt: qd tūc sp̄ accidit qñ q;
 eos p̄silit i talib; nō vt doctos: s; vt pa-
 stozes: r̄ ip̄i ad talis q̄sita r̄ndēt. Sensit
 ar̄ Clemēs q; aliqs sanguis i die passio-
 nis effusus deificatū ēēt i triduo. r̄ p̄n-
 ille fuit reunit' fm s. Tho. q; q; nō me-
 ruit reassūm' n̄ meruit ēē ēt vnit'. r̄ p̄n-
 d' isto nō loquit' P̄'. P̄z scdo ex cōmis-
 sione eccl'a ip̄ius P̄j r̄ approbatōe ei'
 circa dicitū p̄cessū. Est ar̄ h' notādū q; q;
 dā dicit' P̄m mādasse sub excoicatiois
 pena: me i p̄dicto articlo alia ps altera
 p̄denar' null' eoz q; enūerat' excoicari
 ones latas post sextū. r̄ Ele. facit mēti-
 onē d' ista. Vñ credo rē ita actā ēē. Nāz
 P̄' p̄mo mādauit nihil circa h' debere
 inouari/ donec p̄ ip̄m aut sedē applicā d'
 h' decerneret: vt p̄z i breui qdā ad mā-
 gl'z Jacobū d' petr'. cui' copia ē Brixie.
 S; iterim rē cōmisit dco cardinali
 vt dēm ē. r̄ ille p̄cessū approbauit: maxie
 me recognito q; p̄decessor' P̄j Clemēs
 sext' ip̄m articlū excoicabat. Scdo p̄-
 bat idē sp̄e alr' d' sanguie effuso i passioe
 p̄ signū. Et vt omittam' infra passio-
 nis q; dicit' adhuc h̄i cruetata: vt coroz
 na sp̄inea i capella regis Frācie: r̄ vna
 sp̄ina Rechanari in quēru crematā: r̄
 Hurinberge ferz lāce. r̄ s̄l'r sanguinē
 q; d̄r ēē Dātue i abbata scti Bndicti
 i eccl'a scti Andree: quē vt d̄r Rogin'
 ibi req̄escēs attulit. Assumo p̄ sig' r̄raz
 quā magdalēa collegit s̄b cruce. Null'
 ei sane mēs: r̄ sane fidē videt' mibi posse
 abigere qñ vere magdalēa sic fecerit: si
 vidat ea q; j. feria. v. p̄ pasca narrat' Et
 fecer' ei q; adhuc app̄er' r̄ chroice s̄l' euz
 dent' ondūt q; p̄a fuit' historia karoli r̄
 r̄uelatō magdalene. Q; p̄z t̄gi dicere q;
 i illa tra s̄t suba altēu' saguis sup̄fluit:
 vl' q; vltra alia miracula q; circa illa s̄nt
 ibi miraclose p̄fuer' color' saguis: sine du-
 bio alt' ab eo q; fuit i saguis ch̄i. q; acci-
 dētia n̄ mi' grat' d' sbiecto i subiectū. Nō
 ar̄ ē ad miracula r̄currēdū p̄currētib; du-

De quonibus super euāge.

obus. s. Prio q̄ vera natura cā possit d
aliq̄ affigri. 2 Secdo q̄ n̄ sit maior rō q̄
aliq̄d fiat miraclose q̄ naturalr: vt i p
posito. Et h̄ q̄ de n̄ opaf miraclosa s̄
ne cā 2 necessitate. Forte tū dicerz aliq̄s
q̄ sic agere igne i aliq̄ p̄cipaf caliditat
ignis i q̄ n̄ ē suba ignis: ita ēr s̄guis il
le fec̄ i p̄dic̄z imp̄sione sui coloris q̄ re
māst. Sz h̄ nō ē pbabile p̄ duo Prio
q̄ n̄ videt̄ color ita ēe actiu⁹ vt sua s̄ll
tudine realr imp̄mar n̄st p̄ cōm̄tōez
sui subiecti cū alto. Secdo: q̄ P̄ ponti
fer i b̄eni sup̄ recitatio n̄ loq̄t̄ de colore
s̄guis s̄ de s̄guie. Et p̄cedit q̄ p̄dic̄z
s̄guis q̄ ē Xantone (vt d̄r) possit adora
ri. qd̄ n̄ fecit̄z vt videt̄ si tbi nō ēer suba
alicut̄ sanguis naturalr vel miraclosi:
s̄ solū aliq̄s effect⁹ sanguis ch̄ri. i. color
s̄guine⁹. Quicqd̄ ar̄ sic de h̄. nob̄ suffi
cit q̄ fidel̄ n̄ repugnet sic ēe vt dixim⁹ 2
q̄ pbabilr ita sit de facto. Sed p̄ p̄d̄t̄
era arguit̄ Prio sic. Nā si aliq̄s s̄guis
sup̄flu⁹ i die passiois fuit i ch̄ro: ille erat
p̄tinu⁹ cū alto i corpe ch̄ri existēs: vt p̄z
Et s̄llr ēr p̄ effusione saltē pbabilr vel
ad min⁹ possiblr. qd̄ dico ne caullādo
sine rōe dicat q̄ in ipa effusione fuit ab
alto p̄ guttulas sepat⁹. vtriusq̄ t̄q̄ san
guis. i. necessari⁹ 2 sup̄flu⁹ erat vnū esse
2 vnū suppositū: qz p̄tes p̄tinu⁹ n̄ h̄nt p̄
p̄tū suppositū vl̄ ēe: s̄ vnū ē totū. 2 oiz
p̄tū d̄ner s̄imode. Aut t̄q̄ illd̄ suppositū
vl̄ ēe erat d̄tinu⁹: 2 sic s̄guis sup̄flu
us post effusione erat vnū do suppositū
talit̄: qd̄ icōuenit. Aut erat altō a d̄ino
2 sic s̄guis necessari⁹ n̄ erat vnū p̄ p̄d̄t̄
era So. Duplr̄ ad h̄ solui p̄t. Nā h̄ sine
dubio tenendū ē ex sc̄to Tho. et sancto
Bonauē. q̄ p̄tes q̄ n̄ fuer̄t de vitate hu
mane nate aliq̄n̄ desierūt ēe d̄itāt vnū
te. qz ps̄ s̄guis q̄ n̄ meruit i resurrectione
nē reassumi: multo min⁹ meruit reman
nere vnita d̄itāt. Uis. Tho. iij. di. ij.
sic d̄r. In oibz q̄ s̄nt de vitate huane na
ture ēr sepat⁹ manet ordo ad totā natu
rā: 2 tō manet in eis assūp̄ribilitas: et
p̄nt vnū. sic i corpe ch̄ri remāst aīa se
para. Uā 2 eis latria debet. Si ar̄ sepe
tur aliq̄ p̄tes q̄ n̄ s̄nt d̄ vitate huane n̄e
s̄ remāet i eis ordo ad naturā hūanā cū

p̄ncipalr assūp̄tio debet. 2 tō n̄ remane
ret vnū nec debitū latrie. Hec ille. Ex
h̄b̄ p̄z q̄ p̄tes sup̄flue s̄guis aliq̄n̄ s̄t a
d̄itate sepatē. Quā ar̄ s̄nt sepatē p̄t. d̄ct
Prio q̄ tūc q̄n̄ s̄nt sepatē a p̄tibz necessa
rijs. i. in p̄tēto resurrectionis. sic q̄ toto
triduo fuerūt vnū: n̄st ante aliq̄ fuey
rit sepatē a necessarijs. sicut ēr in resur
rectione n̄ra: assūp̄tis necessarijs: sup̄flua
q̄ p̄tes erāt p̄tētra ic̄p̄tāt h̄re nouū sup
positū. Pōt ēr d̄ct sc̄do q̄ tē q̄n̄ p̄mo s̄t
separa a corpe ch̄ri sicut accidēbat d̄ ca
pillis ab eo d̄stuentibz ita q̄ i toto triduo
fuer̄t saltē possiblr i eodē p̄tinuo cum
necessarijs. s̄z nō in eodē supposito: deo
tbi opante. sicut accidit cū calicē p̄seca
to m̄s̄cet gutta vini. Tēci eiusdē p̄tū
aliq̄ q̄nt̄ras s̄s̄s̄t i se. 2 aliq̄ ibez vis
Et sic p̄z ēr ad argumētū duplr̄. Sz si
p̄mū modū ins̄etur: qz s̄guis q̄ s̄tēte
vnū i triduo est reassumpt⁹ s̄z. Tho.
in. v. q̄d̄l. Dico q̄ v̄ez ē: s̄t erat vnū p̄
se sine grā sui q̄n̄ habens p̄ se ordinē ad
naturā vt s̄guis necessari⁹. sec⁹ aut̄ s̄
p̄ accidēs. i. grā altī cū erat p̄tinu⁹ vt
sup̄fluus. Secdo. Nā s̄guis q̄ est in sa
crāmēto est idē euz effuso in parascueu
dicēte d̄no: Hic est sanguis me⁹ q̄ p̄ vo
bis effundet. Sz in s̄guie sacri nō ē ps̄
sup̄flua: qz n̄bil nob̄ c̄p̄ficua tē. So.
Est idē cū effuso necessari⁹ quē demon
strat ly h̄. qz br̄is Joā. d̄ict h̄z p̄ncōs
uentēti q̄ ch̄rs dederit i p̄s̄ū n̄m id̄ qd̄
nō erat de vitate huane nature. Et licz
vn̄ ēer p̄tinu⁹ altī 2 ly h̄c demonstrat̄ to
tū: tū demonstrat̄ totū grā p̄tis maioris
vel nobilitat̄. sic cū dico H̄te p̄s̄c̄ ē bo
n⁹ ad vescedū: demonstrat̄ illū grā oim̄
p̄tū ei⁹. Tertō. Nā sup̄fluitas s̄guis i
ch̄ro n̄ potuit ēe a deo vel natura: qz nō
abūdāt in sup̄fluis: nec ar̄ d̄ne: qz n̄ ē rō
boni p̄s̄lij q̄ parat sup̄flua. Ergo ēer ab
aliq̄ malo regimie vite: pura qz imodey
rate vescebat. qd̄ est p̄phanū. So. Fuit
possiblr a deo 2 natura: qz h̄z natura p̄
se n̄ p̄ducit sup̄flua i statu naturalr: tū
p̄ducit qd̄ā in eo necessaria et sup̄flua i
statu corruptionis.

Questio. xxxij.

Tractatus

tertius

D tertiā questionem
 a respōdeo pmo q̄ esto q̄ p̄dī
 era ipugnet doctrie. Tho.
 qd̄ tñ nego. Adhuc discipul⁹
 fcti Tho. z p̄fessor doctrie et sine rep̄
 hēsiōe p̄cedere aliqd̄ d̄ ch̄i s̄guie ve
 ro. i. n̄ miraculo eē i tra: qz in hac re lo
 q̄ dubitatur: vtz i. iij. q̄d̄. i. p̄ma rōne
 ei⁹ vbi dr: videt̄ magis dicendū. z i r̄ss
 one ad vltim loq̄ns de s̄guie miraclo
 so q̄ i q̄busdā eccl̄ijs or̄dit̄ dr. q̄ dr̄ flu
 xisse zc. P̄or̄ igit̄ discipul⁹ et soluer̄ rō
 nē quā tpe sc̄iuit eē solubillē porissime
 accedēte nouo mortuo cul⁹ mōi ē def̄m̄
 natio p̄or̄ficis. z s̄guis magdalene p̄dī
 et de q̄ l. Tho. n̄ fec̄ mansionē: qd̄ patz
 qz ille de q̄ tpe loq̄t̄ dr̄ fluxiss̄ d̄ imagine
 crucifixi: iste at̄ dr̄ z legitur fluxisse de
 vero corpe ch̄i. Dico sc̄do q̄ nunc̄ s.
 Tho. sentit̄ qn̄ d̄ ch̄i vero s̄guie sit in
 tra possibillē. qd̄ p̄bo ex q̄nto q̄d̄. vbi s.
 clare z patet̄ sic ar. p̄cedēti recitatu est.
 Et h̄c̄ si sit fuf⁹ i passioe qd̄ sic suadeo
 P̄rio. Nā ex p̄bis ei⁹ n̄ p̄t̄ n̄cartozcludi
 oppositū hui⁹. vt patebit̄ soluēdo ad ob
 lectōes. q̄ n̄ ē d̄cedū q̄ s. Tho. opposi
 tū hui⁹ sentit̄. Sc̄do qz ex p̄bis sancti
 Tho. seq̄t̄ p̄babilē z forte necessario id
 qd̄ dico. Nā cā p̄p̄ quā p̄cedit̄ posse eē i
 tra aliq̄ue s̄guine nutrimentale ē: qz tal
 gn̄at̄ ex alimēto z ch̄is comedit̄ z bibit̄
 Sz̄ ista met̄ cā fuit̄ tpe passiois. qz a te
 sunio. xl. diez vsq̄ ad passioē duxit̄ vi
 tā cōem cū alijs comedēdo z bibēdo et
 vlnū vt p̄z ex decursu euāgelij. et i cena
 comedit̄ carnes. i. agn̄s. z bibit̄ d̄ geni
 mie vsq̄. Et p̄ cenā an̄ cōpletā digestio
 nē vlt̄ circa statū cepit̄ s̄guine fūdere in
 flagell. Quō h̄c̄ p̄ibile q̄ i eo tē n̄ fuerit̄
 s̄guis nutrimental̄ gn̄at̄ ex illo cibo vel
 alijs porib⁹ q̄ adhuc n̄ eēt i sūma p̄fectō
 ne s̄guis quē nutrimentalē d̄ctm⁹. Si
 dr̄ q̄ h̄ fuit̄ p̄fectā eratē ch̄i: dico q̄
 vs̄ n̄ p̄t̄ alitacionē facere s̄bito z m̄to m̄
 n̄ p̄t̄ stomachal̄ ch̄i poterat̄ alimenta
 repete p̄uertere i s̄guine. maxie qz fm̄
 Dam. ch̄is i passioe p̄misit̄ oib⁹ virib⁹
 sua officia p̄gerē. Atq̄ forte aliqd̄ d̄cat̄
 ch̄i: qd̄ nobilissime cōplexiois fuit̄ i flore
 iuuetutis: q̄ n̄ ita arte ciboy⁹ ē qn̄ eū oēs

possēt imitari ita d̄bile hūit̄ p̄tuit̄ d̄ge
 stiuā q̄ oportet̄ d̄iuit̄ cibū ab eo s̄p̄t̄
 digerit̄ q̄ it̄ sana. Refert̄ tñ br̄s̄ Joan
 nes d̄n̄ci q̄ Joānes de poliacō i suo q̄r
 ro q̄d̄. p̄barit̄ i hora passiois ch̄i n̄lm̄
 habuisse sup̄flūū s̄guie cui⁹ rōnib⁹ r̄n̄
 dere n̄ valeo: qz eas n̄ adduxit̄. Sz̄ tñ q̄ rō
 ne p̄barit̄ p̄t̄ q̄ ex q̄ vsq̄ ad illā horā ch̄is
 vniformit̄ vixit̄ n̄ generaret̄ p̄tinue i eo
 s̄guis ad r̄staurandā p̄tinnā dep̄ditō
 nē. Imo ego dico q̄ potuit̄ i s̄guie lab
 ter̄ et naturalr̄ esse aliqd̄ de s̄guie nu
 trimentali vel rozido. sed maxie d̄o volē
 te vt eēt nob̄ i restitū. Sz̄ ista argu
 tur ex p̄bis s. Tho. q̄ l̄cz fm̄ eū n̄ rep̄
 gnet̄ fides aliqd̄ de sanguie i passioe eēt
 fuso esse in terra vt sup̄ deductū ē: tñ re
 pugnet̄ p̄tate sic qd̄ factō existimauit̄
 nihil ei⁹ eē in terra. P̄rio sic. Nā exp̄sse
 dr̄ q̄ cor⁹ sanguis eēt i passioe sit re
 assūptus. vt p̄z i. v. q̄d̄. Sol. Imo ibi
 h̄c̄ n̄ dr̄: sed dr̄ sic. Sed qz specialit̄ sit qd̄
 de sanguie effuso in passioe. p̄ redēptioē
 humani gener⁹. de h̄ magis d̄cedū vide
 tur q̄ cor⁹ i resurrectione ad corpus ch̄i
 redierit̄. Hec ille. Dultū ei d̄st̄at̄ inf
 sanguinē effusum z effusum p̄ redēptioē
 qz iste p̄culdubio nō ē sup̄flū⁹. qz ch̄is
 sup̄flūū aliqd̄ p̄ nob̄is i p̄clū non dedit̄
 p̄ q̄ capillos fluētes. Cōsulit̄ tñ ad re
 dēptioē n̄am sanguis sup̄flū⁹ ex pre
 ch̄i i p̄ modū meritū i q̄ntū partent̄ z vo
 luntarie tolerabat̄ flagella z vulnera q̄b⁹
 fundebat̄: sz̄ nō p̄ modū efficiēte eo mō
 q̄ s̄guis ver⁹ z d̄st̄icat⁹. Sz̄ ista r̄n̄
 sionem instat̄. qz tpe. iij. q. l̄ij. ar. iij. ad
 tertiu clare sic dr̄: Cor⁹ sanguis qd̄ cor
 pe ch̄i fluxit̄ cū ad p̄tate hūane natu
 re p̄treat̄ i corpe ch̄i resurrexit̄. Hec il
 le. Sol. Sc̄rus Tho. ibi nō loq̄t̄ de s̄
 guie effuso i passioe p̄t̄se sed vn̄uersā
 liter de effuso. Vñ ad mētē arguētū sic
 sequeret̄ q̄ s. Tho. sentiret̄ oēm sangui
 nē et nutrimentalē quēcuq̄ fuf⁹ it̄er̄ fuf⁹
 se reasūptū. Qd̄ etiāsi de illo loq̄t̄ v̄t̄
 det̄ nō loq̄t̄ de sanguie nutrimentali sed
 de sanguie simplr̄ d̄cto: q̄ .s. p̄uent̄ p̄
 fecre ad naturā s̄guis: z adhuc sub ea ē
 Et h̄ p̄bo euident̄. P̄rimo testimonio
 triū sup̄dictoz patrū. Sc̄do quia s̄a.

De quonibus super euāge.

Tho. ubiq; dixit yez i hac mā vt sup/ ad vitatē hūane nature p̄tinere vident
 ponit: r̄ p̄r dcm i tertia p̄re itelligit iu
 rra limitationē quā dat i q̄d̄l. vt. f. itel
 ligat tot^o. i. tot^o effusus p̄ redēptōe: q̄ r
 simplr d̄r s̄guts. Tercio: q̄ s. **Tho.** ibi
 i. iij. p̄re itelligit loq̄ d̄ sanguie eodē mō
 accēptōdo s̄gūinē i corpe articki. r̄ i r̄n
 s̄tōe ad tertiū. q̄: ip̄e n̄ equocat vt suppo
 no. Et tñ i corpe cū d̄r sanguinē i corpe
 ch̄ri resurgēt̄ fuisse itegrat̄ suae d̄imi
 nutōe: clar̄ ē q̄ n̄ p̄r itelligi nisi d̄ s̄gū
 ne alterati seu stabilito. q̄: fm̄ et^o do
 crinā vbiq; n̄ resurgit s̄gūis nutritiōe
 tal̄ nec ros v̄l cābiū. imo et̄ ex p̄bis et^o
 s̄bi ad tertiū p̄r q̄ loq̄ de s̄gūie q̄ ē d̄
 vitate hūane nature: cuiusmōi nō ē nu
 trimētalis. Sz q̄re ibi in tertia p̄re nō
 ponit s. **Tho.** istā limitationē: Soluit.
Hoc ē: q̄ subitelligit p̄r duo. P̄rio q̄
 ille sanguis quē p̄ salute n̄ra fudit: ē san
 guis simplr. i. sine additiōe alicui^o: cū
 sit p̄fectissim^o i ḡne sanguis. Secdo q̄
 cū passio ch̄ri ex et^o itētiōe ad redēptio
 nē eēt ordiata: p̄re r̄ p̄ se illū sanguinē
 d̄r fuisse i passioe quē p̄ redēptioe fu
 dit. Reliq̄ ar̄ accidit fudi tūc p̄ accides
 q̄ntū fuit ex itētiōe ch̄ri itēdētis redē
 ptione. Et h̄ nisi rōne annexi opis opā
 ris ex p̄re ch̄ri: vt sepe dicit̄ ē. **Secdo.**
Nā i p̄dico q̄d̄l. sic d̄r. Cū ch̄ris an̄ pas
 sione comederit r̄ biberit/ nihil p̄hibet
 i eo fuisse aliq̄e sanguinē nutritiōalē
 id ē q̄ ex cibis ḡnat̄: q̄ ad vitatez hūane
 nature nō p̄tineret: r̄ quē nō oporteret ad
 corp^o et^o i resurrectioe redire. **Hec ille**
Ex q̄b; p̄bis p̄r q̄ distiguit inf̄ sangui
 nē effusū an̄ passionē r̄ altū i ordie ad ne
 cessariū v̄l supflū. Cū q̄ fufus an̄ pas
 sione sit supflū: reliqu^o ē necari^o. **So.**
Imo nō sic distiguit. sz affiḡt cām q̄re
 i ch̄ro nihil p̄hibet tpe passiois fuisse s̄
 quinē supflū. q̄: s. an̄ passioem come
 dit r̄ bibit. nō ar̄ d̄r: an̄ sanguinē fudit.
Tercio. Nā ibi i p̄ma rōne sua ad pbā
 dū q̄ tot^o sanguis effusus i passioe p̄ re
 dēptōe r̄. vult q̄ q̄qd̄ fuit i eo v̄l alio
 i p̄fecta etate p̄tineret ad vitatē hūane
 nature dicit̄. P̄ria rō accēpt̄ p̄r ex etate
 ch̄ri partē. Passus ē em̄ i p̄fectissima
 etate: in q̄ maxie ea q̄ i homie iuentunt
 ad vitatē hūane nature p̄tinere vident̄
Hec ille. **So.** Qui capir̄ istū sensum in
 s. **Tho.** q̄ ea etate q̄cūq; sūt i hoie sūt d̄
 vitate r̄. videt̄ mibi fat̄: hebes: q̄: seq̄
 ret̄ tūc nō eēt in hoie semē v̄l sanguinē
 nutritiōalē aut hūiditatez roridā v̄l cā
 biū. q̄ lz pus fuerit de vitate suo mō. i.
 i rōne sanguis v̄l alteri^o hūoris: tñ tam
 tūc sūt i recessu a tali forma: r̄ adhuc n̄
 attrigerūt ad altā: r̄ p̄r nō sūt de vitate
 saltē i corpe resurgēte. Et similt̄ sequit̄
 nullā capillū ab eo defluere sua sponte
 r̄ q̄ nō posset vngues p̄cidere sine d̄imi
 nutōe sue itegrat̄. Intēdit̄ q̄ ibi sc̄us.
Tho. q̄ tūc ea q̄ sūt i hoie/ sūt maxie de
 vitate: supposito q̄ sint de vitate hūa
 ne nature. **Quarto.** Nā i q̄d̄l. v. vbi s.
 sic d̄r. S̄gūis i passioe effusus q̄ mari
 me fuit salubris: fuit diuicari vnit^o Et
 iō opruit q̄ i resurrectioe tūgeret̄ alijs
 hūanitat̄ p̄tib; **Hec ille.** Tūc sic. **Toy**
 tus sanguis tūc effusus: fuit vnit^o deit̄
 tati i toto triduo: q̄ tot^o fuit vnit^o p̄ se
 v̄l p̄rinu^o cū vnit^o: r̄ p̄seq̄nt̄ vnit^o. **ro**
 tus fuit reassūpt^o. **Sol.** Dico duplt̄ iu
 rra dicta arti. p̄cedēt̄ ad p̄mū P̄rio: ne
 gādo an̄cedēs. r̄ ad pbatiōez et^o p̄r. q̄
 diuicari^o potuit i eodē p̄rinuo eēt vnit^o r̄
 nō vnit^o. Dicit̄ tñ s. **Tho.** s̄gūinē tūc
 effusum fuisse vnitū nulla facta distiḡ
 ctioe. q̄: p̄re ille d̄r effusus q̄ ex ch̄ri s̄n
 tētiōe effluxit ad redimēduz effectiue.
Uel q̄ tā distinxerat̄ p̄uall̄ d̄cedo q̄
 stione eēt sp̄ealr̄ de effuso p̄ redēptōe hu
 man̄ gener̄. **Secdo** negādo p̄ntiam. q̄
 dato an̄cedēte dico q̄ ille sol^o fuit reat̄
 sup^o q̄ fuit vnit^o p̄ se. **Quito.** Nā ibi
 i fine articuli sic d̄r soluedo argumentū
 de sanguie q̄ alicubi ostēdit̄. Sanguis
 ch̄ri q̄ i q̄busdā ecclesijs ostēdit̄ d̄r ex q̄
 dā imagine ch̄ri p̄cussa miraculose flux
 r̄isse: v̄l etiā als ex corpe ch̄ri. **Hec ille.**
Ex q̄b; p̄bis arguit̄ duplt̄. **P̄rimo** sic.
Sic sc̄us **Tho.** credidisset. pbabilr̄ esse
 aliqd̄ de ch̄ri sanguie i terra: nō habuiss̄
 ser cām soluedt̄ argumētū q̄d̄ p̄bat̄ h̄ eēt
 vey: r̄ p̄seq̄nt̄ nō soluis̄ illd̄. Cū t̄git̄ il
 lud soluerit: sequit̄ q̄ p̄dicta nō credit̄
 r̄ p̄seq̄nt̄ videt̄ credidisse opposituz:
 cū h̄c materiā p̄siderauerit r̄ nō remā

serit ppter vt suppono. Sol. etiam cre
didit sic ee vt eludit argumētū: ad
huc habuit ad illd aliqd dicere. Tū ne
sanguis miraculosus crederet natural
Tū ne natural supflu^o crederet defica
tus. Et ista duo i rñsōe sua tāgl. Sec
cūdo: qz i sua respōsōe affirmat p̄ualt
istā rēonē. s. Si sanguis q̄ ondit i qui
busdaz ecclesijs nō fuit miraculosus. i. p
miraculū ab imagine crucifixi resolut^o:
fluxit de corpe ch̄i: als. i. alio tpe q̄ de
tpe passiōis. Sol. Negat assūptū. qz ly
als nō fecit ibi vt exponit: s. ly als stat
p ly alit: vt sic sensus: q̄ si ille sanguis n̄
ē miraculosus: fluxit de corpe ch̄i als.
Id ē alit q̄ mō dīcro. seu alit q̄ ille q̄ flu
xit vt p̄ciū redemptiōis nr̄e. vl si ly als
fuit p alio tpe: ly alio nō refert tps passi
ōis: s. refert tps illi^o efflux^o miraculo
si ab imagine ch̄i p̄cussa d̄ q̄ ibi loquit.
Sexto. Hā Thomiste cōiter iponūt s̄a
cro Tho. q̄ sic senserit: vt Joānes dñs
cī r̄ qdā alij. Sol. Timuerūt olīm tho
miste: ne si pcederēt ynā partē sanguis
tūc fusi fuisse supfluū: r̄ p̄ter a deitate
separū: cogereñt idē pcedere de toto. vl
saltē ne ex h̄ fuisset q̄ ad h̄ debilitata fl
des ynōis ad sanguinē. Vñ conati sūt
interpretari s. Tho. ad p̄ostū suū. Pre
dicti aut tres mgr̄i tanq̄ viri doctissimi
mi noluerūt se de h̄ articulo intrōmēte
re (vriqz vt reo) existimantes q̄ circa h̄
p̄itas nō erat in fauorē apud rudiores
illī p̄itari quā defendere conabant. Vñ
p̄estari sūt de hoc nō velle loqui: vt pa
ter ex dictis.

Questio xxxij.

Quantū autē ad quartā
q̄ q̄stionē duo factā. Primo em
adducā fundamenta vñ elicit
respōsio ad q̄onē. r̄ scdo r̄ndebo. Quā
tū ad p̄mū: fundamentū p̄mū ē dictum
Innocētij extra de cele. mis. in decreta
li. q̄ incipit: In qdā. postq̄ pbauerat q̄
illa sit p̄a aq̄: dicitis. Restat igit vt q̄
h̄scūqz fuit illa aq̄: siue natural siue mi
raculosa: siue de nouo diuina p̄tute crea
ta: siue de cōponētibz ex p̄te aliq̄ resolu

ta: p̄mū dubio vera fuit. Hec ille. Et q̄
bus p̄z q̄ salua fide p̄t crediti. Primo q̄
illa fuit naturalis. i. a natura p̄ducta: r̄
lateri ch̄i angelica vl diuina p̄tute vel
q̄litercūqz applicata. Et scdo q̄ fuit mi
raculosa. i. facta de quocūqz corpe alio a
corpe ch̄i. forte tū h̄ mēbz nō ponit in
nūez cū duobz seq̄ntibz. Et tertio q̄ fu
it nouit̄ creata. Et q̄rto q̄ fuit de aliq̄
p̄te corpis ch̄i p̄ resolutionē ḡnata. Se
cūdū at ē dictū dñi Bona. sup̄ recitatū
scz: In ch̄io resurrexit totū qd fuit d̄ p̄
rare hūane nature: r̄ qd spectat ad decē
tiā. r̄ tō tot^o cē i celo. Qd q̄ obijcit de p̄
p̄tō Dicedū q̄ vl nō fuit de carne f̄
sp̄m: s. h̄io dispēsatiōe paz de carne
fm materiā ibi fuit: vt daret nob in de
uotionē sicut reliq̄e. Et sic dīcedū ē de
sanguine. Vel aliqd fuit ibi de p̄tate
humane nature: r̄ illd surrexit cū ch̄io:
r̄ est i celo: r̄ r̄sidiū māsse. Hec ille. Et
qz caro magis ē de p̄tate nature q̄ san
guis. qd ip̄e d̄t de carne: p̄t dicit de san
guine a fortiori q̄ntūcūqz fuerit stabill
te forme r̄ p̄fect^o. Tertū ē dīctū Sco
ti in. liij. dis. p̄lij. q̄ q̄si exponēdo dīctū
seti Bona. sic d̄r. Forma dat esse r̄ age
re. q̄ pars fm formā p̄t dicit q̄dū habz
esse fm formā: vel q̄dū habz agere fm
formā. Et scdm̄ infert p̄mū: itez nō ecō
trario. Est^o em̄ deficit̄ altē actio p̄
pter imp̄fectiōem q̄ esse. Et siue sic s̄
ue sic. pars fm formā nō est tm̄ ps for
me: sed includit materiā r̄ formā. Pri
mo aut̄ mō q̄cūqz ps dū manet in toto
d̄r pars fm formā: a p̄ncipio. s. p̄iodi
sui vsqz ad finē: qz. s. r̄adiū habz cē. S̄
scdo mō nō d̄r p̄ omī p̄tē p̄iodi pars fm
formā: sed p̄ illa q̄ habz p̄tate ita effica
cē q̄ p̄t sibi cōpetere actio fm formā.
Et infra. Primo mō p̄tū fm sp̄m nō
opponit p̄tē pars fm materiā: nisi s̄
cut homi viuo opponit hō mortu^o. Et
sic eadē pars dicit fm sp̄cīe dū manet
in toto: r̄ pars fm materiā q̄n fuit S̄
secūdo modo alia est pars fm sp̄cīez r̄
alia fm materiā: etiā p̄tībz manētibz
in toto. quā aliq̄ modica pars cui nō
potest cōpetere p̄tē actio etiā si sit in
p̄ncipio p̄iodi sui: est pars fm materiā.

De quonibus super euāge.

Pars autem quantitas et virtus sufficienter ad agendum est per se ipsum. Quartum si dixerit est opinio aliquorum quod dicitur quod non totus sanguis qui est stabilitate forme et necessarii: corpe mortali est de virtute huius nature in eodem corpe resurgere: aut ei necessarii: quia plures indiget idem corpe mortale quod immortale. Quam opinionem possemus sic declarare et confirmare. Nam si medicos natura est sagax: et in animalibus de ea materia qua subuenit membrum restaura dicitur plures sibi retinet non solum quod sit necesse ad viuere: ed etiam quod sit necesse ad plures restaura tione tenuerit: ut si non misceatur sibi alimenta horum virtus possit membra virtus restaurare. Hinc est quod homo lassus sumpro cibo statim recusat membra virtus: non quod sit cibum transierit ad membra: sed quod natura id quod per munitione refuat statim exhibet postquam est sibi alimentum exhibitu unde possit alium humorem generare. Istud est plus quam ad sanguinem spectat: est quidem necessarius in corpe mortali et est verus et perfectissimus sanguis sed non est necessarius in corpe glorioso: nec in eo totum resurgit ut dicitur. Quartum autem ad secundum de aqua dico: quod sana fide per affirmari esse in terra: quod si fuit ibi primo vel secundo vel tertio modo supra dicto: clarum est quod non fuit de virtute humanitatis christi: et non potest credi a deo seruata esse in terra. Si autem fuit ibi quarto modo. id est per resolutionem factam de corpe christi: etiam idem credi potest eo modo quo dicitur Bonauentura dicit de purgatione: ut scilicet in terra quod ad aliquos presertim materiam quam fuerit in corpe christi: vnde resoluta est ex diuina dispensatione: vel quia tunc resoluta est non erat totum de virtute humane nature. quod scilicet in ea parte erant aliqui humores qui erant in vera transmutatione de forma in formam: vel quia ibi erat aliqua pars carnis mortis per calorem naturalem resoluenda tanquam carens operatione speciei iuxta modum loquendi Scoti qui non erat reassumenda possibiliter sed aliquid. Ergo tribus modis potest affirmari quod illa aqua tota sit in terra: et quarto quod sit per se. Primum dicens quod fuit vera aqua naturalis: id est a natura producta. Et secundo dicens quod fuit generata de aliquo corpe alio a corpe

corpe christi. Et tertio dicens quod fuit non ulterius creata. Et quarto dicens quod fuit de carne christi resoluta in qua erat aliquid non de veritate nature: quod in aquam cum carne conuersum est. vel in qua secundum aliquos erat saltem diuinitus pars secundum materiam non rearsumenda. Quartum autem ad sanguinem illum vel defuncti quod non possit dici totus esse in terra aliquo modo: quod per se eius fuit deificata (ut videtur) cum dicitur doctores sacra menta a tali sanguine habere virtutem. Potest autem dici in terra esse secundum partem quod potest credi in illo sanguine multum fuisse de nutrimentali: quod iste maxime viget in epate: quod fuit vulnere lateris vicinum. Nec est verum quod dicitur Bullus in rationali christi fuisse lateat in latere sinistro. tunc quod dicitur magister historiay quod in latere dextro. tunc quod videtur ostendit consuetudo pictorum. ex qua idem magister arguit in ortu domini fuisse bouem et asinum. tunc quod adhuc sensum ecclesia videtur cantare illum pisculum. Videtur aquam egredierent de templo a latere dextro. Ergo tribus modis potest dici per se illius sanguinis esse in terra. Primum dicens quod ibi erat sanguis nutrimentalis a quo de se separavit deificum in hora resurrectionis. Secundo dicens sicut secus Bona de purgatione quod ibi est dispensatione dei vel aliter fuit per sanguinis secundum materiam siue quod mortis erat per calorem naturalem resoluenda: cuius alia perfectior a natura erat substituta: quod iam forma sanguis attigerat. Tertio dicens quod non erat christo necessarii totus eius sanguis post resurrectionem sicut ante secundum aliquos.

Questio xxxiiij.

De quinta questione

a. utrum talis sanguis superfluus si quis sit possit adorari latrat: Secus Tho. i. li. s. n. dicitur quod non: ut patuit articulo precedenti. Et idem tenuerunt tres viri predicti. Sed Johannes dominicus allegat et non reprobat Joannem de polla qui sensit quod potest et debet adorari latrat ut reliquie christi si fluxit de corpe christi: et scilicet etiam si fluxit de imagine christi vel hostia consecrata: quia repte

sentat chris passum: 2 gra ei^o adoraf. Co
cordia at fit sic. Na mltiplr aliqd ado
raf latría q̄ debet do. Prio qz est de^o vt
pater fill^o 2 spūscitūs. Et scdo: qz est in
supposito diuio vt hūanitas chri 2 san
guis vnit^o. Tertio: qz ē imago pdictoz
vt crux. Quarto qz tetigit chm tanq̄
aliqd ei^o: vt vestes 2 clauī 2 hmōi. No
tant dī: tāq̄ aliqd ei^o: qz et manus cru
cifigentū tetigerūt eū. Dico at ei^o fuff
se qd possedit: 2 quo yfus est ipe vl alij
circa ipm: nisi sint pres rōnalis creatu
re. Et isto q̄ro mō rōneztae^o sanguis
mō nō vnit^o debet adorari latría: 2 ca
pilli defluētes 2 hmōi. Si em crux que
chm tetigit 2 vt p̄fusa sanguie ei^o de
et^o: a fortiori ipe sanguis q̄ fuit ps cor
pis 2 vnit^o dītati sic debz adorari. Et si
mīlī illa aq̄ inq̄ntū tetigit chm: vel re
p̄ntat eū lacearū. Ex pdictz p̄z q̄ ordo
pdicatoz nūq̄ suscepit in cōi ad sustinē
dū nīhīl de sanguie chri esse i tra: lz for
te aliq̄s fr̄ i p̄clari hoc fecerit. Pater
et q̄ scūs Tho. nūq̄ sensit i oppositū:
2 q̄ h̄ ei imponūt: nō bñ illū capīūt: Et
hec sufficiant de tota ista materia: in q̄
laborauit p̄ inuēta p̄tate. Et vbi i
ueni aduersariōz male dicta conat^o sū
vincere i bono malū: 2 bñdicere maledi
cētibz nīlī q̄tūs mafia me coegit. Ch̄s
at iesus etern^o amor q̄ iuxta Esa. vaticī
nū i charitate p̄petua dilexit nos 2 at
traxit nos miserans: vt i q̄ sanguie suo
oibz cordibz illū infūdar charitatē ardo
re q̄ p̄ oibz 2 singulis nobis sanguinem
2 vitā misericordit̄ dedit: vt eum simul
2 p̄tate q̄redo: inuidiā 2 odis oēs obli
uioi p̄petue tradāt Amen.

Feria. ij. Pasce
Questio. xxxv.

Veritur vtruz ch̄us
q̄ resurrectionē suā manifesta
uerit sufficētibz argumēt^o:
Rēspōdeo. Scūs Thom.

Aq̄. ij. q. ly. ar. vj. sic rīdet. Cū ch̄us
suā resurrectionē dupl^r manifestauerit. s.
testimonio 2 argumētō seu signo: vtraq̄

manifestatio i gñe suo sufficētis fuit. Pri
ma q̄dē: qz yfus ē testioio duplīc: qz
neutrū refellit potuit: Angeloz. s. q̄ mu
lieribz apparuerūt: 2 Scpturaz q̄s ipe
pposuit: vt dī Lu. vl. Et s̄līr sc̄da. Na
ōndit suā resurrectionē fuisse verā ex p̄
te corp̄is: de q̄ oñdit p̄mo q̄ erat vep^o: qz
palpabile p̄buit. Scdo q̄ erat hūanū
ōndēdo effigie verā: quā ocul̄ intuerent
2 Tertio q̄ cēt idē numero qd habuerat
pus: oñdēdo vulnēz cicatrices. Et s̄līr
ex pre aie oñdit idē p̄ opa triplicis vite
Prio nutritiue: i h̄ q̄ cū discipulis man
ducauit 2 bibit. 2 Scdo sensitue: i h̄ q̄
ad infrogata r̄ndebat 2 discipulos p̄n
tes salutauit. 2 Tertio intellectiue: i h̄ q̄
loquebat 2 differebat d̄ sc̄pturis: Et ne
qd deesset ad p̄fectionē manifestatōis oñ
dit et se diuina h̄ie naturā p̄ miraculuz
qd fecit i p̄fctibz capicētis: 2 vlti^o p̄ h̄
q̄ eis vidētibz ascendit i celū. qz vt dī
Joā. ij. Nemo ascendit i celū nisi q̄ d̄cē
dit de celo fili^o hoīs q̄ ē i celo. Oñdit et
resurrectionis gl̄ia p̄ h̄ q̄ clausis ianuis
introiuit ad discipulos. 2 p̄ h̄ q̄ ab oculis
eoz statim euauit. vt dī Lu. vl. qz p̄ hoc
ōndebat i sua cē p̄tate vidēt 2 nō vide
ri: q̄ est p̄ditio corp̄is gl̄iosi. Hec ille.

Sed 2. Nihil em post resurrectionem
ch̄us discipulis oñdit: qd angeli i corp̄ibz
apparētes ostendere nō possint quia in
effigie hūana ostenderūt 2 comederunt
loquendo. vt p̄z Gen. xviij. 2 tñ nō ha
buerūt vera corpa. Ergo argumēta p̄
dicta nō fuerūt sufficētia. So. Uez sin
gula argumēta nō sufficerēt: omnia ta
mē siml^r p̄fecte resurrectionē ch̄i mani
festabāt. maxime p̄ter sc̄pture testimo
niū: 2 angeloz dicta: 2 assertionē ch̄i
si confirmatā miraculis. Angeli autē
apparētes nō se afferēbāt homines esse
vt ch̄s. Aliter tamen christus atq̄ ali
ter angelus manducauit. qz cū angel^o
ñ habeat cor^o naturaliter vnitum 2 vi
uificatum: sua comestio non est veray
etā dixit angel^o. Tob. x. Videbar qdē
inqt māducare rē. Hec idē. Sz intelli
gendū ē q̄ argumētū duobz modis ali
quid p̄bat. Euidētē. s. sic. q̄ non poss
sit mente nō credi id quod p̄batur. Et

De questiōibus super euāge.

isto mō nullū ē argumētū respectu hoīs i statu vie ad ea q̄ s̄t fidei: vt p̄t̄z discursiō rēti p̄ singula. Et lz miraculū factū i testimōniū fidi: p̄t̄ncat d̄mōes q̄bz p̄stat illō a dō fieri: n̄ t̄n̄ p̄t̄ncat hoiez: qz si videro (x̄bi gr̄a) mortuū r̄surgere lz credā q̄ sol̄ de r̄suscitat: nescio t̄n̄ an iste vere aut phāraustice resurrexit. Alio mō p̄ba b̄l̄r: ita q̄ ql̄bet b̄n̄ disposit̄ ad bonū z mōs a passiōibz sic crederet. Et isto mō s̄ḡ s̄l̄ sufficiētia fuerit: maxie qz p̄ q̄dra gita dies durauerit: i q̄bz p̄p̄dissēt d̄ do losti resurrectio phāraustica fuisset: z tāto maḡ q̄nto sp̄s angelic̄ n̄ p̄t̄ opa v̄t̄ te ita b̄n̄ fingere: sic aia ea p̄t̄ vere exerce.

Quert̄ ē p̄t̄. Vtz ch̄s discip̄l̄s i effigie aliena d̄buerit appere. Uid̄. iij. q. lv. ar. iij. Et vtz d̄buerit euanescere ab ocul̄ discipulor̄ v̄l̄ cū eis p̄t̄ue p̄uersari. Uide ibidē ar. iij.

Feria. iij. Pasce Questio. xxxvi.

Queritur vtrū discipuli sicut p̄ resurrectiōe ita z in p̄ncipio resurrectiōis d̄buerint ch̄m videre resurgētē. R̄ndeo ex doctria sc̄i Tho. iij. parte. q. lv. ar. ij. sic. Resurrectio ch̄i n̄ d̄buit videri imēdiate ab homibz: sed eis d̄buit n̄ctari ab āgelis: Nā q̄ s̄t supra hoies s̄t eis p̄ angelos māifestāda. qz tale ordinē de in rebz instituit: vtz. iij. c. cele. hierar. z q̄ a deo s̄t: ordiata s̄t. Ro. xij. sed ch̄s resurgēs nō resurrexit ad vitā cōit̄ oibz notā: s̄ ad imoztalē z p̄formē deo: fm̄ illō Ro. vj. Qd̄ ei v̄l̄ v̄t̄: v̄l̄t̄ dō. Uñ d̄t H̄lla. sup̄ Bar. q. s̄o angel̄ p̄m̄ resurrectiōis est index vt qdā famularu p̄ne volūtāt̄ resurrectio n̄ctaret. S̄z p̄mo. Nā q̄ d̄z testimoniū ferre d̄ aliq̄: h̄nc p̄ueniēs ē v̄l̄ dere illō. qz testimoniū de visu ē certissimū S̄z apl̄t̄ habebāt de resurrectiōe testificari: s̄z illō Act. iij. Virtute magna zc. So. Porerāt testificari d̄ visu: qz ch̄m viuētē oculata fide vider̄: quē sc̄iuerāt mortuū: sed sic ad v̄l̄sionē br̄az

p̄uenit p̄ auditrū fidi: ita ad v̄l̄sionē ch̄i resurgēt̄ p̄uenit hoies p̄ audita ab angel. Sc̄do: Nā sic de ascēsiōe ita z de resurrectiōe optebat h̄ic certā fide: S̄z ad habēdā certā fidē de ascēsiōe illā v̄l̄dē r̄t̄: vtz Act. i. ḡ debuerūt ēt̄ videre resurrectiōe. So. Nō ē s̄l̄le. qz ascēsiō cōem hoim̄ noticiā trāscēdebat solū q̄ntū ad f̄m̄inū ad quē: n̄ a q̄. s̄o v̄l̄dēri potuit q̄ntū ad f̄m̄inū a q̄. l. s̄z q̄ eleuabatur a fra: n̄ āt̄ ad quē: q̄z v̄l̄dēri quō rect̄get̄ i celo. S̄z resurrectio eā trāscēdebat q̄ntū ad f̄m̄inū a q̄: fm̄ q̄ aia rediit ab ifer̄ z corp̄ exiit de clauso sepulchro z ad quē fm̄ q̄ est adept̄ ch̄s v̄l̄t̄z gl̄sōfā. Tertio. Nā v̄l̄dēri resurrectiōe Lazari q̄ fuit indicium resurrectiōis ch̄i zc. So. Nō ē s̄l̄le: qz Lazarus ē resurrexit ad vitā talē q̄lem p̄us habuerat: q̄ cōem hoim̄ noticiā n̄ trāscēdit. Hec oia sc̄i Tho. p̄ualit̄.

Quert̄ ē p̄t̄: vtz ch̄i resurrectio d̄buerit oibz aut certe solū apl̄t̄s manifestari. Uide. iij. q. lv. ar. j. Et vtz oia n̄ct̄ d̄st̄o r̄lo appetat pacē: quā qdē appetitū d̄liberato odiūt. Uid̄. ij. q. xxx. ar. ij.

Dñica iu octa. Pasce Questio. xxxvij.

Queritur vtrū Thomas ch̄i cicatrices tetigerit: aut viderit t̄m̄: R̄ndeo. Quidā dicūt ch̄s exhibuissē qdē palpādū lat̄ ac mē. s̄z thomā solo visu credidisse. nec ausū fuisse p̄t̄ue rētiā tāgere. Qd̄ Aug. v̄l̄ dubitādo d̄cere: vt d̄t Alb. mag. sup̄ Joā. s̄z alij sc̄i ip̄e Alb. z s̄o discipul̄s. Tho. z Alexāder z mlti alij dicūt mēl̄ q̄ v̄l̄dit z tetigit p̄ter nos vt crederem̄. Uidē aut̄ isti moueri p̄t̄ d̄ctū Leonis pape d̄ct̄is. Suffecerat ad fidē p̄p̄tā qd̄ v̄l̄dērat: sed nob̄ op̄at̄ est vt r̄n̄geret qd̄ v̄l̄debat. Posset aut̄ adduct̄ argumētū p̄babile. Licet em̄ p̄suerit d̄ct̄ q̄ sc̄i Georgi? ibi lancea p̄cussit draconē vbi pictoribz plac̄: t̄n̄ q̄n̄ sp̄ z ap̄d oēs aliq̄d piḡt̄ ex pictura argumētū. p̄babile s̄m̄. qz p̄s̄l̄te ē tale q̄n̄ sp̄ i carbolico s̄c̄

Q

cessive veruatur a pmissis q viderit. Un
b argumero yrif mgr histo. ad astruen
du q in chri natiuitate bosz asin^o affue
rut. Un z picture dicunt libri laicoz Sz
Tho. qntu scilicet sp z vlt pigif velut chri
lar tetigerit zc. Sz p. Null^o ei n credes
resurrectione chri tetigit chm. qz dicit
Hiero. ad marcella: q n meret tangere
chm q resurrectione ei n credit. Un be
ate marie mag. dem fuit: Noli me tige
re. Joa. xx. Sz Thomas resurrectione
n credebat. So. Sic dr s. Tho. i. ij. sta
ti qn vidit vulnere: credidit. Un dr chri
qz vidisti z n qz tetigisti me thoma zc.
Et pnr meruit tangere z tetigit: nvr ipe
crederet q ta credebat: sz vr nos credere
m^o. Glosa at magdalena n eligebat vr
dr s. Tho. velut testis resurrectionis i plis
qz mlieri i ecclesia docere no decet: vrz. j.
Coz. xiiij. Et id tangere n e pmissa: sz er
z hui^o assignent alie cause. Queri etiā
p vrz duo corpa possint diuina pte si
mul ee i eode loco. Uid. iij. dif. xliij. ar
ti. ij. qstiaula. ij. z Cap. et in. iij. eadē.
dif. q. ij. p. lione. ij. Et vrz rō facies rē
videri minuat vl totalr auferat meritū
fidei. Uide. ij. q. ij. ar. x.

Dñica prima post octa. pasce
Questio xxxviij.

Queritur vtrū sit licitū
pastori psecutionum tpe au
gure a grege deserto: sz il
lud saluator: Si vos psecuti
fuerint i vna ciuitate zc. Rūdeo Tripli
cit^o sz septuras z serōs dr lup^o. s. diabo
p tentas: heretic^o decipies z tyrā^o vio
lent erumpēs. igit tpe psecutiōis pmi z
se dī lupi. i. diaboli z hereticū sz pasto
ri relinqre grege suū ppe comodū tpale
aut pculū psonale si adeo sit gūis pse
cutio vt pñsiderata pñditōe psonaz ac res
rū: pbabilr timeat pñtōe oim ouū aut
pluriū vl et vni^o. Nā qlibz tenet vbi p
suū icōm odū vl pculū psonale credet
se alit^o salutē pcurare: h ipm facere: qz
h extigit ordo charitat^o vr pl^o vira corpa
lē pxi q res nē as tpales: vr pl^o et as vi

tā spūale q nram corpalē distigam^o. vr
ptz p scēm Tho. ij. q. xxvj. ar. v. Res
at tpales dicūt aliq supflua necessitati
z decētie: n at necessaria alit^o corz: alio
qn n tā pl^o corpalē vira pxi qz tpalia: sz
qz vira vl decētia nram: z pnr qz pte
affabilitatē distigerem^o. sz de h parebit i
qōnibz mozalibz. Precipue pō z specia
li rōne ad h tenet pastor. Nā qcunqz e
obligat^o ad aliquid faciendū: maxie est
obligat^o vbi facere vel n facere illd e cā
q finis obligatiōis sit vel n sit: sic q
stipēdiat^o vr duce defendat a gladio: ma
xie ad h tenet vbi dur gladijs impedit:
qz si eū defendit. stat finis. si n defendit
no stat. Sz pastores obligarūt se ad et
eqndū officii pastoralē ad hūc finē q e
salus etna subditoz z ad exhibendum
aiāz p salute ouū: qz h ab eis expse ext
git in psecutiōe: cū dr. Uts ponere aiāz
tuā p ouibz tibi cōmissis: et responder:
volo. Ergo vbi salus pecoz pñtiam ext
git pastoris: illicitum est suā absentare
psonaz: sed tenet oues ptegere oionibz:
doceria z exēplis. Un Sach. x. fugiens
pastor dicit idolum. i. ymbra et similitū
rudo veri pastoris. Opastor inqt z ido
lū derelinqns grege. Si vō de tercio lu
po. i. tyrāno loqmur: distinguēdū e. qz
aut psecutio est personalis. i. ptra pso
nā pastoris solū: aut cōis. Si pmi. sic
pclusio est. q qn in ei^o absentia p aliū p
uideri p subditoz salutē: licz ei ppe ee
e esse comodū vl pculū sue psonē corz
paltē relinqre grege. Que pclusio pbat
auctoritate bri Aug. i epla ad Honora
tū. Fugiat inqt d ciuitate i ciuitate sui
chri: qn eoz qsqz spēalit a psecutoribz q
rit vr ab alijs q nō tra qrunē nō deserat
ecclesia. Et exēplo Pauli Act. ix. fugierz
e damasco: z Thome caruari. z mltorū
similitū. Et rōne. Nam pastor relinqns
grege tpe lupoz: nō peccat nisi sit psecu
tio ptra grege: qz rō z causa peccadi in
silibz e. qz n ptegit grex vbi e necesse. qā
necitas nlla e vbi nō impugnat. Sz cū
qrit psona pastoris solū: non est pugna
vl psecutio ptra grege. Si pō psecutio
sit in psona eius z grege: iterum distin
guendū est. Si em vnus tū sit pastor:

De quonibus super euāge.

est p̄lo: q̄ n̄. l̄ic̄ illi gregē deserere: alio
 q̄n̄ eēt merc̄enari⁹. Si em̄ piculo sum ē
 nautā nauim̄ i trāquillitate d̄serere: q̄n̄
 to maḡ i fluctib⁹: vt̄ d̄r Nicola⁹ papa:
 z h̄i i decretis. Si ar̄ sūt mlti pastores q̄
 bus alibi idigeat ecclia: p̄lo est: q̄ aliq̄
 eoz fugere p̄nt: vt̄ d̄r Aug. vbi s̄. z aliq̄
 remāere: q̄ sic nec tal ecclia deserit: nec
 pastor necari⁹ int̄ibit. Et si cōi p̄cordia
 aut alta p̄uentiētia via: q̄ remaneat z qui
 vadat d̄seruari nō possit: p̄nt iuocara
 gra sp̄ss̄ci mitti sortes: fm̄ eūdē ibidē
 S3 p̄. Uidet q̄ nullo mō liceat fugere.
 Nā fugiētē saluator d̄r mercenariū: z n̄
 pastore: s3 p̄ pastore illū diuidit. Solu.
 Mercenari⁹ ē q̄ pl⁹ d̄ mercede q̄ d̄ out
 um salute curat. Sec⁹ si q̄ secur⁹ d̄ sa
 lute outū: p̄ q̄ mortē ē par⁹ si opterz: vult
 ēt saluare seipm̄ corpalr: q̄ sic d̄ns p̄ su
 Queri etiā p̄ vtz pastor n̄ (lult
 ch̄is aiām. i. vitā suā d̄derit p̄cū p̄ out
 b⁹. i. fidelib⁹ suis: Uide. ij. q. xlvij. ar.
 ij. Et scdo. Utz ch̄is oues suas sic certi
 tudinat coḡscat vt̄ sciat q̄ saluabūt z
 q̄ ita q̄ saluari neq̄ant nec p̄les nec pau
 ciores: nec alie ab ill̄ q̄s scit. Uide. j. q.
 xxiij. ar. vij. p̄ta. q. vj. ar. iij.

di. vl. ar. vl. ad tertiu: q̄ brā p̄go rōe de
 libata volebat ch̄i morte: quā volūtate
 nālī abhorret q̄libz sc̄tus. S3 p̄. Nā q̄
 sat̄ h̄z exultare n̄ p̄formaf diuie volun
 tati si multū tristef. q̄ exultare ē extra
 salire p̄ leticia: q̄n̄. i. tāta ē vt̄ let⁹ p̄ieri
 n̄ possit. S3 d̄r Zach. ix. Exulta sat̄ zc.
 So. Qui mltū h̄z exultare n̄ p̄formaf
 si tristef ea rōe q̄ h̄z exultare. sec⁹ si alta
 Zacharias ar̄ dicebat exultādū esse de
 aduēru saluator: inq̄ntū erat sal⁹ z rez
 d̄p̄rio mōt: n̄ ar̄ inq̄ntū erat ad inq̄ssi
 mā inocēt̄ afflictoez. s3 sic d̄ dur⁹ p̄rit
 David i p̄sona ch̄i i ps. di. Quasi i. i.
 desiderauī naturalī d̄siderio: matie tpe
 passiois) q̄ sil̄ p̄ristaret. i. dolēdo m̄bit
 (fuit em̄ magnū solariū ch̄io afflicto
 inq̄ntū hō) z nō fuit. q̄. i. q̄si null⁹ fuit.
 Fuerūt em̄ pauce m̄ltes nobiles z de
 uote z pauci discipuli.
 Queri etiā p̄ vtz q̄libz i morte pad
 rētū vl̄ amicoz flēdo z plorādo diuine
 volūtati p̄formet: Uide. j. di. vl. ar. iij.
 Et vtz gaudiū b̄rificū semel habitū d̄
 ch̄io v̄io possit a brō vl̄ auferrī vl̄ p̄d̄
 Uide. j. q. v. ar. iij.

Dñica ij. post octa. Pasce.
Questio xxxij.

Dñica iij. post octa. Pasce
Questio xl.

Querit Vtz apli dolē
 res d̄ morte d̄ni i h̄ipo diuie
 volūtati p̄formarēt: Rñdeo
 Apli de morte d̄ni sūme tri
 stābant z gaudebāt q̄n̄ erāt i p̄a fide z
 dilectōe. Nam si passio ch̄i p̄ se z fm̄ se
 p̄sideretur: d̄ ea dolebāt. q̄ q̄cūq̄ habz
 charitatē d̄oler d̄ inq̄ morte inocētis. z
 tāto maḡ q̄nto maḡ ē sibi d̄lect⁹. S3
 si p̄sideret i ordie ad fructū inde seq̄ntē
 q̄ ē libatio mōt: sic letabāt. q̄ rōne fidei
 h̄ credebāt: z rōne charitatē h̄ volebāt.
 Et rōz ar̄ mō. i. volēdo z nolēdo diuie
 volūtati p̄formabant. Nolēdo q̄dē: q̄a
 etiā de nolēbat illā passionē fm̄ se: imo
 nullū malū pene vult nisi sub rōe alcu
 ius boni. Et silr volēdo: vt̄ p̄z. Et h̄ ē
 q̄d sub alijs p̄bis d̄ictm̄: z d̄r s. Tho. j

Querit: Vtz expediret
 aplis corpalē ch̄i p̄ntā p̄de
 re: Rñdeo q̄ sic: p̄t duo. P̄t
 mo: q̄ q̄n̄ min⁹ bonū p̄iudicā
 car bono maior: expedir illd̄ p̄dere: sic
 p̄dit z abscondit pes ne torū corp⁹ peat
 Sed bonū p̄tis sensitiue ē min⁹ q̄ in
 relectiue: cū illa ps sit inferior. Igitur
 vbi p̄iudicat bono rōntis: etiāz expedir
 nos illo p̄uari. Et ita erat i aplis. q̄ coz
 poral̄ delectatio disciploz i v̄isu p̄sone
 z actuū ch̄i: z i auditu p̄boz ita eos de
 tinebat: q̄ eleuato mētis eoz ad secerera
 diuinitatē: et p̄pediebat. B̄d. i. hom. Et
 pedir vob vt̄ forma fuit v̄tis subtrahat
 aspectib⁹: q̄cūq̄ amor diuinitatē ap̄tī v̄is
 ifigat mētib⁹. Scdo. Nā illd̄ ad q̄d vel
 p̄ q̄d seq̄t sūma rei p̄fectio: expedir tāz
 li rei fieri sicut ei expedir sua p̄fectio: q̄z
 Q. ij

illud est causa perfectiois saltem sine qua non. Sed
 homo est ascensus christi: quia plenitudo spiritus
 est danda si erant nisi post eam: ut in alia quaestione
 patet. Sed si hoc expediebatur: non erat. quia illa perfectio erat impedimentum
 latius spiritus. Sed hoc est falsum: quia ipsa
 erat bona et salutaria. bonum autem non repu-
 gnat bono. Sed. Licet illa perfectio esset salu-
 taria. tamen per se ad salutem: et non per se adue-
 niunt spiritus: tamen dicitur et per se: neque solatio
 est: tamen indirecte et per accidens aliquid illud
 impediebatur per rationes naturales aie no-
 stre. cuius intentio si dividatur ad plura: miui-
 tur. et quanto circa unum intenditur: tanto minu-
 tur circa alia. Ergo stare delectatione et
 attentione apostolorum ad christum humanitatem: non po-
 terat in eis esse summa intentio amoris divinitatis.
 Sed per hoc. Primum: quia quae potentie aie sunt
 subordinate: si una in suo actu intendatur: in-
 teritio sedet per hoc non remittitur. Sed intellectus
 etus coordinatur sensui. Et sic. Sed. Tertio: per
 credit quia ille potentie sunt circa idem. sic du-
 re aliquam videmus: non minus imaginamur
 vel intelligimus. Sed non est sic in proposito: quia sen-
 sus apostolorum erat circa humanitatem: et intelle-
 ctus circa deitatem quae sunt diversa. Secundo:
 quia pari ratione in perfectio: ubi cum summo gaudio
 videtur humanitas: non esset summa amoris in deum
 Sed. Hoc est simile. Nam quia aliquid duorum unum est
 ratio volendi aliquid: intentio amoris circa unum non
 est causa remissionis circa alia: sed est causa vel ef-
 fectus intentionis circa alia. sicut intentio vel
 le sanitatis est causa intentionis volendi medicinam
 Et intentio voluntatis medicinae est effectus in-
 tentionis voluntatis sanitatis. Sed in perfectio est
 ratio intelligendi et volendi omnia. Unde per hoc
 gaudet de divinitate christi quae per hoc gaudet de
 humanitate: et converso. Hoc sic autem est in via:
 ubi deitatem nec se amantur nec se videtur
 actualiter. Secundo. Nam spiritus sanctus equae potuit
 eis dari christo parte sicut christo absente. quia
 equae christus potuit eis dare: cum equis esset praesens.
 Et dicitur quod non erat necessarium christum
 abire. Sed. Negat prima. quia licet esset possibili-
 le hoc christo: non tamen erat quod dicitur erat
 eis eis secundum se. Tertio. super Joannem. multiplici
 ratione. Primo propter eorum dispositionem: quia
 spiritus sanctus cum sit amor spiritualis. perit aliquid modo
 amor carnalis: cuiusmodi erat quod dicitur amor
 apostolorum ad christum. Secundo propter auxilium

divini additione: quod maxime provenit ad
 se quia de aliis remediis et adiutoribus pu-
 tur: sic sunt per se apostoli christo recedere. Unde
 statim affuit alii adiutor et solator. Et
 de christo: Alium pacem dabit vobis. Tertio
 propter dignitatem christi considerandam: ne si
 homo in quantum homo crederetur esse quod dicitur spiritum
 quod certis cum apostolis videbatur esse quasi unum ex illis
 Unde Jo. ix. Hodum erat spiritus datus: quia tes-
 sus nodum erat glorificatus. Quarto propter
 unitatem ecclesie servandam: sic Joannes non
 lumen signum fecit: ut dicitur Jo. iij. ne. si populus dicitur
 daretur a christo: sed apparet christum super Joannem
 eminentiam. Discipuli enim christi ita erant reple-
 ti gratia spiritus sancti: ut maiora facerent quam ipse
 fecisset: ut dicitur Jo. xij. Et sic si ante passionem
 fuisset apostolis datus: apostolos multos fuisset in du-
 bitium spiritus quod non eorum christus esset. Tertio. Nam
 quod adducit ad deitatem amoris: ab illo non
 abducte. sed homo fuit perfectio christi et. So-
 lu. Alb. mag. sic dicitur. Quia christus sua perfectio
 corporale exhibuit: statim ad amoris divinitatis
 erexit. Et sic exhibuit suam corporalem so-
 cietatem ut via: sed divinitatem permittit ut finis
 nisi via. Quia autem permittit in hoc quod est via: ipse
 dicitur a finis: et eo frui debet ut. Et
 hoc est quod dicitur scilicet corporale delectationem in
 christo secundum carnem impedivisse solatorem spiritus
 sancti. Hec ex illo.

Queri etiam potest: ut plenitudo spiritus sancti
 dari debuerit in veteri lege visibiliter:
 Et dicitur. j. di. xvj. Et ut spiritus sanctus acceptus
 a deo quod est filius: quasi ab eo procedens. Et dicitur
 j. q. xxxvj. ar. ij. potentia. q. x. ar. iij.

Domica. iij. post octava. Pasce
 Questio. xli.

Queri utrum christus in pa-
 tria annunciet nobis de patre pa-
 tris: Ad quod sic respondeo. Aliquod
 annunciat de alio multiplex. Primum
 effectivum: sicut causa effectiva cognitio-
 nis. Et hoc tripliciter. Primo ut causa remo-
 ta. et Secundo ut prima que est poten-
 tia sicut intellectus. Tertio ut species in-
 telligibilis: et ois habet intellectus faciens
 ad elicendum intellectum. et secundo formaliter.
 Et hoc dupliciter. Primo sicut in intellectu

De questiōibus super euāge.

lectio manifestat. q. s. est ipa manifesta/
tio et scdo sic p̄bū ē manifestatiuū t̄ aq̄
termin⁹ manifestatiōis prim⁹. Tūc n̄
deo p̄ aliq̄s p̄ctones. P̄ia: r̄a i v̄iaq̄ in
p̄ia de⁹. i. p̄arē p̄bū z sp̄ūctūs annū
ctant nob oia effectiue p̄mo mō. qz ip̄e ē
cā p̄ma oim: z p̄r cā remota oim habē
tū scdas causas. p̄ias: cutusmodi ē no
stra manifestatio. Scda. Effectiue se/
cūdo mō de p̄re eterno (siue sumat̄ pat̄
cēntaliter p̄ deo p̄re: filio et sp̄ūctō
siue p̄sonalit̄ p̄ p̄sona p̄ma in trinitate)
annūciat nob intellect⁹ nostre p̄possibil.
qz ip̄e sol⁹ ē potētia: q̄ apprehendim⁹ et
intelligim⁹. Imaterialia: v̄r: s̄. ij. de aia.
z. ij. poster. Tertia. Effectiue sc̄tio mo/
do de p̄re etno annūciat nobis p̄ specu/
lū in enigmate species intelligibil̄ crea/
ture sensibil̄: qz inuisibilia dei p̄ ea q̄ fa/
cta s̄ intellectū cōspiciunt. Ro. j. Sed
palā. i. factē ad factē: annūciat nob so/
lū cēntia diuina: cōiuncta nobis vt speci/
es intelligibiles: z lumē gl̄ie ad ip̄az re/
quiritū. qz de⁹ n̄ p̄r factalit̄: vt ita dicā
seu cēntalit̄ vel p̄ cēntiā vidēt̄ p̄ q̄cū/
qz similitudinē creatā sed solū p̄ ip̄am di/
uinā cēntiā: vt p̄bat doctor angelle. j.
q. xij. ar. ij. Quarta. Formalit̄ aut̄ p̄mo
mō annūciat nob palā de p̄re sola vt
s̄to b̄rifica. i. elicita p̄ lumē gl̄ie z cēntiā
diuinā tenentē locū speciei intelligibil̄
lis: qz ois alia intellectio n̄ra est enigma/
tica: vt p̄r ex loc̄ allegat̄. Quinta. For/
malit̄ ar̄ scdo mō solū p̄bū eternū annū
ctat nob palā d̄ p̄re. Nā oē p̄bū annūci
ans nob de etno p̄re palā ē b̄rificū. S̄z
solū p̄bū eternū ē b̄rificū: qz nullū aliū
p̄bū terminat̄ b̄rāz v̄sionē: v̄r: per Cap.
i. s̄ij. dist. xliij. q. v. p̄clu. ij. q̄ ibi h̄z q̄ b̄r
p̄ intellectiōnē b̄rifica n̄ p̄ducit̄ p̄bū. s̄z
ip̄a ad p̄bū increatū terminat̄: z p̄ sc̄m
Tho. j. di. ij. ar. s̄ij. v̄b̄ h̄z: q̄ b̄r noiant̄
deū p̄ p̄bū seu p̄ceptū icreatū. z p̄r deū
p̄ illū p̄bū itelligit̄. Et h̄ ē qd̄ d̄ Sach.
c. xij. In die illa. s̄. qn̄ deū videbim⁹ s̄/
cut̄ ē: erit d̄ns vn⁹. i. vere z op̄iatue: et
nomē ei⁹ vnū. i. s̄up̄r ab vno p̄bo incre
ato. S̄z p̄missa arguit̄ P̄rio. Nā si fi
li⁹ dei annūciat̄ i p̄ia de p̄re. i. manife
stat̄ patrē z p̄bū: t̄o est. qz intellectus ad

intelligendū indiget̄ p̄bo. Sed h̄ ē falsū
qz sens⁹ ē imp̄fectior i cogitēdo q̄ intel
lect⁹: z t̄n cogitē p̄ solā op̄atōz sine alio
in se p̄ducto: z p̄r a fortiori z intellectu⁹
So. Sciendū ē q̄ sentire et intelligere
sūt op̄atiōes imanētes: z uenētes i h̄ q̄
p̄ neut̄rā aliq̄d p̄ducit̄ extra sentitēre z i
telligentē: imo nec extra potētia sensiti
uā z intellectuā. s̄z i h̄ differ̄: q̄ p̄ senti
re nihil p̄ducit̄ in potētia sensitiua: s̄z
p̄ intelligere i potētia intellectuā p̄du
cit̄ aliū qd̄ ē t̄m̄n⁹ intellectuū z p̄mū seu
imediatū intellectuū. z d̄z verbū. i. forma
specular̄ ad quā aspiciēs intellectu⁹ itelli
git̄ rē existēre extra aiā: q̄ forma spe/
clar̄ realit̄ idē ē cū ip̄a intellectuō: vt als
d̄z ē. Rō ar̄ differēte ē duplex. P̄ia ē
cōditio sensatiōis. qz p̄r suā ip̄fectionē
z materialitatē: n̄ vt h̄rē terminū irr̄n
secū i suo p̄ncipio elicitiuo. Et scda. qz
ēt h̄ n̄ op̄r: p̄r ea q̄ obiectū sensatiōis
sit actu sensibilē i re: nā: z p̄r nō op̄r
aliq̄d p̄ducit̄ i q̄ res sensibil̄ sentiat̄. S̄z
intellectio p̄r sui p̄fectionē h̄z intrinse
cū terminū: z rursum obiectū intellectu
n̄rī n̄ ē actu intelligibile: s̄z op̄r p̄ducit̄
aliq̄d i q̄ z p̄ qd̄ videat̄. i. p̄bū. T̄nd̄ s̄z
aliq̄s: qn̄ intellectu⁹ ē cogitatio n̄ p̄tingēs
ad rei q̄ditatē: p̄ ea n̄ p̄ducit̄ p̄bū: qd̄ q̄l
ter sit v̄r: als forte declarabit̄. Scdo
Nā si intellectu⁹ ad intelligendū indiget̄
ret̄ p̄bo: vt sic fili⁹ annūciat̄ de p̄re vt p̄
bū: angel⁹ intellectuō cēntiā suā p̄duce
ret̄ p̄bū. Sed h̄ est falsū. qz qn̄ potētia
cogitatiua h̄z obiectū actu cognoscibilē/
le: nō p̄ducit̄ aliq̄d i q̄ illū cognoscit̄. vt
p̄r de sensu. So. Per q̄libz itelligere
p̄ducit̄ p̄bū ab aliq̄ itelligēte z si non
a q̄libz: vt pat̄z p̄ sc̄m Tho. j. q. xxvij.
ar. j. Angel⁹ igit̄ intellectuō se necessa/
rio p̄ducit̄ p̄bū n̄ obstante q̄ sua cēntia
sit actu itelligibil̄. qz cū due sint cause
n̄ p̄ducēdi t̄m̄nū intrinsecū op̄atiōi im
manētī cogitatiue: ip̄fectio. i. ei⁹ z actu
alitas obiecti. si i angelo eēt p̄ma: eēt ēt
i nob cū itelligim⁹ q̄ditatē aliq̄nā. et si
scda ip̄a ēt esset̄ in deo: igit̄ si nec hō nec
de⁹ p̄t sic itelligere nisi p̄ducēdo p̄bū
mlto m̄n⁹ angel⁹ cui⁹ cēntia ē m̄n⁹ itel
ligibil̄ q̄ diuina z cui⁹ intellectuō ē p̄fecti

or q̄ hūana. Pro his sciendū ē. q̄ q̄nto
act^o ē altior. tāto plā sibi eminent idēti
ficat sic sent^o cōis idētificat sibi eminet
oēs p̄pos iq̄ntū vna vīs q̄ ē ip̄e p̄t oia q̄
p̄nt illi. Cum igit̄ rō oparōnis: z rō sili
tudis seu rep̄tatiui sit alta z alta: istas
duas altq̄ cognitio p̄t suā eminentiā sibi
bi idētificat: vt eadē sit oparōz sp̄s rep̄
sentatiua alt^o. sic ēr de^o q̄ est eminentis
sim^o. idētificat sibi ēr ḡne diuersa: pura
absolutū z relatiuū. Quert̄ ēr p̄v̄t
ois petens i noie ch̄i exaudiat. Glide
ij. ij. q. lxxxij. ar. vij. scdm. et ar. xvj. et
lij. vi. q. ij. ar. vij. q̄stūcula. ij. Et
v̄t gaudiū sp̄uale qd̄ p̄t̄at̄ p̄t̄at̄
seq̄t possit vnq̄ remiart c̄tra clarā co
gnitiōē ent̄s i finiti. j. ij. q. ij. ar. ij.

Indie ascensiois Questio. xlij.

Querit̄ vtrum congru
um fuerit ch̄i ascēdere. Et
posito q̄ sic: v̄t ascēderit su
per oēs celos visibiles tm̄:
aut visibiles z intelligibiles tm̄: aut vi
sibiles itelligibiles z credibiles. Et po
sito q̄ sup oēs ēr credibiles: v̄t sic ascē
derit sup vltim oim: vt sit i fravltimū. l.
empyreī sup̄ficiē p̄t̄at̄: vel extra h̄z p̄t̄
rate. Et posito q̄ sit i fra vere. v̄t san.
Tho. sic sēserit. Rūdeo Ad pmū q̄stū
s. Tho. ij. vi. xxij. q. ij. ar. j. z. ij. q. lviij.
ar. j. rūd̄z: q̄ ch̄i ascēder i celū fuit p̄ci
ens sibi. Nā loc^o dz ē p̄portioat^o loca
to. S̄z ch̄i ad vitā icorruptibile resur
reterat. z loc^o celest^o ē loc^o icorruptōnis.
S̄z h̄ Nā mor^o cū sit act^o existēt̄ i po
tētia ē act^o ip̄fecti. z p̄t̄ aliqua idigētia
z p̄t̄ aliqd̄ meli^o. S̄z ch̄i p̄t̄ ḡlōsā re
surrectiōē n̄ fuit ip̄fect^o. nec indigens
nec fuit ei meli^o i celo q̄ i fra. q̄ n̄ ascen
dit. Sol. Per motū locale n̄ ponit̄ i mo
bili altq̄ p̄fecto: q̄st̄ velle et aliqd̄ eoz q̄
debēt̄ inesse: s̄z p̄t̄ ip̄fectio fm̄ qd̄ p̄ h̄
q̄ dū ē i isto loco n̄ ē in alto. qz tal̄ mor^o
n̄ ponit̄ extrū de potētia ad actū i trīnse
cū: s̄z ad extrīsecū. qz h̄z p̄hm. vij. ph̄y.
n̄ mutat aliqd̄ i trāncū rei: s̄z id qd̄ ē ex
tra. Nō fuit ēr mor^o ch̄i p̄t̄ aliqua idēti

gētāqz idigeret ip̄e ex pre sua in seip̄o
bie: s̄z p̄t̄ nram. vt ēēt i loco p̄uenti s̄
bi i q̄ nōdū erat. Nihil ēr et accreuit q̄n
tū ad cēntialia gl̄e fm̄ corp^o v̄t aiām. s̄z
accreuit et aliqd̄ q̄ntū ad locū decētia
qd̄ ē de bñ eē. Et d̄ hac decētia gaudiū
hūit: n̄ qz tunc gaudere incipet cū celuz
ascēdit: s̄z qz nouo mō de h̄ gaudiū ē sic d̄
re iplera. Fuit ēr p̄uentēs nob. P̄tio vt
nos q̄st̄ i possessiōē corpale iducēz cell
quā nob sanguis sus̄p̄cto emerat. Scd̄o
vt sperem^o nos illuc posse p̄cedere. vbi ē
nra nā. Tertio vt illū nō tā agnoscētes
h̄z carnē sp̄ualit̄ tm̄ p̄iagamur illi z p̄r
efficiamur idonei ad dona sp̄ualit̄ h̄z q̄
dicit̄ ē. Ascēdit̄ ialtū dedit̄ dona hoibz
S̄z h̄. qz sua p̄ntia corpalis magis fu
isset ad nram salutē q̄ ascēssio. So. Ily
la p̄ntia i duobz potat̄ eē noctua. P̄tio
q̄ntū ad fidē. qz fm̄ glo. j. Jo. ij. vidētes
eū i forma q̄ erat p̄e mior. n̄ crederēt d̄
facill̄ p̄t̄ eglē. Scd̄o q̄ntū ad dilectiōē
qz illū n̄ solū sp̄ualit̄: sed ēr carnalit̄
diligērem^o. cū ip̄o corpale p̄uentēs.
qd̄ ē de ip̄fectiōē dilectiōis. Hec oia s.
Tho. Ad scdm̄ ar̄ q̄stū idē. ij. p̄t̄ vbi
s. ar. ij. z. ij. vi. xxij. q. ij. ar. ij. q. v. sic
dr. Quāto altq̄ corpa p̄fect^o de diuina
bonitate p̄cipat̄: tāto oīdie corpale: q̄
ē localis: sit sup̄iora. Gl̄icorpa formalio
ra sit sup̄iora. vt p̄z. ij. ph̄y. z. ij. cell.
qz p̄ formā oē corp^o p̄cipat̄ diuini eē:
v̄t. j. ph̄y. S̄z de diuina bōitate pl^o p̄
t̄cipat̄ corp^o p̄ gl̄ā: maxie corp^o ch̄i: qd̄
int̄ ceta corpa gl̄iosa maxie resulget
gl̄ia q̄ oē corp^o nale p̄ formā sue nate.
Gl̄i p̄uentissimū ē sibi q̄ sit supra oia
corpa i stituti i alto. Et ideo sup̄ illud
Eph. ij. Ascēdes i altū: dicit̄ glo. lo
co z dignitate. Sed h̄. Nā dr̄ in ps.
Dñs i tēplo scō suo: dñs i celo sedes ei^o
Sed qd̄ est i celo: nō ē supra celū. Ergo
ch̄i nō ascēdit sup̄ oēs celos. So. Sey
des dei dicit̄ eē in celo nō sic in cōtinen
te: sed sic in p̄tēto. Gl̄i nō oportet̄ ally
quā p̄t̄ esse eo sup̄iorē: sed ip̄m esse
sup̄ oēs celos sicut i ps. dr̄. Eleuata est
magnificētia tua sup̄ celos de^o. Scd̄z
Nā corp^o ch̄i necessario est in loco. So
extra celū n̄ est locū h̄z p̄hm. j. celli. So.

De quonibus super euāge.

Nō dicitur ascendisse super celos: quia sit extra ce-
 lum empyreū: sed quia in altissima parte est ascē-
 dit. Hec omnia sunt. **Tho.** Ad tertium quod dicitur
 dico: quod quidam celi sunt visibiles gratia alicuius
 sui. scilicet celi. vii. planetarum et stellarum fixarum. quia
 horum quilibet habet salutem unam stellam visum dephē-
 sas. Et ista cognoscuntur esse distincti ex motu
 suarum stellarum: quod non sunt in eadem distantia
 ad iustitiam. Quidam autem non sunt visibiles: quia
 carerent stellis. sed sunt intelligibiles: quia dephē-
 dunt in motibus inferiorum. Et ista sunt alii
 quod sunt duo super octavam spheram secundum alios
 philosophos versus tertium. **Lū.** enim primum mobile tanquam per
 principissimum substantiam immobilibus. i. an-
 gelis: minimum debeat habere de variatione mo-
 tus: secundum omnes philosophos dicitur habere unum motum tertium: et
 primum octava spheram non est primum mobile: quia
 ipsa dephēdit moueri tribus modis: disti-
 ctis. de quibus alii. Intelligit igitur quod supra
 ipsam est administratum unum celum. Forte autem non
 oportet ponere plures super eam: propter dictam rationem
 quia ipsa per duplicem motum moueri ab uno
 angelo vel duobus: et uno a superiorum corpore
 Sed tertium probabilius est quod super eam sint iteque duo
 celi moti: ut dicitur quidam astrologorum: quorum
 opinione videtur sequi. **Tho.** in. ii. di. titij
 ar. j. et Alb. magni. ii. celi. Quoddam autem
 celum non est visibile nec intelligibile per natu-
 ralem rationem: sed est credibile: ut empyre-
 um. quod tenet auctoritate Strabij et He-
 de et Raba. Licet igitur possit dici quod christi-
 stus ascendit super omnes celos visibiles: vel
 etiam intelligibiles: et sic intelligi deum apostolus
 Eph. iij. super allegatum. quia antequam dicitur. ut
 Aug. et Hiero. et huiusmodi: nihil de empyreo
 dicitur: tamen tenendum est quod ascendit etiam super ce-
 lum credibile: quia corpori nobilissimo debet
 locum nobilissimum. Ad quartum quod dicitur: quod
 ascendit super omnes celos et super ultimum: eo
 modo quod dicitur motus dicitur ascendisse: quia maior est per-
 te est ascendit: quia ut extremum cacumē pe-
 ditibus non superauerit. non autem sic quod sit oino ex-
 tra celum. Nam si esset extra. oino: neque ipse
 scōs neque sciti ipsum videre possent: quia spe-
 ctes visibiles deferri non possent a visibili-
 bus: cum nihil esset medium nisi forte miraculo-
 se: et eo modo quod nunc per pharasiā similitudine
 deum res absente. Nō possent et se iustitiam
 audire loquentes et laudantes deum. quia si esset
 medium per quod vox diceret ad aures. **Loco**

etiam christi non haberet gratiam corporalem: cum illa non
 possit esse in nihilo: aut in relatione situati.
 Et ponitur corpus christi non esse in loco: quia dicitur
 loci sunt duo. scilicet superficies et interior: et immobilis
 ras. Nō tamen nego quod possit esse quod dicitur: quod cor-
 pus gloriosum in quocumque celi ultimum siue oino
 extra illud. quia habet probat. **Tho.** vi. q. d. q. ii.
 ar. ii. ubi dicitur: ut corpus gloriosum vel ange-
 lus possit esse in quocumque celi empyrei. Ad
 quantum dicitur dico: quod s. **Tho.** sentit ut super
 dictum est: non autem quod corpus christi sit oino extra
 vniuersum. Sed suadeo primo. Nam secundum ipsum
 corpus christi est in loco. sed si esset extra celum: non
 esset in loco secundum proprietatem: ut probatum est. nec etiam
 secundum s. **Tho.** quod primum in dicitur quod dicitur. volens proba-
 re quod corpus gloriosum vel angelus potest esse extra
 celum: utrumque in medio. scilicet quod necesse est esse in loco
 quod dependet a primo principio. sed per dicta non
 dependet a primo principio: sed non est necesse quod
 ab alio localiter ambiant: et consequenter primum
 sibi esse. Secundo quod si existimasset corpus christi
 esse in quocumque celi: et sic intelligitur dictum apo-
 stoli allegatum: non est visibile quod huiusmodi
 um omisit ad probandum corpus gloriosum
 vel angelum potuisse esse in quocumque celi: imo
 superflue quod dicitur illud. quia res esset aptra-
 Tertio: quia habet expresse tenet in tertio: ut primum
 hic ad secundum argumentum. Quarto: quia in
 parte ubi super dicitur locum debere proportionari
 locato: ut scilicet sit incorruptibilis locum incor-
 ruptibilis rei. Aut igitur intelligitur de lo-
 co quantum ad suum materiale. scilicet superficie locum
 carnis. aut quantum ad formale. scilicet relationem
 situalem quod quoniam et immobilitas. aut quantum
 ad virtutem. Si primum habet intentionem. quia extra
 celum non est superficies talis. Sicut si tertium.
 Si autem secundum: Contra quia oino locum est incor-
 ruptibilis illo modo cum sit immobilis: et sic corrup-
 ptibilis eaque ut incorruptibilis habent locum
 incorruptibile quod ipse idem negat. Sed per huiusmodi
 arguitur quod senserit ipsum esse extra. Primum: quia
 sua ratio super inducitur ad probandum quod ascendit
 super omnes celos habet percludit. Secundo. Illa ratio ut
 primum intuere probat non solum de christo: sed etiam
 de oibus scriptis. Si igitur voluit s. **Tho.** huiusmodi
 inferre de christo: etiam alij sciti essent extra ce-
 lum: quod ipse videtur negat. Intendit igitur scriptus
Tho. probare quod oino corpus gloriosum dignitas
 debet habere supremum locum inter corpora

vt dicitur i. iij. ita qd si sup celū empyreū eēt
loc⁹/ deberet eē i eomō ar d3 eē extra lo
cū. Scdo. Nam i. iij. pre vbi s. ad p̄mū
dr qd nō opz aliqūā p̄tē celi eē eo supio/
rē. S3 si eēt ifra celū: h̄iet p̄tē supioz.
So. Negat minor. qz ipe i. iij. vbi clare
negat ipm eē extra celuz empyreū: dr qd
ascēdit i altissimā et⁹ partē: z p̄sequēter
nullā h3 sup se si ipe ē in altissima. Sed
h̄ trip̄t̄ p̄tē itelligi. Uno mō. s. d. pre p̄n
cipali: q̄ ē tertia ps celi empyreū: eo mō
q̄ diuidit aer i tria intersticia: z hierar/
chia i tres ordies. z sic plana sunt oia.
Alto mō de pre n̄ qdē tertia: nec q̄cūq;
simpl̄: s3 de pre notabili: pura vni⁹ pe
dis aut palmi. Et sic p̄tē eē vtz si suū ca
put ē p̄p̄in̄q̄ssimū supficiei quere: lz eaz
nō attingat. Alto mō de pre q̄cūq; z sic
etiā p̄tē dicit eē i celo z nullā h̄re sup se: si
supficies vltia sui capitis i aliq̄ p̄cto
attingat supficie quera celi

Queri etiā p̄tē vtz ascensio p̄uenerit
ch̄ro fm nām diuinā vel hūanā: Glide
iij. q. lviij. ar. ij. Et vtz ascēderit sup oēs
creaturā spūalē. vide ibi ar. v.

**Dñi ca infra octa. Ascēsiōis.
Questio. xliij.**

Querit: **Quoz spūsan/
er⁹ sufficient p̄hibuerit testio
ntū ch̄ro: Rūdeo. Ch̄ro testi
monia mlra p̄hibuerit. P̄rio
Moyses i lege. Joā. vj. De me ille scri
psit. Scdo p̄p̄he tori⁹ ve. testa. Apoc.
xix. Testionū iesu ē spūs p̄phete. Ter
tio Joānes baptista. Joā. j. Ecce agn⁹
dei. Quarto p̄i i baptismo z trāffigura
tiōe: dī. Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹. Quinto
spūsc̄tus eo mō q̄ dicit. Sexto opa mira
culoz: q̄ null⁹ alt⁹ fecit. Joā. vj. Opa q̄
ego factō i noie p̄ris mei: illa testionūz
p̄hibēt de me. Septio turba clam̄tū
i die palmar: Hūct̄ q̄ vēit i noie dñi
Octano apli Act. iij. Virtute magna
reddeb̄t apli testionū zc. Spūsc̄tus
at testionū reddidit ei trip̄t̄. P̄rio ar/
mādo discipulos scia z p̄stātia ad testifi
cādū. Dat. r. Nō em̄ vos est: q̄ loqm̄.
Scdo cōcādo sua dona credētib i ch̄ro**

stū Heb. ij. Cōtestāte deo signis z pdi
gijz z varijs spūsc̄ti distributiōib. Ter
tio emollēdo audic̄tū corda. ps. Emit
te spm̄ tuū z crea. zc. Sufficient at testi
ficar⁹ ē de⁹ v̄l spūsc̄tus q̄ntū red̄rebat
ad p̄uerrēdos dispositos ad v̄iā sue sa
lut̄. Nūq; em̄ de⁹ vult aliq̄e effectū p
aliq̄d mediū p̄ducere: q̄n illd mediū fa
ciar oportūm z sufficient dispositū. qd
de⁹ z natura nō deficiūt i necarijs. S3
p̄dictū testionū d̄s ordiābar ad effectū
q̄ ē p̄uersio mōi Un̄ cuilibz facierit qd i
se erat/ istd testionū erat sufficiēs. S3
p̄. Nā post sufficiēs testionū dei nō re
manet error: nec dubitatio: qz testimo
niū dñi fidele sapiam p̄stās zc. vt dicit in
ps. S3 post dicitū testionū remanet er
ror z dubitatio. So. q̄ ista remāserit n̄
fuit ex insufficiētia testimonij: s3 ex bo
minū dispōe ac malicia nolētū doctri
nā p̄tāt: accipe. Un̄ bñ ibi dicit: paruul
id ē hūilibz z n̄ sup̄bis. S3 p̄. qz dato qd
illd testionū tūc fuerit sufficiēs: nō tū
ē mō. qz talia signa z effect⁹ nō videm⁹
So. Sicut dicit s. Tho. i p̄ncipio. j. q̄c
tilis. qlibz p̄tē p̄dicta videre i suis effecti
bus. qz videm⁹ z legitm⁹ mōm p̄uersuz
ad credēdū z sperādū tāardua. Qz si h̄
p̄ mirac̄la factū ē: et nūc ea videm⁹ i q̄c
tū p̄uersiōe. Si v̄o sine mirac̄lo: etiā h̄
fuit maxim̄ miraculū qd sc̄dote h̄ potue
rit sine signis z sine gladio. S3 p̄. qz eo
dē mō possz r̄dere mahumerista. So.
Nō ē vtz: qz mahumer nihil arduū p̄o
nit cre dēdū v̄l sperādū: s3 solū corpea.
Et a p̄ncipio subiecit sibi agrestes: dei
de vi armor altos. Un̄ ipe dicit se missū i
p̄batōe gladij: q. s. lenōibz z p̄dōibz n̄ de
est: n̄ at miraculoz. Glide de his si vis s.
Tho. vbi s. pulchre differētē

Queri etiā p̄tē vtz alt⁹ diuina p̄sona
etiā mō mittat inuisibilit̄: Glide san
ctū Tho. j. q. xliij. ar. vj. Itē. j. dist. xv.
q. v. ar. j. Et vtz p̄scia erronea obliget
v̄l excuset. Glide s. Tho. qd̄l. xij. ar. xx
vj. z. j. q. xix

**In die sc̄to Pentecostes
Questio. xliij.**

De quonibus super euage.

Queritur Vtrū spūsan-
ctus obuerit visibiliter
Ad qd s. Tho. j. q. xliij. art.
vii. sic rñder. Spūscō pue-
niebat visibiliter miteri. qz de oibz puidet
fm pziū cor modū: q ad hoies ē vt p
visibilia ad iuisibilia ducāt. Igit sicur
de r pcessiōes etne diuiaz psonaz: ita
z eaz iuisibiles missiōes fuerit p aliqua
sensibilia sūg demōstrāda. Nec tñ rōne
hū? missiōis spūscūs dicit p̄ mior pze
sic dicit fili? qz creaturā iuisibile i q̄ appa-
ruit spūscūs: puta colūba: ipe n̄ assū-
psit i vnitatē p̄sone: sic fili? hūanitatē:
vt deo dicat q̄ dicit d̄ illa creatā: puta
colūba S. j. p̄rio. Nā si miteret vi-
sibiliter spūscūs: eēt h̄ fm nobilissimā cre-
aturā. i. fm rōnale: sic r̄ fili? fm eā mis-
sus ē. So. Missio filij debuit eē fm rō-
nale creaturā cui? ē agere: z cui cōpetit
scificari: qz filiū opruit declarari vt s̄
ctificatōis autorē. Scificatōis at̄ idi-
ctū eē potuit ois alia creatura: nec opoz
ruit eā q̄ ad indicādū tm̄ formabat as-
sumt a spūscō i vnitatē p̄sone. qz n̄ assu-
mebat ad agēdū aliqd: sed ad indicādū
tm̄. S. dō. Nā missio visibilis attēdit
fm aliquā creaturā visibile assūptā: sic
missio filij fm carnē. S. spūscūs nul-
lā creaturā assūpsit: z n̄ p̄ dicit q̄ in
aliq̄ tali sit nisi forte vt i sūg: sic etiā in
sacris z figuris legalibz. Igit v̄l nō m̄-
rit visibiliter: v̄l fm oia hec missio visibilis
attēdit. So. Missio visibilis spūscūs n̄
attēdit fm v̄sionē imagiariā: q̄ ē v̄sio
p̄phetica. qz fm Aug. ij. d̄ trīn. ista v̄sio
ē in spū p̄p̄iales imagies corporoz. colū-
bā at̄ illā z ignē ocul̄ viderit q̄cūqz vide-
rūt. Nec itez ad has spēs colūbe z ignis
se habuit spūscūs: vt fili? ad petrā q̄
erat ch̄s: qz illa s̄ erat: z p̄ actōis mo-
dū nūcupata ē noie ch̄s. Colūba aut̄ z
ignis ille ad h̄ tm̄ scādū repete extiterit
S. videt̄ hec s̄illa flāme q̄ moysi appa-
ruit i rubo: z colūne quā i desro p̄ls. se-
q̄bat: z fulgoribz ac tonitruis q̄ fiebant
cū lex daret i mōre. qz ad h̄ rez illaz cor-
poral̄ extitit spēs vt aliqd̄ scaret. Non
attēdit eē fm sūg sacrāta: q̄ sūt qdā res

peristētes ad aliqd̄ scādū assūpre. De
em̄ visibiliter missus spūscūs inq̄ntū apd
paruit i q̄busdāz creaturis: vt i signis ad
h̄ spēalt factis. Hec oia ille. S. nota fm
s. Tho. q̄ fili? visibiliter miterit solū i na-
tura assūpra. spūscūs at̄ miterit i mlt̄y
plici specie: qz ille spēm sensibile i q̄ apd
paruit. i. hūanitatē nūq̄ deposuit: sed
spūscūs nullā illaz spēs assūpsit: tō p̄
vnā appuit i alta. vt d̄ s. Tho.

Queri etiā p̄t circa h̄ euāgelii z duo
seq̄ntia imediate: vtrū missio visibilis fle-
ri debuerit ad p̄ses vere. testamētī. Et
vtrū spēs in q̄bz sit visibiles missio fiant
ministerio angeloz: Et vtrū missio in
uisibilis filij z spūscūs distinguant. Et
vtrū missio inuisibilis fuerit post incar-
nationē plentoz q̄ ante: Et vtrū fiat fm
oē augmētū gr̄e: De q̄bz oibz vide. j. di.
xv. vel. j. q. xliij.

In festo sc̄e Trinitatis. Questio xlv.

Queritur sup̄ illo v̄bo:
Spūs vbi vult spirat: Vtrū
spūscūs v̄l de? sit nūc lib̄ s̄
b̄tate p̄dictōis ad p̄destinā-
dū me v̄l nō p̄destinādū: ita q̄ possit me
eē mō p̄destinare z nō p̄destinare: Rñdeo.
Scūs Tho. i. j. di. xxxij. q. j. ar. j. i corz
pore. vbi tenet q̄ d̄s p̄ n̄ scire qd̄ scit: sic
d̄r. Hec ē rō volūtatis: vt libe actū suū p̄-
ducat. Qd̄ em̄ sit volūtate: n̄ sit necita-
te: vt d̄t scūs Aug. Vñ p̄ velle z nō vel-
le. S. h̄ itelligēdū ē dū ē act? i egredie-
do a volūtate: qz postq̄ trāsīt/ nō sub-
tacet facultati ei?. Nō em̄ p̄ n̄ voluisse
qd̄ voluit. S̄it n̄ subiacet facultati ei?
vt vtrūqz s̄it p̄ducat. Nō em̄ p̄ s̄it velle
z nō velle. Et h̄ nō tm̄ itelligēdū est de
actu ip̄i? volūtatis imediate: s̄ de oibz
actibz impatis a volūtate: sic cogitare/
loq̄/ z h̄mōl. Cū igit̄ act? diuie volūta-
tis sp̄ sit in actu: z nō p̄rāsies in futurz
sp̄ est q̄si i egrediedo a volūtate. Et tō
manet liberas diuie volūtatis respectu
ip̄i?. Vñ p̄ dicit q̄ de? p̄t velle z nō vel-
le h̄: nō tm̄ p̄t eē vt s̄it velit z nō velit. v̄l

Q. v.

vt nūc velle z postmodū n velle: qz mu-
tabil' eē nō p̄r. Hec ille. Scor^o at̄ in. xl.
dist. p̄m: q̄si amplians p̄decta s̄ba scri
Thome dr. Si p̄ impossibile itelliger
rem^o deū adhuc nō det̄minasse volūta-
tē suā ad alterā p̄tē: s̄ q̄si delibaret vtz
veller istū p̄destinare aut n̄: bñ posset itel-
lect^o n̄ cape qz p̄igent ip̄m p̄destinarz
vl' n̄ p̄destinare: sic p̄z i actu volūtat̄
n̄e. S̄z qz sp̄ recurrim^o ad actū volūta-
tis diuine: q̄si p̄teritū: iō q̄si n̄ p̄cipim^o li-
bertatē i volūtate illa ad actū: q̄si iā sit
posit^o absolute a volūtate. S̄z ista ima-
ginatio falsa ē. Illō em̄ nūc et̄nitas in
q̄ ē iste act^o sp̄ p̄ns ē. z ita itelligēduz ē
de volūtate diuina siue volūtōe ei^o: vt est
hui^o obiect^o: sic si p̄ impossibile nūc iciperet
de^o h̄e velle i isto nūc. z ita libe p̄r de^o i
nūc et̄nitas velle qd̄ vult: sic si ad nihil
eēt sua volūtas det̄miata. Hec ille vald̄
de bñ. S̄z vt mel^o itelligant dca eoz:
tria faciā. P̄mo em̄ ponā qdā fūdamen-
ta. z scōdo qdā notabilia. z tertio q̄sdaz
p̄sones. Quātū ad p̄mū: fundamētuz
p̄mū ē qz de^o ad extra. i. i creatura nihil
vult necario: fm̄ fidē catholicā z veraz
p̄biam. Quicqd̄ em̄ volēs vult necario
ē vltim^o finis ei^o vl' ad vltimū finē ei^o
necariū sine q̄ nō: vt p̄z i nob̄ p̄ exp̄en-
tiā: q̄ nihil necessario volum^o nisi sit be-
aritudo: aut aliqd̄ app̄hēsum vt necessa-
riū ad illā. S̄z nulla creatura ē vltim^o
finis dei: qz eēt eo nobilitoz. neqz ē neca-
ria sine q̄ nō ad vltimū finē ei^o: q̄. s. est
sua bonitas. qz alioqn̄ de^o nō posset si-
ne illa eē b̄tus z p̄fect^o: z p̄ter p̄fectio-
nem del' depēderet a creatura. Scōdm̄ ē qz et̄-
nitas s̄z in valore equaleat i finitō t̄p̄i p̄-
teritō z futuro: t̄m̄ formāl' ē aliqd̄ idēi-
ficabile nō h̄ns p̄ns vl' poster^o: s̄z totū sil
et̄ns. qz sic a Boetio diffinit. Et̄nitas
ē intermiabil' vite tota sil' z p̄fecta pos-
sessio. Et h̄ sequit^o qz ip̄a q̄ntū ē de se ad
oia cōpar' vt p̄ns. qz i se ex q̄ ē tota siml'
ē solū p̄ns nō h̄ns p̄tē p̄teritā vl' futurā
vt t̄p̄s. Et q̄ vltim^o sequit^o qz futura nō
sūt futura respectu et̄nitas: s̄z respectu
eoz q̄ sūt i t̄p̄e. Tū qz nō sūt futura nisi
respectu p̄teritoz z p̄ntiū q̄ stati' erūt p̄-
terita. Tū etiā qz q̄ sūt i t̄p̄e vt futura:

z extra t̄p̄s vt et̄nitas: nō p̄nt compar'
fm̄ p̄ns z poster^o: s̄z solū fm̄ p̄ns i q̄ ali-
q̄ mō p̄ueniūt. Hui^o at̄ exm̄ s. Tho. po-
nit i. j. q̄ gēt. dices et̄nitate ita cōpar'
ad ea q̄ sūt i t̄p̄e: sic eēt' c̄rell' cōpar' ad
p̄nta signata i c̄rcūferētia: ad q̄ oia cō-
parat' vt p̄ns vl' coexistēs: s̄z illa ad ius-
cē cōparent' fm̄ p̄ns z poster^o i situ. S̄z
tū adde tu qz in h̄ ē dissimilitudo. qz cū oia
p̄nta illa sint sil' i actu: sil' z semel eēt'
ad oia illa cōpar' vt coexistēs. s̄z qz ea q̄
t̄p̄s decursu p̄ducūt nō sūt sil' s̄z succes-
siue sūt: iō et̄nitas ad oia cōpar' qd̄e vt
p̄ns q̄ ip̄a sūt: s̄z nō cōpar' vt p̄ns ad oia
siml': s̄z successiue. Si tū p̄ impossibile ip̄a
z oēs t̄p̄s pres siml' eēt' ip̄a oib' sil' cō-
paret' vt p̄ns: qz vt dicitū ē i ea nō ē nisi
p̄ns. z q̄ntū ē de se/ p̄ns ē etiā futur^o: qd̄
bus iō nō ē p̄ns/ qz illa nō sūt. Tertū ē
qz de^o fm̄ suū eē z suā op̄ationē (vt dr̄ i
li. de caus) est i et̄nitate: licz su^o effectus
sequat' nouit' ab et̄na ei^o volūtōe. Nam
si esse dei vel ei^o op̄atio mensuraret t̄p̄e:
h̄er' p̄ns z poster^o: z p̄sequit' de^o mura-
ret. Si aut' mensuraret' euo sicut esse celli
z angeli: nō eēt' qd̄e p̄ns z poster^o in il-
lo vel in illa op̄atiōe. qz sicut et̄nitas
ita z eūū est totū siml'. sed tū illi esse vl'
op̄atiōi posset p̄ns z poster^o cōiungit': sil'
cur ip̄i eē celli cōiungit' p̄ns z poster^o sicut
fm̄ motū localē. eē p̄o angeli fm̄ succes-
sione affectionū z itellectionū. Quār-
tū ē qz diuina p̄uidētia nō excludit cau-
sas scōdas p̄rigētes vt exp̄imur: iō cau-
sas includit: vt p̄bat scrius Thom. j. q.
xxij. ar. vij. Quātū ad scōm̄ notandū
est P̄mo qz q̄n̄ in subiecto alicui^o p̄-
sitiōis est termin^o tract^o: q̄. s. signifi-
cat suam z q̄litate inherētē: vt ly al'
bñ qd̄ fecit aliq̄ mō z rē albā z ip̄am al-
bedinē: p̄r itelligi qz p̄dicari dicit' p̄ost
t̄ōis dupl' attribuat' subiecto. i. grā
sube p̄sere: z grā sube z accidētis simul.
Iuxta qd̄ distinguit' tal' p̄positio dicit'
do qz p̄r esse diuisa z cōposita. Exēpl'
grā: dicit' do albū: p̄r esse nigritū. si p̄ esse
esse nigrit' attribuat' subiecto grā si h̄ā
stantia que est alba/ potest esse nigra: s̄z
si attribuat' etiam gratia accidētis:

De quonibus super euāge.

Id est albedinis: est composita et falsa. quod
huius toro quod est suba et albedo non potest
nigredo. Notandum est secundo quod videtur
v. Scaph. dupliciter dicitur possibile. scilicet
finitum se et in ordine ad aliquam potentiam siue
sub alijs verbis logice et naturaliter. Possi-
bile finitum se. i. logice est illud quod in terminis non
habet repugnantiam. ut Socrates cecidit videtur.
Et sic impossibile dicitur quod ex terminis
repugnat: ut homo est sine ratione. Possibile
naturaliter est quod alicui est possibile per ali-
quam potentiam: et impossibile quod sit aliqua
potentia non est ei possibile: sic habet oculum
los possibile videre: cecus autem est impossibile
lucem esse repugnantia terminorum: quod cecus non
habet potentiam ut videat. Quicquid autem est
possibile naturaliter: est et possibile logice.
et quicquid est possibile logice: est et possibile
naturaliter vel fuit. Quod ideo dico: quod deus habet
naturaliter potentiam respectu omnis possibilis
logici: cum illud non includat contradictionem
sed tamen illud possibile aliquando potest ratione pos-
sibilis et transit in necessarium. et tamen desinit
esse obiectum diuine potentie: quod plus se excedit
bar in illud: sic Adā non fuisse aliquando deus face-
re potest: sed non modo. Notandum est tertio quod
videtur sequi ex secundo notabili. aliter est socratem
posse velle aliquid. aliter possibile est quod socra-
tes velit aliquid. quod in primo importat pos-
sibile naturale. in secundo prologice. Et
igitur socrates in instanti a. vult aliquid. puta
b. i. eodem instanti possibile est logice socra-
tes velle b. sed videtur socrates possit non vel-
le b. siue videtur sit possibile naturale / e du-
bitium. Quibusdam autem videtur quod sic: quod si verum
esset / multo magis essent vere pelones po-
tente. Sed ego credo quod tunc. i. in instanti a.
socrates non velle b. sit possibile logice et non
naturale. quod tamen nec potentia socratis nec de-
se potest ad illud excedere: quod cum de potentia fa-
cere non possit ut in instanti i. q. est volitio
b. ipsa non sit. quod simul esset et non esset. non potest
facere quod in eodem sit nolitio aut non voli-
tio: qui simul essent contradictoria vel tria
et tamen etiam contradictoria. Hoc etiam vide-
tur sentire. Scotus. xxxvii. pmi. s. q. illud
possibile sit logice: non autem naturale. Et si
dicat quod scilicet Tho. in verbis s. allegatis
dicitur quod voluntas libere producit actum suum quoniam
ipse actus est ingrediendo. i. in instanti i. q. in

greditur. Dico quod ista glo. non est bona: sed in-
telligitur in egrediendo. i. quoniam imminet ut
egrediat: ita quod adhuc nec transit in p-
teritum. nec incipit transire: sed incipit esse p-
teritum. quia. i. tunc non est: et fere stari erit. Hoc
autem potest esse de mente eius ex duobus. Primum est
verbum supra allegatis: cum dicitur. Tu igitur
actus diuine voluntatis sit in actu: et non
preteritum in futuro: semper est quoniam in egredi-
endo a voluntate. Tunc nota in futuro. i.
respectu futuro: non autem preteritorum vel p-
teritum. Sed quod possit aliquid dicere quod liber
est incorruptus: et per se futuro debet habere ly
in preteritum: quod omnes libri quos vidi habeant
in futuro: nisi sint ablati et rescripti. Tunc
dico quod per se secundo: quod ipse in. xliij. dis. p-
mi. q. i. ar. iij. in corpore sic dicitur. Potentia
actiua est respectu alicuius operandi. Tunc
quoniam aliquid est iam determinatum ut sit prius
in actu vel in preteritum transit / possibilem ro-
nem amittit. Et ideo dicitur quod deus illud facere
non potest. Hec ille. Si autem aliquid factum prius
amittit rationem possibilem: et tamen induit ro-
nem necessarium: oportet appositum etus in
duere rationem impossibilem naturaliter et si non
logice. Notandum est quarto quod ex dictis sequit-
ur haec esse differentiam inter socratem in a. ista
ti volente b. et deum simul volente b. in instā-
ti c. puta in nunc eternitatis: quod socrates
non velle b. in a. est possibile solum logice.
non autem naturaliter. sed deus in c. non velle b.
est possibile utroque modo quod deus in creatura
nihil vult nisi libere contradictione: si illud
sit futurum. Tunc in eo instanti i. q. vult per se
velle: alioquin cum nihil velit nisi in vno in-
stanti. i. c. si in illo non possit non velle quod vult
non esse liber in volendo ad extra. Tunc p-
mis. Proxima autem habet differentie causam si
deo placuerit assignabo in breui.

Quantum ad quartum prima conclusio est hec
Deus ab eterno libere predestinavit ut
melius predestinat omnes electos libere
rate contradictionis: ita quod poterat non pre-
destinare. Si enim non predestinabat libere
sed necessario. etiam necessario volebat sa-
lutem electorum: quod in predestinatione includit vo-
luntas de salute predestinat. Sed illa salutem
non volebat necario. quod in creatura nihil vult
necario tunc. Secunda conclusio. Deus nunc ita libere
predestinat eos quod adhuc non sunt saluati: ill

ent ab eterno libere p̄destinabat eos q̄
 iā s̄ saluari. Nā si n̄ eēt sic: tō eēt: vel qz
 de p̄didit suā libratē: v̄l qz sal^o futura
 aliqz p̄didit suā possibilitatē z adq̄s̄
 ut necessitatē v̄l impossibilitatē. Non
 p̄mū. Tū qz act^o volūtatē dī nōdū ē mu
 tat^o v̄l trāsiuertit i p̄teritū: s̄ adhuc ē in
 illo nūc i q̄ ē elicit^o: z n̄r nūc elicit^o sic z
 ab etno. z n̄r nūc v̄l tē lib. Tū qz p̄ il
 lo istāri i q̄ de^o aliqd v̄l: p̄t nō velle illd
 si sit futur^o: v̄l p̄batū est. Neqz scdm: qz
 futura p̄ causas p̄tingētes e^o mōi ē sal^o
 q̄ ē p̄ volūtatē q̄dū s̄ futura s̄ factibi
 lia: z n̄r possibilis Tertio: Necessē est
 boiem p̄destinatū p̄tingenter. i. p̄ libez
 arbitriū saluari: z p̄scitū p̄tingent da
 mnari. Nā ois volūtas nō impeditibilis
 v̄t diuina: p̄ducit effectū eo mō q̄ vult eū
 p̄duct. i. libere v̄l p̄tingent: z n̄r p̄desti
 nati saluat eo mō q̄ de^o vult. i. libere zē.
 Sed p̄ p̄mā p̄clusionē. Nam ab etno
 aut deus p̄destinabat aut nō. Si p̄mū
 igit nō poterat nō p̄destinare. z si scdm
 n̄ potat p̄destinare: qz v̄t obiqz sequit q̄
 mutaret. So. P̄destinabat p̄t̄z po
 terat illū nō p̄destinare absolute: licz n̄
 supposito q̄ p̄destinaret. Et si ponat q̄ n̄
 p̄destinaret Petri: nō sequit q̄ mutet:
 sed q̄ nunq̄ illū p̄destinasset. Alia em̄
 pars p̄radictiōis posita in talibz depo
 nit aliam eternaliter. Contra scdm: Nā
 oē p̄teritū necessē ē eē p̄teritū. Sz act^o
 p̄destinatiōis saluandoz est p̄teritus.
 Tū quia hoc importat l̄ p̄t. Tū quia
 est eternus. Solu. Imo nō ē p̄teritus:
 sed est p̄sens Ad p̄mū tñ dico: q̄ l̄ p̄t
 importat antecessiōnē. s̄ dupl̄r aliquid
 antecedit aliud. Primo: quia est in eo
 dem ordine cum illo z nō est simul. sic
 vnus punctus circūferentiē circuli an
 tecedit aliud: z vna hora diei aliaz. Et
 scdo: qz nō est in eodē ordie: s̄ coexistit
 p̄t̄i existētī in eodē ordine: sicut si dica
 m^o centz circuli v̄t cointelligit z coassu
 mit vni p̄cto circūferentiē: p̄cedere alia
 p̄cta q̄ sequunt illū eul coassumit. Et
 isto mō eternitas z p̄destinatio p̄cedit
 hāc die: qz coexistebat diei etne. Et sic
 p̄t̄z ad scdm. Contra tertiā. Nā ex cā co
 assumpto verō seq̄t saluz sic. Quicūqz

necessario damnat p̄tingēt: nō p̄t̄n
 gent saluari: qz eo mō q̄ aliqd necessē ē
 eē. necē ē oppositū n̄ eē: z n̄r impossibile ē
 eē. Sz p̄scit^o necessario dānat p̄tingent
 q̄ n̄ p̄t̄n gent. i. libe saluari. So. si m̄
 nor itelligat d̄ necessitate absoluta: est
 falsa s̄ de p̄ditionata: ē vera. s̄ n̄ infert
 impossibilitatē p̄ctōis nisi p̄ditionatā: qz
 .i. ex supposito q̄ p̄scit^o sit p̄scit^o n̄ p̄t̄
 saluari. Et si dicat q̄ ē necesse ipz eē p̄ct
 tū. h̄ nego. qz scūs Tho. dr in. xxxix. vl.
 p̄mī. q. ij. ar. j. ad p̄mū sc̄. Act^o diuine
 scie nunq̄ trāsit i p̄teritū: sed sp̄ ē in actu
 tō sp̄ manet i librate volūtatīs. Nec ill
 le. Tū sic de^o nūc libere p̄destinat: ita ē
 libere p̄scit ac reprobat. Nec s̄ q̄ d̄t
 ter scribere voluit: v̄t satisfacere p̄ modu
 lo meo igenis hūanis. verū tñ mibi v̄l
 det q̄ oi aie satisfacere debeat h̄ q̄ deus
 iudet fieri bona: z mala vitari: p̄mittēs
 bonis p̄mia z m̄itās penas iniqs. S̄
 ar de^o ista mādat: factibilia s̄r: aliqd
 eēt iniq̄us. si h̄ scēs mādaret: v̄l infet^o
 .i. ignozāt. P̄^o aut̄ debet hō deo q̄ sibi
 credere. qz rudes sum^o. nec possum^o itel
 ligere grossissima ē q̄ sentim^o. v̄t pote
 v̄n ē q̄ palee p̄fuent n̄ues et emaruret
 emis p̄illa: cū illd frig^o z h̄ calor efficiat

Dñica: .j. post festū Tri.
 Questio. xlii.

Queritur Vtrū dāna
 ti gaudeat de penis inimico
 rū suoz damnatoz: sic iste v̄
 voluisse de pena parentum:
 Rūdeo. Scūs Tho. ij. qd. arti. xliij
 sic dr. Licet idē fm̄ diuersas rōnes sit
 delectabile z triste: tamē simpliciter d̄
 citur tale ab eo qd̄ p̄minet. ab eo qd̄
 est minus dicitur fm̄ qd̄. Igit̄ pena ini
 mici in dānatis habet rōnē delectabi
 lis quodā mō. id ē inq̄ntū impletur vob
 luntas damnati de malo inimici sui qz
 v̄t dr̄ Ezechielis. xvij. Damnati d̄scē
 dunt ad infernum cum armis id est p̄
 uis affectiōibz. Tū supra illd Esa. xliij.
 Omnes p̄ncipes terre surrexerunt: d̄
 ct glo. Hiero. Solarū est malis: in
 micos suos socios habere penarū. Et q̄

De quonibus super euāge.

Quāto etiā habz rōne tristabil' p' duo. Primo in q'ntū i pena dānati implet iusticia diuina: quaz odiūt z blasphemāt dānati: fm illd Apoc. xvj. Estuauerūt boies estu mag' z blasphemauerūt nomē dñi. Scdo p' p'mē p'scie: q' sic i eis remanēt p'raue affectōes odiū z inuidie: q' de eis dolēt ad punitōem: nō ad purgationē: fm illd Sap. v. Pniam agētes z p' angustia spūs gemētēs. Sz p. Nā cū oē gaudiū dīminuat dolorē: vt p'z. vij. Eth. rātū possent aliquid dānati mlti plicari inimici q' ei' dolo q' intēsiue finit' ē toralī' deleret: qd ē dīuinā iusticia. So. sic i hac vita penitētes dolēt z gaudēt d' dolore: ita dānati gaudēt d' penis inimicōz: z de ipso gaudēt mag' dōlēt: z p'cipue si p'stiterūt eis cām dānatiōis. Hec ille. Qui sentit q' d' ill' p'ntis gaudēt fm qd: z simplr dolēt.

Queri etiā p' vtz dānati vellēt oēs alios etiā suos parētes esse damnatos. Vide sc'm Tho. qdli. vij. ar. vij. o. Trē tū. dist. l. q. ij. ar. j. q. iij. o. Et vtz ania sepata possit igne corporeo cruciari. vide. iij. dist. xliij. q. x. ar. ij.

Dñica. ij. post festū Trinita.

Questio. xlvij.

Queritur Vtz homies p'ctores maxie ifideles sint ad bonū cōpellēdi: fm q' h' d'z Et i vias z sepes z cōpelle iterare: Rūdeo. Infideles q' nunq' fidē susceperūt vt gētilēs z iudei: nullo mō cōpellēdi s' ad bonū fidē vt credāt: qz credere volūtāt' ē. Uñ i decret' di. xlv. sic d'z. De iudeis p'cepit sc'tā synod' ne mīnē d' ceto ad credēdū vim i ferre. Sūt tñ si facultas adest cōpellēdi ne fidē i p'cediāt blasphemijs vl' p'suasiōib' vl' p' secutōib': p' q' fideles z eos bellū mō uēt: n' vt eos credere cogāt. q's relinqrēt i sua lib'ate credēdi: etiā si eos captiuos h'ent. Sz ifideles q' qñq' fidē susceperūt z p'itent: vt heretici z apostate. sūt cōp'alt' cōpellēdi vt impleāt qd' p'missū sūt: vt d' iudeis d'z vbi s. Sz p. Primo

Nā p'familias Dat. xij. phibuit iusticia colligi: vbi d'z Chry. Hec dicēs phibet occisiōes fieri. Nec em opret inflicere hereticū. qz si eos occideris, necesse ē multos sc'tōz siml' subuertī. Ergo part' rōe videt q' nō sūt aliq' ifideles ad fidē cogēdi. So. qdā intellexēt ibi phibēt nō excoicatioem: sz occisiōnē hereticōz: vt p'z ex autoritate Chry. inducta. Et Aug' ad Glincen. de se d'z. Hec p'mit' mea snia erat neminē ad vnitatē ch'it' esse cogēdū: p'bo esse agēdū: dīsp'utatione pugnandū. sed hec op'ntio mea nō p'ra dicentū p'bis: sed demonstrantū sup'at' exēplis. Legū em terror ita p'fuit vt mlti dicāt grās dño: q' vincula n'ra dirupit. Quō aut' debeat intelligi illd: Sinite vtraq' crescere: apparet ex h' qd' subdit: Ne forte eradiceris siml' z triticū. Aug. p' eplam Promentant. Lū mer' iste nō subest. i. qñ ita cuiusq' crimē notū ē z oibus execrabile apper: vt vl' nllōs p' suos vl' nō tales h'eat defensores p' q's possit sc'isma p'ringere: nō dormiat seueritas dīscipline. Scdo. Nā fm Aug. cetera p' hō nolēs: credere p' nō nisi volēs. Sz volūtas cogi nō p'z. q' nō sūt cogēdi ifideles. Sol'. Sicut vouere volūtatīs: sz reddere necessitat' ē. ita volūtatīs ē ac'p'e fidē: sz necitatis acceptā tenere. iō cōpellēdi sūt heretici vt fidē teneāt. Tertio. Nā Ezech. xvij. d'z ex p'sona dñi Nolo mortē rē. Sz nos debem' n'raz volūtatē p'formare diuic rē. So. Sic d'z Aug. i epla ad Bonifaciū cōmītē. Null' n'rm vult aliquid hereticū p' rē: sz d'z q' nō meruit h'ere pacē dom' d'ay uid: nisi fili' ei' Absalō i bello qd' p'pacē gerebat fuiss' exier'. Sic eccl'ia catholica si ex aliq' p'ditōe cetos colligit dolorē m'nti sanat cordis rātoz lib'atōe p'loz. Hec oia s. Tho. ij. q. x. ar. vij. Arguit etiā p' rōes eoz q' tenēt pueros infidelitū inuitis parētib' baptizādos. Vide Cap. iij. di. v. z. vj. q. j. p'ctone. j. Queri etiā p' vtz ista q' parata sūt in cena p'familias i. in b'itrudine sint bona corporalia. Vide. j. q. iij. ar. vij. Et vtz volūtat' possit inferri violētia. Vide. j. q. vj. ar. iij.

Dñica iij. post festū Trinita.
Questio. xlvij.

Querit̄ Vtr̄ angeli pl̄
gaudeāt sup vno pctōre pct̄
tētia agēte q̄ sup nonagita
nouē iustis: Rñdeo. Angeli
sup pct̄er̄ p̄nia gaudēt P̄rio: qz vidēt
sue custodie fructū. Sec̄do qz vidēt eoz
nūc̄ ac ruinā repari. Tertio qz ex apli
tudie charitat̄ letant sic i laudādo deū
h̄ie p̄fortū: cū pus soli laudarēt: iuxta
ill̄d̄ Job. iij. Ubi eras cū me laudarent
astra matura. i. angeli: z iubilaret̄ oēs
filij dei: Imo dr̄ s. Bona. sup Luc. eos
gaudere d̄ p̄nia pctōz p̄ septē. Primo
qz destituit̄ culpa. Sec̄do: qz recuperat̄ iu
sticia. Tertio qz p̄futat̄ d̄monū supbia
Quarto: qz efficac̄ iuenit̄ āgeloz custo
dia. Quinto qz repat̄ ecclesia. Sexto qz
placat̄ ira diuina. Septimo qz restaurat̄
hierlm̄ supna. Angelos āt̄ pl̄ de v̄icta
p̄nia q̄ d̄ nonagitanouē iust̄ gaudere/
dupl̄ p̄ itelligi eē v̄ez. Primo itelligē
do p̄ p̄niam hūanā redēptōem: z p̄ pctō
rē penitēre gen̄ hūanū: qd̄ dei amicitia
iustro sue redēptōis recuperat̄: z p̄ x̄c̄ij.
iustos itelligēdo angeloz v̄niuersitatē:
z ēt̄ aliāz creaturaz. Sic em̄ de pl̄ sup
h̄ gaudet. Tū qz ē maḡ bonū icludēdo
i ḡne hūano sp̄m redēptōre: cui hūani
tas vt vnita p̄bo ē maḡ dilecta q̄ oēs
angeli. Tū qz aliquā rōnē gaudij h̄z in
h̄ quā nō h̄z i alijs. Tū qz i cā p̄nie hūa
ni ḡnis. i. i ei redēptōe: q̄ facit̄ ei peni
tētia acceptā: ē mat̄ia maioris gaudij
q̄ i alijs op̄ib̄ ei. Nā i ope redēptōis
pl̄ ē opar̄ de q̄ i p̄futat̄ tot̄ multi
tudis celest̄: qz h̄ ē māifestatiū maio
ris potētie: maioris prudētie: z maior̄
m̄iscēdie. Maioris potētie: qz maximū
op̄ dei aliq̄ mō ē v̄iustificare ip̄iū: v̄ez. j
ij. q. c̄ij. ar. ix. i. ca. Itē vnire hūanitatē
deitati p̄sonalr̄: qd̄ ē miraculū miraclo
rū: vt dr̄ s. Tho. d̄ potē. q. vj. ar. ij. ad vl
tīmū. Maior̄ etiā prudētie: qz pruden
tia ei p̄cussit supbum. i. diabolū. Job.
xxij. Uñ dr̄ d̄ Augustino. Nec sarlabaf
dulcedie mirabili/ p̄siderare altitudinē
dini p̄silij sup salute hūani ḡnis. D̄z/

lois etiā m̄iscēdie: qz gen̄ humanū qd̄
d̄nacionē meruerat sic subleuauit vt n̄
solū p̄ grām z gl̄iaz: s̄z etiā p̄sonalr̄ sibi
vniret̄ i aliq̄ ei id̄iuiduo. i. ch̄i hūanū
tate Luc. j. Per viscera mie dei n̄r̄ zē.
Sec̄do p̄ itelligi eē v̄ez d̄ singul̄ penitē
tib̄. Sup singlo em̄ eoz angeli pl̄ gau
det. Tū qz gaudij sibi ē maḡ nouū. si
ue qz h̄z i eo aliā rōnē gaudij. Tū qz est
aliq̄ seruētior iusto z cautior: z hūillior
S̄z s̄. Nā de meliori maḡ ē gaudēdū.
s̄z maḡ bonū s̄r. x̄c̄ij. iust̄ q̄ vn̄ peni
tēs zē. So. Nō pl̄ gaudēt āgeli d̄ isto
vno q̄ ill̄ qz sit melior: s̄z p̄ nouitatē
rōis gaudij. Uñ ceter̄ parib̄ maḡ gau
dēt de meliori. s̄z sec̄ si i m̄n̄ bono sit
aliq̄ rō gaudēdi sp̄eal̄. Tū em̄ aliq̄ mō
ē gaudij maḡ d̄ m̄n̄ bono. Si t̄n̄ p̄i
tēs dicat̄ gen̄ hūanū: ē maḡ bonū: iclū
dēdo hūanitatē p̄bo p̄iuctā. Uñ ar̄ pe
nitētes semp̄ resurgāt i gradu eq̄li vel
maiori q̄ pus habuerint: Gl̄de Cap.
iij. di. x̄lij. q. ij. p̄lone. ij

Querit̄ etiā p̄: vtr̄ ch̄s gauderet q̄n
ouē pd̄tā suis hūer̄ iposuit̄ portās cru
cē. Gl̄de. iij. q. x̄lvi. ar. viij. Et vtr̄ sup
iuctiōe ouis pd̄tē sit z gaudēdū ouē ē
z ḡlādū. vl̄ pastor. i. vtr̄ maḡ gaude
at̄ d̄ bono ei ip̄a ouis vel pastor. Gl̄de
iij. di. x̄lij. q. iij. ar. v. q. iij. Ubi h̄es q̄
d̄ bono iferior̄ b̄ri maḡ gaudet supior
q̄ ip̄e iferior̄: z m̄to maḡ ip̄e de?

Dñica iij. post festū Trini.
Questio. xlvij.

Querit̄ Vtrū esse p̄rio
m̄iscēdie sit eē s̄i me z marie
p̄ruosū: Rñdeo. Lz m̄iscēdia
vt est dolor de aliena m̄iscē
ria sensitū/ sit passio z n̄ p̄rus. t̄n̄ v̄e
displicētia appetit̄ itellectiū de malo
alieno: ē p̄ Nā rō p̄rur̄ hūane p̄st̄it̄ i
h̄ q̄ p̄rutes animi rōne regulent̄. S̄z p̄
dic̄ motus p̄ esse regular̄ rōne: z fm̄
hūc regularū rōne p̄ regulari mōt̄ in
ferioris appetit̄. Uñ de Aug. ix. de ci
uit̄. dei. q̄ iste mot̄ animi s̄ m̄iscēdia: s̄ult
rōnt̄: q̄n̄ ita p̄bet̄ m̄iscēdia vt p̄fuct̄ iustis
cia: s̄ue cū id̄igēti tribuit̄: s̄ue cū igno

De quonibus super euāge.

scilicet penitenti. Cū autem sit possibile esse maria
fieri se et per comparationem ad habere: maria est
maria per se. quia ad ipsam pertinet essentia
dare alijs et defectus aliorum subleuare: quod
marie est superioris. Cū misereri possit pro
um deo: et in maria dicitur opposita ma
nifestari. Nō autem est maria quod ad hunc nihil
ille est maximus nullum hinc super se. quia ha
bent aliquem super se maius et melius coniungit
superioris quod supplere defectum inferioris. Et
sō quoniam ad hominem quod hinc superioris deum: cha
ritas quod deo unitur. est portio maria: quod primo
rū defectus inplet. Ipa tamen est maria in
oēs partes pertinet ad proximum: sic est
portio actus. quod supplere defectum alij in
quoniam hinc est superioris et melioris. Sed
primo. Nā maxie pertinet videtur ad vtr
tute cultus diuini. Sed maria profert cultum
diuino: sicut illud. Deo. vij. et Dat. xij.
Diam volo etc. est maria per se. Sol.
Deū nō colim⁹ per exteriora sacrificia aut
munera propter ipsum: sed propter nos et primos.
quod de illis indiget: sed vult ea offerri pro
pter nostram deuotionem et primorum utilita
tem. Et sō maria quod subuenit defectibus aliorum
est sacrificium ei magis acceptum: ut pote pro
pinquius inducens utilitatem primorum: sicut il
lud ad Heb. vi. Beneficentia etc. Secundo
Nā super illud. j. Tim. v. Pueras ad oia
utilis est. de Glo. Amb. Dis summa dicitur
plene christiane in maria et pietate est. Sed di
sciplina christiana pertinet omnem fructum. Et
miscdia est summa totius fructus. So. Sum
ma religio christiane consistit in miseri
cordia quoniam ad opera exteriora: interior
enim charitas affectio qua deo coniungimur
propoderat dilectioni et miscdie in primos.
Tertio. Nā ratio per se est melior quoniam fa
cit deo simillior: quia ratio facit meliorē. Sicut
in maria facit miscdia quia vult deus in Ps. Di
seratōes eius super oia opera eius. Sol. Per
charitatem assimilamur deo tamquam et per af
fectum uniti: sicut per misericordiam per similitudinem
operatiois: tōque illa est portio. Hec oia sicut
Tho. ij. q. xxx. ar. ij. et. lxx. Et nota quod
sicut primus dicitur dicere quod miscdia profert quod
de alio dicitur cultui: sicut nō oia. quia nō profert
tur sicut quod pertinet ad illum cultum: quia dicitur
ri indiget est sacrificare deo. Queritur
per vtrū in deo sit miscdia. Vide. j. q. xxi.

ar. ij. Et vtrū primus quod nobis reddet sit co
mensuratus merito. Vide prima. sede. q.
cxxx. ar. in c.

Dñica. v. Post festus Trini. Questio. l.

Queritur quid melius et deo
gratius sit: vel impendere curam
particularit saluti huius vel illius
aut latando recta predicatio
nis docere sacra scriptura: seu per studium se
disponere ad docendum. Et postquam mel
ius sit docere: quid sit melius: docere per
bo vel scripto. Rñdeo Scūs Tho. j. q. d. l.
q. vii. ar. ij. quod vtrū peccet quod per aiaz sa
luti curam impedere: si circa studium ipsius oc
cupet et sic dicitur Simpliciter melius et magis me
ritorū est docere sacra scripturā bonā iteō
ne vel ad hunc se per studium disponere: quod impedit
curam particularit saluti huius vel illius. Nā i
oio artificio melior est disponēs de artifi
cio et architector: quod manuali exercitio dis
posita. vñ illi maior mercede producit:
sicut nihil operet manibus. Sicut i edificatio spū
ali sit quod manu operari quod particularit iustitū
cure aiaz puta ministrando sacra vel aliqd
hinc particularit agendo: sicut episcopi ipantes et
disponētes quod illi operentur sicut quod archi
tectoress. Proprius quod dicitur episcopi. l. super
dēres et docētes quod alij debeant salutē
aiaz procurare. Cū et aplos dicitur de. j. Cor.
j. Nō ei misit me christus baptizare sed euā
gelizare. Quis baptizare sit opus maxie
preferēs salutē aiaz. Ipa est ratio demonstrat
quod melius erudire de pertinentibus ad salutē
eos quod et in se et in alijs proficere possunt: quod
simplices quod proficere possunt in se tamen. In ali
quod in casu necessitate imminente debet
episcopi et doctores intermissio pro officio par
ticularit intrudere salutē aiaz. Nihil ei pro
hibet quod simpliciter est melius: ut philosophus
pharis quod dicitur: et margarita quod panis: i
aliquod casu est minus eligendum: ut tēpe ne
cessitatis et famis: sicut illud Hieremie.
lxx. Dederūt quod petosa pro cibo. Sed
primo. Nulla enim est maior lactura quod tē
poris. Ergo non debet aliquis totum
tempus in studio expendere differens curam

staz. Solu. Nulla pars rplis factura q opat qd meli⁹ docedo septura: vl se ad sp studiu disponedo. Hec s. Tho. euz mult⁹ alijs. Ex his ar prz ad pmu qst⁹ tu h⁹ cu notado q serus Tho. n loq⁹ d eo q studet qde i theologictis: sed n vt doceat pbo aut sepro. s. vt sciat z i ipso let⁹ ref de deo. s. de eo q se p studiu dispo nit vt doceat: ly vt dicere cam finalem. Hic ar e actiu⁹: ille pbo preplatiu⁹. vtz ij. ij. q. clxxxj. ar. ij. in corpe. Et ad iul ee. in merito copant eo mo q vita mere preplatiu⁹ z actiu⁹ ventis ex plentiu die preplatiu⁹. de q vide. ij. ij. q. clxxxj. ar. j. i cor. Ad scdm ar qst⁹ dico vt prz ex dicit sci Tho. in hac qone: q meli⁹ e simplr docere sepro q pbo: qz doces p bove i plib⁹ docz simplices tm i seipis p ficieres. doces ar sepro docz et futuros doctores z si vterq⁹ doceat doctores futuros (vt docens pbo i schol⁹ aut alibi) adhuc meli⁹ e docer sepro: qz hec doctri na e vniuersalior z durabilior. Et eade roe simplr meli⁹ e docere futuros docto res pbo i schol⁹ q simplices i ecclia: itcz illi sint ples. qz sic doces i ecclia e archi teer⁹ respectu picularit⁹ salute aiaz pcuratiu ita doces i schol⁹ respectu doctriu in ecclia est architeer⁹: qz docer qlit⁹ do ceant. Et pnr e pnceps tot⁹ fruct⁹ eoz qz docuit: fm illd Gal. vj. Ldicer ar is q zc. Querit et pr⁹ vtr⁹ docere sit act⁹ vite actue aut preplatiue: Vlde. ij. ij. q. clxxxj. ar. ij. Et vtr⁹ doctor vl pdicator habeat a deo in patria pmtu speciale. i. aureola: qn pnt inan⁹ gllam pdicat no lazis retia in captura: sed suspedes i ve tu: Vlde. ij. d. xlviij. q. v. ar. ij. q. ij. z qd. v. q. xj. ar. j.

Dñica. vi. post festu Trini.
Questio. li.

Querit vtrū reconcilia tio fratris p se facienda ante oblatioz sacrificij: Rñdeo q sic abeo q fecit iniuria si frs pntia hñt possit: qz aliter nō videt quō possint pba saluator⁹ hñe locū. s. Vlde

pus recōciliari fra. zc. Sībo est absens sufficit ad eū ire pedib⁹ metis fm Aug. de fmōe dñi in mōte dicentē Pergent⁹ dñi est nō pedib⁹ corpis: sed motib⁹ an⁹ m⁹: vt te humili affectu pternas frat⁹ ad quē chara cogitatioe cōcurrat i cō spectu eius cui mun⁹ oblatur⁹ es. Sic em de⁹ iustificat pfitentē voto z deside rio. sic acceptat mun⁹ recōciliantis fra trē desiderio. z si nōdum facto. Qui ar suscepit iniuria: fm Alex. de ales. i. ij. recōciliatōez qre nō debet debito neces sitatis. Vñ d⁹ Aug. vbi s. Nō ventam postulabis ab eo qui tibi iniuria fecit: sed tantū dimittas: sicut tibi a domio dimitti cupis quod ipse cōmiseris. Debet ar eā qre debito honestat⁹: vt glo⁹ riā duplicē psequat⁹: sicut d⁹ Chrysost. Vñ quia iniuriat⁹ est: aliā qz ptoz ro⁹ gaut. Sed p vide⁹ q sp sit facienda ante. Nā maius est dānū illatum i bonis aie z spiritualib⁹ pntiādo spm fratris aut dehonozando illum: qz illatū i bo nis fortune: sic z illa bona portioza. Sz stāte dāno scdo nunq⁹ deus acceptat sa crificiū vel aliō opus bonum de manu damnificatoris: quia semper stat eius peccatū: eo q non remittitur peccatus nisi restituatur male ablatum: extra de reg. iuris li. vj. Ergo multo fort⁹ nec stāte damno pmo. Solutio. Damnū i bonis fortune duplt stat. s. in effectu qz diu. s. nō est emēdatū: z i affectu. s. qz diu nō est deliberatio emēdand⁹. Regla g loq⁹ i scdo sensu: nō ar i pmo. qz de⁹ par cit siqs deliberat resarcire damnū: qd tñ adhuc nō emēdat ex iusta causa: pura impotētia z hñōt. Si em de⁹ veller res tituere eū q neq⁹: obligaret ad imposs⁹ bile: ptra aliam regulaz iuris ibidē. scz Impossibilitū nō est obligatio. Est aut simile de alio damno.

Querit et pr an trasit fratris sp sit peccatum: Vlde. ij. ij. q. clviij. ar. ij. z. ij. Et vtrū cōuenienter grad⁹ ire a domio assignent. Vlde. ij. ij. q. clviij. articulo vij. in. c.

Dñica. vii. post festu Trini.
Questio. li.

De questiōibus super euāge.

Queritur quot modis
chis poterat turbā magnaz
panib; satiare i deserto: Rñ
deo Natura z ars nihil face
re possunt nisi vno modo. s. natura alte
rando materiā pductā a deo: z ars al
terādo z disponendo materiā pductā a
natura vel saltem a deo. Nam oē agēs
scdm sicut actionem ita z effectum po
ris p̄supponit in qd̄ agat. quia cū nō sit
pur⁹ act⁹ n̄ p̄t se toto agere z p̄r nec to
tū qd̄ ē in suo effectu pducere. De⁹ at̄ p̄
rem cōpositā: q̄cqd̄ sit de simplicī quar
tuor modis facere. Primo totalit̄ creā
do: ita q̄ nihil rei facte p̄sisteret factō
sicut fecit celū. Et scdo alterādo eo mō
q̄ agēs naturale: ita q̄ factō rei p̄x
istat qd̄a rei siende materia: sed nō for
ma: sicut ex v̄rga aaron p̄duxit fruct⁹.
Nume. xvij. c. Et tertio cōuertēdo ma
teriā rei: i. aliā rem iā p̄sistentē: ita q̄ fa
ctōi p̄sistat mat̄ia z forma rei siēde: s; n̄
si sit eo mō q̄ ē p̄ factōne: sicut nā ex ali
mentis facit carnes p̄sistentes in q̄ntū
illas auget cōuertēdo noua materia i car
nes: qz qd̄ p̄t effectiue deus facere per
naturā: p̄t etiā immēdiatē efficere p̄ se
ipm. Et sic fecit etiā p̄uertendo aliquā
materiā i carnē z os q̄ erat i costa Ade
vel saltē in os: vt p̄z. j. q. xxiij. ar. iij. ad
p̄mū. Et q̄rro p̄uertēdo in rem p̄sisten
tē. nō solū materiā sed etiā formā alit̄
vel existētis: p̄uertēdo totā rē v̄nā i totā
aliā: sicut p̄uertit totū panē q̄ntum ad
materiā z formā i totū corp⁹ ch̄i: vt p̄z
iij. q. lxxv. ar. iij. in c. Qz aut̄ deus hoc
possit q̄uis sc̄i h̄ doceat: tñ sic natura
li rōne p̄bat. Nā cū oē agēs agat i q̄n
tū est act⁹ agens naturale vel creatum
p̄t h̄ nō p̄t agere nisi ad immutacionē
forme. quia in suo actu est determinatū:
v̄t p̄t existens determinatū generis z spe
ciei: z p̄r eius actio nō fert nisi sup̄ ali
quē actū determinatū et p̄r sup̄ formā
em̄ q̄ sit determinatō in esse actuali. Igit̄
tur sicut se h̄ns agēs creatū ad trāsmu
tandū fm̄ formā q̄quid determinat in
esse actuali: ita se h̄z increatū ad trāsmu
tandū totā entis naturā. s. materiā z

formā: qz est act⁹ infinite. Igitur sicut
agens creatū p̄ficere p̄t p̄uertionē for
malē. i. fm̄ formā: ita p̄t increatū p̄ficere
re substantiale. i. fm̄ totā subam rei. Igit̄
tur ch̄is potat in deserto cū eēt de⁹ quat̄
tuor mōis turbā panib; saturare. P̄ro
creādo panes: z scdo alterādo aliquā
materiā ad nouā formā p̄is. Et tertio
adducēdo aliquā materiā ad formā pa
nis p̄sistentē. Et q̄rro p̄uertendo lapidē
vel aliqd̄ tale in p̄is. Potuit at̄ eis
de q̄rtuor mōis replere stomachū tur
bas: z v̄lteri⁹ etiā Quito mō. s. rarefac
tiēdo p̄is paucos. i. nullā addēdo sub
statiā s; augēdo q̄ntitatē. Eo ei casu fu
issent repleti: qz replere ē q̄ntitatis s; n̄
satiari. qz satiari appetitū cibi ē exhibe
re aliqd̄ v̄n nutrit̄ corp⁹ z restaurē qd̄ red
solutū ē p̄ calore naturālē qd̄ q̄ntitatē fa
cere n̄ p̄t: alioqn̄ posset q̄s nutriti spera
mathematica si h̄c degluriret. S; p̄
p̄dicta arguo q̄ q̄rro mod⁹ sit impossibilis
Si em̄ tot⁹ lapis trāst̄ i totū panē: eēt
ibi aliqd̄ subiectū v̄riusq; qz i oi muta
tiōe op̄t esse subiectū qd̄ pus sit i potē
tia. post p̄o i actu: cū mot⁹ sit act⁹ existen
tis in potētia. iij. ph̄y. Sed h̄ n̄ est ibi
assignare. q̄ rē. So. Procedit hec obie
ctio d̄ mutatōe formali: qz p̄tū forme
ē i mat̄ia v̄l subiecto eē. Nō at̄ h̄z locū
i p̄uertōe tot⁹ sube. Vn̄ cū hec p̄uertō
subal̄ importet q̄ndā ordinē subar̄ q̄r
vna p̄uertit i alterā: ē sic in subiecto in
v̄trac; suba: sicut ordo z numer⁹. Vnde
d̄ his oib; iij. q. lxxv. ar. iij. Scdo. Nā
data possibilitate dicti mōi: nō seht q̄
ch̄is potuisset inde satiare turbas: qz eēt
si totū mōz p̄uertisset i septē p̄is illos
n̄ fuisset maiores q̄ntitate nec suba: sic
corp⁹ ch̄i n̄ crescit ex p̄secratōe panis.
So. Iste q̄rro mod⁹ subdiuidi p̄t i q̄r
tuor. Et p̄m⁹ p̄uertēdo i illos septē pa
nes existētes alia corpa: puta lapides.
Scdo ē p̄uertēdo lapides v̄l aliō in pa
nes novos: ita q̄ totū trāst̄ i totū: sic
posset cogitari v̄roz Lorb trāst̄ i sa
lē nouū q̄ pus n̄ erat. Tertius mutatō
materiā lapidis ad formā noui p̄is: si
ne q̄cūq; alteratiōe vel disp̄satiōe me

R

Tractatus

tertius

alia puta: s; cū dispositōe q̄ naturalis
 secla. Quar^o ē uertēdo illos p̄as in
 lapides magnos: rursus illos lapides
 i panes maiores porib; . Et ei casu sati
 arti ex maiorib; panib; dicerent aliq̄ rōe
 satiati ex porib; . q; . s. satiati eēt ex illis
 i q̄s sūt uerū lapides in q̄s erāt uerū
 p̄nt panes. De p̄mo at̄ hoz nō est du
 biū. q; ē serōz. s; nec de tertio. q; si d̄s
 p̄r p̄ducere formā cū mat̄ia s; sine p̄ua
 dispositōe: ut cū p̄duxit celū. p̄r ēr p̄du
 cere formā. S; de alijs ē dubiū: r si est
 possibilis vnus: est r reliqu^o. q; seq̄ns i
 eludit porē i seclā uerūtiōe. Et q̄dem si
 sol^o p̄m^o hoz modoz ē possibil^o argumē
 tū p̄cludit. Si at̄ possibilis ē aliq̄s alto
 rū duoz. i. scd̄i r tertij: sic stat q̄r^o mo
 d^o satiati i deserto n̄ ex illis seprē p̄tib;
 s; ex panib; mlt̄. Si aut̄ possibil^o sit vl
 tim^o: sic erit saturatio aliq̄ mō ex eis dē
 Queri ēr p̄r sicut q̄st̄um est d̄nica
 llij. in q̄dragesima.

psilari^o q̄ bonū finē medio icōuenient
 p̄seq̄t. Et t̄tio rps debita: ita q; nec tar
 de nec p̄cipitāt p̄siliās p̄siliat. Nec hoc
 frū p̄riear ad bonitātē p̄siliij. ut ē i rōe
 alia p̄o duo ex p̄re rei p̄siliabil^o. Et si bo
 n^o ē finis: r id qd̄ ordiat i finē: bona est
 actio. S; p̄ videt q; simplr ex uolūtate
 act^o iudicent bōi vl mal^o. q; n̄ p̄r arbor
 bōa fruct^o malos facere rē. Solu. Sal
 uator cōpar arbori uolūtate s; q; ē elij
 gēs. q; ex electioe imediate seq̄t act^o sic
 ex arbore imediate fruct^o. Siue s; alij
 p̄bis cōpar arbori bōe uolūtate bonū
 s; q; ē bōa ex actu uolito r sine intentō
 ut d̄r s. Tho. j. ij. q. xix. Queri ēr p̄r
 utz fruct^o mal^o arbori male habeat rō
 nē p̄cti: r p̄r sit ei cā excisiōis r cōbu
 stiois. Vide. j. ij. q. xx. ar. j. Et utrum
 vn^o r idē fruct^o possit ee uerūtiōe arbori
 i. bon^o r mal^o. Vide. j. ij. q. xx. ar. vl.
 D̄nica. ix. post festū Trini.
 Questio. liij.

**D̄nica. viij. post festū Trini.
 Questio. liij.**

Queritur utrum arbor
 bona. i. uolūtas bona possit
 facere malā id est malā
 actionē: R̄deō ex doctrina
 sc̄i Tho. ij. di. xxxij. q. ij. ar. ij. Cū uolū
 tas ferat i finē vltimū ut est intēdēs: r i
 finē p̄rimū. i. obiectū ordinariū in finē
 vltimū. ut ē elij gēs: uolūtas mala ut ē i
 tēdēs sp̄ facit malū fructū: q; eius finis
 mal^o ē. S; tñ uolūtas bona ut intēdēs
 n̄ p̄r h̄ necessario facit bonū fructū: ut
 si obiectū p̄rim sit de se malū: puta for
 nicari. Bonū ei fm̄ Dionij. ē ex totali
 r itegra cā: malū at̄ ex singulis defecti
 b^o. sic pulcer hō n̄ ē nisi habeat oia mē
 bza p̄l̄ra. turpis at̄ d̄r si oia sint pulera
 p̄ter oculū vnū: fm̄ quē sit strabo. Sed
 uolūtas bona fm̄ q; ē elij gēs n̄ p̄r face
 re fructū malū. Nā selectio ē bōa: optz
 eē p̄siliū bonū: qd̄ electionē p̄cedit. Et
 si p̄siliū ē bonū: utz. vij. Eth. p̄mo finis
 ē debet^o. q; n̄ d̄r p̄siliari^o bon^o ad malū
 finē inuentōs vltas efficaces. Et scdo id p
 qd̄ intēdit p̄seq̄ finē ē bonū: q; n̄ ē bon^o

Queritur utrum liceat
 hūc uillcū imitari faciendo
 elemosynā de illiū adq̄sitōe
 R̄deō. Tripliciter aliq̄d ē illi
 licite adq̄sitū. P̄rio. q; debet ei a q̄ adq̄
 sitū ē: ut i furto/ rapina r usura. Scdo
 q; lz n̄ debeat ei a q̄ adq̄sitū ē: r̄n adq̄rēt
 illd̄ retiere n̄ p̄r. q; . s. vn^o dedit r alt̄ ac
 cepit p̄ iusticiā. ut i simōia. Tertio q; lz
 adq̄sitio sit licita: illiū tñ ē id qd̄ adq̄
 rit sic p̄r de eo qd̄ p̄ meretriciū adq̄rit
 m̄lier qd̄ p̄pe d̄r turpe lucz. Agit ei iū
 ste meretrici meretricinando: s; nō mer
 cedē p̄ meretricio accipiēdo. Igit̄ de
 p̄mo elyna fieri n̄ p̄r: q; hō tenet illd̄ re
 stituere: nisi sit incertū cui^o sit. q; tñ n̄
 solū licz. sed necessariū ē illud i elynas
 erogari vl̄ ip̄i habētis ind̄ger: a suo cō
 fessori seu plato vel alteri: r h̄ ab ip̄o vl̄
 cōfessore vel a plato suo. De scdo autē
 elemosyna fieri v̄z: q; illud nō potest re
 neri: nec debet restitui ei q; dedit. Et si
 m̄le ē de alijs i quib; d̄cto r acceptō ē
 p̄ legē. De tertia aut̄ fieri p̄r: lz non sit
 obitū necitat: q; r̄le ē effec tū p̄riū: r p̄r
 retineri: tñ de adq̄sio p̄ meretriciū sic
 sacrificiū vel oblatio ad altare. Tū p̄r

De quonibus super euāge.

scādalu. Tu p̄p̄ scōz reuerētā. S̄z d̄
vld̄ ef̄ q̄ possit fieri d̄ illiēre adq̄s̄: q̄
Bē p̄illū c̄ h̄t̄ dicētis: Facite vob̄ amī
cos zc. vbi d̄t̄ glo. Inīgras b̄n̄ disp̄sa
ta i iusticiā p̄t̄. So. Dāmōa inīgrā
tis dicūt̄ diuitte adq̄s̄re illiēre: s̄z t̄n̄ l̄
ct̄e d̄ct̄e. V̄l̄ dicūt̄ diuitte l̄ct̄e adq̄
s̄re: s̄z t̄n̄ q̄ fr̄q̄nt̄ s̄nt̄ cā inīgras zc. v̄t̄ i
expostōe d̄cm̄ ē. Sec̄do. Nam q̄cūq̄ v̄t̄
d̄ct̄ ex̄t̄e i ex̄t̄ea n̄c̄itate: et oīno subue
n̄re d̄z. S̄z n̄s̄ h̄s̄ n̄s̄t̄ illiēre adq̄s̄
t̄n̄: l̄ct̄e iuuat̄ talē. S̄z zc. So. S̄i tal̄ ta
l̄ d̄aret: nō d̄aret de alieno. q̄z i n̄c̄ess̄
tate extrema oīa sunt̄ cōia.

Quert̄ etiā p̄: v̄t̄ cleric̄ h̄s̄ a d̄no
l̄d̄ ē ch̄o v̄ll̄cat̄ōem: peccet̄ mortalt̄ n̄
d̄ādo paup̄b̄ sup̄flua iuxta int̄t̄ionēz
d̄n̄i s̄nt̄. Gl̄ide. v̄j. q̄d̄l. ar. x̄ij. Et v̄t̄ s̄z
q̄ns̄ opa pietat̄: possit d̄anari. v̄l̄ certe
n̄c̄ario r̄cipiat̄ i c̄na tabnacula. Gl̄ide
l̄ij. vl. xv. q. ij. ar. ij.

Dñica x. Post festū Trinita. Questio. lv.

Querit̄ v̄trū cognoscat
possit ex̄ l̄p̄ur̄ ip̄s̄ v̄it̄ratio
nis hierlm̄ q̄d̄ illa n̄ coguit̄.
R̄ndeo ad p̄bādū ch̄z d̄n̄m
s̄ā venisse z v̄s̄t̄asse hierlm̄ z plebē d̄n̄i
P̄rio induco p̄b̄t̄iā Jacob Ben. x̄l̄t̄.
Nō auferet̄ sc̄pt̄z d̄ tuda z d̄ur̄ d̄f̄emo
re ei⁹ donec v̄ct̄at̄ q̄ mitt̄ed⁹ ē: z ipe erit
expectatio ḡt̄n̄. Sed mō ablatū ē sc̄
p̄t̄z regimē z d̄n̄atio a iudeis a t̄pe He
rod̄it̄ alcaioīre sub q̄ nar⁹ ē Iesus. S̄ ab
illo t̄pe venit̄ ch̄s. Ad h̄ r̄nd̄er̄ aliq̄ iux
d̄ct̄ q̄ hec̄ ar̄ct̄as rō ē it̄ll̄gēda d̄ ch̄o
ad h̄m̄ s̄z d̄ Nabuchodonosor̄ rege ba
bylonie q̄ missus ē ex ordiariōe d̄ iua d̄
hierlm̄ p̄p̄t̄ā p̄t̄ā v̄t̄ h̄z. ij. Reg. x̄x
iij. Et t̄nc̄ q̄m̄ d̄ic̄it̄ regimē iudeoz. q̄z
cepit̄ Sedechiā regē z ex̄c̄c̄auit̄ eū: z fl
lios ei⁹ occidit̄. v̄t̄ h̄z. i. b̄t̄d̄e. c. xv. Nec p̄
aliq̄s̄ d̄ sem̄ e ei⁹ reguit̄. S̄z h̄ d̄cm̄ ap̄
parer̄ soluz q̄z post captiuitatē babylo
nī a habuerūt̄ duces z p̄nc̄ipes: v̄t̄z de
Zorobabel. Esdra. Necm̄ia z Dacha
bais. Dabuc̄t̄ ei⁹ reges. q̄z Joānes h̄r

can⁹ Simōis machabei fill⁹ iposult̄ et
b̄t̄ diadema regiū. Et extr̄ne reguerūt̄ s̄z
lij. ei⁹ vsq̄ ad Herodē q̄ fuit̄ aicalonita
z ab altea gēte. Et t̄o vsq̄ ad illd̄ t̄ps̄ s̄
fuit̄ amorū oīno regnū iudeoz. Si aut̄
dicat̄ q̄ a t̄pe Nabuchodonosor̄ fuit̄ amo
rū a tribu Juda d̄ q̄ amorōe loq̄t̄ p̄pha
p̄d̄ict⁹: q̄z illi q̄ postea reguerūt̄ fuerūt̄ d̄
alia tribu. q̄z machabei fuerūt̄ d̄ tribu sa
cerdotali: nō p̄t̄ stare h̄ d̄cm̄. q̄z Zoroba
bel q̄ post captiuitatē babylonicā fuit̄
eoz d̄ur̄: fuit̄ d̄ tribu iuda: v̄t̄ p̄z māise
ste i mult̄ locis sc̄pt̄ure. s̄nt̄ machabei.
q̄z tribu sacerdotal̄ z regia fuerūt̄ mixte.
Et t̄o aliq̄ soluit̄ alit̄: dicēt̄ q̄z it̄ll̄ḡit̄
de Roboā filio Salomōis a q̄ recess̄e
rūt̄ decē tribu: z adheserūt̄ Hieroboā fil
io Naboth: v̄t̄ h̄z. ij. Regū. x̄ij. Sic er
go exponūt̄ p̄d̄ictā autoritatē Nō a ufe
ret̄ zc. donec veniat̄ illo. z est nomen lo
ci: v̄t̄ d̄cūt̄. q̄z vbi Hieronym⁹ trāstulit̄
l̄t̄ m̄itr̄edus: hebraica p̄t̄as habz silo
Ad illū aut̄ locū venit̄ Roboam v̄t̄ cō
stitueret̄ rex post p̄cm̄: z i illo loco recess̄
sit̄ plus israel ab eo z p̄stituerūt̄ sup̄ se
Hieroboā q̄ erat de alia tribu. i. ephra
im: z sic t̄nc̄ fuit̄ ablatū sc̄p̄t̄z de iuda.
Terūt̄ q̄z ip̄s̄ filio Salomōis remāz
serūt̄ due tribu: t̄o sequit̄ in hebraica p̄
tate: Et ei⁹ aggregabūt̄ gētes. vbi Hie
ro. trāstulit̄: Et ipe erit̄ expectatio ḡt̄n̄
um. Sed ista r̄ns̄lo p̄z falsa p̄ textū. ij.
Regū. x̄ij. q̄z ibi d̄r̄: q̄ ille loc⁹ in q̄ Ro
boam fuit̄ a p̄lo derelict⁹ vocat̄ sichē.
z ē loc⁹ h̄n̄ remot⁹ ab illo loco q̄ vocat̄
silo. It̄e h̄mōi responsio p̄cedēs z p̄s̄
m̄iles patet̄ false p̄ trāst̄atōem chaldai
cā ap̄d̄ oēs iudeos ita aut̄t̄icā v̄t̄ null⁹
sit̄ ei⁹ olim p̄dicere ausus. fm̄ quam vbi
Hier. trāstulit̄ donec veniat̄ q̄ m̄itr̄ed
dus est hebraica p̄t̄as habz: donec ve
niat̄ messias. Nā id q̄d̄ erat obscuz. per
h̄ voluit̄ declarare. Et sic p̄z q̄ p̄d̄icta
autoritas nō poterat̄ int̄ll̄ḡi de Na
buchodo. nec d̄ Roboā: nec de aliq̄ alto
q̄z de ch̄o. Q̄z at̄ sequit̄ i hebraico: Et
aggregabunt̄ ei⁹ gētes: sic ē it̄ll̄gēdūz:
q̄z iudi i aduētū ch̄i p̄ matort̄ p̄t̄e s̄t̄ ob
stinati i sua infidelitate: z ḡt̄iles q̄ noīe
ḡt̄iū resignant̄ aggregari s̄nt̄ ip̄i ch̄o

fide ei⁹ deuote suscipiētes: fm q⁹ d^r apo
 stol⁹. Ro. xj. Ecclitas ex pre zc. Q⁹ ar
 tpe Herodis ablatū ē a iudeis sceptrū
 prz: qz ipse fuit p^m alienigena q⁹ reguit
 i Judea. P^r ei ei⁹ fuit idume⁹. Iste he
 rodes romanorū auxillio frer⁹: debella
 uit Antigonū regē iudeorū q⁹ descende
 rat a machabeis: z oēm plē reglā oclū
 dit: z libros d analogiā regū cōbussit:
 ne postea dephēderēt altēi ipse z filij ei⁹
 a regē dauid. Infecit etiā i p^{lo} docto
 res q⁹ docebāt illō Deu. xviij. De medio
 fratū tuo. po. sup te regē: vt sic auferret
 iudeis oēm vltā rēcupandū sceptrū. Qd ē
 prz p effectū. qz ab illo tpe vsq⁹ nūc flu
 xit. Deccc. anni ad min⁹. qz tali an
 no icarnatōis correctū ē h⁹ op⁹. z adhuc
 iudei vident mag⁹ a p^{dicto} sceptro lon
 gū q⁹ a p^{ncipio}. Eū igit⁹ ablatio sce
 ptri fuerit signū eis p^{dictū} de aduentu
 ch^{ri}: māifeste prz q⁹ illō iplerū ē tpe he
 rodis: q⁹ regnāre nat⁹ ē Iesus ch^{ri}s. Et
 sic prz p^{positū}. s. q⁹ tps icarnatōis sit p^r
 teritū. Itē h⁹ idē pbat auctoritate Ag
 gel. ij. Hec d^r d^{ns}: Adhuc vnū modū
 cū ē: z ego mouebo celū z terrā: mare et
 aridā: z mouebo oēs gētes: z veniet de
 siderat⁹ cūctis gētib⁹. Et infra. Mag
 erit gl^{ria} hui⁹ dom⁹ nouissime q⁹ p^{me}.
 fm oēs doctores hebreorū h⁹: q⁹ iste desi
 derat⁹ ē Messias. Prz igit⁹ p^r pla i au
 toritate p^{dicta} posita: q⁹ tpus aduētus
 ch^{ri} sit p^{teritū}. P^rio p^r h⁹ qd d^r ibi. Ad
 huc vnū modū. z s^{bdit} d^r aduētū ch^{ri}
 Veniet desiderat⁹ cūctis gētib⁹. Agge
 em p^{pha} dixit h⁹ p^{hū} scdo āno Darij re
 gis Persarū. Ab illo ar tpe vsq⁹ nūc flu
 xerūt anni fere duomilia fm cōpuratio
 nē iudeorū. multo mag⁹ fm cōpuratio
 nē nrām. Tal⁹ ar nūer⁹ nō d^r i scptura
 modū. Eū igit⁹ d^r car p^{pha} i scptura re
 stat tps modū vsq⁹ ad tps d^r d^rrat⁹ cū
 ctis gētib⁹. prz q⁹ tps sui aduēt⁹ ē p^{teritū}
 tū. Sz ad h⁹ rīdēt alt⁹ q⁹ tātū tps i sc
 ptura h⁹ d^r modū. qz d^r in ps lxxxj.
 Mille anni an⁹ ocu. r. tanq⁹ dies bester
 na. Sz q⁹ hec nrā nō valeat prz. qz si rē
 pus mille annorū cōparet⁹ etn⁹ rati. mo
 dieū ē. Et sic loquit⁹ auctoritas psal p^{di}
 ctū. qd parz p^r h⁹ q⁹ d^rct. Ante oculos tu
 os. qz d^r uina cognitio q⁹ p^r oculos des^r
 gnaf⁹ eternitate mēsurat. Sz si referat⁹
 temp⁹ mille annorū ad expectatiōem p^o
 puli: sic nō p^o d^rici rōnabit⁹ loq⁹do tē
 pus modicum: sed multum. Itē z Ba
 ruch. vj. tēpus captiuitatis babilonica
 p^{dictū} magnū z lōgū: qd tū fuit valde
 modicū respectiue. s. septuaginta ann⁹
 rū. Itē parz p^{positū} p^r id qd in aucto
 ritate subdit⁹ Replebo domū istā gl^{ria}. z lo
 quit⁹ de domo dei edificata a iudeis p^r
 captiuitate babilonic. Igit⁹ stante illa
 domo venit ch^{ri}s. qz p^{pheta} d^r ea replē
 dam gl^{ria} p^r aduētū ipius desiderari ad
 eā. Dom⁹ aut⁹ illa destructa est p^r Titū
 z Vespasianū q⁹ dragessimosemo anno
 post dⁿⁱ passiōem. Itē. Itē tertio p^r
 ter. p^{positū} p^r illud qd sequit⁹ in aucto
 ritate p^{dicta}: Magna erit gl^{ria} ista⁹ dom⁹
 mus nouissime zc. Cōstat igit⁹ q⁹ loquit⁹
 tur de edificata post captiuitate babil
 onice. ad ei⁹ edificatiōem inducebat po
 pulū. z p^{dictū} gl^{riam} ei⁹ maiorē futura
 q⁹ fuit gloria dom⁹ edificata p^r Salob
 monē. Hoc aut⁹ nō intelligit⁹ p^rter maio
 res d^ruitas seu honores seu cultū d^r
 nū vel edificatiōes. qz dom⁹ z stat⁹ po
 puli tūc erat q⁹ null⁹ momēt respectu
 illius dom⁹ z stat⁹ q⁹ fuit sub Salomo
 ne. Propter h⁹ d^r. ij. Esdre. xj. q⁹ sacri
 dotes q⁹ viderāt p^{mā} domū lachrymas
 bant alijs exultant⁹ i dedicatiōe dom⁹
 secūde. qz q⁹ null⁹ momēt erat respe
 ctu p^{me}. Et tō nō p^o intelligi gloria
 eius maior n⁹ p^r aduētū ipius deside
 rat⁹ cūctis gētib⁹ q⁹ eam gl^{riam} aut⁹ p^{me}
 rta sua. qz in ea fuit a matre oblat⁹ fm
 q⁹ p^{pheta} Malachias p^{dict}erat. itē. ca.
 Statim veniet ad tēplū zc. Itē erit
 am domū frequēter honorauit q⁹ ibi p^r
 dicauit z miracula sine numero fecit.
 Dat. xxj. Accesserūt ad eū ceci z claudū
 i tēplo: z sanauit eos. Dicūt ar alt⁹ sup
 del ad h⁹ q⁹ maior fuit gl^{ria} sece dom⁹ zc.
 In annis: qz pl⁹ durauit. Sed h⁹ nō val
 let: etiā si vey sit q⁹ pl⁹ durauit. qz h⁹ non
 fuit ad gl^{riam}: sed ignominia: qz pluri
 bus t^rib⁹ fuit zculcata z dehonozata.
 P^rimo: qz Antioch⁹ epiphanes posuit
 ibi adoradū idoliū. z fec⁹ ibi p^rstibla mu

De questiōibus super euāge.

Uer: fm q̄ habet. j. Bach. ij. Sz qz lio
brū istū n̄ recipiūt iudei: iō pōt dicit q̄ h
idē habet Dani. viij. Hoc ē dicit Jōse
phus li. xij. antiq̄ratū. Similit̄ q̄n hie
rusalē capta p̄ Pompeiū romanū ipe
ratorē q̄ in tēplo collocavit eq̄s. Itē tre
rū alias z vltio q̄n destructa fuit p̄ Al
rū z vespasianū. Vbi ei istis t̄pibz fuit
ista dom' delecta z zculata. Itē ista
maioritas duratōis nō videt eē alicui
glie notabil'. Alit̄ ei lapis d̄: maior' ho
noris z glie q̄ natura hūana. qz est ma
ioris duratōis. Itē si cōputem' dura
tōem dom' scdē h̄z iudeos dicentes eā
durasse. cccxx. annos habem' q̄ prima
dom' pl' vel saltē nō minus duravit qz
plures anni fluxerunt a q̄rto anno salo
monis: i q̄ fūdara fuit p̄ma dom'. vsqz
ad. xj. anū Sedechie in q̄ destructa fu
it. qz fluxerūt anni. cccxxvij. cōpurādo
tempora regū infmedior' i tertio z q̄rto
libro Regū. Perfecta aut̄ fuit. xj. anno
salomonis. Uerz ar forte dom' scda pl'
duraverit tū ista obiectio est efficax
iudeos: qz pcedit ex suppositōe cōpura
tōis eoz quā reputat verā. Pr̄z q̄ ex p̄
dicta auctoritate agget q̄ zc. Sz restat
ostendere q̄ i p̄dicta auctoritate videt
dubiū. s. q̄lter sit impletū illd̄ Doue
bo celū z terrā. Dicēdū est igit' q̄ celū i
aduēru ch̄imotū ē: large accipiēdo mo
tū p̄ oī innouatōe: qz magna innouatio
in celo apparuit: q̄n i natiuitate ch̄i no
ua stella est visa: p̄pter qd̄ reges venerūt
ad ipm̄ adorandū. Datoz aut̄ fuit cō
mōtio facta in celo. i. in celestibz spiritibz
bus: q̄ tante rei nouitate nouis gaudijs
exultabāt. Itē circa illd̄ t̄ps. s. t̄pe He
rodīs sub q̄ nat' ē ch̄is in iudea: de qua
magis loquit' p̄pheta q̄ de alijs terris:
fuit magnus terremot' int̄rū q̄ gētes
p̄inq̄ credebāt q̄ i iudea null' hō remā
uisset: vt d̄ Jōseph' in. j. li. de iudaeo
bello. Et ex h̄ arguit' pbabilr ab aliqbz
aliq̄a p̄iunctōe fuisse planctaz nora
bile sine stellatōem ex q̄b' solēt accide
re talia. Vbi aut̄ tūc more fuerit oēs gē
tes: pr̄z qz imminēte ch̄i natiuitate iul
sit cesar August' deserti orbē vntuer
sū z oēs gētes romanor' se tributarios

p̄fiteri: z p̄terea singli t̄bāt ad loca vna
de crāt oriūdi ad p̄dicta factēda. Pro
p̄ qd̄ etiā Jōseph de galilea ascēdit in
Bethleē zc. Luc. ij. In iudea etiā tunc
fuit facta magna cōmōtio. qz qd̄ānoie
Judas natiōe galile' publice asserēbat
iudeis eē illiētrū cognoscere aliū d̄nz p̄
ter deū z mlri iudi securi s̄t ipz: z postea
infecit ab exercitu romāoz: vt d̄ Jō
seph' ij. antiq̄ratū. z idē habet Act. v.
Uū hos dies zc. De cōmōtōe ar mar
n̄ opz exēplū ponere: qz frequēt solet ac
cidere. p̄p̄ tū p̄ mare z aridā intelligū
tur habitātes in tris maritimis z cape
stris: sic z p̄ celū angeli illd̄ in habitan
tes q̄ oēs s̄t moti vel p̄ nouas illumiatō
nes z exultatōes q̄ ad angelos: vt p̄ de
sc̄ptōne q̄ ad reliq̄s. Itē q̄ t̄ps aduēt'
ch̄i s̄t cōpletū p̄ auctoritate Dani. ix.
pr̄z vbi Gabriel angel' instruxit eū de
t̄pe aduēt' ch̄i d̄i. Aduerte fmonē z
intellige v̄sionē Septuaginta hebdoma
des abbreviate s̄t sup̄ pplm̄ tuū: z sup̄
vrbē sc̄tāz tuā vt p̄sumet' p̄uarcatio: et
sinē accipiat p̄ctm̄: z oleat' int̄gras z ad
ducat' iusticia s̄p̄itna. z iplēat' v̄sioz p̄
pheta: z vngat' sc̄tūs sc̄rōz. Sc̄tō q̄ et
aiaduere. Ab exitu fmōis vt itez ed̄
ficef' h̄er' vsqz ad ch̄z ducē: hebdoma
de sc̄ptē: z hebdomades sexagita due est
z rurū edificabit' platea z muri i angu
stia tēpor'. Et p̄ hebdomades sexagita
duas occidet' ch̄s. z n̄ erit ei' p̄ls q̄ eū
negatur' ē. Et ciuitatē z sanctuariū d̄s
sp̄abit' p̄pls eū duce v̄cturo: Et finis
ei' vastitas z p̄ sinē belli statuta desol
latio. Cōfirmabit' ar pactū mlr' hebdo
mada vna z i medio hebdomadis d̄s
ctet hostia z sacrificiū. z i tēplo erit ab
emiatio d̄solatōis: z vsqz ad p̄sumari
onē z sinē pseuerabit' d̄solatō. Ad itel
lectū ar hui' p̄phete p̄mo vidēdū ē q̄l
h̄ accipiat' hebdomade v̄l hebdomades
qd̄ idē ē. In sacra ei s̄. p̄tura hebdomada
sumit' vnc mō p̄ t̄pe. vij. d̄iez. z hoc mō
cōis accipit'. Itā h̄ mō loq̄t' sc̄ptura Le
ut. xxxj. vbi d̄: qz septē hebdomade acci
piēde s̄t a f̄s̄to pasce: q̄ faciūt. xlix. dies
z. i. die celebrādū ē sc̄sū f̄ere. Alio mō
accipit' hebdomada p̄ t̄pe. vij. anoz. Et

hoc mo loqr scriptura Leul. xrv. vbi dr. Hincrabis septē hebdomadas annoz q̄ faciūt. xlv. ānos: z q̄nq̄gesim⁹: iubile us q̄ apd̄ iudōs dr̄ ann⁹ remissōis. Nō iuent̄ ar̄ hebdomada posse accipi p̄lib̄ mōis. Sic ar̄ n̄ p̄ accipi p̄ hebdomada diez qz̄ als̄ tota p̄phētia. Danielis fuit ser̄ cōpleta infra annū z dimidiū. Ergo p̄ locū a d̄ulsōe op̄z q̄ accipiat p̄ hebdomada ānoz. Et i b̄ oēs catholici z hebrei p̄uent̄: lz̄ i b̄ sit̄ differētia. q̄ qdā catholici vt̄ Beda z alij dicit̄: q̄ isti annī intelligēdi s̄t̄ āni lunares q̄ breuiōres s̄t̄ solarib̄. xj. dieb̄. Dor⁹ ar̄ fuit ad h̄ d̄icēdū ex duob̄. Primo ex tertio: qz̄ dr̄ hebdomade abbreviate. z sic dicit̄ est āni lunares s̄t̄ breuiōres solarib̄: z p̄ p̄ns hebdomade annoz. Secdo qz̄ angel⁹ loq̄ q̄bat̄ Danieli q̄ erat hebre⁹. z iudei cōputabant p̄ annos lunares. vt̄ dr̄. Sed Hico. de lyra in q̄ōne cōtra iudeos (vñ fere oia ista sumunt) dr̄: q̄ salua reuerētia Bede vtrūqz̄ videt̄ falsū ēē. qz̄ i hebreo nō pōnt̄ abbreviate i d̄errucartōne siue diminutionē. put̄ sonar. sed pōnt̄ p̄fisse: put̄ determinationē ipoztat̄ r̄pis: nō p̄ aut̄ min⁹. Sicut̄ scdm̄ videt̄ falsū: qz̄ si iudei h̄ent̄ annū breuiōrē. xj. dieb̄ b̄ ann⁹ solar̄ q̄ v̄timuricū s̄z̄ legē te neant̄ p̄mo mēse cuiusqz̄ anni facere pasca i die determinata. s. xvj. seq̄ret̄ q̄ eoz̄ pasca hui⁹ annī ācederet̄ pasca āni p̄cedēt̄. i. xj. dieb̄ z eodē mō pasca sequēs p̄. xvj. ad qd̄ seq̄ret̄ q̄ ip̄i celebrarēt̄ pasca ex obligatōe p̄cepti infra breue t̄ps i q̄libz̄ mēse rot⁹ anni. Hoc ar̄ apparet̄ manifeste falsū ex vsu eoz̄. Ip̄i faciūt eodē t̄pe. Itē p̄z q̄ cōputāt p̄ ānos solar̄ res sic z nos. Licet̄ eī icipiāt̄ mēses a lunariōib̄. tñ̄ ann⁹ apd̄ ip̄os h̄z̄. xij. lunariōes: ita q̄ p̄ embolismos faciūt̄ eq̄t̄iōne t̄pis. Dato tñ̄ q̄ cōputarēt̄ p̄ ānos lunares: n̄h̄s̄lōm̄ habet̄ p̄positū: vt̄ v̄l̄ debet̄. S̄. d̄ovidēdū ē q̄r̄ ānos p̄t̄nēt̄ hebdomade p̄dicte. Et p̄z h̄. qz̄ si mlt̄ipli cent̄. lxx. p̄. vij. resultāt̄. cccc. xc. siue q̄ter centū nonagira. Tertio vidēdū ē a q̄ an q̄ iud̄i: q̄ icipit̄ ab. xj. āno reḡ. Sedech te: q̄n̄ d̄struēt̄ ē p̄mū t̄plū. Alij q̄ a p̄mo āno Darj̄ reḡ: medoz̄: qz̄ illo t̄pe v̄l̄ rit̄ ista angel⁹ Danieli. Alij q̄ a reditu captiuitat̄ sub Sordobabel: āno scdo reḡ. Ar̄ r̄ reḡ: p̄saz̄ Alij q̄ anno scdo reḡ. Ar̄ r̄az̄er̄sis: q̄n̄ miss⁹ ē Hieremias ad reedificādū ciuitatē sc̄rām. Que aut̄ istarū opinionū sit̄ vera: z altaz̄ improbatōez om̄it̄to p̄ter p̄licitatē vitandam. qz̄ s̄z̄ oēs istas cōputatōes habebit̄ sufficēt̄ p̄positū. s. q̄ sit̄ p̄teritū t̄ps aduēt⁹ ch̄i: qd̄ p̄z. qz̄ angel⁹ assignauit̄. cccc. anj̄ nos vsqz̄ q̄ ipleat̄ v̄l̄s̄to z p̄phētia: z vngatur sc̄rus sc̄roz̄. i. ch̄is. S̄z̄ q̄l̄t̄ cūqz̄ accipiant̄ anni lunares vel solares: z vbi cūqz̄ incipiat̄ cōputatio s̄z̄ p̄dicte: qz̄ in feri⁹ n̄ p̄ accipit̄ q̄ in scdo anno Ar̄ r̄az̄er̄sis totū t̄ps p̄dicte tā d̄iū ē cōpletū. Si aut̄ aliq̄s vult̄ p̄nt̄ videre q̄l̄t̄ iste numer⁹ annoz̄ cōplet⁹ p̄ pres̄ singlas: z q̄l̄t̄ i medio v̄l̄ie hebdomade passus ē ch̄is. z cetera q̄ faciūt̄ ad expōsitōz̄ huius text⁹ p̄ recurrere ad id qd̄ scripsit̄ Alcola⁹ de lyra sup̄ Danielē. Vt̄ h̄ volo remouere q̄ndā solutiōne falsā rabbi lomōnis d̄ictis: q̄ ille hebdomade non p̄t̄nēt̄ t̄ps p̄c̄iū vsqz̄ ad aduētū ch̄i. s̄z̄ a d̄struētōe p̄m̄i t̄pl̄i vsqz̄ ad d̄struētōne sc̄d̄i. z sic expōit̄ dices: q̄. lxx. hebdomade p̄fisse. i. p̄f̄inte s̄t̄ ānqz̄ veniat̄ p̄fecta captiuitas ipoz̄ q̄ facta est p̄ romanos. vt̄ p̄sumet̄ p̄uaricatio. i. vt̄ d̄est̄ st̄ar̄ a p̄uaricatioib̄: castigati: vt̄ d̄eact̄ iniquitas ipoz̄ p̄ dicte penaltia: z adducatur iusticia p̄cipina. i. vt̄ i efnū iustificēt̄ penā p̄ p̄cis tolerādo i dicte captiuitate: vt̄ sic finalr̄ ipleat̄ v̄l̄s̄to z p̄phētia. i. v̄l̄s̄toes de ch̄io p̄m̄isse p̄phas: z vngatur sc̄rus sc̄roz̄. i. arca d̄ni z vasa sanctuarij q̄ recuperabūt̄ p̄ messia venturū i fine hui⁹ captiuitat̄. S̄z̄ q̄ntū d̄bear̄ durare ista captiuitas n̄ dr̄: z p̄ns de sm̄natū t̄ps ip̄i ch̄i h̄ic n̄ determinat̄. Qz̄ aut̄ ista expōit̄io sit̄ falsa z erronea p̄z p̄ l̄raz̄ p̄cedere. vbi dr̄: q̄ angel⁹ Babel venit̄ p̄ oziōne daniel orāt̄ p̄ libatōne p̄ll̄ ad d̄ claratōez̄ exauditiōis sue p̄t̄c̄iōis. Et tō n̄ solū nūciauit̄ libatōez̄ d̄ captiuitat̄ re babilōica: s̄z̄ ē p̄fectā libatōez̄ f̄icdā p̄ ch̄im d̄ q̄ p̄ncipalit̄ daniel orabat̄. Et tō d̄icere q̄ angel⁹ v̄lebar̄ ad d̄nūciādū

De quonibus super euāge.

pfecta libatōem sui p̄p̄t: r nullū certū
 tps libatōis fiede p̄ ch̄m assignauit: ē
 valde absurdū r p̄cedēt lre p̄rariū: qz
 angel⁹ nō venisset ad p̄solatōem s; de/
 solatōem Daniel. Itē cū d̄t q̄ p̄ capti/
 uitate in q̄ sūr desistat a p̄uaricatōib:
 h̄ manifeste ē falsum. qz sup oēs gentes
 intēdūt sortilegijs r augurijs: vt dicit
 q̄ sc̄iūt facta eoz. r tū ista maxime p̄h̄/
 bent in lege diuina: vt p̄t̄ rē. Itē qz d̄t
 ipleri v̄s̄idēs p̄bar p̄ merita eoz: est p̄
 id qd̄ d̄t Deut. lx. Sc̄ito q̄ nō p̄ter ius/
 tificatiōes tuas d̄ns de⁹ dedit tibi ter/
 rā rē. Et multo min⁹ p̄ter iustitias eo/
 rū est adimplēda p̄missio de ch̄o: r ma/
 xime qm̄ de eo scribit̄ Esa. viij. Er̄it in
 lapidē offensiois rē. Itē q̄ d̄t: p̄ vncio/
 nē sc̄iētōz intell̄gt vnciōem arce rē.
 h̄ est p̄ra illud qd̄ d̄t Hiere. iij. In die/
 bus illis d̄t d̄ns: nō dicēt vltra/arca tes/
 tamentū d̄ni rē. h̄ est dicitū q̄ certimonte
 veteris testamenti oīno cessauerūt post
 ch̄i p̄ssioem. Itē p̄bat̄ idē p̄ illd̄ Da/
 nie. ij. vbi d̄t q̄ Habuc̄odonosor vidit
 statuā rē. Et infra. Absc̄isus ē lapis d̄/
 mōre sine m̄lb: r p̄ussit statuā rē. Et
 p̄ istā statuā sc̄abant q̄rtuoz magna re/
 gna sibi i orbe succedētia: vt ip̄e Danij
 el exposuit. Pr̄mū chaldeoz: sc̄dm̄ per/
 sap. tertū grecoz: q̄rtuz romanoz: qd̄ p̄
 ferrū sc̄at. qz oīa alta regna domauit.
 Per lapidē autē significat̄ ch̄is: cui sub/
 iectū erat regnū romanoz: s̄m̄ oēs tā
 hebreos q̄ catholicos. Cū āt d̄no Jesu
 sit subiectū regnū romāoz tpe b̄ri S̄ll
 uestri p̄ verā fidē: sequit̄ q̄ tpe sit ch̄is
 Itē p̄bat̄ idē p̄ dicta r glo. doctoz he/
 breoz antiq̄z sive autēticoz. Esa. ei. vl.
 d̄t: Anteq̄ parturiret pep̄t̄ glo. hebrei:
 ca. Quia anteq̄ nat⁹ fuisset ille q̄ i fui/
 tute v̄limā redēgit: nat⁹ fuit redēproz.
 Ergo ante natiuitatē T̄iti fuit natiui/
 tas ch̄i. Itē ibidē translatio chaldaica
 d̄t: Et adhuc nō erit ei veniēs angustia
 r redimet: r adhuc nō veniet ei tremor
 cū dolorib: p̄ter partū: r reuelabit̄ rex
 messias. Dolor ei r angustia part⁹ exp̄/
 mūt maximā calamitatē quā si stinuet
 rūt i obsidiōe T̄iti. q̄ ch̄is an̄ T̄itū na/
 tus ē. Hoc āt mlti iudeoz p̄cedūt: dicit̄
 res q̄ ch̄is nat⁹ ē in die destructōis tē/
 pli. s; cū ab illo tpe fluxerit pl⁹. Deccc
 anni. Itē dicit̄ r aliq̄ eoz q̄ ē cū angel⁹ vl/
 uēs eo mō q̄ Moyse i mōte. Aliq̄ q̄ ē
 extra mōtes castros expectās p̄ceptuz
 d̄ni de libatōe p̄p̄t. Aliq̄ q̄ vadit p̄ mā/
 dū sicut paup r leprosus p̄p̄t̄ p̄tā p̄p̄t:
 iuxta illd̄ Esa. liij. Et nos reputauim⁹
 eū q̄m̄ leprosum rē. Quisq̄ appareat ex p̄/
 cepto d̄ni i p̄tute ad libatōem eoz de
 ista captiuitate. Tal̄ āt varietas argu/
 it manifeste eoz dicitū ē ficticiū. sed ver⁹
 est q̄ ad h̄ q̄ d̄iū tps ei⁹ ē p̄teritū. Item
 inde p̄t̄ p̄ q̄ndā traditōem ap̄d eos au/
 tēticā. r habet̄ in libro Iudicū ordina/
 rloz traditō a domo Helle p̄ma: q̄ ē hec
 Discipul⁹ ei⁹ p̄ sexmilia annos erit mū/
 dus. duomilia vanitatis: duomilia leg⁹
 duomilia messie. Ad intellectū hui⁹
 est aduertēdū q̄ hebrei dicit̄ h̄ ē dicit̄
 a filio mulier⁹: sarepraneque suscitauit
 Heltas: q̄ ēr postea habuit sp̄m̄ p̄bert̄/
 cū. Et duozmilliū ānoz dicit̄ tps vani/
 tatis: qz a p̄ncipio mōdi vsq̄ ad vocatio/
 nē Abrae Ben. ij. mōs defluxit in vani/
 tate p̄ctōz p̄luxuriā: vt p̄t̄ in Genes.
 r p̄ idolatriā adeo q̄ tpe Abrae totus
 mōs erat corrupt⁹: r ip̄e ausus ē public⁹
 ce p̄mo vnū deum p̄dicare: vt ait̄ Josēph
 phus li. antiq̄tarū. Et istud tps s̄m̄ cō/
 rū cōputatiōez fuit duozmilliū ānoz
 r. xxij. qz Abraā. lxxv. ānos habuit qm̄
 vocat⁹ est. Et extūc̄ incept̄ tps legis. q̄
 nō dat̄ nisi populo adunato. cepit̄ autē
 sub ip̄o adunari r ad legē disponi p̄p̄t
 qd̄ r circūcisiōem in distinctiōem accep/
 pit. Ab illo autē tpe vsq̄ ad ch̄i natiui/
 tatez fluxerunt duomilia ānoz: nisi q̄
 d̄ficiāt. xxij. Si igit̄ accipiāt̄ xxij. q̄ su/
 perabundant̄ supra habem⁹ a p̄ncipio
 mūdi vsq̄ ad natiuitatē ch̄i q̄rtuozmi/
 lia ānoz minus q̄nq̄. Q. si accipiāt̄
 q̄nq̄ anni qd̄ latuit in egypto: ita q̄ d̄t
 es messie incipiāt̄ cōputari ab illo tpe q̄
 de egypto est reuersus sic sūt p̄tise q̄rtu/
 omilia. Utz autē duozmilliū ānoz de/
 beat esse tps messie: nō me intromitto.
 s; sufficit̄ mihi tps ei⁹ esse iplerū. qz ip̄s
 a p̄ncipio mōdi vsq̄ ad p̄tē annū. f. D.
 cccc. q̄ p̄ns op⁹ fuit castigatū cōputat̄
 R ij

cccc. r. cc. r. lx. ānos. Jre ostēdo positū
 em pcessum vete. testa. apparet q̄ dū
 filiū israel fuerūt dño / fuerūt i statu p̄
 spero. rē aliqñ fuerūt captiuati r affli
 cti: h̄ fuit p̄ p̄ctm multitudis. Nūc at
 ita ē q̄ an captiuitatē babilōicā fuerūt
 idolatre pessimi r occisores p̄phaz: eos
 a petris phibētū: adeo q̄ sanguie p̄phaz
 repleuerit hierlm vsqz ad os. iij. Regū
 xxj. r mltā alta fecerūt: r tñ illa captiui
 tas n̄ durauit nisi. lxx. annis. Cū at ea
 priuitas i q̄ sūt nūc anno dñi. D. du
 rauerit p̄ ānos. Dcccclxx. qz facta fu
 it. xl. anno a chū passioe q̄ fuit. xxxij.
 vl̄ circa ab et̄ natiuitate: nec adhuc ap
 paret eoz libatio d̄ prio: op̄ret eos p̄ce
 dere q̄ p̄ctm p̄ qd̄ rādū captiui sūt sit
 mal̄ q̄ p̄cedēta: qd̄ n̄ p̄t ee nisi occisio
 chū. qz post dictā captiuitatē nō legūt
 idolatrasse aut occidisse p̄phas. Jō dic
 Rabbi moyses i li. iudicu ordinariorū.
 Jēsus nazaren̄ vltus ē eē messias: r in
 terfect̄ ē p̄ domū iudicij: r ipe fuit cā r
 p̄merit vt destrueret isrl̄ i gladio. Jre
 multa opa diuina sūt facta i testimoniū
 doctrine ap̄loz q̄ via nature fieri n̄ p̄t
 vt p̄tz p̄ seprores v̄ssimos r publicā fa
 mā vsqz nūc p̄tinuata: q̄ i talibz faciunt
 sufficere fidē. sicut firmis tenem̄ Ari
 storelē r Platonē fuisse p̄hos: r tñ n̄ ha
 bem̄ nisi publicā famā. Hoc idē p̄tz p̄
 libros autēricos apud iudeos. Scribit̄
 em̄ in qdā libello q̄ ap̄d eos int̄tulat̄ d̄
 Jēsu nazaren̄ ḡnatoe: q̄ leprosum mū
 dauit: r claudū ex ytero m̄ris sue stare
 fecit: r mortuos suscitauit: r mltā alta
 q̄ fieri nō poterāt nisi p̄tute diuina. D̄
 tñ ibidē q̄ talia fecit p̄tute nois tetra
 grāmaton: qz q̄ sciret illd̄ debito mō p̄
 nūciare / posset p̄tate illī mirac̄la face
 re: vt ibidē d̄r. Jēsus at nazaren̄ p̄nū
 ciatioes illī nois didicit: vt ibi d̄r: q̄ i
 tēplo lapidē iuenit sup̄ quē steterat ar
 ca dñi antiq̄: in q̄ erat sc̄ptū tale no
 mē expositū. Vocat̄ at̄ expositio illius
 nois descriptio siue desm̄atio ql̄it̄ debe
 at p̄nūciari. Vltz at̄ h̄ d̄m̄ nō sit verū
 nisi p̄ q̄nto p̄fiter̄ dñm̄ Jēsum diuina mi
 racula fecisse: tñ ex eo h̄ p̄ eos argumē
 tū. N̄ illd̄ nomē nō p̄t h̄c p̄tute ad fa
 ciendū aliqd̄ p̄tra honore dei. q̄ doct̄ry
 na Jēsu nazaren̄ miracul̄ ab isto noie
 factis p̄firmata nō p̄t ee honori diuini
 no p̄traria. Ergo fuit ver̄ de: ver̄ h̄o
 r ver̄ ch̄s: qz ita docuit. als̄ p̄tute no
 mis dei fuissent facta miracula ad p̄fir
 matidē huī falsitatis. Et sic de: esset
 testis falsitatis. Nō em̄ platio tal̄ nois
 s̄ de: illa mirac̄la opabat̄. Hec r alia
 videt̄ dicere xp̄ste Jofeph̄. xvij. antiq̄
 q̄ratū di. Fuit h̄sd̄ ep̄ibz Jēsus sapiēs
 v̄r: si tñ eū vsqz noiare fas ē. Erat ei m̄
 rabillū op̄ez effectoz: r doctoz eoz h̄o
 minū q̄ libent̄ audīūt q̄ p̄a sūt. Et mul
 tos qdē iudeoz r multos ex gētibz sibi
 adūxit. Ch̄s h̄c erat. hūc accusatioe
 p̄mox n̄re gēris cū Pilat̄ i cruce agem̄
 dū decreuisset: nō deferuerūt eū h̄i q̄ ab
 initio dilexerūt eū. Apparuit em̄ eis itē
 rā v̄r: fm̄ q̄ diuinus inspirari p̄p̄he
 bec vel alta de eo innūcrabilia mirac̄la
 futura p̄dixerāt. Hec ille. Jre qñ sc̄ptu
 ra d̄r aliqd̄ futurū r desm̄iat tps: modū
 r locū: si oia ista i vnū p̄currāt: manife
 stū est esse illd̄ impletū. Sed sacra scri
 ptura p̄dixit aduētū ch̄i r desm̄iauit
 tps̄ Ben. xlii. r locū Dichee. v. Et tu
 bethleē. r modū viuēdi. s. in paup̄rate.
 Zach. ix. Ecce. r modū mortēdi Elaiē
 iij. Et oia hec sūt adimpleta i Jēsu naza
 ren̄. q̄ rē. S̄z p̄ h̄ arguit iudei p̄ id qd̄
 h̄i Elaiē. ij. vbi loquit̄ de aduētū ch̄i:
 Er̄t in nouissimis rē. Ex his formant̄
 q̄druplex argumentū. Primo qz Jēsus
 nō venit in nouissimis dieb. Secdo: q̄
 adhuc nō ē eleuat̄ mōs dom̄ dñi. Oc
 cassione huī dicūt aliq̄ eoz doctozes q̄
 dñs cōportabit montē sinat: thabor. et
 carmeli: r ponet sup̄ eos mōre sion. Ter
 tio: qz nō oēs gētes crediderūt i Jēsum
 nazarenū. Quarto: qz nō cessauerūt bel
 la. Ad p̄mū d̄r q̄ oles messie in scri
 ptura dicūt nouissim̄: q̄uis fm̄ doctoz
 res hebreos d̄beat durare duomilia an
 nos. Imo t̄p̄a p̄cedēta messia dicit̄ di
 es nouissim̄: vt p̄z Ben. xlii. vbi Jacob
 mortur̄ dicit se velle p̄dicere filiū su
 tura i nouissimis dieb: r ibi dicit̄ d̄ m̄
 tris q̄ adimpleta sūt t̄p̄e regū r iudicij.

De quonibus super euage.

Ad scdm etiam ipse Raza iudeus dicit quod illa
elevatione intelligitur non quantum ad situm: sed quantum
ad nobilitatem signorum: quod impleuit ibi
Iesus: illuminando ibi cecum natum: et sa-
nando laqueidum in paratica piscina etc. Ibi
etiam dedit spiritum sanctum: quod subito homines idio-
te habuerunt plenam notitiam scripturarum et lo-
quuntur omnia idiomata. Ad tertium dicitur quod ibi
est distributio per generibus singulorum: sicut
omne aial fuit in arca etc. Et aliter: quod septuaginta
ra multos noiait oes. ij. Reg. xvij. Dixit
Absalon et oes viri israel. Velle est pluri-
um etc. Ad quartum dicitur quod fuit pars diuturna
adeo quod modis descriptis: et durauit in india
xl. annos post christi passionem. Nec iudei
tunc vrebant armis: quod terra a militibus ro-
manis custodiebatur. Ito probabile est quod in-
strumenta bellica ad usum agriculture
querebantur: ut sit multoties. Et ly ultra
non fecit eternitate: sed diuturnitate. Nam ea
de dictio etiam ponitur. iij. Regum. vij. Non
venit ultra latrones syrie etc. et tunc post
ea frequenter illa terra inuaserunt et depredati
sunt. Quinto arguitur Esa. xj. dicitur de christo
loquitur. Habitabit lupus etc. Ipsi enim dicitur
quod siluestria aialia in aduerum christi dicitur do-
mesticari. Sed illa locutio est metapho-
rica. sicut et Gen. xlij. dicitur beniamin lupus
rapax etc. id significabat quod plus se in-
uicem insequantur: ut gentiles et iudei odio
strerant vno aio in fide futuri: sicut et sunt
Hoc patet: quod stirpe Jesse vocat hygam: et
christi florem etc. Ito translatio chaldaica
sic habet. Erunt rex de filiis Esau: et mes-
sas de filiis filiorum eius. Sequitur Et erunt
iusti circa circa ei. Et vbi habemus: lupus
cum agno. ibi dicitur: et patet in diebus eius multipli-
cabitur. Porro etiam dicitur ista in christifidelibus
ad hanc completam de mansuetudine fera-
rum etc. Sexto arguitur. Nam dicitur Exod. xxx.
Si ad cardines celi fueris dissipatus: in-
de retraher te dominus deo tuo et introducet
in terram etc. Sed non sumus inquam congregati:
quod non venit christus. Sol. Hoc fuit im-
pletum in captivitate babilonica. Sed dicitur:
Nam dicitur Ezech. xxxix. Congregauit eos su-
per terram suam non drelidit quenquam. Sed mil-
litudinem dicitur. Ibi in captivitate babilonica
Ad hoc dicitur quod nullus remansit qui volue-
rit reuertere. quod Tyrus qui erat monarcha in
illis regnis dedit omnibus licentiam reuerten-
di et munera reuertentibus: ut patet Eldre. j.
Vel dicitur quod ista congregatio intelligitur per fi-
dem et charitatem: ut Ioannes exponit c. xj.
dum interpretatur dicitur Laiphe: extra quas
congregationem nullus qui vult intrare relin-
quit. Septimo arguitur: quod dicitur Sach. viij.
Dicens nomen eius. Et sequitur. Et edificabit
templum domino. Sed ista non fuerunt
Iesu. Solu. Scdm Rabbi Salo-
monem illud dicitur intelligitur de templo secundo
edificato a Soroabel. Octauo dicitur
re. xxiij. Ecce dies ventur dicitur etc. Et sequitur
In diebus illis saluabit etc. Sed. Iam ipse
non erat filius israel et iuda: quod christum nega-
uerunt. sed israel et iuda. I. illi qui de israel et iu-
da crediderunt in christum saluati sunt ab eo:
quantum ad aiam ab inferno: et quantum ad cor-
pus a Tyro. quod admoniti per angelum tpe
futuri belli transfugerunt in regnum agrippe:
ut dicitur in Ecclesiastica histo. Federati ro-
manis. Aliter dicitur quod loquitur de christifidelibus in
glia. Nono dicitur Dan. vij. Aspiciebatur etc. Sed
Iesus non venit in nubibus. Sed duplex est
aduerus. Quod iudei distinguere nesciunt:
cum tamen aliqui dicant ventre cum patre: aliqui
cum humilitate. Unde quidam eorum propter autori-
tates que vident sonare contrarium expectant
duos messias: vnum qui dicitur filius Ioseph: qui
occidetur. alium filium David: qui succedat fi-
lium Ioseph: et restituet ei regnum israel. Sed
hunc de scripturis non habet autoritatem. De-
cimo Esa. xxx. Erunt lux lune etc. Solu.
ad hoc patet: quod proficabit tpe secundi aduentus.
Undecimo Esa. liij. Videbit semine lon-
geum. Ps. Ponam in seculo seculi semen
eius. Sed Iesus non habuit filios etc.
Sol. Decebat eum spiritualis filiarum per fi-
dem et facta: non carnal que semper habet fecerit
tatem. Unde super illud Gen. xj. In Isaac vo-
cabitur tibi semine. glof. hebraica dicitur: Dies
qui profectus fuerit duo secula. i. leges et mes-
sie: vocabitur tibi semine. Duodecimo. Non
enim est edificatum illud mirabile templum
inquunt de quo Ezech. vi. dicitur. So. Prophe-
ta loquitur sub metaphora de celesti hiero-
sufale. quod dicitur ibi: nomen ciuitatis dominus ibi
dicitur. Unde dicitur Rabbi Salomon. De hiero-
sufale supna locute sunt scripture in fine
Ezechiel. Est autem notandum quod multi ex

Iudeis sūt pueri sapiētes: vt Nathanael: Paulus: Gamaliel: Barthias. Joān. xij. Multi ex pncipibz zc. i. sacerdotibz z doctoribz. Sz multi etiā auertūt Primo: qz sp fuerūt cupidī: z i lege eoz pmitit eis abūdātia: tō timēt zc. Sed tūdo qz a cunabul' in odio chīi nutriuntur. Tercio ppter altitudinē credēdoz. Quia fere dicta i hac q̄stūcula sumpsi ex Alco. de 2 yr. i iudeos. Multa autē de intellectu pphete hebdomaday Daniel habes infra dñica. xxxij. post Pen tecosten fm curiam.

Dñica xi. post festū Trini.
Questio. lvi.

Querit in illo vbo p̄t̄i
us: vtz in iustifi. actōe impij
regrat magna dei p̄t̄iatio:
q̄i ipa iustificatio sit maxī
mū qd: Rūdeo. Cū op' dicat magnū
ex parte modi faciēdi z fm magnitudi
nē rei facte: creatio est maxīmū op' del
p̄mo mō: qz in ea nihil p̄supponit. sz iu
stificatio impij ē maior scdo mō q̄ cre
atio celi z terre. qz iustificatio terminat
ad bonū eternū diuine partīpartōis:
z illa creatio ad bonū nature mirabil.
Uñ Aug. exponēs illd Joā. xij. Da
loza hoz faciet. dr: q' mai' op' est vt ex
impio iust' fiat q̄ creare celū z terram
Et subūgit. Celū em z terra trāsibūt:
p̄destinator autē sal' z iustificatio p̄ma
nebit. Sed cū etiā aliqd dicat magnū
dupl'r. s. fm q̄ntitatē absolutā z fm q̄
titatē p̄portōis. sicut dr mōs paruus:
z millū magnū. Primo mō gloriificatō
iustoz est op' mai' q̄ iustificatio ipij.
qz donū glorie absolute est maius do
no gratie iustificātis. sed scdo mō ē ecō
trario: qz maius est donū gratie q̄ glo
rie: eo q' pl' excedat donū gratie digni
tatē impij q' erat dign' pena: q̄ donūz
glie dignitatē iusti. qz ex hoc ipso q' ē iu
stificat' est dignus gloria. Et tō ibidē
dr Aug. Iudicet q' p̄t̄i' vtz mai' sū iu
stos angelos creare q̄ impios iustifica
re. Certe si equalis vtrūq' potēt: hoc

maioris est misericōdie. Sz p̄tra. Nam bo
nū vniuersū est mai' q̄ bonū vni' hoīs
vt parz. j. Eth. Sed iustificatio ordi
nat' ad bonū particulare vni' hominis
sz creatio celi z terre est opus mai'. So
lu. Bonū vniuersū mai' est bono vni'
homis si vtrūq' accipiat in eodē genez
re. sed bonū grē vni' mai' est q̄ bonūz
nature pot' vniuersū. Hec oia s. Tho.
j. q. q. cxij. ar. ix. Ex q̄b' hī q' iustificat
tio impij ex parte rei facte fm q̄ntitatē
p̄portōis est maxīmū op' dei. Cū si ad
dat q' p̄uersio z iustificatio Pauli inf
alias q' legunt est maior aliq' mō. qz so
la est miraculosa: vt p̄z ibi ar. x. sequit
q' h' mō ipa est maxīmū opus dei. Sed
ista intellige q̄ntū ad op̄ationes q̄b' fit
aliqd existēs nō p̄ esse diuinū. sed p̄ esse
creatū. Nā opus incarnatiōis est maxī
mū ex parte rei facte: qd sit ex parte
modi faciēdi z absolute. qz esse diuine
p̄sone maius est esse glie: z p̄portionalr.
qz maior est distātia int' diuinā p̄sonā z
naturā creatā q̄ inter glīam z impiū:
cū illa sit infinita ex parte vni' extremi
nō ista. Et d' h' habes a scō Tho. d' po.
q. vj. Possent etiā multa dici circa h' d'
p̄uersione panis in corp' chī: de q' p̄te
ipm ex dictis cogita.

Querit etiā p̄t̄i' in illo vbo de' Trini
in iustificatōe impij requirat mōdus sū
dei deū inuocātis aut p̄fiteris: Et in il
lo vbo p̄cutiebat. vtrū regrat mor' lib
bertarbitrij p̄tra p̄cū. Vide. j. q. vbi
sup. arti. liij. z. v.

Dñica xij. post festū Trini.
Questio lvij.

Querit vtrū illi hoīes
publicādo mira. uia p̄tra p̄
sbibitōem chī peccauerint
Rūdeo q' nō p̄pter duo. P̄
mo: q' fm Greg. ix. moral. chīs nō intē
debat illos p̄t̄e p̄cepti obligare: sz ser
uis suis seq̄ntibz etē plū dedit. vt ipi q̄
dē p̄t̄es suas occultare dīderēt: z tū
vt ali' eoz exēplo p̄ficiāt p̄dant' iustici
Et de h' vide dñica. ij. post octauā ep̄st

De quonibus super euāge.

phanle: quō ē triplex dī pceptū. s. ad exe
quādū: vt n̄ furaberis. ad pbandū vt col
le filiū tuū vnigenitū que diligis isaac
z ad docedū: vt Glide nemini dixeris zc.
Secdo qz dato qz ch̄s voluisset eos tace
re: tñ nō peccauerūt offendendo ch̄z qz
frāgēdo s̄lētū et? aliquid adū gebār qd
erat ch̄o s̄t? qz racuisse. s. amorem ad
ch̄m. Est ar̄ s̄lle Est religiosus cui sū
me displicet platura: z tñ diligit se eli
gētes ad id qd sibi displicet. qz p̄siderat
eos se amare. Sed 3. qz fuerit iobediē
tes ch̄o. s. peccauerūt. Sol. Negat p̄
mo ancedēs: qz ch̄s n̄ intēdebat eos ob
ligare: s. solū dare hūilitatis exēplū: et
tra istū crediderūt. Secdo dico vt n̄ ois
iobediēs sup̄ior peccat. sed solū qñ scit
sp̄m eē sup̄iorē sine sup̄iore: vel scire te
nel. Nō ei si inferior plar? māder aliquid.
z ego me credā facere rem gratā sup̄io
ri bono z sc̄o: nō obediēdo pecco. Dō
dico qz ē p̄siste istos credidisse qdē ch̄z
esse ch̄m z sc̄m. sed ignorasse eū esse
deū sine sup̄iore: z d̄ facto s. sc̄m Tho.
tra fuit. Que ignorantia apud miores
nō fuit p̄m statim a p̄ncipio p̄dicatio
nis ch̄i. Acceperūt ergo mādarū ch̄i
rāqz deprecationē v̄ri sancti ex humilitate
loquentis: sed noluerunt obedire: vt
gratā rem deo facerēt et? z sui serui
credebāt magnalia p̄dicādo. Et sō ne
gat p̄sequētia. Secdo. Nā si ch̄s voluit
qd dixerat obfuarī/ peccauerūt: si nolu
it/ ipse fuit sc̄tor. Ergo cū sc̄m sit blas
phemū: p̄mū est v̄z. So. Licet tā pate
at ex d̄ctis solutio: tamē p̄ abūdantio
ri doctrina d̄ qz volūtate diuina que du
plex ē. s. signi z b̄n̄placitī: nō velt tales
tacere. nō qdem volūtate beneplaciti
qz cū talis sp̄m impleat racuissent. Sz vo
lūtate signi vt est volūtās q̄ p̄cipit. qz
nō intēdebat eos obligare: vt d̄ctū est.
Volūtate autē humana voluit eos tace
re aliquid modo. s. vt ostēderet gl̄iam vanā
fugendā: z nō voluit aliquid modo vt. s. de
us glorificaret. Et eo mō q̄ noluit eos
tacere: nō fuit sc̄tor: qz voluit se osten
dere gl̄iā vanā n̄ grere z eā eē declinan
dā. Querit̄ p̄t v̄z ch̄s p̄uententer
fecerit miracula in corpore sanationibz

Glide. l̄ij. q. xliij. p̄ totum. Et v̄z ch̄o
cōnentat ingemiscere z deprecari. Glide.
l̄ij. q. xxi. p̄ totum.

Diūca. xij. post festū Trini.
Questio. lviij.

Queritur vtrum in hac
vita possim? h̄re amicitia cum
deo immediate: ita qz ipse z non
aliquid creatura sit obiectum noy
stri amoris. Respondeo. De? i statu vie
immediate potest amari: z amari a sc̄is.
Prz conclusio p̄mo auctoritate Augusti
ni in li. 2. f̄es. d̄ctis. Ne illis q̄ diligūt
nutus tuos p̄te. Nota n̄r? del. i. par
ticipatōes diuine bonitatis in creaturā.
Secdo rōne. Nam vbi desinit intellectus
ibi incipit volūtās: q̄ in opando est p̄o
sterior: eo qz ei? obiectū sit bonū cognitū
tū. qz i oibz potētis ordinatis ita est qz
vbi terminat opatio potis in opando:
ibi incipit opatio posterioris. sic prz qz se
sus q̄ i cognoscēdo est p̄o irreflectu/ ter?
minat ad imaginatōne: que est motus
factus a sensu fm actū: z intellectus i f̄m
no imaginatōis incipit: qz accipit p̄h̄
rasmap oblecto: vt d̄ i. l̄ij. de aia. Sed
intellectus i cognoscēdo: licz incipit a cre
aturis: tñ ei? cognitio terminat in deo
qz ex multis p̄ceptis simplicibus creatura
rū p̄t deuenire ad v̄nū p̄plexū deo p̄p̄
um: puta qz est ens p̄mū z cā oim. Erh
go volūtās n̄ra p̄t amare deū imme
diate. lz p̄cesserint inlra media ex p̄te in
tellectus. Sed 3. Nāz qd est immediate
amari ē immediate cognitū. qz inuisa
diligere possum? sed icogn tra nequa
fm Aug. x. de trini. z p̄m. tr. Et h̄. Sz
in via de? nō est a nob immediate visus.
qz videm? p̄ speculū. j. Lo. xliij. So. Ne
gat maior: qz cū amor incipiat vbi d̄sinit
cognitio cui? ē termin? id quod in alto
cognoscit in seipso p̄t amari. Secdo. Nā
si h̄o i via deū immediate amaret: amor
p̄te n̄ excederz amorē vie sic cognat? co
gnitōne. So. De? plen? amari in p̄ta
qz i via: qz qnto bonū cognoscit plen?
tato est amabilis: maxime illud. in q̄ est

est bonū z nullū malū: Cognitio tñ vīe z p̄te n̄ erit v̄t rōnis: qz differē p̄ aliqd cognitōi p̄tū. s. p̄ coḡscere i se vt in p̄a r̄ia: z i alio vt i via. Amor at̄ vīe z p̄te ē v̄t rōnis differēs solū fm maḡ z mī n̄: qz ista amor̄ diuersitas n̄ ē p̄ aliqd p̄tēs ad amorē: s. p̄ diuersitatē coḡn r̄ōis. Et tō i via imediare illū amam̄ lz n̄ imediare coḡscam̄: vt dictū ē. Ull de sc̄m. Tho. iij. di. xxvij. q. iij. ar. j.

Queri etiā pot̄ v̄t dilectio q̄ deū di ligim̄ habeat modū vide ibi. Et v̄t i dilectioe di possit h̄i respect̄ ad aliquā mercedē. Vide ibi. di. xxix. ar. iij.

Dñica. xiiij. post festū Trini. Questio. lix.

Queritur vtrū ingrati tudo ad deū sanāte nos cor pallē aut spūalē: vel ad alios bñfactores: sit peccm̄ mortā/ le: Rūdeo ex doctrina sc̄i Tho. ij. q. cyij. Dis ingrātudo ē peccm̄. Nā peccm̄ est qd̄ repugnat̄ v̄tū: s. ingrātudo ē bñmōi. qz debitu gratitudis ē debitu bonestāt̄: quā p̄r̄ requirit̄. q̄ zē. Eū at̄ ad gratitudinē r̄ia r̄ q̄rāt. s. p̄io r̄ coḡscere bñficiū. z sc̄do laudare ac gr̄as age re. z sc̄tio retribuere p̄ loco z t̄pē fm suā facultatē. Ingrātudo habet tres grad̄ fm ordinē illoz r̄iū. Hoz p̄m̄ ē nō re/ tribuere: qd̄ ei ē vltimū i gnatioe: est p̄/ mū i resolutōe. Sc̄ds. Dissimulare q̄t n̄ dimōstrēt q̄s se bñficiū accepisse. Ter t̄m̄ z grauissim̄: n̄ recognoscere siue per obliuionē siue alio mō. Et qz i affirma tione opposita itelligit̄ negatio. ad p̄i/ mū gradū p̄tinet retribuere mala p̄ bo nis. ad sc̄dm: vitupare bñficiū. ad t̄tiū: bñficiū reputare q̄st maleficiū. Igit̄ in gratitudo p̄ solā om̄ssione: qz. s. q̄s n̄ re cognoscit. v̄t laudat v̄t n̄ retribuit: lz p̄i/ gere possit q̄ sit peccm̄ mortale: v̄t p̄t̄ i/ teriore p̄emptū: v̄t p̄t̄ p̄ditōne ei qd̄ subtrahit: qd̄ ex necitate debet simpl̄ v̄t i casu aliq̄: tñ non sp̄ ē peccm̄ mortale. Nō ei ē mortale om̄ittere id ad qd̄ q̄s n̄ tenet. S. z vt p̄t̄ ex dicit̄ de gr̄itudie. ij. q. cyj. debitu gr̄itudis ē: vt hō aliqd

sp̄alr̄ tribuat ad qd̄ n̄ tenet. Est tñ v̄t niale. qz h̄p̄uenit ex qdā negligētia aut idispōsitōe ad p̄tū. Ingrātudo at̄ q̄ n̄ solū p̄mittit̄ gr̄itudis d̄bitū. s. et̄ p̄ r̄iū agit̄ s. z d̄bitōne ei qd̄ agit̄ q̄nq̄ est veniale q̄nq̄ mortale peccm̄. S. z videt̄ q̄ sp̄ sit mortale. Nā peccādo venialr̄ s. q̄s eēt igr̄at̄ do cui maxie d̄z hō eēt gr̄: oēs eēt igr̄at̄. Sol. Ingrātudo venies ex p̄tō mortali h̄z p̄fectā rōnē ingrātū dis: venies at̄ ex veniali ip̄fectā: tñ h̄z v̄tiale aliqd̄ ingrātudis iqn̄tū tollit̄ ali qd̄ actū p̄tū: p̄ quē q̄s obsēd̄ dō. Ull def̄ ē q̄ n̄ sit mortale. Alit̄ eiē dā dāyā peccādi mortāl̄: S. z aliq̄n̄ p̄bet v̄tā igr̄ tudis: r̄cipiēt̄ bñficiū: qz d̄t̄ sc̄i. ij. d̄ bñficijs. int̄dū q̄ tuat̄ fallēd̄ ē. vt bay beat. nec a q̄ accepit̄ sc̄iat. Igr̄ātudo n̄ ē mortale. p̄ Sol. Igr̄ās bñficiū non ē ingr̄at̄ n̄ recōp̄sando: dūmō sit p̄t̄ re cōp̄sare si nosset. Est aut̄ laudabile vt aliq̄n̄ recipiēs bñficiū igr̄et̄ a q̄. Tū ad ianē gl̄iā v̄tādā: sic b. Nicola. furri au r̄ū p̄iecit̄ i domū vitare volēs humanū fauorē. Tū qz sit mal̄ bñficiū i hoc p̄sul tado p̄eūdite recipiēt̄s.

Queri ēt̄ p̄t̄ v̄t ch̄s leprosis inḡr̄ debuerit subtrahere sanitatē: p̄cessū bñ ficiū. Vide. ij. q. eadē. ar. iij. Et v̄tū opatio miraculosa fidel̄ attribueda sit: Vide po. q. vj. iij.

Dñica. xv. post festū Trini. Questio lx.

Queritur vtrū vnus hō possit duobus dñis seruire Rūdeo. Nemo. i. null̄ hō p̄t̄ seruire duob̄ dñis fm Alb. mag. Null̄ ei p̄t̄ fuit̄e diuers̄ dñis disse r̄ētib̄ i forma dñij. S. z dñi duo v̄tēt̄ i forma dñij: n̄ quētiētes i legib̄ z p̄cept̄ qz si quētiūt̄ i forma dñand̄. qz. s. eadē p̄cipiūt̄ z statuūt̄ vt sup̄ior z inferior n̄ s̄t duo dñi s. z duo hoies. z duo dñi s. z d̄ i. m̄aialr̄: s̄m̄p̄t̄ at̄ v̄t dñis: qz totum dñiū inferior̄ ē dñiū sup̄ior̄. Sic ēt̄ f̄i d̄ nis z qd̄ ē ad finē: vt santras z medicia s̄t qd̄e due res: s. nō duo bona: s. v̄nū formāl̄. qz tota bonitas medicie vt est ad finē: est bonitas santras. Sed cōtra

De quonibus super euāge.

Nā hōs nō pōt fūire duob; dñis. r q; nō pōt manere vnitas z simplicitas inten-
tōis aie: q; sp fert in vñū. Sed nō ē pōt
h; q; pōt q; sibi pstitūere duos fines. s.
etnū z tpalē. vñū i altū nō referēdo. So.
Null; pōt sibi pstitūere duos fines vl-
timos pncipales nō subordīnatos etiā
si h; liceret. vt p; p dicta scri Tho. j. ij.
q. j. Sed pbaf h; esse possibile Prīmo:
Nā idē act; pōt referri ad finē nature
z grē: q; idē mot; est grē z nature. sicut
dū tger e aliquē: q; est bñfic;: est nature
z q; est bon;: est grē. Sed finis nature
semp est i creatura. z finis grē i creatō-
re. s; eiusdē act; pnt ēē duo fines inuicē
nō relati. So. In argumēto ē mltiplex
defect;: tñ h; pñūc sufficit q; finis natu-
re q; ē in creatura ordīnat ad finē grē q;
est i creatore. sic z natura ordīnat ad grē
etiā sic ad suaz pfectionē: z pñ istī fines
sūt relati ad inuicē. Finis tñ puerse vo-
lūtat; q; est i creatura nō ordīnat i finez
grē. Vñ alit in creatura ē finis nature
z puerse volūtat;. q; volūtas ponēs s; i-
ne i creatura excludit finē sūmū saltē i-
plicitate: nō at natura. Scdo: Nā eadem
actio pōt ēē ex charitate z naturalī pietate.
z q; pōt q; adire scīm Jacobū ex voro
pcharitate emissor: z ex naturalī pietate
z vīstrādī tibi frēm suū. s; charitas fert
i finē etnū: z naturalī pietas i tpalē zē.
So. Op; alit; ēē finē pncipalē. z si vñ
q; ex eā traheret: tñ vñ q; ordīnaret i altū
i. fūitū dī. q; hñs charitatē saltē habi-
tuā oia refert in deū

Querit etiā p; vñ q; possit deū odio
h;e. Vñ de. j. q. vj. ar. v. ad. v. itij. dī. l. ar.
tī. j. Et vñ diuina pñidētia z volūtas ex-
cludit cās medias vt nō debeam; q; rere
alib;: s; expectare diuinā pñssionē. Vñ
de. j. q. xxij. ar. itij.

Dñica xvi. post festū Trini.
Questio lxi.

Querit vñ q; suscitatio
huius adolecētis euidenter
pñdēt; chīm ēē deū: Rādeo
q; h; ostēdit euident; pbabilit.

Nā hec opatio ostēdit aurozē suū ēē deū
q; suscitatio mortui nō pōt fieri nisi dī-
uina p; rure: cū a puatōe ad habītū natu-
rāl; nō sit regressus. Et ostēdit aurozē
suū ēē chīm: q; facta ē ab eo p; rā auro-
ritate impādo. s; ostēdit chīm ēē deū per
syllogismū expositōnū. Hoc tñ nō ostēdit
euidēt; necario z dñmōstratiue nec hōi-
bus nec dñmōstr. Nā hōib; pōt ēē du-
bia maior. q; nō pōt ab eis q; illd; scīm
ēē imediare a deo: vl; q; ēēt miraculosuz
s; poterāt suspicari q; ēēt i resurrectō phā-
tastica z dñabolica. vl; q; ille adolecētis
nō fuisset p; mortu; aut se deludī sensib; p-
acristā. i. cecitratē extrisecā: z q; ad aliq;
vel p; aliqd; hñmōi. Angel; at; mal; pōt ēē
dubia minor: s; maior pōt ēē. q; licēz
chīs imparer: possibile tñ fuit q; secreta
apd; se orasset. z i p; rure orōnis z dei illd;
pceptū fieri diabol; crederet. s; tñ h; vñ
erat pbabile. q; nō p; uerāt scī sic im-
pare. Et tō nec dñabol; cogit eū ēē de-
um: nec oēs hoies h; crediderūt: s; q; dā.
S; h; Nā qd; puenit deo z homi puro:
nō euident; ostēdit chīm ēē deū. S; hu-
iufmōi ē suscitare mortuū. q; nō solum
chīs de;: s; etiā Hellas hñ pur; mortuū
excitauit. So. Imo tale ostēdit esse
deū eū q; sua p; rure h; facit: sic pbabilr
apparuit chīm fecisse. q; iudēdo p; pbā-
tū p; sone fecit dīcēs Tū dīco. ego. i.
z nō alit; p; me. Scdo. Nā si h; mirā-
culū arguit diuinā p; rure: sequit; q; ali-
qua p; rure sit maior diuina: q; alia mirā-
cula facta sūt maiora isto z alijs fact; a
chīo. s; illd; Jo. itij. Et maiora hōz fa-
ciet. Vñ at; em op; arguit p; rure maio-
rē. So. Nō sequit; h; p; rter duo. Prīmo
q; nō semp; mal; op; ostēdit maiorē vir-
tutē. q; cū ventū fuerit ad op; qd; infl-
nitā p; rurem req; rite: vt creatio formice:
alīa opa maiora nō ostēdūt maiorē: cū
nō possit esse maior infinita. sed eandēz
ostēdūt euident;: vt creatio cell; z terre.
Scdo q; h; dīsciplī chī fecerit maiora
alīq;: sicut Petr; sanabat p; ymbra; suā:
chīo sanare ad tactū s; mbrīe vest;: sicut
tñ illa maiora fecerūt p; rure chī. Ideo
nō arguebāt p; rure maiorē ea q; erat chī
sed illam arguebāt esse diuinā quādo

apli et noie iuocato mirada faciebāt.
 Queri etiā pr. vtz. resuscitare mortu-
 um sit maxim miraculū dei: Vide sup
 dñica. xj. post Trīn. Et vtz de° sic resu-
 scitat mortuos: ita possit itez facere re-
 uersam i nihil eadez nūcro. Vide. iij.
 di. xliij. ptra gē. c. lxxx. qd. l. q. vj

Dñica xxvij. post festū Trīn.
 Questio. lxij.

Querit Vrrū appetere
 platiōem et pmos accubir i
 ecclia: sit pcrim: Rñdeo: Sā-
 ctus doctor. ij. q. clxxxv. ar-
 ti. j. sic dī. In epatu etiā pñderari pñt.
 Primū ē pñcipale et finale. i. epal opa-
 tio: q. pñoz utilitati intēdit. Scdm est
 altitudo gō sup familia dñi cui. Ter-
 tiū psequit se hñs ad hec: est honor et re-
 uerētia et sufficiētia tpaliū. Igit appē-
 tere epatū qñtū ad certū est illicitū. qz
 vlt ad cupiditatem vlt ad ambitionē pri-
 net. et similt qñtū ad scdm: qz ē pñptu-
 osum. Appetere autē pdesse pñmis est
 qdē pñuosum fm se: s; tñ videt pñptu-
 osum qz ds appetat pdesse vt pñt subdit
 nisi manifesta necessitate iminēte. qz
 pdesse habz annexā celsitudinē grad.
 et ad epm pñnet cē pfectiorē et alios ad
 pfectiōem adducere. ad qd requit cē pfe-
 ctū. reputare autē se pfectū/est pñptuosu-
 sum. Nō autē est pñptuosum iminēte
 necessitate: sicut dī Greg. in pasto. qz tūc
 laudabile erat epatum qñre qñ p hunc
 quēqz dubiū fierat ad supplicia gūo-
 ra puenire: sic qz de facili nō iuentebat
 qñ assumeret: pñerti cū ds zelo chari-
 tatis ad h dñi incitat: sicut dī ibi Gre-
 go. Esatā laudabilē officiū pñdicatoris
 appetuisse. Nec etiā pñptuosus ap-
 petere talia opa facere si eū pñngat in
 tali officio esse: vel etiā se esse dignū ad
 talia opa exēgnda. ita qz op bonū et nō
 pmat sub desiderio cadat. Hec sanc-
 tbo. pñm i corpe parri ad argumēta.
 Quib; oib; supposit; pono aliqs zeloz
 nes. Prima: In nullo casu licz platiōez
 pcurare: nec rōne necitat; pñoz: nec pñt

bonū finē. i. vt pñt. Patz autē apli ad
 Heb. v. Nec qñq; sumat i. sumere seu p-
 curare debet sibi honore. i. illd op pap-
 storale cui est honor annex; sed supple-
 est pastor qz vocat a deo p electiōem vel
 inspiratiōem vel alto legitimo mō rānd
 qz aaron. Itē pbat rōne. Nā si licz qñd
 re: hē vlt rōne finis vt pñt: vlt rōne necita-
 tis: qz nō ē qz pñt. Nō pñm: qz p s. A bo-
 mā pñt qz pñptuosum ē credere se ē ta-
 lē qñ opozter cē qz vult pdesse p officiū
 platiōis. Qui igit qñt platurā si credit
 se dignū ēē/est pñptuosus. si nō cred-
 dit et tñ qñt/multo magis iniq agit: qz
 qñt exēq id ad qd nō est idone;. Nec se-
 cūdū. qz nō licz rpe necessitatis qñre nō
 si rōne utilitatis: qz rōe nunqz debz qñ-
 re: vt plibariū est. Sed ptra h; qz dicit
 Greg. qz laudabile aliqñ fuit epatū qñd
 re. Sol. Illud qñre vlt sumit p accipit
 qd aliqñ licz: vt patebit. vel ē qñre apd
 deū et nō p alta viā: qd patz p exēplum
 qd adducit de Esaia: qz licz te appetit p
 dicare: sed tñ noluit qñre illud officiū
 nisi apud deū/dicēs. Dicit me. quō il-
 cite ds qñreret platiōem vt pñt: vt dicit
 Scba. Licz nunqz liceat platurā qñre
 tñ necessitatis rpe. i. qñ nō videt ds vn-
 de cōpetēt de bono pastore puidē:
 licitū est hāc appetere a deo vt ds pñt.
 nō vt pñt. et licitū est h desiderū. i. vel
 lē qz de me dignū iudicaret et facerz vt
 alijs possē pdesse. qz velle pdesse ē lau-
 dabile: et velle pmoueri p deū/ nō est pñ-
 sumptuosus: cū ipse nō pmoueat nisi di-
 gnos: s; pñt itat pmoueri malos: fm il-
 lud: Qui et idoneos nos fecit mistros
 noui testamēti. Tertia Tale desiderū
 extra casum necitat; nō ē laudabile nec
 licitū: qz cēt min; bonū pferre meliori
 cū sit meli; vacare deo: vbi nō ē necesse
 vacare pñmo: qz ipi pñmo vacare. Qu-
 scit oēs nunqz volūt a pñplatiō: dīce-
 dere: nisi rōne necessitat;. Quarta. Is
 cui vicia placēt in pñta psona vlt cui nō
 displicēt: nec ea conat euertere in alio:
 na: nunqz licz te appetit a deo pmoueri
 qñdū sic cē delibat. Tal ei nō appetit
 desse alijs. quia pdesse pmo sibi: et pñp
 dicit etiā alijs fm qz potest exhoratā de

De quonibus super euāge.

et corrigēdo. Dulci & fallunt psuaden-
tes sibi se aliorū utilitatem appetere: cū
appetant suā sublimitatē. Utz autē il-
licitus appetit circa ista sit pccm̄ mo-
tale: mihi videt q̄ sic nisi forte qm̄ min⁹
bonū p̄fert maiorē. Sed 3. Nā q̄ ep̄atū
desiderat bonū op⁹ desiderat. j. The-
st. So. Sed 3. Aug. xtr. de civi. dei. ep̄s
ē nomē opis n̄ honoris. qz cū scopos sit
intēctio. ep̄s grece latine d̄r sup̄intēctō:
z ep̄iscopatū ē sup̄intēctō. Desiderare
ē ep̄iscopatū/est desiderare. p̄desse p̄tio
q̄d tunc licitū fuit quando ap̄lus dicit:
quia necessitas erat fm̄ Greg. Unde idē
Grego. dicit q̄ ap̄lus laudavit deside-
riū boni op̄is. Hec sc̄tus Tho. p̄ualit̄
Secdo. Laudabile est d̄siderare statū
religiōis. q̄ z statū ep̄iscopat⁹. q̄est p̄fe-
ctior. Sol. Non est ille p̄ duo. P̄io
quia ad statū ep̄iscopalem p̄re extigit vi-
te perfectio: non autē ad statū religiōis:
sed est via in p̄fectionē. Un̄ d̄ns cōmissu-
rus Petro officium pastorale questuit
si diligeret eū plus alijs. Et adolescenti
dixit Mar. ix. Si vis p̄fectus esse/ va-
de zc. Non autē dicit: si es p̄fectus. Rō
autē differente est: qz fm̄ Dion. ep̄us
habet p̄ficerē: monach⁹ autē p̄fici. Se-
cūdo: qz per illū statū q̄s subijct̄ alijs
ad sp̄ualia capiēda: per istū p̄o subli-
mat̄ vt p̄videat alijs. Hec sc̄tus Tho.
ibi cum multis alijs.

Querit ēr p̄d̄. vtrū ambitio semp̄ sit
pccm̄. Vide. ij. q. cxxxj. art. j. i. c. Et
vtrū ianis gl̄ia sp̄ sit pccm̄ mortale. U-
de. ij. q. cxxxij. ar. ij. in c.

Dñica xvij. post festū Trinit. Questio. lxij.

Queritur vtrū christus
se deū pbauerit sufficienter p
illaz auctoritatē: Dixit d̄ns
dño meo zc. Respondeo q̄ sic
P̄io q̄ sciendū ē q̄ scribe t̄ p̄baris̄ ex q̄
dā crassa īgnātia: q̄ ex eoz mala dispo-
sitione veniebat: n̄ cognouerūt ch̄z ēē
deū: p̄ doctrinā z miracula ei⁹. vt dicit
sc̄tus Tho. ij. q. xlix. ar. iiij. in c. Et sō

scripturas diuinitatē ei⁹ astruentes p̄
ueriebāt: z ch̄m tanq̄ blasphemū inie-
quebant. Hos autē ch̄s vt p̄uinceret in
terrogauit cui⁹ fili⁹ sit ch̄s. Quib⁹ r̄ij
dentib⁹ q̄ sit fili⁹ David tāq̄ hō pur⁹.
vt intelligerent etus detratem negare.
cōtra eos fecit p̄ualiter tale argumen-
tū Si ch̄s ēēt fili⁹ David h̄ns solū na-
turā humanā etusdē spectet cuz natura
dauid: nec ēēt nec diceret d̄ns ei⁹. sedēs
ad dexterā dñi dei. qz fili⁹ regis nunq̄
dicit d̄ns regis: talis vt sedeat ad dexte-
rā d̄i: nec eo viuente nec eo mortuo. Sed
ch̄s d̄r d̄ns David vere: qz ip̄e David
in sp̄i p̄pheticō: q̄ nec falli nec fallere p̄-
cū sit diuin⁹/ appellat eū d̄ns suū dicens
Dixit d̄ns. i. de⁹ pater: dño meo. i. filio
suo. z meo z dño meo: n̄ suo: sede zc. Er-
go ch̄s n̄ habet solū naturā humanā.
sed oportet q̄ aliam habeat superiorem
qua possit esse domin⁹/ domīnoy: et rex
regū: z sedere a dextris d̄i. Et n̄ poterāt
r̄ndere: qz hec sc̄ptura ad lram de ch̄o i-
telligit. Un̄ volēte deo z rep̄ctino argu-
mento conturbāte euasione excogitare
nō potuerunt. Sed successu t̄pis iudei
successores excogitarunt. imo finxerūt
responsionē ad argumētū: dicens illaz
auctoritatē ad lram intelligi de Abra-
am z Elzezer famulo suo. q̄ hūc psalmū
fecit abrae: agens deo gr̄as p̄ victoriā
q̄nq̄ regib⁹. Dicit̄ q̄ q̄ elzezer sic loq̄t̄.
D̄ns. i. de⁹/ dixit dño meo Abraā: sede
a dextris meis. zc. Sed 3 p̄mo. Nul-
l⁹ em̄ psalm⁹ int̄tulat̄ David quē ip̄e n̄
fecerit: quia titulus ēēt falsus. Sed vt
pater tam in textu hebraico q̄ greco z
latino. iste psalm⁹ int̄tulat̄ z dicit̄ Da-
uid Ergo ista nō sūt p̄ba elzezer Secdo
quia nō legit̄ q̄ Abrae sit dicit̄ a deo:
sede a dextris meis: nec cuiq̄ homi p̄ny-
ro nec m̄lx: qz etiā puro hōi nō iuenit.
Un̄ z regina dicitur in psalmo astitisse
do ch̄o z n̄ sedisse. De h̄ vide. ij. q. lviij.
o. Tertio: qz Abraā nō fuit gent⁹ an-
te lucifer⁹ Si dicit̄ q̄ fuit gent⁹ i p̄ntia
dei: d̄ico q̄ etiā boues sic fuerūt geniti. i.
p̄fecti generādi. Un̄ i h̄ non ip̄ortat d̄s
gnit̄as quā p̄. irēdit attribuer̄ hui⁹ e gē-
to. Quarto qz abraā n̄ fuit sacerdos eti⁹

Im ordiñe melchisedech: imo nec sacerdos. vñ za sacerdote melchisedech ē bñ dicitur et decimas ddit. Quiro: qz abraham nō fuit nationū. i. gentiliū iudei et repator rusnaz. i. culpaz redēptoz. Sz 3. Nulla generatio inenarrabil narrat p aliq pba. Sz generatio etna chri est inenarrabil: vt pty Esa. ly. 3 de ea nō loquit ps. allegat. So. Licet etna verbi generatio sit ineffabilis p naturā oi hoīz oi creature: qz naturalit cognosci nō pōt nō tñ deo q de ea pphas loqf in scptura. Scdo. Sillitext intelligit ad literā de chio z deo: de esset corpore: qz bñ dicitur dextera Solu. Per dextrā mera phorice dicitā pōt. litteraliter significat nō sedes localis: sz equalitas glie.

Quert etiā p vtz de charitate fuerint vanda duo precepta. Vide. ij. q. xliij. ar. ij. in c. Et vtz hō ex charitate debeat pl' diligere primū q seipm. vi de. ij. q. q. xxvj. ar. v. in c.

Dñica. xij. post festū Trini. Questio. lxij.

Queritur vtrum sit ita facile dicere: remittunt tibi peccata sicut dicere: surge z ambula: Rñdeo. Si loquimur de facilitate q ē in dicēdo p se: nō ē notabilis difficultas maior: i vno q i alio qz regularit pba formam ad nurū. Si aut loquimur de ea q ē in dicēdo z faciēdo effectū quē pba significat: z h ex pre facili. sic ē vt ex eq̄lis ē prātis. qz vtrūqz potētā infinitā requirit q nulla ē maior. Si loquimur de eadē ex pre facti i se: facili ē dicere surge: qz dimittunt: cū facili sit creare celū z terrā. qz iustitificare impiū. Tū qz ibi nlla ē resistētia sic h pua volūtas resistit. Tū qz ibi terminū opatiōis ē bonū mirabile. h ē eternū. Si etiā loquimur de eadē nō in se sed i ordie ad nrām cognitiōē: facili ē dicere surge qz dimittunt: qz facili illum effectū cognoscim' quē videm': qz quē nō videm'. Sz 3. Nā dimittere peccatū excedit p̄tutē creature: fm illd Esa. lxvj. Ego sū q deleo iniquitates tuas zc. Cui

rare at paralyticū est possibile virtute medicne. q nō sūt eq̄lis p̄tutis. So. Et si possit p̄tute nature aliqñ curari paralytis: nō tamē talit. i. subito: z sic pfecte vt q̄s possit lectulū suū portare. Scdo. Nā opus hñs terminū vel effectū maiorē est maioris p̄tutis. Sed hmoi ē dū mittere p̄tā respectu sanatiōis paralytis: qz ibi ania/hic corp' sanat Solu. Maior ē falsa ex pre opant' vbi vtrūqz op' requirit p̄tutē infinitā: sz si vera ex pre opati. qz ex pre effect' maior ē p' q facit mai'. Quert ē p' vtz chis ignitū hō habuerit prātē remittendi peccatū vide. ij. q. lxij. ar. j. z. ij. Et vtz ab ipso fuerit missis eccle collata p' remittēdi peccatū. Vide ibi. ar. liij.

Dñica. xij. post festū Trini. Questio. lxv.

Queritur vtrum charitas sit vestis. i. p̄tus dignit' sumaz p̄r sit nuptial: Rñdeo ex doctrina sci Tho. ij. q. q. xxij. ar. vj. p̄tutē humanā q̄ bonit' actū p̄ncipiū ē: necessitate est p̄sistere i attingēdo hūanoz actū regulā. qz i talib' actib' est bonū sz qz debite regulant. Igit' p̄tutes theologice p̄tatiōes sūt moralib' z intellectualib'. qz euz duplex sit hūanoz actū regulā. i. p̄ma. i. de se cūda. i. rō regulata post regula theologice p̄tutes p̄sistūt in attingēdo p̄mā: eo qz eoz obiectū sit de': reliq̄ at i attingēdo scdam. Int' theologica sūt charitas ē excellentior. Nā i his illa ē portio q̄ mag' deū attingit. Sz hmoi ē charitas q̄ attingit ipz vt i ipso sicut: n̄ at vt inde nob' aliqd pueniat: sic fides z spes que arriungūt ipm fm qz ex ipso puenit cognitō vtr' z adeptio boni. qz ipz qd est p se mai' est eo qd est p aliū: Igit' ē dignissima p̄tutū. Hec scrius Tho. Et p̄ vestis nuptial hac rōne dicit. Prio. i. qz est p̄ pulcherrima: sic vestis nuptialis debet esse pulcherrima. Scdo. quia ipa est que distinguit int' filios regni. i. coniuantes in nuptijs regis z diaboli: fm Augu. Tertio: quia hac chris idur' celebrant

De questiōibus super euāge.

nuptias cū ex charitate voluerit icarna
ri. Quarto qz opit oia delicta sic plera
vestigat maculas. Quidam qz ornat oia
opa. vt pr. j. Cor. xij. Sexto: qz ipa e
amicicia qda. r ppter amicicia nuptie fl
unt. Sed 3. Na p' altior potētie est
altior: qz pfectio pponit pfectibili. Sz
fides e in altiori potētia q charitas cū
illa sit in intellectu dīrigēte: r hec i volū
tate directa. q fides e dignior. So. Di
gnitas opatōis intellect' attridit fz me
surā intellect'. opatōis aut volūtat' fm
obiectū. qz intellectu pfect' fm q res i/
lecta e in intellectu. volūto at fm ict/
natiōez volūtat' ad rē vt ad terminū.
Igit' eoz q sūt infra nos nobillior e co/
gnitio q dilectio. Propt' qd r p'utes i
relleatiales pferunt moralib'. vj. Eth.
Sz eoz q sūt sup nos p'cipue det: nobilli/
or e dilectio q cognitio. qz cū vnū qd
existēs i alio sit i eo p modū ei' i fertio/
ra sit i aia nobilliori mō q i se r supiora
nobilliori mō i se q i aia. Iō charitas e
excellētiō fide. Hec sētūs Tho. p'nalit'
ter. Sz itelligē ista i via vbi obiectū in
intellect' aliqñ n' artigit pfecte r i se e: r
vbi ipz e i intellectu p modū ei' qz ei i/
beret sic accēdes. s. p spm suā. Alit' em
e i p'ia. Na ceter' parib' sp habit' r opa
tōes intellect' s' nobilliores: qz potētia
est nobillior r obiectū simplici' ac nobi
li'. Sz i vlt' volūtas amat deū imedia
te vt i se e nō aut intellect' caput deū vt
e: sed i alio r p modū suū. sic q dī nō est
species itelligibilis i intellectu nisi vt ei
inherēs q ad hoiem q deū itelligit p su
padditā specie: vel cui inheret ipē itelle
ct' q ad angelū q deū itelligit p suaz. i.
angeli eētā. In p'ia aut de' e' r i itel/
lectu sic est id e p' se r n' p altud. r n' p mo
dū intellect'. qz n' inherēbit: s' erit spēs
intelligibilis subsistēs. vt patz. j. q. xij.
ar. ij. i cor. Iō nobillior simplici' erit itel/
lectio q fructio. r lumē glie qd erit hā/
bit' intellect' q charitas. r eo mag' q i
tellect' habebit deū i se. volūtas aut rē
det i deū: qd n' e eq' nobile. Scdo. Na id
p qd aliqd opat' e eo i fert' sic dñs opat'
p minist' r. Sed p charitatē opat' fides
vt patz Gal. v. So. Fides n' opat' p vllē

lectionē sic p minist' vt dñs p seruū: sed
sic p formā ppriā. Quō at charitas sit ff
del r fructū forma. Uide. ij. ij. q. iij. ar
ti. iij. in corpe.

Queri ēt p' vtz post mortē existētes
i inferno habeāt man' ligatas ac pedes
vt nō possint facere nec velle bonū. vtd
p'ia. q. xxiij. ar. r. r. xj. Et vtz ibi sint
tenebre. Uide. iij. vi. l. q. ij. ar. iij. q. iij.

Dñica. xxi. Post festū Trini. Questio. lxxvi.

Querit vtrū iste regul'
lus iuste ac merito sit rephē/
sus a ch'ro: Rūdeo q sic Na
fm sctm Tho. sup Joan. ad
fidē ch'ri infideles trabunt per miracula
qz duci nō possunt auctoritate fz illd. j
Cor. xiiij. Signa data sūt infidelib' n'
fidelib'. Fideles at ducendi sūt aucto/
ritate seprure: cui credere tenentur. Tē
sic. Ois fidel' v' nutritus inf' fideles nō
credēs p auctoritates s' reqrēs signa e
rephēnsibilis. qz q nō vult trahi mō s' q
bi cōuentiēti e male disposit' ad bonū.
Sz iste regul' erat nutrit' inf' fides su
deos instruct' de lege vt s. Sed 3. Na
q qrit illd p qd vitar rephēnsibilitatē nō
est rephēnsibilis. Sed talis e qrens si q
vt credat: qz qrit certitudinē p quā vlt'
ter festinationē. credendi q e rephēnsi/
bilis. Iuxta illud Eccl. xix. c. Qui cito
credit leuis e corde. Solu. Maior e fal
sa qñ illd querit indebite sic fecit Tho
mas: q voluit vulnera palpare cū debu
isset credere ap'loz collegio. et s'lt' iste q
debuisset credere vaticinijs p'phaz: ma
xime qz ch'is ēt iteritus mouebat corda
ad credendū i se: lz moueret cū librate.
vñ s. Tho. ij. qd. q. iij. ar. j. qrit. Utz
ch'ro n' faciēt v'libilla miracula iudei cre
dere tenerēt. Et rñdz q sic. qz cū hō ad
tuuct a do ad credendū iteriori qz i'pira
tōe r extertori doctrina ac miracul' res
moto tertio stabant duo p'ora qb' hoies
credere tenebant. Scdo. Na q qrit ea s'
ne qb' credere n' p' rñ e rephēnsibilis. Sz
hmōt e q qrit miracula. qz si absq' mira
cul' credere qd possz: n' credēdo peccaret

S

Illud Joā. xij. Si opa nō fecissem in eis q̄ nemo aliq̄ fecit pctm̄ n̄ haberet. Solu. Inter ipsa opa q̄ fecit annumerari debet et ei interior vocatio et exterior doctrina: nō autē sola miracula. Nō h̄ic autē q̄s pctm̄ n̄ credēdo cessantibz miraculis et doctrina et inspiratione: licet cessantibz miraculz adhuc posset peccare.

Queri etiā posset vtz mō hoies teneant credere q̄ miracula ch̄i n̄ vidēt: Gl. de. ij. ij. q. ij. ar. vij. in corpe. Et pmo. c. vj. Et vtz leuiter credant fideles miracula nō videntes. Gl. de pmo contra vbi s. capitulo. vj.

Dñica. xxij. post festū Trini. Questio. lxvij.

Queritur vtrū seruus peccat miam a dño peccauit it reperēdo debitū a cōseruo: Rñdeo Aliq̄s act̄ duplīciter pōt ee mal̄. s. per se siue ex specie et obiecto suo: vt fornicari. Aliquis vō ex circūstātia: pura t̄p̄is vel loci: vel modi vel finis indebiti: sic ducere vxorē t̄p̄e phibito. Igit̄ iste reperēdo debitū n̄ peccauit q̄si faciēs actū malū de se: qz null̄ sic peccat petēdo id qd̄ iusticia erigit ee suū: cuiusmōdi ē oē sibi debitū. Peccauit autē ex circūstātia: qz debitū exigebat t̄p̄e indebito. i. quo debitor erat impotens reddere qd̄ fuit crudelitas. S; v̄ videt qz peccauerit debitū reperēdo. Pmo. Nā dñs. Serue neqz zc. S; ip̄e dñs erat miser̄ dimitēdo debitū. qz ip̄e dimittere debuit. Sol. Fuit neqz: qz debuit misereri et tenebatur misereri: n̄ relaxādo debitū s; progādo t̄p̄s solutiōis. Vñ remittere debitū fuisset honestat̄. progare vō terminū fuisset necessitat̄. Et ly sic importat s̄ misericordine i mō miseradi. s. relaxādo debitū s; solū misereri quod mō. Scdo. Nā q̄cuqz fac̄ charitatē: peccat. Sed q̄s q̄redo et reperēdo sua fac̄ charitatē qz ip̄a n̄ q̄ ritq̄ sua s̄. f. Co. xij. So. Dicit Alexan. de ales. i. ij. pre qz tribz modis q̄s debitū reperit. s. ex cupiditate et zelo iusticie ex timore casus. s. q̄s p̄pter

indigētia ruat i aliqd̄ pctm̄: puta fur̄tū. Charitas igit̄ n̄ q̄rit sua pmo mō: qz. s. n̄ ē amatrix pecunie p̄t se: vt ibi dicit glo. S; reperere scdo mō uenit ex p̄te et; et t̄to mō infirmis. Vel dicēdū iud̄ra Augustinū i reglā: qz charitas n̄ q̄rit q̄ sua sūt si cōpet̄ p̄tū bonū ad cōe. qz. s. pl̄ diligit cōe bonū q̄ p̄tū. sc̄o si cōparet̄ p̄tū bonū ad aliqd̄ p̄ctare qz naturalit̄ inclinatio quā charitas n̄ destruit s; p̄tē ē: vt se z sua q̄s pl̄ diligit q̄s aliū z alia. Vñ amabilia q̄s ad alreū veniūt ex his q̄ s̄ ad se fm̄ p̄m i libro Erb. Tertio. Nā q̄ scādalizat̄ p̄tū p̄tali peccat. qz pl̄ debet bonū spūale alienū amare q̄ corpale p̄tūm S; alq̄n q̄s reperēdo debitū scādalizat̄ p̄tū. vt iste fecit: quē egretulerūt alij p̄serut. qz zc. So. s. Tho. ij. q. xij ar. vij. dicit qz si ex petēdo p̄tē rel apud aliū detēte: scādalizat̄ q̄s ex ignorātia v̄ infirmitate: qd̄ est scādalū pusilloz t̄p̄alia s̄ p̄t scādalū rotalit̄ dimittere: da: v̄ alq̄n scādalū est sedandū. s. per admonitiōe. Si vō scādalizat̄ ex malicia: qd̄ est scādalū phariseoz: nō s̄ p̄t h̄ dimitte da: qz noceret cōmuni bono: dū malis daret occasio rapiedi: et noceret ip̄is malis q̄ remanerēt in pctō. Nec ille. Cū m̄ q̄s est cert̄ qz ille tener suā iustitē z nō ē cert̄ inde aliq̄e ex r̄petēdo scādalizari: licite reperit. Et si sc̄ret in scādalū ouis z t̄n pl̄ ponderat scādalūm p̄tū: pl̄ tenet suo q̄ alieno scādalū reparare. Ad argumētū autē dico qz seruū nō scādalizabat̄ qz reperēbat sed quia reperēbat crudeliter.

Queri et pōt vtz p̄ ingratitudinem redeat iā dimissa pctā. Gl. de. iij. di. xxij. q. j. ar. ij. Et vtz aliq̄s habear̄n factissā ciat deo p̄ debito quod peccādo cōtra rit. Gl. de. iij. dist. xv. q. j. ij. o. z. ij. q. j. arti. ij. ad scdm.

Dñica. xxij. post festū Trini. Questio. lxvij.

Queritur vtrū serui regis celestis. i. ch̄iani teneantur cesari id ē p̄ncipi terr̄mo

De quonibus super euāge.

tributa p̄stare: Rūdeo q̄ sic. Primo: q̄ h̄c d̄t ch̄ris in p̄nti euāgelio d̄n̄ d̄t iudeis q̄ sui erāt regis eterni. Reddite q̄ sunt cesaris cesari. S̄c̄do: q̄ h̄c d̄t ap̄tus ad Roma. xij. vt p̄z̄ intueri. Et affig nat̄ hui⁹ rōnē cū dixeret: id̄ em̄ z̄ tributa p̄statis: dices. Ministri dei sunt in hoc ip̄o. i. p̄ hoc ip̄o. i. tributo fuites. s. deo z̄ p̄lo. q̄si diceret. Quiscunq̄ fuit licite recipit p̄ fuitio suo mercedē: fm̄ illd̄. j. Coz. ij. Quis pacit̄ gregez̄ z̄ de lacte ei⁹ nō ed̄t. Sed p̄ncipes seruūt deo z̄ p̄lo in pace z̄ equitate p̄seruāda. Ideo cludit: Reddite q̄ omnib⁹ debita: cui tributa tributu: cui vectigal/ vectigal. Ab hoc t̄n̄ debito p̄ncipū p̄uilegio liberi sunt clerici. q̄d equitate tamen habet naturalē. q̄ sicut p̄ncipes in tēporalib⁹ ita clerici in sp̄ualibus p̄ cōmuni bono sollicitant: z̄ p̄sequunt̄ recōpensant regi p̄ labore ei⁹ circa pacē. T̄n̄ etiā ap̄d̄ gē tiles vacantes liberi erant a tributis: sicut de sacerdotibus egypti patz̄ Genesio. xly. z̄. j. Vera. Sed p̄tra: vt def̄ q̄ nō teneant. Null⁹ em̄ liber tenet ad onera futuris cuiusmodi est p̄stare tributa. Sed serui dei sunt liberi p̄ ad uerum ch̄ri: fm̄ illud Ioan. vij. ca. Si filii vos liberauerit vere liberi eritis. Sol. Sicut d̄t seruis Thom. sup̄ epl̄as Pauli: in p̄mitiua eccl̄ia p̄p̄ h̄ac rōnem q̄dā dicebāt se potestatis nō subiacere sed nō h̄n̄ dicebāt: q̄ p̄ aduētū ch̄ri liberant̄ sp̄s a pctō z̄ morte z̄ futuri dia boli: s̄z caro remanet obnoxia seruituti Et ideo dū carnē gerim⁹ corruptibile oportet nos d̄nis secularib⁹ subijci: nec absoluimur a tributis sicut nec ab alijs corporis penalitatib⁹: a q̄b⁹ nec etiā se ip̄m ch̄rius uoluit absoluere. Libera bit aut̄ z̄ caro in libertatē gl̄ie filioz̄ dei. z̄ tūc hō liberat⁹ p̄ ch̄rum nulli seruituti erit obnoxia: fm̄ illud. j. Coz. v. Luz tradiderit regnū deo z̄ patri: z̄ euacua uerit oēm p̄ncipatū z̄ potestātē. S̄c̄do. si tenent fideles ad subiectionē z̄ tributa: ideo est. q̄ potestas p̄ncipū a deo est vt patz̄ ex ap̄lo Roma. xij. Sed aliqui horū p̄as nō ē a deo: fm̄ illd̄. j. sec. vij. Ipi regnauerūt z̄ nō ex me. q̄ aliqui ad

hec nō tenent. Sol. P̄as regia vt alia q̄ntū ad tria p̄siderari p̄t. q̄ntum. s. ad ip̄am potestātē: z̄ q̄ntū ad modū ad ip̄i scendi illā: z̄ q̄ntū ad usum ei⁹. Quā tū ad p̄mū/ potestas semp a deo est: fm̄ illud Roma. xij. Omnis p̄as a deo ē Et illud Ioā. xij. Nō haberes potestātē z̄c. Et rō est. q̄ ome dictum de deo z̄ creatura vt sapientia: iusticia: potētia: z̄ hm̄ōl: a deo est in creatura. Quantū aut̄ ad scdm̄ semp est a deo p̄mittēte. q̄ n̄h̄l fit deo nō p̄mittēte. z̄ aliqui est ab eo faciente: q̄n̄. s. aliq̄s ordinariē accipit illam. Quādoq̄ p̄o nō est ab eo faciente q̄ntū ad deformitatē in eius adq̄stione: sed est a p̄uersa uolūtate. Et similit̄ lter q̄ntum ad tertiu est a deo quando q̄s ea legitime uis: z̄ nō a deo q̄n̄ p̄uer se. Ad argumētū dico q̄ tenent quādo p̄ncipes habet iuridica p̄tātē: nō autē aliter nisi rōne scādali vel p̄pter maius malū uitandū: pura p̄sone. Sed p̄tra: q̄ obediēdū ē etiā discipol. j. Pet. ij. Sol. Uerū est dūmō sunt d̄ni de iure nō aut̄ si de facto nisi vt s̄. Tertio. Nullus tenet ad aliqd̄ p̄ legē inferioris: p̄ uita hoīs a q̄ absoluit⁹ ē p̄ legē superior: p̄ uita dei. S̄z a futuri p̄ncipū z̄ tributis oīs hō ē liberat⁹ a deo. q̄ de⁹ reliq̄t hominē in manu p̄sili sui Eccl̄. xv. ḡ z̄c. Sol. De⁹ d̄t reliq̄sse hoīem i manu cōsili sui: nō q̄ absoluerit eū ab oi lege vt faciat q̄cunq̄ libuerit: sed q̄ ad aliq̄ faciēda necessitate nature nō cogit̄ vt irrationalia: sed libera electōe ex p̄p̄io cōsilio p̄cedente operat̄.

Queri etiā p̄t: vtz̄ uita bona possit ac debeat p̄t̄as d̄ci. Et d̄. j. q̄. xvj. ar. iij. tertiu. z̄. iij. dist. lxxj. q̄. j. ar. j. q̄. iij. Et vtz̄ oēs teneat̄ dō sacrificiū offerre Et d̄. ij. q̄. lxxv. ar. iij. i. corpe.

Dñica xxiiij. post festū Trini.
Questio. lxx.

Querit: Vtz̄ i suscitari one sp̄nat puelle. i. aie expulsto turbe. i. culpe seu multitudine seculariū curaz̄ p̄cedat tactū man⁹.

S ij

chil. i. gre in fustioez: Rñdeo ex doctria
 fcti Tho. j. ij. q. cxij. ar. viij. Cū i iustl/ j. ij. q. cxij. arti. ij. Et vtz altentis pctb/ fcatōe ipij qctuoze qdraf. f. gre ifusio z moru^o in pctō dlnā grām psequat/ mor^o libi arbi. p fide i deū: z mor^o eius dē i pctm: z rmissio culpe. Ita sē tpe sll qz iustificatō ipij ē in istā: cū fiat a dō q ifinitate sue potētie i istāri disponere pr aiām quā iustificat. s. tñ ordie natu re vnū eoz ē alio pus. Et p mū ē gre ifu sio. Scdm mor^o libarbitrij i deū. Ter/ tiū mor^o eiusdē i pctm. z Quartū rmiss sio culpe. Nā i qlibz moru nālter Pr/ mū ē morō mouet: q h ē gre ifusio. Se cū dū pō ē dispō mae seu mortō mobil q ē vtz mor^o pdict. s. pō ē q i deū est: cū sit cā z rō alteri. qz n drestat qd pec catū nllt qz ē p deū. Tertiu at ē fmin^o mor^o: q h ē rmissio culpe. ad quā tota trāmutatio ordiat. S. p. Prio. Nā re cedere a malo pus est qz accedere ad bo nū: fm illō ps. Declina zc. S. z rmissio culpe ptnet ad recessū a malo: z ifusio gre ad psecutionē boni. g. naturalr pō ē rmissio culpe. So. Si recessus a ter/ mio z access^o ad fminū pferent ex pre mobil: naturalr pō ē recessus: qz pus ē i mobilī oppositū qd obij cū: z post ter/ min^o quē asseqt. S. z ex pte agēt: ē ecō/ trario. qz agēs ad r mouedū puz/ agit p formā q i eo pexistit: sic sol ad r mouē dū tenebras agit p lucē. Et tō ex pte so lis pus ē illuiare qz remouere tenebras: lz ex pte aer^o p sit purgari tenebras qz illuiari. Et qz ifusio gre z rmissio culpe dicunt ex pte dei iustificat: tō naturalr ifusio gre ē pō. S. z libatio a culpa ē p/ or qz assecutio gre: qz ista sumūt ex pre hois iustificati. Vt p dicit q fminū ius tificatōis sē culpa sic a q. z iusticia sic ad quē. Sia pō ē cā rmissiois culpe z assecutiois iusticie. Scdo dispō nālter ē pō forma ad quā disponit. s. z mor^o li berrarbitrij ē dispō ad susceptōez gre: g. ē pō. So. Dispō subiecti pcedit natu/ ralt susceptōem forme: s. z seqt actionē agēt: q subiectū disponit. Pō mor^o libi arbitrij naturalr pcedit psecutioez gre s. z seqt gre ifusionē. Hec scriūs Tho. Quert erlā pr vtz sine tactu manus chū. i. sine ifusioe gre dei. resurgere pos

lit p pctm spūalr mortua puella: Vnde
 fcti Tho. j. ij. q. cxij. arti. ij. Et vtz altentis pctb/ fcatōe ipij qctuoze qdraf. f. gre ifusio z moru^o in pctō dlnā grām psequat/ Uide ibi. q. cxij. ar. yj.
 Dñca aut. xxv. qri pr sicut qstuz est dñca qtra in qdragesima. Et sic iā cō/ plete sūt qstioes pñcētes directe ad in tellectū euāgeltoz

Bequūtur que
 stiones imprinentes

Casus Primus

Donā nōnulli diuini vbi pcones existimātes auditō/ res suos z bēiuolos z attētos diuis fmo ntibz eē: z spa mae di ussioe posse doctes reddi vice exordij breuī dubiolo eoz morali vti psequer: ppositū ē nīm ac in stitūtū mō qstūculas nōnullas morat les ipñcētes euāgelijz breuif ex autoit bus varijs colligere: vt opis nri tertiaz pre rotatr absoluam. Pmo igit qstif Utz bona opa z pcpue ozo pctōis exi stētis i fide z extra charitate aliqd vale ant ad vitā etnā: Ad hāc dubiū fm s. Tho. i. iij. di. xv. q. j. ar. iij. q. iij. z. j. ij. q. cxij. Et Ray. i. ti. de peni. z re. s. lte circa. z Pisanū in sum. ti. charitas. Et Rich. i. iij. disti. xv. sic rñdet. In pctō mortali ē ille sol^o q mortale cōmisit z n peniter sufficent. Sec^o ar si ē in pitate pntē i actu: z pcessus i pposito: qz talē i grā: vt puz p s. Tho. iij. dist. xvij. q. ij. ar. v. q. j. z hē de pe. di. j. porro. Cū tñ ne fallaris ppter nō diffiguere inf attri ctioem z pntitōem. Nō valēt igit bona opa existētes in mortali p modū meri/ ti fm oēs: qz charitas est pncipiū merē ram eternā p modū gaudij accidētalīs ad hunc sensum q si peniteas ac tandē saluerts/ in eternū gaudebis te illa bo/ na fecisse: vt patet de se. Et secūdo vtz

De questiōibus impertinētibus

lent fm sc̄m Tho. ad eandē p modum
dīspōsitiōis. q. i. p̄ ista dīspōnerē ad pe
nitentiā: z lumē gr̄e dī. de peni. vi. v. fal
sas. Et t̄tlo valēt fm eūdē ad tolerabi
lī iudiciū futurū. d̄ peni. dist. iij. S̄ q̄s.
qd̄ vt s̄. Tho. iij. vbi s̄. declarat n̄ itel
ligit q̄t penā debitā in inferno tollant
aut minūat. cū n̄ tollāt aut minūat cām
ei. i. culpā. s̄ qz penā et̄nalē futurā ipe
dīr. dū q̄s sic opando nō omittit. aut
qz ad bonū dīspōnūt: z p̄r a mlt̄ mal
z erabunt: z faciūt qz ex miorē temptu
q̄s peccet. Et q̄rto valēt fm eūdē p mo
dū p̄gru ad t̄palem p̄speritatē. de pe
dist. iij. cauendū. z. ij. q. ij. si q̄libz. Et
q̄nto fm eūdē. q̄ assuefaciūt bonis op̄
b̄: s̄c̄ oli baptis̄m̄ Joāns: de p̄se. dist.
iij. n̄ regenerabat. Et sexto: qz diabol̄
nō h̄z tantā p̄tātē sup̄ pctōrē. fm P̄sa
nā. Et septimo valēt ad p̄solatiōē in
p̄nti. qz vt docet experientia z Arist. testa
tur. Null̄ ē adō mal̄ q̄ de suo bono ope
si letet: z maxie oīo cui videt appropriari
iste effect̄ p̄ excellentiā. iuxta illd̄ Jaco
i. Aristat̄ q̄s i vobis oret eq̄ aio z psal
lat. Et octavo: qz inf̄ oīa talia oīo habz
effectū p̄p̄iū. i. impetrare: ip̄a valēt ad
imperrandū a deo sp̄ū alta z t̄palia dōa
S̄ p̄ P̄io: qz de pctōrēs nō exaudir.
Jo. ix. Solu. Illa p̄ba n̄ s̄r dī aut euā
gelistē: sed cūfusa cecī illumnat̄ corz
poralit̄: q̄ fm glo. adhuc sp̄ūalit̄ n̄ plene
vidēbat. qz de aliquē exaudir pctōrēs.
vt patuit feria. iij. an̄ d̄nīcā d̄ passione
Sebo. Nā q̄nto futū v̄ opus ē mīn̄
debitū tanto est maḡ meritorū: vt p̄z
de futūo exhibitō tibi ab amico q̄ ad il
lud n̄ tenet. z a suo q̄ tenet. Op̄ ar̄ bo
nū peccatorz est mīn̄ debitū q̄ existen
tis i gr̄a. q̄nta ille a deo pauciora h̄nt
eta suscept̄ saltē possibilī. Sol. Dicit
sc̄r̄us Tho. i. ij. q. vbi s̄. ar. ij. ad sc̄d̄z. q̄
ista rōcluderet si verū q̄ op̄ ēēt eq̄lī er
bonū: qd̄ n̄ est i p̄posito: qz sp̄ melius est
opus existens in gr̄a. Et dicit̄ aut̄ pat̄
r̄t̄ he p̄lōes.

Pr̄ia. Licz s̄r i mortali q̄ de mortā
lī n̄ p̄r̄it̄. sec̄ de eo q̄ p̄r̄it̄ ē.

Sec̄da. Licz valēt ad vitā eternā p̄
modū merit̄ opa bona p̄r̄it̄: t̄n̄ ē sec̄ d̄

op̄ibz bonis ei q̄ est i mortali.

Tert̄ia. Opa existens i mortali valē
lent q̄ntū est de se ad gaudiū accidenta
le in p̄tā. z ad dīspōsitiōē gr̄e ad vitā
dā aliquā penā i gehēna: z ad t̄palem p̄
speritatē: z ad bonā p̄suerudinē genera
dā: z ad rep̄mendā p̄tātē diabolicam et
ad anīme consolatiōē maxime oratio
sancta.

Quarta. Oratio q̄ntū est de se: sup̄
posita gr̄a tres habet effect̄ q̄ si meret̄
impetrare: consolari: Quorum prim̄
est cōis omniū bonoz opey. z sc̄d̄s est ei
proprius: z tertius appropriatus qd̄ d̄
modo.

Quinta. Oratio iusti sp̄ h̄z p̄mū effect̄
ctū: er̄t̄st̄ de n̄ yelit̄ ip̄m exaudire. z s̄c̄r̄
tertū si sit ar̄t̄a: sed n̄ sc̄d̄m.

Sexta. Oīo iniusti nūq̄ h̄z p̄mū ef
fectū: z sp̄ h̄z tertū si sit ar̄t̄a. sc̄d̄m ar̄
habet aliquē t̄m.

Septima. Nunq̄ oīo est inanis siue
iusti siue iniusti. z p̄r̄ est ab omni b̄z fre
quērandā.

Octava. Oīs bō q̄ntūcūq̄ mal̄ de
bet incessanter bene opari. qz bona opa
nunq̄ s̄r sine fructu: z forte aliquē ran
tū dīspōnent ad gr̄am dei q̄ mala supe
rabunt iuxta exēplū aromatarij: species
ponentis in statera cōtra pondera me
talloz.

Casus secundus

Querit̄ ij. Quid sit gra
uius peccatū: aut negligent
audire p̄bū dei. aut negligē
ter permittere cadere christi
corpus i terram: Ad h̄ aut̄ r̄ndet Ar
chidia. sup̄ capt. Interrogo. j. q. j. et ibi
dominus Joannes dominici. et Augu
stinus. qui vt in dicto caplo patet exp̄s̄
se dicit: q̄ non est mīnor p̄ma negligē
tia. i. circa p̄bum dei q̄ secunda. Pro h̄
autē nora q̄ tripliciter aliquid alicui p̄
ferē. i. dignitare: necessitare z causalita
te. Dico igit̄ Primo: corp̄ christi veruz
est digni^o mystice: qz nihil meli^o ē cor
pore z sanguine christi. j. q. j. e. multū. z i
telige i creatur̄: vt ibi tenet loānes do
S ij

mntel z serus Tho. j. dist. xliij. dicens
 dignitate chri esse qd meli^o oi creatura
 etiā possibili: vt cōntra pbo. Et cōtra
 h dicit qd verū corp^o est figura mystici.
 figura at ē ignobilior figurato fm glo.
 j. Loz. v. Rūder Alb. z serus Tho. iij
 dist. xliij. qd illa glosa est vera solū i his q
 rū vñs est in significādo solū: vt agn^o
 pascal. Dico scdo q illud corp^o mat^o est
 pbo dei dignitate. vt prz i dicto c. mlti
 Et itez. qz illd ē substantia: h pbo accidēs
 Sed tñ necessitate est ecōuerso. qz ma
 gis necessaria est actualis auditō pbi di
 qz ex auditu ei^o ē fides. Ro. viij. z cog
 nitio necessarior ad salutē. Et sñr cau
 salitate: qz pbi dei tollit mortalia q sñ
 in subiecto: vt eucharistia: z vlteri^o etiā
 q in pscia. z habet effectū i bonis z ma
 lis. Dico tertio q lz sit maior negligē
 tia i chri corp^o qntū est ex parte rei ne
 glecte. vt prz ex dictis: tū alia est maior
 qntū ad grauitatē nocumētī fm Joan
 nē dñici qñ. s. ex negligētia pbi dei pue
 nit ignorātia agendor vlt credēdoz ne
 cessario. z pñrē aliq mō mat^o malū. Nā
 fm Aug. i enchir. malū sō est malū qd
 nocet q mat^o malū ē: qz mag^o nocet. Et
 bis at prz q male faciūt parochiani cu
 rati volētes pplm p̄missio fmōe au
 dire missā i p̄a parochia: marie nō de
 pecorū salute: sed de lana z de lacte cog
 gitātes. Licet ei peccet q i die festo p̄e
 remissa sui sacerdot^o missa audiat altaz
 ex p̄emptu vt prz extra de paro. c. ij. se
 c^o sñ h facit ex iusta cā: puta p̄ pbi dei
 vlt ex maiorū deuotiōe: vt dī Archie. ij.
 pre. ti. ix. c. r. z p̄sentit glosa i dicto ca.
 Et similt Innocēt^o. z h est rōnabile.
 qz litz ius diuinū aut naturale nō abro
 get p̄ dñā p̄suerudinē. extra eo ca. vl. et
 xxx. q. viij. flagitia. sec^o de hūano. extra
 vbi s. dūmō p̄suerudo sit rāsonabilis:
 vt glosat Innocēt^o. z notat ibi. z etiā
 p̄cepta ad quod h canonistas recte Ho
 stien. requit tps qdragita annoz. extra
 de electiōe cumana. z extra de censib.
 olim. Et h habet locū i ecclīasticis qd
 qd sit. de legib. Sed h qz p̄ceptum ē
 audire missā: nō autē p̄dicatōne: ergo
 illud est magis necessarium. Solutio.

Negatur consequētia: quia facill^o ē au
 dire missam p̄ter multitudinē celebrā
 tiū. q̄ p̄dicatōne. sōq̄ p̄cipit illud z nō
 istud. Quāuis tamē aliq̄ dicat q̄ p̄ced
 ptū sit audire p̄bū dei: nō determinato
 tempore: qz nō habet v̄gens causa n̄
 audiēti illud. z auditur^o nescit ad salu
 rem necessaria. Et arguit: qz curati te
 nentur p̄dicare. extra de offi. iudi. oꝝ
 dinarij. c. inf. cetera. xxxvj. dist. ecce. et
 xvj. q. j. cap. ad iūctm. z caplo. Ecce.

Ellice p̄liones.

Prima. Deus chm magis q̄ omnem
 creaturā amat: quē tñ p̄ nra salute expo
 suit morti.

Secda. Corp^o chri v̄z est dign^o my
 stico z pbo dei.

Tertia. Verbū tamē dei est mag^o ne
 cessariū q̄ corp^o chri sub specie sacramē
 tali. qz sine eo nec fides nec salus ē adul
 to de lege cōi.

Quarta. Corp^o chri nō tollit mortale
 nisi illud sit extra p̄ciam cōmunicātis
 sed. solum veniale: z fructificat solum i
 bonis. verbū autē dei dispositiue tollit
 vtrunq̄ z fructificat tam in bonis q̄ i
 malis.

Quinta. Simplr maior est negligē
 tia. i corp^o chri: sed qntū ad nocumētū
 tū seqns maior ē alia.

Sexta. Cōsuetudo nūq̄ tollit ius dē
 iuinū aut naturale: sed solū humanū:
 si sit rōnabilis z p̄cepta.

Septima. Qui nō audiat missam in
 sua parochia vt audiat fmōne p̄dicato
 ris. bene facit.

Octaua. Quilibet v̄z accedere ad p̄
 dicatōne sepe z deuote audire ac rumi
 nare: qz est cū aīe. Vñ Aug. Quanta
 sollicitudine zc. Vñ in c. p̄dicto In
 rogo vos.

Casus Tertius

Queritur tertio vtrum
 habens ad restituendum in
 certa liberetur si pauperib^o
 petentibus elemosynam lar
 glatur sine licētia ep̄scopi. Ad hoc au
 tem respondent p̄mo Hostien extra de

De quonibus impertinentibus

vsuca. sup. c. cu tu. z in ca. cum sit. extra
 de iudels. z in sua summa de pnia. s. fina
 li. z Joa. and. de pent. z re. si eps. li. vj.
 in glo. z de reg. iu. in regula permi. li. vj.
 Et dicunt qd dispensatio incertoz pmet
 ad solu epm. Et pbat opntione sua p di
 eta capla. Et viteri? Jo. an. arguit sic.
 Talia bona icerta sut p aia veri possess
 sois fidelit erogada. s. sut diuino cul
 tui macipata. s. a solo plato diuini cul
 tus sut dispesanda. Probat tertio: qz e
 puetudo. z Quarto: qz eps e pat pau
 per. Contra ista opntione pono duas
 clusiones. Quaz pma hec est. No e ne
 esse qd talis p solu epm dispensef. Se
 cunda. Ipe eps no pot h iuste statuere
 nec de iure excoicare sacerdotes hoc dis
 pensantes. Prima pbo auctoritate Ar
 chidia. qd deb fecit specialē qstione. z no
 taf. xliij. q. j. ca. j. no sane. qd etia dicit q
 raptor ea pot pua auctoritate dispen
 sare: vt colligit ex dicto ca. cu tu. Et h
 clare inuise glo. extra de homicidio. c.
 sicut dignu. s. eos. Idez sentit Joa. de
 ligna. z Paul? z Fezelin? sup Clemē.
 j. de pntlegis. z Joanes cald. z Recu
 pus. z dñs Hugo iuris vtriusq; doctor
 z frat Elar?. Et idē inuit Inno. extra
 de immu. eccle. ca. qz pleriq; z Seco. in
 liij. dist. xvj. z sanct? Tho. ad ducissaz
 brabantie. Itē pbo rōne sic. Quilibet
 obligatus z onust? licite pot seipm ex
 onerare. Instit. qb. mo. tol. obligatio. z
 maxime si nulla lege inuentis pbibita ex
 oneratio: vt i pposito. Talis aut est ob
 ligatus aut vero dño aut paupib. Ali
 am etia clusionem pbo auctoritate Joa
 nis de ligna. super ca. cum sit. dicentis.
 Quicqd dicat Joa. and. dubiuz est an
 eps h possit. Sed Joanes calderi. dr ex
 pisse qd no pot. Et idē tenet dñs Hu
 go z frater Elar?. Scienduz tamē qd h
 inolentia: quia epī cōiter sunt peritē aut
 habent peritros. z simplices sacerdotes
 imperiti. ideo ad epōs recurrebāt olim
 qd tamen nō oportet. Est aut vera op
 posita opntio fm Archidia. quādo nul
 lus est deputatus a testatore qd incerta
 relicta dispeset. Est etia vera de bonis
 publicoz vsurarioz qd ad solu epm peti

nēt: vt expsse patet extra de vsuris. in c.
 qd. li. vj. Et de bonis iudeoz nō alit.
 Et licz ipi hoc sibi reseruēt: intelligitur
 tamē qntū possunt de iure. Ad pmiū eo
 rū mortuū dr qd illi canones nō loquun
 tur de chītanis: sed de iudels. quoz dis
 pensatio pot esse suspecta chītanis: vt
 parz in ca. cu sic. Ad secundū dr qd si ra
 tio valeret/ null? diues posset dispensa
 re superflua. ideo negat pma cōse qnta
 cuius auctor ostendit se ignarū dialecti
 ce. Ad tertiu dicit qd talis puetudo est
 ptra legē naturālē: vt. s. p eam qd ad h
 obliget. Item est puetudo qd epī sibi re
 seruet hoc: sed nō qd eis a doctis obedia
 tur nisi i his qd iura mādauerūt. Ad qd
 rū dr qd est pater pauper dispesando bo
 na sui patrimonij z sue eccle z iudeoz
 z publicoz vsurarioz. z qñ null? est a te
 statore deputatus executor testamēti.
 Et sic clusiones
 Prima. No est necesse qd incerta dis
 pensent p epm: nisi sint publicoz vsura
 rioz vel iudeoz: vel nisi testator non
 prouiderit.
 Secda. Quilibz hñs talia: pte ea dist
 pesare iudicio cuiuslibz sacerdotē puz
 det. z etia laici: imo supi?
 Tertia. Sine licētia tñ epī vt sut cōp
 fessoris nulla debz ea sibi retinere: qz i
 pua cā hō sepe decipit
 Quarta. Si eps reseruēt sibi dispen
 sationē icertoz: intelligēdū ē mādaturz
 qntū se extēdit ei? auctoritas. aliter aut
 null? ei tenet obedire: qñs bonū esset
 obedire si homo sit timoris z nō ama
 tor pecuntarū.

Casus iij.

Querit qro vtru mor
 tali peccet mulieres q suis ca
 pitibz p crinibz iponūt alie
 nos capillos: Ad h aut sup
 posit? his q de ornatu dr scrius Tho. ij.
 v. q. j. lxx. z sum. ptes. ij. li. tit. xxxij. z
 Pisan? z Archie. Et supposito q hūa
 naz opationū qdā sut de se bone: q non
 pnt esse male: vt amare deū. z quedam
 ecouer so de se male que nō possunt esse

bonem: maxie aucte hūana: vt eūde odire
 z qdaz indifferētes ad bonū z malū: vt
 tre ad eccliam vl' plateā. Et supposito
 etiā q' qdā ornat' sit ad abscondēdū tur
 pitudinē ex aliq' cā pueniētē: pura ex in
 firmitate: q' fm s. Tho. vbi s. nō ē pec
 carū. z qdā ad fingēdā p'ctitudinē ma
 lozē q' sp' ē p'ctū cū sit ficto: lz nō sit mor
 tale: nisi fiat i' p'ceptū dei vl' ad finē p'ci
 mortal'. sec' ad placēdū p'ugi: aut leuē
 vātrā. Supposit' inq' his rōndēdo ad
 qōnē dico: q' alienos capillos deferre nō
 ē mortale nisi ex itēōe deferēt'. Nā ēē
 p'ctū mortale ē p' legē nature vl' sc'ptaz.
 qz fm Amb. ē trāsgressio legē. Hoc aut
 nō ē p' aliquā legē sc'ptā: vt patebit: nec
 etiā p' legē nature q's. f. malū d' se. qz nō
 possēt dari casus in q' sine mortali mu
 lier possz talia deferre: pura ne frigore
 morerē: vl' ne dephēsa ituste morerē: q'
 sūt isana. Ergo relinq' q' sit mortale so
 lū ex itēōe deferēt' eos ad finē p'ctū
 legi naturall' vl' sc'pte. S3 p' Primo.
 Nā p'cidere pres hūant' corpis ab eo ē
 mortale: z talis opans ē excōicat' p' qn
 dā extrauagātē Bonifacij sc'di: q' ic'pit
 Delectādū. S3 capilli sūt hūant' corpo
 ris pres: qz nutriunt' z augent'. Solu.
 Quāuis aliq' dicāt q' nec sūt aiari nec
 nutriunt' p'cidēd' augent' p' appositio
 nē materie eo mō q' glacies q' pēdet a te
 ctis: tū h' nō est ver'. qz illud argumētuz
 nō h'et terminū definiatū. Dico q' p'
 ficiunt' formall' aia rōnall' sicut dētes z
 vngues: fm opionē sc'i Tho. z sūt pres
 hūant' corpis: s3 nō tales fm aliq's vt ille
 de qb' loquit' decretal' p'dicta. q' loq't de
 his q' sūt p'fecte p' aiam nō solū q' ad po
 tētiās vegetatiuas vt capilli: s3 etiā q'
 ad sensitiuas: vt man' z pedes: q's euē
 les vt alibi sepellat' excōicat' ē. Si tū
 etiā d' capill' loquat'. h' solū h'z q' nō licet
 eos auferre a mortuo: sec' a viuo. alioz
 qn' si talia necario sūt sepeliēda: oportet
 barbitōsores sepulcz facere i' apotheca
 sua. Sc'do: qz q' cām dānt' dar: dānuz
 dedisse videt'. extra de reg. tu. li. vj. S3
 iste dāt' cām rutne. So. E'q' pbaret' q' nō
 p'nt' vultū ondere. Nō q' dāt' cām: s3 occ'
 cāsionē: imo nec dāt' sp' occasioez s3 aliq'
 cā acc'ptunt. vt cū mulier ex iusta cā se
 ornat: qz tūc ē scādaliū passiuū z nō acti
 uū. Nō ē etiā sp' mortale dare occasio
 nē in h' sicut nec i' alijs ornat'ib'. fm san
 ctos. Tertio: qz h' ē sup'breicū sit exced
 dere mēsurā suā. Sol'. Sup'bre nō ē ex
 cedere mēsurā sue pulcritudis: s3 viuie
 legē. qd' nō sit i' p'posito: nisi ex itēōe.
 Quarto: qz nō mīn' mortale ē fingere
 pulcritudinē p' capillos p' vestes z fu
 cos: qd' tā ē mortale: vt ēte Cypano de
 talib': q' deū videre nō poterūt. So. fm
 s. Tho. Cypan' loquit' qn' talia sūt ad
 lasciuā vel i' dē p'ceptū Quinto: qz est
 p' sc'pturā. j. Pe. iij. vbi d'. Quaz. i. mu
 lier nō sit extrinsec' capillatura aut cir
 cūdatio auri. So. Dicit' tibi glo. z d' s.
 Tho. q' b. ap'ls loquit' d' q'busdā q' suis
 virtis ex'itib' i' t'bulatiōe: se ornat' vt
 placerēt alijs. Verūtū nō oīne qd' est p'
 sc'pturā ē mortale: vt p'z de mēdacio lo
 cōso z p'bo octofo. Et qd' h'z. j. Amō. ij.
 nō i' totz' c'rtinib': fm s. Tho. nō est p'ot'
 natū sobriū z moderatū. s3 p' pudiciā z
 sup'fluū z iuerecūdiū. Sexto: qz p' tales
 ē lata snia excōicatiōis p' Joāne. xij. a
 q' c'itra papam nō p'nt' absolut' in q'dam
 extrauagāt'. Sol'. Sic testat' Archie
 iij. p'c. ti. xxv. ca. lxxij. Eugeni' sup' hoc
 p'sule' dixit se nō credere eā fuisse Joā
 nis. vñ i' regist'ro q'sta nō fuit inuēta. et
 eā si fuit ei' idē Eugeni' reuocauit tā
 q' p'culosam. Gl' z frat' Ange. d' Clau
 uat'. ordis mīnoz i' ti. ornat'. de hac nō
 facit mētiōem. Et tandē ibi p'cludit q'
 nō negaret' absolutiōem mulierib' tal
 lia deponere nolētib'. Et q' h'z q' nō sit
 mortale. Ellice p'clusiōes.
 Prima. Alienos capillos deferre nō
 ē de se mortale: s3 solū ex itēōe
 Sc'da. Nō ē mortale vl' v'iale talia
 d'ferre ad abscondēdū suā accidētale tur
 pitudinē: pura defectū capilloz ex infir
 mitate pueniētē.
 Tertia. Similiter si deferant' ex alta
 causa honesta z licita: fm discretiōem
 boni viri.
 Quarta. Talia d'ferre ex leuitate vl'
 inant' gl'ia vl' lasciuia/sp' est mortale vl'
 ventale: iuxta tu tētiōem.

De quonibus impertinentibus

Casus. v.

Queritur quanto: **Utrum** recte diuinas teneat confiteri peccata quae sunt confessio: Ad quod respondeo: quod secundum scriptum Thome. i. iij. di. xxiij. q. j. ar. iij. de his sunt tres opiniones. Prima est quod talis teneat omnia etiam in particulari recitari: si confiteatur alteri: vel etiam sed in memoriam. Secunda pro quod nec in particulari nec in generali tenet. Tercia pro est: quod tenet solum ad recitandum in generali: et etiam in speciali quantum sibi videtur expedire in directe tanquam ad illud sine quo non potest debet remedium adhiberi suis peccatis. Unde sibi gratia. Si aliquis frequenter lapsus carnis ex aliqua occasione passus: illa per satisfactionem ampuetur. Hanc tertiam alius reprobat: sequitur scriptum Thome. 2. Pisma. ti. p. f. ij. 2. Ray. 2. sum. p. f. li. iij. di. xxxiij. Et est rationabilis: quia ita factum est confessio ut quae satisfactio intentioni ecclesie quae intendit ut remedium adhibeat peccato. Videtur igitur ad hoc reperiri quod frequenter per accidens quod sacerdoti dicitur vel permittit lapsus est in idem ex consuetudine: quia tunc grauius peccat. ex ra deo fuerit. c. vi. Tanto grauiora sunt peccata quantum diuini infelicem animam detinet. et grauius tunc remedium oportet ut peccatum de cetero caueat. Unde quando confitetur: tenet dicere frequenter se lapsus in tale peccatum. Item quod ex naturali inclinatione: quia tunc oportet penitentiam esse proportionatam ad moderandum illam inclinationem. sicut et quod est nature calidae et lubricae magis expedit aqua potius quam psalmodia. Item quod ex commoditate peccandi: puta quia domicellam tenet in domo: et frequenter habet ad voram. Si tamen tu commoditate subtraxisti: videtur quod tu non teneas.

Prima. Non est necesse recitari peccata

etiam selesse confessio: nisi quando sine eis non possunt sufficere confiteri peccata
 Secunda. Hoc autem est: quando frequenter laberis ex consuetudine vel robore aut inclinatione corporea: aut comoditate vel generaliter quocumque occasione
 Tercia. Si tu es certus ex aliqua nouitate quod non reciduas: non tenentis ut videtur: quia iam remedium est appositum. Et si peccatum sit grauius in habitudine ad peccata: tamen ista grauitas non est essentialis ei.

Casus. vi.

Queritur sexto: **Utrum** existens in mortali possit explere satisfactionem in iuncta peccatis quibus fuerat ante peccatum. Ad hoc respondet Guill. 2. Petrus de pal. iij. di. xv. et Rich. ac Scor. ibidem. 2. Pisma. i. di. satisfactio. 2. multum multa loquitur. verumtamen forte non vere dissonat. Pro fundamento igitur accipio dictum Petri de pal. in. iij. quod non ad hoc possit: quod duplex est satisfactio. scilicet sacramentalis: quod fit ex iunctioe sacerdotis dispensantis sacramenta. Et prouisa: que. scilicet fit ex virtute penitentis pugnantis contra peccatum. Deinde dico cum Scor. quod penitens quod sine causa non implet penitentiam in iuncta et acceptatam: committit in obedientiam mortalem. Utrum hoc est possibile in mortali explere: scriptum Thome. in. iij. vbi s. dicitur: quod quidam dixerunt quod sic. sed est iniquum impossibile. quia oportet opera satisfactoria esse deo accepta: cum non fiat et satisfactio secundum equitatem: sed secundum acceptationem. quod acceptatio non est respectu eorum que non placent: cuiusmodi sunt opera peccatoris. Subiungit autem quod satisfactio quod fit per opera relinquenda post se effectum non est iterum necessaria. quia si talis peniteat illa satisfactio erit accepta deo in suo effectu. sed tamen ea quae transierunt oportet iterum rari: non autem confessionem. quia hoc doctores non dicunt. Hec ille. Videtur autem velle. Videtur mentem sancti Thome esse: quod si effectus salutis iam transierit quantum redit peccatum: non valet satisfactio. Petrus autem vbi s. q. j. ar. ti. iij. sic dicit. Tercia conclusio est: quod quando

hō de oibz est p̄ticius ⁊ p̄fessus ⁊ absol-
 lut⁹: accepta penitētia / si illā pagat in
 mortali nouit̄ cōmissio: liberat se ab in-
 functōe sacerdotis: nec incurrit inobe-
 dientiā sicut si eā nō fecisset. qz nō ē for-
 titus vincillū p̄fessoris q̄ det vel ecclie.
 Sed hō in mortali existēs implēdo p̄ce
 p̄tū dī de honore parētū v̄l ecclie de se
 iuncto ecclie q̄dragesimali: se ab illa ob-
 ligatōe liberat. ⁊ hoc similit̄. Quā aut̄
 satisfactio relinq̄t effectū: redeūte chari-
 tate: valet rōne charitatis ⁊ ex insuetōe
 sacerdotis. Hec ille. Videt̄ aut̄ mibi q̄
 opinto sc̄ti Tho. sit eadē cū ista. qz san-
 ctus Tho. loquit̄ de satisfactōe p̄tuo-
 sa: vt p̄t̄ ex rōne sua. Dicendū igit̄ v̄l
 det̄ q̄ talis reditūas si expleuit̄ insuetā
 satisfactōne i mortali: nō tenet̄ replica-
 re illā in specie: martine cū null⁹ sc̄at se
 esse sine mortali. sed sufficit si satisfaci-
 ar deo q̄ bona opa. Qd̄ si nō facit: non
 peccat mortali. s; i purgatorio exoluet̄
 equalit̄e insueti sibi: nisi fuisset̄ insuetā
 excessiua. qz eo casu exoluet̄ r̄m debitas
 p̄ctis: s̄m Capō. iij. dist. xij. Cū ḡ dicit̄
 sc̄tus Tho. q̄ si trāsit̄ reterāda est: non
 intelligit̄ eadē in specie: sed equaliter
 Et cum d̄t q̄ si relinq̄t effectū erit̄ accep-
 ta in eo: intelligit̄ q̄ntū se extendit̄ ille
 effect⁹. Ita p̄bi gr̄a: q̄ si effect⁹ tot⁹ tei-
 nij relit̄ ē vt. x. ⁊ q̄n supuenit̄ charitas
 tā nō est nisi vt. v. illa satisfactio nō est
 accepta nisi vt. v. ⁊ alia q̄ncq̄ opterz ali-
 unde supplere. ⁊ h̄ int̄debat̄ Aider: vt
 videtur. Sed cōtra. Petā tua elemo-
 sytis redit̄e Daniel. iij. ⁊ tamē p̄stat
 q̄ ille repperat in pctō. So. Elemosyna
 relinq̄t effectū s̄m sc̄m Tho. Et tra-
 int̄debat̄ Daniel q̄ penit̄eret regē. Et
 ce igit̄ delusiones.

Prima. Penitēs est debitor pene sa-
 tisfactorie rōne pcti cōmissi: ⁊ rōne insue-
 tōis a sacerdote: sic q̄ etiā si sacerdos i-
 iūgat maiorē debito: tenet̄ t̄m ad eā.

Secūda. Si sacerdos iūgat satisfac-
 tōez minorē debito pcti penitēs tenet̄
 supplere residuū. si at maiorē tenet̄ eaz
 exple. si t̄m an̄ expletione mortaf. n̄ sol-
 uet̄ nisi debitā pctō i purgatorio

Tertia. Qui insuetā satisfactōez nō

relinq̄ntē effectū explet i mortali totū:
 tenet̄ repetere nō eadē in specie s; equa-
 lentē. Si aut̄ effectū relinq̄t: tenet̄ equa-
 lentē tantū repetere q̄ntū d̄ illo effectū
 sine charitate trāsuit̄.

Quarta. Qualit̄cūq̄ expleat̄ p̄nia:
 nō ē p̄t̄ h̄ necario iterāda p̄fessio

Casus. vij.

O Verit̄ septimo D̄truz
 q̄libz ch̄itan⁹ tenet̄ teiunaz
 re totaz q̄dragesimā: Ad h̄
 r̄ndēt̄ oēs doc. q̄ q̄libz tenet̄.
 Qd̄ p̄t̄ Primo. qz d̄t. ij. di. In his rebz
 in q̄bz nihil certuz scriptura statuit̄: mos
 ppl̄: mos det̄. Nec refert̄ vtz voluntas
 p̄ncipis p̄bis aut̄ facti. declarē. s. de le-
 g. l. de q̄bz. Tū obligat̄ rōnabil̄ ⁊ p̄
 sc̄pta p̄suetudo. di. ij. c. illd̄. ⁊ c. illa. Se-
 cūdo qz videt̄ exp̄sse p̄t̄pt. de p̄se. di. iij.
 nō liceat. ⁊ c. nō optet. ⁊ c. placuit. ⁊ di-
 stin. v. q̄dragesima. Sed intelligit̄ si q̄s
 p̄t̄. Pro q̄ nota duas regulas. Prima
 est sc̄ti Tho. iij. dist. xv. ⁊ tal. Quilibz
 p̄t̄ ⁊ debet̄ p̄seruare vitā ⁊ robur neces-
 sariū ad ea q̄ sibi incūbūt̄ faciēda neces-
 sario p̄ vita v̄l officio vel societate pul-
 uerū: vel respectu eoz q̄ facere p̄t̄ me-
 lloza teiunio. Et intelligit̄: incūbere nei-
 cessario: quādo al̄s esset̄ notabile dānū
 vel notabile incōmodū. Et similit̄ intel-
 go d̄ officio ⁊ societate quā relinq̄re nō
 p̄t̄ sine incōmodo: vt eū q̄s incidet̄ i
 latrones forte si sol⁹ esset̄: vel si q̄s relin-
 q̄ret officiu vtz possit̄ viuere: vt curioz
 vel laborator ⁊ hmōi. Qui cum p̄d̄ct̄
 p̄t̄ teiunare d̄t̄ posse. Secūda est Guill. de
 P̄ssa. tal. Si cū p̄d̄ct̄ cert⁹ es q̄ n̄ pos-
 sis: nō req̄rat̄ disp̄sario. Si es dubius
 cōsule quēlibet̄ peritū ⁊ bonū: puta me-
 dicū conscientiaz vel p̄fessōrē bonum ⁊
 prudentē. Qui si nō remanet̄ dubius:
 ita iudic̄to ei⁹ sine alia disp̄sario. Si
 aut̄ remanet̄ dubi⁹. oportet̄ adire plū-
 tum q̄ nō solū declaret̄: sed declaret̄ au-
 torit̄atue disp̄sando. Unde p̄t̄e q̄t̄
 scopum si potes s̄m Guill. ⁊ Hostien. ⁊
 Pet̄rū de palude. Sin aut̄em pct̄e p̄d̄
 robianum. Ad ista regula crede nullū

De quonibus impertinentibus

doctore vere discernere: etsi apparent.
Tempus autem quod obligat ad ieiunium secundum
secundum Thome et Petrum de paludibus et Pissam et
Aldem et Archiepiscopum in 2° p. 23. annu. 2°
cer ei an teneatur ex iure nature carnem
subijcere spiritui. si tamen per hunc modum
to cibo indigere ad nutrimentum et augmen-
tum. Nec est simile secundum Petrum de indigentibus
b^o cibo ad generationem. quod diebus ieiunij
debent iuges abstinere a coitu: et semel
in anno sufficit fecundare: et cum ieiunio
pl^o abundat semel quod sit necesse. Modus
autem ieiunandi est secundum Thome et ceteros
oēs. semel comedere in ix. hora: quod incli-
pit in meridie si numeremur horas per tri-
plicitates. dicens prima: tertia: sexta: nona:
na. Si tamen numeremur per singulas vni-
tates hora nona est tertia post meridiem.
Et ista est hora prandij in ieiunio secundum legem.
Et si non secundum consuetudinem. Videtur tamen velle De-
er^o de paludibus quod de iure extra quadragesimam
liceat ieiunio prandere quod primum incipit
triplicitas nona. i. transacto meridie. si
autem quadragesima. Dicit etiam Petrus de paludibus
quod in quadragesima. et si non operatur expectare
vesperam diei sed officij: tamen tardius debet co-
medi quod in alijs ieiunijs: ita quod in tali ieiunio
debet ante prandium esse transacta nona:
si autem in alijs hora sexta. Sed et Thome in
2° p. 23. videtur velle quod in omni ieiunio
oportet expectare sine nona secundum legem
i. hora tertia post meridiem: Sed ego credo
hodie standum consuetudini populi dei. 23.
dist. 1. his. De collatione serotina dicit Ar-
chiepiscopus et communiter doctores quod per mo-
dum medicine. i. ne potius noceat: non autem per
modum cibi. Dicit tamen idem quod si non fiat cau-
sa medicine: pie in prandium est ratione
consuetudinis: nisi fiat in fraudem. quod
etiam sentit Abbas. quia standum est con-
suetudini: ex quo videtur de ius non est ad oppo-
situm. Intellego autem quod fit in fraude. quia
do propter famem. Intellego hoc quod licite fit
aut non propter potum: quando non fit propter fa-
mem: sed alia rationabili causa: pura propter
dormitorem vel vocem. Imo dicit Rich. et
idem videtur sentire secundum Thome quod si quis
ex sensualitate comedat aliquid: in tali col-
latione non frangit ieiunium: nisi ratione magni
excessus. De pane autem in collatione dicit

idem Archiepiscopus quod ieiunium soluit. Sed An-
gelica et Rosella dicit quod non: maxime ubi est
consuetudo: quibus standum est quod aliud non habet
beneficium. vel si habet: illud nocet stomacho.
Sed et secundo Thome et Petro de paludibus non
potest quod ad hoc haberi distinctio inter pa-
nem et fructus et herbas. Et si dicatur quod con-
suetudo de non comedendo panem fecit
legem. Dico quod in foro consuetudo non
obligat nisi quia intendit princeps legislator
quod non intendit ut sine pane et herbis quod sit
ne pane potest quod indiget obesse. Vel quod
fructus non habes vel si habes fructus
non habes stomachum fructibus oportunitatem.
Potest autem esse ante prandium secundum oēs fere li-
ceret: tamen vinit et primum videtur licet aliquid
sumere causa potest precise. sine quo. i. potest
impune sumi si potest et habet expressum h
a secundo Thome. dist. 23. in questione de ieiunio
no. ar. 23. q. 1. Sed primo. quod si tene-
mur: esse mus perfectiores cibis qui videntur
tamen quadragesima ieiunant. Sed. Ieiuna-
na eo modo quod cibis nihil manducando: de
inde cessa si vis: quod te absoluo. Vel dico
quod cibis non indigebat ieiunio. sed ieiuna-
uit vna ad exemplum et formam nostram. Secundo
Suppono quod ieiunium fiat ad satisfacienda
duo per peccatis. Tunc sic. Cibis non ieiunantibus
se: ut per. Sed pro nobis. et primum sufficienter
me satisfecit pro nobis. quod ei satisfactio erat
in finem valoris. Ergo nos non indigemus
ieiunio. Sed. Nego suppositum. quod fit esse
ad mortificandum corpus et mentem eleuan-
dam. Unde et iusti et sancti tenent ieiunare: secundum
secundum Thomam. Dato tamen supposito: dico quod
cibis non intendebat sic satisfacere pro nobis
vnum de cetero non affligemur. sed sic:
ut nostra satisfactio esset deo grata medicina
te satisfactio cibis a qua nostra habet effi-
cacia. sicut etiam est passus pro nobis: et
tamen oportet nos sue passioni coniungi per
penitentiam vel sacramenta: que penitentia nostra
non satisfacit deo: nisi iure passionis cibis.
Et sic per rationes.

Prima. Quilibet qui potest ieiunare
teneat se.

Secunda. Ille dicit non posse: qui cum ieiunio
non potest ea quod sibi necessario facienda
incumbunt. vel que sunt meliora ieiunio:
pura pascere.

Tractatus tertius

Tertia. Utrū possis vel nō possis: si es cere? nō oportet adire aliū: nec nō se hūmādo peccas mortalit. etiamsi in parte fallaris: sicut Pisanū et Petrū de palude. q. s. credis te hēre causam sufficē? et nō habes.

Quarta. Si es dubius: si ule peritū et bonū et illi ad hēse. si nō dubitat: magis meo timorato. i.

Quinta. Si aut dubitat redire eum q̄ possit dispēlare. i. ep̄m vel parochianū vel paratū i religioe.

Sexta. Tempus aut obligatōis est. xxi ann. et tps comedēdi hora. ix.

Septia. Pot. nec ante p̄ndiū nec post soluit nisi fiat in fraudem: siue sit vini siue aque.

Octaua. Panis nō soluit si sumat per modū medicie: ubi maxie nō habet rē.

Casus viij.

Queritur. viij. Utrū q̄ accedit ad sacramētū p̄fessio nis sine dolore: peccet mortaliter: Ad hoc aures r̄ndet sicut Scotū. in. iiij. et dñm Bonauenturā q̄ sic. q. q̄ntū in se est perdit sacramētū Idem uidet sentire sc̄tus Tho. qui dē q̄ accedens fict. tenet suā fictionem cōfiteri: qd̄ n̄ eēt ver. si eēt solū p̄ctm̄ uentale. Nō oportet tñ istū dolorē esse p̄cti onem. s. sufficit si sit attritio. Differēt aut sicut p̄fectū et imp̄fectū ista duo. Nā utriusq̄ est dolor de p̄terito peccato cū p̄posito emendandi. sed p̄terito ē quādo tantū intēdit iste dolor: q̄ p̄ctm̄ tantū displicet q̄ntū debet placere de. i. sup̄ omnia. Et ois reliqu. dolor extra istū ē attritio q̄ sufficit ad n̄ peccare mortaliter accedente ad p̄fessionē. Imo sicut Capreolum i. iiij. sufficit ut tūc p̄ficens grām p̄sequat. q. aliqui ista attritio est tanta ut p̄tute clautū fiat p̄terito. s. ut de nō semp̄ sit tāta. Imo uisio sc̄to Tho. i. iiij. vi. xvij. q. j. ar. iiij. q. j. et uisio nider: dicit eo q̄ ois attritio sufficit ad p̄sequendam grāz i b̄ sacro: et i bap̄tismo q̄ ordinat p̄ culpā nisi q̄s actu dū p̄cipit sac̄m̄ pot. nat obicē. Imo dico q̄ sufficit si q̄s uel

let eē uolēs i gñali et p̄clari: q. tal. nec cessario ē uolēs sicut uolūtate deliberatā ad quā eēt tal. p̄tinet attritio et p̄terito s. forte n̄ uoleat sicut sensū aut uolūtate naturalē: p̄p̄ qd̄ dē ē se non uolere. Est ei cōtradictio q̄ uellem mibi aliqd̄ displicere: et q̄ n̄ displiceat s. rōnē deliberatā quia cui aliqd̄ placet ip̄a eēt cōplacētia placet p̄ eo tpe quo illd̄ placet. Uñ et m̄rem Gratiani h̄ mō fuisse absolutam Archiep̄s in chronica narrat. Et licet n̄ approbetur historia: tñ n̄ fecellit doctrinam. Sufficit igit omnis dolor de p̄terito et p̄posito de futuro simul. Sed aduertere q̄ p̄positū nō ē iudiciū uel optio. Uñ fiat q̄ uelim abstinere i futurū: et tamen credo q̄ non abstinēbo sed mutabo uoluntatem: quod tamen non uellem mōdo. et hoc multos fallit. Ellice cōcludi siones.

Pris. Qui p̄fiteri n̄ uolēs de p̄terito aut uolēs n̄ cauere de futuro peccat mortaliter si p̄fiteri ut absoluat.

Secda. Qui p̄o uolero mō p̄fiteri: n̄ ut absoluat sed ad recognitiōem sui corā deo et sacerdote. n̄ peccat ex b. q. sicut Ricbar. n̄ p̄tēnt sed uerē sac̄m̄. Uñ talis cōfessio ē audienda et eis consulendum: ut dicat in cap. q̄ quidam. de penitētia et remis.

Tertia. Contritus ē cū p̄ctm̄ p̄p̄ de um displicet sup̄ omnia: sic q̄ ē parat. omnia in generali pati deo uolēte ante q̄ uenit peccare: licet i particulari non cogitet nec debeat cogitare de hac p̄ca uel illa.

Quarta. Attritio ē ois p̄terito: et dēum q̄ ali. uolēt de offēsa dī: ut sic dēum mō cū p̄posito emendandi.

Quinta. Quicūq̄ ē attritio sine p̄terito p̄t p̄fiteri et petere absolutionē.

Sexta. Sicut et dēum scit se uelle hēre dolorē de p̄terito i generali et p̄clari: et uolētū p̄positū: s. nesciat se uolere.

Septia. Quis tales p̄sequunt grām i absolutionē: clautū p̄fiteri: imp̄fectū dolorē: n̄ eundē numero actualit. cū attritio actuali nunq̄ fiat p̄teritois acc. iiij. vi. q. ii. ar. j. q. iiij. s. alii specie uel numero nisi ponat obicē.

De quonibus impertinentibus

Casus. ix.

Queritur nono Petri religiosus teneat ad officium actum. *See dicendum: Ad hanc respondet s. Tho. ij. q. liij. r. Psa. xi. hore. r. Petr. de pal. liij. di. xv. r. archiep. ij. pre. xi. r. Archidia. in c. grauis. de cele. mis. r. Hostien. r. Angelica r. Panor. r. omnes: ex quibus elicio multas conclusiones.*

Prima. Non est autem quod corona clericali obliget ad septem horas canonicas quia tamen gaudet tales privilegio clericali: debent per aliquid recipere. Et bene facit episcopus aliquid insurgendo: Petrus de palude.

Secunda. Non est etiam autem quod minores ordines obligent ad officium beate virginis: sicut eundem. licet debeant tales ut s. Cuius Petrus est Angelica r. ceteris opinio: quia tamen Archidia. cum Jo. and. videtur dicere quod tales tenent ad officium. Et Panor. dicit esse tunc iuxta canonistarum refugium. Est autem tunc etiam non comedere pisces officios. Jo. tu dic. episcopus non habet a lege quod non tenent: quibus teneant: ut dicit Petrus ad aliquid indeterminatum: ex ipsa honestate iuris naturalis.

Tertia. Tenent autem ad septem horas omnes qui sunt in sacris: nisi excusentur per non posse bene breviarum: (quod tamen potius quibusvis emere tenent) vel alia legitima causa. Concordant in hoc omnes: quia non debet ordinari quis in sacris: nisi qui habet beneficium: vel qui ad patrimonium suum loco ecclesiasticorum reddituum voluerit ordinari. extra de prebenda. ca. Episcopus. r. ca. Conferunt.

Quarta. Tenent etiam sicut omnes beneficia: etiam si non sunt in sacris. xij. di. c. finalis. ubi dicitur ecclesie deputat. s. per beneficium: ut exponit Angelica. Sed intellige sicut Petrus de beneficio respiciente officium spirituali. Nam instantia est de habente ecclesiasticos redditus per officium matricularium: quod tamen non est clericus. r. de magistro theologie vel grammaticae. qui non venit ad choros: intellige etiam sicut Petrus si possunt percipere redditus.

Quinta. Item religiosi clerici professi extra de voto. c. Licet. quod sicut Petrus sunt pars ecclesiastici collegii. Et eadem ratio est sicut Archidia. si sit monachus. r. quod habet redditus: r. est in religione instituta ad orandum.

Sexta. Item sicut Petrus: monachi clerici etiam si non sunt in sacris: quia sustentantur clericis r. gaudet privilegio. Sed quia nec corona nec ordines minores obligant ut dicitur: et licet etiam non obligant ad aliquid quod determinatum recipiendum. forte possunt dici quod tenent quidem naturali iure ad orationes r. psalmos vel huiusmodi: sed non ad septem horas: maxime si officium plene nesciunt. alioquin etiam quiescere tenerent addiscere horas. Sed contra. quod si ingrediuntur anio mutandi statum: sunt virtualiter ac tacite professi. Solu. Dico quod verum esset si ingrediuntur anio mutandi statum per professionem tacitam quod olim etiam in medicamentibus licebat in ipso ingressu exordium. secundum autem si ingrediuntur cum anio mutandi statum sed non se obligant ad istam mutationem: sicut communiter faciunt. Sed in hac re canonice multi fallunt. ut forte deo pulo alii patebit.

Septima. Item sicut Petrus r. Archidia. r. Aug. d. Ancho. quiescere tenent ad modum sibi taxatum: sed non ad septem horas. Sed intelligo: loquendo in ordine predicatorum quod tenent eodem modo quod tenent ad gratias r. suffragia mortuorum: non autem quasi mortali peccato si omittunt r. non ex precepto. quod nec naturali nec divina lege preceptum eis ille determinat modum orandi. similiter nec lege canonica vel civili: quod nihil inveniunt ordinasse de vii. horis per laicos exordium: nec per suas constitutiones: quod etiam ad veniale non ligant nisi ratione precepti vel precepti: quod preceptum in hac re non est factum. Magis autem sunt in statu peccato: quod circa exercitia corporalia sunt notabiliter negligentes: quod in die orationis ad hoc recipiunt. r. ea ratione licet eis clericis ordinis in suos usus convertere: quod sicut fuerit per populum sicut Petrus in opere contra religionem impugnantes. Possunt tamen orationi vacare sicut modum mandatum a constitutionibus r. permissum a prelatibus: imo r. debet quantum ad eum quod est in maiori

dato constitutionum.

Octava. Rōne general' p̄suetudis h̄cū q̄ tenet ad horas: tenet etiā ad officiu; h̄cū p̄ginis: vt videt. r rōne p̄suetudis specialis ad vigilias mortuoz: r ad ali q̄n celebrādū iusta cā. Imo fm aliq̄s q̄ liber talis tenet q̄tidie ad missam legē dā v̄l audiendā: lz h̄ nō sit vez. q̄ i c. vl ri. de pul. li. vj. p̄z q̄ eps nō tenet ad h̄: l̄cz sic h̄ decēs: r p̄seq̄nt a fortiori min' tenent ali; nō obstāre q̄ hore ad missaz ordinent. Petr' d̄ pat.

Nonā. Quantū ad intētionē at v̄l at tētiōem q̄libz ad officiu; obligat' tenet in p̄ncipio officij h̄cū intētionē satisfaciendi: ita q̄ officiu; p̄ficiat ab intellectu r nō ad imaginariā: fm Petr'. qd̄ itel ligo actu vel habitu

Decima. Infra officiu; aut tenet sic ad se redire si fuerit mēte vagat' q̄ nō p̄cat totālr dicta p̄ma intētio fm sc̄m Tho. i. fr̄q̄nt: q̄ tñ fr̄q̄ntia nō p̄t sub certa regula comp̄hēdi.

Undecima. Nō tñ tenet q̄uis p̄cepto eē attē: s; sine culpa mortali p̄t euagari etiā a p̄posito: dūmō sc̄lar qd̄ facit sic. s. q̄ ster p̄ma intētio. Hec p̄bant auctē Plā. Pe. de pal' Angelice: r mltorū alioz. Et rōe: qz ecclia n̄ p̄cipit sup̄ infioribz

Duodecima. Horrāle est tali dicen do officiu; se occupare p̄ lōgū spaciū in extioribz: fm s. Tho. r ex c. dolētes. qd̄ Petr' exponit q̄n nō cōpatiunt artētiō nē ad officiu;: qd̄ ego intelligo sec' ab his q̄ ad officiu; spectāt: vt voluere char ras: parare lib: os r hmōi. Lcz ei ecclia d̄ infioribz nō possit p̄cipit: tñ d̄ extioribz bus p̄t. r de facto p̄cipit i d̄co c. dolen tes. vt deuote dicat S; p̄. qz s. Tho. vbi sup̄ d̄t: q̄ d̄ spōte vagat' videt' derib dere deū So. Illa deritō ē interpretari ua solū: cuiusmōd̄ ē in oi p̄cō etiā vent' ali. Et p̄trea videt' loq̄ n̄ de psallēte: s; d̄ orāte: sic q̄ aliqd̄ petat a d̄co

Casus p.

Querit decimo Vt p̄ indulgētiā remitti possit pena iniūcta v̄l iniūgēda p̄ pec

cat'. Ad h̄c videt' s. Tho. r cōst' doc. in. iij. di. xx. P̄sa. et indulgē. r Petr' in. iij. r sum. cō. r multi ali. Dicit igit' s. Tho. Dēs dicit q̄ indulgētiē aliqd̄ valēt. S; qd̄ dicit q̄ nō valēt ad penā taxatā fm iudiciū dei i purgatorio: sed q̄ntū ad taxatā a sacerdote. S; h̄ est p̄ illud p̄tlegiū Petr': erit solutū r i celo id est i foro dei. Itē ecclia imitteret ad penas cōsutores. Valēt igit' ad penā deb̄itā siue taxatā: siue nō. qz p̄t v̄ntrātē corpis mystici v̄n' p̄t p̄ alio satisfaciē re. Sc̄ti aut' q̄ habuerit satisfaciōem su p̄abūdantem: nō intēdebat satisfaciēre p̄ h̄ vel illo: alioq̄n tal' p̄seq̄ret remissio nē sine indulgētiā: s; p̄ tota ecclia. sicut d̄ se scribit Paul' Col. j. Sic igit' ista mē rita sūt cōta: r p̄seq̄nt dispēdanda p̄ p̄sū dentē toti' ecclie. Sūt aut' tot' q̄ omne penā d̄busiq̄ deb̄itā excedēt rōne satisfaciōis eū infioritē. P̄t aut' fieri p̄ aliq̄ spūali: sicut qui orat p̄ rege fr̄acie h̄z decē dies indulgētiē. Et p̄ rpalibus vt ordinant ad spūalia. i. pacē ecclie et hmōi. Quātū aut' valeat: qd̄ dicit' q̄ mēsurant fm deuotionē suscipiētiū: lz ecclia aliē p̄dicat: vt p̄t r v̄ntrātē decipiat

Sed p̄. qz ecclia null' eēt autoritat' si fieri doceret. Alij q̄ fm q̄ntitatē vati vel facti p̄ indulgētiā. Sed p̄: quia non valeret ad remissionē: s; ad cōmutatōnē. Itē in p̄dicatōe ecclie eēt falli ras: cum aliq̄n p̄ minore p̄dicet maior. Alij q̄ fm cām faciēdi indulgētiā. S; p̄tra: qz p̄ eadē cā aliq̄n maior: aliq̄n mi nor dat. Itē tāntū valēt q̄ntū intēdit' q̄ eas dat r applicat. Hec sc̄tus Tho. Et p̄seq̄nt q̄ntū valere p̄dicant. Et sic intelligit' q̄ valēt tantū q̄ntū sonant. i. si dicit' centū: nō sūt nonaginta. Valēt igit' fm Pisanū: cui cōsonat Raym. r sc̄tus Tho. q̄ntū sonāt. i. xl. dies idul gētiē valēt tāntū q̄ntū. xl. dies p̄nic fm taxatōem factā a iure v̄l sacer dote vel diuina iusticia: qz isti dies nō sūt dies celi seu purgatorij: sed m̄di. Intēdit' au tē q̄ isti. xl. dies tantū valēt q̄ntū: s; xl. dieb' faceret p̄niam fm cōm' impos sitionē iuris vel sacerdotij v̄l iusticie di uie: siue ista p̄nia sit iniūcta siue nō. Et

De q̄onibus impertinētibz

Intellige fm taxationē diuise iusticie p̄n
cipaliter: iuris ar̄ z sacerdotū secundario
in q̄ntum taxat fm iusticia dei. Isti aut̄
dies taxati hic fm iusticia dei z fm iu-
ra vel sacerdotes p̄formis ad illā: nō va-
lent p̄esse. xl. purgatorij. qz cum for̄ sit
diuersū forte qz dies non r̄ndet diei: sed
paucis dieb; p̄or̄ q̄a hic soluere p̄niam
sibi faciēdā longo tpe. Ideo dicūt isti qz
non sūt dies purgatorij. s. q̄ntum est ex
intentōe ecclē: siue isti dies r̄ndent illis
siue nō. In sic̄ de Pisa. z Berue. i. iij.
di. xx. sic. xl. dies p̄nie pl̄ valēt vni q̄ al-
teri rōne deuotiōis maioris: ita z. xl. di-
es indulgētie. Sed h̄ n̄ videt̄ h̄e locuz
vbi dat̄ plenarie. Quib; aut̄ valēt di-
ces i p̄sonib; s; p̄ p̄mo. Deut. xxv
Scdm̄ mensurā delicti erit plagarum
modus. ergo nihil valent. Solu. Pla-
ga. i. p̄nitētia eb̄t̄ est mea. p̄ attributō
nē vicarij et̄: z ip̄a ē eque magna z ma-
ior omnib; peccatis. Et sic indulgētia
nō facit q̄n fm mensurā delicti sit pla-
garū modus. Secundo. Nam infertor
puta papa: nō p̄t̄ absoluerē ab eo ad qd̄
superior ligauit. i. de. Solu. Papa nō
me absoluit a pena: sed dat̄ mihi vnde
illā soluam. s. merita eb̄t̄ z serōz. Et sic
igit̄ cellōes

Prima indulgētie valent ad remissi-
onem pene hic vel in purgatorio tolerā
de.

Secda. Possunt fieri p̄ causa sp̄ritu
ali. z p̄ rēporali in ordine ad sp̄ialem. s;
sine legitima causa nō valent l̄ez valez
ant̄ si fiant indiscrete. s. qz hoies q̄si p̄ ni-
hilo ab operibus p̄nitētie reuocentur
Hec s. Tho.

Tercia. Hoc qd̄ d̄r qz tantū valēt q̄n
tū sonāt: intelligēdū ē q̄ntū valere p̄di-
cant siue de q̄ntitate indulgētie z n̄ de so-
no p̄boz. qz valēt tantū q̄nta ē intentio
datis qz pot̄t̄ attēdēda ē qz p̄ba.

Quarta. Valēt ar̄ q̄ntū valere p̄dicā-
tur q̄ntū ad q̄ntitate discretā s; Berue
um. i. si dant. x. dies sūt. x. s; qz iusticia
diuina taxaret. s; q̄ntū ad p̄tinuā seu in-
tēstiuā n̄ valēt eq̄lis oib;

Quinta. In doctrina ecclē nulla fal-
sitas continet̄. z ip̄a debet eē regula f̄i

dei nostre

Sexta. Nō valēt existētib; in mortay
li. qz dant̄ ad remissionē pene z n̄ culpe.
Et licet sint magis idigētes: t̄n sūt m̄s
nus capaces.

Septima. Valēt ar̄ z religiosi si obf
uēt tenorē bulle. s; t̄n qz illas n̄ remittunt
imposita i foro capli. qz nō est p̄niale s;
iudiciale. s. Tho.

Oraua. Nec t̄n op̄tz religiosos ex
ire claustra p̄ indulgētijs. qz lz indulgē-
tie pl̄ valēt q̄ ad remissionē pene qz obf
uātia: t̄n ecōuerso est q̄ ad adq̄sitionem
p̄mij: qd̄ ē mell̄s. Tho.

Nonā. Valēt et̄ defunctis si p̄nt̄ i
tenore bullay: dūmō aliq̄s faciat qd̄ mā-
dat. s. Tho. Nec t̄n seq̄t qz pl̄t̄ possit̄
suo libitō aīas a purgatorio liberare
de s. Tho. qz inq̄t ad h̄ qz indulgētie va-
leant̄ req̄rit̄ cā p̄ueniens.

Decima. Auxiliū dare intelligit̄: qz
dat̄ fm suā facultatē. n̄ ar̄ qz citra. vt rex
dās obolū. s. Tho. Sed t̄n dās citra fa-
cultatē p̄seq̄t̄ partē indulgētie p̄portio-
nalē. vt innuit̄ serūs Tho. iij. di. xx. ar-
ti. iij. q. ij. ar. iij.

Undecima. Cū qz dat̄ citra suā fa-
cultatē: p̄seq̄t̄ plus vel min⁹ fm qz dat̄.
serūs Tho.

Duodecima. Cōfessio requirit̄ vl̄ nō
requirit̄ fm qz intēdit̄ is qz dat̄ indulgēti-
am. qz q̄ntū ē ex natura rei fm oēs non
req̄rit̄ p̄fessio sed sufficit̄ charitas z con-
tricio.

Tredecima. Lz p̄babil̄ dicat̄ qz cū
papa d̄r: z p̄fessis. intēdat̄ dare solū is qz
p̄ p̄fessionē nō incidēt̄ in mortale: t̄n
mihi videt̄ qz p̄babil̄ dicat̄ alij qz intēdat̄
dare oib; qz p̄: si sel̄ i āno sit p̄fessis. s. ot-
bus qz sit i charitate facientib; id qd̄ mā-
dat. qz papa n̄ facit̄ indulgētiā vt suppo-
no ad inducēdū ad p̄fessionē sed ad ali-
ud: pura el̄yā. Qz aut̄ d̄r: p̄fessis. itel-
ligit̄ fm statutū ecclē qz mādat̄ sel̄ i an-
no p̄fiteri: sic̄ exp̄sse tenet̄ Panoz. in ca-
ois. extra de penit. z re.

Quartadecima. Qui p̄t̄ p̄fiteri an-
qz accedat ad indulgētiā. bonū est: qz sel̄
curi qz t̄n n̄ p̄t̄: nihilomin⁹ accedat: qz
certū nō ē. qz eā nō p̄seq̄t̄

Tractatus

tertius

Casus

xi.

Queritur xi. utrū liceat adorare imagines? Ad qd̄ re-
spōdet ex s. Tho. iij. di. ix. q. 1. ar. ij. q. ij. z. ij. q. restij. z i
tractatu de decē pceptis. Pro q̄ sciedū ē
vt pz. ij. q. ciiij. q. deū honoram⁹ hono-
re latrie vt ei exhibeam⁹ reuerētā rāq̄
pncipio oim bonoz. angelos ar z hoies
dulia. s. hoies excellētes hipdulia: vt be-
atā ḡgnē. Eodē ar honore q̄ aliquē ado-
ram⁹ possum⁹ adorare imaginē eius vt
imago ē: vt d̄. iij. vbi s. qz fm Aris. de
memoria z mīniscē. eodē motu fert̄ q̄s i
imaginē vt imago ē: z i id cui⁹ ē imago.
sec⁹ vt imago ē res. Igit̄ imagines chri
vt imagines adorant latria: scōz ar du-
lia vl hipdulia. Sed 3. Prio. Nā Ex-
od. ix. d̄. Nō facies tibi imaginē. ḡ a
fortiori nō debet adorari. Solut. d̄. s.
Tho. i. iij. q. in veteri lege fuit phibitū
facere imagines: n̄ simplr: cū i factuario
fuerit cherubin: sed ad adorādū. Prio
qz ille ppls erat pn⁹ ad idolatriā. z Se-
cūdo qz de⁹ cū adhuc n̄ cēt incarnat⁹ nō
erat figurabil. In noua ar est excessū: qz
cessat vtraqz rō. Secdo: qz h̄ solū ē q̄ ido-
latrias irridem⁹ qz adorāt op⁹ manuum
suaz. So. Prio⁹ introducēs honore ima-
ginū i gētibz videt̄ fuisse Hin⁹: q̄ fecit
imaginē Belo p̄t s. Bedā: z ei diuos
honores exhibuit s. z idolatre credebāt
ex vi s̄ider̄ imagibz inesse d̄itatē: sic Her-
mes vt testat̄ Augu. de ciuit. dei dixit
datū ē hoibz facere deos iō adorabant
imagines vt res: qd̄ nos abhorrem⁹. 3re
adorabāt imagines irrōnaliū: vt sol: lu-
ne zc. Tertio. Nā imago siue vt res si-
ue vt imago sp̄ est creatura. ḡ nuncq̄ est
adorāda latria. So. Licz creatura nūq̄
q̄ adoret latria vt termin⁹ vltim⁹ ado-
ratiōis. sec⁹ vt mediū z rō adorādī siue
vt imago. Quarto. In cultu diuio nō
st̄ exhibēda nisi ea de q̄b̄ h̄r in scriptura:
cul⁹ mōi n̄ st̄ imagines. So. Sic d̄r sc̄tus
Tho. imagines s̄troducere: Prio a chri-
sto ad abagaz mittente suā imaginē. vt
d̄ i Ecclesiastica histo. Secdo ab aplis.
qz tpe eoz Lucas fm Damalce. Depin-

xit imaginē chri z ḡgnis: z imaginem
chri secu ferebat: vt d̄ in eius historia.
Quarta ar apli tradiderūt q̄ nō st̄ sc̄pta:
z h̄ ē vni. Un̄ i p̄cilio romano vbi fues-
rūt mille epi fm sc̄m Tho. statutū ē vt
p̄tingerent imagines. Prio vt sine libri
laleoz. Secdo: vt magis sint i memōria
mysteria chri. Tertio ad excitandā de-
uotionē. qz. s. magis solēt mouere vīsa
q̄ audita. Elice vt liber p̄cilioes.

Casus

xi.

Queritur xij. Utrū ali-
qd̄ aliō ab imagine d̄i sit ado-
randū latria: Ad qd̄ vīso san-
cto Tho. iij. di. ix. z. iij. q. xxv
z vīso magro Petro h̄go. in suis exymō-
lo. r̄ideo qz cū res irrōnal nō sit in se d̄
ana aliq̄ honore vl adoratiōe: non pōt
adorari nisi vt aliqd̄ ē nāe vel p̄sone intel-
lectual. Qd̄ duplx ē. Uno mō. qz ē ei⁹
imago. Alio mō. qz ē ei⁹ instrumentū
quo tangēdo vīf ad agendū vel patien-
dū: vt vestes: calciamēta: partibulū: z hu-
iūsmōt. nisi sit creatura rōnalis vt crux
c̄stroz. Hoc ar instrumentū ē duplex.
s. q̄ddā tāgēs tactu p̄nt̄ realis vel app-
hēsiue. z q̄ddā qd̄ solū terigit i p̄terito:
nūc ar nō tāgēt realiter nec apphēdit
vt tāgēs actu seu vt p̄senti: vt crux que
oli terigit mēbra chri. Et h̄ t̄p̄z ē dup-
plex. s. q̄ddā qd̄ tāgēt p̄ se z s. vt ip̄a
total crux qn̄ erat itegra: z s̄tr̄ (ne fiat
magna vīs i p̄bis) qliber ei⁹ ps̄ q̄ re fuit
cōiūcta mēbris chri. Et q̄ddā qd̄ tāgēt
solū gr̄a alteri⁹: vt ille particle q̄ mō st̄
separe z n̄ fuerūt in extremitate crucis
sed vel sub terra vel intra grossicē illi⁹
sc̄ti ligni. Cū t̄ḡ fm s. Tho. duplex sit
rō adorandī creaturā latria. s. qz vel est
imago chri: vl qz ip̄z terigit: etiāsi n̄ sit
imago. Dico qz rōne tract⁹ mlt̄a st̄ ado-
rāda latria: vt q̄cūqz i n̄tra chri ip̄z terige-
runt si p̄ intellectū accipiāt vt p̄iūcta plo-
ne chri vt calciamēta ei⁹: z sp̄ice corde z
vestes z h̄mōt: c̄st̄i chri si terigerit nisi in
suo toto. Qd̄ pz qz oēs partes de quibz
credim⁹ qz sint crucis q̄ terigit chri sic
adoramus. Si t̄n̄ talia apphēdant non

De questiōibus impertinētibus

vr pūctra chō de pūct: sed solū vt aliqd
 chū: sic adorant hypdulta: vr patet. iij.
 vbi s. Sīqs ar dicat q i ea re q adoraf
 n habz locū diuersa acceptio est fm pūct
 derationē: dicendū est et q null' adozat
 sane lgnū absolute: s; solū distiguēdo
 p intellectu actuyl' pūct. rōne lgnū vr li
 gnū a rōne lgnū vr imago. Crux igit' q
 chūm tetigit fm mentē scri Tho. adozat
 tur triplicif. Pūo vr imago. z h est cōe
 et crucib; q n tetigerūt illū. Et scdo vr
 res chū et pūctra. Et tertio res chū et
 n pūctra. Tertio mō adozaf hypdulta
 nō obstare q ille honor sit chū z n crucē
 qz lz chū i seipō z i sua imagine z i sua
 re sibi pūctra adozaf latrta: in re tū non
 pūctra adozaf hypdulta. qz adozaf in
 alio. Sed p Pūo. Nā si pūct' ē suffi
 cētis ratio adozandī latrta: brā pgo deq
 beret adozari latrta. Solu. Brā pgo z
 rōne imaginis z rōne pūct': ē qdē dī
 gna adozari latrta eq bñ vr imago de
 pūctra z vestimēta: s; tū adozari nō dz la
 trta. qz cū i se sit qd adorabile: videt' ille
 honor sūtere in imāgie vr res ē: z cēt pū
 culū idolatradī. Scdo. Nā idē scd' de
 asello q chū est vsus ascēdēs ad passio
 nē i bierlm. So. Utiq; ille asell' vr pū
 ctus chū cēt adozandus latrta: z vr nō
 pūct' hypdulta nec dz hāscul' cē ri dī
 culū: qz cū cēt aiar' dignior fuit lapide
 sepulcrī: quē veneramur. Et sic igit'
 pūct' adozaf.

Pris. Crux q chūm tetigit rōne pūct'
 ctus z rōne imaginis adozaf latrta.

Scda. Lancea autē q chūm tetigit z cla
 uis z reliq' adozant latrta vr pūctra chū
 rōne pūct': s; n rōne imaginis.

Tertia. Omnis crux i qūq; mate
 ria adozaf latrta: qz est imago: n aurem
 omnis lancea vel clauus. qz hoz nulluz
 est imago. z qdam chūm tetigerūt qdā
 pō non.

Quarta. Ea q chūm tetigerūt si pūct'
 derent pūct' vr res chū. i. nō vr ei pūct'
 adozant hypdulta.

Quinta. Partes sancte crucis q chūm
 tetigit: q actu chūm nō tetigerūt de pūct'
 quo nō i suo toto: adozant latrta gra
 ua alia: id est chū z sul totius in q tetigit

serunt.
Sexta. Nō solū dei imago artificia
 lis sed et naturalis: puta hō marie cru
 cifixus vel angel' est digna adozari: sed
 rōnalis nō dz adozari nisi ea adozatione
 q ē digna in se.

Septia. Uez brā pgo sit dupl'et rō
 ne digna adozari latrta: tū illicitū ē sic
 eā adozare.

Octaua. Eadē est rō de reliquijs il
 l' aselli si inuentunt sic z de alijs q chūm
 tetigerūt: excepta substantialis forme
 mutatiōe: q tū nō obstat adozationi: vr
 pūct' i reliquijs scdōz.

Nona. Nulla creatura irrōnalis fm
 se est aliq' mō veneranda: s; solū vr ima
 go vel aliqd aliū alterius.

Casus. xij.

Querit' xij. Vtrum oz
 nat' mulier fm mozem pūct'
 sit meritum aut peccatū vel
 niale aut mortale: Ad h aut
 responder' scd' Tho. ij. q. c. lxx. z Pl
 sanus z Augustinus ad Presidium. et
 Alexan. de ales in. ij. z archieps ij. par
 te. r. l. ij. c. v. Et qd sic rōdetur Qd sa
 crozum patrum documento sancitū nō
 est. supstitiosa adinuentiōe nō ē pūct'
 dū. ij. q. iij. pūct' i. Sed nec scriptu
 re nec sancti dicunt hoc esse mortale nō
 sit in cert' s casib; Igit' alijs nō erit mort
 tale. per argumētū a pūct': vr dist. xxv.
 qualis. Sed cōtra Primo. qz scriptura
 talib; cōminatur Euse. ij. z Eyprian'
 dicit q purpura z serico induci chūm
 induere nō possunt. Solu. Intelligit'
 casu in quo est mortale. Scdo. quia est
 pūct' scripturam apostolicā. j. Petri. ij.
 Quaru nō sit zc. Et. j. Tim. ij. Non in
 totis crinib; zc. Contra istam aut scri
 pturam nō est dispēratio. xxv. q. j. sunt
 quidam. imo p antiquam cōpilationē
 decretalium phibent vestes inesse z hu
 iusmodi sub pena puationis sacramēto
 rum. Solu. Ratio militat de his q cō
 tinent i doctrina apostolica sub pcepto
 Que aut sunt talia ex modo loquēdi et
 necitate materie de q est sermo z decla
 r

ratōe serōy accipit. Et ad antiquā com
pilationē dicit q̄ i noua nō habet q̄ obser
uat. Itē dicit q̄ aliquā leges vel nō recipiū
tur moribz vrentiū: vel p̄tā p̄suetudine
abolent. dist. liij. ca. deniqz. z seq̄ntibz.
Tertio Dicitur. viij. Ne illi p̄ quē scā
dalu venit. Sed ve fm̄ Hiero. impoz
tat damnationē etnā. ad qd̄ facit de in
sur. z dam. c. si culpa. So. Dicitur ali
qn̄ ē scādalu acceptū z nō datū de q̄ p̄
cedit rō. Scēdū ē aut q̄ in b̄ dupl̄r cō
tingit p̄tā. s. ex intētiōe z ex ip̄o facto
qd̄ p̄ p̄ctōnes declarat.

Prīa. Dicitur semp̄ est mortale si in
cedat ruina alicui.

Secda. Siml̄r si intēdat vana gl̄ia
finaliter. id est sic q̄ esset mulier parata
peccare mortalit̄r anteq̄ talem perdere
laudem.

Tertia. Siml̄r si intēdat complacē
tia in ornatu sic q̄ ruina alcerit̄ nec intē
dat nec certā curet. Et sic intelligit̄ Pe
tr̄ de rarāta. illud Aug. Nihil est adeo
ventale q̄n̄ fiat mortale dū placet. dist.
xxv. s. criminis: Et dico ruina n̄ curari
cū ē parata n̄ desistere: etiam si sciret ali
quē inde ruina passur̄.

Quarta. Si aut̄ intēdat laus v̄l cō
placētia: curata ruina z nō finalit̄: est
ventale.

Quinta. Si autē intēdit placere v̄l
ro ne se p̄tēnat vel sequat̄ alienas: nō est
p̄tā rōne intētiōis: nisi forte rōne ma
gn̄ excess̄.

Sexta. Si autē intēdit abscondere ma
culā aut vitare alienas derisiōes: ē nul
lū p̄tā aut leue.

Septima. Quāntū p̄o ad factū ip̄m
rōne p̄digalitat̄is: erit mortale si sit ma
gn̄ excessus iudicio v̄tri prudēt̄.

Octaua. Rōne p̄o incēntus erit silr
mortale si sit magn̄ excessus: als n̄ erit
mortale si tibi sit aliq̄s excessus p̄uis: v̄l
nullū si null̄ excessus: qz nō erit occasio
data sed accepta: arti. xliij. q. v. de occi
dendis.

Nonā. De fucis dico q̄ sine p̄tō de
ferunt ad abscondēdā maculā a nup̄ et
nubilit̄ fm̄ sc̄m Tho. als sp̄ est p̄tā
licz n̄ sp̄ mortale rōne intētiōis vel incē

tlus. Hec oīa sunt doctrina Archie. et
mens p̄dictor̄: q̄b̄ adde: q̄ q̄n̄ ornatus
nō est p̄tā: tūc supposita gra est merit̄
tum. qz oīs act̄ deliberat̄ i habere gra
tiam est p̄tā vel meritū fm̄ doctrinā
Lapreo. z theologor̄.

Casus xliij.

Omeritū. xliij. Vtrum
possunt remitti venialia sc̄a
re cōplacētia ad illa: Ad h̄
aut̄ r̄nder sc̄m Tho. liij. di.
xvi. q. ij. z dist. xxxij. q. ij. cui concordat
Pisanus ti. p̄tā. v. p̄ infra scriptas cō
clustones.

Prīa. Nullo modo pōt peccatum
veniale remitti q̄ diu placet in hac vita
q̄ ad culpā nec p̄r quo ad penam q̄ nō
tollitur st̄ate sua causa. i. culpa: qz n̄ pōt
remitti nisi voluntas inordinata reor̄
dinet̄ quod eē non pōt q̄ diu placet pec
catorum.

Secda. Nec tñ ad eī deletionē requirit̄
actualis p̄tō de singulis: qz oblita n̄
possent deleri.

Tertia. Nec sufficit habitualis: qz n̄
staret cum p̄nia. z p̄r nec cum gra. qd̄
est falsum.

Quarta. Sufficit autē p̄tā z impl̄
cita: q̄ est q̄n̄ q̄s talē exercet actū q̄ actu
aliter de venialit̄ voleret si occurreret. s̄
q̄ actu parebit̄ i seq̄n.

Quinta. Delent̄ p̄ actū general̄ p̄fess̄
ōis: qz est actus charitatis p̄tra illa dī
rectus: nisi habitualit̄ teneantur i vo
luntate.

Sexta. Et p̄ sacrā cōmunionē. de cō
se. dist. ij. cum omne. z c. si q̄rit̄ sc̄m. z
vt addunt qd̄ p̄ extremā v̄ctionē. ex
tra de sacra v̄ctionē.

Septima. Per aquā b̄ndictā: de p̄le.
dist. iij. aquā.

Octaua. Itē p̄ elemosynas. de pe. di.
stin. j. quā oblationē. z c. medicīne. z ob
stin. ij. sane.

Nonā. Itē p̄ orōnē p̄cipue v̄nicā. de
pe. di. j. q̄rit̄ sc̄m.

Decimā. Itē p̄ ep̄alē b̄ndictōnē. s. q̄
i. multi. imo p̄ sacerdotale fm̄ aliq̄s.

De q̄onibus impertinentibus

Undecima. Itē p̄ deuorā pectorū tū
fione. de pe. di. j. tres actiōes.

Duodecima. Itē p̄ p̄ritiōe iterdū
etiā q̄ ad penā.

Tertiadecima. Si autē i hac vita nū
q̄ recedit ab eis uolūtas: remittit post
hac vita etiā q̄ ad culpā fm̄ sc̄m̄ Tho
mā z Gregorū.

Quartadecima. Et p̄ vnū uentale
remitti sine alto. qz nō uolunt in uerfi
one aut p̄uertiōe ut mortalitā: de quibz
est secus.

Quintadecima. Nō p̄nt ar̄ remitti
stare aliq̄ mortalitā: qz tollunt p̄ feruore
charitatē sibi p̄tū. Un̄ z p̄ sup̄dicta re
mittunt talia: inq̄ntū illa excitat feruo
re p̄ se. v̄l remouēdo p̄hibēs. Hec om̄ia
ex aliq̄ illor̄.

Sextadecima. Qui uult p̄solatiōes
q̄ pueniūt ex feruore charitatē: studeat
p̄ pdicta purgari a uentilibz q̄ dicto fer
uori repugnāt.

Casus. xv.

Queritur. xv. *Utr̄ lice
at alicui rē iuā uedere q̄ntuz
p̄or̄. Ad h̄ aut̄ soluit Scot̄
i ij. dist. xv. Raym̄. in sūma:
z Archie. Et oēs p̄cludūt q̄ nō. qz ē sen
tētia iuris. r. q. ij. h̄ ius. Pro h̄ aut̄ sc̄en
dū ex. ij. q. lxxvij. q̄ emptio z uenditio
p̄tinet ad iustā cōmutatiōe. ut etiā d̄r
Arist. i l. Eth. de cul^o rōne est eq̄litas.
Un̄ optz p̄tū ēē eq̄le rel z ecōuerso. Et
facere p̄ ē facere p̄ iusticiā: qd̄ sp̄ ē mor
tale de se: nisi sit qd̄ m̄mū v̄l indeliba
tū. Iustū at̄ siue eq̄le p̄tū fm̄ Inno. et
Ray. ē qd̄ cōiter currit i illo loco z tpe.
qd̄ tū fm̄ sc̄m̄ Tho. nō p̄st̄t i indiuisi
bilit̄. Et h̄ ē qd̄ d̄r glo. i d̄co c. h̄ ius. q̄ iu
stū p̄tū tarat fm̄ existimatiōem cōem.
Et idē h̄ i. l. p̄cia. ff. ad. l. falci. Et irel
lige fm̄ Archie. nisi sit fraus minoratū
um rex p̄tū studiose v̄l augētū. Dicit
tū s. Tho. q̄ qn̄ uēditōr multū ex uēditō
one dānsificat. p̄r uedere z rē z suū dā
mū. Sec̄ at̄ si ip̄e nō dānsificet: z ven
ditōr multū tuet. qz cū h̄ nō sit p̄t̄ p̄t̄
tione uēditōr: uēderet qd̄ nō ē suū. Et*

istis igit sequit q̄ licz uedere q̄ntuz p̄t̄
p̄currētibz tribz. Primo: q̄ cesset fraus
minoratū. Secdo uis seu actio emētū.
z Tertio i gr̄tia eorū dē. Tūc em̄ p̄tū
est iustū. Addit aut̄ Angelica q̄rto req̄
ri q̄ cesset leuitas mēt̄: s̄z reducit ad i
ratiā. Et q̄nto q̄ tales possint donare.
s̄z supponit p̄tū ēē iniustū: qd̄ ego nego
p̄currētibz p̄dit̄: nisi q̄s tanq̄ stultus
ueller sua bona dilapidare Sed p̄tra
P̄rio: qz leges p̄mittūt ut emētes z uē
dētes se decipiāt: dūmō h̄ nō fiat ultra
dimidū iusti p̄cij: ut. L. de rescin. v̄. l.
ij. So. Leges hūane nō potuerūt p̄hibe
re oia q̄ sūt p̄tute. qz dant multitudi
nū q̄ sūt multi a p̄tute deficiēs. s̄o p̄
hibet solū destruetiā hoim societatē. s̄z
sec̄ de diuina. cul^o finis nō ē solū gubna
tio multitudis hoim. Secdo: qz natura
le est uedere q̄ntū q̄s p̄t. qd̄ patz: qz oibz
p̄uenit. Nā ab oibz fuit approbatū d̄t
ctū m̄mū dicit̄: Uili uultis emere z
care uedere: ut d̄r Aug. xij. d̄ trini. Un̄
d̄r Prouer. xx. Valū ē matū est: d̄r ois
emptor zc. Sol. Aug. d̄r q̄ ille i gr̄nt
locut^o ē. Et ponit exēplū de q̄dā q̄ uē
dit iustū p̄tū libri cuiusdā: cū uenditor
m̄n^o ex i gr̄tia postularer. Un̄ ista cōl
tas est oim̄ simplr. z s̄o est uicij: nō na
ture. Tertio ecōuerso uidet q̄ debem^o
rē uedere m̄n^o q̄ ualeat. qz q̄cūq̄ uult
ut factāt uob hoies zc. Mar. vii. Sol.
dictū d̄n̄i fm̄ s. Tho. sic itelligit: Que
cūq̄ uultis. s. uolūtate honesta z iusta.
z rōnabilt: eadē facte zc. Et h̄ intelli
ge obseruata p̄ditōe p̄sonaz. Non em̄
si rex uult seruū lauare sibi pedes: debz
uelle facere ecōuerso. sed debet ei uelle
seruire in his que regem decet. Ellice cō
clusiones.

Prima. Debem^o ēē parati facere ali
is qd̄ uellem^o nobis fieri uoluntate ra
tionabili.

Secda. Oportet p̄tū esse equale rel
z ecōuerso. quod sit si uendat p̄tū cur
rēte ad numeratū. uel si uendat quan
tum est possibile: cessante fraude z uē
ignozantia.

Tertia. Om̄is q̄ emit aut uendit re
cedēs sc̄eter a iusto p̄tū notabilt: facte

L ij

contra iusticiā z peccat mortaliter: z te-
netur restituere.

Quarta. Quādo emēdo aut vendē-
do recedit a iusto p̄cio vltra dimidium
ei⁹ venditio est rescindēda. als aut si sit
infra: vel fm aliq̄s in dimidio p̄cise te-
net. z sufficite restituere qd̄ deest. vt di-
ctum est supra.

Quinta. Quicūq; volūrate delibā-
ta cupit v̄dere pl⁹ iusto p̄cio vel emere
mīn⁹ notabilr: peccat mortalk. sec⁹ si tā-
tū iclīnet ex sensualitate: s; rōne delibā-
ta nihil vult p̄ter eq̄tate.

Sexta. Licet v̄dere rē rōne dānt pl⁹
q̄ valeat i se. i. q̄ntū valet venditor: n̄ tñ
q̄ntū valet emptor. Et intellige q̄n v̄di-
tor v̄dit vt seruiat.

Septima. Licet leges hūane aliqua
pmittat iniusta impunita: tamē secus
est de diuina.

Casus. xvi.

Verit. xvi. Utz liceat
carī⁹ vendere p̄p̄ dilatiōem
p̄p̄is: Ad h̄ dico q̄ cū oportet
at p̄cū esse eq̄le rei: si res pl⁹
iusto p̄cio v̄dat sc̄l̄ter ad numeratū: ē
iniusticia. si ad r̄ps: est vsura. z si nō ex
forma: tñ p̄ualr. vt p̄z extra de vsu. i.
cluitate. vbi d̄r: q̄ ē tbi p̄cū. z si nō vsu-
ra ex forma. imo est tbi vsura q̄ ad deū
fm glo. i. c. p̄suluit. extra de vsur. Imo
z fm textū exp̄sse eccl̄sa h̄ determinauit
Et declaro rōne: qz sic vendēs seruit de
p̄cio rei certo tpe: q̄ p̄cio deinde vult il-
lam exrescentiā. Nota q̄ iustū p̄cūz
rei nō p̄sistit i inditūstibill fm sc̄m Tho-
mā. Ideo fm Scotū in. iiij. diuidit ius
stū p̄cū in tria p̄cia. s. Infirmū/mediū
z summū. sicut eandē peciā panis triū
extimatorz vnus possibiliter extimabit
xlj. aureis. a. i. xlj. cū dimidio. als. l.
Luz igit rē ad numeratū daret p̄ p̄cio
infimo. si rōne dilatiōis vadis vsq; ad
sumū tbi sistendo. nō peccas: qz stas in
fra līmites iusti p̄cū. Posset tamē q̄ v̄-
dit vt seruiat v̄dere rē tñ pl⁹ q̄ p̄simil-
liter extimat valitura tēpe alio. z hoc
si in t̄pus illud intēdebat seruare. Hoc

em̄ sentit Sco. z Archie. z h̄ exp̄sse in
ca. in cluitate. extra de vsu. z in. c. si. Et
h̄ itelligo q̄ a fortiori licet v̄dere s; hac
lege: vt q̄n v̄ditōz voluerit ponat p̄cū
currēs. v̄ vt soluat p̄cū qd̄ erit tali die
Si em̄ licet nūc rē v̄dere eo p̄cio qd̄ va-
lebit tpe q̄ eā intēdo exponere fm exti-
mationē hōim: multo magis licet eo qd̄
ualebit i p̄tate. Et h̄ fit i casu meo. Et
hec itellige vt d̄m ē q̄n v̄ditō fit cau-
sa amicitie v̄ beniuolētie: als illic tū ē.
Vide si vs Hemen. ij. Adl. v̄l. q̄stio-
ne. Si ar nō intēdebat suare rē: vel nō
erat. pbabile rē pl⁹ valitura ē vsura fm
Archie. z extra eodē. nauigāt. Idē est
am itelligo suo mō d̄ emptorē: qz. s. l̄
cet ei nūc soluere mīn⁹ p̄cio currere tan-
tū q̄ntū p̄similr extimat res mīn⁹ val-
litura tpe acceptiōis. argu. i. c. in cluita-
te. z i c. nauigāt. Sed p̄ra: Primo
Nā res tantū valet q̄ntū v̄dit p̄. ff. ad
trebel. l. j. s. ff. de res. z ff. ad. l. falci. q̄
rebat. z ff. de furz. Sigs v̄xōi. s. vl. z
ff. de dona. cā mortz. Preca em̄ rez nō
ex affectu singlōz s; cōlter extimant. ff.
ad. l. falci. l. p̄cia. Sol. Glo. i. c. i. cluita-
te soluit. qz i isto tractu nō fit emptio
z v̄ditio extimatiōe cōl. Sic em̄. i. fm
extimatiōz eōz seu currētē tantū valet res
q̄ntū v̄dit p̄. Archie. ar. ij. p̄. tit. j. ca-
vij. soluit. qz res tantū valet q̄ntū v̄dit
p̄t cessante fraude minoratiū p̄cūm.
Ego h̄o dico vt sup̄ q̄one p̄ia. Et ad
do q̄ ad emēdū cogit aliq̄s nō solū p̄p̄
naturales necitates: s; etiā ex auiditiā
te lucrādi. sicut q̄ n̄ curāt pdere. x. i. emē-
do vt lucent inde. xv. vel. xx. Sedo. qz
q̄libz p̄ se suare indēnē. Iste ar v̄ditōz
multū dāntificat ex h̄ q̄ suā pecuniā nō
habet. Sol. Quilibet licet se indēnē ser-
uare sed nō cū dāno iniusto p̄tmi. quia
nemo debet cū alteri⁹ iactura locupl. a
tari. extra de reg. iu. li. vj. Et qd̄ si da-
mū patit iste. qz posset de sua re nūc
h̄e pecuniā quā recusat vt fular empto-
ri: tūc p̄t v̄dere dānū suū. Si aut p̄p̄
cuntā h̄e nō p̄t z inde patit dānū: nō
est equū vt emptor faciat eū indēnē.
ex q̄ p̄p̄ emptorē nō patit. Nō em̄ tenet
de dāno qd̄ eius causa non sit. Tertio

De questiōibus impertinētibus

quia est ita consuetum. Consuetudo autē est
suis moribus institutum. vi. j. consuetudo.
Imo aliqui putant legi extra eodē ca.
vi. Sol. Nulla consuetudo naturalē eq
tate potest esse iusta secundum Thomam. Quarto
Quia aliqui creditor facit expensas in
exigendo. Et videtur quod liceat ei vendere ali
quod pro ad restituendum suū interesse: maxi
me cum hac intentione ut nihil pro accipiat
si tempore statuto debitor soluerit. Solutio
Hoc est laqueus diaboli. quod esto quod talem
habeas intentionem non potest mutari et
potes obliuisci iustum pretium et potes mor
ri et pauper remaneret in tuo libro aporthe
cat. Et propterea difficile est pecunia ob
lata remittere. Si ergo facis expensas: bene est
suis ut tibi facias pro illis recuperatione si
erit. Ellice conclusiones.

Prima. Quicumque scienter vendit ultra
iustum pretium notabiliter: mortaliter peccat
et est usurarius ex sine. et si non ex forma
si vendat ad tempus: excipiendo tamen ve
l infra.

Secunda. Si iura est emere minori pre
cio quod soluit nunc res quam habebis in postea
et mortale si fiat in re notabilis.

Tertia. Quando venditor gratia empro
ris vendit quod suare volebat in aliud tempus
in quibus probabitur. Et hoc est prudenter iudicium ex
timate pro valituz. Et ei vendere tantum pro
quod tantum pro extimate valituz.

Quarta. Si autem non intendebat serua
re: vel credit quod non plus valebit non licet
et.

Quinta. Licet emproxi soluere nunc
minori precio quam credit res minor valitura
tempore quam reddet.

Sexta. Licet tibi vendere rem tuam
hac lege quod quam volueris pones pretium quo
posito non ultra concedes et pretio pscen
dente: nec eo descendente descendes. Ita ta
men quod pretium ponas. non quod sit pteritum sed
quod currat quando ponet. et ita quod reinten
debas seruare donec occurreret pretium tibi
ubi placet.

Septima. Similiter licet vendere sub
hac lege quod detur tibi commune pretium
quod communiter currat tali die si serua
re intendis. et.

Octaua. Nulli debet licet pro vendere ad

tempus quam ad numeratum: dum res pretium suū
minus non excedat.

Nonā. In pretium istum multi et sepe laet
dunt: et ab eo pauci: et raro resurgunt.

Casus xvij.

Quod decimo septimo
Licet venditor teneat dicere
de defectu rei vendite: Ad quod tenet
secundum Thomam. h. ij. q. lxxvij.
ar. iij. Obscure. et ij. quod li. ar. x. et Pi
sanus et angelica. Doctrinam autem sancti
Thomae sic intelligo. Nulli licet propter iser
re damnū aut periculum. Quidam igitur defe
ctus dāt dānū tantum: ut pannus malus. Qui
dā pro damnū et periculum psonae vel rei: ut
cibus corruptus seu venenosus: et equus ar
stus in cadēs retrosum. In primis siue defe
ctus sit secretus siue non: venditor dicere non
tenet: sed sufficit si minuat de pretio rei quan
tum apprehendit ille defectus. quod neque dānū
neque periculum isert emproxi. Si tamen pretium
non minuit isert dānū. In secundis autem non
tenet si sint publici. secus si occulti etiam si
minueret de pretio: quod exponeret emproxi
re pretio. Et dicit Ambrosius libro de officiis.
In tertio vicia eorum que veniunt prodi
lubent. alioquin quibus in suis emproxi trans
erunt: vult in actione vacare. Sed
quia Tullius de officiis introducit quen
dam dicentē. Quid tam absurdum quam si
dūm iussu propter diceret: domū pestilentē
vendo. Sed. Licet non debeat defectus dicit
propter psonae: quod retraherent emproxi a p
deratione bonitatis rei: tamen debet dici accen
denti ad emendū: quod propter omnia psciderare. Se
cundo. quod si tenet dicere hoc ideo est: quod dicit
do minueret pretium. Sed hoc est falsum: quia
partim ratione vendens frumentū in loco ca
ristie. et scies multos post se delaturos
tristitiam teneret hoc dicere: quod est falsum
Solu. Non est sile: quod viciū facit re eē
minoris pretij in pnti. non autem id quod futu
rū est et nescit. Ideo ille non tenet dicere.
Ellice conclusiones.

Prima. Licet nulli teneamur dare au
xilium nisi ratione cure vel necessitatis: tamen
nulli licet iserre damnū vel periculum.

Secunda. Si defectus res est dānosus et non
est.

Piculus: nō oportet illū occultū mā
difestare si p̄ctū minuat.

Tertia. Si at eo casu p̄ctū nō minua
tur: peccat v̄ditōr z restituere tenet.

Quarta. Si at nec v̄ditōr talē defe
ctū nouit: nō peccat q̄dē: sed tñ tenet resti
tuere cū nouerit.

Quinta. Si defect⁹ est piculosus z oc
cult⁹: sine p̄cō tacet n̄ p̄r.

Sexta. Si p̄o sit public⁹ nō oportet
ipm patefacere: sed oportet p̄ctum mi
norare.

Casus xvij.

Querit decimo octauo

Utrū emēs raptū vel furatū
teneat restituere: Ad h̄ respō
det Archie. ij. pre. ij. z Pl
san. titu. Restitutio quarto. et Ray. z
Guil. z Host. Et fm istos distinguitur
Aut ei fecit ignorans aut scient. Si p̄
mū: sic est possessio bone fidei: nisi vt d̄r
Ray. ignorātia eēt crassa vel supina: eo
q̄ lata culpa equipat dolo. extra d̄p̄st̄.
vt aiaz. li. vj. Pōt igit̄ retinere exp̄sas
q̄s fecit tpe bone fidei circa rē. z fruct⁹
p̄cepros. extra de in. lre. resti. req̄s̄sit.
Et si bona fide durate res perijt: n̄ tene
tur fm Ray. z Host. qz n̄ erat i mora.
Nec s̄lt̄ si alienauit: qz n̄ desijt posside
re dolo. Nec tenet reddere p̄ctū qd̄ inde
habuit. qz p̄ctū rei furtiue n̄ est furtiū
ff. de furt. l. q̄ vas. §. fina. Qd̄ itelligo
n̄ solū si illud distrapit: sed et si extat. qz
actio remanet vero dño p̄ scdm̄ empro
rē. Si tñ stante re illā agnoscat furtiua
tenet illā reddere cuz fructib⁹ extantib⁹
nec pōt a dño petere p̄ctū. L. de furtis.
l. in ciuilem. sed agit v̄d̄itorē. Si aut̄
scdm̄: adhuc distinguit. qz aut h̄ fec̄ ad
v̄tilitatē suā: aut dñi. Si p̄mū: tenet res
stituere z oēs fruct⁹ extātes z p̄suptos
et si solū pbabilr̄ credebat. Nec libera
tur alienādo aut si res pereat. qz cōmissit
furtū rē alienā iusto dño p̄rectādo. ff.
de fur. l. j. Et tenet restituere eā i ea ho
nitate i q̄ em̄t. Imo z i ea in q̄ fuit tpe
intermedio: si qua fuit maior. Concord.
Ray. z Host. Et idē itelligit̄ de scdo

z scdo emproze tali. Nec p̄r petere p̄ctū.
l. in ciuile. Si at ad v̄tilitatē dñi v̄tilit̄
gerēs negociū e⁹ p̄r reperere q̄cqd̄ sibi
abest p̄ illa restitue p̄ctū siue exp̄sas: z
tenet reddere q̄cqd̄ sibi p̄ ea re adest. ff.
Ray. z h̄ si v̄tilit̄ negociū gessit. qz p̄ctū
um. §. e modicū: z dñs alias n̄ erat habi
tur⁹. Elice p̄ctōes.

Prima. Qui bona fide ignorant emit
rē furtiua: tenet solū de re z fructib⁹ ex
tantib⁹: nisi ignorātia eēt crassa.

Secda. Talis p̄r reperere exp̄sas fa
ctas i bona fide. n̄ aut̄ p̄ctū qd̄ dedit: h̄
agit p̄ voluntatem.

Tertia. Qui emit ignorātia crassa:
tenet in oib⁹ eo modo q̄ malefidei p̄o
fessor.

Quarta. Qui emit scient̄ ad suā v̄til
litatē. i. aio habed̄. p̄ se rem vel p̄ctū red
det de re z fructib⁹ extantib⁹ z de p̄suptis
z de oi melioratōe rei: et si res perijt
vt sit alienata.

Quinta. Qui aut̄ ad v̄tilitatē dñi ge
rendo v̄tilit̄ negociū ei⁹: z tenet reddere
re oēs fruct⁹.

Sexta. Utz tali in foro p̄cie credat̄
tñ in foro p̄ctioso sec⁹. Vñ oportet ip̄s
prestari q̄ hac de cā emat. argumentū.
L. de fur. l. ij.

Septima. Probabilr̄ credo q̄ taliter
emēs parat̄ reddere vero domino si cō
paruerit: credēs tñ q̄ n̄ compebit. z cō
sequēter sperās p̄ se rem se habitur⁹: nō
peccat. qz p̄silit̄ pōt de veri dñi volun
tate p̄sumere.

Casus xix.

Querit. xix. Verū lice

at emere ab v̄surarijs man
festis pignera perditā: Ad h̄
respondet Archie. qvna opi
nio que est Alexan. de ales z Bonauē.
z Scoti. liij. distin. xv. est q̄ in v̄suramō
transferat dominū fm quā non possūt
em̄i vel insolucionem ascipi: sicut nec
rapta. Sed alia est dicens q̄ transferit̄
sed remanet repetitio que est sc̄i Tho.
z Bos. z Berni. z glo. xij. q. liij. si quis

De q̄onibus impertinentibus

fm quā p̄nt emi v̄l in solutiōem accipi. Et ista inq̄t est cōtor: z inibi magis placet. Nam ista emptio nō est p̄tra aliquā legē scriptā: cū tamē lex p̄bibeat emere raptū. *L. de furtis. l. in ciuile. z conseq̄uentē intelligit esse cōcessa. Argumen tū. xij. q. ij. ebron. Nō est etiā p̄tra legē nature ex h̄ q̄ fenerator efficiat impotē tior ad restituendū. q̄ p̄ accipit p̄ciū. aut quia fiat in iura domini p̄gnoris quia sc̄cti z p̄sentit nō fit iniuria nec dolus. extra de reg. iu. li. vj. §. licz. Trē dñi z cōmunitates volūt talia pacta esse rara. quia alii nullus vellet fenerator publice: quod nullū obesse ciuitatib: licz nō impediāt vel statuāt q̄n fiat re p̄ctio: quia tenerent insolidū: z statuētes ac obseruātes essent ex cōmunicat. extra de ysuris. ex graul. in Ele. Et go idem. z p̄cipue quia inq̄t nullus do/ctoz a me lect. h̄ de exp̄sse. Sed p̄tra quia fm Amb. vsura est rapina. xij. q. iij. Si quis. Raptū autē nō potest. Solut. Est rapina. i. quid illicite adq̄situm. Intellige autē nisi res sit furata: aut sit sacra: que. s. p̄gnori dari nequit: ante factū tñ p̄hibendū est. q̄ materia est dubia. Hec omnia ille. Cū eodē v̄l def̄ sentire magister Petrus bergo. qui v̄lō san. Tho. ij. q. lxxvij. ar. iij. z. iij. q̄dli. q. vij. ar. ij. z. iij. di. xv. q. ij. ar. iij. q. ij. dr. q̄ nō tranfert dominū in lucro ysurario. z intellige si habz v̄sum a pro p̄tate distinctū. sed sec̄ in p̄gnore per d̄to rōne pene posite in p̄tractu. Unde elice ista p̄clusiōem: q̄ omnib: est dissua denda ista emptio ratione dubietatis: sed tñ nolēti desistere nō est negā da ab solutio: nec aliq̄s post factū cogendus est restituere.*

Casus. xx.

Querit vigesimo: *Prz* emens blada v̄l alios fruct⁹ tpe eoz vt postea cari⁹ v̄dat peccat: Ad h̄ r̄r fm Archi ept. z Ray. z Bull. q̄ h̄ lucz ex se ē tur⁹ pe. xij. q. iij. Quidē q̄. iō optet q̄ hoz nectet aliq̄ bono fine. Si q̄s hoc facit

ad bonū cōtatis: vt Joseph. sic ē mer⁹ corū: fm Ray. Si p̄o facit ad pullos nē suā nō vt v̄dat: z tñ postea v̄dit: est licitū fm Bull. Ray. z Inno. z q̄ fortio ri si facit vt inde elynā faciat: dūmō cō munitas p̄ caristā nō ledat: vt dr. Ar⁹chie. Si p̄o vt negociādo lucret vitam suā z suoz: licz fm Bull. maxie si aliud negociatōis gen⁹ facere nescit z nō habet v̄l sustēret: dūmō nō intēdat caristā am. Si p̄o facit ex auaricia: vt alij cō⁹ pellantur ab eo emere z tpe vendat suo mō: aut si intēdat caristā: est mortale fm Bull. z tenet restituere paup̄ib: fm Ray. z. xij. q. v. q̄ h̄ctis. q̄ fm Bull. ē vez de honestate s̄z nō de p̄cepto. Con⁹ cordat p̄dct. sc̄us Tho. q. ij. q. dr. q̄ fm phum. j. polit. lucz mercatoris de se est turpe: q̄ ordinat ad fūlēdū cupiditat. iō optet q̄ honesto fine honestet: q̄ est p̄ fūctio sui: vel elyna ad paupes: v̄l opuz lentia cōtatis. Et subdit: q̄ bon⁹ mer⁹ caroz omnes istos fines debet intēdere Ellice p̄clusiōes vt vis.

Casus. xxi.

Queritur xxi. *Prz* lice at mercari: Ad h̄ respondeo fm Pisa. tit. emptio. z p̄ez trū de Ancha. in c. j. de vsuz r̄s. li. vj. z Archi. iij. p̄e. ii. vij. z sc̄m Tho. ij. q. lxxvij. z dico q̄ cuz duplex sit cōmutatio. Una. s. rei ad rem: v̄l rei ad pecuniā ordinata ad necessitatē v̄l re. Et alia pecunie ad pecuniā: v̄l rei ad pecuniā ordiata ad lucz. Prima p̄tinet ad leonimos z politicos: q̄ h̄nt p̄u dere domū v̄l ciuitatē. Secūda p̄o ad mercatores: vt p̄z. j. Polit. Mercatorz igit est q̄ emit aut v̄dit vt inde lucret. Querere igit v̄trū liceat mercari: est q̄ rere v̄trū liceat emere vt vendat cari⁹. Et dico q̄ clericis hoc nō licet: fm sand ctū Tho. z di. lxxvij. Fornicarij. Lat cis aut licet eo modo q̄ dicit in cōcluss onib: Sed p̄tra. q̄ Chry. sup. Dat. theū dr̄ q̄ nullus debz esse mercator: q̄ nullus mercator potest deo placere. vii. tin. lxxvij. eij. c̄lēs. Un̄ p̄. Quoniaz

nō cognouit negotiationē. Solu. Dicit
 scrius Tho. q. ista intelligunt de his q.
 tibi ponit sine. Licetū igit est in aliqbo
 casibz mercari.

Cōclusio Prima. Licet carū rē ven
 dere q̄ sit empra fm Archle. qm̄ emt in
 magna q̄ntitate. z vedit ad minutū. qz
 tales laborant discurredo: extigēdo: res
 videndo: scribēdo zc. Et dignū est ope
 rari mercede sua. xij. q. ij. Quicunqz
 z Luce. x.

Secūda. Et secūdo fm Petz de An
 cha. z sanctū Tho. si res mutet in se. vt
 equū factū formosior. Et tertio fm eos
 dem: si mutet p̄ciū rōne tēporis. Et q̄r
 to fm eosdem: si mutet p̄ciū ratiōe loci
 Et q̄neo fm sanctū Thom. ratiōe peri
 culi z laboris in transferendo vel faci
 endo fieri aliquid. sed hoc reductur ad
 predicta.

Tercia. Nō apparet clare fm Archi
 epi. q. sit iustū vt aliq̄s emat rem intēti
 one statim reuēdēdi rem minutatā i eo
 de loco z tēporē. Imo de Nider. vij. p̄ce
 pro. c. vl. q. talis esset a republica exte
 rinandus. qz nocet vtriqz eoz q. velle
 t̄conomice cōmutare. Et vt mibi videt
 ista sunt vera de emēte tali intētiōne. se
 cus si quis emat vt rem als reuēdat tā
 q̄ retragiatōz: z statim occurrit sibi ad
 vendendū. Iste em̄ tam fecit partē sui
 laboris: ratiōne cuius dictum est q. lib
 cet ei lucrari.

Quarta. Talis q. nō emt vt statim
 vendat: z tamē statim vendit: p̄t ven
 dere z emere iusto p̄cio: z tamē lucrari.
 quia iustum p̄cium non consistit in in
 diuisibilitate.

Quinta. Omnia p̄dicta intelligunt
 cōcurrentibz p̄dictōibz requisitis ad illas
 cōmutaciones esse licitas: que. s. sunt vt
 vtraqz pars sit liba: nō coacta: z q. res
 sit veditibilis: z q. sint sine fraude i sub
 stācia vel q̄ntitate vt q̄ntitate rei: z q. cō
 mutantes habitu alr velint nulli intus
 ste nocere: z q. p̄cium rei sit equale: z q.
 finis sit honestus quo ad mercato: tam
 cōmutatiōem.

Casus. xxij.

Queritur. xxij. Suppo
 sito q. vsura sit p̄ctm: qre sit
 p̄ctm: Ad qd respōdeo q. sic
 cut docet experientia z dicit san
 ctus Tho. ij. q. lxxvij. z. lxx. q. vj
 ar. ij. Res sūt in duplici differētia. Nā
 qdā sūt q. suo vsu p̄ctio totālī p̄sumunt
 vt nihil eoz remaneat i seip̄is: vt panis
 z vinū. vel q. ad vtēre: vt pecunia. Que
 dam hō nō p̄sumunt totālī: vt dom⁹ z
 equus. Et in p̄mis q̄dez cuiqz p̄cedit
 rei vsus: p̄cedit etiā rei substācia z in il
 lū trāstert dōmū rei: nō aut i alijs. Vbi
 ridīculū est dicere: accommoda mibi pas
 nē istū donec eo vrar. nō sic aut de equo
 Sicut igit p̄tz ex scō Tho. ij. q. vbi s.
 vsura sumit generālī: z ē p̄ciū qd soluit
 p. vsu rei: z specialī vt est p̄ctm. z sic vsu
 ra ē p̄ciū qd soluit p. vsu rei q. vsu p̄ctio
 ex toto p̄sumit. Et norant dicit p̄ctm: qd
 sumit p. interesse dānt emergētis: vt qd
 gratis offerit: nō est vsura. qz nec p̄cium
 vsus. Et ad h. deducit diffinitio Ray.
 cui p̄cordat Innocē. extra eodē ca. gra
 ut. f. Usura est lux ex mutuo pacto de
 bitū vel eractuz. Nota ex mutuo p̄ctio
 em̄ illud solū dicit mutū qd nō p̄t cōce
 di alteri ad vsuz sine trāstatiōe dominij
 qz fm etymologiaz vocabulū mutū dicit
 ex meo tuū. qz. l. qd ē m. n. sit tuū. trāstā
 to dōtio. insti. qd. mo. re. cō. ob. s. mutū
 cū alijs p̄cor. Large tñ sumit aliqū mu
 tuū p. p̄cesso. z sic aliqū licet inde lucrari
 vt qd p̄cedit lib. vt equ⁹. Et ad idē rōnē
 diffinitio Bodoff. dicit. Est oē lux for
 ti accedēs intētiōne p̄cedere vel pacto. z
 itellige intētiōne p̄ncipali. Est igit vsu
 ra p̄ctm nō solū fm p̄hm: s. etiā fm scri
 pturā vtriusqz testamēti: ita q. asserens
 p̄ctm p̄tinacit ē heretic⁹: vt i. cle. ex gra
 ut. Et rō est fm scēm Tho. ij. q. vbi s.
 qz i his q. vsu p̄sumunt i q̄bz p̄sumit vsu
 ra: nō p̄t seorsuz p̄cedi vsus a re. s. eul
 cunqz p̄cedit vsus: p̄cedit substācia rei
 p. dominij. Igit si quis velle seorsuz vē
 dere vinū z vsu vini. aut vedit qd nō
 est: aut idē vendit bis: z simili mō intus
 sticiā cōmittit. qz vult tibi p. mutuo fieri
 rei. P̄t etiā dici q. rō hui⁹ est: qz vedit.

De quonibus impertinentibus

vsus rei aliene. i. rei: cui? dñum tam nō est penes vendētē. z redit i idēz cū pozi rōne. Sed cōtra videt q nō sit pctm qz dicit Deu. xxiij. Nō feneraberis fratri tuo: s. alieno. imo pmitit i pmtū: eiusdē. xx viij. Feneraberis gētibz multis: z ipe a ne. zc. Sol. Fenerari alieno nō fuit tu deis pcessum qst liceret: fm s. Tho. sed pmissum ad vitādū malū: ne. s. accipent vsuras a fratribz suis ppter auariciā: cui erāt dediti. Cū vō dicit: feneraberis zc. sumit fenerari p mutuo: qd ē signuz abūdātie q tu dicit pmittebat. Ultra alia argumēta habes. ij. vbi s. Conclutiones elice.

Prima. Usura nunq̄ fuit licita: sed est contra legē naturālē: moylatē: euāgē: licē z canonicā: z dicere oppositum est hereticum.

Secūda. Omne lucz accrescēs ex mutuo: interueniente pacto vel intentione pncipali: est vsura.

Tertia. Lucz accrescēs mutuo ex benivolētia grati dātis etiāsi influent in rēto secundaria: nō ē vsura.

Quarta. Lucz accrescēs ex vsura pncipali argētū mutuatū nō monetariū: nō ē vsura. nec silt si argētū sit monetariū: s. tñ signatū: ita. s. q. idē nūero sit restitū: qz tale argētū vsu nō psumit.

Quinta. Qui mutuat pacto vel pncipali intētoe vt qd tret ad suā apothecā ē vsurari? z tenet restituere nō illi cui mutauit fm Joā. de ligna. z Joā. calde. s. paupibz tātū qntū extimat ille cōkursus ad apothecā.

Sexta. Qui mutuat qnū vt re ciptat nouū: pncipali intētoe illā meli orationē: ē vsurari? fm Ray. Goffre. z Hosti. Sec? si facit ne suū pereat: z alteri faciat grām.

Septima. Dñs mutuas rustico vt colat suā possessionē: est vsurari? si rōe mutui vult sibi de aliq̄ rñderi: nō aliter fm Bieg. de Art. z Lau. de ridol. qz redimit ius suū.

Octaua. Qui mutuat vt sibi remu tuel cessante pacto: nō peccat fm aliq̄s

Casus xxij

Querit xxij. Vtrū vsurari? teneat restituere qēqd adq̄sit ex lucro vsurario?

Ad h rñdet s. Tho. ij. ij. q. lxxvij. z. ij. q. vii. art. ij. di. In his qz vsus ē psumptio: nō tenet hō nisi d eo qd accepit. qz fruct? hāz rep nō dependet ex eis: s. ex industria hūana: nisi dñs illi? res fuerit dānicatus. qz tenet z ei recōpēsare si qd amisit d bōis suis. Itē fm aliq̄s qz si iste tenet reddere lucz p cūte vsurariē: ille cui mutauerat posset recipere lucz ex sua pecunia. z sic vsura eēt pctm. Cū scro Tho. ē Rich. Pet? d pal. z Jo. an. z Jo. cal. z Ray. z Guil. z Pisa. Alij tñ aliq̄ tenet. Si aut sit res q vsu nō psumit: tenet ēē d fructibz fm oēs. qz fruct? sūt ipi? rei: z ipa res ē in dño spoliati. S. v. videt q totū teneat restituere ēē i ill. Prio. Nā si radix sanā/ z ram. Ro. xi. g eadē rōe si radix ifecta/ z ram. S. z radix hui? luti fuit ifecta: qz vsura. g z oē adq̄situz ex ea. So. Nō ē silt d radice z pecunia illa. qz radice solū hz rōne māe vt pecunia q ē mā solū: s. etiā aliq̄lit cāe effectū ue inq̄ntū misirat nutrimentuz: fm scem Tho. Secdo. Nā i e. cū tu. extra d vsur? possessiones empre ex pecunia vsuraria mādāt vēdi: z pctā restitui. g eadē rōne z oē ex tali pecunia exq̄sitū. Sol. Non mādant possessiones restitui. qz forte pl? valebāt qz vsur? exorte. s. ipa pctā: qz. s. possessiones erāt qdē obligate spoliati: s. nō erāt sue: s. vsurarioz. Tertio. Nō habz vsurari? mā? ius in re empre ex pecunia vsuraria qz in ipa pecunia quā reddere tenet. g tenet reddere rē empre Sol. Imo pl? iuris habz in illa empre qz debet ei ppter pecuniā sicut ppter cām instrale. sed ppter suā industriā sicut ppter cām pncipale.

Conclusio Prima hec est. Qui p vsurā aliq̄d lucratur? ē: cui? vsus ē ipa psumptio: nō tenet de fructibz.

Secda. Sec? si sit res cui? vsus sit vt stinctus a re.

Tertia. Tenet tñ vsurari? spoliato d oī interesse dānt emergētis: qēqd sit de dño lucrū cessantis

T v

Casus. xxiij.

Querit. xxiij. Vtru tan bellio scilicet officies istrumē scū vsurarij. Jec' peccet mort' talr. Ad h' aut' fm Hosti. r Petz r Pifa. r Archie. ij. pre. ti. lx. rñz def q sic. qe piur' cu jurauerit se tales Jec' nō recepruz. r pnter ē infamis. vj. q. j. ifamis. r ca. qeūq. Et nota ex scro Tho. ij. q. xcvij. q piur' juramēto al serozio nō ē infamis ipō facto: s; soluz postq ē pnter r J eū lata snia. s; i pmls forzo ē ipō iure ifamis qū fult solēnt fa rñz. Et tale videt eē juramētū notarij. Uñ credo q sic ifamis q pmū ē norozū um. r pnter nō debz admitti ad testio nū: vt in dicto c. qeūq. r. xxiij. q. v. par uult. etiā si de h' egerit pñiam. extra d re stib. testionū. Nec vltra pnt tales istrumēta pficere fm Hosti. Jte debet eis imponi grauis pñia. xxiij. q. v. Quis cūq; scies plurauerit. lx. dles in pane r aq; seluener: r septe annis peniteat. Sed qd pnt talem istituere vt pficiat infra: Dico q null' ctra eū q potuit eū insti tuere notarij. qz nō ē nūc habilior ad il lud officij q an suā ifidelitate. S; nū qd tenet restituere: Dico q nō tenet de pecunia quā p ope suo etiā illicito rece pit: lz videat q debeat paupib; erogari arg. xxiij. q. v. Nō sane. Vtz pō teneat restituere vsuras: Berar. distiguit: qz si instrū ponit Jecuz vsurariū sub forma liciti Jec': vtputa qz scit eē pignozatio: r tñ d; q ē veditio. aut scit q sūt centū: r tñ d; q sūt. xc. ita q iustificat Jec' ilu stus: tenet. qz efficacit coopaf. Et h' nū si faceret i fauore accipiēris mutuū: pu ta qz indiget. r ille alit nō vult mutua re. Tūc em licz peccet mortali: tñ nō re net. arg. xxiij. q. v. de occidēdis. Si aut instrū facit mētionē de vsura: nō tenet qz nō coopaf efficacit: cū ille se possit in iudicio tunare. Et h' nisi in loco vbi cēt psuetudo iniq; aut instrū statutu q per talia instrū cogere debitoroz: qz tunc tenet. Sed ptra: qz multi sunt tales. Est aut incōueniēs q tot dānent. So. Licz sic incōueniēs: est tñ vtz supposito

q tot male viuāt: r male moriant. Et ce clusiones.

Prima. Dis tal' scilicet sic pficiēs: est plur': r peccat mortali

Secda. Dis etiā tal' ē infamis: si sit pnter' aut etiā noroz': r suū testimonij um ē inualidū etiā post pñiam: r Guic est pnter' d. f. rē.

Tertia. Talis nō pnt instrumēta pficere: nec restitu: nisi p eū q possit eū cre are vel supioze.

Quarta. Nō tenet restituere qd p suo ope accepit: lz vidat q sit dādū paupib;

Quinta. Tenet aut de vsuris si vsu rariū Jecū iustificat: nisi factat in fauore spoliatū.

Sexta. Nō tenet pō si vsurariū ptra ctū ponit sub ppta forma: nisi vbi p ei' instrū nō possit se luuare rōne psuetudinis vel statuti.

Septima. Nō est mix q multi dānt tuziq; mlti nō cauēt a peccis

Casus. xxv.

Querit. xxv. Vtz com mttat vsurā creditor q ad uenēte termino solutiois nō vult progare tñtū nisi dā ta pecunia: Ad h' rñr fm Archie. ij. pre ti. j. q si h' agit solū rōne rps: n' p euitā do dāno: vsura ē. extra de vsu. psuluit. Si at h' facit p euitādo dāno emergere. f. ne opteat eū accipe sub vsura: aut ali qd distrabere vili pto: nō est vsura: fm eūdē. qz fm Ray. nō d; Guari ex fuitio impelo. Et addit Petz d' Ancha. sup Cle. ex graui. de sepul. q idē ē de dāno lucri cessant: si pecunia intēdebat exercere. sec' si fuatur' erat in arca. Cui v' def pcordare scūs Tho. ij. q. lxij. dū tñ nō erigat totū lucz qd erat futuz: s; rārū qñrū valet illd luczū sub dubio in q est. Etice clusiones.

Prima. Nō ē vsura plōgare tñtū exacta pecunia: ad euitādū dānū emer gēs vl etiā lucz cessans: qñ suā pecuniā qd intēdit exercere: lz debeat cōputari piculū lucri:

Secda. est at vsura si fiat rōe dilatois solū: aut si pecuniā nolebat qd exercere

De quonibus impertinentibus

Casus xxvi.

Queritur vigesimosexto
Utrum sit usura in hoc actu.
Petrus de furno mutuat de
rico de puteo: ad instantiam
eius. cc. aureos: quibus emere volebat merc
ces aut possessiones: huius pacto quod Hercules
reddat ei capitale et lucrum quod percipit erat
factum. Ad hoc autem respondet Archiepiscopus. ij. r. j.
c. j. et Pisa. et usura primo Ray. Anco.
de bus. Host. Inno. Jo. an. Jo. de lig.
Lauré. de ridol. et s. Tho. ij. q. lxxvij
et oes procedunt. quod si Petro accipere interesse
dant emergens: precipue s. Tho. q. h. non est ve
derevium pecunie: sed vitare danum. idem Anf.
de bu. i. c. salubritas extra de usu. et Ray. et
Host. et Inno. Sed quantum ad interesse lucrum
cessans: est magni dubium quibusdam. Nam In
no. extra de usu. i. c. si. de quo est usura. nec
sctretur excusare. Et idem de Joan. an. et
Joan. cald. Rō istoz est: quod pararet via
ad fenam. Sed Host. in eodem c. salubritas
teneri oppositum. et idem Jo. de lig. et ois An
ro. de bus. Rō istoz est. quod cessare oī frau
de videtur ille martinus teneri petro pro lu
cro quod percipit erat factum. Sed Lau. de ri
dol. de quo an factum oibz prohibendum est. sed pro
i foro scie si non fuit fraus: nec accepit quod
totum lucrum sed deducit periculum: non est cogend
us ad restituere. Ego pro dico quod dicitur est
licitum: nec parat via ad fenam: nisi volentibus
fenerari: quibus est non parat via ad fenam: sed
pallium ad pallandum fenora. Sed non oportet
hac de causa tacere peritatem. Et hac viam se
quuntur tres predicti Pisa. et Ray. et Host.
et Archiepiscopus. quod si dicat huius non debere fieri: tamen in
predicto loco i. q. lxxvj. ubi agit de domo
re. de hoc est licitum. Sctus Tho. autem vide
tur esse contrarium. sed loquitur quoniam lucrum non est certum.
Siquis tamen sic facit extra casum ne
cessitatis periculum amicitie sicut Archiepiscopus est usu
rarius. quod quincit quod postea vellet mutuar
e exponere pecuniam in mercatoribus. Sed h
intelligit i foro pretioso. quod in foro precie
statutur intentioni quam se de habuisse.

Elle actiones.

Prima. Casus non est dubius in dano emer
gente.

Secunda. Sicut non est dubium post factum quod

non est quod cogendus inuitus restituere: et si quod
accepit pro lucro cessante. quod plures et melius
oribus fundamētis huius procedunt.

Tertia. An factum sit casus est aliquid
dubium in lucro cessante: et securus est tenere
quod non licet. sed oppositum est verum.

Quarta. Qui sic facit extra necessitatem
presumit usurarius. et quod huius facit libent. l.
quod quantum est de se et pro sua utilitate manus
liberis illud: est vere usurarius.

Casus xxvij.

Queritur vigesimosexto
Utrum sit usura debitoris ex
stere in mora recte interesse.
Ad hoc dico quod si interest dant
emergens applicat non tibi sed tertio. ut
quod debitor non soluit tibi: oportet te soluere
usuras aliter. sic licet sicut omnes doctores. ex
tra de usuris. i. c. j. Similiter si applicat tibi
bi puta quod oportet te vendere rem visor
periculis licet: sed glo. in c. Conquist. et nos
rat Inno. i. ca. nauiganti. Imo est licet
in lucro cessante: sicut Archiepiscopus. Sed est pba
ri per ex sup allegari. Ut per gratia. Gen
didi tibi predictum: et non soluis in termino: et tamen
fructus factus tuos: possum elapso ter
mino exigere usuram pro fructibus: non ut
usuram: sed ut interesse. argumentum. riiij
q. lxxij. quoniam. Et est expresse textus. l. de
usuris. l. usuras. Est daret mihi ipsa pos
sessio in pignus: licet precipem fructus: cum
aliter est usura. Ut pro an ipsum solutio
terminum possum accipere fructus. Solu.
Petrus de ancha. et Barto. dicunt quod sic:
dummodo quoniam emptor soluit: tantum de
tur sibi de possessione pro rata: quantum
soluit de periculo: quod non videtur equum quod ille
fructus et pecunias habeat. Sed theoz
logi ut dicit Archiepiscopus non approbant
hoc. quia videtur illi fructus haberi ratio
ne dilatoris temporis: quod sapit usuram
extra de usu. in cluitate. Potest tamen inquit si
est pactum in pena: et non in fraudem: quod si
infra certum terminum non soluerit: fructus
amittat. Ego dicerem quod venditor per
cipere fructus quoniam possessio est sua: et non aliter
an mora. l. an terminum solutio: nisi for
te videtur periculis ad fruendum amittit

co: qd nō ē i casu. Igr si veditio fiat nūc absolute: z nūc def mihi medietas pcy: si pcpio fruct' reliq' medietatis pcpio fruct' rei n̄ mee. z sic itellige theologos Si vō fiat veditio pditionara. i. vt statuas qdē pcy q' ego spōdeo pdiū me veditur. qn exhibebis pecuniā. sz n̄ intelligat facta actualis venditio nisi actu exhibeas pecuniā z interim pdiū stat pccictio meo. sic q' si raperes a flumine vel viceriozaret: dānū eēt meū. Sic vey est dicitū Barto. z legistaz. Alio ei ē vendere nūc: atq' aliō nūc spondere z obliq' gare me venditur. talit pto infra annū qz in pmo casu apd me n̄ stat dñsū sic in scdo. *Ellice pcciones.*

Prīa. Quādo debitor ē in mora: llez accipe interesse dāni emergēt' cuiusq' applicet interesse.

Scda. Idē etiam est de interesse luy tri cessantis.

Tertīa. Si pdiū absolute vedaat n̄ llet an̄ terminū solutiōis pcpie fruct' p rata pcy n̄ soluti.

Quarta. Si aut vendat pditionate siue fiat sponso de venditōe fīda i potest' pro rata pecunie numerande: secus est.

Quīta. Post terminū aut solutiōis llez mihi accipe interesse p fructibus vl' spōs fruct' si mihi dicitū pdiuz pigneri def: qd intellige si parioz interesse sal' tē lucri cessantis.

Casus xxvii.

Queritur vigesimo octavo de iusticia bus tractus Petr' de furno muruat Henrico de puteo aureos. c. accipies i pign' domū valētē. c. z. r. pacifice do q' si infra annū nō soluat Henricus cedat debitum in cōmissū: z illa pign' ratio veditio fiat. Ad h' dicit f'z Archi epif. q' iste casus includit illū in q' pena posita est in pccu. Iō aduerte q' si pena ponat a iudice ad coercendā pumaciā debitorū: licite creditor illā p' extigere. argu. xxij. dist. q' q' h. de iudi. q' aucte. Idē sentit Ray. z Hosti. z Inno. in c.

suā. extra d' pe. Silt si apponat de pscn su pū: vt saltē metu pene soluat. argu metū extra de arbi. dilecti. Et pccordat Hosti. z Bult. z Inno. vbi s. Excpit at qn a pncipio fuit itēto corrupta: qz putabat q' n̄ posset solvere. In foro et pccctiofo s' mltre p'pccōes tales: d' qd ego q' i pscia loqr n̄ curo. Est at ēt idē de pēna legali: et si sit lex municipal: sic alicubi statutū est: q' tutor teneat pupillo ad v. p. c. si n̄ expdat et' pccūā i possessiōes Tutor et si nihil lucret teneat fm Archie. ad hāc penā. qz noie suo pecūā v' ē. Ad qōnē igit distiguo. Si ei Petr' n̄ cōputavit fructū i forte: pcc' n̄ teneat z elapso termino teneat de domo z de v' fructu. qz pcc' n̄ tenuit sz fuit vsurari' z radice vitata zē. j. q. j. vulnerato. Se c' at si pputavit: qz pena ē pccionalis. Hec oīa Archie. *Ellice pcciones.*

Prīa. Licetū ē (cōiter z regularit') pēnā extigere posita a iudice sine fraude et silt pccionata z legalem: etiam municipalē.

Scda. Qui muruat super domo vel alio pignozē: z fructus cōputat i fortez nō peccat.

Tertīa. Et si sic cōputādo fiat pactū q' i fra annū si n̄ redimat debitū cadat in cōmissū: sic q' ipsigneratio tā sit veditio licite tenebit pign' creditor et iā plus valeret.

Quarta. Si vō n̄ cōputat dicto mō teneat resistere pignus z fruct': qz pcc' non tenuit.

Quīta. Poterit tū elapso termino si damnificat ex carētia sue pecunie: pccere suū interesse. Hec oīa ille.

Sexta. Nō videt honestū i oī euentu expetere penā: imo nec licitū qn debitor sine sua culpa fact' ē impotēs ad solutiōnē. Pisan'. Et intellige i foro pccie qd sit fm leges.

Casus xxix.

Queritur vigesimo nono Utrū sine viura possit generanda recipere ad. vi. p. centū: Ad hoc responder Archie. secūda parte

De quonibus impertinentibus

ti. j. ca. vij. et Joā. de ligna. et Paulus et Laure. de ridol. et Anto. de buf. et mult. et alij. Pro q̄ nota q̄ decretal. in ca. salu. bñf. extra d̄ vsu. et lex. ff. de doli exceptis. one. l. parer. dr. q̄ gener sustinēs onera matrimonij: puta qz nutrit vxorē: nō tenet cōputare fructus possessiōis obligare. Nā p̄ onera fructus dōtis sūt mariti. L. de iure do. p. onerib. Sed an l' ceat etiā aliqd̄ recipere ex pecunia p̄missa. Jo. an. and. i. dco. c. dr. q̄ nō. Tū qz papa de h̄ s̄ulr. r̄ndit solū de possessiōe. Tū qz pecunia de se nō fructificat. Lū eo sen. tit. Joā. de ligna. S. Paul. d̄ leaza. tenet qz l'ez: qz eq̄ iste vt ille sustinet onus. Et papa idē r̄ndit si fuiss̄ infrogat de pecunia. Dicit etiā qz pecunia fructificat hominis idustria: sicut et terra. Uel dicit qz l'z pecunia nō fructificat: tū vxor māducat et vestit: et h̄ p̄ tenet subleuare. Uñ h̄ nō perit vt fructus pecunie: sed vt interesse. Lū isto videt eē Joā. cald. et Petrus de ancha. Veritas at ē quā tenet Archie. et Lau. de ridol. et Anto. d̄ buf. et Guill. fm̄ q̄s d̄ qz si soer ē in mora. i. post terminū statutū soluēde dōtis: tū licz eo nō q̄ dicit i. p̄lonib. Si at nō ē in mora. i. ante dictū terminū: nō licet. Verū videt mihi (l'z alijs videat alit) qz h̄ intelligit qn̄ a p̄ncipio nō fuit p̄ntio q̄ ante talē terminū aliqd̄ recōp̄sa ref. p. onerib. sec. vbi infuenisset pactū qz si cut pacifcitur de dote licite: ita et de hac solutiōe: cū h̄ sit pactet d̄ p̄cto ex p̄saz et nō d̄ fructu pecunie. Si vō nō fiat pactū: p̄sumit gener suscepisse in se on. exp̄saz vsqz ad terminū solutiōis. Uñ si qd̄ peteret: retorq̄ref i. vsum fructū pecuniaz. Norādū tū ē qz mulier relicta fm̄ Inno. et Hosti. nō p̄r p̄cipe fructus possessiōis ip̄gnorate. p. dote reddēda. qz nō habet eā cām quā habebat marit. viu. Et intellige qn̄ ip̄a d̄ h̄ est p̄cta. Sec. aut fm̄ Archie. qn̄ illi q̄rū interest: nō possunt aut nō volūt soluere. Et licet p̄clusiōes.

Prima. Licet ē genero pro onerib. matrimonij p̄cipe fructus possessiōis ip̄gnorate p. dote solū postq̄ soer est i. mora. Et sic intelligit e. salubrit. Et intellige de

ductis pact. a p̄ncipio. Secda. Idē est etiā iudicū de recipiēda pecunia ad sex vel q̄ncqz p. centū: saltem quādo gener pecuniā dōtis erat ex posturus.

Tertia. Ante terminū vō nō licet p̄cipiunt illi fructus aut illa pecunia. Et intellige tanq̄ p̄cū v̄ pecunie total. qz sec. ē si p̄cipiant ex iure pacti sup. oneribus fact. a p̄ncipio.

Quarta. Filij mariti eo tpe q̄ nō tenent restituere dote s̄ alere relicta: non habēt dictū p̄uilegiū fm̄ Joā. an. et Jo. an. d̄ ligna. post Hostiē. qz statim p̄nt reddere possessiōe mulieris: et p̄sēq̄nt se ipsos exonerare.

Quinta. Ip̄a etiā mulier tenet tales fructus cōputare i. sortē fm̄ Hosti. et Inno. nisi qn̄ dote h̄re nō p̄r. Sit q̄ cauta vt possessiōem nō accipiat p̄gnoratā s̄z faciat distrabi v̄l accipiat i. solutū.

Sexta. Ista onera debet eē certa: sicut qz si sunt vt decē et fructus vt duodecim: tenet gener de duobus. quia alis est contra equitatem.

Casus. xxx.

Querit tricesimo: **Pr**imum. Usura sit vti pignore obligatio: Ad h̄ r̄ndit s. Tho. ij. q. q. lxxvij. et Archie. ij. p. ti. j. ca. vij. et Pisa. et multi alij. Jo. aduertere vt dictū ē qz qdā res vsu ip̄o p̄sumunt: et qdā nō. Et ista distinctio colligit istit. de vsufu. p. totū. et ibi vestimēta ponuntur ip̄mo genere: l'z oppositū habent. ff. eodē. sed si qd. Et q̄cqd̄ sit de p̄ordāria glo. in insti. tū vestimēta sūt in sedo genere: qz eis v̄rimur salua substātia: ecce pro si sint extimata: qz tūc tenet vicē pecunie. Igit fm̄ p̄dictos: si res sit cuius vsus mensurat pecunia seorsum a re: si ille vsus nō computez in sortē: est iniusticia. Et si hoc sit de voluntate dñi: est usura: cū ibi sit mutū: alis est furtū. ff. de fur. l. si pignore. Et h̄ nisi pign. sit tuū et iniuste detentū: vt p̄tz de possessiōe ecclie: extra de vsu. c. j. Est at eadē ratio de possessiōe latet fm̄ Joan. and.

Hostie. et Joā. de ligna. Sec^o ac si res
vfu suo cōsumit. Et si gras: qd sit circa
h^o factū. Dico q^o subuentas si potes si
ne lucro: et cū securitate. Si vō nō po-
tes eme cū pacto de retrouēdēdo: qz
cū ē fm Ray. et Pifa. et Hostie. et In-
noc. i. c. ad nram. et fm mltos doc. vt no-
tat Anto. de bus. extra d^o i. c. i. dlo-
cess. Et h^o si fuit sine fraude: q^o p^osuppōit
si p^ocū sit notabilr modicuz: aut si fiat
p^oditio q^o aliquid p^oreddat. aut si emptor
p^ohuit fenerari. extra d^o pigno. illo vos
S^o p^o. Videt q^o liceat. Nā sic mutuā-
do fit qd vult charitas. So. Vlex ē qdē
mutuādo s^o nō depdādo vltra sortem.
Sec^o. qz ille volūtate dat qd suuz ē. s.
fruct^o. Sol. Dat volūtate eo mō q^o qd
volūtate p^oicit merces i mare ne sūmer-
gat. Iste em vult dare: qz als tu nō va-
res. Tertio. Nā ibi ē eqtas iusticie. qd
v^o pignore vnt vt al^o pecunia. Sol.
Imo nō ē eqtas: s^o iusticias. qz v^o p^oig-
ris aliqd valet seorsuz a pigre: nō at v^o
pecunie. Et sic igit^o p^oclusiones.

Prima. Vestimera: localia: et omē qd
vfu suo nō p^osumit in totū: habet vsum
distinctū a re: et p^osequenter p^o vfu talū all
qd licite p^ocipit

Sec^o. Que suo vfu penit^o p^osumunt
nō hnt vsum distinctū a re: nec p^o vfu eo-
rū licz aliqd accipe.

Tertia. Qui vitē pignore cui^o vsum
est p^osumptio: nō tenet aliquē fructū cō-
putare in sorte.

Quarta. Sec^o si pign^o vfu nō p^osu-
mit. als ē vsura vl furtū.

Quinta. Excipit qn pign^o est tuū: et
vt videt si nō ē tuū: s^o tñ creditor iuste
tenet aliqd tuū qd hie nō potes

Sexta. Cōtract^o emptōis cū pacto d^o
retrouēdēdo est licit^o: si recta intētiōe fi-
at: vt. s. vere emptor heat intētiōe emē-
di: et fruct^o oēs facit suos. de h^o tñ infra
diffusius.

Septima. Si aut ibi sit fraus: qz. s.
est pignozatio: quis infra sonet q^o sit
veditio: see^o est.

Casus trigesi-
mus primus

Queritur xxxi. Vtrum
emēs p^oditū cū pacto retrouē-
dēdi illd: si sūma exhbita in
fra certū tps restituat: possit
instare tali tpe p^ocipe fruct^o ex tali re em-
pta: Videt em q^o nō. Primo: qz Leuit.
xxv. d^o: q^o tales fruct^o i tali casu sūt com-
putādi i sorte. At em ibi d^os. Si arre-
nuat^o frat tu^o veditit^o possitunculā
suā: et voluerit p^orim^o et^o poterit redime-
re. Et inde cōputabunt fruct^o ex eo tpe
q^o veditit^o: et qd residuū ē reddet emptor
ri. Secūdo: qz i tali p^otractu veditiois nō
trāffer^o vntum i emptore. q^o fruct^o p^och-
pit rei nō sue. et p^osequit tenet restituere.
Prz aut antedēs Primo: qz tal vendit^o
tor nō habet liberā volūtate vendendi.
Sec^o: qz nulla veditio fca sub p^oditioe
est vera veditio fm iura: vt d^o. et p^osequit
ter p^oditio venditio deficit a rōne vere
veditiois. Tertio p^oncipalr. qz vt qdā
referūt fm Hostie. et Joā. and. in c. ad
nostrā. extra de emp. et vedit. tal p^otract^o
est inuēt^o ab vsurarijs ad palliādū vfu-
ras: tō cauēd^o est. Quarto: qz sup isto
p^otractu varie sentiūt doc. et docti viri.
q^o est dubi^o: et p^onter cauēd^o: et via tutior
eligēda. iuxta notata p^o docto. i. c. in ciuit
tate. extra de vsuris. Est etiā ad h^o tere^o
extra de spol. in ca. inuentis. S^o p^o qz
mlti viri doctissimi et scilicet p^osoluerūt i op-
positū et q^o d^o p^osoluerūt: eo q^o h^o fiat i fauo-
rē veditiois: et nō emptōis. Rūdeo Pro-
teliectu dicēdoz sciēdū ē Primo: q^o all
ud ē loq^o de aliq^o re fm for^o p^octioisuz i q^o
solū de extioibz iudicat fm pbata et al-
legata. Altd loq^o fm for^o p^octie: i q^o iudic-
cat fm ea q^o penitēs fatet: cui p^o se et p^o se
credēdū ē. Vltra q^o sūt q^o i foro p^octio
so p^otractū istū redderēt in iustū: vt puta
si taliter emēs ē assuet^o vsuris et h^o mōi:
q^o fm for^o p^onie nō al ad rē p^octinerēt. Sciē-
dū est Sec^o: q^o ea q^o ad hūc p^octū allega-
bo infra: oia sūt vicia ad p^octū explici-
te et formalr: nō at cauilloie tracta. Sciē-
dū ē Tertio: q^o q^o tuoz mōis sit iste p^oct^o
vere: et vno apparēt. P^oio sit sic. Petr^o
de furno emit ab Herico d^o puteo sum-
dū b. valor^o flozeoz mille: p^octo eodē qd
iustū est. et eidē Herico spondet sortē

De q̄onibus impertinētibz

hēdituz infra certū tps: pura. x. ānos vl
 q̄tens sūma fuerit oblata. Interim at
 tpe Petr' p̄cipit fruct' ex fundo: vl' dat
 Hērico fundū p̄dictū ad affectū: s̄z rō/
 nē. vj. p. centū. q̄ affect' iustus credit' z a
 me nūc supponit. Secdo fit sic. Petrus
 emit cū p̄dicto pacto dimidiū tpi' b. p. i
 diuisio florentis q̄ngētis: z dat Hērico ad
 affectū s̄z rōnē p̄dictā. Tertio fit sic. Pe
 trus cū p̄dicto pacto emit totū fundū
 b. q̄ngētis florentis: z dat Hērico ad af
 fectū s̄m rōnē p̄dictā. Ita tū q̄ i tali affi
 ctu nō p̄siderat valor fundi sed q̄ntitas
 p̄cij. ita q̄ q̄ngenta reddūt ei triginta z
 n̄ plura. Et ē idē acti emeret directū do
 minū fundi valent' q̄ngēta: nō empro
 viti qd̄ tantū dē valer. Quarto fit sic.
 Henric' egens pecunia: vendit. lx. floze
 nos aurū Petro annui reddidit' sup' fūdo
 b. z oibz bonis suis: z p̄ctū cōpetēs cō/
 stituit: puta mille florentoz aurū. ita tū
 q̄ si infra certū tps vl' q̄tenscūq̄ redda
 tur sūma p̄dicta liberet Hēric' a tali af
 fectu. Quinto fit apparent' sic. Petr' ac
 cipit fundū b. i pign' p̄ mille florentis:
 ita tū q̄ si infra certū tps sūma n̄ reddat
 ipignozatio fit veditio. Quia q̄ multz
 modis variat' casus: iuxta singlos enu
 cleandus est.

Casus xxxij.

Querit' igit' xxxij. Verū
 primo mō licite fiat: Ad qd̄
 r̄ndendo talem pono p̄ctio/
 nē. In foro p̄ctie cessante oi
 fraude z corrupta intētiōe ita q̄ inten
 tō emprois sit vere z realiter emendū
 z mallet emere absolute q̄ talit'. Dico
 q̄ casus ē licit' z ē opus pietat': z ē proz
 interim licite p̄cipit oēs fruct'. Et hoc
 p̄bō rōne sic. Nā talis emproz sine alij
 cul' damno iniusto seruit' primo. Nec
 valet dicere q̄ damnificat venditorem
 qz accipit fruct' ex fundo. Fundū ei d̄ly
 co trāsluisse i d̄nū emprois p̄ veditō
 nē. Esti dicat' q̄ ibi n̄ fit veditio. Dico
 q̄ si absit fraus: est vera veditio. qz con
 ditio de redimēdo nō tollit venditiōnē
 vt p̄z Leul. xv. vbi d̄ns mādat q̄ oīs
 terra ppli sui vēdat' sub redēptōis p̄cti

one. Qd̄ inde etiā p̄z: qz si raplat' sup
 uio aut sūmergat' terremotu: aut effodl
 atur p̄ metallo vl' lapide: aut q̄cūq̄ mō
 deteriorer. damnū ascribit' emproi: si q̄
 ue culpa sit lata siue legis siue nlla. qd̄
 n̄ ēēt m̄s res ēēt sua. Probo ēēt auctozit'
 ritate. Nā hāc sniam meā sic vt exp̄ssi i
 tēlectā explicitē z formalr' tenuerūt in
 frascripti doctores sacri ordiis mioz: vt
 testat' frater Bernardinus de Busto oz
 d̄nis etisdē. s. Alex. de ales. iij. pre sūh
 me. z Donald' i sūma. z scūs Bernar
 dū' i suis tractatibz p̄ctū. z dicit' frat'
 Bernardū' i qdā suo p̄sillo. z fr' Ange
 lus de Clauaf. i angelica. c. de vsuris.
 Eandē tenuerūt de ordie p̄dicatozū.
 Ray. z Pisan' z Archie. z mlti alij imo
 oēs. Eandē et tēuit' Hugo: vt refert Ar
 chib. i. c. pleriqz. xiiij. q. iij. z s̄l'r Astes.
 Innocē. Host. z d̄ns Anto. de bus. i. c.
 p̄ct' z cōit' ibi oēs canoniste. sic cheolo
 gi i. liij. vi. xv. z legisse. i. l. sū fundū. z. l.
 si a te. C. de pactis int' empti. z vendi.
 Super dicto casu vltimate sc̄psit d̄ns
 Bartholome' cepolla veronens': q̄ de h̄
 fere vñū volumē p̄fecit. z tandē i meā
 sniam z p̄ctiōnē se resoluit: vt p̄z sc̄do
 casu suo: colūna p̄ma. Hāc ēēt sniaz had
 bes exp̄sse z formalr' traditā s̄m iura ct
 uilita: vtz L. vbi s̄. i. vtracqz lege p̄dicta.
 Similr' eandē habes s̄m canones vtz i
 glo. sup. c. Cōquest'. extra de vsuris. et
 sup. c. ad n̄am. extra de empf. z vendi.
 Nec obstat tex. i dicto c. ad n̄az. qz ibi
 reprobat' p̄ct' rōne doli: non rōne pacti
 de retrouēdēdo. vt p̄z intūcti. Et sic
 pater p̄ctio.

Casus xxxij.

Queritur tricesimoter
 tio Verū licite fiat sc̄do mō
 Ad qd̄ dico q̄ ē idem iudic
 um de p̄mo z sc̄do mō. vt ex
 se pater. Si tū in vtroqz casu p̄ctū non
 ēēt equū: teneret emproz augere p̄ctum
 nō tū resc̄nderet p̄tract': nisi ēēt fraus
 vltra dimidiū susti p̄cij. Teneret ēēt s̄m
 aliq̄s restituere fruct' p̄ceptos p̄ rata d̄
 minutionis p̄cij: vt videt' p̄ima fronte.

sed tñ veri⁹ q nō. qz si pcrus tenet res
est sua: z pñr fructus omes. Unde tenet
solū de residuo pñj. z de interesse si qd
passus ē venditor rōne illi⁹ residui. Sz
qz in vtroq modo ptract⁹ fit mēto, de
emphiteosif: sciendū est q qdā dicit q
lz pactū de retrouendō solū n̄ faciat
pñj pñone vsure: factū tñ silcū emphite
ost. qz duo vincula mag⁹ ligāt qz vnum
rñm̄n̄ aut. de p sangut. z fr̄ib⁹ vteri. §. si
nall. L. de edicto diui. adria. l. final.
Sz circa h̄ pono duas pñones. Pñia
Licet tibi latio dare nouis fundū rñū
ad affectū ad vitā hois z ad. xx. et. xxx.
annos: z in ppetuū. Hec patet p Spe
cu. titu. de locatōe. z Pisa. ti. emphithe
osis z ē rex. de loca. z pdu. §. adeo. cum
glos. ff. si ager veertigal. vl̄ emphithe. l.
7. Et ibi dī Bal. z angel. q ppe sola p
pecua dī emphitheosif. Scda. Licet tibi
dare huc a q talis emis. altoqn̄ esses de
bono ope lapidandus. i. de seruitio qd
ei exhibuisti talis emendo. Hic etiā te
net frater Bernardin⁹ de Busto. Ad
motiū dī q duo vincula mag⁹ ligant:
supposito q ligēt. Neutz at̄ illoz ligat
seu factū eē vsurāyere in pñcia: siue fact
ant suspitionē: siue nō.

Casus xxxiij

Queritur tricesimo q
ro Strū licite fiat tertio mō
Ad qd dico q in h̄ est ma⁹
difficultas z subtilitas. Sci
endū est igit p fundamento: q sic med
cras vl̄ alia ps alicui⁹ fundi pōt posside
ri p̄ inditūsum: ita z p̄ inditū p̄ emi:
vr. l. emat medietas b. fundi inderm
nate. Et scdo q hec ps dupl⁹ emis aut
vendit. Uno mō absolute. i. sine resp
ctu z colligatiōe vl̄ hypothecatiōe resi
due: sic q possessor alter⁹ p̄ illā libere
distrahere: z respectu ei⁹ ē eā liber sic re
spectu alicui⁹ fundi q̄ tor⁹ sit tu⁹. Alto
mō tū apothecatiōe residue part⁹: sic si
emat cū ista lege q residue n̄ possit vēdi
sine licētia emptoris: vl̄ cū alia obligati
one. Et qñ emis p̄mo mō vocet ps abso
luta. qñ p̄o scdo vocet ps colligata. Et

sclo sciendū ē q ps dimidia b. colligata:
pl⁹ valer medietate eiūsdē absoluta: qz fz
se valet tantū qntū illa: z vltra q̄ valet
colligatio illa: qz ipa colligatio pecūta
mensurat: cū possit vēdi z emi. Eadez
rōne eadē ps absolute sup̄travaler mīn⁹
se ipa colligata. Ad casus igit rñdeo: q
tripl⁹ emptor intēdit emere. i. aut totū
b. aut p̄te absolutā aut colligatā. Et
tūc pono tres p̄ lloes. Pñia. Emere
totū fundū minor⁹ p̄cio q̄ valet si illa
minoritas sit vltra dimidiū iusti p̄ci:
p̄c⁹ ē illicit⁹: z fz iura rescindendus: vt
dicit⁹ ē. Si p̄o n̄ sit vltra: ē qdā licit⁹ p̄
er⁹: sed iniusticia ē in p̄cio. vt patz. Vñ
tenet emptor augere p̄ciū. Nec si potest
def ad affectū fm̄ rōne dicit p̄ciū z n̄ valo
ris fūdi tollit qñ p̄c⁹ sit illicit⁹ vl̄ p̄ciū
iniquū. qz posteri⁹ n̄ variat p̄te. Scda
Si aut̄ is q̄ dicit emere totū b. n̄ inten
dat emere totū b. sz vñ ei⁹ p̄te absolu
tā p̄ inditūm̄ z eā ver ad affectū fm̄ p̄
portionē tot⁹ b. nulla ē iniusticia: vt de
se patet. Tertia. Si p̄o intēdit emere
re partē colligatā z locare p̄ rata totius
affect⁹ quod est emere quasi directū do
minū sine vrili: aut plus soluit p̄ parte
colligata q̄ valet absoluta: aut n̄. Si
scdm̄ est qdē licit⁹ p̄ctus emptoris z lo
catis: sed iniusticia est in p̄cio qz plus
valet ps colligata q̄ absoluta. Et ista
matoritas valoris est maior z minor fz
varietatem legū municipalium z con
suetudinū. Nā est maria vbi nō solum
reliq̄ medietas distrahi nō potest: sz et
am effici emptoris si venditor n̄ soluit
affectū. Minor p̄o vbi p̄ leges munic
pales cauet ne venditor n̄ soluēdo pdat
de sua p̄te fundi plus q̄ id qd̄ debet sol
uere z nō soluit. Vbiqz p̄o qnta sit ar
bitrio boni viri. i. prudentis z timorad
ti d̄ydicabil⁹. Si p̄o p̄mū: nulla crit in
iusticia: dūmō p̄ciū matoritas tanta sit
quā⁹ valor colligatiōis. Est at̄ necesse
q̄ talis ēptor intēdat emere totū aut p̄te
absolutā aut colligatā: quia inf̄ ista nō
est mediū. Credo tñ q̄ boni viri raro sic
p̄trahant. Sed tñ ista sepi⁹ vt habent
rñsio ad maloz malicias z argutas cal
ullationes. Et

De questiōibus impertinētibz

Casus xxxv.

Queritur xxxv. **Utr licet** re fiat q̄ro mō: Ad qd̄ dico q̄ istā q̄nē p̄tractat Inno. i. c. in ciuitate. z mlti post eū pura Lau. Hosti. Jo. an. z qdā Guil. z Alexan. lombardus: z Abbas. In nocēt̄ q̄ distiguit. Aut ei talis annu reddīt̄ iā ē iſtitut̄ sup rebz mobilibz v̄ immobilibz. aut n̄. S̄ p̄mā: s̄z eū z omēs alios canonistas q̄r̄ est licit̄: q̄r̄ vera vēditio: eū ibi s̄t p̄ctū z merces. i. annu us reddīt̄. E. de sacrosan. ecele. l. i. iube/ m̄. S̄ scdm̄: sic d̄r Inno. q̄ fm̄ aliq̄s ē illit̄: q̄r̄ ibi nō videt̄ eē vera venditio: eū merces n̄ s̄t in rez natura. Emptio s̄t z vēditio: sine re q̄ venear̄ intelligi n̄ p̄t. ff. de p̄raben. empti. l. nec emptio. Ido p̄sulit̄ a talibz abstinēdū. S̄z Jo. an. d̄r: q̄ q̄r̄ est illit̄: z v̄r̄ videt̄ quō sine fraude fieri possit. S̄z Guil. n̄ glo. faro: raymūd̄ s̄z aliq̄: z Abbas z Alex. lōbar. dicūt̄ q̄r̄ eē licit̄. Imo d̄r iste Alex. q̄ nulla videt̄ eam dubitādī in h̄ q̄r̄ cū habeam̄ tria. i. bōa mobilia: z bona imobilia: z ius in v̄risq̄: h̄ tertiu ē qd̄ h̄c vendit̄. Un̄ Inno. i sua rōne as̄ sumit̄ falsū. i. q̄ ibi non s̄t res q̄ venear̄: q̄r̄ est v̄risq̄. i. cert̄ reddītus z ius erigē/ di illū. Et h̄ seu dato q̄ non eēt̄ illd̄ ius z emptio n̄ fiat sine re: s̄t tñ sine re ext̄/ f̄ere: sed futura. vt cū emunt̄ fruct̄ p̄ue/ rurt̄ ex agro: z part̄ ancille v̄l pecudis .ff. de p̄rabē. empti. l. nec emptio. z ta/ ce/ r̄et̄. l. si iactū. ff. eodē. V̄bi videt̄ q̄ bñ d̄icat̄ iste Alex. l. Archie. d̄icat̄ q̄ res nō videt̄ clara. Non em̄ possuz vide re differentia int̄ affictū p̄stuturū heri z p̄stuturū bodie. Si ei affict̄ p̄stuturus: quē fm̄ oēs licet̄ emere: s̄t̄ iſtitut̄ licit̄ re. q̄r̄ n̄ p̄t̄ et̄s nūc licite aliq̄ iſtitut̄ sic tūc ille licite iſtituebat̄. Si p̄o illit̄/ te s̄t̄ iſtitut̄ q̄s̄ res de se iusta: licite emi n̄ possit̄: q̄r̄ non firmat̄ tractu r̄ptis: qd̄ ab iſtitō iure n̄ subsistit. extra de re. lu. l. vj. Iō rē habeo clarā si affict̄ si q̄ ar sup re imobili q̄r̄ h̄ est v̄dere aliquā e/ p̄e p̄ indultum. Hoc igit̄ supposito non qd̄ licet̄ in h̄ facere pactū de retro

uēdendo: Ad h̄ dico q̄ sic ex dicit̄ p̄z et̄ ex Raymundo: si sic emat̄ p̄ctū n̄ ē dubiū q̄ licz. Sed z de p̄dicto annuo red̄/ d̄tu idem ē fm̄ p̄dictū Guil. Imo vt ait̄ oia hec videt̄ exp̄ssa. ff. de p̄ditōe adle. i. l. ij. z in. l. vbi aut̄. z si redimat̄ n̄ tene bit̄ emptor̄ fruct̄ cōputare in sortem. Sed q̄r̄ aliq̄d accederet sortē: q̄r̄ esset v̄sura. So. Hic nulla est sors. i. mutū q̄r̄ ille pecunie q̄ntū erat ex p̄e emptor̄ ris fuerit̄ vēditioz p̄petuo z irreuocab̄ bil̄ tradite. Est aut̄ sors. i. capitale: s̄z tñ sortē aliq̄d p̄t̄ accedere sine v̄sura. q̄r̄ q̄n̄ inuenit̄: inde licite aliq̄d p̄cipit̄.

Casus xxxvi.

Queritur xxxvi. **Utr li** cite fiat q̄nto mō: Ad qd̄ di/ co q̄ nō est dubiū q̄ oēs fru/ ctus inde añ terminū restitua/ tōis recepti s̄t v̄sura v̄l furtū. q̄r̄ n̄ accē/ ptunt̄ ex re p̄pta s̄z ex p̄gnore. ff. d̄ fur. l. si p̄igno. Sic igit̄ p̄z quō s̄t licit̄ ca/ sus z quō n̄. Ad p̄mā grōnē p̄ncipalez factā in oppositū dico dupl̄. P̄mo: q̄ id̄ qd̄ de se licitū ē p̄r ex lege p̄ncipis illiciz/ tū fieri. Un̄ qdā tō mala s̄: q̄r̄ phibita vt edere carnes. vj. feria. Et sic iste q̄r̄ de se licit̄: potuit̄ ex d̄i determinatione talit̄ limitari q̄ emptor̄ n̄ possit̄ lucrari fruct̄: q̄r̄ de v̄ltra h̄ q̄ ē d̄ns oim̄: sp̄ca liter tñ d̄ntū h̄uit̄ illi t̄re quā p̄plo suo valida manu adq̄sūt. Nec tñ nos mō tenemur illd̄ statutū seruare. q̄r̄ vt p̄z ex doctrina theologoz maxie s̄. Tho. i. ij. q. clij. cū in lege veteri eēt̄ tria gene/ ra p̄ceptoz. i. moralitū seu naturalitū ces/ ritimontalitū z iudicialitū. p̄ma sp̄ durat̄ sic z nā: vt nō furtū facies. Secda p̄o vt imolare agnū: s̄t phibita post ch̄ri pas/ sionē diuulgatā: q̄r̄ prestaremur ea q̄ s̄t p̄terita: eē futura. Tercia p̄o suari possit̄ s̄t s̄z n̄ tenemur: q̄r̄ m̄nat̄ est stat̄ p̄ll̄ ad quē ordiabant̄. Secdo dico q̄ sic ha/ bet̄ ibi z in mltis alijs locis: d̄ns p̄stitu it̄ q̄ illa terra v̄deret̄ sub redēptiois cō/ ditōe: z si nō redimebat̄ āno. l. redibat̄ ad venditorē libera. Quanto ergo mlt̄/ nus tempus restabat̄ vsq̄ ad annū. l. cā

U

to vltus vendebat: et quanto maius tanto ca-
 ri. Vbi possessio eade vendita in anno p-
 mo valet. l. aureos: in anno sequenti vale-
 bar. xlii. et in sequenti. xlvij. et in sequenti.
 xlvij. et sic de alijs. Et ita dominus iussit com-
 purari fructus sorte: non quod tantum de precio
 minueret quantum valebat fructus: sed quod p-
 portionabiliter tantum diminueret de precio
 quantum de re fructuum percipiendo. Et quod
 iste sensus sit bonus signum est: quod postea quod
 illa terra redderet. vii. percentum: quilibet pos-
 sessio i. xvij. anno fuisset ex toto libera si
 fuisset valor fructuum computatus in sorte.
 et per venditor: i. xvij. anno libere sine p-
 cio ea potuisset rebabere: quod est falsum.
 quod vsq; ad. l. annu erat emptoris. Ad sedz
 nego antecedens. Ad prima pbatone di-
 co: quod aliqui talis venditor si posset habe-
 re pecunia sup pignore nollet vendere sed
 quod aliter facere non potest. vult vendere. quod
 potest: quia si non inueniat qui faciat pactum
 de retrocedendo vendit aliqui absolute:
 et postea quod tunc velle vendere et tamen non habe-
 ret magis voluntate vendendi quam vendit
 absolute quam quod vendit cum dicto pacto sed
 minus. Unde simpliciter vult venderet
 et habeat velle tunc non vendendi. l. si
 posset velle non vendere. Notandum est
 tamen quod etiam venditor non intendit ven-
 dere. sed fingit et decipit emptorem: nihil
 loquens tenet venditio si dicit se velle ven-
 dere alioquin etiam de vendente absolute
 idem dicit posset: et per si post decem an-
 nos diceret se intentione vendendi non hab-
 uisse: et h. pbarer p testes vel iureiuran-
 do. vel si non pbarer: tamen h. crederet emptor
 renere in pscia resignare rem emptam
 et fructus. quod dicere stultum est. Suffi-
 cit si dicit se velle vendere. Ad sedz
 aut dico: quod in venditioe dupliciter est co-
 ditio. Vno modo ut intelligat annexa ipi
 venditori: quod. s. venditio sit suspensa vsq;
 ad certum terminum. Alio modo quod est an-
 nexa rei vendite: ut cum aliquid vendit
 cum tali vel tali onere. Et primo quidem
 modo non transfert dominium nisi aduentu
 ente termino: sed secundo modo secus. Dico
 re. pro quod si iura venditio non possit fieri
 ut conditionate: est ignorant loquor: quod h. nul-
 libi habet. sed postea Leuit. vbi supra.

habet oppositum. quia illa terra vendeba-
 tur sub conditione redimendi: et tamen tali condi-
 tione non obstante fructus erant emptoris.
 Et idem expressse habet in istis de emptis. et ve-
 ditio. §. emptio. Ad tertium dico: quod illi non
 dicitur hunc tractum usurarios inuenisse
 sed eo fuisse vios. Et dato quod ab eis esse
 inuenit: non sequitur quod sit usurarius. Ad quartum
 dico quod nunquam videtur doctorem scribentem vel
 doctum dicentem oppositum ex finia. Si
 autem aliquid imperiti oppositum dicit non
 est curandum.

Casus xxxvij.

Queritur tricesimo se-
 ptimo. Ut liceat rem suam apud
 alium detentam furtim surripere.
 Ad hoc autem Rodericus Archiepiscopus. q.
 pre. ri. j. et Petrus de palu. i. liij. et Henricus. et
 Dista. et Aureo. i. liij. q. d. q. xxi. et scriptus
 Tho. ij. q. q. lxxv. Dico quod autem res tua
 est detenta apud alium iuste: puta quia est de-
 positata: aut iniuste. Si prima: non licet tibi
 sine scriptura Thome. quod grauas depositarium
 ad reddendum aut ostendendum se innoxium. ff.
 depositi. vel legem depositi. z. l. si hodie
 Et idem intellige si est accommodata: quod is
 cui est accommodatum aliquid tenet de re amica
 ff. commodati vel contra. l. rem mihi. Et
 similiter idem est de pignore. ff. de furtis
 l. eum qui. z. l. creditoris. §. idem scribit
 Unde teneris releuare grauam de depo-
 sitarij sine scriptura Thome. Et idem intellige de
 alijs. Si vero secundum: tunc accipiendo re tu-
 am aut aliquid equalens sine Archiepiscopo. pcc-
 cas ut dicit scriptus Thome. quod mistras tibi tu-
 sticia. q. §. L. nequis in ppta ca. l. j. Non
 tamen tenet restituere. Hec scriptus Thome. et
 supradicti. Tamen sine Archiepiscopo. aliqui potest h. li-
 cere et tunc se requirunt. Pro quod non sis du-
 bius: quod exponeres te periculo furti Argu-
 mentum. dist. xxxvij. habuisse. Secundo quod non
 possis re tuam habere in iudicio: quod sed Petrus
 aureo. tunc est quod non habes quod velit restitui
 carl aut iudicis pntia et sine Archiepiscopo. quod
 non speras iusticia. Tertio quod non si ve-
 sit sequi scandalum alijs: quod nemo debet
 cum alio sacra locupletari. extra de

De quonibus impertinentibus

reg. iur. li. vi. Quarto quod etiam non iminetur tibi periculum fame ex hoc quod scietur quod si des periculis famam suam negligit nimis crudeliter est. xij. q. i. nolo. Quinto quod non iminetur periculum propter personam quod si esset tentare deum. Argu. xxij. q. ij. q. r. Sexto quod tua pericula sit stabilita: sic quod dea non facias.

Ellice igitur conclusiones.

Prima. Qui furtive accipit rem suam iuste detentam. scilicet quod est depositata: commo data vel propter non data: peccat et tenet alium releuare.

Secunda. Qui pro accipit iniuste detentam cum possit habere in iudicio: peccat quodam sibi ministrando iusticiam: sed non tenet restituere.

Tercia. Similiter peccat qui accipit et non est certus quod sit sua: etiam in iudicio non potest rehabere.

Quarta. Qui pro accipit credens idem scandalum sequi alijs: peccat. sed non tenet restituere nisi ratione scandalum. id est est de accipiente cum periculo propter fame vel personam: vel propter pericula: quod scilicet peccat. sed non tenetur restituere: nisi forte propter erroneam conscientiam.

Quinta. Qui autem non potest habere in iudicio: et est certus. nec credit scandalum sequi alijs: nec sue fame: nec personam periculosa: nec facit pericula: non peccat furti surripiedo rem suam vel aliquid equalis.

Sexta. Adde quod cum res possit quodam via iudicij haberi: sed res est modica et per se fieret magne vel sequens inimicitie pro re parua: tunc etiam licet concurrentibus alijs perditionibus: quod impossibile est quod est possibile eum damno.

Casus xxxviiij.

Queritur xxxviiij. Vtrum quis possit mortaliter peccare in modo furtive rem parua: Ad hoc respondet Pisa. ti. furtum. et Archiepiscopus. ij. pre. ti. j. c. de furto. et s. Tho. ij. q. lxxv. ar. vj. et ex dictis eorum oportet facere duplicem distinctionem. Prima est: quod quidam sic furantur minimum quod non accipit magnum quidam pro etiam magnus accipit si possent. Et isti mortaliter peccant. quod non

quod ablatum est: sed mens furantis attenditur. xliij. q. vj. c. vlti. et idem sanctus Thomas. Secunda est: quod eorum quod ita accipiunt parua quod non accipit magna: quidam accipiunt contra voluntatem domini: et quidam non. Potest enim esse quod res minima erit multum cara possessori. Hanc innuit sanctus Thomas. ij. q. lx. ij. ar. ti. vij. tertium. et expressit pontifex Pisanus. Et primus quod peccat mortaliter secundum istos quod intelligo primo: quoniam dominus notabiliter egrefert. et secundo si presumit hoc. et tertio si potest aliter facere. Sed contra: quia parua pro nihilo reputat: ex. ij. Phys. Sol. Quod in se est paruum: potestabiliter est magnus domino. et consequenter quod hoc accipit: accipit simpliciter magnus: quia a voluntate domini dependet tota gravitas in furto: cum de eius voluntate omnia eius bona possint accipi. Vel aliter et recte in idem. Quod est paruum licet non variet iusticiam nec sit contra: tunc potest esse contra charitatem quare notabiliter offendit.

Ellice igitur conclusiones.

Prima. Omnes fures damnabuntur nisi penitentiam et restituant: quia furtus de se est mortale.

Secunda. Quicumque percipit alienum iniuste. sicut quod hoc est contra legem dei.

Tercia. Qui parua accipit: quod non potest accipere magnus: sicut quod deo respicit eorum.

Quarta. Qui parua sic accipit quod non accipit magnus: et sic accipiendo peristat dominum notabiliter et scienter et sine urgente necessitate: peccat mortaliter: et tenetur restituere.

Quinta. Si pro peristat modicum: aut multum: sed ignoranter: aut cum magna necessitate arbitrio boni viri: non peccat mortaliter. quia eo casu ille debet vellet tibi de re parua fuire.

Casus xxxix.

Queritur xxxix. Vtrum sic furtus non restituere iniuste: Ad quod respondeo secundum sanctum Thomas. ij. q. lxxv. et Petrum de palu. in. ij. et Archiepiscopus. secundum quod distinguendum est. Si enim res inuenta nunquam fuerit ab aliquo possessore: ut aves aut fere.

Et ij

vel lapilli i litore maris inuenit: fm oēs occupati pcedunt. Si pō fuerit possessa qdē: s; ab antiq; vt thesauri d qb; nō extat mēoria cui? fuerint: eadē rō est. ex cepto q; fm Petz. leges statuerit medietate p̄tinere ad dñm agri in q̄ inuenit. qd fm eūdē intelligit: qm̄ inuenit nō dedita opa z in agro alieno. De p̄suetudie aut vbiq; iuentat ē p̄ncipis. Sed ego credo q; ista p̄suetudo nō liget saltē i p̄scia qz nō est introducra p̄ modū leg; s; violentie. Nec fuit vnq; approbata morib; v̄tētū nisi violēt. Est etiā p̄tra iura canonica q̄ bona incerta volūt eē pauper; si talia sūt restituēda. z si nō sūt restituēda/ est p̄tra iura ciuilla: z vt videt̄ i naturalē eq̄tate. Si at fuerint possessē de p̄pinq; z sūt derelictē: sūt occupatis: fm s. Tho. z Sull. Nota tñ q; p̄iecta i mare ad alleuādū nauē fm Archie. nō sūt derelicta: vñ illa tener; restituere. L. de statur; z p̄sue. l. j. Si at nō sint derelictē z accipis anio retinēdi tibi: vtputa bursaz inuētā: peccas mortāl: dic ente Hiero. Sciat h̄ viciū eē ille rapie si inuēta nō reddiderit. xij. q. y. v̄lri. Et Aug. eadē qōne. Si qd̄ inuēisti z nō restituisst: rapuisst. Intellige tñ q; ē rapina large. Nā p̄prie est furtū. ff. de fur. l. falsus. Iō fm Archie. talis debz face/ re p̄mo p̄contzare i ecclesia. z si nō inuenit dñm: ad arbitriū ep̄scopi vel penitētia rj vel sacerdotis restituat vel retineat si est pauper.

Etice igit̄ conclusiones.

Prima. Res inuēta z nunq; possessa est occupatis

Secda. Res possessa ab antiq;: tota ē occupatis si inuenit eā i p̄p̄to fundo v̄l i alieno data opa: ē tñ media dñi fundi si inuenit i alieno nō data opa

Tertia. Cōsuetudo at. i oppositū q; sit p̄ncipis nō ligat i p̄scia: nisi vbi p̄ba bilt p̄sumeret fuisse ancessoz ei?

Quarta. Res possessa de p̄pinq; z relicta/ est occupat.

Quinta. Proiecta in mare nō sunt derelicta zc.

Sexta. Res de p̄pinq; possessa z nō de relicta: necessario ē restituēda si pōt iue

nri dñs: als dāda est paupib; v̄l retinēda fm arbitriū vt s.

Septima. Pctm̄ mortale ē nolle restituerē sic inuēta: z desiderare se inuēti re cū tali intētiōe nō restituēdi.

Casus. xl.

Queritur. xl. Vtrū liceat dare pecuniaz mercatorū v̄l artificū vt lucz ide factuz sit cōc: Ad h̄ r̄ndet s. Tho. ij. q. lxxij. z Archie. ij. pte. ti. j. z Pifa. xl. societatis. z multi alij. Et p̄dicti dicūt licitū eē p̄trū/ dūmō capitale stet p̄culo dāris. Dicit tñ Godof. z Joā. calb. z Azoz: q; optet p̄culo spectare ad v̄trūq; s; nō ē necariū nisi de bñ eē: s; sit licitū: nō obstare q; possibilt vna ps capital nō p̄dat. qz de ea nullū lucz p̄cipit: fm all qd. Imo ex pte dāris ē magis licitū: q̄nto magis stat p̄culo suo. Notādū tñ q; cū duob; modis p̄c̄ aliq; viciet. s. qz ē ibi vsura: z qz ē iniusticia: dū. s. vna ps nimis graua: etiā si nō sit ibi vsura. ad h̄ q; nō sit ibi vsura sufficit capitale sta/ re p̄culo dāris: vt p̄z intelligēt̄ diffinitōne vsure. sed ad scdm̄ optet q; neurra ps grauef: qd fm iudiciū boni v̄tri iudicabit. Et de h̄ iudicio meo debz intelligi dicit̄ illoz trū. Iste tñ p̄tract̄ trib; modis variat̄ z aliqñ ex circūstātia illi cōc̄. Primo eū sit sic. Do tibi cētū aureos. h̄ pacto q; apd̄ Hēricū cētū p̄siles lucent̄ aut p̄dant. Et sic fm Archie. z multos docto. ē dubi?: z sapit vsuram. Tū qz est inuēt̄ i fraude vsuraz z sub pallio societatis lateat mutuū cū spe lu/ eri. Tū qz ista pecunja nō ē data p̄ modū depositi: qz Hēric̄ cui daf eēt p̄mi and?: nō tu. Nec p̄ modū societatis: qz in pacto esset q; deberet fidelit̄ expēdi i mercātis. ergo est data p̄ modum mutui. Concordat Innocenti? de vsuris. ca. final. Et Joā. and. ibidē. Secūdo sit: Petrus de furno p̄ducit Henricum de puteo ad opera sue artis. Id est ad sciendū in vestibus p̄cto florenoz. l. qd̄ iustum creditur: cum hoc pacto: q; si

De questiōibus impertinētibus

ipe Henrici exercitio talis art. poner centū de suis recipiet pl^o q. l. i. l. Et tē dīco q si illa centū substat pīculo hēret: ita q p dēte mgro ēt ipse pdat p rata et mgro nō lucrāte ipse nō lucrē: sed in fine anni accipiet tē. l. ē licit^o. fm Archi. vt norat glo. rīū. q. j. pleriq. ff. p socio. l. vey. q. est societas. Si autē eā ponit per modū mutui ē vsura. Tertio fit bona si de. sic vt pecunia mea apd te lucrē cuz pīclo meo: ita q tu industriā z ego pecunia pono. z diuidim^o fm q. puenim^o Et sic ē licit^o fz cōem opīnōne doctorū.

Etice pēlones.

Prīa. Itē pētus pmo modo est vsura pallara.

Scda. Sed scdo modo est licita societas si data pecunia ster pīculo dātoris: z lucrū ac damnū fit incertū: als ē vsura cessantib^o his.

Tertīa. Tertio mō licet. dūmō pecunia ster pīculo dantis.

Casus xli.

Queritur. xli. Vtrū ludus alee sit mortale. Ad hoc dīco q fm Archi. z Pīsa. z Bull. lud^o alee ē lud^o q intrit fortune: vt ludus taxilloz: z fz als q s et chartaz: qz pncipalr innitit fortune: q pl^o sibi valet qz experientia. Ludū q nō fortune fz roboz: vt certare hasta vt de pteritari: vt lud^o pile: aut ingenio: vt lud^o schacoz: innitunt: sūt liciti fz doctores. z. ff. de aleatorib^o. l. ij. etiā cleric^o fz Lauren. q ad ludū schacoz. Sz ois ludus fortune: nisi fiat p recreatiōe vt dicitur: est phibit^o. vt. L. de religiosis z sū pītib^o funey: z de alee lusu in pstitutiōe greca: i q etiā phibet inspectio taliū. Vn inspector es z pncipes in alea z taxillis sp peccant fm Donal. saltē ventalter maxime si sint clerici. in aut. de sanctis epī. q. infelicim^o. z extra de vt. z ho. cler. i. c. cleric^o. Hoc at itelligo qn lud^o illi ete exercet. Vt pō peccēt mortali spe ctozes qn lud^o exercet cū pctō mortali: dicit rosella q nō optet eū q delectat de

eo qd ē mortale: nō de se: sed ex intētiōe vt ecclie pstitutiōe peccare mortali: vt ille q inspicit torneamētū. sec^o si sit mortale de se qd ego vey suspicor qn tll dīsplicet i tll re id qd ē pctm: ita q simplr noller talia fieri: lz supposito q fieri habeat velit pascere oculū de spa re q i se mala nō ē. Est at ludus alee mortale fm Ray. qz p eo depōit cleric^o z lalc^o excōi cat qd p ventali non fit. Et h nō itelligit Archi. qn lud^o ē ob recreatiōz ad aliqd modicū z moderate: vt qd i pūfūlo vey scendi cā pōit. ff. de aleatorib^o. l. ff. fz qn ē ad adqrdū aliqd notabile p ludū. Et idē innuit rex. i. c. epī. di. xxxv. dū dē de serulēs: qz i h notat assiduitas q nō nisi cū lud^o ex auaricia. Vn fz Bull. ē mortale cū ducti pū etudine: q tū ad h nō bil fac. Itelligo at q lud^o fit ex auaricia qn qd nō luderet nisi cū spelucradī. ex solatio pō qn qd luderet etāsi neutra p tē crederet lucraturā: nō obstāte q appetat z sperz lucrari. Rō ē: qz qn aliq duo ita se habēt q posito. vt remoto alio: al tē pōit vel remouet z ecōuerso: pura ludō z spe lucrū: optz atēz eē cām altius. Sz si remota spe stat lud^o: illa spes nō erat cā. Vn nō ois q appetit lucrari: ludat ppter lucrum.

Etice igit pēlones.

Prīa. Ois lud^o fortune est phibitus quo ad exerceri ex auaricia seu cā lucrū pncipalr: vt ludus taxilloz: z fm als qz chartarum.

Scda. Ludus fortune est licit^o: si fit at moderate ad recreatiōe circa aliqd modicum.

Tertīa. Lud^o industrie z ingenij ē licit^o et clericis (nisi rōne scādali) vt lud^o schacoz. z itellige ad recreatiōe z ex rōnabili causa.

Quarta. Est at mortale si ex auaricia exercet circa notabile.

Quinta. Illicitū est inspicere hos ludos maxime clericis: qn nō sūt causa re creatiōis.

Sexta. Taliū at inspectores vt alioz q nō sūt mala de se: fz qz ab hoie phibita nō peccāt mortali: qn simplr vellent tlla nō fieri. rōne pcti qd eis displicet.

Et ij

Tractatus

tertius

Casus xliij.

Queritur. xliij. **Utrum** liceat vendere ea q̄b in aliq̄bus casibz nō licet vti: Adh̄ aut̄ r̄ideo p̄ vnā maximā ex ij. ij. q. clxix. z P̄sa. ti. negotiatio. z Archie. q̄ ē hec. Nō d̄z v̄dere ea q̄b hoies bñ vti n̄ possunt nec q̄b v̄r pl̄imū male v̄unt. nec q̄b v̄tunt bñ z male si pbabi lit̄ credit̄ q̄ ad vsū malū cōpent. Dein de r̄ideo p̄ p̄hones. q̄z

Pr̄ia hec ē fm Archie. v̄dit̄oz aleaz tarilloz z charraz. nō videt̄ posse excusari a mortali: q̄z v̄r pl̄imum his v̄unt hoies ad mortale ex auaricia. T̄m̄ z fm Guill. n̄ ē tutū ex his viuere: q̄b frequēt̄ us v̄unt hoies ad mortale.

Sec̄da. Tales ex p̄sequēt̄ fm eundē n̄ sūt absoluendi. de pe. di. v. c. falsas.

Tert̄ia. v̄dit̄ozes fucoz fm eundem p̄t̄ excusari q̄n nec sciūt nec credunt q̄ his ml̄ier sit vsura ad malū (q̄d t̄n fact̄) l̄iter n̄ ē credēdū) q̄z p̄nt bono fine aliq̄n talibz vti v̄tēs.

Quarta. fm Ray. mortale grauisimū est vendere arma ei q̄ scit̄ emere ad malū vsū.

Quinta. Et similit̄ v̄dere (fm eundē) venena mortifera: q̄ n̄l̄o s̄z Archie. vsut̄ sunt apta.

Sexta. Licet vendere fm Archie. ea q̄b q̄s p̄t̄ bene z male v̄ri v̄t arma: dū mō nō p̄t̄er de malo vsū. Et intelligit̄ de p̄st̄ria pbabili: z nisi vsus sit v̄r pl̄imū malus: als̄ eēt repugnantia i d̄ict̄ eius.

Septima. Idē d̄icit̄ de venenis q̄ in ferant medicinas.

Casus xliij.

Queritur. xliij. **Utrū** q̄ p̄ ludū lucrat̄ teneat̄ restitue re vbi nō v̄t̄it̄ legibz imp̄tia libz. Ad h̄ soluit Archie. ij. p̄re P̄sa. Ray. Petr̄ de pa. iij. dist. xv z multi alij. sed singularit̄ serūs Tho. ij. ij. q. xxxij. ar. vij. Qui d̄icit̄ q̄ i tr̄ibz casibz teneat̄ q̄s restitue re ei a q̄ est lucra t̄ p̄ ludū. Pr̄io q̄n ille n̄ potuit alienare

Et fm Ray. tales sūt furiosi z pd̄igl. l. bi q̄b rōne pd̄igalitaris dari sūt tutores vt exponit Archie. z minores. xv. annis maxime pupilli: z mente capri z surdi z ceci. z q̄ p̄peruo morbo laborāt Quia ei tales rebz suis sup̄esse id ē p̄nt dere n̄ p̄nt: dandi sūt eis tutores vel curatores. insti. de cura. per totū. Itē fuit̄ z filij nō emācipati (nisi haberēt pecūliū castr̄eseyel q̄m̄) z clerici quo ad bona eccl̄iastica q̄ sūt pauper. xvij. q. j. qm̄ et religiosi z vxores. Qui lucrat̄ his tene tur eis fm sc̄m̄ Tho. z Raymū. z Perz z alios: nisi lucrū sit aliquod modicum de q̄ p̄sumit̄ q̄ curator nō curat. Sec̄do q̄n quis lucrat̄ fraude: q̄z h̄ reputat̄ vt furtum: fm sc̄m̄ Tho. z Ray. ar. xliij. q. v. n̄ sane. Tertio q̄n traxit̄ alias nō lusuz in p̄ncipio v̄l medio ludī fm Tho. z Ray. q̄ adduct̄ ad h̄ c. non sane. Et ista sūt d̄icta fm tus d̄iutnum z canonum cum. Sed q̄d sicessantibz his q̄s lucrat̄ cū leges imp̄iales mandēt̄ posse fieri re petitionē. ff. de aleato. l. finali. Dico q̄ s̄z aliq̄s vbi n̄ v̄t̄it̄ legibz imp̄ialibz vel vbi sūt p̄suetudinē abrogare: t̄pe z statuta municipalia siqua sint: de necessitate p̄cepti sūt paupibz h̄mōi lucra erogāda. Alij p̄o d̄icūt q̄ solū de p̄silio: ne pateat via ludis. Ista est via Donald̄ di Ascān̄j Angeli Arch̄i. Frācis̄ci zamba Petri de palu. Ray. q̄ d̄icūt q̄ vsue rudo poruit̄ d̄niū transferre in vincētē. Et Joā. de imola q̄ ista allegat̄ z n̄ re p̄z bar. Videt̄ etiā eē via sc̄i Thom̄. z Richar. q̄ nihil d̄icūt de paupibz cum t̄n d̄icāt q̄ talis restitue re nō tenet̄. Est etiā Joan. an. z Joānes cald. q̄ in cap. clerici. d̄icūt tutū esse hec dari paupibz: sed nō necessarium.

Ellice p̄clusiones

Pr̄ima. Qui lucrat̄ p̄dere non valēt̄ restitue re tenet̄ eidē. i. ei vel haberi curam ei.

Sec̄da. Sicut̄ q̄ lucrat̄ fraude. Tert̄ia. Sicut̄ q̄ traxit̄ i p̄ncipio ludī v̄l in medio nō lusuz.

Quarta. Cessantibz his q̄ lucrat̄ vbi p̄tra h̄ nulla lex v̄t̄ger̄ n̄ tenet̄ restitue re perdit̄oz: imo nec paupibz: nisi d̄ p̄silio.

De q̄onibus impertinentibus

Casus. xliij.

Querit. xliij. Vtrius tenent restituere q̄ aduersus legem non abrogatam lucras p̄ ludum: Ad h̄ d̄r Petrus de pal. q̄ ubi vult legibus impialibus vel municipalibus prohibentibus ludum et non abrogatis: q̄ lucras cessantibus his q̄i sup̄iori q̄stiuicula dca. s̄r: n̄ tenet ei a q̄ lucras: nisi p̄ iudicium p̄dēnet. q̄ iura non mādāt fieri restitutione: s̄ p̄cedūt posse fieri r̄p̄ctio nē. s̄ tenet in q̄t paup̄ibus: sic q̄ si p̄us de disseis paup̄ibus: et deinde fiat r̄p̄ctio: p̄t excipere corā iudice. Alij v̄o dicūt q̄ tenetur ei. q̄ iura prohibēt ludū et ad q̄ sitōdem p̄ ip̄m. et malefidelis possessor est q̄ p̄ legū iura merca. l. d̄ agricol. et c̄s̄r. l. que admodū. Et hec ē opio glo. i. c. eps. dis. r̄y. et i. c. clerici. extra d̄ vita et ho. cle. et Azo. et Ray. et Pifa. et s̄. Tho. ij. ij. et iij. di. r̄y. et Hosti. q̄ d̄r q̄ fere oēs docto. sic sentiūt. Addit t̄n s̄. Tho. q̄ debz dare paup̄ibus q̄ lucras et q̄ traxit ad ludū/du rate iure positio. q̄ iste non p̄t tenere. nec ille merca accipere.

Elice conclusiones vt libet

Casus. xlv.

Querit. xlv. Vtrius liceat dare rustico pecora extra haec lege q̄ p̄ totū capta et le recipiat: deinde residuū d̄iuidat: Ad h̄ d̄r q̄ si piculū stat rustico: ē casus illicitus fm Pifa. et Archie. Et sic videt loq̄ Jo. d̄ ligna. d̄cēs absolute q̄ n̄ licz. Si v̄o stat d̄no. s̄ piculū rei et fortune: sic dicunt aliq̄ q̄ licz. Et sic videt loq̄ Laurē. de ridol. q̄ absolute respondet q̄ licet.

Ego aut̄ r̄ideo p̄ has p̄clusiones

Prima. Si piculū pecorū ē tradēt. ea in p̄tractu non p̄t esse vsura. q̄d p̄r p̄rimo: quia ibi non est mutuū: cū non transferatur dominū. Secūdo: quia p̄dicti doctores dicētes casum illicitū absolute: vt Pifa. et Bull. et Archie. non dicunt ibi ē vsura: s̄ ineq̄itate. q̄. s̄. rustico ni

mis grauat. Est igit̄ societatis

Secūda. Vtr̄ i tali p̄ctu sit iniusticia vel non: regla general̄ dari non p̄t. q̄ aliq̄ casus p̄ta s̄r meliora: et alicubi maḡ fructificat et facili⁹ alunt

Tert̄ia. Vtr̄ ibi sit iniusticia iudicialis arbitrio boni viri: q̄ sciri non p̄t general̄: vt dictū est.

Quarta. Licz vt i pluribus talis contractus sit illicitus ex h̄ q̄ nimis rusticus grauat: tamen ubi iudicio boni viri rusticus non grauareretur/esset licitus. quia tunc non esset vsurarius nec iniquus siue iniustus.

Casus. xlvj.

Querit. xlvj. Vtrū liceat locare boues p̄ annuo censu: puta viginti starijs granis: Ad h̄ dico q̄ vt elicio ex doct̄oribus varijs: p̄tract⁹ iste est locatio. l. p̄cessio vsus rei p̄ p̄ctio: et p̄sequenter ē potens bene et male fieri. Pro fundamēto igit̄ videamus de natura locationis de q̄ dico Primo fm Hostien. q̄ p̄ducto non tenet de damno cui obulare non potuit. ff. eodē. l. sed de damno. similit̄ ter nec de foruito. Tenet aut̄ de dāno ex culpa sua vel eorū quibus yrif. et in hoc cōtractu venit etiam culpa lenis: quibus aliqui p̄rariū dixerunt in stit. q̄b̄ modis p̄rabit obligatio. s̄. vlti. Vn̄ tenet aurigā si currū cōtendens voluit alios p̄terire: et vertens currū destruxit suus p̄ductum. Debit enim se temperare et diligenti⁹ se habere. ff. eodē. l. si merces. s̄. si columnā. Incumbit aut̄ p̄barto p̄ducto: non locatori: fm eundē Hostien. sic aut̄ armentari⁹ fm leges tenet p̄bare se amissis res cum ruina. Cum igit̄ circa dictos boues triplex sit piculū. s̄. fortuitē mortis: et incurie: et deteriorationis. Ad casum respondet per infra scriptas conclusiones.

Prima. Si locator non subit piculū fortuitū vel deterioratiōis vel neutri: semper p̄tract⁹ est illicitus fm Laurē. de Ridol. et Joannē de ligna. qui allegat

Et iij

ca. plerq. xliij. q. iij.

Secūda. Si damnū z lucy meliora
tionis vel deterioratōis sit cōe locanti
z pductori: sed tñ damnū mortis sit lo
cantis: licet est fm Laurē. de ridol. dū
mō pductor deductz expēsis bonū lucref
aliqd vnde pueniat frumentū quod sol
uit locatori.

Tertta. Si autē piculum mortis spe
ctat ad vtrūq. fm Buil. nō licz: nisi lo
cator habeat intētionē nihil accipiēdi.
sed sic pacifcaf ne pductor nimis fuer
gialta. Tūc em inqt licz: dūmō nō fiat
infirm. nā tūc nō licz. qz cēt (vt dr) ysura
rī ex forma z scādaltzariū: z ille pōt in
tētionē mutare vl mortē: z heres ratiōe
instrumētī coget zc.

Quarta. Si autē oē piculū incurie z
fortune equaliter spectet ad vtrūq. fm
Buil. forte possit tolerari: qz cū piculū
fortune spectet solū ad locatorē: incurie
pō solū ad pductorē: fit qdā recōpēsato
ad vitāda litigta. Sibi videt q i hoc
tractu z simili nunq. ē pctm: obserua
tis duob. Primo q capitale stet piculo
rei z fortune pro exhibēte illd. Scdo q
neutra ps fm iudiciuz boni viri nimis
grauet: qz stāte pmo nō ē ysura: nec stā
te pmo ac scdo ē iniusticia.

Casus. xlvij.

Queritur. xlvij. Vtrum
aliquis teneat statim restituere
re. s. alienū: Ad h. rñdet Pi
sa. ti. restitutio pmo. z Ray.
z Archie. ij. pre. ti. ij. z Inno. z Jo. an.
z Archie. z fere oēs canōiste. sed singu
larit. scūs Tho. ij. q. lxij. ar. vl. dices
q sic. qz sicut iusticia est re alienā au
ferre: ita z detinere. qz impedit dñm ab
ysu sue rei. Manifestū ē aut q nulli licz
qntūcūq. modico tpe. facere iusticia
iuxta illd Eccl. l. xxj. Quasi a facie colu
bri fu. zc. Propter istā ar rōne oēs cano
niste cogunt sic dicere. Sed i. Primo
qz istud pceptū ē affirmatiuū. s. reddere
debita. q nō obligat ad semp. So. Di
cit scūs Tho. q icludit negatiuū. s. no

ll alienū detinere. Scdo. Nam aliqñ hō
nō pōt: z impossibiliū nō est obligatio
extra de reg. iu. li. vj. Sol. Dicit idēz.
q q nō pōt nō teneat statim: sed debz pe
tere dilatiōem p se vel p aliū. Sed hic
surgit magna difficultas. s. qd habeat
facere q restituere nō pōt. Nā fm Ray.
z Petz si restituēda sūt icerta: debz pe
tere dilatiōē ab epō vel discreto pffeso
re. si pō debent certe psonē: debz petere
ab ipa. Et si nō obrineat: sūt opinionēs
varie. Nā vna dr q debz statim satiffa
cere: aut cedere bonis: etiāsi opterz ipm
mēdicare. z nihil sibi dz retinere nisi ea
sine qb. moztref. qz sp est i moza: q semz
per auget pctm. ff. de pdi. fur. l. i. re furti
ua. Ista opinio ē Rsch. in. liij. dicētis:
q tali nō licz retinere nisi necessaria na
ture. qz nō licz de alieno viuere cū secu
lari honore. Est etiā opinio Alanī z Ar
chidia. sup. ca. si res. xliij. q. vj. z Bern.
z Hostie. z vt videt Inno. in ca. cū tu.
extra de ysu. z Joānis dñici. z Raym.
z Buil. Alia est Archie. dicētis q ille q
habet vltra necessitatē nature nō teneat
cedere bonis ad vitāda vāna corpis z
anie: nō obstat eo qd dicūt pdicti do
ctores: qz loquūt tanq. yā turtore p
lures: quā tñ nō tenemur sp accipe. s. sūf
ficiat eligere securā fm s. Tho. Suffi
cit q inqt q se restringat nō viuēdo ita
laure vl dorādo ita ample. z paulatim
reddat. z sic poterit absolui z cōicare.
nō at q pnt z pcrastināt. Sibi videt q
sic dicēdū sit: Eū dr s. Tho. q nō licz rē
nere re alienā i volūtatē dñi: intelligit
si illa volūtas sit rōnabilis. Nā fm eū
dē s. Tho. possum gladiū furiosi depo
sitū ad tēpus retinere: cū tñ lex strictis
sime mander deposita reddi. L. de poss
ti. l. finali. Ideo egregie Scot. (z fm
Archie. rōnabilis) notat aliq. casus in
qb. aliq. nō teneat statim restituere: qui
militat sub hac maxima. Licz re alteri
us detinere qñ ipse deberet velle eā ret
nere. Pūm. ē: si subita restitutio eēt ml
tū vānosa cōtrari. Scds si eēt vānosa et
cul fit. vt si furioso reddat gladiū: q se
vel aliū pimat. Tert. si se diffamaret
ob h. Sufficit em tūc habere volūtatē

De quonibus impertinentibus

scilicet poterit restituere. Quartus: quoniam se multum dānificaret: et alium parum tuuaret. Quintus: quoniam est quod est impotens. Dicitur autem secundum doctores per opinionem impotens quoniam habet solam necessarium naturam: secundum Archiepiscopum autem dicitur posse quod per se restringendo aliquantulum ut supra. et sequenter videtur secundum eundem quod in potens sit quod se restringit quantum patitur statum: et tamen cum hoc non potest. Notandum tamen quod primi loquuntur de eo quod potest vel non potest absolute. sed Archiepiscopus non absolute. sed cum decetia sua. Et iste quod non potest cum decetia sua non tenet: nisi ut credo is cui debet: et in tanta restrictione ut ipse. Videtur enim iniquum quod quis vivat cum honore ex rebus alienis: propter quod caretilla verus dominus vivit in dedecore vel in minori honore.

Ellice conclusiones.

Prima. Quilibet ex obligatione iustitiae tenet statim aut restituere: aut petere remissionem aut dilationem.

Secunda. Si non potest obtinere dilationem et vult viam tutiorem eligere: secundum aliquos statim restituat vel cedat bonis: etiam si opteret eum medicare: et nihil sibi retinere nisi necessaria nature.

Tertia. Simpliciter tamen et absolute non est necessarium tale cedere bonis: sed sufficit si se restringat quantum patitur secundum gradum sui status: nisi ubi is cui debet in eodem primo gradu: quod tunc absolute tenet deficere a statu suo ut aliquis in suo perverit per suas res usurpatas.

Quarta. Quinque sunt casus in quibus aliquid non tenet statim restituere. scilicet: 2.

Quinta. Qui possunt restituere cum restrictione sua et peractinam: nec absolute nec solvere possunt.

Casus. xlvij.

Veritur. xlvij. Veritur restitutio sic facienda et a quod ablatum est: Ad hoc videtur Ray. et Archiepiscopus. ij. pre. ti. ij. et Pisa. et sanctus Thomas. ij. q. lxij. secundum quod omnes perua liter concordantes sic dicit. Triplex aliquid aliquid qua re tenet. Primo: quod est sua. Secundo: quod est aliena: iuste tamen detenta: puta quod

erat data pignori vel accommodata etc. Tertio: quod est aliena et iniuste detenta. Regulariter igitur restitutio spoliati facienda est secundum Ray. et Pisa. et. ij. q. j. reit tegrada. et fere per totam questionem. et extra d restit. spol. fere per totum. Et intellige spoliatis iuste possidentibus seu detinentibus. Fallit autem quoniam iste male accepit: et ille turpiter dedit: ut patet in simonia. De hoc vide ij. q. xxxij. art. vij. Qui igitur accipit a possidente tertio modo: secundum Ray. non debet restituere ei a quo abstulit: sed vero domino vel ei cui ea per fur surripuerit: si ea iuste tenebat. Qui pro auferit a primo: tenet restituere eidem. Similiter qui a secundo: tenet eidem. nec debet dare primo. i. possidenti primo modo: quod faceret iniuriam secundo. ff. de furtis. l. is cuius. Sed contra. quod aliqui ille est mortuus a quo res sublata est. Sol. Dicit sanctus Thomas. quod si mortuus est: tenet heredes. et hoc secundum Ray. per rata vniuersitatis heredis: nisi quoniam aliquis est heres in aliqua parte determinata: puta in centum ducentis parte. quod talis nihil debet habere: cum non sit heres: sed legatarius. L. de here. insti. tu. l. qntes. Si autem is cui debet fieri est in cognito: permissa diligentia: secundum sanctus Thomas. debet quod restituendum est: paria ei. Recreantur ubi dicitur de. Licet enim dicat Innocentius. et Joannes. an. et Joannes. de ligna. quod debet erogari in loco in quo furtum est factum. tamen Bull. et Hugo et frater Clarus et Frede. de sententis et sanctus Thomas. sententiarum quod hoc non est necessarium. Si autem est distans: mittat ei si commode potest. alioquin turo loco deponat et ei notificet.

Ellice igitur conclusiones

Prima. Qui abstulit rem a vero domino: tenet ei. et non excusat dādo alteri.

Secunda. Qui abstulit ab eo quod non erat vere dominus: sed tamen iuste tenebat rem: tenetur eidem.

Tertia. Qui abstulit ab eo quod iniuste rem alienam detinebat: non tenet nec debet restituere ei: sed illi a quo primo iuste possidente rapta est: siue esset verus dominus siue non.

Quarta. Quando is qui spoliatus est mortuus est: tenet raptor heredibus per rata. sed non legatariis.

Quinta. Si autē distās: debz et res mitti aut depositari zc.

Sexta. Si autē est incognit^o: debz p ei^o aia erogari paupibz

Casus. xlix.

Querit. xlix. Vtrū sit sufficiens ista restitutio: Petr^o d^o furno debet Hērico de p^uteo cētū aureos q̄s extorsit p^o vsuras: z ponit se i manibz ei^o offerens se paratū oīa restituere: rogās tñ vt fiat cū eo misericōdiam /z accipiat vnā partē / alla remissa: Ad h^o rōdet Archie. ij. pre. titu. ij. z Pīsa. tit. restitutio pmo. z Ray. z frat. Egid. i q̄dl. Hosti. Frede. de senis. Joā. and. Laurē. de Ridol. z multū aliq. z distiguēdū ē fm mētē oīm qz aut iste ē vere parat^o restituere: aut n̄ h̄ credit se p̄cio eriguo euadere: alit nō ita fecisset. Et qdē si nō ē parat^o: manū festū ē fm frēm Egi. z Pīsa. q nō ē absolūt^o a pctō. Sed qd si Hēric^o remittat ei qnq̄ginta: nunq̄d erit absolutus a debito restituendū: Ad h^o dico q q̄ ad absolūtionem ab h^o debito nihil differt vtrū esset paratus nec ne. qz ista absolūtio nō depēdet a volūtate vel dispositiōe spoliantis: sed spoliati. Igit^r frater Gerar. d^o senis ordis eremi. tenet q̄ siue sit parat^o siue nō sit: nulla vīa mōi pōt libari nisi restituat. z ad h^o factē septē ratiōes q̄ null^o sūt momēti. Glo. āt in regula pctm̄. d^r q est liberat^o. Laurē. autē de ridol. in tracta. de vsur^o d^r q est liberat^o: si pecunia erat parata nō alit. Qui dā aliq tradunt q est liberat^o si pecunia erat parata z sit oblata. Joā. āt and. in p̄dicta regula d^r: q liberat^o est solū ille q̄ erat par^o reddere. Veritas ista est q̄ modocūqz p̄tentez creditor ille ē liberatus. qz d^r. ff. q̄ satisfda. cog. l. j. q̄ satisfda. cit q̄cūqz d̄siderū iplet creditoris: etiā si nō soluat. Et rō ē: qz remittere ē donare. sō creditor sicut pōt donare suuz: ita pōt etiā remittere. Et eo mō q̄ tenet aliq̄ donatio: tenet etiā ista remissio. Vn̄ fm Pīsa. z frēm Egi. z Ray. z Ar

chie. z Frede. de senis. z Archie. In ca. Quancz. extra de vsu. z Hostie. i sum. iste ē liberat^o p̄currētibz tribz. Primū ē qz ad h^o creditor nō idueat fraude: sicut inducūt mercatores onidētes se fractos z sacrificare nō posse cū possint. Et sez cūdū q nec vi. Et tertū q nec desparatōne: pura qz cogitauit se nūq̄ aliqd̄ habiturum. Et h^o tertuz ego intelligo qn̄ ista desparatio causat ab ipso debitore in debite. puta qz fingit se nō posse qd pōt vl qz d^r se nō velle facere qd v̄z: siue fingat siue nō. Vn̄ dō inducit ex ipa rōnā b̄ll^o p̄sideratōe creditoris ē libat^o etiāz sine tertio: imo h^o facit remissioē eē magis volūtariā z magis misericōrdē. vt p̄z speculantibz.

Elice igit^r conclusiones.

Prima. Qui nō ē parat^o restituere p̄ remissionez creditoris: nō est absolūt^o a pctō: nec absolūt^o p̄t nisi muref.

Secūda. Siue autē intrēdat restituere siue nō: est libat^o a debito restituendū cēlante fraude z vi z desparatōe.

Tertia. Imo z cessante fraude z vi p̄ctōe (etiā si adsit desparatio) dūmō ipē cāidebite nō causauerit.

Quarta. Qui anteq̄ soluat vnā p̄tē vult pacifci exisse vel p̄ualr de aliq̄ remittēda: nō est secur^o se esse liberatū: qz creditor inducīt ad desperandū indebitē. vnde nec libere remittit: sed ne perdat totum zc.

Casus. l.

Querit. l. Vtrū aliq̄ teneant aliqd̄ restituere qd nō acceperūt: Ad h^o rōdet Pīsanus z Archie. z Ray. z summa p̄fē. li. ij. tit. v. q. lxij. z Pe. de pal. liij. di. xv. z Guil. z Inno. z Hostien. z Tho. ij. q. lxij. z oēs p̄cludunt q sic quia fautores suuz tenent restituere. ff. q. ij. q̄ p̄sentit. Qui autē teneant: ianct^o Tho. Inno. z Hostien. z Alanus z Guil. z aliq̄ declarant p̄ hos p̄sus. s. Justo: consiliū: consensus: palpō: recursus. Participās: mut^o: nō obstant: nō ma

De quonibus impertinentibus

manifestas. Expositio autem eorum secundum omnes modos
 licet sub hac materia copulativa. s. Qui
 cuius dedit eam sine qua non sublatiois ali
 ene rei precipando i crimine: vel non oblatio
 cum tenetur ex officio vel ex iudicio: tenetur
 in solidum sic ceteri precipantes tenentur quoniam
 tum habuerunt. Et si is qui rem habet restitu
 it omnes sunt liberati: sic si soluat qui non habet:
 eide tenentur principales in damno. Sed
 ut elucidet maria: declaremus prius secundum
 expositionem communem omnium predictorum: Ius
 suo. i. qui iubet principaliter tenetur: et secundario
 dario qui accipit. Et intelligitur idem si quis ra
 tum habet quod suo nomine gestu est: quia ratio
 habitio comparatur mandato. extra de re
 qu. tu. rati habitio. li. vj. Consultu. s. ex
 qui secutus est danti: non aliter. Ad hoc reduct
 rur cum quis dat premissum de collecta in piudici
 cium ecclesiarum sine licentia pape. extra de se.
 excō. non erit. Idem est secundum Petrum de palu. d.
 consilio viure: et de aduocato dante malum
 premissum et ex ignorantia. Idem est secundum Richar
 de premissum non restituendi vel quatercunq;
 damnificandi scilicet vel ignorantia crassa.
 Argumentum de sen. excō. ca. nuper. i glo
 sa. Idem est secundum Duran. de premissis
 et premissis iniquis statutorum in damnum ali
 cuius. Idem est secundum Archie. de notariis
 qui destruit vel occultat instrumenta
 vel testamenta unde sequatur damnum: quia
 tenentur in solidum. Coses. qui dicit si sit sine
 qui non tenetur in solidum: alio autem pro rata rei rati
 pre vel damni illati: ita tamen secundum Innocentium. et
 Host. qui dicit fuit strenuor: magis tenetur.
 Palpo. i. adulator: ad quod secundum Archie. pri
 ner etiam sit deisor. talis tenetur in solidum
 si premissa secuta est ex sua laude vel irrisione
 Recursus. i. receptatio latronum vel rei
 rapte: qui tenetur in solidum quando iuuat per
 furtum: vel impedit restitutionem secundum Petrum
 Sed intelligitur quoniam sine hoc non fuisset factum
 furtum: aut fuisset facta restitutio. Par
 ticipans. s. i crimine associando. Et si sine
 eo non fuisset factum: tenetur in solidum. sed si
 fuisset factum et tantum factum: tenetur debito
 tantum. In secundum Ray. quoniam plures simul va
 dunt ita quod non tres unum sine alio: quilibet tenetur
 in solidum: aliter secus. Argumentum ad hanc
 distinctionem extra de sen. excō. c. in alia.
 Que. s. qui videt fieri maleficium et tacet

Hic si tenetur ex officio obulare. tenetur in
 solidum secundum Archie. non aliter. Non obstantes: qui te
 netur in solidum quoniam ex officio incumbit obulare
 quia si hoc ministrare iusticiam. Non manifestas
 sed post factum tenetur in solidum. si sit offic
 alis: non aliter secundum Archie. nisi vocet in iudi
 cium: quia tunc tenetur in solidum minus et non obstantes
 et non manifestas. sic officialiter tenetur in iudi
 cio et extra. Argumentum. xj. q. iij. quod quis
 sed intelligitur quoniam sine premissis persone vel sta
 tus potest obulare.

Ellice pccioses.

Prima. Quicumque unum qui tenetur principaliter
 littere nullo restituere: restitutio incumbit
 ei qui tenetur secundario: cui postea tenetur is
 qui principaliter tenebat.

Secunda. Qui iubet tenetur in solidum et prin
 cipaliter et qui exequitur secundario: quod intelligitur
 nisi res remanserit penes exequentem.

Tertia. Qui dedit premissum vel consentit
 sine qua non tenetur in solidum secundario. exequens
 pro quo rem habet principaliter.

Quarta. Adulator sine qua non: tenetur se
 cundario in solidum: sed principaliter exequens.

Quinta. Receptor rei vel furti sine qua
 non: tenetur in solidum secundario: sed fur prin
 cipaliter.

Sexta. Associatus sine qua non: tenetur in so
 lidum secundario qui ad pres que factos pre
 gerunt: sed principaliter qui ad sua unum quis
 que tenetur.

Septima. Durus et non obstantes et non mani
 festas. si sit officialis tenetur in solidum se
 cundario: alio non nisi sit in iudicio.

Octava. Non tenetur officialis cum premissis
 sue persone vel statu suare alium indemne
 in persona vel statu.

Nonna. Quoties is qui habet rem restitu
 it: omnes simpliciter sunt liberati.

Casus li.

Verit. li. an sit melius
 teiunare annunciarionem in
 sabbaro quam sexta feria vel die
 occurrentis vigilie Ad hoc de
 co qui melius est in sexta feria. quod pro aucto
 ritate sancti Vincentii. Item ratione. Nam ut patet. ij. ij.
 q. c. l. vij. ar. iij. ad. v. quod dicitur est teiunium luj
 et quod dicitur exultatio. Hoc autem teiunium videtur

Tractatus

tertius

esse mixtū. qz cōster q̄ hāc die ieiunāt p̄
 p̄ duo ieiunēt. s. ad p̄merēdū ad ieiunātū
 p̄gis i suis opportunitatibz p̄ sua p̄ctā
 z ad p̄gaudēdū p̄gi: z p̄gratulādū dō
 p̄ dignitate quā p̄gi p̄tulit. Nō ē at̄ ali
 q̄ dies i seprura: in q̄ receperim⁹ tot bñ/
 ficta z p̄r i q̄ habeam⁹ causā tantū gau
 dij: vt ista: vt parebit i p̄ctionibz. nec ē
 in q̄ habeam⁹ eam tantū doloris marie
 p̄pter ch̄ri passionē. Un̄ in sola feria sey
 tra s̄ phibite carnes fm̄ legē: sic sabba
 to fm̄ p̄suetudinē. extra de ieiunio. i ca.
 p̄siliū p̄r. id qd̄ faciūt viri q̄ alijs s̄ i ex
 emplū: ab oibz dz imitari. S̄z oēs rel/
 giosi ieiunāt feria sexta tā q̄ id sit cōue
 nienti: imo antiq̄rus suabat ac̄i ful/
 ser d̄ p̄cepto vt d̄t Arch̄e. P̄tmū. Ista
 ē dies cōmodior masculis z femiā vt
 exp̄ientia docet z siml̄ in ea honoratur
 m̄r z fili: z n̄ ē m̄ioris meriti. Unde i
 qualibet domo nobili z ciuili debet eē
 p̄suetudo i hac die ieiunādū in memori
 am saguis regis nostrī: z doloris beate
 matris ei⁹ z i memoriā p̄solatiōis quā
 sp̄a habuit in apparatiōe z saluatione
 Gabrielis z p̄ceptiōe p̄bi diuini q̄ oia
 fuerāt facta. vj. feria. S̄z q̄ videt q̄ i
 die occurrete. Nam p̄ totū annū illa
 dies computat q̄si vigilia: i q̄ debet ieiu
 nari p̄ festo. So. Dico q̄ ieiunamus in
 vigilia aū festū vt in eo sim⁹ bñ dispo
 si. Un̄ si festū nō succedat rō non tenet
 sed poterit ieiunari i alia die sanctiori
 Secdo videt q̄ in sabbaro. qz illa dies ē
 dicata p̄gini. Solu. Ista ratio est p̄ me
 quia ex q̄ sabbaro est festum: feria sexta
 debet esse vigilia. z p̄r in ea est ieiunan
 dū. Tertio videt q̄ nulla die quia per
 h̄ ieiunū omittunt ieiunā de p̄cepto.
 So. Illi q̄ sic omittūt male faciūt. Un̄
 de si nō potes vt ruzq̄ obſuare: dimit/
 te deuotionē tuam vt obedias: qz brā
 p̄go mauult te filio aut ei⁹ vicario ob
 dire q̄ honorare eam: z non obedire fi
 lio eius.

Ellice p̄missiones.
 P̄ria. Nō sūt soluēda ieiunā de p̄ce
 pro p̄pter votū.
 Secda. Delt⁹ est annūctatā ieiunā/
 re feria sexta q̄ alia die.

Tertia. In feria. vj. habem⁹ multas
 causas leticie: q̄s oēs ex loc⁹ autētic⁹ col
 legi. Nā p̄mo ē fact⁹ Adā z Eua s̄z scri
 pturā. z secdo Dauid occidit goliā vt s̄
 gura correspōdeter figurato: z tertio de
 collar⁹ ē baptista. z quarto decollar⁹ est
 Paul⁹: z Petr⁹ crucifixus fm̄ aliq̄s. et
 q̄nto decollata ē beata Cataria: z sexto
 p̄cepta ē brā p̄go. z septio ē nata z octa
 uo est ab angelo salutata. z nono v̄stra
 uit Helisaber. z decimo p̄cept⁹ ē ch̄ius
 z v̄decimo idem est nar⁹. z duodecimo
 est circumctus fm̄ aliq̄s. fm̄ alios p̄o ē
 nar⁹ z circumctus. In dñ̄ tca: q̄s et h̄ sit
 dolorosū expte. z t̄decimo brā p̄go al
 sumpta est in celū.

Quarta. In ea etiā habem⁹ mltas
 causas doloris: qz i ea Adā peccauit. et
 ch̄is sal⁹ z vita nr̄a ē porat⁹ felle: mortu
 tu⁹ z sepult⁹: cui⁹ mors dolorose recollit
 qz ē p̄ p̄ctis occisus.

Casus liij.

Queritur. liij. **P**etrū bea
 ta p̄go sit post mortē assum
 pta statim in corpe z i ania
 Ad qd̄ dico q̄ Hiero. h̄ d̄t
 bñ l̄ez p̄tractet aliq̄liter i fm̄oe Logi
 c̄ me: in illd̄ n̄ defminar: z si aliter p̄tū
 videat fauere vt ibi p̄z. Sed August.
 illd̄ defmiat: z dñs Alb. sup̄ D̄issus ē
 z secus Tho. liij. dist. xij. q. j. art. iij. q.
 iij. z iij. q. xxvij. z. q. lxxij. p̄ q̄ sciendū
 ē q̄ fuit mortua sine dolore. qd̄ p̄bat Al
 bertus. qz Joānes rōne integrat̄s il
 ne dolore deceſſit: q̄ a fortiori z virgo.
 Secdo: qz fm̄ aliq̄s dolor passiōis fuit
 ei martyriū: post qd̄ nō remanet dolor
 mort⁹. Tertio. qz Moyſes rōe p̄p̄lati
 onis z eleuatiōis n̄ sensit defectū famit
 q̄dragita dieb. q̄ nec p̄go r̄ic sensit do
 lorē: qz eleuabat a corpe actu z fm̄ sub
 stantiā. Est autem mortua ex amozeyt
 idem p̄bat: qz charitas abſtrahit a cor
 pore ad ch̄im: ergo tantum potest intē
 di q̄ separet animam. Secundo: quia
 amor potest inducere languorem: ergo
 z mortē. Dec ille. Qui intendit p̄b̄i
 liter arguere q̄ sic accidit. In ea in qua

De quonibus impertinentibus

amor natural' respectu chri: et gratulatio
fuit interessim': et pl' q' i angel' quo ad
fructu. Un' sicut amor leuabat corpus
scti Thome a terra: ita leuauit aniam
Warle a corpe et in celo i corpe et aia
vt pbat idē testio vni' pape. s. Greg
gorij. qz qd ille dixit in collecta: Nec tñ
mort' nextib' rē. nō p' itelligi nisi de icl
neratōe. et duoz episcopoz. s. Augusti
ni et Dionysij de di. no. c. liij. i tex. et glo.
sif bñ itellec'. et vni' abbat'. i. Bernar
di. Et idē tenet s. Tho. vbi s. Un' spā
resurgēs nō ē mortua. Sec' at ē vt dē
s. Tho. liij. q. liij. d' his q' an chm surre
xerit aut eo pite i carne: aut eo mortuo i
ei' passioe. De his tñ vltis Hiero. ē du
bi'. s. Augustin' d' q' sū mortui: cul'
rōnes efficaciaoz sūt. Si tñ nō sūt mort'
surrexerit post chm: qz ē p'ogenit'
mortuoz. i. p'm' q' surrexit ad vitā imoz
talē. S. qz Hiero. hec nō vult asse
rere: q' nō sūt vera. Sol. d' Alb. q' Die
ro. tanq' in corp' bible noluit asserere
qd in ea exp'ssum nō inuenit: ex q' nō se
quit' q' nō sint ista vera et p'abili rōne
ponēda. Sec' dō: qz etiā Aug. idē nō au
det asserere. Nā d' Vera de ei' assum
ptioe inia hec ē: vt assūpta sit sine i cor
pe siue extra corpe' nescio: d' scit. Sol.
Utz illd' nesciuerit: tñ credidit firmū et
rōnabil' opiabaf. Tertio. Qēs pecca
uim' i Adā. q' et patimur penā pcti ei'
q' ē icneratio: iuxta illd' Gen. liij. Pul
uis es et c. Sol. Regat' p'na. U ei' de' nō
iferat penā sine culpa: tñ alqñ m'icor/
dit a pena debita absoluit: saltē i pre
Elle igit' conclusiones.

Prima. Joānes ē mortu' sine dolo
re: et fm s. Tho. et Aug. viuit i celo.
Secūda. Brā pgo ē mortua sine do
lore: et ex amore.
Tertia. Brā pgo ē in celo vna/spā
et su' fill' natural' Jesus: et adoptiuus
Joānes.
Quarta. Resurrexit aures statim. i.
an icneratōem: an quā resurrectioez h
aia ei' fuerit brā: forte tñ celū nō ascen
dit vt post ascēderet corpe gl'iosa: s. tñ
h nō ē certū.
Quinta. Qēs q' haecē' surrexerūt

itez decesserūt: excep't' trib' (qntū ex scrip
ptura et dicit' serōz h'i p'p). s. brā p'gie: et
filio ei' natural' et adoptiuo

Casus. liij.

Queritur. liij. Verū be
ata pgo i vitā p'fiteret: et cul
Ad h' d' fm Alb. sup' Dis
sus ē. q' brā pgo suscepit oia
sacra q' erant oib' mascul' et femis cōta.
Primo ad sui humilitatē. Sec' dō: ne scā
dall'aret ignorantes suā sanctificatio
nē. Tertio vt obediret deo. Quarto vt
p'fiteret heresim' eoz q' dixerūt eā fuisse
angelū. Suscepit igit' baptis'muz' et ab
eo accepit characterē et augmētū grē ac
meritoz. Nec tñ fit festū de eo vt depu
rificatōe: quia nō fuit publicū sicut ill
la. Et similt' p'firmatiōem: et ab eo ha
buit aliū characterē et augmētū vt su
pra. Et credo q' ch'is eā p'firmatū et ba
ptizant: sicut fm sctm Thom. p'firma
uit ap'los. Et ab eucharistia memoriā
passionis: augmētū grē: actuale deuot
onē: et solatiū d' absentia corporali filij.
A m'rimonio fm Alb. habuit fidē et sa
cramētū. i. figurā vnionis p'bi ad na
turā humanā: et etiā augmētū vt sup.
Ab extrema vnctioe habuit signū p'fe
cre victorie et future gl'ie: et loco remis
siois ventaliū/remissioem doloris mor
tis: fm Alb. Ordines nō habuit: vt p
humilitatē cōformaret alijs mulierib'
q' excludunt' p'pter tria ab ordinū susce
ptioe fm Alber. s. indignitatē sex': fra
gilitatē peccādi: et incōgruitatē regi
minis. A sacramento p'nie habuit aug
mētū gratie. Et fm Alber. sua p'fess
io nō erat pctōz: s. recognitio bñficio
rū dei. et sue incōgruitatē ad magnitudo
dinē eoz. Credo tñ q' cū habit' volūta
tis nre possint nos latere: fm sctm Tho.
licz nō habit' itellec' fm Aris. nescie
bat se esse ita deo gratā p'p' humilitatē
vñ mirabaf i salutatioe angelica. qz fm
sctm Tho. vere humill' nihil tā insolitū
q' sua exaltatio. Et p'p'nter p'fitebas
tur de ventaliū p'ditionaliter: pura d'it

Tractatus III

cedo: si in tali op'e vltali deliquit p in
cautelā vlt negligētā vel alio mō: dico
in eā culpā. qz bonaz mētū est zc. No-
ta agnoscere. s. dubitātue: nō aut asser-
tue. z fm eūdem Alb. Joānes euāgeli-
sta fuit p̄fessor p̄tius eidē deputatus.
Sed q̄re ista nō sūt septa: Ad h respō-
det Alberr^o q̄ iō est. Primo: vt exerce-
atur deuotio fidelitū ad inq̄rēdū. Et se-
cūdo: qz deus vult nos q̄dam in via du-
bitare: vt veritatē desiderem^o in patria
Et tertio: quia sicut Aug^o. habz p̄ re-
gula in loquēdo de pctis q̄ de ea nō fit
q̄stio. ita loquēdo de v̄tutib^o ē p̄ncipiuz
p̄ se notū: q̄ q̄qd bonū habuit quis cre-
atura: eo ipa nō fuit puata. qz fm Da-
masce. a nullo illustriū vincit. Ellice cō-
clusiones vt liber.

Casus. liiij.

O Verit̄ liiij. Vtz possit
rōnabilr sciri cut^o figure et
colorz fuerit brā virgo: Ad
h̄ at sic r̄ndet Alb. sup Vif-
us est. Beata p̄go fuit cōpetētis q̄nti-
tatis: z bone dispositōis mēbroz: sic z
chris. qz fill^o assimilaf generāt: sic vicz
vt tant^o nascat ex tanto: z talis ex tali
nisi sit error in natura ex impotētia: vlt
alif. Et fuit coloris ex albo z nigro cō-
positi. qz fm Joānicū sol^o iste color p̄-
cedit ab eq̄litate p̄plexiōis: z corp^o euer-
tico def mīaf fm Galenū z Cōstātinū.
Et habuit capillos nigros: qz cerebrū
oprime dispositū / fm Galenū z Con-
stātinū ē calidū z siccū. Lz em ad opati-
ones naturales cerebz debeat eē calidū
z humidū: ad qd sequunt capilli rubei:
t̄nad aiales dz eē vt d̄ tētū ē: ad qd seq̄t
q̄ capilli sint nigri: z p̄nter sequit̄ ma-
ior pulcritudo supposita albedie faciei
z opposita supra se posita zc. Nigredo
t̄milla capilloz z oculoz fuit r̄pata fm
eūdem. Et tal' etiā p̄ oia fuit chris. Ex p̄-
missis seq̄t q̄ fuit pulcerrima. Q̄d̄t p̄z
Primo: qz oēs mulieres eā figurant es
fuerūt pulcre: vt Hester: Judith. Re-
becca: Rachel. Secdo: quia nobilitas z
pulcritudo corpis est fm nobilitatē aie

Vlt corp^o hūanū ē pulcerrimū. z nobili-
sima aia vt illa habuit corp^o nobilit-
simū. Tertio: qz q̄ viderūt veronicā d̄t
cūt q̄ pulcerrimā faciē rep̄ntet: z certuz
ē filiū silem fuisse m̄ri. Quarto: qz cay-
stias laudabilior ē in pulcrit: sicut vlt
tupabilior icōtinētia i turpib^o. In p̄gē
ne at castitas fuit sūme laudabil'. De h
t̄n seprura nihil dr. qz ipa scriptura fm
Alb. ē nobis speculū salutis: iō nō vult
laudare aliquā mulierē de eo q̄ mult^o ē
causa dānatiōis. Facit t̄n d̄ alicui^o mu-
lieris pulcritudine mētionē: nō vt lau-
det: sed incidēter ad ostendēdā cām alit^o
cul^o dicti vel facti: qd circa p̄gine non
accidebat. Sed p̄: Primo. Nā pulcē-
tudo mulieris est occasio mali. Eccl̄. 17.
Virgine ne p̄spicias zc. Sed p̄go oib^o
debut esse causa salutis. Sol. Pulcētu-
do est in se bona. sed in bono z oprimo
mali scādaltant ex d̄fectu suo: sicut scā-
daltabant i ch̄io Dar. v. z i deo q̄ p̄-
uersis pueris videt. fm Bto. sup illud
q̄ bon^o isrl' de^o zc. Secdo: qz color glau-
cus attestat frigiditatē corpis frigidit̄:
q̄le debuit esse corp^o p̄gineū. Sol. Cū
grā sit nobilior q̄ natura: illa castitas
q̄ totaliter est a grā nobilior est ea q̄ est
a natura: z tāto magis grām manifestat
q̄nto magis in natura. Et tō illud
corp^o nō fuit castū p̄ naturā: s̄z p̄ grām
z volūtatē. Et licz in p̄gine pugna nō
fuerit: t̄n p̄ferissimā habuit victoriaz:
cū inimic^o nō potuerit nec vincere nec
pugnare: vt dr Alb.

Prima igit̄ p̄clusio hec est. Brā p̄go
fuit mediocris q̄ntitatis: z bone p̄porti-
onis mēbroz

Secda. Fuit coloris mixti ex albo et
rubeo

Tertia. Fuit etiā nigra oculis: z cap-
illis nigredine r̄pata

Quarta. Fuit etiā pulcerrima mu-
lierum.

Quinta. De^o noluit eā i seprura lau-
dare de pulcētudine. qz p̄t eē occasio ma-
li. Vlt dico ego: i signū q̄ de^o p̄ncipalit̄
curat de pulcētudine aie. Vlt qz de ea
nō fuerūt alit̄ narrāda q̄ exigerēt fieri
de pulcētudine mētiōem

De quonibus impertinentibus

Sexta. Pulchritudo mulieris est causa erroris malis.
Septima. Beata virgo perfectissime videtur esse diabololum.

Casus lv.

Queritur. lv. Vtrum deus simpliciter magis amet virginem quam luciferum: vel econverso? Et videtur quod luciferus: quia est deo magis dilectus in bono simpliciter. id est in substantia: quod et vult nobiliores substantiam. id est angelicam naturam. sed beata virgo est magis dilecta in bono secundum quod. id est in accidentibus: puta in felicitate. Sed econtra videtur quod virginem. quod ego diligentes me diligo. Prover. viij. et par magis diligentes magis diligit. Secundo. Amare est velle bonum. i. q. xx. et iij. dist. xxij. et i. 3. gen. ca. xij. Igitur deus amat omnia: quod omnibus vult aliquid bonum. scilicet. Et amat omnia equaliter ex parte actus: quod eodem actu omnia amat. Non autem ex parte obiecti seu boni voluti: quod non omnibus vult idem bonum: sicut nec largitur. Sed quod ad bona naturalia amat magis nobiliores: quod vult eis maius bonum nature. id est naturam nobiliores. Quo ad bona vero gratuita magis amat se amatores: quod vult eis maiorem amorem quam eum amant: et par maiorem gratiam et gloriam. Simpliciter autem magis amat quem magis amat quantum ad bona gratie et glorie. quod per primo auctoritate. Nam secundum Augustinum super Iosue. De interioribus altis creaturas rationales magis amat membra intelligenti sui. Item ratione. quod eis vult maius bonum id est bonum infinitum. Igitur magis amat virginem quam simpliciter aliquid puram creaturam. Ad argumentum in oppositum dico quod si gloria est deus: sicut se simpliciter est ignobilior substantia angelica. sicut secundum quantum ad obiectum cui plungit quod deus vult omnibus predestinatis. Non enim vult his solum dare gloriam: sed etiam seipsum in primum. *Elice igitur conclusiones.*

Prima. Deus omnes creaturas amat verum non solum volendo: sed etiam faciendo eis bonum.

Secunda. Quo ad bona naturalia magis

gis amat nobiliores secundum suam naturam.
Tertia. Quo vero ad gratuita magis amat se amatores quam ad gloriam: et etiam quam ad gloriam: si sine amatores finaliter.
Quarta. Simpliciter loquendo magis amat quibus vult maiorem gloriam.
Quinta. Igitur simpliciter magis amat se deinde christum: deinde virginem gloriosam.

Casus lvi.

Queritur. lvi. Vtrum habens odium possit licentiariter communicare? Ad hoc respondet Aristoteles. iij. pre. ri. vij. ar. ij. et Duran. ordinis minorum quem ipse allegat quod dicunt quod ex illatio est iniurie sequitur primo odium in corde. secundo effectus: odium in opere tertio signum odium in ore. et quarto actio iniurie adversus auctorem eorum. Odium igitur quibus tenet expellere: quod quod appertinet malum adesse aut bonum abesse primo non propter aliquid bonum est vel alterius: est in morte et alii nec potest coiccare. Si autem habet quod times ex eis prosperitate alios opprimere iniuste: vel quia speras ex eis depositione alios iuste erigere: non est peccatum. Nota tamen quod non tenet gaudere de bono reipali inimici: ut sic de spirituali tamen et temporali ut expedit spirituali. Effectus autem odium si sit in subtrahendo beneficium seu bonum spirituale: est mortale. si illud bonum quod omnibus exhibere nolumus inimico communicare: ut oratione generalis vel predicacione. Si vero sit in subtrahendo bonum reipale: est mortale si illud bonum sit extreme necessarium: alius veniale. Si vero sit in inferendo malum: est mortale: si sit in ordine iniurie: nec licet communicatio. Si vero sit secundum ordinem iniurie: semper odium non erit peccatum: etiam cum armis et iniuria iudicis satisfactat sibi de bonis inimici. Sed quod ad signum odium seu rancoris in ore siquidem malefactor offerat dignam satisfactionem: tenet quod eum ad amicitiam recte et ei loqui. Si autem non exhibet: aut exhibet semper plenam tenet nisi actio iniurie sit abolita preterita remissione: vel est dissimulatio: quod si alludit vel risit vel comedit cum offeso pro iniuria. Actio autem iniuriarum quod est quod nullum tenet remittere. Imo et aliquando

Tractatus tertius

Casus lviij:

nō pōt: vt si iuria sit facta seruo v'l mo-
nacho v'l filio familias. Dec ex ill. Di-
co igit q' is q' offendit cōmunicare n̄ p̄r:
nisi offerat satisfactiōē si potest. Si ar.
ambo offenderūt: pōr in offendēdo sit p̄
oz in reconciliando, ceteris partib. **Q**
dico: quia interdū quis p̄leut cōticio i
fert valde magnū. **E**lice igit cō-

clusiones.
Pria. **Q**uādo ad p̄mū tra q'
ex mala volūrate volēt de bonis eius v'l
gaudet d' malo notabilē i pctō mortu-
li: nec pōt cōdicare.

Secūda. **Q**ui tñ vult malū p̄pter bonū
aliq' rōnabile: nō peccat: sed p̄ cōtū-

Tertīa. **S**ilr q' non gaudet de bono
tpali. vt sic: s'z solū vt ordinat ad spūale
.i. vt est ad salutē anie.

Quarta. **Q**uicūq' itēdit subtrahere
inimico bonū spūale vel tpale generale
aut tpale extreme necariū: ē i mortali.

Quinta. **S**ecus q' spūale p̄riclare aut
tpale p̄riclare v'l de bñ esse.

Sexta. **Q**ui intendit inferre maluz
notabile i ordinē iuris: v'l fm ordinem
iuris ex odio: ē i mortali. sec' fm ordi-
nē iuris sine odio.

Septīa. **Q**ui nō vult loqui volēti sa-
tisfacere: cōtēdō iudiciū sibi māducat.

Octaua. **Q**ui nō vult remittere: sed
p̄seq' actionē iniuriar' semoro odio: licē
tē cōmunicat.

Nona. **Q**ui offendit z nō vult satis-
facere: iudiciū sibi māducat: quia fr ei'
aliq' h'z p̄eum.

Decima. **Q**uādo post offensam is q'
accepte iuriā risit actorib' aliq' signū
amicicie ostēdit: ē facta reconciliatio. q' vi-
det' sufficere saltē i leuib.

Undecima. **Q**uādo offēssio ē mutua p̄
oz in offendendo debet eē pōr in recōci-
liādo ceteris partib.

Duodecima. **L**icē fm Archie. i die
resurrectōis. i. i aliq' illoz triū diez cōt-
cādū sit: tñ ab Eugenio emanauit bre-
ue ad frēm Joāne de capistrano datuz
rome. **D**ecētyvj. i q' declarat optie eē
satisfactū legi. si infra hebdomadā scēz
v'l infra octauā pasce q's cōicet.

Querit. lviij. vtrum fm
mētē sci Tho. z doctrinā ei'
teneat q's facere elemosinaz
in extrema necessitate de nec-
cessario ad decētia vite: Ad q'd ex do-
ctria ei'. ij. q. xxxij. z. llij. di. xv. rideo
Etia h' sūt i doctria bri Tho. dux sog-
lenes opiones: hñtes solēntissimos secta-
tores. **P**rio q' p̄tractabo materiā h'z opi-
nionē antiq'z thomistar' q' tuoz facien-
do. **P**rio ei declarabo mentē ei'. **S**ecū-
pbabo declaratiōz eē verā p̄ p̄ba eius.
Tertio ex dic' ei' arguā cōtra z solūā
Quarto p̄firmabo p̄ dic' thomistarū
oia dic'ia. **Q**uātū ad p̄mū sciendū est q'
bona hois dicitis sūt i q'druplici disse-
rentiā. **P**rima sūt necaria necessitate q'st
absoluta. i. sine qb' nō possēt viuere ipē
z sui. quoz necessitatib' habet p̄videre:
puta valor q'nq'ginta aureoz. **I**ta sūt
oia sine qb' nō possēt viuere san' z valēs
tāto tpe q'nto sua cōplexio durare pōt si
debite p̄uret. **V**erbi grā. **D**elicate nu-
trito ē necessari' p̄ais tritice' z pellicea
tunica z equ' interdū. **S**ecūdo sūt neces-
saria necessitate q'st p̄ditonata. i. sine q'
bus n̄ p̄ viuere decent ipē z sui. vt cētū
aurei. **I**ta sūt oia sine qb' nō possēt viuere
int' coequales sibi: sine nota auaricie
vel stulticie vel inciuilitatis vel paup'
ratis v'l hmōi. q' ad cibos aut vestes aut
ēqraturas aut palatia aut ornamenta
dom' aut hmōi. **S**ic n̄ viuere' decent
nobilitis cuz veste rusticana: nec ē forte
cū veste nobiliū fertali decent viuere i
sesto solēt. nisi i aliq' casu. **S**z p̄ h' scē-
endū ē q' ad iudicandū q'd decēs z q'd i
decēs sit duplici reglā possum' vti. i. i
dic'io cōt' prudentiū z grauiū hoim: eē
exēplis p̄uoseviuētū: q' q'ntūcūq' vllē
incedāt aut decent viuūt: aut nō opant'
fm inclinatiōez p̄ruis. **N**ō ei est aliq'd
iudicādū decēs vel indecēs ex snia am-
bitiosoz. qz gustū habēt ifectū. **T**ertia
sūt q' p̄inent q'dē intra bona necessaria
ad decētia: s'z tñ sic q' eis sublat' stat del-
cētia: z eis additis nō excedit decētia.
Termin' ei requisit' ad decētia nō est

De questiōibus impertinētibus

indivisiōibilibus puta centū aurei: s; ē i qdā
 latitudine: puta si minus q̄ centū: z nec
 pl^o q̄ centū viginti: ita q̄ ista. xx. possūt
 addi z minui: stāte decētia. Quarta. s; f
 bona supflua. i. q̄cunq; excedūt q̄nq̄gin
 ta z cētū z viginti: ita q̄ n̄ sunt necāria
 ad vivere: nec ad decēter vivere sicut s; f
 centū in habēte ducēta viginti. Prima
 s; ḡf bona. i. q̄nq̄ginta aurei sint a. z se/
 cūda. i. centū sint b. z tertia. i. xx. sint c.
 z q̄tra. i. alia centū sint d. Igit̄ de a. nul
 la est q̄d. qz oēs doctores p̄ueniūt q̄ nul
 les tenet dea. facere elemosynam. imo
 nec licet. qz est charitatē: nisi in casu si
 eret hoc alicui p̄sone vtiliori p̄ bono cōs
 q̄d potes tue vite p̄ferre: vt si milles offe
 rat se morti p̄ duce. quod licet q̄uis nō
 sit necessariū. De ip̄o etiā d. nō ē q̄stio.
 qz oēs p̄cedūt q̄ cadit sub p̄cepto de eo
 facere elemosynā in extrema necessita/
 te: vel etiā i necessitate vigente. seu q̄n
 apparent signap̄abilia extreme neces/
 sitatis: etiā nō cōpareāt adhuc paupe
 res extreme necessitatis: nō at als. De
 ip̄o p̄o c. i. xx. dico q̄ fm mentem sancti
 Tho. p̄t fieri elemosyna licite z etiam
 debet fieri. sed h̄ debet nō ē p̄ceptū: sed
 cōsiliū. nisi res ita se habeat q̄ sine inde/
 centia notabili possit resartiri: qz etiam
 tūc ē p̄ceptū i extrema necessitate: s; eo
 casu quo p̄t fieri resartitio. tam excidit
 a rōne necessarij ad decētia. De ip̄o p̄o
 b. i. centū dico p̄mo q̄ nō est p̄ceptū face
 re elemosynam. Et sc̄do q̄ nec cōsiliū.
 Et tertio q̄ nec licet fm mentem sancti
 Thome: nisi sit qd̄ modicū: qz vivere i
 decēter est vt ip̄e dicit inordinatum. i.
 p̄ra p̄tutē. i. affabilitatis seu amicitie.
 q̄ est pars iusticie. vt d̄ in. ij. q. cxliij.
 ar. ij. z q̄ quisq; ad primū debet se de/
 lectabile exhibere vt decet in p̄bis. z fa
 c̄ vt d̄ i. iij. dist. xxxiiij. q. j. ar. ij. Est
 aut̄ indecēs q̄ alijs vrentib; vestib; solē
 nitib;: tu velis inter eos eē cū vllib;: nisi i
 casu extreme necessitatis alteri: sed ve
 stes viles. nō dico quas iudicat ambiti
 osa pompa: sed q̄s cōmuns inia p̄baro
 rū z p̄uoloz exēpla: p̄demnat. Cū aut̄
 q̄s dando venerit ad modū viuendū ita
 vilē q̄ si vll^o incederet reputaret als re

phensibile. dico q̄ vltim^o q̄s nec tenetur
 nec debet facere elemosynā. qz q̄ n̄ licet
 facere p̄ amore dei z p̄tutis humilitatē
 z seculi p̄ceptu. nō est p̄ceptū facere p̄vi
 ta corpali. p̄xi. Et q̄rro q̄ in trib; casib;
 licet facere de eo elemosynā. s. p̄mo cuz
 mutat stat^o trāsēudo ad religionē. quā
 nobilis vel alt^o: tūc nō tenet vivere de/
 cent fm statū quē relinq̄t. Et sc̄do q̄n d
 facili p̄t q̄s resartire ne appareat icon
 ueniēs: vt si in q̄dragēsimā det vestē pa
 schalis paupib; cū q̄s sc̄t se ante pascha
 habituz vñ aliā faciat. Et tertio q̄n oc
 currit in paupe necessitas maior q̄ de/
 cētia: puta necessitas absoluta singlarē
 p̄sone: vel magna necessitas reipublice
 In his ei casib; elemosyna fit de ip̄o b.
 laudabilē: s; n̄ ē i p̄cepto nisi sit qd̄ mo
 dicū. vel si sit multū tū de facili resartit
 ri p̄t vt n̄ appareat notabil^o indecētia: q̄
 casu tā excidit a rōne talis necessarij. Et
 si dicat q̄ h̄ q̄ si eēt p̄tutē indecēt vlt
 uere: n̄ liceret vivere indecēt p̄t^o extre/
 mā necessitate fratris. dico q̄ aliqd̄ ē p̄
 p̄tutē aliq̄n qd̄ ex circūstantia sic honest
 stat vt fiat licitū z n̄ de p̄cepto: sic mort
 fame vt aliū nutrias eo casu q̄ ille esset
 respu. te vtilior: z vxorē sibi admouere
 man^o reformatrices pulcritudis: eo casu
 su q̄ p̄sultē vtro lasculenti. Si ēt dicat
 q̄ pl^o tenemur diligere vtrā fr̄is q̄ res
 nostras: dico q̄ est ver; sed eo casu q̄ vlt
 uere indecēt cogimur: qz est virtutis
 bonū: z vtro prudenti est graui^o morte
 honorifica. Cū q̄n q̄s dando tantū se
 attenuauerit i facultatib;: q̄ tā ita vilis
 icedere cogit sic vnq̄ inest p̄tutē p̄uoloz i
 eodē statu tūc tā paupes deo: cōmēder;
 qz ip̄e fecit totū qd̄ de^o erigit ab co: p̄u
 ta si matrōa nobil^o tā remāsit cū ynassog
 la z humillima veste ciuill: qz nō tenet
 hāc vēdere z emere rusticana: z de rest
 duo paupē subuenire mortēt: alioq̄n to
 r^o mōs ēt religiosi n̄ solū plari s; ēt sub
 diti dānarent: q̄b; licz in necessitate ex
 tremā elemosynā facere.

Quantū ad secūdu ad
 duco oia q̄ dicit sc̄tus Tho.
 In ista materia. Igit̄ sanct^o
 Tho. ij. q. xxxij. art. vj. q̄
 X

rit vtrū corpale elemosyna sit dāda d̄ ne
 cessario: z rīdet sic formalr: z de verbo
 ad p̄bū. Rūdo. Dicēdū q̄ necessartuz
 duplr̄ d̄r. Uno mō sine q̄ aliqd̄ eē n̄ p̄r.
 Et de talī necessario oīno ekyā dari n̄
 debet: pura si aliq̄s i necessitatē articlo
 p̄stitur̄ h̄ret solū vñ posset sustentari z
 filij sui z alij ad eū p̄tinētes. De h̄ ei ne
 cessario ekyā dare: est sibi z suis vitaz
 subtrahere: qd̄ n̄ lz. S3 h̄ dico: nisi for
 te tal casus imineret: vt subtrahēdo si
 bī daret alicui magne p̄sone: per quā ec
 clia v̄l respublica sustentaret: qz p̄ tal p̄
 sone liberatōe seipm̄ z suos laudabilr̄
 p̄sulo mortē expōderet: cū bonū cōe sit p̄
 p̄rio p̄ferendū. Alīo mō aliqd̄ d̄r: eē ne
 cessartū sine q̄ n̄ p̄t p̄uentent vitā trāsi
 gi: fm̄ p̄ditōne v̄l statū p̄p̄e p̄sone: z ali
 arū p̄sonaz: qz cura ei incūbit. Huius
 necessarij termin⁹ n̄ ē in indiuisibili p̄sti
 tur̄: s3 m̄l̄r̄ addit: n̄ p̄r̄ d̄iudicari eē v̄l
 tra tale necessariū: z mult̄ subtrahēdo
 huc remanet vñ possit aliq̄s p̄uentent
 transire fm̄ p̄riū statū. De h̄mōi ergo
 elemosynā dare est bonū: z nō cadit sub
 p̄cepto: sed sub p̄silio. Inordinatū esset
 aut̄ si aliq̄s tñ sibi de bonis p̄rijs sub
 traheret vt alijs largi ret: q̄ d̄ residuo v̄l
 tā n̄ posset transire p̄uentent: fm̄ p̄riuz
 statū. z negocia occurrētia. Null⁹ ei in
 conuenient viuere debet. S3 ad h̄ r̄ta
 sit excipiēda. Quoz p̄mū ē qn̄ aliq̄s sta
 tū mutat: pura p̄ religiois igressū. T̄
 ei oīa sua p̄pter ch̄m largiēs opus p̄fe
 ctiōis facit: se in alio statu ponēdo. Se
 cūdo: qz ea q̄ sibi subtrahit z si sine ne
 cessaria ad p̄uentiētiā vite: tñ de facili re
 sartiri possūt vt nō sequat maximū icō
 ueniens. Tertio: qn̄ occurreret extrema
 necessitas alicui⁹ puare p̄sone: v̄l ēt aliq̄
 magna necessitas reipublice. In his ei
 casib; laudabilr̄ aliq̄s p̄rmitteret id
 qd̄ ad decentiā sui statū p̄tinere viderit
 vt necitati maiorī subueniret. Per hec
 p̄r̄ de facili solutō ad obiecta. Hec s̄a.
 Tho. Vbi nota p̄mo q̄ qn̄ d̄r inordina
 tū. At̄ eēt: incipit loq̄ de b. nō loq̄ de c.
 de q̄ plus imediate loq̄bat. Hora scdo
 q̄ cū d̄r: sed ad h̄ r̄ta sūt excipiēda. Iy
 h̄ n̄ demōstrat id qd̄ sup̄ dixerat: s. q̄ nō

ē p̄ceptū dare ekyā de c. vt p̄r̄ intelli
 gat q̄ i ill̄ trib; casib; ekyā sit i p̄cepto
 qz iste sens⁹ ē p̄ eū. ibi: z i q̄rto. vbi exp̄s
 se d̄r vt patebit q̄ i illis casib; ē de p̄silio
 lio. S3 ly h̄ demōstrat id qd̄ imediate
 p̄miserat: s. q̄ ē inordinatū z illicitū v̄l
 uere indecent fm̄ suū statū. Hoc ei fah
 lit i trib; casib; i q̄b; licite h̄ fit: id d̄r q̄
 q̄s laudabilr̄ faceret. Aliq̄ ar̄ text⁹ ha
 bet: sed ab h̄: z n̄ sed ad h̄. Et hec lectio
 magis p̄gruit: z sensus ē plantoz. Itē i
 iij. dist. xy. q. ij. ar. iij. q̄stuncula p̄ma
 q̄rit sc̄tus Tho. Iy elemosyna sit dan
 da d̄ necessario: z rīdet sic formalr. Rū
 deo dicēdū ad p̄mā qōne q̄ d̄ reb; existē
 tib; d̄r: aliqd̄ nob̄ necarium duplr̄. Uno
 mō sine q̄ n̄ p̄t aliq̄s eē v̄l viuere. Alīo
 mō d̄r: aliqd̄ nob̄ necessariū: q̄ndigem⁹
 ad honeste viuēdū vel decent fm̄ statū
 n̄m. Sed talis decētia nō p̄sistit in ali
 q̄ indiuisibili. qz multis additis homo
 nō excedit statū sui p̄ditōne. z m̄l̄r̄ sub
 tractis p̄ditio sui status decent cōserua
 rur. S3 tātū posset addi q̄ eēt v̄ltra cōy
 ditōne statū eius: z tantū d̄minuit q̄ n̄
 seruaret honestas: vel v̄lcial sui statū de
 centia. Et h̄ fm̄oe determinari n̄ p̄r̄: qz
 de singlarib; nō est iudiciū. sed stat⁹ i h̄
 prudētis arbitrio: z v̄nciōi q̄ docet de
 oib;. Hec ille. Et infra. Illud q̄ sine q̄
 n̄ p̄t eē vel viuere aliq̄s vel ip̄e vel ille
 cui⁹ curā habet: n̄ debet in ekyā exp̄
 di. Hoc ei d̄r: necessariū simplr̄ q̄i neces
 sitate absoluta. nisi forte possit aliq̄s ne
 cessitas incūbar p̄ aliū modū resartiri:
 qz tā excidit ab hui⁹ necessitatē ratiōe.
 Similr̄ etiā illud q̄ subtracto n̄ p̄r̄ ser
 uari decētia statū aliq̄ mō sui vel suoz n̄
 debet aliq̄s in ekyā expendere: nisi de
 facili resartiri possit: aut nisi aliq̄s sta
 tū mutare vellet. qz null⁹ debet indecē
 i aliq̄ statu māere: v̄l nisi necessitas ali
 p̄ponderet vel alicui⁹ p̄sone specialis i
 necessitate v̄lcima existētis: v̄l ecclie v̄l
 reipublice. quia bonū gētis ē diuinius
 q̄ bonū vni⁹. Illud aut̄ q̄ posito v̄l sub
 tracto nibilo min⁹ decētia statū māer̄ p̄r̄
 i ekyā dari. Et de h̄ est p̄silio n̄ p̄cep
 tū. Illud aut̄ qd̄ necessariū reputatur
 ad aliqd̄ qd̄ ē v̄ltra decentiam statū de c

De q̄onibus impertinentibus

bet in el̄yā dispensari. et h̄ cadit sub p̄cepto. Hec ille. Qui deinde arguit p̄mo loco sic. Uidet q̄ nō sit dāda el̄yā de necessario. q̄ fm̄ Aug. peccat q̄ p̄p̄o stare a q̄r. Sed ordo charitat̄ h̄ exigit: vt maḡ hō sibi q̄ alii subueniat. q̄ peccat subtrahēdo sibi necētiū vt alii tribuat. Ecce argumētū: sequitur. So. Ad p̄mū q̄ dīcēdū q̄ si al̄qs necessariū sine q̄ nullo mō esse aut decent̄ viuere possit sibi subtraheret vt alij daret: ordinem charitat̄ subuerteret in b̄ficijs obfuscā. Nō ac si de alijs sine q̄b̄ p̄dicta esse p̄nt aliter q̄ sibi tribuat. q̄ p̄uosi ē de talib̄ bonis corp̄alib̄ plus alijs q̄ sibi tribuere: vt in. ix. Eth. phus dr. Hec ille. Ex quib̄ patz q̄ dare c. z b. est consilium m̄.

p̄mo subueniat: q̄ necitati p̄p̄te vt p̄p̄o q̄ p̄ditōate. Et tō dī cōiter q̄ dare ele mosynā d̄ sup̄fluo cadit i p̄cepto. Et s̄ m̄ m̄l̄r etiā dare el̄yā ei q̄ ē in extrēa necitate. Dare āt d̄ eo q̄d ē necariū necitate scda: nō āt de eo q̄d ē necessariū necessitate p̄ma: q̄ h̄ esset p̄ ordinē charitat̄. Hec ille. Ex his āt arguit sic. Nā p̄ceptū leḡis obligat ad subueniendū p̄us necessitati absolute extraneoz/ q̄ necessitati p̄p̄te vel p̄p̄inā p̄ditōate: vt dr̄ scūs Tho. h̄ āt nō eet nisi eet p̄ceptū vt q̄s in extrēa necessitate daret necaria sibi ad d̄cētā. So. Dico p̄mo q̄ s. Tho mas i sūma/ m̄l̄ra limitauit q̄ ex alioz op̄inōib̄ dixerat i sentēt̄ijs. z fm̄ aliq̄s h̄ ē vnū: tōq̄ stādū ē dīc̄. ij. ij. Dico sc̄o cūdo meli⁹: q̄d etiā in q̄rto sens̄: q̄ non sit p̄ceptū el̄yā facere de ip̄o b. vt c. vt paruit. q̄ aut̄ h̄ic dr̄ itelligunt in casu q̄ p̄t esse reseruatō: vt sit sensus. Qñ q̄s habz aliq̄ dāda i el̄yā ceter̄ parib̄ p̄t us suis debz subuenire q̄ alienis. s̄ p̄ p̄dērate necitate: debz eē ec̄ouerso. s̄c̄ it̄ h̄nti velle indecētē afferant. x. aurel: si tūc occurrat fr̄is extrēa necitas: p̄us illi necitati fr̄is absolute dz occurrere q̄ sue p̄ditōate: s̄ statī ista dece p̄ resartire ne magnū incōueniēs appareat. q̄ si nō p̄ resartire nec euadere sine maḡ indecētā: nō tenet ex necitate. Un̄ ista debēt itelligi p̄cordit̄ ad ea q̄ dīcunt in ij. ij. z q̄ subiūgit ibi i q̄rto i loq̄ mult̄. Et q̄ sic senserit p̄z ex trib̄. P̄rio: q̄ vt ex sup̄iorib̄ p̄z/ vbiq̄ tā i sūma q̄ i sentēt̄ijs tenet q̄ d̄ necario ad decētā nō ē necariū nec licitū facere el̄yā/ nisi illō possit statī resartiri vt zc. Sc̄do: q̄ statim post illa s̄ba i r̄n̄sōe ad p̄mū dr̄ sic Ad p̄mū dīcēdū: q̄ facere aliq̄d hōi ad q̄d ex leḡ/ p̄cepto n̄ tenemur: ad superoḡatōez p̄tinet: d̄ q̄ p̄silla dant. Et tō cū dare aliq̄d de sup̄fluo respectu p̄me nec cessitat̄: s̄ necario sc̄da necitate ad subueniendū maiorī necitati/ z si nō sit necitas absolute: ē bonum ad q̄d ex p̄cepto nō obligamur. Tō est superoḡatōis: et p̄pter h̄ de hoc est consiliū. Hec ille. Et si dicat q̄ loquit̄ quādo paup̄ nō habet extrēmā necessitatem neq̄ absolutam.

Quantū ad tertiu arguitur ex dīc̄. sc̄i Tho. p̄ditōate. q̄ aliq̄ dr̄ q̄ vident̄ p̄ditōate repugnare. Nā. iij. dī. z q. vbi s. arti. j. q̄st̄iūcula. iij. in q̄ q̄rit vt el̄yā cadat sub p̄cepto: sic r̄spōdet Ad q̄rtā q̄onē dīcēdū q̄ cum el̄yā sit act⁹ p̄tutis: op̄t̄ q̄ aliq̄ mō cadat sub p̄cepto. q̄ p̄cepta legislatoris ad p̄tutes inducere inrēdūt: vt dr̄. ij. Eth. Hec ille. Et infra. Ordo āt subuētōis tal̄ debet eē q̄ntū ad duo. Ex p̄te eoz q̄b̄ subuenit: vt p̄mo sibi: postea sibi p̄lunctis subueniat. deinde extraneis. Sc̄do ex parte necessitat̄: tal̄ debz eē ordo: vt p̄us necessitati absolute subueniat q̄ alii cui necessitati p̄ditōate. q̄ est cū q̄s indiget aliq̄ ad sui stat⁹ decentē p̄seruatōne. Et tō p̄ceptū leḡis ad h̄ obligat: vt illō q̄d sup̄est alicui post subuētōem p̄fectā z sibi p̄iūct̄: puta familie quā gubernare debz respectu vtriusq̄ necitat̄ in el̄yā exp̄dat ad subueniendū alijs respectu vtriusq̄ dīc̄taz necitatū. Sic natura illō q̄d sibi de alimēto sup̄fluit: ab actu nutritiue in q̄ artēdit q̄ necitas absoluta: z actu augmētatiue in q̄ artēdit q̄ necitas p̄ditōata: p̄parat ad p̄seruatōem speciei ḡnatiue p̄ruet̄i sūmistrās. Et s̄l̄t p̄ceptū leḡis obligat q̄ etiā necitati extraneoz absolute

dileo q' vep' de extrema z absoluta taz
 posita i actu: s'z tñ loquit' de extrēa mox
 futura cui' tā apparet' signa. qd parz.
 Tū qz istā necessitatē de maiore q' de
 certē. Tū qz fm eū vbiq' nō ē pceptum
 dare elynā p' necessitatē decētie p' se
 alioqn oēs dānarent. Et ibidē ad qrtū
 dr. Tps ad qd obligat pceptū d' elynis
 factēdis ex pre accipiēz ē qñ apparēt si
 gna pbabilia extreme nētar' future nī
 si ei subuentat. vt cuz aliq's videt alios
 impotētes v' pigros ad subuēdū: z
 paupem idigētē cibo z potu z alijs vi
 re necessarijs: nec sibi satisfacere posse.
 nō em expectāda est vltia necessitas. qz
 tūc forte nō posset iuuari natura fame
 vel sit' p' supra. Et pre p'o dāris ē qñ hz
 hō multa qb' nō idiget neq' ad sustēta
 riōem vite sui z suor: neq' ad decētem
 stat' sui p'seruatiōez: et tās paupes extre
 me nētar' nō p'parerēt. Hec ille. Vbi
 nō intelligas q' hīs supflua teneat oib'
 paupib' dare nī i nētate extrema v'
 qñ. i. qñ ē mox futura z tā apparet: alio
 qu si q's teneat subuētre idecētie oim
 paupēz petentiū: null' saluaret. Vñ qd
 dr: et tās paupes extreme nētar' nō
 cōpareat: sic intellige sicut p'us ipse po
 suerat. s. qz ad huc nō sūt i nētate extre
 ma: s'z tñ tā habēt signa ei' mox future
 Tertio: qz seq'ndo exēplū ei' p'z q' na
 tura id qd ē nētarū augmēto p'p'io nō
 administrat generatiue: vt p'z i bzuetis z
 hoib' bñ regular'. z si nō i victos q' plus
 coeūt q' natura req'rat: nō ex natural'
 inclinātiōe: sed ex phātastra puocāre na
 turā. Scōdo arguit. qz sic se habz ne
 cessariū ad nētarū sicut nētas ad ne
 cessitatē. qz. s. si de minus nētarō teneat
 q's subuētre mīnozi nētarō: et tās ma
 iori tenebit de nētarō mag'. Sz de su
 p'fluo teneat q's et tās extra extraneā neces
 sitatē. s. si paupes extraneē necessitatē
 nō cōpareat: vt dr s. Tho. Ergo i nēci
 tate extrema teneat d' necessario ad decē
 tiā. Sol. Intēdit s. Tho. paupes extre
 me nētar' nō cōparere qñ extrema ne
 cessitas ē futura: s'z pbabilia signa eius
 sūt p'ntia. Et eodē mō vt dicitū ē qñ su
 pra dixit q' dare aliqd supflūū respectu
 p'me nētar': s'z nētarū scōda necessitatē
 ad subuēdū maiori nētarō et tās si nō
 sit absoluta zc. itelligit q' necessitas nō
 absoluta: z tñ maior q' necessitas decē
 tie sit qñ nō adest nētas extrema q' est
 absoluta: s'z affunt signa eius pbabilia.
 Vñ extra necessitatē extrēmā v' qñ nul
 lus tenet elynā dare sub pcepto. Et nō
 ta q' extrema nētas fm Pe. de pal. nō
 solū itelligit qñ hō ē in piculo mort': s'z
 et tās qñs i firmītar'. Tertio arguit:
 qz fm eū i nētate extrēa oia sūt cōla.
 qd nō eēt nīsi zc. So. Sūt cōla tūc oia
 q' dare ē pceptū: nō at nētarō absolute
 qz ē p' rōnē vt surripias mibi panē meo
 um: eo casu q' ē mibi eq' vt tibi nētar'
 pura qñ alk' e nob fame eēt mortūrus.
 Sūt forte et tās cōla ea q' dare ē p'stituz.
 sic q' tibi licet surripie illa: nec tñ ego da
 re teneor. Herūm pot' moterē q' co
 gerē aliqē viuere indecent' Quarto
 Hā s. Tho. vj. qd. ar. xij. dr. q' i casu ne
 cessitat' cadit sub pcepto dare oia sua
 paupib'. So. Illa nētas nō ē corp'al: s'z
 spūal: puta p' aie salute

Quantū ad quartū hac
 ten' i ordine pdi. itellerēt
 scōiter docto. s. Tho. eo mō q'
 exposuit. s. q' d' nētarō ad decē
 tiā nō sit pceptū facere elynā: nīsi eo ca
 su q' id qd dat tā exēdit a rōne tal' neces
 sariū. Hoc ar' p'z de Petro de tarā. l. ij.
 v. xvj. q' lz nō sit itellerēt s. Tho. tñ
 ipse tenuit: z s. Tho. videt ipm eē imita
 tū. z de sūma p'fes. l. ij. c. v. z sūma
 P'isa. c. elynā p'mo. s. ij. z de archie. ij.
 p' re. l. j. c. xliij. s. vl. z penl. Nec obstat
 si Durād' ē ordis p'dicator. z sensu op
 positū. qz h' dr ex sensu suo z nō ex mēte
 scēi Tho. sic z Pe. d' pal. q' oppositū te
 ner: adducēs exēplū de Durād' q' cuz
 sua indecētia paupem vestitū. s'z dileo
 illō fēm nō fuisse pceptū: s'z p'stitū: alioqn
 nō fuisset rātū a ch'ō cōmendatū. Duo
 aut' vidēt scēi Tho. a' it' itellerēt s. f.
 Hider z Rayns. tenētes op'niōnē Pe
 tri de pal. Hec aut' iuxta mēte antiq'
 rū doctoz thomistar' d'cra sūt: qz op'io
 nō aliqñ mibi videbat pbabilior: mox

De questiōibus impertinētibz

demiores autē vt Rayneri^o in sum. 2 Jo
 annes nider vt dcm ē. 2 vt videt bone
 memo mgt Petr^o bergomē. 2 cōst do
 cti adhuc viuētes: sentiūt q̄ i casu extre
 me necessitatē: necessario sit elyna factē
 da de b. Ex q̄z mēte gōnem sic ptracto
 Pna pello. Hns de supfluo ad viuere
 lz sit necariū ad decentē viuere: tenet sub
 pcepto dare ex hīi extrema necessitate.
 Pr3 p. lio. liij. di. xv. q. ij. ar. j. q. liij. in
 corpe vbi dī: q̄ tenet q̄s p̄ subuenire nē
 rati absolute p̄ri: q̄ sue p̄ditionate. 2 q̄
 pceptū legis ē vt q̄s det necario ad de
 cētā. Pr3 ē rōe: q̄ tenemur maḡ vitā
 p̄ri q̄ res n̄as: 2 n̄am corpale decētā
 amare: cū sit obiectū dignū. Et licz vi
 ro nobilit̄ sit graui^o morte: viuere indecē
 ter p̄ suā imprudētā: vel negligētā vel
 violētā: sic p̄ fraternā pietatē: nisi su
 dicitādo fallat. Scda pello. dare elynā
 de toto b. n̄ extrema necessitate neq̄ ē d̄ p̄
 cepto neq̄ de p̄silio: s̄ ē illicitū: q̄ nulli
 lz aliq̄ statū viuere indecentē: nisi p̄pter
 maiorē alit̄ necessitatē. Tertia pello. Da
 re aliqd̄ d̄ b. extra necessitatem extremā
 p̄siliū. q̄ p̄fectōis ē p̄ aliq̄ q̄ sibi d̄ tpa
 libi velle: vt alit̄ viuat se decēt^o. Quar
 ta. Nihil hns supflūū ad decentē viuere
 nec ad viuere: nulli tenet elynā facere de
 pcepto: nec d̄ p̄silio nisi i casu q̄ iuuaret
 respu: aut p̄sona respu: se vitior: q̄ nūc
 ē d̄ p̄silio eo q̄ bonū sit p̄ cōi salute expo
 nere vitā suā. Quia pello. Hns de su
 pfluo ad decētā tenet dare sub pcepto
 vbi adest necitas decētē lz n̄ assit extre
 ma. liij. vbi s̄ ad q̄rū. S3 p̄ p̄dicta ar
 gū. j. Nā s̄ ē p̄ p̄ma 2 vltia pello ma
 le s̄ det̄miasse f. Tho. t̄pus i q̄ obligat
 pceptū d̄ elyna dīcēs: q̄ ē q̄n dās hz sup
 flua vtrūq̄ necessitatē: 2 accipiēs ē i extrēa
 necitate. 2c. So. Duo s̄ dāda i elyna. s.
 supflūū ad viuere: 2 ad decentē viuere.
 Due s̄ ē necitates q̄b dādū ē. s. neci
 tas extrema. 2 decētē. Sc̄tus Tho. q̄
 ex p̄te dat̄ assignat t̄ps i q̄ tenet dare oī
 necessitatē: q̄ illd̄ ē cū q̄s hz vtrūq̄ supflu
 um: n̄ at cū q̄s hz supflūū solū ad viuē
 re: q̄ n̄ tenet dare necessitatē decētē: n̄ at
 assignat illd̄ i q̄ tenet dare alit̄ necessitatē
 n̄ aut oī. q̄ illd̄ ē et̄l̄ n̄ habeat supflūū

ad decētē viuere vt i extrēa necitate. Si
 mlr ex p̄te accipiēs assignat t̄ps: i q̄ d̄z
 accipere a q̄libet h̄nte dāda: q̄ illd̄ ē et̄
 i extrēa necitate: n̄ aut assignat illd̄ i q̄
 debet accipere ab aliq̄. sed nō ab oī: q̄
 illd̄ ē et̄i i necitate decētē. In q̄ debz ac
 cipe ab h̄nte supflua ad decētā. S3 p̄:
 q̄ peccabit mortalt̄ oīs dīues videns
 pauperē indecēt indurū: 2 sic oēs dāna
 mur. So. Dico duplr: Pna q̄ nefesoyi
 dere quō dīues hns mlra supflua ad de
 cētā: q̄ facillime pro vna sua voluptate
 aut ambitōe exponeret mlra: possit h̄e
 charitatē v̄scera: cū videt paupes lace
 raros: 2 n̄ p̄parit. Nec t̄n oēs nec valde
 mlri p̄p̄ dec dānant: q̄ n̄ sūt valde mul
 ti h̄ntes tantū de supfluo: vt illud n̄ pos
 sit credere necessariū ad suā decētiā.
 Scdo: forte dicit p̄ q̄ lz cū q̄s ē in cadē
 do ad statū paupertatē: teneat hns supflu
 um ad decētā sustentare illuz ne cadat:
 p̄ q̄ t̄n cecidit 2 iā ē in statu paupertatē
 nō tenet ei p̄uidere decētā nisi tāq̄ pau
 pi: puta si videat eū nudas carnes p̄ren
 dere: op̄sido illū. Frē 3: q̄. f. Tho. q̄d̄.
 viij. ar. xij. d̄. q̄ hns supflua ad decētā
 n̄ peccat mortalt̄ n̄ dando paup̄: q̄ n̄ ē i
 extrema necessitate: q̄ n̄ tenet dare h̄nti
 necessitatē decētē t̄m. So. Illud d̄z ē
 vey: q̄n iō illi nō dat: q̄ credit q̄ sibi oc
 currat aliq̄n maior necitas. Vn̄ si hns
 necessitatē decētē perat a tali: 2 ille nō
 p̄silit̄ puret q̄ meli^o dispensabit elynā
 suā: tūc tenet dare illi. Item 3: q̄ d̄ s.
 Tho. i. ij. q̄ dare. c. ē p̄siliū n̄ pceptū:
 2 mlro min^o pceptū ē dare b. So. Illd̄
 d̄t n̄ ē pceptū: q̄ n̄ obligat q̄s illd̄ dare
 p̄ q̄libz necessitate. lz p̄siliū sit dare p̄ neci
 tate decētē: cū q̄ statq̄ sit pceptū vt def
 p̄ aliq̄ necessitate. i. p̄ extrema. Frē 3: quia
 ibi d̄t q̄ dare. b. ē laudabile. So. Et̄iā
 laudabile ē ponere vitā corpalt̄ n̄as p̄
 spūall̄ p̄ri. q̄ t̄n ē de pcepto. Quia em̄
 dixerat q̄ n̄ licz viuere indecentē. excepte
 tres casus i q̄b d̄z indecentē viuere: cū
 quo stat. q̄ in aliq̄ eoz hoc sit pceptum
 Frē 3: q̄ in. liij. dicit: q̄ dare necessariū
 ad decētā ad subueniendū necessitatē
 maiorē: est p̄siliū. Sed ista maior neci
 tas est extrema: q̄ 2c. So. Ista necessi
 X ij

Tractatus tertius

tas maior q̄ decēte si est extrema: q̄ ne
cessitas decēte h̄ gradus. Ubi ibi sub/
ditur: q̄ n̄ est absoluta. Habet autē sc̄da
Thomistay opinio p̄tate vt credo: l̄ez
aliq̄n̄ aliā s̄m̄ locur̄.

Caſus lvij.

Queritur lvij. Vtrum
sit simonia nec ne in sequen
tibz. Petr̄ ei de furno
volēs aie sue nūc z in postez
puidere: puocat caplm̄ quē z monaste
rij dīcēs se velle in ecclia el̄ erigere alta
re: z ei assignare libras q̄nq̄gita annui
z pennīs reddīt: hac lege vt dicit̄ quē
z teneat singlo die i eo missā celebrare:
z singlo anno antiuersariū facere: p se et
suis defunctis: req̄rens an hac lege velit
dicit̄ caplm̄ dēz reddītū acceptare. q̄ re
cusante tandē p̄cordāt in libris q̄nq̄gita
ra q̄nq̄. Henric̄ p̄o d̄ pureo: mot̄ eo fi
ne q̄ Petr̄. accersito tabellione ac testi
bus: donat altar̄ erigēdo ius extgēdi a
se z a suis hereditibz libras. lv. annui z p̄
petui reddīt. hac lege: vt si dicit̄ caplz
hūc reddītū p̄cipere voluerit: teneat ce
lebrare missā z facere antiuersariū vt s̄.
Deide req̄rit dicit̄ caplm̄. an velit hūc
reddītū cū h̄ onere suscipere: z r̄ndet q̄ sic
z ad h̄ se p̄missiōe vl̄ pacto vl̄ instrumē
to obligat. Igit̄ ad h̄ q̄stū r̄ndeo duo
sa sc̄do. P̄mo ei p̄mitto ea ex q̄bz soluit
dubitatō: z sc̄do dico ad casū. Quātū
ad p̄mū ex doctrina s̄ri Tho. ij. q. i. c. e.
z. iij. dī. xxy. z q̄dl. vij. q. vj. ar. j. sic r̄n
dēt. Sc̄dū ē igit̄ q̄ vt clare. ij. q. i. ar. j.
z q̄rto s̄riay etiā ar. j. q. j. colligit̄: sp̄ua
le ē duplex. s̄. p̄mo p̄ eētā: vt gra z p̄ru
res. q̄d vt d̄ q̄rto vbi s̄. ad tertū: n̄llo
mō vendi p̄r: nec sup̄ eo p̄r cadere deli
berata volūtas em̄p̄tōis. z intellige re
cte sentēdo. Et sc̄do p̄ cām. Et h̄ ē du
plex. s̄. p̄mū q̄d ē sp̄ualis gr̄e causa: vt sa
cra: z sc̄dm. i. actus q̄ ex sp̄uali gr̄a z sa
cro officio p̄cedit: z ad sp̄uale gr̄am dī
ponit. In diffinitōe autē simonie sumit̄
sp̄uale p̄ cām: vt d̄ q̄rto vbi s̄. ad q̄rū
Et h̄ sp̄uale vt d̄ ibi ad tertium in q̄m

tū est corpale h̄z q̄ndā sp̄m̄ q̄ vendi p̄r:
q̄uis n̄ ex h̄ q̄ est sp̄uale. Sc̄dū ē sc̄do
q̄ vt d̄ q̄rto ar. ij. q. iij. sic sp̄uale q̄d sub
p̄cio poni n̄ debet est duplex. s̄. ip̄a sacra
mēta: z actus cōperētes ex officio sacro
tra duplex ē annexū sp̄uali. s̄. ip̄is sacris
vt vasa sacra z h̄mōi. z officijs sacris vt
decime z ius p̄onate. Sc̄dū tertio. q̄
sacrū p̄ cām q̄ll̄ causa gr̄e: nullo mō ven
di p̄r vt vbi q̄ d̄. Ubi d̄. ij. q. ar. ij. ad
sc̄dm q̄ sacerdos nō accipit pecuniā q̄ll̄
p̄cū p̄secratōis eucharistie aut missē cā
rate: h̄ ei eēt simoniacū: sed q̄ll̄ stipendū
um sue sustentatiōis. Hec ibi. Et. iij. ar.
ri. ij. q. j. ad q̄rū sic d̄. Facere pactiōē
de missa celebranda ē simoniacū sp̄. St
tū sacerdos nō habet alios sumpt̄ z nō
teneat ex officio missā cātare: p̄r accipe
denarios: sic p̄ductiōij sacerdotes facti
unt: nō q̄ll̄ p̄cū missē: sed q̄ll̄ sustentamē
tū vite. Hec ibi: Et h̄ nō intelligas int
uenire pacto: q̄ h̄ eēt ip̄o facto vendē
re missam. q̄ vt d̄. ij. q. ar. j. ad q̄ntū:
noie em̄p̄tōis z venditōis intelligit̄ ois
p̄tus nō gratuit̄. Hec ibi. Et q̄rto ar.
sc̄do ad p̄mū d̄. q̄ nō l̄ez p̄acti. s̄. p̄ annū
uersariū dicit̄: vt patebit: z p̄r nec p̄
missa. Sed h̄ arguit̄ sic. q̄ extra de p̄
ben. in c. Significatiū. d̄ q̄dam canoy
nicos euidā sacerdoti p̄bendā dedit̄ i
ecclia vt missā de brā p̄gine q̄ridie cele
braret: z papa illā pactiōē p̄firmavit
Ergo licite sacra z vendi z emi p̄r. So.
Ad h̄ s. Tho. q̄rto ar. ij. q. j. ad q̄ntū
sic d̄. Ibi n̄ fuit aliq̄ pacto: sed illi p̄be
de annexū fuit illud officiū cārandi mī
sā talē. Hec ibi. Idē autē sentit Anrōn.
de bus. z Glo. Sc̄dū ē q̄rto q̄ sacrum
p̄ cām q̄ll̄ causatiū a sacro officio vel sp̄u
ali gr̄a: s̄r actus ministrōy ecclie sp̄ua
les. Sicut ar d̄. vij. q̄dl. q. vj. ar. j. et.
iij. ar. ij. q. ij. Actus dicit̄ sp̄ualis du
plicis. P̄mo q̄ntū ad p̄ncipiū: quia sc̄z
aliciū uenit ex sp̄uali dono vel officio
vt ep̄iscopo p̄secrare basilicas: z dīaco
no legere euangeliū. Et sc̄do ex p̄re s̄t
nis tm̄: vt quādo p̄ illū ad aliq̄d sp̄uale
puenit: vt docere artes liberales: quod
et gentilibz conuenit. In p̄mis igit̄
vt dicit̄ quarto vbi supra. non licet h̄

De q̄onibus impertinentibus

ne simonia locare opa sua: s̄z p̄t aliqd̄
recepti in sustentationem vite. in sc̄dis aut̄
p̄t q̄s emere vel vedere opa sua sed n̄
illud sp̄uale q̄d ex eis adq̄rit. Hec ibi.
Et ad p̄m̄u ibi d̄r sic. Anniversariū ce
lebrare est sp̄ualis act̄ p̄mo mō. z ideo
nullo mō licet pacifet p̄ eo celebrando.
sed t̄n cū ex deuorōe aliqd̄ dat̄ eccl̄ie: te
net celebrare p̄ ill̄ p̄ q̄b̄ rogat̄. Hec ibi.
Et. ij. ar. ij. ad sc̄dm̄ d̄r sic. Aliq̄ rpa
lia dant̄ deū laudatib̄ siue p̄ viuis s̄z
ue p̄ mortuis: n̄ q̄si p̄ciū sed q̄si sustēta
tiois stipēdiū. z eo etiā tenore p̄ p̄cessio
nib̄ faciēdis i aliq̄ funere aliq̄ elyue re
cipiunt. Si aut̄ h̄mōi pacto interueniē
te fiat aut̄ etiā cū interioe emptiois et
v̄e d̄icōis: simoniacū est. Hec ibi. Ubi
nota q̄ d̄icrū est. s̄. q̄ licite p̄ sp̄ualib̄
suscipiunt in sustentationē vite: necessa
rio sine pacto accipiunt. Sciēdū ē q̄n
ro q̄ ad annexa sp̄ualib̄: vt d̄r. ij. ar. i.
s̄. q̄ eis aliqd̄ est annexū dupl̄. P̄mo
sicut ex sp̄ualib̄ depēdes vt b̄n̄ficiū ec
clesiasticū q̄d h̄ie n̄ licet nisi habēt b̄n̄
ficiū clericale. Et sc̄do sicut ad sp̄ualia
ordiatū: vt iusparronae q̄d ordinat̄ ad
p̄sentādū clericos b̄n̄ficiis eccl̄iasticis: z
v̄asa sacra q̄ ordinant̄ ad v̄sum sacroz.
P̄mo mō annexa nullo mō vedere li
cet: q̄ sine sp̄ualib̄ esse n̄ possunt. z eis
venditis illa vendi intelligunt̄. Reliq̄
aut̄ vendi possunt: licet n̄ inq̄ntum an
nexa) quia n̄ p̄supponūt sp̄ualia: sed ea
tēpore ordinis p̄cedunt. Hec ibi: quā
si verbatenus.

Quantū h̄o ad secundū
nūc respōdeo ad casum: z d̄i
co multa. P̄mo em̄ dico q̄
in sp̄ualib̄ sc̄do mō. q̄. s̄. ex sp̄i
rituali. i. sup̄naturali dono vel officio
depēdet. cuiusmodi est anniversariū ce
lebrare vt d̄icrū est. q̄ntum ad deū z cō
scientiā sufficit ad euitandā simoniā q̄
q̄s n̄ intendat aliqd̄ accipere p̄ tali actu
quasi p̄cto vendēdo actū suū. Q̄d parz
q̄ in dicto q̄d̄l̄. scr̄us Tho. tenet q̄ va
des ad eccl̄iam aks n̄ itur n̄ cōmit̄
sit simoniā: si intendat pecuniā vt susten
tamentū: n̄ vt p̄ctum. Sed q̄ ad eccl̄ie

nam illud n̄ sufficit: quia si q̄s pacifca
tur q̄uis n̄ intendat nisi victū suū
quo ad eccl̄iam est simōiac̄: z subiacet
penis illatis a iure. Ubi d̄icr. ij. ar. iij.
ad sc̄dm̄. loquēs de actib̄ istis sic. Ubi
illicita esset ordinatio si in aliqua eccl̄ie
sua statueret q̄ n̄ fieret p̄cessio in fune
re allcui: nisi soluerz certā pecunie q̄n
titate. q̄z p̄ statutū tale p̄cluderet maḡ
officiū pietatis. Magis aut̄ licita est
ordinatio si statueret q̄ omnib̄ certam
elemosynā dantib̄ talis honor exhibet̄
ret. P̄mo em̄ ordinatio habet sp̄oies
eractiois. Secūda h̄o gratuite recom
p̄sationis. Hec ibi. Et idē d̄r Ray. d̄i
q̄ si in talib̄ cōstitutio sit affirmatiua.
vt qui fecerit sic: habeat sic: n̄ est simo
niaca: sicut si sit negatiua. vt q̄ n̄ fece
rit sic: n̄ habeat sic. Hec ille. Et idē te
net sūma Angelica. titu. Simonia. ij.
s̄. r. addens q̄ ideo cōstitutio negatiua
habet spectem eractiois: q̄z p̄supponit
q̄ p̄ minorē n̄ fiat. n̄ aut̄ affirmatiua.
quia n̄ negat̄ quin etiam fiat pro non
sic faciētib̄. Et quibz parz id q̄d d̄icrū
est. quia. i. quo ad eccl̄iam non sufficit
bona z recta intentio: quia de ea non se
impedit. Certū est em̄ q̄ statuentes tam
negatiue q̄ affirmatiue possunt eandē
intentionem habere. z tamen illi iudic̄
cantur simoniaci z non isti propter ver
borum formam.

Dico secūdo corollarie sequit̄ ex h̄. d̄i
cto q̄ simoniacā est cōstitutio q̄ statuit̄
capitulū eccl̄ie matricis: ne aliquis de
sua parochia ad funus vocet aliq̄s rēf
glosos nisi vocet totū capitulū: habetū
rum aliquid temporale: quod tamē vo
care n̄ tenet. Est em̄ negatiua p̄stitutio.
Est etiā hec cōstitutio p̄ra eccl̄ia
sticam libertatē. que em̄ Innocētū v̄s
olatur quoties violatur p̄uilegiū: con
cessuz vniuersali eccl̄ie. cuiusmodi est
posse diuinas laudes circa funera p̄sol
uere tanq̄ dei ministros. z inde per ele
mosynas gratuitas recōp̄sationem re
cipere. Cuius signum est: quia violatur
eccl̄iastica libertas si statuat̄ aliqd̄ re
stringendo funeralia: vt q̄ solum tot ce
rei portent: vel h̄mōi: vt d̄icr̄ Archiep̄

pisco Panor. Et addit Tamb. violat
 dicta libras in qntu particulari ecclia gra
 uat in privilegio vniuersal ecclie. Et ta
 to h est deteri. qnto grauamē ecclie ab
 ecclia ifert: ac si idē nō seipm amet. Si
 cur em fm scm Tho. i. ij. meli^o ē (cete
 ris parib) bñ facere amico z punctioni
 q̄ alijs. ita ecouerso pei^o ē ei malefacere
 Dico tertio q̄ pma forma casus ē simo
 niaca. qz ibi ē pactū. qd̄ prz ex diffinit
 one ei: cū pactū sit duoz plurūve i idē
 placitū seu p̄sensu. ff. de pactis. l. pma.
 Dico q̄rto q̄ forma scda ē licita: qz nō ē
 pactū s; donatio reddit^o cū onere faciē
 di annuerialiū. Hoc at̄ parz. qz i casu
 sup̄ allegato de p̄bēda cui allegatū est
 on^o cāradt missaz nulla fuit pactio fm
 Tho. z alios. Est at̄ sile de h vt de Ho
 sti. q̄ de exp̄se in c. qm̄ enormis. extra ne
 pla. vi. suas: q̄ tale on^o p̄t̄ annecti red
 ditib. Dicit tñ turtius fore relinq̄re sic.
 Relinq̄ tali ecclie annuatim decem li
 bras sup̄ tali possessioe diuidēdas inrer
 eos solūmodo q̄ meo annuerialiū int̄
 erūt. z rogo vt fiat omni anno. Licz au
 tē h sit turti: tñ fm scm Thom. nō tene
 mur eligere vsā turtiore: sed sufficit eli
 gere tutā. Sed h̄ p̄determinata argui
 tur multip̄t. Primo sic. Nā i scda for
 ma ē pactū vel erit. s. qm̄ dicit^o p̄uēt^o ac
 ceprabit. qz ibi ē pollicitatio q̄ ille polli
 cet in posterū se daturū talē redditum
 Pollicitatio aut̄ transt̄ in pactuz qm̄ p
 nunctū vel lras acceptat. qz tā ibi ē duo
 rū p̄sensu. l. pactū. ff. de pollici. Ergo
 scda forma ē simoniaca. Sol. ibi nō est
 pollicitatio sed donatio int̄ viuos: quia
 donat̄ ius extigēdi q̄tānis de bōis suis
 q̄nq̄ginta q̄q̄ libras. Et idē ē si qd̄ sit
 sub p̄dicta formu scda legatū. Secūdo
 Nā fm Innoc. in c. qm̄ enoz. licz sit me
 ritorū aliq̄s reddē^o p̄stituerē in ecclia
 vt ibi fiat annuerialiū p̄ aliq̄ tñ h non
 p̄t̄ p̄stitui p̄ donationē: qz nō licz ei ap
 p̄tere p̄ditioes spūales. sed p̄t̄ p̄stitui
 p̄ eos q̄ habēt annuerialiū facere. Et
 allegat caplū significare. extra de p̄bē.
 vbi. s. d̄: q̄ canonici instituētes dictā p̄
 bendā p̄tuerūt p̄firmatōez a p̄tifice.
 Ergo scda forma nō licz. So. Illd̄ on^o

vel ista p̄ditio p̄t̄ institui z apponi a eō
 stituerē redditū. nec dicit canonici p̄t̄
 nerūt p̄firmatōez: nisi qz dubitabāt vt
 nō credebāt se id potuisse facere vt ille
 p̄tract^o esset rat^o: vt innuit Joā. and.
 Papa p̄o p̄firmatū nō approbādo ma
 lū: sed id qd̄ licite factum est stabiliēdo.
 Nūc p̄o tā nō ē dubiū ex q̄ papa sic ap
 probauit. z sō rō nō sequit̄. Et p̄terea
 nō est sile q̄ ad h de bñficio vel redditū
 eccliaficio: cui^o. s. disp̄sator ē papa vel
 ep̄us. z de redditū isto q̄ nouit̄ instituit̄
 a laico: q̄. s. nō est in disp̄satorē p̄dictoz
 nisi post p̄stitutiōem. Tertio: nā licz sū
 cerdoti locare opa sua fm glo. in c. signi
 ficatū. extra de p̄bē. z fm Abbatē ibi.
 z in c. qm̄ enoz. extra ne pla. vi. suas. z i
 c. tua nos. extra d̄ simo. Ergo licz ei pa
 cisci de annuerialiū. z p̄seq̄nt pma for
 ma est licita. Sol. Dico p̄mo q̄ fm bea
 tū Tho. i. q̄dā q̄d̄t. z Archie. florē. i. ij.
 par. ti. j. in his q̄ sūt de iure diuino stan
 dū est magis s̄nie theologoz. vt bñ pro
 bat s. Tho. Et licz Petr^o de ancha. h̄
 neger: tñ ei nō stat. qz nimis fauet iuri
 positūo. Tñ Anto. de butrio magnus
 decretalista sentit cū scō Tho. Tñ z ex
 p̄fētia docet q̄ in p̄dictis canonice mul
 tū z interdū inep̄issime fallunt. vt in
 materia d̄ voto: z de simo. in q̄ multū di
 cūt multa falsa z repugnātia: qz diffini
 tiōes nō intelligūt: vt al̄s ostēdet: z pa
 tet ex dict^o Abbat^o i c. lrasurā. extra d̄
 voto z vo. redē. Scādū ē iḡ s. Tho. d̄
 cēti q̄ nō licz sacerdoti locare opa sua i
 actib; spūalib; ex p̄e p̄ncipij. Est p̄tra
 h̄ dicat q̄ fm scm Tho. aliq̄ sacerdotes
 licite p̄ducunt. vt ex dictis prz. Dico q̄
 illa p̄ductio nō est emēdo aut vedendo
 vel pacificēdo. qz p̄batū est q̄ cū tpe dic
 aliq̄s licite spūalib; p̄cipere aliq̄d t̄pale
 sustēramētū intelligit̄ deducto pacto.
 Tñ ista p̄ductio ē p̄ moduz el̄yne. Sic
 em̄ nō est simoniaca: z p̄sequent nec cuz
 pacto p̄stitutiō affirmata. ita nec talē
 ductio q̄ dicat: si voluer̄ eē meū dabo
 tibi h̄ z illd̄. z sacerdos h̄ acceptat: vt in
 telligat̄ p̄duct ad annū. sicut q̄s p̄duct
 ad die sic: Dñe do vob vl dabo talē ele
 mosynā: celebrētis hodie. p̄ me. z factū

De q̄onibus impertinētibus

dos hoc acceptat licite: et si alis nō eēt p̄ eo celebratur: cū nō teneat. Si ar vel let dicere. nolo celebrare p̄ t̄ato: det̄ mi hi tantū: tā incidit pactio. nec ille videt dare elemosynalr: nec iste amore z gr̄tis celebrare. Et sic est de p̄ductōe ad annū q̄ntū ad act̄ sp̄iales rōne p̄ncipiū z si nō q̄ntū ad alios. Et p̄firmant h̄: q̄ Bar. p̄sa. magn̄ theol. z legista z ca/ nonista ti. simon ta. j. §. xxv. cū recitast̄ dicitū Ray. dicit̄. Licet sacerdoti locare opa sua z aliqd̄ extigere p̄ p̄cessiōe ad quā n̄ teneat: subitū q̄ i oib̄ ist̄ v̄z ipe gr̄tis officiare: lz aliqd̄ recipiat. p̄ sūp̄t̄ bus. Nō ego sic itelligo. q̄ si ad talia n̄ teneat p̄ licite aliqd̄ recipere sine q̄ talia n̄ faceret dūm̄ esset pactū. nō aut̄ q̄ ad ea teneat: cū h̄ ē d̄iues. Dico sc̄do ad p̄ncipale argumētū q̄ esto q̄ nō sit i hac materia standū rheologo: n̄ standū est canonist̄ p̄sentētib̄ rheologo. p̄cipue si sint plures z solēntiores. Contra abbatē aut̄ sūt Inno. z Hosti. in c. iij. ne plac̄ vi. cū q̄b̄ videt̄ eē Jo. an. q̄ eos addu cit̄ i c. significatū: nihil eis addēs. Dicit̄ em̄ Inno. q̄ sacerdos suis p̄obibant̄ nō p̄r vedere sp̄iale: et si indigeret. sed nō suis p̄r locare corpalia opa: nō aut̄ sp̄ialia. Et caueat in q̄t̄ ne isti serus q̄ ad int̄tione z v̄ba misceant̄. Et p̄ opa corp̄alia itelligit̄ ea q̄ a sp̄iali dono n̄ sūt: vt scribere z docere gr̄maticā v̄l h̄mōi d̄ortina aut̄ abbat̄is sūt hec. Na p̄mo b̄n̄fficia in q̄t̄ dant̄ p̄t̄ officia. So. T̄n̄ dant̄ ex pacto nisi simoniacē. Sc̄do q̄a in q̄t̄ m̄stionarij p̄ fuit̄o sp̄iali recipiunt ep̄ale. So. Si ista recipiunt̄ ex pacto est simonia: vt dicit̄ ē. Tertio. nā v̄ca/ r̄io ep̄i p̄stituit̄ certa portio: z nō p̄ fuit̄ r̄ijs ep̄alib̄: vt p̄z in q̄t̄ in c. cū ex eo. de elec. li. vj. z i ca. puenit. de appel. Sol. Pro fuit̄ijs sp̄ialib̄ ex p̄te finis p̄r h̄re salarū ex pacto z v̄dēdo opa sua. sed p̄ sp̄ialib̄ ex p̄te p̄ncipiū p̄t̄ illō h̄re ex t̄a r̄atiōe sup̄ior̄ sine pacto. Quarto. Nā p̄t̄ recipere r̄ecōp̄satiōem d̄anoz q̄ sustinet. So. Esto q̄ sacerdos q̄ lucrat̄ i scribēdo: z de h̄ v̄iuit̄: possit̄ i pactū deduce re h̄ d̄anū: ex h̄ nō habet̄ q̄ possit̄ locare opa sua p̄ actib̄ dep̄dētib̄ a sup̄natu/

rali dono. Dico vltimo ad argumētū q̄ esto q̄ vez dicat abbas: h̄ etiā fm̄ euz nō est licitū: nisi sacerdoti q̄ nō p̄t̄ alit̄ de habere v̄n̄ honeste v̄iuat. V̄n̄ nō licet clericis q̄b̄ interdū paup̄tas eēt aie santas z delite misr̄at̄ luxurie z v̄antatū fomēta. Et his p̄z q̄ dicētes fm̄ s. Tho. licere pacisci p̄ anniuersario d̄i cēdo: aut̄ illū nō viderūt̄ aut̄ nō intellexerūt̄. Et cū eo sentit̄ Rich. in. iij. z cōmuniter oēs theologi.

Casus lix.

Querit̄. lxx. Vtrum illa spina quam Glicēti tanq̄ sch̄i sanguine cruētatā venerant̄: amplior̄ reuerentiā q̄ br̄a v̄go p̄sequenda sit: Rūdeo. Om̄issa tacita q̄one: an. f. q̄p̄t̄a sanguis ch̄i re p̄iri possit̄ i terra: z supposita v̄itate huius sp̄ine: de q̄ null̄ sane mēt̄is p̄t̄ am bigere: cū id sc̄pture publice aut̄enticate testent̄. Dico fm̄ sc̄m̄ doctore. ij. ij. q. c. ij. z. q. xvij. z. iij. dist. ix. q. triplex ē honor seu adoratio. Dulia. s. h̄yp̄dulia: ac lafe Dulia ē p̄r̄ q̄ honore p̄ruti debēt̄. s. u/ p̄iorib̄ creatur̄ sp̄ēdit̄. Dulia q̄ppe fuit̄it̄e sonat̄. Sumit̄ ar̄ dupl̄r̄. cōt̄. s. p̄ oi honore exhibito sup̄ior̄: siue de° si ue angel° siue h̄o sit. z p̄rie p̄ honore vt dixim̄ exhibito sup̄iorib̄ creatur̄. sic p̄o h̄z mltas sp̄es. Alit̄ em̄ p̄rem z alit̄ regē honoram̄. V̄n̄ sumit̄ tertio p̄ honore quē su° exhibet̄ d̄no suo: vt p̄r̄ filio z h̄mōi. Dulia q̄ oēm rōnalē creaturaz veneramur: nisi d̄anata sit. i. i. malo obstinata. Quelib̄z em̄ rōnal̄ natura aut̄ habz aut̄ h̄re p̄t̄ del̄ gr̄am z p̄rute. Quē liber q̄ angelū z h̄oem nō d̄anātū du/ lia veneramur possibilr̄: maxie p̄o p̄sū/ les ac d̄nos. q̄ p̄ruti p̄seruāde z adgene r̄ade p̄ficiunt̄: nisi sint̄ i actu p̄cti m̄afte ste. sic em̄ aliqd̄ h̄re honore p̄ruti. Diu/ tes p̄o p̄t̄ diuitias honorare eo honore cui° diuitie sūt c̄ae. i. q̄ ad ext̄iorē p̄ruti p̄ctū n̄ ē. sūt em̄ altiores i repu. z ipe d̄i ut̄t̄ sūt adiūmēta p̄ruti. Reliq̄as p̄o s̄a ctroz ac vestes sūt veneramur tāq̄ sc̄oz

Tractatus III

Aliqd z sp vltimis aie corporeu instrm.
 Hypdulia vo sup dulia vl excellēs duli-
 lia ē. Est em vt idē dr ptus q creaturas
 vo spūali mō pūctas honoram. tales
 em supmū gdu i entibz tonēt vt sic. Vñ
 supma dulle specte: q hyp vl sup dulia
 dr veneramur. Ad hoz vo intellectuz
 sciēdū ē q ille mod⁹ q deo p ptute crea-
 tura iūgīf oibz honorādis cōis ē. Pref
 hūc aut spēalē hnt qdā vt brā pgo q nō
 solū ptute s; etiā mīnitare deo pūcta ē
 pō hāc sicut dulia fm scēra hypdulia
 vt mī ē chīi veneramur. Ipaz clā chīi
 s; hūanitatē z patibulū crucis isto hoz
 noze adoram. Latria vo ē ptus q deū
 honore pgruo pseqmur: tāq. s. oim hoz
 noz pncipē. Sic aut honoram pmo q
 dē scām trinitatē. deinde vo hūanitas
 tē pbi icarnati rōe vnite deitāt. (Quis
 fm se adorēt hypdulia) deide hostiā: cō-
 ditonalr tñ: si sit rite psecrata. quaz tñ
 pditōne nō opoz sp i oi. talē adoratiōe
 actualr: s; habitualr: vel meli⁹ pualr
 mēte retinere. Deide patibulū crucis z
 ceteras imagies del inqntū imagies s;
 id ē grā rei imagate z nō grā sui. Hoc
 em generalr ver ē: nō solū fm fidē s; eti-
 am fm Arist. i. li. de memo. z remi. q lz
 diuersus sit mor⁹ animi q ds fert i ima-
 gine: vt ē qdā res in se putā auz vel la-
 pis) z q ds fert in representatū p illaz: tñ
 qñ anim⁹ fert in imaginē vt imago est
 eodē motu fert in vtrūq. z honor ima-
 ginis vt Remig⁹ testat: imaginato a;
 scribit. Licz vo adorem latria imagi-
 nē del irrōnalē: puta lignū: imaginē tñ
 rōnalē. i. hoiem nō sic adorem. pterea
 q fm se adorabilē hō: z pseqnt ille hoz
 noz videret hois z nō dei cē: z piculum
 imineret: ne adorās hoiem i creatura si-
 stat. De adoratiōe vo crucē sic dr s. Tho-
 mas. iij. q. xv. Honor nō debet creatu-
 re nisi rōnali. Vñ s; bñ vo debet honor
 rōne intellectual inqntū. s. eā repūtat. vl
 ei qūq; mō pūgīf. Prio mō reg⁹ ima-
 gine venerari pūcuerūt hoies. sedo vo
 ei⁹ vestimētū. vtrūq; aut venerat eadē
 veneratiōe q z regē. Si g; loqmur d ipa
 cruce in q chīs affir⁹ ē: vtrūq; mō est a
 nob venerāda. s. inqntū imago ē chīi ex
 tēst: z inqntū mēbra ei⁹ terigite z s; gūte
 pfulsa ē. Vtrūq; ar mō adoraf latria. qz
 eadē adoratiōe cū chīo eā veneramur.
 Vñ z cruce qñ crucifixum alloqmur z
 deprecamur. Quātū ar ad rōne ptractus
 adoram nō solū cruce: sed z oia q sunt
 chīi: iuxta Damas. iij. li. dicēte. Preciū
 osuz lignū z scificatiū ptractu sacri corū
 poris z sanguis decent adorandū cla-
 uos: indumēta: lanceā z sacra ei⁹ taber-
 nacula. Quia tñ ista nō sūt imago chīi
 sicut crux: s; imaginē crucis i omī ma-
 teria veneramur: nō aut clauoz vel hu-
 iusmodi. Nec ille. Et idē videt senisse
 s. Tho. ij. q. c. iij. Dia vo in hac qōne
 dicta sūt eiūsdē i loc; allegatis. excepto
 eo qd dicitur de retētiōe habituali pditi-
 onis i hostia. S; circa pba ei⁹ occur-
 rit vna dubitatio. Nam videt opposita
 sepsisse. In. iij. em sniaz dr q crux chīi q
 illū terigite vt imago chīi adoraf latria
 s; vt qdā res adoraf hypdulia tanq; ali-
 qd chīi: nō aut latria: eo q nō sit pars
 chīi. nec pseqnt adorāda eadē adoratiōe
 q chīs. Et his aut videt p surgerere pu-
 gnātia duplex. Prima qdē: qz in. iij. pre-
 dr q creature visibīli seu irrōnali null⁹
 debet honor nisi rōne rōnalis nature.
 In tertio vo dr q ipa crux pōt adorari
 vt res qdā. Secūda: qz in tertia pre dr:
 q crux rōne ptract⁹ adoraf latria. In ter-
 tio vo dr q nō adoraf latria nisi vt imago.
 Ad istā g; dubitatiōez soluit Joā. cap.
 q scētus doctor cū baccalaur⁹ esset: mī-
 ra sepsit in sentētijs fm famosas opi-
 niones alioz: que postmoduz magister
 effectus correxit in sūma. Neq; vo hoc
 derogat tāto doctori: qz etiā Aug. mul-
 ta sua dicta retractauit: adeo vt lib: uz
 retractationū effecerit. Respōdet etiaz
 magr Petr⁹ bergomēsis in suis crymoy-
 logijs. addēs ad pdictaz rñsionē q crux
 q chīm terigite v uplr adorari pōt. Pū-
 mo. s. vt intelligat chīo pūcta. Et sedo
 vt intelligat diuisa. Et pmo qdēz mō
 adoraf latria: vt dr. iij. sniaz. Et sic ad
 pma repugnātiā dico q cū dr cruce pōt
 se adorari vt res qdā intelligit: imo ex
 pte dicit q adorari potest vt res chīi
 z pseqnter adoraf rōne rōnalis natu-

De quonibus impertinentibus

re. I. chri: quous alit vt itelligit et pueri
z alit vt ab eo itelligit diuisa. Ad scd
dicere q s. Tho. no sic dr in. iij. sic alle
gat: s; dr q crux adozat latra vt imago
chri: z vt res qda adozat hypdulia: non
aut negat qn adozet latra rone ptract.
Dens g scri Tho. e q trib; mois crux
adozat. i. vt imago: z vt res chri eidē cō
lūta: z vt res eiusdem ab eo diuisa. Et
tertio mō adozat hypdulia: nō obstāte q
sit chri ille honor. z nō cruc; q lz chris
i seipō adozari possit latra: qn tū adozā
tur i aliq suo sibi nō pūcto: adozat i alto
z adozat hypdulia. Est aut z alia diffi
cultas i p̄bis feri Tho. Nā si ptract^o ad
mēbra chri ē rō sufficiens adozandi latra
videt sequi q brā p̄go adozanda sit lay
rria: qd p doctrinā ferōz ē. Sit q asel
lus q vsus ē dñs adozand^o ēē latra: et
et reliq; si haberent. So. Dico ad pri
mū iuxta pmissa q p̄p h nō est brā p̄go
adozanda latra p̄ rōne supra allegatā
qz. s. est qd in se adozabile: vñ videt il
le honor latrae ad creaturā: nō ad deuz
terminari. Dico tñ q lz nō est talit^o adoz
rāda: est tñ taliter adozabilis. i. digna
adozari. i. latra: et h inq̄ntū est imago
dei. z forte etiā inq̄ntū p intellectū acci
piē vt aliqd chri eidē p̄unctū p p̄tractū
Alid ei est esse adozabile aliqd. aliqd qz
ēē adozandū. Sic ēē aliqd est furē ēē di
gnū suspēctio. z furē ēē a me suspenden
dū. Ad aliqd dico q si ipse asell^o accipere
tur p intellectū vt aliqd actualit^o p̄un
ctū chri. adozaret latra: qz eadē adozā
rōe q z chris adozaret. Ut aliqd ar sey
paratū adozaret hypdulia. Nec v; hoc
māz videt: qz nobilitior est asellus ligno
cruc; z lapide sepulcri z terra calcata a
dño quā i locis p̄p̄missis veneramur. si
cut z in qdā cenobio galle qdā portio
calcamentoz ei^o adozat. Ad quōne aut
agitatā deueniēs dico. q si loq̄mur de
honore exhibito alicui rei grā sui z non
aliti^o p̄dicit^o acule^o z spina nec mag; nec
rātū nec aliq mō est venerabilis: qz rei
rōnālī null^o debet honor grā sui. Si vō
deeo honore loq̄mur que alicui nāc ex
hibem^o grā aliti^o: tūc iuxta p̄dicitā dico
duo. Primū. q spina magis ē veneran

da. Scdm: q brā p̄go ē mag; venerabi
lis. i. digna venerari. Primū p̄z. quia
spina adozanda ē sumo honore. i. latra:
p̄go at honore nō sumo. i. hypdulia. Pz
et scdm qz p̄go ē digna venerari sumo
honore. z cū h fm se est digna hypdulia
Et adozabilis ē sumo honore rōe repū
tatiōis z p̄tract^o. spina vō rōne p̄tractus
tūmō. Per hec at q sc̄p̄tm^o bñ intellecta
solui possūt oia argumēta q in ista ma
teria fieri p̄sueuerūt. Arguit ei primo
Henric^o sic. Nulla inq̄r imago pōt esse
imago dei: qz fm Dama. Infigurabilis
est de^o. g nlla imago adozanda ē latra.
So. De^o vt ē humanat^o h; imaginē: nā
de^o vere est crucifix^o: et imaginē habet
diuinū suppositū cruci affixū. Scdō
arguit Duran. sic. Nā intelligēs nūq̄
dr imaginē: vt imago est idē ēē cū imay
ginato: s; sp̄ illa duo dr distincta: cum
sint ad iūctē relatiua. g nāq̄q̄d vni eoz
attribuit^o puenit reliq̄. So. Lz aia cuz
feri i imaginē vt sic: nō dicat imaginē ēē
imaginatū: nō tñ ē necē q tūc neget vnuz
ab alio vl^o faciat duos p̄cept^o de ill: sed
vno p̄ceptu p̄cipit vtrūq;: vñ ū i ordine
ad aliqd Negat g aūs ad hūc sē sū: q oia
illa duo dr idē. i. vno p̄ceptu feri i vtrū
qz z vno motu acti eēnt idē. Ad p̄baro
nē ar dico q aia ea q realit^o distinguunt^o
vno p̄ceptu p̄cōcipit z iudicare qn vnuz
eoz ad aliqd referet: cū vnū relatiuū clau
dat i intellectu aliti^o. Et lz imago vt sic
z imaginatū vt sic aliq̄n p̄cepribilit^o dī
stinguat. tñ p̄bi qd ē vni^o attribuit^o aliti^o
vez de veri. q. iij. ar. vij. Arguit t̄to
Holcor sup libz sapie sue. Latra ei ē
honor q soli dō exhibet. g nllī create cō
uenit: ois at imago est creatura: g nllō
mō imago adozat latra. Solu. Sic la
tra soli dō puenit p se sine grā sui: ita z
creature p accidēs sine grā aliti^o. i. dī re
p̄icari puenit: q i secula ē ḡtiosus.

Casus lx.

O Veritur lx. Verū alit
qd valeat si sacerdos dicat i
absolutōe: qdqd boni fecerz
sit tibi i r̄missōz peccaminū

Tractatus tertius

Ad h. rñders. Tho. qd. l. ij. ar. xxvij. Et dicit mlti: pñu q pctor ē debitor pñie duplicif. Uno mō ex suo pco. alio mō ex infūctōe sacerdotis. Un si pfectoz imponat miorē penā q̄ meret: resti/ diu evoluet aut hic aut in purgatorio. Si p̄o maiorē: nihilomin⁹ tenet facere si p̄: q̄ si moriat anq̄ expleat. n̄ erigerur ab eo nisi fm̄ q̄ntitatē pcti. s. Thom. i. l. ij. Scdm̄ ē: qz d̄r q̄ op⁹ qd̄ aliq̄s fac̄ ex infūctōe sacerdotis duplr̄ valet penitēti. s. ex natura sua: z p̄tute clausū: qz magis valet ad expiandū pctm̄ q̄si p̄o arbitrio fieret. Tertiu ē: qz d̄r q̄ sacerdos p̄r̄ infūgere pñiaz p̄o arbitrio z p̄sillo alienoz ēt arbitrio ip̄s penitētis: sic si d̄t cas: factas h̄ si potes: z si nō potes: factas h̄: z sille ē qñ dicit: qd̄d boni feceris z c. q̄si d̄cat: grauius tibi pena ēēt infūgenda: sed volo q̄ oia bona a te facta et mala patient tolerata sint tibi i remissione pctoz. Et p̄ ista p̄ba illa q̄ facit penitens p̄ter exp̄siaz infūctōne accipiūt maiorē p̄tute q̄ habeat ex se ad satisfaciendū: Hec Tho. Uide q̄ in oī ope zc. maxie i flagellis z in p̄bis inturiōsis habēdo pariam satisfaciē p̄ pctis sic qñ factis infūctā pñiam.

Casus lxi.

Queritur lxi. Vtrū vnus p̄fessor possit mutare pñiam intinctā ab alio: et dico fm̄ Ray. q̄ sic. dūmō rria pcurat. P̄rio q̄ h̄ fiat discretē z cū rōnabilitā z circa subditū suū q̄. s. ad p̄fessionē. d̄. lxxxj. p̄sby. Excipiūt solū isti cas⁹. p̄m⁹ si pñia fuit publica maxie inchoata: qz fm̄ Guil. debet req̄ri si commode p̄r̄ ille q̄ infūxit: ne scād̄ alize. Scdm̄ qñ est infūcta p̄ pctō reservato sup̄iori fm̄ Guil. nisi vigeat necessitas aut suadeat vtilitas: qz tūc p̄i ē credere q̄ in hmōi p̄cesserit p̄atē. Tertius qñ sup̄ior h̄ si h̄i reuauit fm̄ eūdē Guil. arg. l. di. ac/ cedēt. z. xxvij. q. ij. latore. z i glo. v̄ usq̄ capl. Aliter siue idē siue ali⁹ sacerdos p̄r̄ h̄: tñ n̄ dz facere nisi examinata cāp̄t quā infūcta est fm̄ Ray. Propt̄ qd̄ v̄

detur q̄ non possit fieri nisi facta gñali p̄fessioe si oia pctā p̄cernit: vel sp̄ali: si p̄ aliq̄ sp̄alr̄ imposta ē: nisi sit euidēs q̄ penitēs ip̄am explere n̄ possit: qz n̄ debet dari medicina nisi cognito morbo.

Casus lxiij.

Queritur lxiij. Vtrum aliq̄s i extremis possit facere reverā pñiaz: Rñdet h̄ sen/ tētia theol. z cano. maxie s. Tho. l. ij. dist. xx. q. j. ar. j. q. j. q̄ q̄d̄tu hō viuit p̄r̄ verā agere pñiam. qd̄ pbat Aug. li. de pñia de latrone Lu. xxij. et Ezech. xvij. In q̄cūq̄ hora z c. exm̄ de Siluestro scdo. d̄ pe. di. vij. Nemo. Sz tñ vix aut nūq̄ sit vera pñia i morte qz aut hō sb̄ito morit̄ z res sua ē expedita Credo q̄ dñs nūq̄ h̄ p̄mittere nisi i p̄ssimis hoib⁹: et credo q̄ sit pessimū signū et̄nemort̄. Et si p̄p̄dat se mort̄: adhuc vix p̄r̄ penitere. rōnē assignat Sed. l. ij. ex p̄bis Augu. de p̄a pñia. P̄rio. qz re q̄rit vsus libert̄ arbitriū q̄ volūtas libere detestet pctm̄. Sz vsus hic timore et dolore impedit. Un Aug. de p̄a pñia. Difficile ē vt tunc sit p̄a pñia qñ tāsera v̄it: qñ cruciat̄ mēbra ligat: z dolore m̄ su opprimit: vt vix hō aliq̄d altō cogitare valeat. melior ē tñ seraq̄ nlla. Scdm̄ qz n̄ solū dz ēē volūtaria: sed p̄p̄ deum. Un s. Tho. in. l. ij. d̄r: q̄ Antioch⁹ n̄ p̄e penituit. ij. Mach. x. qz h̄ faciebat t̄ioz re pene. tō talis tā n̄ videt facere. p̄p̄ deum. sed esse videt sic q̄ p̄icit merces in mare. Aug. vbi s. Null⁹ expectet qñ peccare nō p̄r̄ arbitriū libertatē q̄rit de⁹. vt possit dolere p̄missa: n̄ necessitate: charitatē: z n̄ timore tm̄. qz nō i solo timore viuit hō. Quē q̄ sero p̄t̄ter: optz nō solū timere iudicem: sed z diligere: qz sine charitate nemo p̄r̄ salu⁹ ēē. Hec ille. Tertio: qz mal⁹ habit⁹ ē effect⁹ natural̄ hō d̄t. Tho. l. ij. vbi s. q̄ est difficile q̄ affect⁹ hois quē mltro tpe in aliq̄d inclū natū habuit: subito in p̄rtum mutetur. hō Aug. vbi s. Hec queritō si p̄rigat et in fine desperandū nō ē de ei⁹ remissō

De quonibus impertinentibus

Non est quoniam vix raro est causa iusta queris-
timedum est de eo: marie cum filij qd illiciti
re dilexit sunt pntes: mds z vxor ad se vo-
cet: z cetera qd illicite dilexit. Vultus
ex h' solet pnia decipere sera. Dec ille. Ad
do q'ro fm Alb magnu sup illud Quis
scit si puertat. z ig'cat: Joel. ij. Severi-
tas iusticie diuine incerta e' inq' vtz deo
i extremis velt dare gram. qz tunc locu
habet illud Greg. Qui no vult eu potue-
rit: iustu e' vt infligat ei no posse cu vo-
luert. Vn' Prouer. j. Vocauit zc. Hec
Alber. Jo accipe p'stitiu dnt' Aetardes
puertu ad deu zc.

Casus. lxxij.

Queritur. lxxij. Vtz cir-
cūstātia t'p'is sacri p'ctm ag-
g'uat i infinitū: z p'nt sit necio
p'fite'da: Rñ. Pro fundame-
to argumētoꝝ z d'cl'ōis p'mitro vñu ex
s. tho. malo. q. ij. ar. vij. z. j. q. xvij. ar.
vi. z. iij. di. xvj. q. iij. ar. ij. q. iij. s. q. nlla
circūstātia aduentēs acru' trahit illum
ad aliā spēs p'cti: nisi ipa addat nouā re-
pugnātiā ad rōnē. Addit at nouā repu-
gnātiā qñ ipa ex se hz rōnē mali. s. qñ n'
bz rōnē mali ex se: s. solū ex supposito
alieu' p'oris: n' trahit i aliā spēm. sic ac-
cipe pecuniā mltā nō ē malū nisi suppo-
sico q' sit aliā: tōq' n' trahit extra gen'
furti. Hec ex illo vtuat'. Tūc arguo
q' ista circūstātia sit aggrauās infinite.
Prō. Nā ois circūstātia trahēs ad ali-
am spēm p'cti aggruat i infinitū: z p'nt ē
necio p'fite'da fm cōem doctrinā serōz.
S. ista ē h'mōl. qz hz sp'ē alē repugnātiā
ad rōnē: qz p'ctnet i iustā t'p'is sacri. Cō-
firmat: qz circūstātia sacri loci trahit ad
aliā spēs. q' z sacri t'p'is. Secdo. Nā qñcū
q' vno actu agit i duo p'cepta: t'bi ē cir-
cūstātia aggruās infinite: vt. iij. vbl' s.
q'stūcula. iij. z oēs p'cedūt. Sed qñ qd
forntat i festo: agit i duo p'cepta. i. Nō
me habere: z Nō facies op' fuisse. qz pec-
catū ē op' fuisse. Cōfirmat. qz s. Tho. ij.
q. cxxij. ar. iij. ad scdm. d' q' mag' fac-
i p'ceptū d' s'ctificatōe festi peccās q' fa-

clēs op' corpale licitū. Cōfirmat etiā:
qz Alex. d' ales i tertia sūme d'r: q' tal' cō-
mittit vñu p'ctm qñcum ad actū: z duo
qñtū ad reatū. sic q' p'ginē deflorādo ne-
cat. Cōfirmat tertio: qz mlti doc. exp'it
se sepsere istā circūstātia esse p'fite'dā ne-
cessario. S. p' h' ē cōis schola s'cti Tho.
In q' nunq' vidi p'ctū nō sentierē i oppo-
sitū. Ad qōnē igit' dico q' Alco. d' L'v.
fm' inuit' qñtū ego legertm) hāc circū-
stātia eē d' necitate p'fite'dis inicus sup
p'bo: fuisse: z sup d'co Alex. de ales alle-
gato vt credo forte nō sat' ex d'stre v'rtū
q' itelligēs. Hūc deide secut' ē Archi-
eps flo: ē. ex ordīne p'dicatorū tanq' cul'
studii fuerit sp' fidelitū mores vitāq' re-
strigere: z tanq' q' p'fessor canonū snias
p'licas aut theol. s'cti Tho. plene diuul-
dicare n' potuit: tertio loco emicuit sum-
ma rosella. deide p'ceptorū diuine legē. i.
Joā. nider ordīs p'dl. q' tñ tanq' theolo-
gus z mel' doct' i s'cto Tho. noluit af-
fertue: s. dubitatie loq' d'cēs: q' forte ē
necessaria: q' mō loqñdi vltio v'la ē sum-
ma angelica. Dico at opiones istoz sta-
re nō posse: z hāc circūstātia nō aggrua-
re i infinitū: nec eē p'fite'dā necario: s. solū
de hū eē z p'gruo. qd p'bo p'mo sic. Ois
circūstātia aggruās i infinitū dat p'ctō
nouā spēm: trahēs illū ad aliū gen': vt
p'z fm oēs: p'ctue s'ctm Tho. i. loc' sup
plus allegat'. S. ista nō dat spēm p'ctō
qz nō aggruat nisi supposita maligni-
tate p'ori. Accipe em' voluptatē ex femi-
na i die festo fm se nō repug' rōnē: alio-
qn vir nō posset debitū reddere die festo
sine p'ctō: etiā exact'. S. s'ctm Tho. iij.
di. cxxij. s. solū repugnat supposito q' n'
sit sua: v' q' cā voluptat' coeat: v' q' ipse
vir sit p'ctēs z exigēs qd nō licz p'f' mā-
datū ecclē: s. ex se nō sit malū. qz etiā i
die laudē possz qd z actionē z coitū o'z
dinare. Vn' s. Tho. iij. di. cxxij. q. j. ar.
v. q. ij. sic d'r. Perere debitū i die festuo
nō ē circūstātia trahens ad aliā spēm
p'cti: vñ nō p'nt i infinitū aggruare. z tō nō
peccat mortalt' vxor aut vir si i die festo
stuo d'bitū perat. Secdo. Nā qñcūq' cir-
cūstātia aggruat i infinitū: z ē necario
p'fite'da: op'et q' sit directe i p'ceptū spē

etale. Sz in pposito nō ē sic. qz dē sancto
 Tho. ij. q. cxxij. ar. iij. ad pmū. q. illd
 pceptū de sanctificatiōe sabbati ipoztat
 cessatiōe a pctō solū figuratiue i sen-
 su morali: z nō ad lram. z i. iij. di. cxxvij
 q. j. ar. j. q. ij. ad scdm sic dī. Qpa fūllia
 mystice itelligunt pctā. sz ad lram opa
 fūllia dicunt/ ad qz exercitiū fuos dpu-
 taros hēam: i qbz debēt artes mecha-
 ntce dirigere: qz libales diuidūt. Dec
 ille. Et pfirmat: qz dē exponēdo illd p-
 ceptū/ facit mētiōe sp d opibz mecha-
 ntic: nunqz pō d pctō. qd vtiqz fecissz si
 ad lram voluisset pctā phibere. Cōfir-
 mat etiā: qz facere pvnū pceptū ad lraz
 z p aliō metaphozice fit circūstātia ne-
 cessaria: necario q fornicat hz pfiteri se
 ēt idolatrasse. qz fornicatio i scptur: dī
 metaphozice idolatria. Pato qz sit p il-
 lud pceptū: h nō ē nisi inqntū illd ē gna-
 le phibēs oē pctm: vt dī s. Tho. ij. q. vbi
 s. Qd ar ē gñale nō trahit ad spēm nec
 ponit i nūez cū spēali. vñ rape z dānsi-
 care iluste/ nō sūt duo pctā: nec due de-
 formitates. Ad pmūz g negat mator.
 De h ar s. Tho. iij. di. xvj. q. iij. ar. vl.
 q. iij. loqz. vbi expisse matorē negat dī.
 qz circūstātia spēm mutās pē i infintuz
 agguare. sz nō sp h facti: sz solū qn dīre-
 cre hz oppositiōez ad pceptū legis: z po-
 nit exēplū. qz ad pctm gule q ē pprope/
 addit hec circūstātia laute spēale defor-
 mitatē: q etiā ex se pctm faceret. sz nō ē
 directe p legē: tōqz nō aggrauat i infi-
 nitū. Hec ex illo. Claz ē ar ex dictis q
 circūstātia tps nō repugnat directe p-
 cepto legē. Negat etiā minor: z pbatō.
 qz circūstātia tps sacri nō pnter intū/
 riā ei ex se: sz solū ex suppositiōe porz a/
 ctus mali. Ad pfirmatōez dico q d tpe
 z loco ē sile q ad multa. Prio q ad h q
 vtrūqz ē circūstātia agguas ex supposi-
 tiōe porz acti mali: z pnr oē pctm i vtro-
 qz ē grau: ceterz paribz. Scdo qntū ad
 h q vtrūqz pē ē obiectū aie itēder: opa-
 ri i pceptū sacri loci vl tps: z pnr vtrū-
 qz isto mō trahit ad aliā spēm: puta iob-
 bediētie vl pcepti vl hmoi. Et ista duo
 q dīxim: s. Tho. i de ma. q. ij. ar. vj in
 fine corpis tāgit dīcēs. Sī qz faciat ali

qd idēcēs i tpe sacro: tps sacz qd pside-
 rat vt circūstātia respectu acti idēcēs
 q i eo fit/ pē pūderari vt obiectū respēu
 alteri acti circūstāti: q ē ptenere tps sa-
 crū. Hec ille. Et tertio q ad h q vtrūqz
 hz annexā circūstātia trahētē i aliā spe-
 cie qntū ad aliq z aggrauātē in infintū
 q ē circūstātia iobediētie. qz qd als cē-
 licitū: i tēpe vl loco sacro erit illicitū z
 mortale. sic arare i die festo. z iugulare
 latronē i ecclia. Vñ sic homicidiū intū-
 stū z i ecclia hz duplicē deformitatē: su-
 stū at vnā tm: ita labor manual' iniquo
 puta trāsportatio rei furtiue i festo/ hz
 silt' duplicē deformitatē: equo pō vnā tm
 Est ar dissile i vno. qz si a tpe secludā
 pceptū dei phibēt op' aliqd z itelliga-
 mus deū tps festi pscrasse ad sibi q ad
 aliqd vacādū: silt' a loco secludam pce-
 ptū dī vl ecclie d nō effūdēdo sāguie vl
 seie vl d nō furādo sacra: z itelligā deū
 vl eccliaz pscrasse locū ecclie p diuis:
 stāte casu adhuc aliqd op' factū i loco
 sacro hēbit ex se repugnātiā ad rōnē: z
 nō solū i ordie ad pora: puta si sibi qz luy-
 dar: aut vtr coqscat vxore suā. vel ptās
 vidētā sāguis exerceat. Sec' ar de tpe
 qz tūc arare nō erte pctm: sic nec ludere
 ad pilā: in q labor ē mator. tōqz circūstā-
 tia loci aliqū trahit i aliā spēm: nō ar cir-
 cūstātia tps. Et hoz rō ē: qz loc' attri-
 pt actiōe corpali trāsēntē: puta furto q
 tollit res iherēs: vl effusiōe sanguis vel
 seie: nō ar tps. Vñ sic pctā q sūt i ecclia
 z nō trāsēnt corpali i locū ipm: vt cogi-
 tatōes male z pba q ex se hnt i aere siltē
 re: nō aut attingere estructuras nisi p ac-
 cidēs: sūt qdē grauioza: sz nō trahūt in
 specie aliā. qz nō attingūt locū iurioso-
 sta nullū pctm factū i tpe sacro trāsfer-
 in spēm aliā: nisi vt dīcēt est rōne circū-
 stātie annexē: qz non attingit iurioso-
 sacz tempus. Et notādū ē q licz mlti-
 ta mala fiant i ecclia: tm spēs sacrilegū
 agguates i infintū nō assignāt nisi tres:
 qz qūs forte z de h possit aliā rō reddi
 credo tm q ista sūt rō: qz illa tria sub pce-
 pro phibita sūt a deo vl pot' ecclia. vñ
 licz trsturare segetes z cōpmere yuas z
 mercari z facere ludos i ecclia/ ex se sūt

De quonibus impertinentibus

malū: et p̄r i altam sp̄m trahant: q̄ tñ
sub p̄cepto n̄ phibent: nō aggrauant in
finite. Ad sc̄dm autē dico q̄ ualet ad
oppositū: vt oñsum est. Ad p̄mā p̄fir/
mationē dico: q̄ duob; modis aliq̄s fac
p̄ aliq̄d p̄ceptū. Primo faciēdo p̄ inten
tionē primā p̄ceptientis. Et sc̄do facien
do p̄tra remota: sc̄l̄c̄ illud p̄ceptū. Non
furaberis. facit p̄mo mō q̄ furat. et sc̄cū
do mō q̄ odit. q̄ de p̄faciēs illud p̄ceptū
in mēre intēdebat n̄ esse furandū vlti a/
te v̄o intēdebat dilectionē p̄imi et sul.
Quā ar̄ q̄s facit p̄tra p̄ceptū aliq̄d sc̄do
mō: n̄ facit p̄tra illud solū et sp̄cāl̄r et di
recte: sed oia et indirecte: q̄ i vltio sine
oia p̄ueniūt. Nec facere sic p̄ceptum/
trahit in altā sp̄m. alioq̄ntis q̄ furatur
etiā cōmitteret deformitātē fornicatio
nis: sed solū facere p̄tra p̄ceptū directe
id ē q̄ntū ad intentionē primā: q̄d nō ē
in p̄posito. Sc̄cū T̄ho. aut loq̄t sc̄do
mō. Vel intendit sc̄cū T̄ho. vt de bo/
ne memorie mgr̄ Petr̄ bergo. q̄ tal̄ fac
magis p̄ illud p̄ceptū intellectu meta/
phorice: et vt est q̄ddā p̄ceptū generale.
Ad sc̄dam p̄firmationē dico primo q̄
Alexander loq̄t eo mō q̄ et sc̄cū T̄ho.
nec oportet moueri p̄ exemplū q̄d ponit
q̄ sc̄cū interdū p̄ exaggerationē loquūt
i deestationē pctōp. Dico sc̄do q̄ n̄ co/
gimur auctoritatē ei⁹ recte aduer⁹ au
toritatē sc̄cū T̄ho. cui⁹ doctrina ē p̄ ec/
clīā examinata et cōprobata: maxie q̄n
rū ad ea q̄ fidē moresq̄ p̄cernūt. Vel di
co tertio q̄ Alexander videt se firmare
in h̄ q̄ i noua lege p̄ceptū de sc̄cificatōe
sabbati obfuādū ē eo mō q̄ ecclīa statu
sc̄cū et ab op̄ib; suoz et a pctis mandat
abstinēdū s̄ ecclīa loq̄t exhortatorie q̄
ad pctā et n̄ p̄ceptiue. q̄ nō ē credibile q̄
ip̄a illd p̄ceptū strictio: i mō q̄ de⁹ insti
tuerit dicētib; oib; q̄ maior acrimonia
i velt q̄ i noua lege fuabat. Ad sc̄lam
p̄firmatōz dico q̄ eo p̄ auctoritatē i hac
p̄te n̄ ē stādū. q̄ i efficacitē arguūt i sensu
mystico arguēdo sic. Dē op̄ fuisse i fe/
sto. phibet p̄ctm ē op̄ fuisse et. Postq̄
ista p̄scripserā interloqundū oblata mihi
ē epla illi⁹ p̄clari thomiste et v̄iri sc̄cū
mgr̄. Petr̄ bergo. ad quādam amicū

suū sic dicēt. Venerabil' p̄ p̄missa rey
com. De circūstātia t̄p̄is nouerit q̄ tā
diu venerabiles p̄s ar̄q̄ doctores sa/
cri. s. mgr̄ Gabriel de barchinona. mgr̄
Uercellin⁹ d̄ uercell: mgr̄ Angel⁹ d̄ nir
dono: d̄na Ludouic⁹ d̄ neapoli: q̄ dispu
tauit p̄ totū gn̄ale capl̄m firm̄ minor. et
postea fact⁹ ē monach⁹. fr̄ Antoni⁹ de
sc̄cū Germano de p̄cellis. fr̄ Discus de
cathalonia. et frater Joānes de calopia
in quētu bononiēsi me p̄ite diffinierūt
et cluserūt p̄ prenegatiua de mente sc̄a
eti doctozis et p̄ rei p̄itate. q̄rū rōnes et
allegatiōes dimittit: q̄ nimis longum
ēēt cūcta narrare. nec obstat q̄ d̄. ij. ij.
q̄. cxvij. ar. liij. ad sc̄dm: q̄ pctm mortale
ē op̄ fuisse. et q̄ magis facit p̄ istud p̄ce
ptum peccās mortāl̄r i festo q̄ exercētis
op̄ manuale: q̄ vt ibi d̄ ad p̄mū istd p̄
ceptū q̄ ad cessationē a pctis et q̄erē mē
tis i deo ē gn̄ale. generalia aut̄ nihil ad
dūt sup̄ specialia. nec generale numera
tur cū sp̄cāl̄: sic homicidiū nō aggraua
tur ex p̄cepto generali. s. deelia a malo/
vl/ noli peccare. Itē illd p̄ceptū sc̄cū s̄
sensū litteralē intelligit solū de epe ma
nuali seu mechanico: s̄ q̄ ad pctā mor/
talia intelligit solū s̄ sc̄cū mysticū: vt d̄
ibi. et in. ij. sen. dist. xxxvij. q̄. j. ar. j. et su
p̄ Bar. c. xij. col. liij. Et bñ sc̄cū q̄ argu
mētū n̄ trahit a sensu mystico: sed tm̄ a
lrali s̄ Dion. et Aug. et sc̄cū T̄ho. Nec
obstat et q̄ circūstātia de festo p̄ p̄side
rari vt obiectū resp̄cū illi⁹ act⁹ q̄ ē p̄tēne
re t̄p̄s sac̄: q̄ illd ē p̄ter intētionē peccā
tis vt p̄limū. s̄ nlla circūstātia q̄ ē p̄ter
intētionē peccātis dat sp̄m peccato: vt
d̄ p̄ma sc̄de. q̄. lxxij. ar. j. et vij. in corpe
Hec ille. Pro cui⁹ p̄bis nota p̄mo q̄
cū dicit generale n̄ aggrauare speciale
n̄ vult d̄ cere q̄n pctm i festo sit grau⁹
s̄ q̄ n̄ ē grau⁹ ex illo p̄cepto: non facies
op̄ fuisse. q̄d pctā n̄ phibet faciēda: s̄ si/
gnificat eo mō q̄ p̄ceptū de circūstātie
n̄ obligabat ad succidēdū malos affect⁹
s̄ sc̄cū h̄ ē faciēdū. ē ar̄ grau⁹ ex ip̄a sc̄a
critate t̄p̄is: q̄ p̄tēnis: s̄ ista grauitas n̄
sit nisi in eadē specie: et ex supposito p̄
oz i ordiatōis vt d̄ ē. Nota sc̄do q̄ v̄ez
mgr̄. q̄. ij. ar. vj. i. cor. dupl̄ circūstātia

Tractatus tertius

dat spem pctō poro vno. s. mō spem eluf
dē gūis: sic circūstantia loci addita fur
ro facti sacrilegii qd ē spēs furti. Alio
mō spem oino disparatā: sic si qd fure/
tur vt occidat. circūstantia finis dat spe
cie homicidij. q̄ n̄ ē spēs furti. Et isto se
cūdo mō intelligit q̄ circūstantia q̄ ē p̄/
ter intētiōez/ n̄ dat spem: s. alto mō pos
sit itelligi vt spē mgr̄ petr̄ declarat in
dubijs sue tabule. Nota ē p̄ tōra qd̄/
ne q̄ qn̄ Aug. d̄t il̄. de decē chorid̄is q̄
meli^o iude^o i agro suo aliqd̄ in sabbaro
vtilē faceret q̄ i teatro seditios^o existe
ret. z iudeoz femie meli^o lanā faceret q̄
i neomenijs impudice saltaret: h̄ id nō
d̄t q̄ si i illo factat d̄ duo p̄cepta: z i isto
d̄ vnu tñ. s. id qd̄ iā sabbarū n̄ obligat.
s. q̄ meli^o ill̄ eēt deponit̄a erronea p̄cia
i eo opari. vlt̄ id: qd̄ i op^o manuale i sab
baro. i. i festo ad lucz sit p̄m. sec^o ad lau
dē dei puta ad fucēdum paupib; vlt̄ ē
ad cauēdū a pctis sicut vir audet diuis
licite se occupat i scribēdo n̄ ad lucrū: s.
ne octosus fornicez z domicelle a nobi
lib^o matronis laudabilr̄ occupat i addi
scēdis optib; ac^o. ne ill̄ stātib; i fenestris
mors igrediat p̄ fenestras. Laudabilr̄
inquā p̄ q̄ eis exercitia spūalia diu cō/
tinuata i fastidiū p̄tunt. Iḡit canonice
q̄ sentitū istā circūstantiā eēt necessariō
p̄tendā aut sileat: aut serm̄ Tho. itelli
gāt pus vlt̄ saltē vbiq; videat.

Casus lxiij.

Queritur. lxiij. Querit
is q̄ religione intrat aio z in
tētiōe p̄seuerād̄ i ea vsq; ad
mortē si p̄teat redire ad se
culū possit: z p̄trahere m̄rimoniū: Rñ
deo Circa istā qōnē mlt̄a dici possēt: qz
canonice sup̄ hac re mlt̄a sc̄pser̄ obscu
rando rex^o iur̄ clarissimos: sed breuit̄
agā. Tr̄ta aut̄ factā. P̄tio qdā oportu/
na p̄mittā. Sc̄do recitabo op̄inōez re
probādo falsas z astruēdo verā. Tertio
p̄trātē arguā z soluā. Quantū ad p̄
mā sc̄dū ē p̄mo q̄ dupl̄r̄ aliqd̄ ē illicitū.
P̄mo. s. ex se vlt̄ fm̄ se siue ex gene

re suo: ita q̄ nūq; p̄t licite fieri: vt odire
vlt̄ blasphemare deū. Et sc̄do ex circum
stantia. ita. s. q̄ i aliq̄ casu ē licitū: z i aliq̄
illicitū: vt leuare festucā: qd̄ illicitū ē in
p̄ceptū alit̄: vlt̄ qn̄ d̄z i alijs occupa
ri. s. aliq̄ licet. Nos aut̄ n̄ q̄rim^o de illi
cito p̄mo mō. n̄ aut̄ sc̄do mō: qz n̄ ē dubiū
q̄ rōne igratitudis vlt̄ alit̄ circūstantie
talīs peccare p̄t. puta qz redit ad secu
lū. vt secularit̄. i. lascīue p̄seret. Sc̄dū
ē sc̄do q̄ religione t̄p̄t qd̄ ingred̄
p̄. P̄tio. s. aio z itētiōe exēdit̄ tādē sed
interim aliq̄ t̄p̄volēdo p̄ponere mors
p̄p̄tos: vel satisfacere voto: vel effugere
p̄secutōem: z h̄mōi. Et sc̄do aio stari in
i p̄a habi^o susceptiōe p̄fiteū exp̄sse vel
tacite: qd̄ olit̄ licuit: vt p̄z extra de re
gula. ad apl̄cā. c. statutū. z ē mō li
cet extra ordies mēdicatēs: qz h̄ p̄hibe
tur i ordie p̄di. z m̄no. extra eodē. n̄ solū
li. vj. z i alijs ordib; mēdicatū. s̄bdē i.
c. p̄tēntionē. Et tertio aio qdē z intētiōe
p̄seuerād̄ i p̄. s. n̄ aio. p̄fiteū infra annū
seu vouēdi vlt̄ alit̄ se obligād̄i. vlt̄ qz de h̄
n̄ cogitat: vel cogitat: s. vult se liber
eē p̄ annū. Sc̄dū ē tertio q̄ abbas i c.
l̄aturā. extra de voto z voti redēptiōe
d̄t: q̄ fm̄ canonistas vorū int̄iat qn̄ p̄o
strū seminā i aio: p̄firmat aut̄ cū deli
beratio figit̄: p̄sumat p̄o cū p̄ba enūciā
tur. Ex p̄mo horū n̄ obligat qd̄ q̄ ad deū
vlt̄ eccl̄iā. ex sc̄do p̄o obligat qd̄ q̄ ad ve
um tñ. xvij. q. j. qui bona agūt. sed non
q̄ ad eccl̄iā: ex q̄ sibi nō p̄stat. ex tertio aut̄
obligat qd̄ q̄ntū ad vtrūq;. Sc̄dū
ē q̄ro q̄ idē s̄bdē d̄t q̄ fm̄ serm̄ Tho. i.
ij. q. q. lxxvij. ar. j. ad obligatiōe voti
req̄rit p̄mo deliberatō: z sc̄do p̄positum
z tertio p̄missio. q̄ deo fieri p̄t etiā solo
corde. q̄ qdē dicta sancti Tho. q̄ Jo
an. an. z doctores simpl̄ recitent tñ m̄
bi videt q̄ destruāt mlt̄as theoreticas ca
nonistas: vel saltē oportet illas restrin
gere. Nā cū dicit̄ sit i c. p̄m̄ti. extra de
reg. q̄ susceptiōis habitū religiois cū p̄o
sleo vitā mutād̄: ē efficacit̄ obligat̄ rel
ligiōi q̄ ad deū p̄t illū p̄positū. Cōtra
riū hui^o p̄t inferri ex dict̄ ser̄ Tho. qz
n̄ sufficit p̄positū nisi sequat̄ p̄missio sal
tē i cord. P̄tz q̄ striger̄ iura q̄ firmat

De questiōibus impertinētibus

deciōibz sup. pposito: vt intelligat de pposito cū animi pmissiōe. Nec ex abba re. Scilicet est qnto q vel abbas n̄ inrellerit canonicas: dicētes vorū eē ppositū aliqd factēdi: vel canonicē n̄ intellexerūt qd seruatorū: Nā si fm eos vorū ē ppositū cū pmissiōe: dicta s. Tho. nō eueritū theoricā canonicāz. qz eodez mō sumūt vorū vt scētus Tho. Si pō ē ppositū sine pmissiōe. ipi n̄ intelligūt qd sit vorū: de cui⁹ rōne est pmissiō. Tū qz causat vorū ex qdā pollicitatiōe. vt i. l. j. ff. de pollici. Tū qz scptura vbiqz inuit vorū eē pmissiōe: fm illud Deuf. xxiij. Si vorū zc. Et subdit. Facies sic pmissiōi dno: nūqz pō innuit q sit solū ppositū. Tū qz idē tenet Archid. i. c. q. bōa di. xvij. q. j. Tū qz idē prz ex ei⁹ diffinitōe fz oēs theologos. qbz i h̄ standū est: qz vorū ē act⁹ latrē q cultū exhibet dō q ē obiectū theologie q ē scia de dō. vt prz ex suo noie. Quārū ad scdm pma opīniō ē oim canonicāz cōst̄ dicētū q tal ad seculū redire n̄ p̄ nec licite p̄trahere sed ē religio in gñe vel i specie obligat⁹ qz aliq dicit q talis ē solennit⁹ p̄fessus aliq pō q nō: licz ad seculū redire n̄ possit. Nā Inno. i. c. p̄sult. de regul. tenet q iste sit ver⁹ religiosus. nec teneat m̄i montū ab eo p̄tractū. qz inq̄ p̄positum mutādī vitā cū sit qdā vorū: solennit⁹ zat p̄ habit⁹ susceptiōne: qd ē tenet Ho. sti. z Glincē. dicētes. q si iste vxorē habuisset icognitā: illa potuisset incōntrānti alri nubere. qsi p̄ h̄ p̄positū solennit⁹ zat p̄ habit⁹ susceptiōne dissolutum fuerit m̄i montū nō p̄sumatū: qd Jo. an. d̄ p̄ bari p. c. b̄nificiū. de regula. li. vj. vbi d̄ q b̄nificiū susceptiōnis habitū nouitior p̄t alri p̄ferri: si euident apparet eū voluisse vitā absolute mutare: z cum hac opīniōe trāsit d̄ns An. in c. p̄sult. z fe/ re oēs scribētes. Sed d̄ns Lardi. tenet istū n̄ eē ver⁹ religiosū: qz ad seculū redire n̄ possit z p̄r teneret m̄i montū ab illo p̄tractū: qz inq̄ p̄ susceptiōne habit⁹ n̄ sit p̄fessio tacita vel exp̄ssa: z p̄r vorū n̄ ē solennit⁹ q ad dirimere m̄i montū p̄ p̄ctū. p. ca. vntico. de voto. lib. vj. z ita refert se p̄sultisse i facto. Sed optīno canonicāz stare n̄ p̄t. Quicūqz ei obligat religio obligat superioris p̄ce pro vl p̄po voto. Sz iste n̄ obligat religio superioris p̄cepto: vt p̄cedūt canonicē. Sz arguo. neqz p̄po voto: qz de rōe vōtē p̄missiō: vt patuit: quā iste nō fecit. Vñ bñ d̄r Panoz. q doctria b̄ri Tho. imo oim theologoz: canonicāz theoricāz euerit. Specialt̄ ar optīno cōtor. i. Inno. z seq̄tū stare n̄ p̄t. Nā oē vorū sic solennit⁹ zat vt possit seq̄s m̄i montū dirimere: ē solennit⁹ zat p̄ ordinē sacz vt p̄fessione exp̄ssa vl tacitā factā alleuit q religioibz approbat⁹ z n̄ alit⁹: qd prz i d̄t cro c. vntico. Sz iste n̄ ē p̄fessio exp̄ssa vel tacite. qd p̄ p̄mo p. c. ex trāsmissa. extra de renun. vbi clare prz q vorū intrādī religioē z p̄positū p̄seuerādī s̄ nec fact⁹ unt religiosū p̄ habit⁹ susceptiōnez nec alit⁹ quā iducūt p̄fessione. Et scdo p. ca. ad applicā. de regu. vbi prz q p̄fessio fieri n̄ p̄t sine p̄sensu p̄fiteri: z monasterij: qd n̄ intēdit istū ad p̄fessionē recipē dādo habitū nouitior. Sz vult mores ei⁹ exp̄iri. Et sc̄to qz cū ista p̄fessio sit q̄si qdā contract⁹ z hincide oriat obligatio reciprocā: n̄ p̄t p̄sistere ex p̄te vntico. l. i. oibz. ff. de acti. z obli. Scda ar optīno ē Petr⁹ de Palude. z Frā. de zāba. q susceptiō habit⁹ religiosi cū firmo p̄posito remanēt eq̄poller voto simpliciter vt statuti ecclesiastici. extra de regu. statuti: ita q talis ad seculū redire n̄ p̄t: n̄ rōne vorū: sz rōne statuti vel p̄cepti ecclesiastici. Sz nec ista opīniō p̄t bre p̄tate: qd p̄bo p̄missis tribz dicit q habet i canōe. extra de regula. Nā in c. p̄sult. Inno. ij. d̄t i h̄ casu sic. Nos credim⁹ distiguēdū vtz is q p̄uertit p̄posuerit absolute vitā mutare vt sub habitu regulari oibz potēt deo de cetero famulef: an p̄ditio nalis exp̄iri obfuitā regularē vt ita de mū si sibi placuerit p̄fiteat ordiē discipulīnā. In p̄mo casu d̄z vt regularit⁹ v̄uat ad laxiorē saltē regulā p̄trāsire. In scdo p̄t ad seculū n̄ vt viuat secularit⁹ remāere. Et q̄ sit ei⁹ itēctio plenit⁹ aḡscatur p̄positū iuu in p̄nciplo p̄stet. Nec ibi. Vbi prz q intēctio mutādī vitā absolute obligat ex se sine q̄cūqz p̄cepto vl

Statuto: cuius papa nihil sibi mandat aut statuat: sed solum declarat. Deinde pro in ca. statuum Bre. ix. i eodē casu sic dicit Statuum nouitios i pbatone positos an susceptū religionis habitū q̄ dari p̄fiteri r̄tibz p̄sueuit: v̄l an p̄fessionē emissa ad p̄ore statū redire posse libere infra annū: nisi euidēt appareat q̄ tales absolute voluerint vitā mutare: r̄ i religioe p̄p̄e ruo d̄no desistere: cū q̄libet renūciare valeat et q̄d p̄ se noscēt̄ introductū. Nihilominus statueres ad oēm ambiguitatē penit̄ amouendā q̄ cū i q̄busdā locis religiof nouitioz habitū n̄ distinguat ab hitu p̄fessoz: p̄fessiois t̄p̄e b̄ndicant vestes q̄ p̄fiteribz cōcedunt v̄l nouitioz a p̄fessoz habitū discernat. Hec sibi. De Ide Innocēti q̄r̄ i c. Nō solū. eo. i. ti. li. vj. scribit p̄dicatoz r̄ m̄noibz inibet s̄b excoicatiois pena. ne an annū p̄batōis q̄ ē marie in subitū fragilitatē hūane regularit̄ instituit̄ recipiat ad p̄fessionē suoz ordinū v̄l renūciatioez secto faciē dā ne v̄n spūal̄ p̄fect̄ q̄r̄l̄: salutē dispēdiū subsequat̄. Premittit̄ et q̄ s̄m̄ Petri idē est q̄ vult absolute vitā mutare: r̄ q̄ intēdit̄ p̄p̄e ruo eē i religioe: lz n̄ sint idē s̄m̄ vitatē. Tūc arguo sic. P̄rio. Nam q̄d ad aliqd obligat ex se: nō obligat ad illd̄ ex q̄cūq̄ p̄cepto ecclie supueniēte: quia illd̄ p̄ceptū ecclia sine cā r̄ rōe r̄ p̄r frustra fecisset. Sz susceptio habitū religionis cū p̄posito p̄seueradi. i. mutandi vitā absolute ex se obligat ad nō redire ad seculū: v̄l patuit p̄ cap. p̄ulti. Ergo n̄l̄m ē factū p̄ceptū ab ecclia ad obligadū ad h. Scdo: Nā si talē ad h obligat̄ ex p̄cepto ecclie cā obligatiois eēt̄ ex p̄te ecclie r̄ n̄ ex p̄te nouitij. sed h̄ ē falsū v̄l p̄r p̄ c. Statuum. in q̄ reddid̄ cā obli gatiois. qz. si ille renūciat iuri suo. i. lib̄rati sibi p̄esse i anno p̄batōis. Est dicit̄ q̄ illa renūciatio n̄ ē cā obligatiois sz ē dispositio ad eam. i. p̄ceptū. Contra qz lib̄rati sue null̄ renūciat nisi qz vult obligari. ad velle ā obligari ad aliqd: q̄ ē obligatū cū illd̄ sit votū salte in ter p̄ratiue. r̄ p̄r sup̄flue induceret̄ p̄ceptū obligatiū v̄l si n̄ seq̄t̄ eē obligatū. tū q̄ v̄l obligari statū p̄ se do obligare

vouēdo: r̄ p̄r sup̄flue iducit̄ p̄ceptum. Tertio. Nā q̄d e. cia alios facere p̄hibz ipa n̄ fac̄ stare eadē cā. Sz ecclia p̄hibz alios obligare aliq̄e ad religionē ante annū p̄batōis eēt̄ volētē obligari: v̄l i c. n̄ solū. Sz ipa n̄ facit̄ stare eadē cā. sic stat i p̄posito. qz n̄ min⁹ vergit̄ in dispēdiū salutē aliq̄e obligari ad religionē ex p̄cepto ecclie q̄ ex suasioe inducētis ad se obligadū. Quarto si decretal̄: statuum. hz vitatē p̄ distinctionē hitū nouitioz r̄ p̄fessoz: i isto casu oīs tollit̄ ambiguitas: v̄l p̄r dicto c. statuum. Sed si ecclia p̄cipit̄ v̄l suscipit̄ habitū nouitioz cū it̄eōe p̄seueradi sit religioi obligat̄: n̄ tollit̄ oīs ambiguitas. qz quēuis hoz habitū q̄s recipiat intēdit̄ p̄seuerare nihil r̄fert: ex q̄ v̄ro q̄ mō ē obligat̄. Sz si Petri opinio ē vera decretal̄ est falsa. Quia n̄l̄m ambiguitas. qz quēuis dū salutē aiaz ē factū ab ecclia. qz hoc ipa q̄ a spūe regit̄ cauet. v̄l ē p̄r i di cto c. n̄ solū. Sz istd̄ ē h̄mōi. qz cum fere oīs it̄eōes religionē habeat̄ it̄eōez p̄seueradi: si eis n̄ not̄ficat̄ h̄ p̄ceptū illaq̄ an̄ i ḡrantes. si v̄o eis not̄ficat̄ dat̄ eis occasio v̄l p̄seueradi it̄eōez mutent: q̄d mltū nocet̄ aiaz. Tercia at̄ opinio vera tenet̄ p̄mo q̄ ecclia circa h̄ n̄l̄m fec̄ p̄ceptū neq̄ aliqd obligat̄. Sz reliq̄t̄ anū p̄batōis lib̄r. Et scdo p̄r q̄ null̄ obligat̄ ad religionē nisi ex p̄p̄o voto. Et scio q̄ ille q̄ igredit̄ cū aīo p̄seueradi sz n̄ h̄l̄ vouēt̄ aut spōdēt̄ ē i sua lib̄ratiōe b̄ndi m̄imōniū p̄ totū anū p̄batōis. qz ad religionē n̄ obligat̄ p̄p̄o voto neq̄ aliqd p̄cepto. Istā at̄ opinioe op̄r dicere esse d̄ mēte. Tho. v̄l p̄ ea q̄ s̄. allegata s̄ d̄ abbare. r̄ clar̄. ij. q. vi. ar. iij. Hanc ēē seq̄t̄ sūma rosella. ti. nouitij. §. xij. et sūma Angelica ti. eodē. §. xij. Sz p̄r videt̄ q̄ hec opinio sit falsa. P̄rio. Nā d̄i c. vidua. extra de regla. Vidua si spōre velū p̄uersiois q̄uis n̄ fac̄ sibi imposu erit: r̄ i ecclia int̄ velatas oblatōez dō ob tulerit: velle nōlt̄ serimōie habitū v̄l teri⁹ d̄z h̄re: lz iuram̄to firmare velle: co tenore velamē sibi iposuisse v̄l d̄ponere possz. Hec sibi. Ergo a s̄l̄l̄mo a fortiori hitū deponere n̄ p̄ q̄ illū nō deponitur.

De q̄onibus impertinentibus

assūpit. Sol. Nō est sile. s; cēt sile s; q̄s spōre assumeret habitū p̄fessor̄ p̄sentie t̄ib; h̄s q̄z ē icōpare religiōi. qz fm gl. z canōstas marie Abba. illd̄ velū erat mōachaz p̄fessariū. z illa oblatio s̄it ex lo: t̄ p̄suerudie p̄p̄ta erat p̄fessaz. Un̄ v̄t dua hec itelligit̄ ip̄licite voluisse p̄fiteri. Sc̄do. Nā i mlt̄is caplt̄is d̄i q̄ q̄ voluit absolute vitā mutare tenet̄ ad religiōez. S; ita ē in p̄posito. Sol. Nō ē v̄z: q̄a fm p̄iorē opinione ille absolute vult vitā mutari q̄ vult se sua libertate p̄uare p̄ vorū: vt d̄r sūma Ange. Tertio. Nā extra d̄ regula. i. c. sup̄ eo. Cleric̄ q̄ i fra annū p̄batōis a religiōe discesserāt: ad illā v̄l altā cogunt̄ redire. Sol. v̄z i eo d̄ c. illi emiserāt vorū religiōis. Est aut̄ sciēdū q̄ text̄ i c. n̄ solū. eū q̄ p̄p̄t̄ vitā absolute mutare: diuidit̄ eū q̄ exp̄s̄ se v̄l tacite p̄fiter̄ p̄p̄ duo. P̄rio: qz ista voluntas mutandi vitā absolute p̄t̄ esse p̄ vorū sine p̄fessōe: q̄ redit̄ p̄sentuz duo rū. Sc̄do fm aliq̄s: qz p̄t̄ eē p̄ inchoatio nem p̄fessionis: qz. i. quis offert se p̄fess̄ s̄iōi quā t̄n̄ alt̄ n̄ subito recipit: qz tal̄ i terparatiue vouet. z s̄i alt̄ ei p̄fessionē n̄ acceptet / tenet̄ trāsire ad aliā religiōez sic etiā s̄i q̄s offerat p̄sentuz m̄rimontale v̄n̄: postq̄ obrulit̄ etiā s̄i alt̄ nō statim deat̄ ille tā q̄ntū ē i se obligat̄ ē. Quarto. Nā q̄cūq̄ ē inḡt̄ deo: peccat. S; q̄ suscipit̄ hitū religiōis cū itentōe p̄seuerādi z reuertit̄ ad seculū / ē inḡt̄ deo de religiōis maxio b̄nficio zc. So. Eq̄. p̄ h̄aret̄ q̄ igredies cū aio exēudi si voluerit: peccat̄ exēudo. Ist̄d̄ em̄ p̄ctm̄ nō p̄s̄it̄ i exitu fm se p̄siderato: s; rōne circūstātie. Cōcedo q̄ q̄ exies sine cā sp̄ peccat̄: s; nō i eo q̄ exit: s; i eo q̄ sine cā exit. S; t̄n̄ lz exeat cū p̄ctō rōne circūstātie. ex ip̄a t̄n̄ sua itentōe p̄seuerādi nō p̄hibet̄ q̄n̄ nubere possit. Quinto: ois m̄it̄ t̄es manū ad aratz z īspiciēs retro: peccat. qz nō ē apt̄ reḡ del. Lu. ix. Ad q̄d̄ solū p̄ctm̄ ihabilitat̄. s; iste ē h̄mōi. Sol. Sc̄dm̄ Bed. manū ponere ad aratz ē suū cor ferro p̄bi del p̄ cōp̄uentionē sci dere vt bonoz opez fruct̄ p̄ducatur. Hoc aut̄ dupl̄t̄ p̄rigit̄. P̄rio. s. vt p̄ducant̄ fruct̄ p̄s̄ necitat̄ p̄ obfuātiā mādator̄: z su

perogatois p̄ obfuātiā p̄s̄itor̄ z religio nis igressum. Et s̄it̄ duob; modis aliq̄s ē apt̄ regno dei. P̄imo. s. apt̄tudine sufficēti v̄l necaria q̄ i charitate. Et sc̄do apt̄tudine sup̄abūdāt̄ q̄ i charitat̄is p̄fectōe p̄s̄istit. Qui q̄ respicit̄ retro ne p̄ducatur fruct̄ necitat̄: n̄ ē apt̄ p̄mo mō. q̄ p̄o respicit̄ ne p̄ducatur fruct̄ sup̄erogatois: s; solū necitat̄: ē possibiliter apt̄ p̄mo mō: s; nō sc̄do. Qui q̄ exit religione p̄t̄ exire sine p̄ctō. puta qz exit ex cā rōnabili z cū p̄ctō v̄tali: qz exit sine cā rōnabili / solū religiōis austeritate de fr̄it̄: v̄l aliq̄ honesta voluptate allect̄: lz cū aliq̄li iḡrattudine q̄ possibiliter v̄t̄ n̄ tale. aliq̄n̄ p̄o cū p̄ctō mortali: pura qz cū itentōe illicite fruēdi voluptatib; peccator̄: v̄l cū tāta inḡt̄tudine q̄ sit mortale: qd̄ n̄ ē facile diiudicare. Sc̄us Tho. ar. ij. q. vi. ar. iij. ad p̄mū sic d̄r. Nō i; telligit̄ q̄s retro aspiciēt̄ nisi q̄n̄ p̄rmit t̄t̄ id ad qd̄ se obligauit̄. altoq̄n̄ ois fact̄ ens aliq̄d̄ bonū op̄ p̄ t̄ps̄: si nō semp̄ id faciat̄: esset̄ inep̄t̄ regno dei. qd̄ p̄z fallum. Hec ex illo.

Casus. lxx.

Queritur itez an liceat iste p̄tract̄ siue locatio: siue impignozatio s̄i. Petr̄ h̄s locale valoris aureoz trecētoz: z indigēs pecunia accipit a Ticio aureos trecētos: z Ticio a Petro dicit̄ locale hoc pacto vt q̄t̄ies ille restituerit locale / iste pecunia restituat. Respon̄s̄ deo. Pro dicēdoz fundamento assumō distinctiōem sancti doctoris. ij. q. lxx vij. ar. j. z Pano: mitant̄ sup̄ rubrica d̄ vsuris. que distinctio habet̄ etiā in textu iuris humani civilis. ff. de vsufruc. l. o. m̄nū. z inst̄t. eo. s. p̄stituit̄. licz s̄t̄ aliq̄ dissonātia inter illos text̄s legales: de q̄ nihil ad rē mō. Est aut̄ distinctio hec. Rex possessaz qd̄a ex suo vsu p̄ncipali z vsitator̄i totalit̄ p̄sumunt̄: ita qz poss̄ suū vsū nō habent̄ sub p̄p̄ta specie arqz substantia: vt pants / v̄nu / z h̄mōi. qd̄az p̄o ex suo p̄ncipali vsu non p̄sumunt̄ ex toto. z si nonnunq̄ patiant̄ detrimentuz

vt ager: domo equo. In p̄mis igit̄ vt p̄/
bat s. Tho. 7 vt h̄ i rextu legū p̄dictra/
rū p̄stitui nō p̄t vsufructo. nec ip̄a loca/
ri p̄nt annuo vl̄ diurno vel quis c̄su. s̄z
i sc̄dis sec̄o. qz seorsuz tradi aut v̄edi p̄t
vsus: puta domo rer̄eta p̄prietate. 7 s̄lt̄
p̄prietas vsu rer̄eto: nō aut̄ in p̄mis: sed
cuticūqz p̄cedit vsus vini/ trāst̄ v̄nū in
v̄nūm 7 p̄prietate et̄. V̄nū ridiculū ē dī
cere: mutua mibi panes v̄nū q̄usqz v̄rar
eo: aut sepp̄hū v̄ni. nō at̄: mutua equū
aut domū vl̄ agz. Pecunia at̄ sub p̄mo
rez ḡne p̄tinet: ita qz q̄ ea v̄t̄ q̄ntuz ad
ei vsū p̄ncipale q̄ ē distractio/ eā vsu
m̄t. qz tā nō h̄z eā i p̄p̄ta specie 7 suba.
7 si eā habz in equalēti. i. in re empra: sic
7 panis h̄z i sanguie in quē est p̄ digesti
onē p̄uersus. V̄nū at̄ p̄t̄et sub sc̄do.
qz p̄ suū p̄ncipale vsuz q̄ ē ostēratio ad
huc remanet sp̄s 7 suba rei. Igit̄ pecu
nia locari nō p̄t vt inde capiat vsufru/
ctus: q̄ t̄n cap̄ p̄t d̄ monill. Igit̄ si i d̄co
casu sit locatio vl̄ p̄t̄ ali. i. ip̄ignora
tio: sic de facto ē eo mō q̄ p̄t̄icat. Pro/
bo qz sit illicito ex p̄te locatis pecuniā vl̄
mutuat̄ sup p̄gnore. P̄mo si sit loca
tio. Quicūqz em̄ ex vsu sue pecunie acci
pit aliqd̄ v̄ltra sortē ex pacto vl̄ itētiōe
sine q̄ n̄ capitali existēre securo: ē vsura/
ri: 7 rez ex d̄ffinit̄ōibz vsure: qz accipit
p̄cū vsus rei nō h̄nt̄ vsū a p̄prietate
d̄stinctū. S̄z i isto p̄ctu: Tit̄o v̄as tre
cētos aureos p̄ vsu sue pecunie aliqd̄ ac
cipit v̄ltra sortē capitali securo: qz acc̄t̄
pit vsū locale q̄ aliqd̄ valet: sic 7 vsus
eq̄ vl̄ domo. Sc̄do etiā p̄bo qz sit illicito
rus si pecunia nō sit locata: s̄z mutuata
sup p̄gnore. Nā vt p̄bat sc̄us doctor. ij
q̄. g. lxxvij. q̄ v̄t̄ p̄gn̄ obligato tenet
p̄cū vsus cōputare in sortē: nisi tal̄ res
sit cui vsus p̄cedit soler̄ inl̄ amicos: pu
ta liber vl̄ aliqd̄ mimū: alioq̄n si nō cō
p̄ntat̄ si q̄dē h̄ fiat p̄sentire debitorē est
vsura: eo p̄o nolēte/ ē furtū. vt i. l. p̄gno
re. ff. de fur. S̄z h̄ videt̄ qz ex p̄te t̄cū
licet̄ p̄t̄: Nā sic Petr̄ licite p̄t̄ locare
locale: ita 7 T̄c̄ pecuniā locare p̄t. qz
fm̄ Sco i. iij. d̄. xv. pecuniā signatā loca
ri p̄t. So. Dico qz pecuniā signatā pos̄
se locari 7 inde lucz accipi: nō ē dictum

Scoti solū: s̄z sc̄i Tho. 7 cōit̄ oīm the
ologoz 7 canonistaz. qz sic p̄cedit pecu
nia ad aliq̄e vsū secundariū p̄ quē nō
p̄sumit̄: puta ad ostērationē. Et si ita ef
fer̄ i casu: ita qz Petr̄ accipet aureos tre
cētos ad ostērandū: restituedos nō solū
i specie s̄z i numero: ita qz extr̄o digito
pos̄z q̄s signādo dicere: Isti sūt q̄s mu
tuauit t̄c̄: Dico qz calus c̄t̄ licit̄. q̄a
tūc pecunia h̄iet vsuz a p̄prietate d̄st̄
ctū: 7 esset locabil̄ sicut 7 monile. 7 scri
uaretur eq̄litas iusticie. Sed in p̄posito
nō est ita.

Incipit vltimus
Tractatus

In cōsecratioē ecclesie

Mgressus Jesus
pambtabat hiericho.
Luc. xix. Sciēdū ē
at̄ qz ea q̄ i p̄nt̄ euāge
lio narrant̄ p̄t̄igerūt
q̄n d̄ns v̄l̄tia vice ascē
debat hier̄m ad passi
one (Et ecce vir noie Sacher: 7 h̄ erat
p̄nceps publicanoz) Publicani erant q̄
publica vectigalia exigebāt. 7 erāt cōit̄
v̄t̄ p̄ctōres 7 ifames. Iste at̄ fuit eozū
p̄nceps. V̄l̄ qz h̄ebat aliqd̄ officiu sup
altos. vl̄ qz erat p̄m̄ i sceleribz. vl̄ qz e
rat p̄m̄ i diuitijs (7 t̄pe diues. Et q̄re
bat videre Jesū q̄s c̄t̄: 7 n̄ potat p̄ tur
ba: qz statura pusill̄ erat. Et p̄currens
ascēdit i arborē sicomoz: vt videret illū
qz ide erat trāst̄ur. Et cū v̄c̄iss̄ ad lo
cū: suspicēs se v̄dit illū: 7 d̄xit ad eū
Sacher festinās descen. qz hod. i do. tu.
opor. me mane.) Q̄ p̄z at̄ aliq̄n ipoztat
nec̄itate. vt si dicā: oprz me mori. aliq̄n
ipoztat idigētā. vt si dicā: oz me h̄ie ve
stē vl̄ equū. Hic at̄ n̄ tenet p̄mo mō: qz
ch̄z ist̄it̄ alijs mōis miraclose 7 sine
miraclo potuiss̄ p̄ se 7 p̄ suis p̄nd̄ iū iuē
rē. s̄z sc̄do mō: vt sit sent̄ Sacher idigeo
me rēcipias i domo tua ad p̄nd̄iū cū sim
paup. V̄nū q̄ d̄siderabat videre ch̄z quē